

Inc.
1476

Sophismata magistri Pauli Veneti

Tabula

- R**unum Sophisma. Omnis homo est
 ois homo: continet quatuor partes
 principales quarum prima est folio. 2.
 2^m Sophisma. Omnis fenix est: continet qua-
 tuor partes principales: quarum prima est folio. 5.
 3^m Sophisma. De coloratu est: continet duas
 partes principales: quarum prima est folio. 9.
 4^m Sophisma. Omnis homo est totum in quantitate: conti-
 net duas partes principales: quarum prima est folio. 11.
 5^m Sophisma. Omnis homo est unus homo: continet unam
 partem principalem: cuius prima pars est folio. 13.
 6^m Sophisma. Omnis homo qui est albus currit: continet
 tres partes principales: quarum prima est folio. 13.
 7^m Sophisma. Omnis asinus fortis currit: continet unam
 partem principalem cuius prima pars est folio. 16.
 8^m Sophisma. Liuslibet hominis asinus currit: continet
 unam partem principalem: cuius prima pars est folio. 17.
 9^m Sophisma. Omnis homo vel asinus est asinus: continet
 unam partem principalem: cuius prima pars est folio. 18.
 10^m Sophisma. Omnis propositio vel eius contradictoria est
 vera: continet duas partes principales: cuius prima pars est folio. 19.
 11^m Sophisma. Dis homo est asinus: et eius: continet unam partem
 principalem: cuius prima pars est folio. 20.
 12^m Sophisma. Omne falsum si est impossibile non est verum: con-
 tinet unam partem principalem: cuius prima pars est folio. 21.
 13^m Sophisma. Quilibet homo morietur quia unus solus homo morie-
 tur: continet unam partem principalem: cuius prima pars est folio. 22.
 14^m Sophisma. De aial fait in archa Noe: continet unam partem
 principalem: cuius prima pars est folio. 23.
 15^m Sophisma. Quicquid audit a forte: profertur a Platone: con-
 tinet unam partem principalem: cuius prima pars est folio. 24.
 16^m Sophisma. Quodlibet aliquorum animalium est non homo: quorum
 quilibet est homo: continet unam partem principalem: cuius prima pars est folio. 25.
 17^m Sophisma. Omnis homo videt se: continet unam partem
 principalem: cuius prima pars est folio. 25.
 18^m Sophisma. Omnis homo est asinus: et illud est risibile: conti-
 net unam partem principalem: cuius prima pars est folio. 26.
 19^m Sophisma. Omnes apostoli sunt: et continet unam partem
 principalem: cuius prima pars est folio. 27.
 20^m Sophisma. Omne verum: et deum esse differunt: continet
 unam partem principalem: cuius prima pars est folio. 28.
 21^m Sophisma. Omnia vera: et falsa opponuntur: continet unam
 partem principalem: cuius prima pars est folio. 29.
 22^m Sophisma. Omnis homo: et duo boves: sunt tres homines:
 continet unam partem principalem: cuius prima pars est folio. 30.
 23^m Sophisma. Bis duo: sunt tria: et non pluraxatinet unam
 partem principalem: cuius prima pars est folio. 30.
 24^m Sophisma. Album fruit disputaturum: continet unam
 partem principalem: cuius prima pars est folio. 31.
 25^m Sophisma. Deus erit in quolibet instanti non existens: conti-
 net unam partem principalem: cuius prima pars est folio. 32.
 26^m Sophisma. Deus scit quicquid scivit: continet unam par-
 tem principalem: cuius prima pars est folio. 33.
 27^m Sophisma. Tu scis quicquid scis: continet unam partem
 principalem: cuius prima pars est folio. 33.
 28^m Sophisma. Isti scivunt septem artes: continet unam par-
 tem principalem: cuius prima pars est folio. 34.
 29^m Sophisma. Isti ferunt lapideum: continet duas partes
 principales: quarum prima est folio. 35.
 30^m Sophisma. Neutrum aculuz habendo tu potes videre:
 continet duas partes principales: quarum prima pars est folio. 36.
 31^m Sophisma. Anima antequam necessario erit: continet duas
 partes principales: quarum prima pars est folio. 38.
 32^m Sophisma. Infinita sunt finita: continet unam par-
 tem principalem: cuius prima pars est folio. 39.
 33^m Sophisma. Totus fortis est maior forte: continet unam
 partem principalem: cuius prima pars est folio. 40.
 34^m Sophisma. Semper erit aliquis homo: continet unam
 partem principalem: cuius prima pars est folio. 41.
 35^m Sophisma. Immediate post hoc tunc eris: demonstrando in-
 stans praesens: continet unam partem principalem: cuius prima pars est folio. 42.
 36^m Sophisma. Tu incipis esse in hoc instanti demonstrando istans
 praesens: continet unam partem principalem: cuius prima pars est folio. 42.
 37^m Sophisma. Tu desinis scire. a. proponem: continet unam
 partem principalem: cuius prima pars est folio. 43.
 38^m Sophisma. Tu differis a quolibet: continet unam partem
 principalem: cuius prima pars est folio. 44.
 39^m Sophisma. Tunc verum est: cui falsum contradicit: con-
 tinet unam partem principalem: cuius prima pars est folio. 44.
 40^m Sophisma. Tu vides quilibet boves praeter forte: conti-
 net unam partem principalem: cuius prima pars est folio. 45.
 41^m Sophisma. Sortes incipit homo est asinus: continet unam par-
 tem principalem: cuius prima pars est folio. 46.
 42^m Sophisma. Tu es ita sapiens sicut aliquis homo: continet
 unam partem principalem: cuius prima pars est folio. 47.
 43^m Sophisma. Sortes erit albius quam pro incipit esse al-
 bus: continet unam partem principalem: cuius prima pars est folio. 48.
 44^m Sophisma. Tu es doctissimus omnium hominum: continet unam
 partem principalem: cuius prima pars est folio. 48.
 45^m Sophisma. Verum est falsum: continet unam partem
 principalem: cuius prima pars est folio. 49.
 46^m Sophisma. Possibile est impossibile: continet unam par-
 tem principalem: cuius prima pars est folio. 49.
 47^m Sophisma. Necessarium est contingens: continet unam
 partem principalem: cuius prima pars est folio. 50.
 48^m Sophisma. Scitum a te est tibi dubium: continet duas
 partes principales: cuius prima pars est folio. 51.
 49^m Sophisma. Sortes decipitur: nisi ipse decipiantur: con-
 tinet unam partem principalem: cuius prima pars est folio. 52.
 50^m ultimum Sophisma. Sortes dicit verum: si laertes dicit falsum: con-
 tinet unam partem principalem: cuius prima pars est folio. 53.

Registrum

A Sophismata Accutissimum cere terminum B homo: quod anteceditur et temporis habente significatum C	prima quantitas sunt: et qui quia residuum D non vel asinus quia duo subcontraria ta copulat E Prima pars	se: quia in contradicit dictis F plicat contradictiones bit. c. lineam cum denario G gulus eius prima quia est minima	concedo istam demonstram H te ante instans ut praesens: quia illam nulla est. a. I demonstrando instans ad suam indefinitam non est hominem esse.

Acutissimi ingenij: ac subtilissimi sophyste: nec non et lo- gici preclarissimi famosissimiq; doctoris: tã Theologie: q; pbylosofhe artis: Magistri Pauli venetio: dinis diui pa- trio fratrum Exanitarum sancti Augustini doctoris eccle- ste. Sophysmata Aurea: ac sume perutilia feliciter icipiunt.

Quia ab vno uertibili ad reliquũ. ¶ 4.º Dicitur in sophi- smatis e flm: g sophisma vey (ps oia) rano pbat: r argui- tur sic: dicitur in sophismatis e p fctã ex oppositis i 2º vel in 3º figura. g dicitur in sophismatis e flm (ps oia) p Az. pmo ptoz: r asis pbat sic arguendo. qz hõ e ois hõ: r nls homo est omnis homo: gnõ omnis homo est omnis homo idem sequitur: It maior: vel minor fuerit particularis.

4. arg.

Quar propo-

sitiões ab initio sophisma- tum extrema cõditio: quo- rum quedam arduis diffi- cultatibus traduntur ma- gno volumine: quedaz de- niant ab vtroq; r quedam vniũ in ferunt sine alio idif- ferenter: tãtõme ardentiº promouit vt quedã scribe- rem sophismata: que eorũ mediũ obtinerent quanto studiosius curauit iuniorũ

menteo ad banc facilius: ad banc oulcins: deducere facili- tatẽ. In qbus r fi qdã deteriorata relinquit: q alyo scripturis meis repugnare videant: nõ obliuioni nec inaduerentie: nec ai volubilitati iponar: s; iclinatõi solũ q turba scolarium n̄ pax afficit: rũ n̄ ppa s; cõia: rũ qz faciliõra: rũ qz magis i vlu i primis dudũ mãdanda dcreni. Nec i Bõpe veterẽ di- cta approbare: vel reprobare conabor: sicut nec p totũ ali- quẽ defensare studebo. S; solũ vt illoz eatq; capaciozẽ do- ctrinã alijs omisiss: sub qternario nũero dimittã i scriptis. Et ne alioz ordiñẽ pterire videar: ab antiquo sophismate. v3. ois hõ e ois hõ r amodo i orbe famoso: in itũ sumã: taz isti: q; alioz: q vltã signa includunt itimãdo: nãq; alyo ad iuctis q necessitate qdã tradunt cõiter vsq; q ad nũez gn- quies decẽ psumatũ inuenero i noie illi: g ppones ab ini- tio loquit: vt ppha testat hunc nũez i remissionẽ pctõz: r penitẽri pplo assignauit: ac p spis sacri missionez: vt aplo rum corda insigniret: r in nobis gratiam confirmaret: illũ consecratum reliquit finem imponam.

Prima pars principalis.

Primum sophysma. Ois hõ: e ois hõ: qd sophisma sit verũ: argui- tur qdruplẽ r p sic. Id e pdicat de eodẽ: g lo- phisma verũ: oia colligit de itentioẽ. Az. p ptoz. pbatũ aũs: q; sinẽ sumitur ly ois apte sũ: rã sineathegorẽatice sumit apte p- dicati: qz vtrũq; distribuit: s; apte sũ nõ e ps sũ (vt liqẽ) g nec apte pdicati: r p ois sic subycit ly hõ: ita pdicat ly hõ: g idẽ pdicat de eodẽ. Itẽ uertat. a. cũ ly oio hõ r arguit sic: i hac ppõne. a. e. a. idẽ pdicat de se: ipso: s; hec subordinat illi mẽtallo: ois hõ e oio hõ p postuz: g i il- la p̄tur idẽ d se ipo. v3. ois hõ est ois hõ: hec rõ pbat: q; p to- tũ sũicit v3. ois hõ r pdicat: alia võ: q; solũ sũicit r pdicat ly hõ. ¶ 2º Itẽ hõ e iste hõ: r iste hõ est iste hõ: r sic de singul: g ois hõ e ois hõ (ps oia) a singularib; sufficienter enume- ratis ad suã vlez: qz arguit sic: cuius singulari ppõni corre- spondet vna vlez: ex quo vlt r singulare opponit relatiue s; qz psãntis e ppõ singularis: igif illi correspondet vna vlez: s; nõ alia (vt appet) q; sophysma: g rã. ¶ 3º sic. Oio hõ e ois hõ: vel ois hõ e non ois hõ: s; nõ ois hõ e non ois hõ: g ois hõ e ois hõ (ps oia) adisũctiua cũ destructione vnũs- ptis ad alterã pte: maior e enidẽs: p p̄ncipiũ: de qz dẽ of- se vel nõ eẽ: s; minor pbat r arguit sic: aliqd e non ois hõ: s; nihil nisi nõ ois hõ: g n̄ ois hõ e nõ ois hõ (ps oia) asũ: ali- quid e nõ hõ: s; nihil nisi nõ hõ: g nõ hõ e non hõ. r si negatũ situdo: ponat q. a. uertat cũ ly non ois hõ: r arguit sic: aliqd e. a. s; nihil nisi. a. g. a. e. a. g non ois hõ e non ois hõ: r

1. argm

2. argm

3. argm

Ad oppositum

arguit sic. Ois hõ e ois hõ. for. est hõ: g for. esto is hõ (rã oia) qz est sillogismus in 3º prime: p est falsa: ergo aliqua prem issari. non minor: ergo maior: que est sophissima.

Circa

materia pme ratioio pono q̄tior s̄nes: q; p pma est ista. Omne signuz cathegorema includens in differeter: subicif: vel pdicat (ista p̄ ps inductiue) nã i ista: qd s; currit: subicif ly qd s; r i illa: nihil disputat: subicif ly n̄ bil: dũertẽdo ar: vt aliqd currẽs e qd s; r aliqd disputat est nihil: pdicat ly qd s; r ly nihil: r s; in mẽtalib; qbus dẽc p- pones subordinant: nõ subicif aliqd istoz: qz expũit s; qd e terius cathegorematic: tũ i voce vel scripto: p̄it sub- icif vel pdicari rõne teri cathegorematici que includunt: r p̄it rõne possũt eẽ ptes extremoz: vt qd s; qd e hõ currit: ly qd s; e possũt: r tu ea nihil qd e asin: ly nihil e ps p̄it. ¶ 2º Sincathegorema nullũ cathegorema icludẽs r inãr sũ- ptuz indiffereter subicif vlt p̄tur (ps sic dicẽdo) ly ois est fi- gnũ vlt: aliqd signũ vlt e ly ois vbi ly ois subicif: r p̄tur pi- rõne pte ps extrẽ: vt ly ois hõ e teri: cõis: aliq; teri: cõis e ly ois hõ: vbi tã ly ois e ps sũ r ps p̄it. p̄it dẽ de ly nullus q; i talib; subicif r p̄tur: vt ly nullus e negatio: aliq; negatõ e ly nullus. In his võ nullus hõ e terius cõplex: aliq; ter- min: cõplexus e ly nullus hõ: ly nullus e ps sũ r p̄it. ¶ 3º Sincathegorema nullũ cathẽ includẽs r psonalr sũptũ p̄t indifferet eẽ ps sũ: vel ps pdicati (ista p̄ ps inductiue) qũt i ista: vidẽs oẽz hoiez e vidẽs oẽm equũ: ly oẽm e ps sũ r p- dicati. s; r in ista. asin: nullũ hois e asin: nullus eg: ly nul- lus e ps sũ r ps pdicati: Nec hic volo sineathegorema a pso- nalr teneri: qz supponat psonalr: s; qz dũgit terio supponẽ- ti psonalr. ¶ 4º Nullũ tale sineathe: psonalr sũptũ est ps sũ: vel ps pdicati: nisi inter ptes illi pona: volo dicere q; i ista ois hõ e ens ois hõ: ly ois hõ: e ps pdicati: nõ tũ in ista: ois hõ e ois hõ: qm pdicatũ ei e vlt vlt sũptũ ab Ari. pmo p̄rmerias: s; solũ ly hõ in hac ppõne e vlt vlt sũptũ (vt liqẽ) g solũ ly hõ e pdicatũ. nõ e ps sũ ly ois: g nec- et i ista neccio hõ e ois hõ: e ps pdicati ly ois r p̄tis nec in sop (asps) qz alr illa ppõ esset falsa: qm equaler illi. nec- cessario ens ois hõ e hõ: q e falsa cũ ex se qẽ aliqd eẽ oẽm hoies. Eodẽ mõ dẽ de illa: tũ ois hõ est hõ: q ly ois nõ e ps sũ: sic nec i sua piacete. s. ois hõ est hõ: r idõ illa exclusiua bũ p̄t uerti i hac vlem: ois hõ e ois hõ (ex quo seq) q ly ois nõ e ps pdicati vls: sic nec fuit ps sũ exclusiue. ¶ 5º iste hõ e ois hõ: vel ois hõ e non ois hõ: r hõ hõ non e: igif pdicata: r sberã- iplicite: vel explicite sũt similia (ps oia) cũ aũte ex regulis d̄dictoz: s; illi homo homo non e: nullũ est predicatũ: vel subiectum implicite: vel explicite: nisi ly homo: g p̄toz miter in ista ois homo oio homo e: nullũ est subiectũ vel p- dicatũ: nisi ly homo: sed ista subordinat illi mentali: omnis homo e ois homo: qz intellectus non preposuit pdicatum verbo: sed eẽ fm Ari. dicentẽ pmo p̄rmerias q hoc ver- bum e significat quãdaz compositione: quã sine extremis non est intelligere. ¶ Tertio ista propositio. Nullũ hõ e ois hõ: optime uertit in ista: non ois hõ est aliq; homo: s; in uertanon sũicit nisi ly hõ: r in uertete sũm est ly hõ: g in conuersa non e ps pdicati: ly ois: nec in conuertente e ps pdicati: ly aliq; (ps oia) qz in conuersione simplici r per- necns fit de subiecto predicatũ: r eẽ. ¶ 4º Si ly ois hõ est predicatũ in sop: quero vtrum supponant vel non. si non

4. arg.

1.º

2.º

3.º

4.º

1.º

2.º

3.º

4.º

supponit: tunc non h3 Britany: nec contradictoriu: nec subal
 ternu (p3 pna) q2 oes propones exites i figura d inesse ex
 plicite vel iplicite debet esse ptozum pro eode: vel q eisdē
 supponētū. Si dī q ly ois hō supponat: videt q p fufe tri-
 ex quo ē pdicatu vlls affirmatine: oī alio impedimēto re-
 moto: quo posito: sequeret pnter: q ly oī hoie in ista: tu dīs:
 ab omni hoie stet p fufe distributue: r in ista in hoc instāti:
 est ois hō: ly ois homo stet determinate: quo cōcesso: pnter
 sequit qz istaz esse falsam: q nō est dicendū: qz cuiusqz il-
 larū exponētes sunt vere (vt p3 itueti) r q ex illo: sequat
 ē manifestū: qz sub pma descendet copulatiue: qz tu dīs:
 ab hoc oī hoie: r tu dīs ab hō omni hoie: sub 2° vero: descen-
 det dīsiunctiue: qz tu dīs qz in hoc instāti ē hoc ois homo
 vel in hoc instāti ē hoc ois homo: quoz quodlz est falsum:
 cū asserat manifeste aliquid esse oēs hominē. Cōsimiliter:
 dicatur de illa negatione nullus: q non est pars predicati:
 i ista ois homo ē nullus hō: qz tunc totum predicatū staret:
 confusue tū: r pnter in ista: tu dīs a nullo hoie staret distri-
 butiue: ly nullo hoie: quo dato: ista propositio esset vā: qz tu
 dīs ab isto nullo hoie: r tu dīs ab illo nullo hoie: r sic singu-
 lis: r pns est falsum: qz hā exponens est falsa: s. nullus hō ē:
 Et si dī q ista non est hā exponens: s. ista: aliquid nlls hō
 ē: p idē oportebit dicere: q hā exponēs istius tu dīs ab oī
 hoie est ista: aliquid ois hō est: qd est falsum: qz tūc exposita
 esset vera: r vna exponēs falsa: secus aut ē de negatiōe: trā-
 scēdente: quū ex ista: r terio ca^o pōt fieri v^o terius simplex
 opposit^o: terio finito: vt colligit de icētiōe Ari. pmo p^o her-
 tennias: nō at ex sīncat hegoremate noīalr sumpto r terio
 cat hegorematico pōt fieri vnus terius simplex (vt bñ p3)
 p^o. cor^o C Ex pdictis infero aliq correlaria solutiua rōnū p^oriaru.
 Primū cor^o. Aliq sunt propōes p similiū extremoz oino r
 eiusdē q^olitatis r q^otitatis: qz vna ē vā: r reliqua falsa (p3 d
 istis) ois hō est homo. ois hō est ois hō: quarū vna est vera
 r reliq falsa: nec hoc ē incōueniēs: qz deficit vna requisita cō-
 ditio ad puerfionē taliz. s. qz termini supponant eodē mō
 nā predicatū prime stat p fufertū: r predicatū sede stat con-
 fufe dīsiunctiue. C S cōz cor^o. Aliqua vlls negatina de cō-
 sueto mō loqndt non ē imēdiatē puerfibilis simplr: s. solū
 p accūs (p3 de ista) nullus hō est ois homo: q conuertitur
 nisi in istā. hō nō est aliqd hō: qz si dat aliq talis: ois homo
 non est aliqs hō: aut uibit qd est ois homo ē aliqs hō: pluri-
 mum errat quū pma est falsa: r hā est puerfēs illius: nullus
 hō ē aliqd qd ē ois hō: aliter nō posset itellec^o formare illā.
 nullus hō est ois homo absqz formatione illi^o: nullus hō ē
 aliqd qd est ois homo: q nihil h3 agere cū p^orii quo ad in-
 tellectū: qz intellect^o pōt formare illā. nullus hō est ois hō
 absqz formatione illius: nullus hō est aliqd qd ē omnis hō:
 oliter intellect^o non posset formare aliq p^opositiōē talez
 absqz mixtura terminū trāscēdētis: qd ē falsū: uec ē incō-
 ueniens illud correlariū: quū talis negatina: s. st de p^oueto
 modo loquēdi tū equaler vni de incōsueto mō loquēdi
 s. isti: glibet homo non est: q non est conuertibilis simplr.
 3° cor^o. C Tertiu correlariū. Aliqua ē propositio cuius tā sūm qz p
 dicatū significat primarie hoīem: r tū illa p^opositio non si-
 gnificat primarie hoīem esse hoīem (p3 de illa) omnis hō ē
 omnis homo: que imēdiatē significat oēm hoīem esse oēs
 hoīem. Si tū esset aliqua p^opositio cuius subiectū r pdica-
 tū significaret primarie hoīem: r non componeret nisi ex il-
 lis: cū nō componēdi ipsa significat hoīem esse hoīez pma-
 ric: qz nulla daretur nisi aliqua talis: homo ē hō. C 4° cor^o
 relariū. Aliquis terius significat tā in p^one quam ex p^o
 positionē: qui tū nō est supponibil^o (p3 de illo terio) omnis
 homo. Et pnter dico q in ista. a. est. a. non supponit subiectū:
 nec predicatū: s. subordinat illi mentali: ois homo est ois
 homo: tū tam subiectū: qz predicatū illius implicite suppo-
 nit: sic r illa est implicite vlls p^opositio. Cōsimiliter dica-

tur de illa: nemo currit q subiectū eius explicitum ē ly ne-
 mo qd non supponit: r implicitū est ly homo supponens di-
 stributiue. vñ nulla talis est explicite alicuius quantitatis:
 sed implicite est vniuersalis.

Ad primum dicit negando pnam (r ad pl3 dī) q intellectū de propositionibus ex-
 tremozū simpliciter sumptoz hñtiū significatū in re. pna
 pars ponitur pp tales ppositiones: homo ē ois homo: aial
 necessario est aial: vel deus contingenter ē da: quaz que-
 libet ē falsa: non obstatē q idē predicetur de se ipso: qz talia
 pdicata sumunt cū determinatione faciente sop^o: termin^o
 ē dī non simpliciter sumi sī supponit respectu vbi amplia-
 tiui vt soz. fuit soz (vbi p3 falsitas) dato q soz. nūc pmo sit
 non obstante q idē pdicetur de se ipso. 2° pars ponit pp
 tales ppositiones: chym era ē chp^o: aū xp̄s est antexps: qz
 quelz est falsa: cū nulli illoz terminozū corrūdeat aliqd in
 re: s. quelz illaz ē vā: homo est hō: aial ē animal: qz cuiusqz
 illaz termini sumunt simplr absqz determinatione r ver-
 bo ampliatiuo: qhus corrūdet aadequate aliqd in re: r licet
 sit pcessus q ly ois non sit pars subiecti: r pdicati: non tū p
 arg^o ibi scām: qz nō seqt qz sīncat sumit ly ois apte sibi: rā sīnc
 cat hegorematicē sumitur apte pdicati: sed apte sibi facit p
 positionēz vniuersalē: q apte pdicati facit ppositionē vlez
 nec ē sequit negatine: Deide cū dī: q in illa: idē pdicatur
 de se ipso. s. a. est. a. g ē in sua mentali idē pdicatur de se ipso
 concedo totum: non tū sequitur: q sic est in illa vocali: vel
 scripta: subiecti: vel pdicatur. a. qz ē in sua mentali subiectur
 vel pdicatur ly ois homo: qz idē pbaret q illa: homo est: ef-
 fet de 3° adiacente: ex quo subordinat vni mentali de 3° ad-
 iacētē. vñ non subicitur: nec pdicatur. a. nisi ratione termi-
 ni cat hegorematici quē includit. Juxta hoc concedit q. a.
 est aliquid: r tū nihil est. a. qz omnis homo est aliquid: r ni-
 hil est ois homo. Et si arguitur sic. a. est aliquid: ergo aliqd
 est. a. p conuersionē simplicē: dī q ipsa propositio. a. est ali-
 quid explicite non est alicuius quantitatis: sed implicite
 est vniuersalis affirmatina cuius cōuersio est per accūs ra-
 tione subiecti impliciti: r non expliciti. v3. aliquid est hō: sī
 cut ista: sp fuit homo: non conuertitur in illā: homo fuit sp:
 sed in illā: homo fuit aliquo tpe. Etia pcedit q. a. videt. b.
 r tū. b. nō vñ ab. a. (supposito) q ois homo videat se: r nō
 aliā. r. a. conuertatur euz illo termino omnis homo r. b. cū
 illo termino homo. Nec valet si dicitur hoc. a. videt. b. est
 actiua illius passiuē. b. videt ab. a. ergo ab vna ad reliquā
 (valet pna) qz cū ly. b. in p^o stet confufe tū: r in scda deter-
 minate. nulla illaz est actiua: vl passiuā alterius: sicut nec
 illa promitto tibi denarium est actiua illius passiuē: dena-
 rius promittitur: s. passiuā illius. a. videt. b. est illa ab. a. vñ
 datur. b. sicut passiuā illius. promitto tibi denariū est illa:
 ame pmittitur tibi dnarius: r actiua illius passiuē. b. videt
 ab. a. est ista. b. videt. a. sumendo. b. in obliquo. r. a. in recto:
 sicut actiua illius passiuē: denarius ame promittitur est h
 actiua: denarium promitto. ita q termini supponant sem-
 per vni for^o in actiua r in passiuā. C Ad secundū negatur
 cōsequentia (etiā ad probationem) dicitur: qz ille non sūt
 singulares illius vniuersalis: sed illius. omnis homo ē ipse
 met: volendo q relatiuum masculini generis femininum
 concipiat relatum ad terminum vtriusqz sexus: huius ve-
 ro omnis homo ē omnis homo: singulares sunt iste homo
 est omnis homo: r ille homo est omnis homo. quarū qz
 est falsa C Ad tertium negatur 2° pars antecedētis (r ad
 ad probationem) negatur consequentia. quia in antecēdē-
 te. nemo tenetur in finite: r in cōsequente negatine. Sum-
 mo hic negationem stare in finite quādo negat vbum
 principale: r negatine. quando negat verbum principale:
 nec similitudo adducta est ad p^opositū: qz negatio tran-
 scēdētis cū termino cat hegorematico simpliciter: potest fa-

obiectō

p^o. cor^o

2°. cor^o

3° cor^o

4°. cor^o

Ad p^o arg^o

Ad 2° arg^o

Ad 3° arg^o

ecce terminum infinitum non autem cum termino finitatis nec aggregato ex termino categorizante et finitatis categorizante ut videtur Aristoteli primo pybermenias: ideo in illa non homo est aliquid: ideo dicitur teneri infinite: et non in illa: non omnis homo est aliquid: ex quo nihil procedit restringens ad finem. Aliter non oportet procedere illas: non omnis homo est animal: nullus deus est: que tamen sunt impossibiles. Consimiliter negatur consequentia: alia que concludit quod a est a: quod negatio inclusiva in li. a. apte subiecti tenet negative. unde sicut non conceditur quod non omnis homo est non omnis homo: ita non conceditur quod a est a. et sicut conceditur quod aliquid est non omnis homo: ita conceditur quod aliquid est a. Ad quartum negatur autem (radicatione) negatur. Ad primum (dico ut supra) quod intendit de omnibus terminis simpliciter simpliciter habentium significata adequata in re. unde quicquid illarum est vera: homo non est omnis homo. homo non necessario est homo: deus non contingenter est deus. homo non fuit homo: chimera non est chimera: et quicquid illarum est falsum: gisimus ex oppositis in secunda vel in tertia figura (ut liquet in doctrine) isto modo nullus equus necessario est homo: omnis equus necessario est homo: ergo homo non necessario est homo: nullus homo est chimera: quilibet homo est chimera: ergo chimera non est chimera: tales autem homo non est homo: animal non est animal: deus non est deus: false sunt: sicut syllogismus expositus in secunda: vel in tertia figura: que habet oes conditiones que subintelligit Aristoteles in his. n. negat idem a seipso habet significata in re: absque vereriatione et aptatione: ut dicitur in

Secunda pars principalis.

Omnia homo est omnis homo: probatur. homo est omnis homo. ergo autem probatur quadrupliciter: et probatur sic: h. p. positio: omnis homo est homo: hoc homo est omnis homo: sed hoc est vera omnis homo est homo: ergo hoc est vera: homo est omnis homo: per omnia cum minor: et maior probatur. illa propositio omnis homo est homo est: isti quatuor termini: omnis homo est homo: et isti quatuor termini omnis homo est homo: similes isti termini quatuor homo est omnis homo: isti quatuor termini homo est omnis homo sunt h. indefinita: homo est omnis homo: ergo ad ultimum. ista veritas est h. indefinita. prima pars autem per supponendo ad primum: quod totum sit sine parte: secunda pars est nota: quod for. et plato: sunt plato et for. 3° vero declarat ponendo: quod for. concipiat illos terminos modo recto: intelligendo per eas: quod omnis homo est homo: et plato modo retrogrado: quod homo est omnis homo: quo admissio: non apparet que illi termini sunt illa veritas: et non illa indefinita: et est. 2° homo et omnis homo sunt idem: ergo homo est omnis homo: patet autem: et autem probatur: homo et omnis homo sunt idem vel non idem. si nihil quod est homo et omnis homo sunt non idem: ergo homo et omnis homo sunt idem: per omnia ad inferentia cum destructione vnius partis ad alteram eius partem: et prima pars autem probatur: quod de quolibet dicitur alterum dicitur incomplexorum: sicut homo et animal sunt idem: vel non sunt idem: ita homo et omnis homo sunt idem: vel non idem. 3° pars autem declarat: quod si homo et omnis homo sunt non idem: si igitur iste homo for. et sequitur: for. et omnis homo sunt non idem: si for. est homo: ergo for. et for. non sunt idem: per omnia: ad superiori distributo ad similes inferentis cum debito medio. non est falsum: igitur et autem: et non 2° pars autem. 3° prima est falsa. 4° omnis homo est homo: et est homo est omnis homo: per omnia: a copulativa ad alteram eorum partem implicite sumpta: intelligendo ad primum quod ly est: dicat absolute transponere terminorum: et autem arguit sic. ille homo est homo et est: et ille homo est homo et est: et sic de singulis: ergo omnis homo est homo et est: per omnia: a singularibus sufficere enumeratis ad sua veritas: autem est veritas: igitur et autem: quod autem sit veritas: per omnia: quod quicquid singulari data: illa equaliter isti: ille homo est homo: et homo est ille homo et est: et quicquid talis copulativa est vera pro qualis parte. 4° arguit sic. Aliqua homo est: et quicquid homo est ille: ergo autem probatur sic. illa est una copulativa cuius prima pars est vera: et quicquid singularis universalis scilicet partis est vera per omnia: per omnia: ergo 2° pars est vera

cum prima parte: patet consequentia: quia universalis inferitur ex omnibus suis singularibus: et antecedens est manifestum: quicquid quicquid singulari data secunde partis: ut puta: ille homo est ille: ista est vera cum ista particulari aliquis homo est: quicquid aliquis homo est: et ille homo est ille: quicquid demonstrato. Consimili argumento posset probari: quod aliquis homo est: et nullus homo est ille: quod quilibet singularis partis secunde est vera cum prima parte: ut aliquis homo est: et for. non est ille: et aliquis homo est: et plato non est ille.

In contrarium arguit sic. h. non est omnis homo te. dcm olttrato: et hoc est homo: ergo homo non est omnis homo: patet consequentia a resolventibus ad resolutum: et antecedens est verum: ergo et consequens similiter: sed consequens est contradictorium sophismatis ergo sophisma est falsum.

Circa primam rationem pono quatuor conclusiones: quarum prima est ista. Alique propositiones invicem convertuntur: quarum una non potest esse falsa: et alia potest esse falsa: absque nona impositione: probatur. ille propositiones convertuntur: omnis homo est homo: et omnis homo est homo: quarum prima sit in scripto: et alia in mente naturaliter significans: sed hoc que est in mente non potest esse falsa: quia omnem hominem esse hominem non potest esse falsum: nec illa potest aliter significare: ex quo naturaliter significat. ergo et illa autem que est in scripto potest esse falsa: quia per transpositionem sitalem terminorum: ista potest esse h. indefinita: homo est omnis homo: quo posito: h. indefinita est falsa: que fuit illa universalis absque nona impositione: quod ex hoc non imponitur illa vel aliquem duorum terminorum aliter significare: immo idem significat iam: quod ab eterno significasset. Secunda conclusio. a. propositio non erit. b. propositio: et tamen adequatum significatum. nunquam erit adequatum significatum. b. probatur: ponendo quod illa universalis omnis homo est homo sit. a. et illa indefinita homo est omnis homo sit. b. conuersus ex mutatione terminorum (et patet) quod a. propositio erit. b. propositio: quod illi quatuor termini erunt. b. propositio: et illi quatuor termini sunt. a. propositio. 3° et 2° pars conclusionis declarat: nam significatum adequatum. a. erit omnem hominem esse hominem: et significatum adequatum. b. erit hominem esse omnem hominem: sed omnem hominem esse hominem nunquam erit hominem esse omnem hominem: sicut nec homo erit omnis homo: ergo et. Tertia conclusio. aliqua propositio necessaria fiet impossibilis: et tamen nullum suum adequatum significatum fiet impossibile: patet prima pars: quia a. propositio est necessaria: et fiet. b. propositio impossibilis: dato: quod non sit possibile naturaliter aliquem hominem: nec aliquem hominem esse omnem hominem: 2° pars declarat: quod a. nunquam habebit pro suo adequato significato nisi omnem hominem esse hominem: aut hominem esse omnem hominem: sed primum nunquam fiet impossibile: quod semper erit possibile: et scilicet nunquam fiet impossibile: quod semper erit impossibile: et si non placet hoc exemplum: ponatur. quod a. sit h. omne animal est animal: que aliquando erit ista: animal est omne animal: et habetur intentum. Quarta conclusio. a. et significatum. b. erunt in quolibet instanti futuro duo significata et tamen a. b. in nullo instanti erunt secunde propositiones: prima pars patet: quia omnem hominem esse hominem: et hominem esse omnem hominem semper erunt duo significata. unum verum: et aliud falsum. 2° pars sequitur ex casu priori: quod in quocumque instanti illi quatuor termini erunt. a. propositio: in eodem non erunt. b. propositio: et contra: aliter in aliquo instanti. a. propositio esset. b. propositio: quod est impossibile: sed enim in aliquo instanti. a. erit. b. non tamen est possibile. a. esset. b. sicut album erit nigrum: non tamen est possibile. album esse nigrum. Consimiliter dicatur: quod significata. a. b. sunt invicem impossibilia: et tamen. a. b. non sunt in

Ad 4° argu^m

arg^m

arg^m

arg^m

arg^m

2°

2°

3°

4°

Primum

compossibilia: qz boiem esse omnem boiem: z oem boiem, esse boiem sunt inuicē incōpossibilia: cū vnū sit necessariū z aliter sit impossibile (vt suppono) grā discuratōnis: s; qz illi q̄tuor termini non sunt inuicē incōpossibiles: z illi sūt vel erunt. a. z. b. ideo. a. z. b. inuicē non sunt icompossibilia. Ideo pcedit: q. a. z. b. erunt: qm̄ non erunt ppositiōnes pertinentes: nec impertinentes: qz in aliquo instanti futuro. a. z. b. erunt: in quo. a. z. b. non erūt ppositiōnes: s; solū vna ppositiō: nec sequitur. a ppositiō erit: z. b. ppositiō erit z nunq̄ erit ita qz. a. ppositiō est. b. ppositiō: g. a. z. b. erunt ppositiōnes: qm̄ isti q̄tuor termini non sunt: nec vnq̄ erūt ppositiōnes: nā isti quatuor termini nunq̄ erunt nisi in aliq̄ instanti: s; in nullo instanti isti termini erunt plures ppositiōnes: sed solum vnā ppositiō: ergo zc.

Ad 3^m argu^m

Ad primum dicitur: qz si illi q̄tuor termini sunt illa vltis: ois homo est hō: z eō. Et euz ponitur illos terminos poni in pariete: per quos ordine Trio concipiant for. z plato (dicitur) qz si illi quatuor termini incipiunt a signo vli sūm cōcūm modum scribendi: qz sunt illa vltis: z non illa indefinita: si aut incipiant ab illo termino hō: tunc sunt vna indefinita: z n̄ vltis: nec est cura de pceptione illorum: qm̄ solum sequit: qz for. concipiat vnā vltē per terminos illos. z plato vnā indefinitam mentalē: in scripto autē isti termini non sunt nisi vna ppositiō: si. n. for. per illā: chy^m ē concipiet chy^m esse: z plato deum esse: nō tū pp hoc sequit illam: chy^m est eē verā z falsam: s; solū sequitur illos terminos in mente habere duas ppositiōnes: quaz vna est vera z altera falsa: illa aut in scripto sp̄ remanet falsa. Et sic arguitur de illis quatuor terminis in mente: vbi non est situs: nec ordo: qz non est rō: qre sint aliqua vltis quin p idē sūt vna indefinita: z eō. quo cōcessio habeo intentum qz illa vltis in mente: ois homo est hō: ē illa indefinita homo ē omnis homo (dicit) qz lz in mente non sit situs: nō ē ordo intellectus affirmandi: vel negandi vnū conceptū de altero: alteri ois terminus significatiuus in ppositiōne mentali esset indifferenter subiectum vel predicatum: qd ē falsum. Ideo illud est subiectum in mēte de quo intellect^o facit aliquid de altero predicari: illud autem est predicatum qd intellectus facit de altero p̄dicari. iuxta sententiā A. B. primo prioris: z cum signum vniuersale sit actus distribuens: si tali signo intellectus distribuit subiectum: illi q̄tuor termini sunt ppositiō vniuersalis: si vero distribuit p̄dicatum: tūc sunt ppositiō indefinita. Ad 2^m negatur antecedens (z ad probationem) negatur cōsequentiā: nec semper adisunctiua affirmatiua: cū destructione vni^o paritio ad aliam partem est bona cōsequentiā: qz non sequitur omnia homo currit vel sedet: sed non omnio homo currit: ergo omnis homo sedet: nam posito: qz medietas hominū curreret: z alia medietas sedeat: est antecedēs verum: z cōsequens falsum. Et ad regulam dicitur: qz intelligitur de disunctiua p̄potetice z non cathegozice probabili: modo quelibet talis. homo z omnio homo sunt idem: vel sūt non idem: omnis homo currit vel sedet: est disunctiua cathegozice probabilis: propter dependentiam secunde partis a prima: ex quo enim sunt duo verba principalia: sequit quilibet illarum esse p̄potetice. Intelligendum tñ: qz si arguitur sic: homo z ille homo sunt idē: z homo z ille hō sunt idē: z sic de singulis. ergo homo z ois homo sunt idē: negatur consequentiā: qz arguitur a pluribus supponentib^o de terminatē ad vnā determinatā: sicut hic homo ē ille. homo: z homo est ille homo: z sic de singulis. ergo homo ē ois homo: z licet contingat descendere ad terminum discretū per sua singularia: non tū termino stante determinate p̄cedente: sed solum discrete illo modo. tu es ille homo: z ille homo: z sic de singulis. ergo tu es omnis homo: sicut ab

obiectō

Ratio

Ad 2^m argu^m

inferiori ad suū superius affirmatiue sine signo ē bona 2^a. z tamen non sequit: homo currit: ergo animal disputat. qz debet argui respectu predicati eiusdē: z in ascendendo ad singularia per terminum distributiū. debuit argui respectu eiusdem suppositi: vt homo est ille homo: z idēz homo est ille homo: z idēz homo est ille homo: z sic de singulis: ergo hō est omnis homo: consequentiā est bona: sed quelibet pars antecedens est falsa p̄ter primam. Ad tertium negatur antecedens (z ad probationem) nego consequentiā: quia aut arguitur ratione totius ppositiōnis: aut solum ratione prime partis: primo modo nō arguitur. a singularibus ad vniuersalē: qz illa est vna copulatiua nullius quātitatis. Si autem arguitur 2° modo: iterum negatur consequentiā: qz sic arguendo. 2° pars copulatiue debet significare idem cum singularibus z vniuersali: qualiter n̄ est in pposito: quia cum vniuersali significat hominē esse omnem hominem: z cum singularibus solum homines esse illum hominem: z quia ly eō: non significat nisi per dependentiam ad aliud (oportet) sumere cum singularibus ppositiōnem cōuertibilem cum ly cōuerso: coniuncto p̄pōni vli. isto mō: ille hō est hō: z hō est omnis homo: z ille hō ē hō: z hō est ois hō z sic de singulis: z iam p̄z aīs esse falsum propter falsitatem illius: homo est omnis homo.

Ad 3^m

Ad 4^m

Ad quartum dicitur: qz cōsequentiā non valet (quia dato) qz for. sit omnis homo masculus: est aīs verum z consequens falsum: tamen negatur aīs. qz significat assertiue aliquem hominem esse quelibet hominem (z ad probationem) nego qz quelibet singularis secunde partis est vera cum prima parte: quia hec copulatiua ē falsa: aliquis homo est: z for. est ille: z plato est ille: z sic de singulis. nec argumentum plus probat nisi qz quilibet singularis secunde partis est vera cum prima parte: vel cum aliqua sibi cōsimili. quā in sumendo singulares illius: sumuntur diuerse particulares cōsimiles prime parti. Et si ponatur qz omnes singulares illius vniuersalis scribantur cum prima parte si mul: dicatur tunc qz vna singularis sit falsa: sed quacūqz signata dubitetur an illa sit falsa. vnde impossibile est qz ambo relatiua eque primo referantur in suum aīs. sed vnum mediante alio. Ideo si illa: plato est ille: dependet a particulari mediante illa: for. est ille (conceditur hec) for. est ille: z negatur illa: plato est ille. si autem cōuerso. concedatur h: plato est ille. z negatur illa: for. est ille. vnde quelibet illarum singularium potest esse vera cum prima parte: sed non est possibile qz quelibet illarum sit vera cum eadem prima parte. Item si dicitur: qz si ille singulares simul sumpte cum illa particulari nō sunt singulares illius vniuersalis: quia predicata non conuertantur. eo qz prima singularis significat solum for. esse aliquem hominem: z secunda significat platonem esse aliquem hominem qui est for. (dicitur) qz nō oportet in materia relatiuozus p̄ta singulariū esse similia: vel p̄similia (vt bene patuit de illa) omnis homo est ipsemet. Consimiliter dicatur ad illaz copulatiuam: aliquis homo est: z nullus homo est ille: qz ipsa est falsa: z omnes singulares secunde partis sunt vere cū prima parte p̄ter vltimam. Et si ex his cōcluditur qz duo cōtraria in materia naturali sunt simul falsa. s. secunde partes illarum copulatiuarum: negatur consequentiā. qm̄ illa nō sunt contraria: ex quo predicatū nullibi distribuitur: s; supponit determinate: sicut suum antecedens. zc.

Omnia pars principalis. homo est omnis homo: probatur: for. est ois homo: ergo zc: antecedens arguit qd rupr: z primo sic. For. est alius a for. ergo per idē for. est omnis homo: arguitur aīs: for. est ille hō: demonstrato platone alio a for: ergo for. est aliud a for. p̄z consequentiā: ex quo demonstratur alius a for. antecedens probat sic: nā si demonstrato

p^m ar^m

plato alio afor. for. e ille ho. ergo for. e ille homo demitato
 plone alio afor. (p3 pna) qz arguit ab eodez ad ide: ac si ar/
 guet: boie currite risibile currit. g risibile currit boie currite
 te: sed ams pbat sic: qm demitato platde alio afor. for. e: ali/
 ter plato no est alius afor. sz si for. e: for. e ille ho: qz non pit
 esse ples for. sicut no pit esse ples ille ho: cu ita sit terminus
 singularis for. sicut ille ho. g apzimo ad vltimu demostro/
 to platone alio afor. for. e ille ho. scdo for. z ois homo no di/
 ferit: z for. e: z onnis ho est. ergo for. e ois homo. p3 pna as/
 mili: for. z plato non dnt: z for. est: z plato e. ergo for. est pla/
 to: p3 pna pars ams pbat: qz si non: det oppo^m. s. for. z om/
 nis homo dnt: z arguit sic. for. z ois ho dnt: sz for. e homo.
 ergo for. z for. dnt: tenet pna: qz arguit asuperiori distribui/
 to ad suu iferi^o cu debito medio z ois e falsus. g z asis z no
 p fa parte. ergo p pma. ¶ Tertio. For. z nihil aliud afor. 4° arg^m
 est homo. ergo for. e ois ho: pbat pna: na si for. z nihil aliud
 afor. est homo. ergo tñ for. est ho: p3 pna: ab exponentibus
 ad expositu. z vltra: tñ for. est ho. ergo ois homo est for. ab
 exclusua ad suu vlem: z p ois for. est ois ho: pma ams pba/
 tur sic: hoc e ho demostrodo for. z hoc e for. z nihil alio afor.
 ergo for. e: z nihil aliud qz for. est homo: p3 pna: are soluenti
 bus ad resolutum ams est vez. ergo z ois. ¶ Quarto. Po
 no qz for. codudat sibi: z cuius homini: z arguit sic: cluden
 ti for. z cuilibet homini for. est ide: ergo cuilibz ho i for. e ide:
 z per sequens for. est ois homo: pma pna tenet: a proposito
 de copulato extremo: ad altera parte: vbi si dicit qz tenen
 do ly z copulatio: no valz argumetu: tunc arguit sic: conclu
 denti for. z cuilibet homini for. est idem. ergo alicui z cuili/
 bet homini for. est idem: patz conse quenta: ab inferiori ad
 ad suu superius sine impediu: ex quo seqz iam diuisi: ad
 qz cuilibet ho i for. est idem: qz ly z hic no potest aliter tene/
 ri qz diuisiue. Sed pncipale antecedes arguit sic: naz huic
 for. est idem demostrodo for. z hoc est cludens for. z cuili/
 bet homini. ergo cludeti for. z cuilibet homini for. est ides
 p3 sequentia: qz est sillogismus resolutorius: antecedens
 est verum. ergo z consequens.

Ad oppositum arguitur sic. Omnis homo e om
 nis homo. ergo nihil e homo qn
 illud sit omnis ho: p3 consequentia: ab exposita ad altera
 suarum exponentium: consequens est falsum. ergo z ante
 cedens quod est sophisma.

1° Circa pna z ratione pono quatuor codnsiones: quaru
 pma est illa. Non ex eo aliquis homo est for. qz
 vocet for. p3: qz aliter aliqs ho posset esse asin^o: z tu posses
 ee deus: quia aliquis homo poterit vocari asin^o: z tu pote/
 ris vocari deus: non etiã ideo aliquis homo e for. quia vo/
 catur tali ppro nomine for. cum hoc nome leo: sit nomen
 pprum alicuius. Juxta illud sancie leo ora pro nobis: z tñ
 illud cui illud nomen appropriat non est leo. ¶ Secunda
 codnsio. Aliqua talis ppositio hoc e for. in voce vel in scri/
 pto est vera: z quelibz talis in mente est falsa: pbatr ponen
 do qz for. z plato sint: z qz ille qui est for. vocetur plato: z il/
 le qui est plato vocetur fortes ab omnib^o z a nullo dicatur
 plato: illo posito hoc est vera i voce vel in scripto. hoc e for.
 demostrodo illu qui est plato z hoc ratione impositionis:
 sicut illa esset vera: ho e stasin^o: si poneret ly a sin^o nihil si/
 gificare nisi homine: z qz illa meta sit falsa hoc e for. mai
 festu est: qz per subiectu illius manifestaret plo: z p dicitur
 no significat nisi illu qui est for. g illa ppositio significat af
 fertine illu qui e for. esse illu qui e plato: sz hoc e. ipossibile:
 qz illa ppositio mentalis naturaliter significas est ipossi/
 bilis: sicut hec mentalis ho est asinus: semper est impossibi/
 quantu: qz aliqua talis in voce vel in scripto esset vera.

2° Tertia codnsio. Illa consequentia no valz hoc e for. ergo
 est for. z tamẽ hec est vera. hoc est for. ergo hoc est plato: da
 to: qz cuilibz illaz antecedes sit in scripto vel in voce: z co
 sequens in mente naturalr significas: isto posito: antecedes

pme consequentie est vez semper demostrodo per subie
 cium platone: z tamẽ pns est falsus. ergo illa pna no valz.
 fa vero pna tenet: qz antecedens eius semper subordinatẽ
 pnti eiusde: qz no significat hoc esse for. sed solum hoc esse
 platone: vnde si hec. homo e asinus: conuertetẽ cum illa:
 homo est ho: consequentia no valeret: hoc e asinus. g homo
 est asinus: antecedere existẽne vocali vel scripto: z conse/
 quente mentali: nec antecedens subordinatur consequenti:
 sed huic: homo e homo: vel alteri couertibili cum illa: sicut
 nec significaret hominem eẽ asinu: sed homine esse homi/
 nem: aut couertibilem cum illa. Dico igit qz h pna est boa.
 hoc est for. ergo hoc est for. si tam ams g consequẽ significet
 naturalr: vel ad placitu: vbi aut ams significat ad placitu z
 z pns naturaliter: pns non valz. Et si arguit: qz aliqua cose
 quẽtia non erit bona: z tamen contradictoriu consequẽtis re
 pugnat antecedẽri formalr: qz hec duo formalr repugnat
 hoc est for. z hoc non e for. Dicitur qz formalr repugnant si
 ambo ad placitu significent: vel ambo naturaliter: sed si
 vna significat ad placitu: z alia naturaliter: no repugnat:
 sicut nec ille: hoc est plato: : hoc non est for. modo pma no
 significat nisi hoc esse platone: qm bene sequitur hec est
 vera: hoc est for. z hoc non est for. ergo no significat hoc eẽ
 for. z qm per subiectum demostrodo platone: sequitur qz il
 la significat hoc esse platone. Consimiliter dicitur ad alia
 hoc est plato demostrodo for: qz ipsa est vera: non tamẽ
 significat assertiue: hoc esse platone: ex quo hoc no e pla/
 to: sed hoc esse fortes: z non subordinatur illi hoc est plato
 sed illi hoc est fortes. ¶ Quarta conclusio. Si fortes est
 terminus communis nulli conceptui simplici naturaliter
 significanti subordinatur (patet) qm talis omnis conceptus
 for. naturalr significans: est conceptus mere singularis: sicut
 hoc pronome hoc. vnde sicut ly canis equoce sumptus no
 subordinatur alicui conceptui naturaliter significati: sed plu
 ribus collectiue quorum vnus significat canẽ latrabilem:
 alius canẽ mari^m: z alius canez celestem: ita ly for. si fuerit
 terminus eõis equiuoce significat ples homines: vna sub
 ratioe qua e ille ho: z alia sub rone qua e ille alius ho: nec
 subordinat vni conceptui naturalr significati: sz plibus con/
 iuncti. foibus illis qui significat res denominatas hoc no
 mie for. ¶ Ex illa pna sequit. qz sicut ista pna no valz. Om
 nis canis currit: celeste sidus e canis. g celeste sidus currit:
 ppter equiuocationes sz Az. pmo elenco: ita no sequit:
 omnis homo currit. a. e for. g. a. currit: nam posito q. a. z. b.
 sint omnes for. z sedeat. a. b. vero corrente: est antecedens
 verum sine consequente ratione equiuocationis: na in ma
 iori non supponit ly for. nisi pro forte. b. z in. b. iniori suppo
 nit ly for. pro. a. for. quia tale equiuocum semper limitatur
 ab altero extremo si fuerit potens restringere. ¶ Intelligibile
 gendium tamẽ qz intellectus habet duplicem ordinem ter
 minorum. s. significantiu ad placitu in quo ponunt equi
 uoca pprissime sumpta: sicut in voce vel in scripto: z signi
 ficatiuz naturaliter in quo no ponunt huiusmodi equino
 ca. for. igitur vt est terminus comunis ponitur in pmo ordi
 ne. vt autẽ est terminus singularis conuertibil cum pnomine
 demostrodo ponit in secudo ordine.

Ad primuz dicitur qz for. no e alius a for. (z ad pba
 rione) for. e ille ho demostrodo plone
 alio afor. g for. est alius afor. Ridentur qz si ply ille demon
 straret for. pna no valz. si aut dematur alius a for. pna e bo
 na: z negat ams (z ad pba tionem) negat consequentia vlti
 ma: for. est. ergo for. est ille homo: que tamen concederet
 si for. esset terminus singularis. Unde sciendum qz ly for. du
 pliciter sumitur: vno modo pro indiuiduo nominato: z sic
 est terminus communis. alio modo pro idiuiduo signato:
 z sic est terminus mere singularis conuertibilis cuius pronõ
 mine demostrodo. vnde sicut ly homo habet terminuz
 couertibilẽ cum eo qui dicitur passio eius: ita ly iste homo

obie^o

Ratio

4°

p^m cor.

Intelligibile

Ad p^m arg^o

Primum

dem strado for. h3 ppria passionē cū eo dñertibilem q̄ or
 for. sicut q̄ hō: z risibile se hūi vt subm z passio: z ex hoc ni
 bil pōt esse risibile nisi hō: ita ille hō z for. se hūi vt subm z
 passio: ita q̄ nihil pōt ee for. nisi ille hō demonstrando for.
 sicut ergo non pūt cē p̄res ille hō: ita nō pūt ee plures for.
 1^m cor^m 3^m Idē sentio de illo terio plō: q̄ ē passio dñertibilis cū ly ille
 hō demonstrado platonē. ¶ Ex q̄b^o seq̄ p. Oz pūt ee plu
 res francisci: z plures roberti: non tñ plures for. nec plures
 platonēs: qz franciscus z robert^o sunt atota cōitate indiui^o
 noīata: s3 non for. z plato: imo solū accipiūt vt indiuidua st
 gnata lportātia solū idiu^o: quoz vnun fuit magister plato
 nis: z aliud mag^o Ari. Et vbi id replent p̄ ipōnem for. z pla.
 vt idiu^o noīata ē dcedēdū q̄ pūt ee platonēs p̄res: z plu
 res for. ¶ 2° seq̄. q̄ sicut illa p̄na non valz tu scis hoc esse
 boies. q̄ tu scis hoc ee risibile: non obstat q̄ sint oīo idē: hō
 z risibile: ita hō nō valz tu scis hoc ee illū boies. q̄ tu scis
 hoc ee for. l3 puerāf: z sint idē oīno for. z ille hō: qz sic pos
 sus ignorare ppriā passionē hoīs: ita possus ignorare ppriā
 2^m cor^m 2^m passionē illi hoīs. ¶ Preterea arguitū ē nōdū. q̄ dupl^r ē
 demōstratis. s̄ intellect^o: z sensus. p^o demōstratōe ita demō
 strāf ea q̄ non sunt: sicut ea q̄ sūt: s3 fa demōstratione de
 monstrāf solū ea q̄ sūt. p^o demōstratōe negat illa cathe^o
 si demōstrat ali^o afor. for. ē: eo q̄ ly demōstrat ampliat vsq̄ ad
 intelligibilia. sicut n. q̄ for. sit: z q̄ demōstratur vn^o q̄ ē intelligibi
 lis ali^o afor. s3 demōstratione fa p̄ter taz illa dditionalis q̄
 ista cathe^o. Et si ex ista: demōstrato platone alio afor. for. ē in
 ferat ista: demōstrato platone for. ē: negat p̄na. sicut nōn
 seq̄ si demōstrat p̄ro alius afor. for. ē. q̄ si demōstrat plato for. ē:
 nā ab inferiori ad suū superi^o cum nota dditionis fallit p̄na.
 Ad 2^m 1^m ¶ Ad 2^m. negat quelibz illaz p̄. for. z oīs homo differūt. for.
 argu^m z oīs homo non differunt: nec tradicunt: sicut nec iste for.
 om^o s homo ē: z for. z oīs homo non ē: qz ly homo vtrobiqz
 stat distributiuē: sed tradicōriū p̄ine: ē for. homo nō est:
 z cōtradictōriū fē est for. homo est. Alijs aut de copulato
 extremo dat ad p̄sens tradicōriū p̄ negationē prepositū
 toti: qz alias hāc materiāz diffusiū p̄scrutabor. ¶ Ad 3^m
 Ad 3^m nego illā: for. z nihil aliud afor. ē. hō (z ad p̄bationē) nego
 consequētia: qz in antecedēte ly nihil tenet īfinite: z i p̄te
 negat me: vnde sicut nō seq̄: hoc ē ens: z hoc ē nullus de^o.
 ergo nullus de^o est ens: ita nō valz p̄na p̄dicta: aliter opoz
 teret dcedere: qz for. z nullus ali^o afor. nihil rādēt: z tñ m
 ti homines n̄ibi rādēt: z qz a. p̄positio: z nulla alia ab. a.
 p̄positione ē p̄positio: z tñ. b. ē cōtradictōriū. a. Itē q̄ om
 nis homo currit: z tamē aīal z nihil qd ē homo currit. Itē
 for. ē aliud q̄ plato: z nihil aliud q̄ plato: z tñ for. nō ē pla
 to. Et qz tu es aliud q̄ de^o: z nihil aliud q̄ de^o: qz tu es: z de^o
 est: z nihil aliud q̄ de^o est: sed tu non es de^o: z nihil aliud q̄
 deus. ergo tu es aliud q̄ de^o: z nihil aliud q̄ deus (p̄z p̄na)
 ab exponentibus ad expo^m: p̄na pars est nō de se: fa p̄ba
 tur vt supra hoc ē demōstrando deū: z hoc ē deus: z nihil aliud
 q̄ deus. q̄ p̄na (p̄z) a resolūtib^o ad resolūtā: tertia ps est
 nota: qz suū tradicōriū ē falsum. s. tu es de^o: z nihil aliud
 q̄ deus. Intelligēdū tñ qz si qs veller illā p̄positionē cōce
 dere: for. z nihil aliud a for. est homo: z p̄ter omnes cōclu
 siones adductas: negaret illā p̄nam: for. z nihil aliud afor.
 est homo. ergo tñ for. est homo: nec arguitur ab exponenti
 bus ad expositū: qz exponētes exclusiue non dan^o p̄ p̄posi
 tiones de eo^o ex^o sed p̄ copulatiuā isto mō for. est hō: z ni
 bil aliud afor. ē hō quaz fa est falsa. ¶ Ad 4^m d^o: qz fa ps
 copulati p̄t regi aparticipio: aut anota idēp̄tatis: p̄mo inō
 dcedēdo istā. cōcludēti for. z cuius hōi for. ē idē. ex q̄ nō seq̄
 qz cuius hōi for. sit illū p̄ mutationē regis. Er ad regulā d^o:
 qz ex q̄ fa ps regit aparticipio totū copulatiū tenet colectiue:
 z p̄ p̄ns non valet p̄na. sicut nec illa: hominē vidētē for. z
 platonē tu vides. q̄ tu platonē vides: deīde cū arguit dclū

dēti for. z cuius hōi for. est idē. ḡ alieñi hōi: z cuius hōi for. est
 idē. negat p̄na: nec ab inferiori ad suū superi^o valz argumē
 tū nisi cetera sint p̄a. mō mutat regimē eo qz fa ps copu
 lati in antecedente regitur aparticipio: z in cōsequente de
 necessitate anota idēp̄tatis. Deinde ab inferiori ad suū
 superius ratione partis. extremi (fallit cōsequētia) qz nō
 sequit: tu es appares asinus. q̄ tu es aliqualis asinus: tu es
 dominus platonis. ergo tu es aliqd platonis: z ita arguitur
 ī p̄posito: qm̄ totū copulatiū ē subiectum (admissio) qz fa
 ps regatur aparticipio. vbi vero. a. nota idēp̄tatis: scūda
 pars copulati regatur negatur illa: cōcludenti for. z cuius hōi
 homini for. est idē (z ad probationē) negatur cōsequen
 tia p̄pter variationē regimē: vnde ex quo secūda pars
 copulati regat anota idēp̄tatis ipsa se tenet aparte p̄re
 dicat: quā nobrem debet sic argui: hūic z cuiuslibz homini
 for. ē idē: demōstrado for. z hoc est cōcludens for. z cui
 libz homini. q̄ cōcludēti for. z cuiuslibz homini for. ē idē: s3
 maior est falsa. Ex quib^o sequit: qz illa duo stāt simul cōclu
 denti for. z cuiuslibz homini for. ē illud: non cōcludenti for. z
 cuiuslibz homini for. est idē: nec inuicē cōtradictū (dato)
 qz in vna regitur secūda pars copulati aparticipio: z in alia
 anota idēp̄tatis quare zce.

Quarta pars principalis.

Omnis homo ē omnis homo p̄batur: tu es omnis ho
 homo: igitur antecedens p̄batur: tu es for. q̄
 tu es omnis homo: antecedēs arguitur: tu eris for. ergo per
 idē tu es for. antecedēs p̄batur p̄nendo qz tu eris om
 nis homo p̄ totā illā in hōi: z qz a. erit mediū in istas eiusdē
 hōre: z qz for. generabit post centū annos: illo posito arguit
 in. a. instanti tu eris omnis homo: for. erit homo. ergo in. a.
 instanti tu eris for. (patet cōsequētia) a superior: distribu
 to ad suū inferius euz debito medio. minor est nota ex ca
 su: z maior p̄batur: qm̄ in. a. instāti tu eris homo z i. a. instā
 ti nihil erit homo qm̄ tu eris illud. ergo in. a. instanti tu eris
 omnis homo (patz consequentia) ad exponentibus ad ex
 positum: antecedens est verum. ergo z consequens. ¶ Se
 eūdo. Tu es omnis homo alicubi. ergo tu es omnis homo
 (patet consequentia) qz exponentes antecedētis inferunt
 exposita consequentis: nam sequitur: tu es hō alicubi. ergo
 tu es homo: z sequitur: nihil est homo alicubi quin tu es il
 lud. ergo nihil est homo quin tu es illud (patet p̄sequētia)
 quia necessario omnis homo est alicubi: sed antecedēs p̄n
 cipale arguitur sic: tu es omnis homo hic. ergo tu es omnis
 homo alicubi (patet consequētia) ab inferiori ad suū superi
 us stans confuse tñ mobilitate: eo qz signum vniuersale af
 firmatiū terminū se sequentē immediate distribuit: z me
 diate se sequentē confundit confuse tñ: antecedens decla
 rat: tu es homo hic: z nihil est homo hic quin tu es illud
 demōstrando locum in quo tu es adequatē. ergo tu es om
 nis homo hic (patet consequentia) ab exponentibus ad ex
 positum: antecedens est iterum: ergo z consequens. ¶ Ter
 tio. Tñ tu es homo. ergo tu es omnis homo: aīe proba
 tur. aliquo modo tñ tu es homo: ergo tñ tu es hō: patet cō
 sequentia: ab uno cōuertibili ad reitū sicut hec. aliquo
 modo tñ tu es omnis homo: ergo tu es omnis homo: p̄
 tet consequētia z antecedēs probatur. illo modo tñ tu es ho
 mo demōstrando modum singularem quo tu es homo.
 ergo aliquo modo tñ tu es homo (z tenet consequentia)
 ab inferiori ad suū superius sine impedimento: z antee
 dens probatur. illo modo tu es homo: z illo modo nihil tñ
 tu es homo. ergo illo modo tñ tu es homo: patet cōsequē
 tia: ab exponentibus ad expositum. antecedens est verus:
 quia contradictōrium secunde partis implicat contradictio
 nes. ergo z p̄ns est verus. ¶ Quarto supposito qz statur
 mino trascēdenti correspōdet vnus terius singularis sibi
 soli cōmpetens: z nulli alteri. s. hoc es te demōstrato: ita

1^m ar.
 2^m ar.
 3^m ar.
 4^m ar.

verbo substantiuo correspondet vnum verbum significare sibi soli competens et nulli alteri. et sic illud verbum. b. et arguitur sic. tu. b. omnis homo. ergo tu es omnis homo. patet consequentia. ab inferiori ad suum superius affirmatiue sine impedimento: ac si argueret: tu curris in loco. et tu moueris in omni loco: et tunc arguitur sic. tu. b. homo: et nihil non tu. b. homo quin tu. b. illud. ergo. tu. b. omnis homo. patet consequentia: ab exponetibus ad expositum ex quo. b. nulli competit nisi tibi: antecedens est verum. ergo et consequens.

Ad oppositum arguitur sic. Aliquid est homo quod non est omnis homo. ergo non omnis homo est homo: patet contra: quia ex cuiuslibet exponetibus dicto sequitur dictorum expositum: tunc est verum ut patet per resolutionem. et tunc quod est dictorum sophismat.

Circa primam rationem sit hec prima conclusio. Si aliquid erit omnis homo in a. instanti: illud erit in a. instanti omnis homo: et per ista sequitur patet: quia quocumque dato exponeret vnum inferret exponetes alterius: et per magis sequitur hoc erit homo in a. instanti. et hoc erit in a. instanti homo: et per ista sequitur: nihil erit homo in a. instanti quod hoc erit illud. et quod nihil erit in a. instanti hoc quod hoc erit illud et per consequenter. ita limitat terminum per determinationem oppositam signo sicut ibi: ubi gratia: brunellus est omnis asinus: et brunellus est illius omnis asinus: utrobique restringitur per ly illi: et ille proponens inuicem ouertur (ut liquet) ita in opposito: et sequenter oia: quod ille ouertur: tu es omnis homo: et tu es homo: tu es omnis homo isto modo: et tu es isto modo omnis homo. Ille tamen non ouertur: tu es aliquo modo omnis homo: et tu es omnis homo alio modo: tu es aliquid omnis homo: et tu es omnis homo aliquid: sic nec ille brunellus est aliquid: homo omnis asinus: et brunellus est omnis asinus: aliquid: homo: quoniam terminus comitatus precedens signum quod stat determinate a quo incipit probatio proponens: restringit terminum distributionis versus ad supponere distributa: cuius autem sequitur: quod stat comitatus tunc non restringit cum illo modo. et per ista sequitur. Tu eris omnis homo in a. instanti et tu in a. instanti tu non eris omnis homo (per patet) per exponetes: et facta declaratur: quoniam si in a. instanti tu eris omnis homo. ergo in a. instanti tu eris omnis homo gerit (per contra) quia ly homo supponit per omni homine et erit: quod declaratur: ex eo quod propter diuinitatem determinationem ad determinabile non limitat oeterminabile per illa determinationem: vnum in qualibet illa: omnis homo est quod est aliquid: omnis homo currit et mouetur: tunc autem supponit subiectum sicut in istis: omnis homo est omnis homo erit: ly homo ergo tunc ample supponit in illa. a. instanti tu eris omnis homo sicut in illa: tu eris omnis homo. Item in hac etiam omnis homo erit tu in a. instanti: non limitat subiectum. et per ista sequitur in instanti tu eris omnis homo: non restringit predicatum (per contra con fili) quia sicut in illa: omnis asinus est illi: non restringit subiectum: ita in hac: isti est omnis asinus: non restringit predicatum: generaliter. n. tales ouertur: et per ista sequitur: ut in hoc instanti est omnis homo: et omnis homo est in hoc instanti. In telligendum. quod hoc aduerbia discreta: vel equiualeantia: si precedat verbum determinat subiectum et verbum: et non predicatum. Si vero sequantur oeterminat predicatum et verbum: et non subiectum: et hoc maxime in his distributionibus. Aliquid tamen in propositione seu limitatione illius possunt esse oeterminaciones extrinsecas: et non ubi principalis: ut for. tunc erit in archa noe: potest enim significare quod for. quod tunc erit: erit in archa noe: et sic est determinatio solius subiecti. Item for. erit tunc in archa noe: hoc potest significare solum quod for. erit in archa noe: que tunc erit archa noe: et sic est determinatio solius predicati: nec obstat quod aduerbiu stat in verbum: et semper nititur verbo secundum gramaticos: quia illud non est intelligendum de verbo principaliter et explicito solus: quia et potest esse determinatio verbi secundary seu subiecti: aduerbiu ergo est proprie determinatio ubi impliciti: vel expliciti primary vel secundary: per accidens autem ratione ubi potest esse determinatio subiecti: vel predicati: vel pris eius. et per ista sequitur. Tu es omnis homo: et non immediate ante instantis prius fuisti omnis homo: et tamen non incipis esse omnis homo: per bat: ponendo quod sis omnis homo: et fuisti omnis homo in quolibet instanti hore preterite: illo posito per prima est vna per casus: et (per patet) quia suum contradictorium est falsum. s. immediate ante instantis prius fuisti omnis

homo: ex quo ly homo distribuitur: per omni homine quod fuit. et per pars declarat: quoniam sequitur: tu es omnis homo: et immediate ante instantis prius fuit ita quod tu es omnis homo. ergo tu non incipis esse omnis homo: per consequentia: ab vna causa veritatis ad propositionem habentem illam. Consimiliter dicatur quod tu es omnis homo: et nunquam eris omnis homo: et tamen est nunquam desinit esse omnis homo: posito illo casu: cum casu prime rationis: quia et si nunquam eris omnis homo: tamen immediate post hoc instantis erit ita quod tu es omnis homo: vnde in talibus distributionibus et in terminis significaribus motus: ut talis modo loquedi: quod non sequitur: tu pertransis. a. spacium et nunquam pertransiisti. a. spacium. et tu incipis pertransire. a. spacium: quia ly nunquam pertransiisti. a. spacium tamen immediate ante instantis presens: fuit ita quod tu es pertransiens. a. spacium. Et etiam non sequitur: tu pertransisti. a. spacium: et nunquam pertransibis. a. spacium. igitur tu desinis pertransire. a. spacium: quod dato: quod sis in medio. a. spatii pertransendo illud: antecedens vtriusque consequentie erit verum: et consequens falsum. et per ista sequitur. Tu non es omnis homo: nec vnumquam eris omnis homo: et tamen tu incipis esse omnis homo: per bat ponendo prius partem in casu vna cum toto residuo prime rationis: in quo casu facta pars est nota per factam conclusionem: et tertiam declaro: quia immediate post instantis presens erit ita quod tu es omnis homo. Unde in illa: tu incipis esse omnis homo non supponit ly homo per omni homine quod erit: sed solum pro homine quod immediate post hoc erit aliter non esset possibile quod tu incipis scire omnem propositionem. et quod tu incipis videre omnem hominem per remotionem de presenti. Similiter dicitur quod tu non es omnis homo: nec vnumquam fuisti omnis homo: et tamen tu desinis esse omnis homo: patet: ponendo primam partem in casu: vna cum hoc quod immediate ante hoc fuit ita quod tu es omnis homo: nam ly. homo distribuitur solum per omni homine quod immediate ante hoc fuit.

Et si ex his concluditur: per idem quod tu incepisti et desines esse omnis homo: negatur consequentia: quia respectu verbi de presenti vel futuro supponit ly homo per omni homine quod fuit: qui erit: nec sequitur tunc tu non fuisti omnis homo: et immediate post illud instantis fuisti ita quod tu es omnis homo. ergo tunc incepisti esse omnis homo: quia arguitur in amplio ad magis amplius: sed facta exponens debet esse simplex de preterito. si. n. incepisti vel desines esse omnis homo: non fuisti vel tu eris omnis homo: secus autem est de presenti. Ex predictis sequitur. Quod tu eris omnis homo in a. instanti: et tamen non potes esse omnis homo in a. instanti: quia tu non potes esse omnis homo qui potest esse in a. instanti: vnde in illa: tu potes esse omnis homo in a. instanti: distribuitur ly homo pro omni homine qui poterit esse in a. instanti: sicut in alia per omni homine qui erit in a. instanti: nec sequitur possibile est quod tu sis omnis homo in a. instanti. ergo tu potes esse omnis homo in a. instanti: quia a sensu composito ad sensum diuisum fallit consequentia: vnde concedo quod possibile est te esse omnem hominem tam sine determinatione quam eius oeterminacione: sed tu non potes esse omnis homo aliquo modo. Sed si arguitur sic illa consequentia est bona: tu potes esse omnis homo: plato potest esse homo. ergo tu potes esse plato. ergo a pari illa consequentia est bona: potest esse quod tu sis omnis homo: potest esse quod plato sit homo. ergo potest esse quod tu sis plato: quia vtrobique arguitur a superioribus distributo ad suum inferius: cuius debito medio. et per ista sequitur: tu potes esse omnis homo ergo tu potes esse omnis homo qui potest esse: a pari videtur sequi: potest esse quod tu sis omnis homo. ergo potest esse quod tu sis omnis homo qui potest esse: quia vtrobique supponit ly homo distributive: respectu huius verbi potest: sed consequens continue est falsum. ergo tam falsa est illa de sensu composito: quam illa de sensu diuiso. Dicendum quod primus descensus valet et non secundus: quia terius distributus respectu huius verbi potest terti in sensu diuiso: distribuitur per omni talia quod potest esse: si sensu composito non distribuit nisi per comparationem ad aliud extremum.

2° 3° mobile

4° 5

obie^o R^offo

p. cor^o

obie^o

obie^o

R^offo

Secundum

Ideo illa: pot esse q tu sis ois ho: non distribuit ly ho nisi p oi hoie q pot esse tu: id mediū dz ee hoc: pt ee q plato sit ho q pt ee tu: qd negat. Et p hoc e solutu aliud argumtu: qz seqt solu ex illo aite: q pot esse q tu sis ois ho q pot ee tu. Et si qrit quare hoc verbu pot: i sensu diuiso facit suppone absolutu: r in sensu pposito respectiua. Dicit q: i sensu pposito determinat totaz compositione: r non in sensu diuiso.

1. arg^m **Ad primuz** dicit q: aliquis ho: vel aliqua ho erit ois ho: e impossibile naliiter: lz primuz sit magis impossibile qz 2^m. Unde admissio q mulier pgnans cum fetu masculo: sit ois ho (seqt) q spes huana pt desinare ee: aut q aliquis ho neccio comeder: vel bibet: nam fetus si pueniet ad pfectione genatiua: ille neccio comeder vel bibz: qz idigebit nutrimeto: r si no: igif pibit spes huana: tu qz talis casus non iplicat ddictoez qz deus hoc pot facere: admissio. g casu pme ronis: nego vltima psequetia: nec arguit ab exponetib⁹ ad expo^m: qz solu seqt: q tu eris i istati ois ho: aut q tu eris ois ho i. a. instati. hoc. n. i. a. instanti tu eris ois ho: exponit sic i. a. instati tu eris ho r nihil erit ho: gn illud i. a. instati erit tu: mo hoc e falsa. **Ad 2^m** nego illa: tu es ois ho alicubi (rad pbatione) nego duas (dicendo) q arguit distributie ab inferiori ad suu superiori: na signu vte affirmatiuu distribuit tertium mediate seqnte dumo sit deterioratio termini seqntis imediate. Sz ly alicubi e deterioratio illi⁹ termini ho. g distribuit: aliter. n. illa psequetia valet. b. unel hie e ois asin⁹ illius hois. g brunellus e ois asinus alicuius hois: r dato: q ly alic⁹ ster occlusiue tui: ad huc oia no valet qz arguendo ab inferiori ad suu superiori cetera debet ee paria. Unde no seqt: for. e for. g ho e ois ho: qz lz arguit apie sub: i regulā: tamē apte pri arguit distributie: r ita in pposito no dānat argumētū ppter ascensuz aduerbioz: lz pp ascensuz illius termini ho q in antecedere suppoit distributie dferere: r i psequente distributie cōiter: r ita virtualt arguit ab inferiori ad suu sup⁹ distributie. **Ad 3^m** nego oēs illas: tū tu es ho aliquo mō. tū tu illo mō es ho: isto mō tū tu es ho (r ad pbatione illi⁹ vltie) negat oia: nec arguit ab exponetib⁹ ad expo^m: qm fa expones e illa: nih il no tu illo mō e ho q e falsa: eius ddictoziū est vey. f. aliqd non tu illo mō e ho: qz for. e homo: r for. e aliqd no tu illo modo: nec oz modū determinare i fa exponete vbu pncipale: sic i exposita: lz sufficit q determinet subm: vna cū vbo iplicito: vnde hec e falsa: ois ho isto mō e tu (dato) q ly isto mō non dēteriet subm sed vbu: r i fa exponete dēteremā bīf verbum iplicitū. v3. nihil est ho gn illud isto mō e tu. **Ad 4^m** dicitur q illa supposito e falsa: qm sic actus metalis distribue di: no h3 iferi⁹: nec superi⁹: ita nec actus pponedi vl diuidē di: cū inferioritas r superioritas no reperiant nisi iter iuten tōes r tertios subalternatos illis: nec e ppe inferioritas: nec superioritas inter illa vba currit: vel mouet: nisi ratione itētionū quas iccludūt: verbū g substantiuū: qz no e intērio: nec termin⁹ cōuertibilis cū intētoe: e enī solū actus pponedi vel diuidēdi: r no h3 superi⁹ nec iferi⁹. Admissa tamen illa suppone duplr respōdet: pmo nego oiam: qz r si rōne vbo rus arguit p regulā: no tū rōne p dicator: imo distributie formalr: vel virtualt ab inferiori ad suu sup⁹: cū iante solū p dicator supponat p oi hoie q e tu: rōne vbi no habētis maiorē suppositionē actiua: r i ante supponat p oi hoie absolute. r negat aīs demonstrādo q equaler isti: tu isto mō es ois ho: sicut for. equalz huic: ille ho denomiato for. (vbi p3) q lz hoc totū. isto mō tu es: nulli ppetat nisi tibi: fac tū illū tertius distributiū supponere p oi hoie. **Et ex hoc soluit vna difficultas talis: qz i hac ppositione ois ho e: distribuit ly ho p oi hoie: r i ista ois ho alb⁹ e: solū p oi hoie albo rōne limitatōis. g p idē i ista: tu es ois ho: fac verbum supponere illū terminū homo p oi hoie: r i ista tu isto mō vel hic es ois homo: facit istū terminū homo suppedere so-**

lum p omni homine. isto modo. vel existerē bic: rōne deterioratiōis. **C** Respōdet negādo oiam: qz verbū nō limitat quo ad supponē: sed solū quo ad notationes (qz dō) tu es ois homo: vel tu eris ois ho verbū denotat p dicator absolute i ee subo: non habēdo remediū deterioratiū: sed in istis: tu h es ois ho: isto mō tū tu es ho i. a. instati r eris ois ho vel rē tu ū eris ois ho: illū vbu denotat p dicator i ee subiecto: fm deterioratū respectū: vt qz ois ho dicit de te i b instati: vl h3 huc modū: aut p tali mētra istatāca. limitatō g distributiōis nō est rōne vbi limitati: sed ratiōe termini distributi p aliquā deterioratiōe restricti. **Act⁹** n. actiōzū sūt in patiente r bī dīspōsito. 2° de aia: ergo rē.

C Prima pars principalis.

Secundū soph^m. Ois fenix est. qd arguit q d r u p l r: r pmo sic: signū vte affirm^m non facit verā ppōne nisi tertius p ipm distribut⁹ beat actu tria supposita: lz ille tertius fenix ū h3 actu tria supposita: g sophisma falsū (lz oia cū minor) ex cōi oppinōe dicēdū q nūqz est nisi vna

fenix: sicut nūqz e nisi vnu instas: lz ex corruptione vni⁹ generat vni⁹: ex quo generat postea alia fenix: aūs pro maiori colligit de intentione **Az**. primo celi dūis: oē r totuz p^o ponim⁹ sup tria. Itē si ois fenix e: r non e nisi vna fenix: vt iā est concessū: ergo aliq fenix e ois fenix: ois e d^o deterioratiōe Aristō. pmo p r r m e n i a s qz ista ppō affirmatiua est falsa in qua p dicator vte vniuersaliter sumptū. **C** Secūdo sit ois fenix e: r nulla fenix e corrupta. g aliq fenix fuit: semp ois e falsum: qz nulluz aial potest ppetuari (r pbat minor) qz nihil qd e ens est corruptū: sed omnis fenix e ens qd e: igitur nulla fenix e corrupta (p3 oia) qz e silius in 2° pme figure: maior e euidens: qz qd e corruptuz fuit: r nō e. (minor vero p3) per exponetes. f. aliq fenix e ens qd est: r nulla e fenix gn illa sit ens qd e. **C** Tertio aliq fenix e corrupta. g aliq fenix non est: p3 oia affimili: illa fenix e corrupta. ergo ista fenix non e: vel dē causa diuersitatis: quare: r3 illa psequetia: in singularibus r non in cōibus: tamen arguitur sic. nū^m corruptū e: aliq fenix e corrupta. ergo aliqua fenix non e: r3 oia: qz est silius in quarto pme figure. aūs e verum. ergo r ois: r ois e r r a d i c t o r i o zū s o p h i s m a t i s. g r e e.

C Quarto. omnis fenix e: r nulla fenix est perpetua. ergo aliqua fenix erit que nō est: p3 oia: qz aliter deficeret spes fenicis: qz e contra philosophum primo posteriorum dicentem: qz spes sunt eterne: sed ois e falsuz. ergo r antecedēs non minor. g maior que e sophisma: sed q psequens sit falsum arguit sic: quacūqz fenice futura signata illa erit fenix p fens. ergo illa erit fenix que e p fens: p3 oia: qz p fens r q est d u e r r u t: aūs p3: qz sic illa: fenix erit ex nō. ita erit p fens.

Ad oppositum arguit sic. Aliqua fenix est: r nulla e fenix qui illa sit. ergo omnis fenix e: p3 oia: ab exponetib⁹ ad exposituz. e antecedēs. verum. ergo r consequens qd est sophisma.

Circa p d i c t a r m a x i m e i n p r i m e rōne sit hec prima 2°. Aliq sunt termini eque cōes qnoz vnus h3 infinita supposita: r alter solum vnu: p3: nam isti termini tps r instans sunt termini eque cōes: qz gliber illozuz significat infinita r nullus illozum est superiori vel inferior ad reliquum. ergo r e. minor patet: r maior declaratur nam quilibz illozū significat quicquid vnqz significauit. ex quo sunt termini mentales naturaliter significantes: vt suppono: sed quilibet illozum significat infinita: qz ly tempus significat infinita tēpora que fuerunt partis hore pterite. r ly instans significauit omnia instantia eiusdem hore: sed tam tēpora qz instantia fuerunt infinita hore pterite. ergo quilibet illozum significat iam infinita. Secūda pars conclusionis declarā: qz iaz sunt infinita tēpora: vt p3: per

obiectō

R. affio

p. arg^m

z. arg^m

3. arg^m

4. arg^m

obiectō

R. affio

p. ar.

z. ar.

3. ar.

4. ar.

p. p

Sophisma

diuisione tps in ptes pppriales in infinitu sic: qd sp tps pns diuidat in partes pntes. ia. n. est oies: annus: z mensis: z hora: z triedietas hore: z sic in infinitu. ita qd sca dione vna ps sit pterita z reliq futura: ex qb⁹ resulat tps pns. Ille vo terius instas no bz nisi vnu suppositu. ex quo: qd no est nisi vnu instas copulans ptes pteritas tps pntis cu partibus futura. **Ex illa pte seqt.** Qd illi duo termini ho: z fenix sunt termini eque coes: qz qz eoz significat infinita: z nullus eorum est superior ad reliquum. ymmo sunt species spm⁹ prelibate sube: non ob⁹ qd ille terminus homo habeat multitudinem suppositozum: z fenix non habeat nisi vnum suppositum. **Secunda conclusio.** Ille terminus supponit pro infinitis suppositis: z ta no bz nisi vnu suppo⁹ pma ps declarat accipiendo illa ppoem: ois fenix erit: vbi sibi fenix supponit pro oi fenice qd erit: sed infinite fenices erit: qd supponit p infinitis fenicibus: z p pns supponit p i finitis suppositis. 2^a ps est clara. qm no est nisi vna fenix: nec est pole qd sit nisi vna fenix. sicut nec est pale qd sit nisi vnu instas: qd non e pole qd beat nisi vnu suppositus: pot tñ bte plura supposita. ymmo pot bre infinita supposita si p tps in finitu ille terius pot manere. **Ex illa pte seqtur.** Qd aliq sunt duo termini quo: vno bea supposita infinita: z alius solu vnu: z tñ supponit pro tot e qz (ps) d illis duobus teris: tps: z fenix: in illis ppoibus. oie tps futuz erit: z ois fenix futura erit: vbi ly ta tps: qd ly fenix: supponit p in finitis. **3^a ps.** Ois fenix futura erit i instati pnti: z tñ aliq fenix futura no est (2^a ps) de oi fenice gnanda: z pma p bat: qz si no: def oppositu. i. aliq fenix futura erit que non erit i instati pnti q sit. a: z arguit. a. no erit i instati pnti eo qd non erit i instati qd e pns: qz alia ro assignari non pot: qd p id e. a. fenix nūqz erit pterita: vel genita: nec corrupta: pbatyr pna. naz si pns: z qd e puerit p ides pterituz quertit cu hoc coplexo qd fuit: z genitu cu hac pplezo qd e: vel fuit postqz no fuit: z corruptu qd non est postqz fuit (ps) pna) ali mili: quo pcesso. h est falsa. a. fenix erit fenix pterita. qm ex ista seqtur: qd a. fenix erit fenix. a. qd fuit: qd e falsu. Sitr si. a. fenix erit genita. g. a. fenix erit aliqd qd e vl qd fuit: post qz no fuit: qd itez e falsu. et si. a. fenix erit corrupta: g. a. fenix e aliqd qd no est postqz fuit: qd e falsu. sic igit. a. fenix erit in aliquo pterito genita: vel corrupta: ita. a. fenix erit in ista ti qd erit pns: z pnt in instati pnti: qz hoc istans qd e ia futurum aliqñ erit presens. sicut etiam aliqñ erit pteritum. **Ex ista pte sequitur.** qd instas presens aliquando fuit: z instans presens aliqñ erit (probatyr) qz hoc aliquando fuit: demonstrado instas mediate besterne dici: z h est vel fuit in instas pns: sicut etiā fuit pteritū vel futurum: ergo zc. Similr hoc aliqñ erit demonstrado instans crastine dici: z hoc e vel erit instas presens. sicut etiā erit pterituz vel futuruz: ergo zc. **4^a ps.** aliquod corruptu an instans pns erit in instati presenti: z aliquod generandū post instans pns erit i instati presenti: pma pars pbatyr. na bac erit i instati pnti demonstrado. a. fenice: z hoc est vel erit aliqd corruptu ante instas pns: igit pma pars ps ex alia pte. z 2ª pbat. qm non aliu de pcedit qd a. erit in instati pnti: nisi qz aliquando erit ita qd a. e in instati pnti: sed aliqñ erit ita qd a. e corruptum ante instans pns g. a. erit corruptu an instas pns. 2ª pars pns sitr ostendit. na hoc erit in ista ti presenti demonstrado. a. z hoc est vel erit gnanduz post instas presens: qz aliqñ erit ita qd hoc e generandū post instans presens: ergo aliqd gnandū post instans pns erit in instati presenti. **Ex predictis sequitur.** Qd aliquod corruptum mille annis elapsis potest esse. ymmo erit in instati presenti: z aliquod generandum post mille annos potest esse. ymmo erit in instati presenti nunqz tamen sequitur: qd tale erit aut poterit esse in instati quod est presens. Nec sequitur possibile est quod hoc corruptum seu generandū

fit in instanti quod est presens: ergo hoc corruptum vel generanduz potest esse in instanti qd est pns: qz arguitur a sensu copposito vero: ad sensuz diuisu falsu: sicut no sequit: pot esse qd alix ps sit ho qui est: g. am exps potest ee ho qd e. cu ams sit ve: z psequens falsum: ben e tñ sequitur: aliqñ erit ita qd hoc est in instati pnti: ergo h erit in instanti pnti poterit esse qd hoc sit in instanti pnti: ergo hoc poterit esse in instanti presenti: non obstante qd arguitur a sensu copposito ad sensum diuisuz: sicut in alio: quia hic arguitur in terminis simplicibus: ibi autem in terminis compositis verbaliter sumptis.

Ad primū negatur ams qz hec propo est vera: ois sol clarissime lucet: qz hic predicat pro pria passio de suo subiecto: z tamen subiectum non habet: nec habere potest nisi vnum suppositum. Item dato qd a. sit propria passio fenicis illa est vera: omnis fenix e. a. per eandem causam: z tamen subiectum non habet nisi vnu suppositum: licet habeat plura successiue. vnde dato qd tu es es omnis homo ista esset vera: omnis homo est risibilis sicut nunc ratione exponentium: ratione exclusiue de terminis transpositis: z ratione predicati conuertibilis cum subiecto: z ratione ascensiu hoc modo: tu es risibilis: z tu es omnis homo: ergo omnis homo est risibilis: z tamen subiectum non haberet nisi vnu suppositu: ita dicatur de ista: omnis fenix est. a. ex qua seqtur sophisma: omnis fenix est. Item aliter duo contraria in materia naturali cum verbo de presenti z sine determinatione essent simul falsa. s. omnis fenix est animal: nulla fenix est animal. ymmo duo contradictoria essent simul falsa: hec quidem: omnis fenix est. a. propter defectum trium suppositoz: z hec similiter alia. fenix non est. a. quia negatur propria passio alio subiecto. deinde signum vniuersale negatiuum non exigit tria supposita: nec signum vniuersale affirmatiuum in propositione negatiua aliter per idem: nec in affirmatiua. antecedes patet: quia quilibet illanz est vera: nulla fenix est animal: omnis fenix non est animal. Et ad philosophum dicitur: qd ipse non loquebatur ad propositu isto modo. vnde volens probare numerum trinarium esse perfectum: sumptit in ter alias rationes moduz loquendi communiter dicentiu qd omne z totum non proprie attribuntur paucioribus: nam duo homines sunt proprie duo: vel ambo: sed non proprie omne: vel totum: quia duo homines non faciunt proprie vniuersitatem nec populuz: sed ad tales denominationes requiritur qd sint ad minus tres. Itz concedo qd aliqua fenix est omnis fenix. z ad Aristotelem dico: qd illa fuit intentio sua. vs. qd propositio affirmatiua est falsa in qua pntm vniuersale habens plura supposita: distributum signa vniuersali affirmatiuo: z hoc in numero singulari: z in recto respectu recti: dicitur primo habens plura supposita propter illas: aliqua fenix est omnis fenix. aliquis sol est omnis sol: aliquod instans est amne instans. **Secundo** dicitur distributum signo vniuersali affirmatiuo: z hoc in numero singulari: qm ille sunt vere: tñ homo est risibilis: tñ homo est animal rationalis: z tamen predicatur vniuersale habens plura supposita vniuersaliter sumptuz: qz supponit distributiue non signo vniuersali: sed exclusiue. Similiter iste sunt vere: aliquid est nullus homo: aliquid est nullum animal: licet predicatur distribuatyr signo vniuersali cum alijs conditionibus: sed illud signum est negatiuum. **Tertio** dicitur in numero singulari: quia ille propositioes sunt vere: aliqui homines sunt omnes homines: aliqui apostoli sunt omnes apostoli: z tamen pntur vlt distributum signo vniuersali affirmatiuo habens plura supposita. **4°** dicitur in recto respectu recti: qz iste propositioes sunt vere: deus erit in quolibet instanti futuro: in h instanti est ois ho: z tñ pntuz est: pte vniuersaliter sumptu cu alys

Ad 3^m argu^m

Nobi le d ro to: z o e qz q tu o co tingit habet.

1^m cor^m

2^m ps

3^m cor^m

3^m ps

4^m cor^m

4^m ps

4^m cor^m

Secundum

conditionibus: sed iste sunt false: aliquid est omnis homo. aliquid est omne animal: quia predicatum est uniuersale vtr sumptu signo vli affirmo distributu habes plura supposita i recto respectu recti z i numero singulari. **Ad 2^m** negat q nulla fenix e corrupta (z ad pbatione) nulluz ens qd e: e corruptu: ois fenix e ens qd e. ergo nulla fenix e corrupta: negat dna: qz arguit a mino aplo ad magis amplu distributiue: eo q ly fenix in minozi supponit p eo qd e solu: in dno vero pro eo qd est vel pro eo qd fuit: sicut no sequit: nullus homo q est e generandus: qlibz ho est ho. ergo nullus ho e generandus: sed solu seqt: q nullus ho q e est generandus: z ita pns debuit inferri: q nulla fenix q e: e corrupta. **Et si arguit sic.** Aliq fenix pns e corrupta. ergo aliqua fenix que est e corrupta. Negat psequentia (qz vt prius patuit) subiectu antecedeis supponit pro fenice q est vel aliquando fuit presens: subiectu psequentis soluz pro fenice que e.

Ad 3^m **Ad tertiu.** nego illam psequentia: Aliqua fenix est corrupta. ergo aliqua fenix no e: qz arguit a magis amplo ad minus amplum: concedo tamen illam: illa fenix est corrupta. ergo illa fenix non est: z ratio diuersitatis est: qz hic non variat illud pro quo subiectu supponit: semper enim in antecedente z consequente e suppositio pro eodem (ex quo) continue denotet idem. In alia autem variat suppositio: quonia in antecedente supponit subiectu pro aliqua fenice que fuit z no est: z in consequente vero pro fenice que est solu: z ex hoc negat quelibet illaz consequentiaz quibus concludit contradictorium sophismatis: quia vero biqz arguitur a magis amplo ad minus amplu. sed ex bis pmissis soluz sequitur: q aliqua fenix que fuit non est: z aliqua fenix que erit non est: quozum quodlibet conceditur. **Ad quartum.** respon. suz e: concedo q qlibet fenix futura erit presens z exites in instanti presenti: non tamen quelibet fenix futura erit in instanti quod e presens: z nego q illi termini conuertunt: p: e sens: z q e pns instans pns: z instans quod est. **Et si arguitur sic.** pono q. a. conuertat cum illo termino instans. qd e pns: z qz hec fenix demorando fenicem generanda erit i instanti qd e pns: qz hec fenix erit i. a. ergo erit in instanti quod e pns (p3 dna) ab vno conuertibili ad reliquuz: z antecedens probat: aliqdo erit ita qz hec fenix est in. a. ergo aliquando hec fenix erit in. a. (p3 dna) qz bu sequit vt dictum est. aliq qn erit ita qz hec fenix e in instanti pnti: qz h fenix erit in instanti pnti: qz magis arguit in teris simplicibz in argumento dato qz in illo. qz illa dntia afortiori e bona. **Rudef negando illa consequentia:** z licet explicite melius arguat in terminis simplicibz in illa qz in alia dna: no tamen implicite (ex quo) ly. a. conuertit cum compositione verbali: vnde si ly. a. conuerteretur cum ly. hoc complexo homo qui est: negatur illa: a. techristus potest esse. a. (nec sequitur) potest esse qz antechristus sit. a. ergo antechristus potest esse. a. (z tamen bene sequitur) potest esse qz antechristus sit homo currens: antechristus potest esse homo currens: quia hic nec explicite: nec implicite arguitur euz complexo verbali a parte cuius extremi. In alia vero arguitur implicite i terminis complexis cum compositione verbali: zc.

Secunda pars principalis.

Omnis fenix est. qz sophisma sit falsum arguitur sic. subiectum supponit pro omni fenice preterita z possibili: sed non quelibet fenix preterita vel possibilis est. ergo zc. maior probatur quadrupliciter: z primo sic. iste terminus fenix distribuitur in simplici apphebtione significat omnem fenicem preteritam z possibilem: z pro tali distribuitur. ergo improprie significat omnem fenicem preteritam z possibilem: z pro qualibet tali distribuitur: patet consequentia: qz terminus merialis no potest absolui a sua naturali significatione: z p dnt ly fenix supponit p omni fenice preterita z possibili: si negat consequentia: dicendo: qz ver-

bum substantiaz restringit sbm ad supponendu solu pro eo qd est: ly fenix no supponit nisi pro fenice q est ista no valet qz sbm huius auz ps est supponit pro eo qd no e: z isti oes qd poterit ee est sbm: supponit pro eo qd pot ee z no solu p eo qd est. **2°** ponit qz retineas hac in mete tua: ois fenix est vscz ad mediu instans crastine diei in quo gnabit. a. fenix: z arguit sic: oi mo quo se bebit cras sbm illi: pponis iam se bz: qz isto no mutat: neqz intellectus tu variabitur: sz cras supponet pro. a. fenice: qz ia supponit pro. a. fenice: vbu et tante pot e nuc quate erit cras: sz cras faciet sbm suppoere pro. a. fenice: qz nuc facit sbm supponere p. a. fenice. Itz cras tpe quo no erit aliq fenix: sz soluz vms genit ex fenice corrupta sbm illi: pponis supponet p. a. fenice: sz no est maior ro: qre tunc supponer pro. a. fenice q tuc non erit qz ia supponit pro fenice q est: qz ia supponit p. a. fenice: z pro qz alia possibili vel preterita indiffereter. **3°** hoc vbu est metale indiffereter pro oi instati preterito z poli: significat qz no restringit sbm ad sola significata instanti pntis (p3 dna) qz non aliude sbm isti: pponis ois fenix pot esse: suppoit pro oi fenice poli nisi qz illud vbum pot significare indiffereter oe instans pole: auz pbat: qz hoc vbu mentale nalt significauit p oi instati preterito: z nalt significabit p oi instati futuro seu poli (supposito) qz ppetuaret in mente: qz ia pro quolz tali instanti significat (p3 dna) qz terius nalt liter significas no pot absolui a sua nali significatione. **4°** **4°** arg.

In opposituz arguit sic. aliq fenix e: qz ois fenix e. aut sunt plures fenices: si p^m: cuz ista sit ois fenix (seg) qz omnis fenix e. si z^m z non est maior ratio quare vna fenix sit qz alia: ergo omnis fenix est.

Iuxta materia pmi argumeti sit hec p^o d. Ois terius catheg^o facies ppositione cu aliquo vbo recipit supponez ab isto z pro aliq supponit. p^o ps p3 qz termini e ppones significat: z no supponit. z i sola ppoone supponit. qz vlt suscipiu t suppoez a vbo (p3 dna) qz no e ro qre vnus terius cathe^o i vna ppoone supponeret: z no ali respectu co silis vbi. na st aliq eet pp^o cui sbm vel pdicatu no suppoeret maxie videret i illa: chy^o e chy^o. Sz d^o est indefinita: qz sbm supponit veteriate: z dnr qz h e vltis: ois chy^o est chy^o: sbm star distributiue: z pntuz dntuz tntuz i hac vo ista chy^o e chy^o: sbm discrete supponit: qz e pp^o singularis. Deide iste no dicitur: qz chy^o: ois chy^o e: aliq chy^o. ois chy^o no est: nec assignat alia ro nisi qz pntuz supponit distributiue i qz eaz z si qrat differetia iter has: chy^o e aial: chy^o e nome: no assignat alia: nisi qz sbz stat i vna mlti: z i alia pfoalt. Aluz at regulis logicalibz pt pbari terius istu: chy^o supponere. z ps dntis declarat. na st aliqz terius i ppoone supponit p nul lo. h videt maxie de oi terio no hnt significatu in re. Sz d^o (pono) qz vn^o ho: nec aliq ho sit z qro an ista dicitur: qz ho e: z aliq ho no e: z si sic: duo ddicto^o possut sil ee va: dato qz dnt anibilaret oez muliere: z nullu masculuz si non: qro cam: z no dabitur alia nisi qz termini no supponit paise p eode co qz i affirm^o sbz supponit p masculo: z i negatiua p femina solu: Itz ista dnta stare istocasu no valz: ista qz ho est ho mascls: berta e ho: qz berta e ho mascls. qz auz est pole: z dnt ipole: z hoc ideo: qz sbm maioris supponit solu pro masculo: z pdicatu minoris: pro altero sexu. Etiam ista dnta non valet. nullus homo est mulier: ergo nulla mulier est.

hō: qz aīō ē necessariū ⁊ hīs ipōse vel hīgēs: ⁊ nō assignatur alia eā: nisi qz ī cōnerla subm suppoit solū p vno sexu: ⁊ pū ī ouertēte p vtqz: et dīr dīcat qz dīctoriū istī: qz hō ē v3 assignari istud. oligz hō nō est: vbi subiecta supponit pōse p eodē. ⁊ minor istius. quilibz hō ē hō masculus ē ista: berto ē oligz hō: vbi seruat suppositio eadem pōse: ⁊ cōuertēs istius. nullus hō ē mulier. est ista: nulla mulier ē aligs hō: vbi et oēs termini supponit p eodē vel p eisdē pōse. **C** Secūdo hō ē istio. Aligs terminus supponēs respectu huius vbi ē nō distraeti supponit solū eo qz nō ē: p3 de subiecto istius. adā ē: vel ontechristus: i quarū p ma subiectū suppoit solū p eo qz fuit ⁊ nō ē: ⁊ i secūdo supponit solū p eo qz erit: et nō ē. i hac vō ehymera ē subiectū nō solū supponit pro eo qd nō ē: sed etiā p es qd nō pōt eē. Et si dī ex quo ly ehymero supponit p aliquo: assignet g illud. Dōm qz supponit p infinitis ehymeris. qm supponit p q libet ehymera: itelligibili: qz nō ē ratio. quare supponit magis p .a. ehymera intelligibili qz p .b. ehymera intelligibili: sed infinite sunt ehymera intelligibiles. et go supponit pro infinitis: et ita supponit ly fenix in instāti in quonō ē aliqua fenix pro omni fenice pterita. futura: ⁊ possibili: qz qz supponat pro fenice futuro: et non preterita non potest ratio euidens assignari. nec ē dōm qz pro nullo supponat qz oppositum ostensum est in prima pōe. Similiter si non esset homo deber diei subiectum istius omnis hō ē supponere pro infinitis hominibus preteritis futuris et possibilibus. **C** Tertia conclusio. Aliquis terminus supponens respectu huius verbi est distracti supponit indifferenter pro his que sunt ⁊ pro his que non sunt: probatur: et capio hanc propositionem: omne pteritum ē: out illam omne futurū ē: indubie subiectum prime supponit p omni pterito: et subiectū 2° pro omni futuro: sed aliquod preteritū ē: ⁊ aliqz pteritū nō est: ⁊ aliqz futurū est ⁊ aliqz futurū nō ē. et go de. dīcatur consimiliter de subiectis illarum p positionum omne quod fuit ē: omne quod erit ē. oē qd pōt eē ē. oē qd ē itelligibile out imaginabile ē. subiectū cuiuslibet illarum supponit tā p eo qd ē: qz p eo qd nō ē. **C** Sz dubitat ex quo terminus non habet suppositionem omose: sz solū ab illo vbo ē et illud verbum ē non significat nisi presentialiter: ergo nō facit terminum supponere p his q nō sūt. Dicendum negādo pnam: qz nō dī vbi solū consignificate presentialit: nō qz limitat terminum ad supponēdū solū p his que sūt: sed qz denotat oē illud eē p quo sit subiectū supponit. Et qz iterdū nō ē ito: totis propō affirmatiā ē falsa. **C** Quarto hō. Aligs terminus respectu hui^o vbi ē supponēs suppoit solū p eo qd ē. aut p eis q sūt: p mū p3: de subo hui^o vlia. oē istas ē. aut de subiecto istius ois fenix ē. Secūdum vō patet de subiecto hui^o vlia ois hō ē: aut ois hō ē ani mal. Nā ly instans non supponit nisi p istāti pnti: ⁊ ly fenix solū p hac fenice q ē: ly hō vō supponit pro oib^o hoib^o q sūt. et solū p his. qz aliter quelz illaz eēt sūb: ⁊ etiā sine exclusiue eēt sūe: qd nō ē dōm eū cuiuslibz illarū exponētes sint vō. Itē si iste pōnes eēt false duo vria in mā nāli eēt sil' flā obsqz determinatiōe ⁊ vbo ampliatiuo v3. quilibz hō ē aīal. ⁊ nullus hō ē aīal. imo pma pncipia eēt flā. s. de quolz dī eē vel nō eē. oē totū ē maius sua pre. et cōsequēter nullo illatū eēt demōstrabil. ois hō ē risibil. ois triāgulus h3 tres āgulos eāles duob^o rectis qd ē 3 doctrinā Aristotel p posterioz: ⁊ p3 hō: qz eēt ipōses si subtra supponerent pro omnibus suis significatis: et quia etiom a parte pzedicati sit distributio sicut opte subiecti oportet negare oēs istas pōnes: tu differs ab aīno. de^o ē sapiētio aliquo boie. i hoc istāti ē ois hō: de^o ē i quolz istāti pnti. eū tamē enūsih3z illarū oēs exponētes sint vō. **C** Dubitatur ex quo istud vbi ē facit indifferēter suppoere p his q sūt ⁊ p his q nō sūt: vt patebit: p 2° ⁊ p 3° p nē: qz nō facit in

victis pponib^o hoc idē. **C** Rādetur qz act^o actiozū sūt Rāfio in pa^o dispositio: qz oē qd recipit in aliquo recipitur in eo fm nāz rei recipiētis fm Ari. ⁊ p mē^o scdo de oia. h^o diuer sitas ē ex pte rei recipiētis suppo^o. ⁊ B nāl st ē terminua signifi eās nāliter. ⁊ ex ipōstrione si ē termin^o significans ad plo^o. vñ termin^o icludēs dīam tēporis supponit p oi suo significato. termin^o vero nō icludēs differētiā tēpis si h3 aliqz sig^o i te supponit so^o p i^o. si at nullū h3 suppoit p quolibz suo significato. Et si ex his cōcludit: qz eā āplia tūū ē vbi substantiū pntis tēporis: sicut B ver bñ pōt: qz termin^o eius supponēs ita suppoit p oi eo qd pōt eē sicut r^o h^o vbi pōt: vt oē pole ē: vel oē qd pōt eē: negat pna: qz termini^o supponēs distribui^o r^o h^o vbi pōt deducto impedimento oliūde suppoit p oi suo significato qd pōt eē siue hēot sua suppoita i actu siue nō hēat ⁊ possit hēre: sed terminus suppo^o distribui^o r^o h^o vbi ē hōis o^o significata i actu ⁊ nō i elu dat dīom tēpis nō suppoit nisi p his q sūt. vñ i^o. ois hō pōt eē: suppoit ly hō p oi boie q pōt eē: ⁊ nō i^o. ois hō ē. Deinde B vbi ē faciēs termi^o distribui^o suppoere p eo qd pōt esse ⁊ nō ē facit pōnē flām: sed B vbi pōt facē pōnē verā qm nulla fenice existente hec ē falsa omnis fenix est: ⁊ ista ē vā: omnis fenix potest eē.

Ad primum cōcedo cōsequētiā p mā cū suo ante ⁊ nego scdam nō ppter illā cām: qz **Ad p^o** verbū restringit subiectū od supponēdū solū p eo qd ē: vt **org^o** rō terigit: sz qz t hīs termin^o nō ē apt^o oñ h3 aliqz significatum i te supponere pro aliquo qz pro isto respectu hui^o vbi est si distracti. **C** Ad 2° admi^o eāū nego vtrā qz cōsequētiā qz p idē o^o possit pbari qz ly. a. fenix verificat de. a. fenice qz etas verificabilē d. a. fenice et qz i^o ē vā ois fenix ē: dato qz nō sit aliqz fenix: qz istud verbū ē tāte porētie ē nūc: qz te erit eras: sed eras faciet illā pōnē eē verā: ergo nūc faciet illam eē verā. Et cōsequēter dī p eo tpe quo non erit ali qz fenix subiectū istū supponet p oi fenice pterita ⁊ poli. sed nō iā ex quo h3 suppositū aliquod i actu nec alia causa assignanda ē: nisi qz ē istius nōe: sic qz aliqs octus mentalis solū cōsignificet pntialit ⁊ aliqs solū preteritiue vel futuritue ex nā rei. **C** Ad 3° cōcedo cōsequētiā ⁊ pna. p **Ad 3°** hatio tñ cōsequētie nō valet: qz nega ē qz nō aliūde subm istius: Dis fenix pōt eē supponat p oi fenice poli: nisi quia istud verbū pōt significat idifferēter p oi istāti poli: et tñ nō facit subiectū istius ois fenix ē: supponere p oi fenice poli. **C** Dubitat. videt: qz vbi ē cōuertat eū quolz alio **obiectō** verbo substantiū ⁊ eū hoc verbo pōt ex quo cōsignificat p oi istāti pterito ⁊ futuro ⁊ poli: et cōsequenter seg^o qz facē supponere subm p oi eo qd fuit: qd erit ⁊ qd pōt eē. **C** Rā **Rāfio** det qz h3 vbi ē significat oē illū qd significat alia vba nō tamen: eū illis conuertit p diuersitatē modozum si gnificadi: vñ ille terminus homo significat qz qd significat ille termin^o bois vel hominem et 3° nō tamē ouertū tur: qz non seg^o tu es homo: ergo tu es bois: et hoc i deo qz habent diuersos modos significandi nā ly homo significat hominem i recto. ⁊ ly hominis vel ly hominem significanti dem in obliquo ito in propositione illud verbum est cōsignificat omne illud qd cōsignificat alio verba: et 3° sed nō in conuertuntur: quia illud verbum est significat. per modum presentialitatis: illud verbum fuit: per modū preteritionis ⁊ illud verbum erit per modum futuritatis: ⁊ illud verbum potest per modum possibilitatis adiectualit sumptum. **C** Ad quartum negatur consequentia quia sicut hoc complexū: ista fenix vel ista fenix non poterit distribui ita nec aliquod complexum distinctum terminorum infinitorum singularium. er admittendo qz posset distribui tale subiectum et fieri vna propositio vniuersalis non tamen conuerteretur cum ista: omnis fenix ē quoniam ista est vera: et ista falsa: cum subiectum huius

2° p
Rāfio
3° p
obiectō
Rāfio
4° p
obiectō

Ad p^o
org^o
Ad 2°
Ad 3°
obiectō
Rāfio
Ad 4°

Secundum

non supponat nisi pro eo quod est: et subiectum alteri? supponeret peristente vel pro non existente. Item dato quod supponeret per eisdem parte adhuc non conerere: sicut nec iste conuertuntur. omnia homo est. et quodlibet istorum est de in omni: tratis solum omnibus hominibus patribus cum prima sit necessaria et secunda contingens.

Tercia pars principalis.

1° arg^o

Omnis fenix est: ponitur: quod aliquid fenix incipiat esse per ponem de pite: et sequitur. quod si omnis fenix est: quod omnis fenix fuit: quod sicut terminus fenix. ubi de pite supponit solum per eo quod est: ita respectu verbi de pite vnde supponere solum per eo quod fuit. Ad quod declarandum arguitur quod dicitur: et primo sic. illud verbum fuit solum per pite significat: sicut B ubi est solum per pite significat. quod quod rone terminus supponit respectu b^o verbi est supponit per eo quod est solum: per rone terminus supponit respectu b^o ubi fuit: solum per pite: quod quod fuit. an. p. na si B ubi fuit significat pite: et pite significat sequitur. nam esse bo. B est. g. B fuit de ista pite: na sequitur B est. g. B pite est: quod B verbum pite significat pite: et pite significat sequitur. si B verbum significat pite: et pite est: et ista dicitur esse bo. B est. g. hoc fuit: dicitur ista pite. Itaque sequitur hoc. a. ista fuit. g. hoc fuit. quod hoc verbum fuit idifferenter significat per omni ista quod fuit. g. si equo significat per ista pite sicut per pite. ita sequitur ista significat erit bo hoc est. ergo hoc fuit. Secundo. subiectum illius albi fuit non supponit indifferenter pro eo quod est vel fuit albi. ergo antecedens arguitur: et pono: quod solum nunc sit albi: et nunquam ante hoc fuerit aliqua albedo: isto posito: hoc est falsa. albi fuit hoc sicut ista. hoc fuit albi: sed in secunda non supponit ly albi nisi pro eo quod fuit albi. ergo nec in prima. antecedens probatur. nam sequitur albi fuit hoc. ergo informatus albedine fuit hoc: ergo hec albedo fuit. consequens est falsum. ergo et antecedens. tenet consequentia. nam sequitur. affinitate albedinem vidisti: ergo albedo fuit: modo ita bene supponit respectu ubi de pite rone ly albedo sic ly albedine et si negat similitudo arguitur sic. o. exis fuit B. albi fuit exis B. g. B fuit albi: et ista: quod est sillogismus i. 7. p. me figure concludendo indirecte: sed conclusio est falsa. ergo aliqua premissarum. non maior. ergo minor. Tercio iste propositiones conuertuntur: albi fuit hoc: et hoc fuit albi: sed in secunda non stat ly albi ampliatine per eo quod est vel fuit. ergo nec in prima. tenet consequentia cum minori. et maior declaratur primo: quia in omni propositione in qua omnes termini sunt immediate de predicato vno: nam eadem quantitate propositionis non refert proponere et postponere: ut hoc est homo et homo est hoc. hoc est albi: et albi est hoc. Secundo per conuertibilitatem illarum per conversionem simplicem. nec valet dicendo quod ista albi fuit B. conuertatur in haec: B est vel fuit albi: quod h est vna disfunctione cum habeat duo verba principalia disfunctione: modo nulla categorica conuertitur per propositionem.

2° arg^o

Tercio. quia iste conuertuntur: albi est hoc: et hoc est albi: et iterum iste conuertuntur albi potest esse hoc et hoc potest esse albi. ergo affinitate iste conuertatur albi fuit hoc: et hoc fuit albi. **4° arg^o** illud verbum fuit aut conuenit significat pite rone solum aut pite rone et presentia rone simul. si primum: g. nulla fac ampliatine. aut non est rone quare plus apte subiecti quod a pite predicati. Si 2°. et eque conuenit significat apte predicati sicut apte subiecti. ergo ampliatine predicati sicut subiecti: et per consequens ista est va in casu supior: hoc fuit albi: sicut ista: albi fuit hoc. quod est falsum: quia nulla albedo fuit. Itaque sicut sequitur. illud quod est vel fuit albi: fuit hoc: ergo albi fuit hoc. ita vnde sequitur: hoc fuit albi: quod est vel fuit albi: g. B fuit albi: et sicut sequitur: aliquid quod est albi fuit hoc. g. albi fuit hoc. ita vnde sequitur: hoc fuit albi: quod est albi. ergo hoc fuit albi. cum arguitur ab iseriod ad sicut supior. sequitur. n. aliquid quod est albi fuit. g. albi fuit et non est. si g. n. est ampliatine apte predicati. ergo non est apte subiecti. g. r.

3° arg^o

In contrarium arguitur sic. ista fenix quod nunc incipit esse: et ipsa est omnis fenix: ergo omnis fenix est: per consequentiam. quod a quodlibet singulari vnde affirmatiue cum tali medio est bonum argumentum.

arguitur sic. ista fenix quod nunc incipit esse: et ipsa est omnis fenix: ergo omnis fenix est: per consequentiam. quod a quodlibet singulari vnde affirmatiue cum tali medio est bonum argumentum.

Circa materiam

factis sit hec prima. Aliquo terminus supponit ampliatine rone

huius verbi fuit: et tamen non supponit per eo: quod est nec per eo quod fuit: nec pro eo quod erit: nec per eo quod potest esse: probatur: nam secunda pars per de subiecto illius chymera fuit: et prima declaratur: talis supponit ly chymera quodlibet supponeret si aliqua chymera esset: sed si aliqua chymera esse supponeret ly chymera ampliatine respectu huius verbi fuit et. maior per inductine: quod sicut chymera existente supponeret ly chymera in era diuisiue vel determinate maliter vel personarum: ita ista supponit. minor vero declaratur. nam subiectum illius fenix fuit ita supponit ampliatine sicut in sua vnde dicitur Ari. per elencoz. quod in illa: laborans sanabitur. supponit ly laborans pro eo quod est vel fuit: et ly fenix non bene nisi vnum suppositum. ergo affinitate si aliqua chymera esset supponeret ly chymera ampliatine. nec hic sumo notam conditionis ut exprimat consequentiam: sed solum ut dicat suppositiones: comodo quod dicit si venerit ad me dabo tibi equum. **Sed** orbita. obiecto na si aliqua chymera esset: ly chymera in oia suppositione non supponeret per omni chymera intelli: et nulla chymera existente nec pite supponeret ly chymera per omni chymera intelli: g. non qualitercumque tunc supponeret nunc supponit.

Ridetur negatio consequentia: sed solum sequitur quod non per quibuscumque tunc supponeret pro quibus nunc supponit: vnde non variatur supponit quoad modum supponendi sicut sit chymera sicut non sit: sed bene quod ad supposita. **Sed** 2° Aliquo terminus supponit respectu huius verbi fuit in propone affirmatiue: et non supponit per eo quod fuit nec per eo quod est: patet de subo illi: per pite an ipse fuit futurus: Sic. n. an ipse ia est futurus: ita eternaliter fuit futurus: et quod subiectum non supponit per eo quod est vel fuit per: quod antechristus non est nec fuit sed bene supponit pro eo quod erit. Consimiliter dicatur de futuro quod aliquis terminus supponit respectu huius verbi est in propone affirmatiue vera et non supponit per eo quod est vel erit: sed solum per eo quod fit ita ad erit pite. **Tercia** 3° Aliquo termini supponit respectu huius verbi fuit pite per eo quod fuit quod vnde stat ampliatine et alio: non per de subiectis illarum per pite B fuit B. et hoc albi fuit hoc te de. nullum. n. illorum subiectorum supponit per aliquo alio: quod pro te: et subiectum pite non stat ampliatine: quod nullus terminus stat ampliatine nisi sub eo possit fieri resolutio: sed subiectum fuit bene stat ampliatine: quod dato quod tu es albi nunc. et nunc quod an hoc illa est vera: hoc albi fuit hoc: quod B fuit hoc: et hoc est vel fuit hoc albi: g. r. **I**ntelligendum tunc quod ly pite in recto supponit respectu b^o ubi fuit nunc incipiat ampliatine tunc bene ampliatine in obliquo rone aliquid ad diti iclu detis ipse vnde an hoc tu fuisti dicitur ista pite: quod non sequitur an hoc tu fuisti. g. hoc fuit: quod an ia est verum: et an fuit. nec sequitur. ante hoc tu fuisti: g. hoc est: quod immediate post in ista pite erit an verum et an fuit. sed quod bene sequitur ante hoc tu fuisti g. hoc est vel fuit: id ampliatine pite: et hanc ampliatine recipit a verbo mediante propositione iclu detis ipse. **C**on similiter dicatur iterum conuenit supponit: quod si ista hoc fuit. supponit ly hoc ampliatine sicut in sua vnde: sed subiectum illi aliquid pite rone fuit. non supponit ampliatine ly pite rone per modum pite rone quem includit. frustra enim dicitur id quod est vel fuit pite rone: quod o. quod est pite rone fuit pite rone in vniuersali: etiam ut omne pite rone fuit non supponit ampliatine ly pite rone pro aliquo quod est et non fuit: sicut subiectum istius omnia homo est: aut omne instans est respectu tamen huius verbi quod non icludat tempus pite rone bene stat ampliatine ut pite rone erit. Consimiliter dico de isto termino futurum quod non stat ampliatine respectu verbi futuri

1° 2°

obiecto

Ridetur

2° 3°

3° 4°

mobile

4°

ri tps: vt aliqd futurū erit: vel qdlibet statū erit: sed salū
 respectu vbi qd nō includit tps futurū: vt aliqd futurū fuit
 qdlibet futurū fuit. ¶ 4° nullus terminus includens ex
 plicite verbū suscipit ampliationē a verbo subfinitivo vel
 ab hoc vbo pt nisi in sensu pposita ista delusio pz: qz cuiusqz
 istarū. oē qd ē fut. oē qd ē erit. oē qd ē pt cē: nō supponit subz
 nisi p eo qd ē rōne vbi includit explicite. Sicut dicēdo. oē qd
 erit fuit vel p rē: subm nō supponit nisi pro eo qd erit: Et
 nōnter dico vbi explicite: qz p rē: includit vbi: sicut f futurū
 z tamē possit ampliari: lz nō respectu vbi includit: sz alteri
 vt dictū ē. i sensu ante z cōposito pnt hō termini suscipere am
 pliationē: vt pōt eē qz anō sit hō qui est: aliqd erit ita qz an
 xps erit hō qui ē. nō qz vbi futuri tps faciat apliationē:
 sed ly ita cōuertibile cū ly verū. In pma. n. supponit ly an
 xps qz ē p an xpo quē eē ē pole: z i z^o p an xpo quē eē aliqd
 erit verū. ¶ Intelligēdū qz cū dico B vbi pat apliare lo
 quoz sz fāa litatē magis incedēdo de olys rēpozibz nō repta
 sub ipso: qz sicut ly futr nō ppe ampliat ly p rē: qz seqz
 generalr B ē p rē: qz B fuit p rē: ita ly p rē: nō
 ppe ampliat an nec post: qz seqz gualr B ē. qz B pōt eē. B est
 albū. qz B pōt eē albū. sed qz nō sequitur B est: ergo B potuit
 aut poterit eē vt liquet de istāti p rē: itō illa vba potu
 it: z poterit bñ apliāt: qz aliqd potuit eē qd nō ē rē contra:
 z aliqd poterit eē qd nō ē rē: qz oliquid qd nō fuit: et eē.
 sicut ē aliqd ē qd nō fuit z eē: rā: aliqd est qd nō erit z eē.
 itō oia ista vba apliāt. n. n. sequeret hoc ē albū. ergo B fuit.
 albū: aut z eē. n. faret ly albū apliatine i ista albū fuit hoc.

Nabile

Ad p^m arg^m

Ad primum negatur consequētia: qz verbū sub
 stātiū p rē: itō illa vba potu
 it: z poterit bñ apliāt: qz aliqd potuit eē qd nō ē rē contra:
 z aliqd poterit eē qd nō ē rē: qz oliquid qd nō fuit: et eē.
 sicut ē aliqd ē qd nō fuit z eē: rā: aliqd est qd nō erit z eē.
 itō oia ista vba apliāt. n. n. sequeret hoc ē albū. ergo B fuit.
 albū: aut z eē. n. faret ly albū apliatine i ista albū fuit hoc.

resalubile in verbū p rē: itō illa vba potu
 it: z poterit bñ apliāt: qz aliqd potuit eē qd nō ē rē contra:
 z aliqd poterit eē qd nō ē rē: qz oliquid qd nō fuit: et eē.
 sicut ē aliqd ē qd nō fuit z eē: rā: aliqd est qd nō erit z eē.
 itō oia ista vba apliāt. n. n. sequeret hoc ē albū. ergo B fuit.
 albū: aut z eē. n. faret ly albū apliatine i ista albū fuit hoc.

enim hoc fuit: ergo hoc est p rē: itō illa vba potu
 it: z poterit bñ apliāt: qz aliqd potuit eē qd nō ē rē contra:
 z aliqd poterit eē qd nō ē rē: qz oliquid qd nō fuit: et eē.
 sicut ē aliqd ē qd nō fuit z eē: rā: aliqd est qd nō erit z eē.
 itō oia ista vba apliāt. n. n. sequeret hoc ē albū. ergo B fuit.
 albū: aut z eē. n. faret ly albū apliatine i ista albū fuit hoc.

re salu
 dicitur in sum es est et in sum participium: qz tante sim
 plicitatis ē actus p rē: itō illa vba potu
 it: z poterit bñ apliāt: qz aliqd potuit eē qd nō ē rē contra:
 z aliqd poterit eē qd nō ē rē: qz oliquid qd nō fuit: et eē.
 sicut ē aliqd ē qd nō fuit z eē: rā: aliqd est qd nō erit z eē.
 itō oia ista vba apliāt. n. n. sequeret hoc ē albū. ergo B fuit.
 albū: aut z eē. n. faret ly albū apliatine i ista albū fuit hoc.

actus p rē: itō illa vba potu
 it: z poterit bñ apliāt: qz aliqd potuit eē qd nō ē rē contra:
 z aliqd poterit eē qd nō ē rē: qz oliquid qd nō fuit: et eē.
 sicut ē aliqd ē qd nō fuit z eē: rā: aliqd est qd nō erit z eē.
 itō oia ista vba apliāt. n. n. sequeret hoc ē albū. ergo B fuit.
 albū: aut z eē. n. faret ly albū apliatine i ista albū fuit hoc.

actus p rē: itō illa vba potu
 it: z poterit bñ apliāt: qz aliqd potuit eē qd nō ē rē contra:
 z aliqd poterit eē qd nō ē rē: qz oliquid qd nō fuit: et eē.
 sicut ē aliqd ē qd nō fuit z eē: rā: aliqd est qd nō erit z eē.
 itō oia ista vba apliāt. n. n. sequeret hoc ē albū. ergo B fuit.
 albū: aut z eē. n. faret ly albū apliatine i ista albū fuit hoc.

actus p rē: itō illa vba potu
 it: z poterit bñ apliāt: qz aliqd potuit eē qd nō ē rē contra:
 z aliqd poterit eē qd nō ē rē: qz oliquid qd nō fuit: et eē.
 sicut ē aliqd ē qd nō fuit z eē: rā: aliqd est qd nō erit z eē.
 itō oia ista vba apliāt. n. n. sequeret hoc ē albū. ergo B fuit.
 albū: aut z eē. n. faret ly albū apliatine i ista albū fuit hoc.

actus p rē: itō illa vba potu
 it: z poterit bñ apliāt: qz aliqd potuit eē qd nō ē rē contra:
 z aliqd poterit eē qd nō ē rē: qz oliquid qd nō fuit: et eē.
 sicut ē aliqd ē qd nō fuit z eē: rā: aliqd est qd nō erit z eē.
 itō oia ista vba apliāt. n. n. sequeret hoc ē albū. ergo B fuit.
 albū: aut z eē. n. faret ly albū apliatine i ista albū fuit hoc.

vidisti albedinē: regit ly albedinē a verbo: z ē terminus p
 pbabilis i cuius resalutiāe nā demōstrat nisi albedo. in
 alia vero ly albedinē regit arecto precedente nec incipit
 pbata ab isto termino: sed otora subō i cuius resalutiōne
 nā demōstrat albedo sed subiectūz albedinē z ad siliū
 dinē: negat cōsequētia sed solū sequit: qz B albū fuit: ita qz
 semp maneat eadē suppo. ¶ Ad rertū negat qz illa can
 ueriat. albū fuit hoc: et hoc fuit albū. z ad regulā: dī qz p
 illā salū hēt qz nā refert p rē: et postponere dēter
 minatū. vnde h ē vera. B ē p rē: itō illa vba potu
 it: z poterit bñ apliāt: qz aliqd potuit eē qd nō ē rē contra:
 z aliqd poterit eē qd nō ē rē: qz oliquid qd nō fuit: et eē.
 sicut ē aliqd ē qd nō fuit z eē: rā: aliqd est qd nō erit z eē.
 itō oia ista vba apliāt. n. n. sequeret hoc ē albū. ergo B fuit.
 albū: aut z eē. n. faret ly albū apliatine i ista albū fuit hoc.

Ad 3^m

Ad 4°

Ad 4°

obiec^o

Nabile

B z

Secundum

verū & cōsequēs falsū. nec ex eodē ante sequit̄ qđ hoc in
stans erit. qz iā añs ē verū: & cōsequēs falsū i palma enī p
pōne ampliat verbū pteriti tps ly cōpmerā me^o illo p^o
itelligēs & i^o mediante illa pōne post rē.

Quarta ps principalis.

1° arg^o Omnis fenix ē p^o. qz sopbissima ē simplr cōcedēdus
nullo casu posposito. qz oē qđ fuit ē. aliqua
fenix fuit. ergo aliq̄ fenix ē. illa cōsequētia ē bona: qz ē syl
logismus i tertio prime. añs ē simplr con cedēdū. ḡ et añs
sed ex cōsequēte seq̄ formalr sopbissima tāq̄ ab idetermi
natā de scđo adiacēte ad suā subalternā. ḡ & c. sed qz illa
oē qđ fuit est. sit vera et simplr cōcedēda: pbat̄ qđ drupl̄
et p sic. Aliqd qđ fuit ē: & nihil ē qđ fuit quin istud sit: ergo
oē qđ fuit ē: patet consequētia ab exponentibus ad expo
sitam: añs ē verū: & simplr cōcedēdū. ḡ et cōsequēs: & qz iste
sint exponētes dicte v̄lis arguit̄: qz ille sūt exponētes ali
c^o v̄lis cū bēant oīa req̄sita: sed si v̄r c^o v̄lis nisi v̄lis isti?
ergo & c. Et si dī qz scūda exponēs debuit ēē ista nihil fuit
ens quin illud sit. Contra verbum principale exponente
est verbum principale exponēt. s; ly ē in exposita est ver
bū pncipale & i exponēte assignata ly fuit: ē v̄bi pncipale.

2° arg^o & c. Secundo. Tm̄ ens est aliqd qđ fuit: igit̄ oē qđ fuit
est ens. & per cōsequens oē qđ fuit ē: p; p^o cōsequētia: ab ex
clusiva ad suam vniuersalem de terminis transposita. añs
est verum. ergo et añs: s; qz añs sit verum pbat̄. ens est
aliquid qđ fuit: et nihil non ens est aliquid quod fuit:
ergo tantus ens est aliquid quod fuit: patet consequen
tia: quia arguitur ab exponentibus ad expositum. & an
tecedens est verum: ergo et consequēs. & qz ista sit exclusi
ua illius vniuersalis patet: quia termini eodem modo sup
ponunt in exclusiva. et in vniuersali: nam dictio exclusi
ua distribuit a parte predicati sicut signum vniuersale a p
te subiecti: ergo signum vniuersale non dat suppositionē
a parte subiecti quin eadē postea tribuat dictio exclusiua

3° arg^o a parte predicati. Tertio. Qđ ens est ens quod fuit. igit̄
omne ens qđ fuit ē: patet consequentia: qz seq̄ gnāl̄ oīs
homo est homo qui currit: ergo omnis homo qui currit ē:
omnis homo est homo albus: ergo omnis homo ē albus:
Item quero quomodo relatiuum supponit a parte predi
cati si distribuit eodem modo supponit a parte subiecti:
ergo ille conuertuntur: omne qđ fuit est: & omne ens ē ens
quod fuit: si confuse tm̄ nec determinate: ergo a termino stā
te dē terminate vel confuse tantum ad eundem distribu
tum rōne incomplexi solam erit bona consequentia: qđ
nō est dōm: sequit̄. n. vt dictū est: oīs hō currit & disputat:

4° arg^o igit̄ oīs hō qđ disputat currit. Et 4°. nō obstante qđ ille ter
min^o hō oēm hoīem pteritū & possem significet adhuc eo
supponente respectu huius verbi est supponit solum pro
suis significatis que sunt. ergo per idem nō obstante qđ
ly ens qđ fuit significet oē ens pteritū adhuc ipso supponē
te respectu huius v̄bi ē: nō supponit nisi pro suis significa
tis qđ sūt: patet consequētia a sili. añs aut̄ est supius pbatū
et confirmatur veritas illius per falsitatem sui contradi
ctorij. s; qz aliquid qđ fuit nō est. quia hec cum sit particu
laris negatiua nō probatur nisi per suam subalternam:
vel per suas resoluentes. modo sua subalterna est falsa vt
liquet. et etiam vna suarum resoluentium videlicet homo
nō est: et hoc est aliquid qđ fuit imo implicat dictionē.

In oppositum arguit sic. Aliqua fenix desinit
esse. ergo aliqua fenix non est.
tenet consequentia: notis terminis. antecedens est ti
bi dubiū. ergo & añs nō ē ate negandam nec etiā cōcedē
dū. ergo est tibi dubiū: sed dubitato vno dictionozum
dubitatur & reliq̄ unū: ergo & c.

3° 3° Circa p̄dicta sit hec p̄ma 3°. Aliquis termin^o supponēs
p̄cise respectu huius verbi ē in p̄positione affir

matina v̄a supponit p eo qđ nō ē: pbat̄. h̄ p̄positio ē v̄a
B ē p̄teritū demonst̄rādo adā: cuius predicatū supponit
p̄cise respectu huius v̄bi ē: qz subm̄ nullo modo p̄fert ad
suppositionē cū nō sit termin^o sciludēs verbū: & qđ suppo
nar p eo qđ nō est: p; qz supponit p adā. si enī supponeret
so^o p eo qđ ē ista p̄positio esset fla. Cōsimilr dicatur de
ista: hoc est futurū demonst̄rādo añ xpm qđ p̄teritū sup
ponit p eo qđ nō ē. et anullo nisi auerbo recipit supponē.

Ex ista p̄ne sequit̄. qz i hac p̄pōne oē p̄teritū ē: suppo
nit ly p̄teritū p oī eo qđ fuit siue sit siuenō sit: pbat̄: in
hac p̄pōne: hoc nō ē p̄teritū demonst̄rādo istās p̄ns: suppo
nit ly p̄teritū distributīe p oī ēre qđ fuit: qz q̄cūq; dōmō
strato seq̄ hoc nō fuit p̄teritū: a. fuit p̄teri^m. ḡ B ū fuit. a. er
go per idē i ista nullū p̄teritū ē hoc. supponit ly p̄teritū
p oī ente qđ fuit: qz oēm suppositionē quā recipit apte p̄di
cati v̄r recipere a parte subiecti. ex quo ly hoc non confert
suppositionē. Er p̄r sequit̄ qz subiectū huius nullū p̄teri
tū ē: supponit distributīe p oī ente qđ fuit: sed hec. oē p̄teri
tū ē: d̄riat illi. ḡ subiectū huius supponit distributīe p oī
ente qđ fuit et p̄ngit descendere vt in illa: vt oē p̄teritū
ē: adā ē p̄teritus. ergo ad ā ē.

Secūda 3°. Aliqs termin^o
eathegorematicus simplex regit̄ ab aliquo verbo a quo
nōa recipit suppositionē p; de isto termino ens: in ista p
positione: omne ens qđ fuit ē: regit̄. n. ab illo verbo ē: & qz
non recipiat suppositionē ab eo: sed auerbo icluso: pbat̄:
intellectus h̄z hanc p̄positionē: ens qđ fuit añ q̄ p̄leat itē
tionē generalē entis cū illa p̄positione: sed q̄ p̄ intellect^o
h̄z hanc p̄positionē supponit ille terminus ens respectu hui
us verbi fuit: qz illū componit cum relatiuo mediante B
verbo fuit: ergo prius supponit ille termin^o ens respectu
huius v̄bi fuit: quā sit compositō intentionis entis cū ista
tota compositione ens qđ fuit ē: sed adhuc remanet eadez
compositio cum isto verbo est: ergo supponit ly ens respe
ctu huius verbi fuit. et p̄firmatur: iste conuertuntur: oē p̄
teritum est. omne qđ fuit est. sed ly ens inclusū i ly p̄teri
tum supponit respectu huius verbi fuit inclusū. ergo p; cō
sequentia cum prima parte antecedentis: & secunda
sequitur ex dictis: quī ly p̄teritū supponit p oī eo qđ fuit
vt ē oīsū. ergo ly ens inclusū: sic ēt supponit. sed ly ens cum

nō icludat tēpus nō pōt recipere tā amplā suppositionēz
ab illo verbo ē non distracto: igit̄ illā recipit solū ab illo v̄r
bo fuit inclusō. **Tertīa cōclusio.** Aliqs termin^o p̄plex^o
recipit supponē auerbo p̄cipali cui^o quilibz termin^o ea
thegorematicus recipit supponē ab alio: pbat̄: subm̄ h^o
qđ fuit albū ē nigrū: recipit supponē a verbo p̄cipali: qz si
cut nulla p̄positio recipit suppositionem auerbo suo ita
nulla compositio verbalis recipit suppositionem auer
bo suo icluso. Et qz q̄libet termin^o eathegorematicus i ipa i
clusis recipiat supponē ab illo v̄bo fuit: oīsū. ly ens reci
pit suppositionē ab isto v̄bo fuit vt pbatū ē. & ly albū vt
probabo. igitur per idem relatiuū recipit suppositionem
ab eodem. minorem probō. qz si ly album supponeret p̄e
cise pro eo qđ ē respectu huius verbi ē: ista consequētia bo
na esset: ens qđ fuit album ē nigrum hoc est oē albū. ergo
ens quod fuit albū ē nigrum: patet consequētia: qz a termi
no stante determinate ad terminū demonstratiuū cū me
dio v̄r sūpto ē bonū argumentum. Nam bene sequitur
homo currit & tu es omnis hō: ergo tu curris: ens qđ est al
bū disponit: tu es oē albū. ergo ens qđ ē tu disponas: sed qz
ista cōsequētia nō valet pbat̄: et pono qz tu scis oē albus
et qz sor. sit niger qui fuit albus isto posito antecedens
est verum. et consequens falsum demonstrato te per ly B.

Quarta conclusio. Dis terminus complexus includēs
verbum supponens respectu alicui^o v̄bi tenti in sensu di
uiso supponit p quolibet suo significato fm̄ exigentiam
verbi inclusi et intelligo illas p̄nem de termino complexo

Loz^m

2° 3°

3° 3°

4° 3°

habete significat^m i re fm illam dñam tps. qz dicēdo chymera q̄ fuit ē subm: nā supponit p alio qd̄ fuit sed p in finitis chymet^r itelligibilib⁹ fuisse. illa s̄ p̄: qz dicēdo. oē qd̄ fuit est: oē qd̄ p̄t eē. ē: subiectū p̄ime supponit p oi eo qd̄ fuit: et subiectū secūde p oi eo qd̄ p̄t eē. et si dicīr ecōtra oē qd̄ ē fuit. oē qd̄ ē p̄t eē. nō supponit subiectū nisi pro eo qd̄ est. rōne vbi icludī: nō obstatē q̄ recipiat supponē auer bo principali. nā pp limitationē vbi p̄ncipale nō dat sup positionē nisi p eo qd̄ ē: nā sicut i alio p̄ncipali fuit dictum nō icludēt vbi dare maiore vel minore suppositionem q̄ sit sua cōsignificatio: et h̄ p̄uēt ex nā rei recipiētis suppo nē. **Ex** predictis sequit^r p̄ q̄ subiectū hui⁹ hoc ē p̄tercri tū. ex quo nō icludit tps: recipit supponē auerbo p̄ncipalr z ap̄cipio istrumētalt. sed ly p̄terituz pp̄ inclusionē tē poris recipit supponē auerbo: et t̄a subiectū q̄ p̄dicatū sup ponit p eo qd̄ nō ē. **Cz** seq̄. q̄ subm̄ illi⁹ tu es post adā nō supponit nisi p eo qd̄ ē: et ly adā p eo qd̄ fuit respectu verbi p̄ncipalr z p̄pōnis istrumētalt: et tu es an̄ an̄ p̄m supponit ly tu solim pro eo quod est: et ly antec̄: istrū solum pro eo quod erit virtute vbi p̄ncipalr z p̄pōis istrumētalt: nec hēf p̄ icludēt: q̄ vn⁹ terminus reci piat ab alio supponē qd̄ n̄ ē vbi: qz h̄ n̄ ē nisi istrumētalt: qd̄ bene p̄: ex eo q̄ subducto vbo nullus termin⁹ suppoē ret: nec aliquis daret supponē. Et si icludēt q̄ aligz termi nus q̄ nō ē verbum nec pu^m cōsignificat temporaliter: cō cedo vt illi termini: ante: et post: sed hec est differentia q̄m verbum: z parti^m cōsignificant determinate: quia tempa liter respiciunt certam differentiam temporis: sed p̄posi tiones dicte cōsignificant temporaliter indeterminate: qz non respiciunt ynam differentiam temporis plus quā aliā de se: q̄ autē respiciant: hoc est ratione verbi: vt tu ea ante hoc tu fuisti ante hoc: tu eris ante hoc: In prima re piciant tempus p̄sens: In secunda tempus p̄terituz: In tertia tempus futurum: et ita dicatur de illa p̄posi tione potest.

Ad primum cōcedo q̄ nullo casu posito ē sophis ma penitus dubitandū: qz dubitā^m est an̄ ia sit aliq̄ feux: sed so^m ymis genit⁹ ex fenice corrup ta: Ad p̄ba^m nego illā. oē qd̄ fuit ē: z dico q̄ icōnueniēter dabat sc̄da exponēs: qz ly ens icludī supponit āpliatie i ex posita et n̄ i ista exponēte. sed secūda exponēs ē ista. nihil fuit ens qd̄ fuit qn̄ illud sit: nec o3 q̄ sit idē vbi p̄ncipale ā exposita z exponētib⁹ diūmodo p̄ illud non mutet suppo sitio ḡnalis. qz cns̄ i ista oē ens qd̄ fuit ē. supponit p oi ente p̄terito: et i illa. nihil ē ens qd̄ fuit qn̄ illud sit nō supponit nisi p eo qd̄ ē. Et cū q̄rebat̄ d̄ vbi illaz exponētū. aliq̄ qd̄ fuit ē. et nihil ē qd̄ fuit qn̄ illud sit: dico q̄ ista ē sua v̄lis: oē qd̄ fuit qd̄ ē: ita q̄ p̄ia p̄pōre stringat̄ p̄ z^m zc. **Ad z^m** nego cōsequētā: et ad p̄batōnē. dico q̄ non arguit ab ex clusua suā v̄lem qz sicut i cōuersiōe simplici nullo mō mu taf suppositio ita i quērsione v̄lis et exclusiōe nullo modo v3 variari suppositio mō i v̄lis supponit ly ēs p oi ente qd̄ fuit: i exclusiua so^m p ente qd̄ ē: z l3 p̄dicatū distribuāt i ex clusua sicut subm̄ i v̄lis: tamē p̄tes non similt supponunt. termin⁹ ei recipit suppositionē auerbo proximiori. ideoly ens in v̄lis suscipit ab illo vbo fuit suppositionē z in exclusi ua ab illo vbo ē. exclusiua. ḡ illius v̄lis erit illa. tātū ens qd̄ ē fuit ens qd̄ fuit: q̄ sic v̄lis vt p3: p̄duas exponētes. et nō ter restringo subm̄: qz vdo tm̄. ēs fuit ēs qd̄ fuit: n̄ bē tur sua exclusiua cū illa. exclusiua sit v̄a et v̄lis f̄la: z ex alia parte pp̄ imitationē suppositionis: qm̄ ly ēs i p̄dicato v̄lis supponit solū p illo qd̄ ē abiqz ampliatiōe: z in subo exclu sine āpliat̄ ad eē: z fore. **Si** v̄o q̄rit̄ de v̄lib⁹ illaz exclu sivarū. tm̄ ens ē aliq̄ qd̄ fuit. tm̄ ens fuit ens qd̄ fuit. Di cat q̄ p̄ie exclusiōe hec ē v̄lis. oē qd̄ fuit qd̄ ē. ē ens: z sc̄de ad z^m illa: oē ens qd̄ fuit: fuit ens. **Ad z^m** neg⁹ p̄ia: z ad p̄bō

nēne⁹ filit. qz i v̄lib⁹ dat̄ n̄ mutat̄ suppo quo ad āpkatio nē: sic i arguitō p̄ncipali: qz cū d̄r: oē ēs ē qd̄ fuit: supponit ly ens so^m pro eo qd̄ ē: z i d̄r: so^m pro oi eo qd̄ fuit. Et cū q̄ rit̄ d̄ suppo^m rekt̄. dico q̄ suppoit distributie sic suū aīs n̄ tm̄ pp̄ h̄ seq̄ illas p̄pōnes equalete p̄pōnētā suppo nē illi⁹ termi ens. **Ad 4^m** negatur cōsequētis. qz ly bo mo n̄ icludit tps: neqz vbi iplicite vel explicite. sed ly ens qd̄ fuit icludit vbi tōne cur⁹ to⁹ illd̄ p̄plexū distributum supponit pro oi ente qd̄ fuit. Deide cū d̄r qd̄ d̄dictōriū illi⁹ ē fal^m. faligz qd̄ fuit n̄ ē. qz n̄ p̄t probari p suā s̄balternā: nec p suas resol⁹ B negat̄ imo p̄t resolutoie p̄bari. s̄z iste n̄ s̄t sue resoluētēs sed iste. B n̄ ē et hoc fuit aliq̄ qd̄ fuit. quarū q̄libet est vera d̄mfato adā. aliarū v̄o resoluētū bec est indeterminate aliquid quod fuit qd̄ est non est. que est impossibilis. **Aduertendum** tamen q̄ non o3 parti cularē vel indefinitam necessariam veram proba ri per suam subalternam: vel per suas resoluētēs. quoni am hec est vera. chymera non est. et non probatur per su am subalternam: quoniā ista ē min⁹ euidēs q̄ bec icludēt ta: nec etiā p̄ resoluētēs: qm̄ affirmatiua demonstratiua sp̄e falsa: sed p̄bat̄ p suū d̄dictōriū: qz iḡ affirmatiō est p̄or ne ḡ anōe qm̄ talis negatiua nō p̄t p̄ se ipsā p̄bari: recurrenduz ē ad suū d̄dictōriū. qd̄ ē regula cognoscēdi v̄itatē: z s̄titatē. particularis vel indefinite negatiue: quare zc.

Prima pars principalis.

Tertium **De coloratū ē** qd̄ arguit q̄dupl^r. z p̄io sic. Aliq̄ coloratū nō ē. ergo nō oē coloratū ē. aīs p̄bat̄. aliq̄ coloratū nō ē. ergo aliq̄ coloratū nō ē: p̄z cōsequētia ab vno cōuer nibili ad reliquū: z aīs d̄clarat̄: h̄ coloratū nō ē d̄mfando celū: z h̄ ē aliq̄: ergo aliq̄ coloratū nō ē. tenet cōsequētia p̄ resolutionē: aīs ē v̄c rū: ḡ z cōsequēs. Itē hoc coloratū nō ē demonstrādo celū. ḡ ali qd̄ coloratū nō ē: p̄z cōsequētia ab inferiori ad suū superius. sicut enī seq̄ albi nō ē. ḡ coloratū nō ē. ita videt̄ seq̄ hoc coloratū nō ē. ḡ aliq̄ coloratū nō ē: cū vtobiqz arguit ab inferiori ad suū superius. Et si dicīr q̄ o3 oino arguet eum d̄ bito medio. fiat ergo tale argumētū: hoc coloratū nō ē te d̄ monstrato: z tu es aliq̄ coloratū. et go aliq̄ coloratū non est. maior probatur. hoc aīnus non est: z omnis aīn⁹ est aliq̄ coloratum. ergo hoc coloratum non est. patet consequentia ab inferiori ad suū superius negatiōe possi posita et cū debito medio: et confirmatur. hoc non est de monstrando adam: et h̄ est coloratum: quia colorabatur: ergo coloratum non est: patet consequentia: aīnū: h̄ nō ē et h̄ est pertrāst^m. qz pertran̄sibat̄: ergo pertrāstū nō ē. **Secundo** arguitur sic. Omne coloratum est: ergo om ne est coloratum. consequens est falsum: qz ce^m non ē colo ratum: vt patet: p̄bat̄: consequentia: quia quelibet singu laris cōsequētis sequitur ex aliqua singulari antecede tis. ergo consequens sequitur ex antecedente: patet conse quentia. quia vniuersalis sequitur ex omnibus suis singu laribus. et antecedens probatur nam quacūcuqz singula ri consequentia data: illa sequitur ex aliqua singulari antecedentis. Sequitur enim: hoc coloratum est. ergo hoc est coloratum siue d̄monstratur coloratum siue non coloratum: modo antecede ns ē singularis antecedentis z consequens singularis consequentis: quia non videtur q̄z vniuersalium sunt dicte singulares nisi dictarum v̄lūm. **Tertia.** Si omne coloratum ē omne album est. quia con z^m arg^m trādictōriū consequentis cum sit impossibile repugnat antecedenti. ergo a fortiori si nullum coloratum incipit eē nullum album incipit esse: cura arguitur distributue ne gatiue a superiorī ad suū inferiori: sed q̄ illa consequen tia non valeat probatur ponendo q̄ nullum coloratuz in

Ad 4^m

Mobile

arg^m

arg^m

arg^m

cor^m

cor^m

Ad p^m arg^m

Ad z^m

obiectō Rūsto

ad z^m

Tertium

ciplat esse: et qd for. incipiat ee albus per remotionem de p
fenti sic qd nung fuit alb. isto posito pcasti: nulli colora
icpit esse: sed qd aliqd albu incipit esse: probatur: aliquod
olbu incipit esse for. ergo aliqd olbum incipit esse. patet co
sequencia: quia quicquid incipit esse for. incipit esse. cum i
possibile sit aliquid aliud a for. incipere esse for. et probat
antecedens: nullum album e for. et immediate post instas
presens aliquod olbum erit for. ergo nliqd album incipit
esse for. patet consequentia ab exponentibus od expositi.
et ontcedens e verum scilicet for. no e alb. et immed iore
post hoc erit albio. ergo et cosequens est veru. **Quarto.**
aliqd coloratu apparet tibi albi. eo qd apparet tibi sume
albu: sed tale no est: ergo aliquod coloratum non e antece
dens probatur: ponendo: q. a. e. b. per tota ista horam ap
paruerint tibi summe alba: et ita iam appareat tibi sum
me alba. sed q. b. non apparet tibi in nliquo variatun. a.
vero tibi appareat albius quam prius fuit. sic qd appareat
tibi te prius fuisse deceptum in credendo. a. ee sume albu:
isto posito arguitur sic. a. et. b. apparent tibi summe alba. z
. a. apparet tibi albius. b. ergo minor arguitur sic. a. z. b. per
totam istam horam apparuerint tibi equalr alba: z. a. ap
paret tibi albius qd prius et. b. precise eque album. ergo. a.
apparet tibi albius. b. vt arguitur sic. o. et. b. per totam ista
horam fuerunt equaliter alba et. a. e albius qd prius fuit: z
. b. precise eque album. ergo. a. e albius. b. ista consequen
tia est scita ate esse bona: z antecedens apparet verum. er
go et consequens.

4° arg^m

Ad oppositum arguitur sic. Aliqd coloratum
est z nliq est coloratum quin
illud sit. ergo omne coloratum est: patet consequentia ab
exponentibus ad expositum: antecedens est verum. ergo
et consequens qd est sophisina.

2°

Circa predicta sit hec prima conclusio. For. non
prius fuit qd hoc album fuit: et tamen aliqui
fuit for. quando non fuit hoc album. probatur: et pono qd
for. sit albus: z nunquam fuit albus: z qd via ante hoc fu
it: sic q in. a. instanti ipse primo fuit: isto posito: pz pri^o ps
nis: quoniam for. non prius fuit qd in. a. instanti: sed B albu
fuit in. a. instanti. ergo for. non prius fuit qd hoc album fu
it: patet consequentia cum prima parte antecedentis per
casum: z secunda pbatur. hoc fuit in. a. instanti demonstrā
do for. z hoc est vel fuit hoc album. ergo hoc album fuit
in. a. instanti: per resolutionem ans est verum. ergo et con
sequens. Secunda ps conclusionis sequitur ex casu quonia
in. a. instanti fuit for. sed in. o. instanti non fuit hoc album:
qd tpe tunc non fuit albus. ergo aliquando fuit for. qd no
fuit hoc album. **Secundo** qd hoc al^m incipit esse in. a. in
stanti: et tamen nunquam fuit ita qd hoc album incipit ee.
prima pars patet: quia hoc incepit esse in. a. instanti demō
strando for. z hoc est vel incepit esse hoc album. ergo hoc
alb^m incepit esse in. a. instanti. patet consequentia: a resol
uentibus od resolu^m antecedens est verum. ergo et conse
quens. Secunda pars declaratur. quoniam nunquam
fuit ita qd hoc albu est: ergo nunq fuit ita: qd hoc album in
cipit esse: patet consequentia quoniam ex oppo^o sequitur
oppositum. Nam sequitur hoc album incipit ee: ergo illd
qd est hoc album incipit esse: vel illud quod incipit esse B
album incipit esse: patet consequentia caq ab vno coner
tibili ad reliquum: sed si aliquando fuit ita qd illud qd est
hoc album incipit esse vel illud qd incipit esse hoc album i
cipit esse: aliquando fuit ita qd hoc album est. igit apuno
qd vltimum li aliquando fuit ita qd hoc album incipit ee
aliquando fuit ita qd hoc album est. **Tertia conclusio**
hoc album non incipit esse z hoc album non incepit esse:

2° 3°

3° 3°

nec hoc album incipiet et tamen aliquando fuit ita qd B
album incipiet esse. et aliquando erit ita qd hoc album i
cepit esse: probatur: expono casum tertij argumenti. isto
posito prima pars patet: quia fortes non incipit esse qui in
cepit esse hoc albus. Secunda similiter: quia hoc non e al
bum nec vnquam fuit hoc album. Tertia vero potet: qd
neque hoc incipit esse: neqz incipiet esse album. sed quarto
probatur forma do consequentiam illom: hoc incipiet ee:
et hoc est vel incipiet esse hoc album. ergo hoc album in
cipiet ee. ista consequentia semper fuit bona: et aliquando
fuit ito sicut significatur per ontcedens: scilicet ante. a. in
stans. ergo tunc fuit ita sicut significat per consequens. pa
riso: miter probatur vltima pars sic arguendo. hoc incepit
esse: et hoc est vel incepit esse hoc album: ergo hoc album
incepit esse. igitur consequentia est bona: et in quo
libet instanti post hoc erit ita sicut significatur per an
tecedens: ergo in quolibet instanti post hoc erit ita sicut
significatur per consequens. **Quarto** qd est isto. hoc al
album incepit vel incipiet esse: et tamen vnquam hoc albu
incipit esse nec vnquam album incipiet esse: sicut nec iam
hoc album incipit esse. Secunda ps nis est probato talia
pctone: z prima pbat sic: hoc incipit incepit vel incipiet
esse demorando for. et hoc est hoc album vel incepit vel in
cipiet esse hoc albu. ergo hoc albu icipit incepit vel icipiet
ee: pz cosequētia a resoluentib^o ad resolu^o: z ans e vep. ergo
et cosequētia. vñ non e incenuens disti^o probari cothe go
rice cuius secunda pars dependet a prima hoc enim ho
mo currit vel sedet pbat cothe goice z non ypotetice.
aliter enim hec esset vero: aligs homo currit et non currit.
quia si prima probatur ypotetice. ergo z secunda. modo
ambo ista sunt vera: aliquis homo currit et aliquis homo
non currit. Et ideo illa ppositio est falsor: qz non obstante
qd sit copulativa no tamen pbatur copulatioe sed cothe goxi
ce pp dependētia scde pua apulma cui^o pbō e resolu^o: vbi
ps: sp pua am resoluente m esse falsam.

4°

Ad primum negatur ista consequentia. Aliquid ad p^m
coloratum non est: ergo aliquod co
loratum non est: qz ans pot ee pp de 3° adiacent e aserēs:
aliquid non esse coloratum: z consequens non potest ee ni
si de secundo od iacente: qz ly aliquod non potest subyca fi
cut ly aliquid: cum sit terminus trascendens vel pregnas.
etiam ista consequentia negatur. hoc coloratum non est. q
aliquod coloratum non est: licet conce^o ista. album non e.
ergo coloratum non est: quia hic arguitur o perse in
feriori ad per se superius. vbi non requiritur medium: sed in
feriori ad per se superius. quis arguitur ab inferiori od
sui super^o per accidens. vnde infer^o per se est illd ex quo
z suo superiori cum hoc verbo est sit vna propositio neces
saria: vt homo e animal. olbus e coloratu. Infer^o per acci
dens e illd ex quo et suo superiori cu B vbo e sit pp coti
gens. vt for. est ho. hoc coloratu est colora^m. Itē cu ppōit il
la hoc coloratu no est: pceditur si e de 3° od iacente ita qd
ly coloratu sit predicotum ex qua no e sequens illa cu de
bito medio supro aliqd coloratum no e: sed ista aliqd colo
ratu n e. si aut sit de secundo adia^o negotur: z ad pbōnez:
negatur consequentia: sed so^m sequitur ista si fuerit de tertio
adiacente. Deinde cui arguitur hoc non est z hoc e colora
tum. ergo coloratum non est: Respondetur qd sophisina
est concessum tenendo ly coloratum nominaliter et non
participialt quomodo tenetur in suo contradictorio ideo
si. b. fuit ly coloratum nominaliter negatur illa. si vero
participialter negat^o nis. **Ad 2^m** nego cosequētia: z cu
vici: quelibet singularis consequentis sequitur ex aliqua
singulari antecedentis. qd cosequēs segtur ex ante. negat

Ad 2^m

consequētia de forma: qz dato qz hec vniuersalis. omnis homo est albus: non haberet nisi illam singularem. tu es albus: illa consequentia nō valeret. omnis homo albus ē. ergo omnis homo est albus. et tamen quelibet singularis consequentis: sequitur ex aliqua singulari antecedentis: et non sequitur quelibet singularis consequentis. sequitur ex aliqua singulari antecedentis: et cuiuslibet supposito subiecti correspondet vna singularis. ergo consequens sequitur ex antecedente: nam pono: qz quilibet homo sit albus: et patet qz ista consequentia non valet. quilibet homo alb⁹ est. ergo quilibet homo est albus. quia cōtradictorium cōsequentis stat eum antecedente. et tamen quelibet singularis consequentis infertur ex aliqua singulari antecedentis. et cuiuslibet supposito subiecti correspondet vna singularis. nec ē verum vniuersaliter: qz vniuersalis inferatur ex omnibus suis singularibus: sed requiritur debitum medium quia non sequitur. ille homo currit: et ille homo currit: et sic de singulis. ergo omnis homo currit: quia post duos dies erit antecedens verum: et cōsequens falsum. sed bene sequitur cum isto medio. et isti sūt omnes homines. Ad argumentum autem dicitur negando: qz quelibet singularis consequentis sequitur ex aliqua singulari antecedentis. quia quelibet singularis antecedentis est vera: et multe singulares sunt falsae: scilicet quelibet in qua demonstrat non coloratum. et consequenter nego: qz hoc est coloratum demonstrando celus. sequatur ex aliqua singulari antecedentis. et ad argumentum sequitur. hoc coloratum est. ergo hoc est coloratum. Respondetur qz antecedens non est singularis antecedentis: nisi demonstrat coloratum: sic nec ista. iste homo est animal: est singularis huius vniuersalis. omnis homo est animal. si per ly iste. demonstratur animal. sed illius. omnis animalis homo ē animal: ita illa. hoc coloratum est: demonstrato vno non colorato est singularis illi⁹. omne coloratum non coloratum est que implicat contradictionem. Ad tertium concessis illis cōsequentis: et admisso casu nego illam. aliquid albi incipit esse fortis. et ad probationem nego consequentiam. nec arguitur ab exponētibz ad expositum. quia ista propositio non est exponēbilis: sed resoluibilis in ista regulaz. Cuiuslibet propositionis catheg⁹ habentis plures terminos mediatos. probatio incipit a prioribus: modo in resoluendo. patet illam esse falsam: hoc incipit esse fortis: et sic illa indefinita in his singularibus. est resoluibilis. hoc album incipit esse fortis: et hoc est vel incipit esse fortis: cuius prima resoluens semp est falsa. vnde conceditur in casu isto: qz fortis incipit esse hoc album: sed continue negatur: qz non album incipit esse fortis. Ad quartum admisso casu nego illam. a. apparuit tibi albus. b. et ad probationem primam negatur consequentia: cum autem confirmatur illa consequentia per aliam: nego qz antecedens apparet tibi verum. quoniam illa propositio non apparet tibi vera. a. et b. fuerunt equaliter alba: immo apparet tibi falsa. qz iam apparet tibi qz. b. continue fuit summe album et non. a. nec sequitur. a. et b. continue apparuerunt tibi summe alba. lgr apparet tibi qz. a. et b. fuerunt continue summe alba: quia a sensu diuiso ad sensum compositum: fallit consequentia: sed ad hoc fortificatur argumentum ponendo qz. a. apparet tibi summe album: sic tibi apparuit summe album: et qz tu sis oblitus illius apparuit: ita qz tu credas iam. a. nūqz tibi apparuisse summe album: sed solum remisse album. et sic apparet tibi qz. a. sit albus qz prius apparuerit et prius apparuerit tibi summe album. ergo. a. apparet tibi albus qz summe album. patet consequentia cum minoribus: et maior videtur sequi ex casu. quia iam apparet tibi qz. a. est albus qz prius apparuit. respondet negando illa consequentia: sic nō sequit. appz tibi qz. a. ē

albus qz prius apparuit: igitur apparet tibi albus qz apparuerit: quia arguendo a sensu composito ad sensum diuisum fallit consequentia: sicut non sequitur apparet tibi qz ante xps sit homo qui ē. ergo ante xps apparet tibi homo qui ē. dato: qz iam appareat tibi ante xpm esse: antecedens est verum: et consequens falsum. Simile autem est iudicium de illo verbo apparet: et de illo verbo potest. modo sepe dicitur est: qz ista consequentia non valet: potest esse qz ante christus sit hō: qui est: ergo ante christus potest esse hō qui ē. qz. et c.

¶ Secunda pars principalis.

Omne coloratum est. qz sophisma sit verum tenendo: ly coloratum est participialiter arguitur. Aliquod coloratum est et nihil est coloratum quin illud sit. ergo omne coloratum ē. minor probatur: qz si aliquod sit coloratum quod non est: videtur qz adam est qui colorabatur: sed contra sequitur adam est preteritum: ergo adam est: ergo etiam sequitur adam est coloratum. ergo adam ē. probatur antecedens: quia si ista consequentia non valeret hoc ideo esset: quia arguitur a verbo distracto ad verbum non distractum: nō valet consequentia: sed qz ly est non distracta per participium preteritum vel futuri temporis probatur qd rēpl^r. et primo sic. eque naturaliter participialiter consignificat hoc verbum est mentale sicut hoc verbum mentale fuit consignificat preteritum: et cōtra: sed ly ens participialiter sumptum solum presentialiter consignificans non potest distrabere verbum fuit quod sequitur hoc fuit ens: ergo hoc fuit: ergo ly preteritum nō potest distrabere hoc verbum est quin sequatur hoc est preteritum. ergo hoc est. Consimiliter illa consequentia ē bona: adam est preteritum: ergo adam fuit ratione participii preteriti temporis: ergo per idem. hoc est bona. hoc fuit ens: qz hoc est ratio participii presentis temporis. ¶ Secundo nullus terminus supponit nisi presupponat consignificationem verbi respectu cuius supponit: sed qz presupponit ab aliquo nō distrabitur ab eodem: ergo hoc verbum est a nullo distractitur: vnde queritur si intellectus potest formare hanc propositionem: adā est preteritum: copulativa presentialiter consignificat aut non: si sic: illa consequentia est bona: adam est preteritum: ergo adam est: si non: cum huius copulativa naturaliter presentialiter consignificet videtur qz possit absolui a sua naturali consignificatione: quod est falsum: quia tūc non esset verbum presentis temporis. propter defectum consignificationis presentis temporis nullum verbum preteritum vel futuri temporis: quia sicut repugnat istum terminum mentalem homo solum significare animal: ita repugnat hoc verbum est mentale consignificare preteritum vel futurum. ¶ Tertio nō obstante qz ly homo consignificet in finita sūm omem differentiam temporis adhuc supponens respectu huius verbi ē non supponit nisi pro consignificatione presentis. vnde sequitur: tu es homo: ergo tu es ens: tanqz ab inferiori ad suū superius sine impedimento et affirmatiue: ergo per idem non obstat qz ly preteritum significet in finita qz sūm: fuerunt: et erunt preterita: adhuc in illa hoc est preteritum nō videtur supponere nisi pro preteritis que sunt: ita qz semp hec consequentia est bona. hoc est preteritum: ergo hoc ē ens. tanqz ab inferiori affirmatiue ad suū superius sine impedimento. ¶ 4° ista consequentia ē bona: adā est intellectus a te: ergo adā ē. ergo et pariformiter quelibz alia consillis ē bona: vt adam ē preteritum: qz adā ē. probatur autem. qz illa pñā sit bōa: qz si non: hoc ē propter istā rōnē. qz pñā ē falsū et antecedens verum: quod sic declaratur: quicquid ille terminus adā significat ē intellectus a te: adā significat ille terminus: qz adā est intellectus a te: qz illa rōnē nō valeat argui: qz dato illo: sequitur qz nō intellectu a te ē intellectu a te: et qz opinabile ē opinabile: et nō intellectu a te ē intellectu a te: et qz nō significatū ē significatū: qz oia sunt impossibilia: quia predicatur vnum oppositum de:

Risto

Ad 3^mAd 4°

Tertium

alio mediante hoc verbo est. Et q̄ hec sequitur: probatur: ponendo q̄ ille terminus non intellectum a te significem tibi non intellectum a te tanquam sui significatum principale tu enim intelligis hūc terminum non intellectum a te: tunc sic: q̄quid ille terminus significat nō intellectum a te est intellectum a te: sed non intellectum a te ille terminus tibi significat: ergo non intellectum a te est intellectum a te semper tenendo ly nō infuit: et sibi reducatur alia suo mō.

Prima Confirmat p̄ quasdam similitudines. nā sequit̄: p̄teritū est hoc: ergo hoc ē. igitur p̄ idē sequitur b̄ p̄teritū. q̄ b̄ est. Item ly p̄teritum non distrabit aliquod illorum verborum videt̄: intelligit: q̄n sequatur. hoc videt̄ vel intelligit p̄teritum. ergo hoc est. ergo nec distrabit hoc verbū est: q̄n sequatur. hoc est p̄teritum. ergo hoc est. Item hoc disiunctum: p̄teritum vel futurum non distrabit hoc verbum est. q̄z quantum nititur vna pars distrabere ad vnas differentiam temporis. tū altera resistit. ergo nulla pars de se distrabit illud verbum. Item illud verbū fuit nō distrabit quān sequatur hoc est quod fuit. ergo hoc est. ergo pariformiter non distrabit suū participium quān sequatur hoc est p̄teritum. ergo hoc est. Item alij termini quicūq̄ significant non distrabunt. ergo nec participia p̄teriti vel futuri temporis: aut participiū huius verbi pōt. antecedens p̄batur. q̄z sequitur generaliter. tu es non asinus ergo tu es. Et sequitur: tu es aliquid vel non idē soz. ergo tu es. tu es sciens vel intelligens. ergo tu es. et ita in alijs cōsimiliter tenet argumentam a tertio adiacente ad 2^m adiacens.

Ad oppositum arguitur sic. omne color^m ē. hoc ē color^m. ergo hoc est. demonstrādo adam. tenet p̄sequentia: q̄z est syll̄ in 3° prime. conclusio est falsa. ergo alij p̄missarū. non minor. ergo maior q̄ est supposita.

2° Circa predicta sit hec prima conclusio. Verba mentalia naturaliter sumpta non proprie significant: sed consignant. p̄batur: illud pprie significat q̄d non indiget aliqua significatione ad sui p̄significationem. sed verba mentalia indigent alijs ad suorum significationem: q̄z non possunt esse nisi in compositione dicente Arist. p̄mo per hermenias: q̄ hoc verbum est significat quandam compositionem: quam sine extremis non est intelligere: sicut enim sineba^o mentalia naturaliter significantia: vt omnis illis et copulationes et disiunctiones: non sunt per se: sed semper cū suis determinabilibus. et ex hoc consignant et non p̄prie significant: cum non sint similitudines nec conceptus ita in proposito. sicut enim illi termini sunt actus et non intentiones: ita verba mentalia. Et notanter dicitur verba mentalia naturaliter sumpta: quia hoc verbum est mentale scriptum: aut vocale significans ad placitū in propositione de secundo adiacente significat significatum terminū transecedentis. in in ente autem naturaliter componēte vel diuidēte non est aliqua propositio de secundo adiacente.

3° Secunda conclusio. verba mentalia naturaliter consignantia non possunt absolui a consignificatione quam habent. quoniam ista est differentia inter terminum consignantem naturaliter et ad placitū: quia terminus significans ad placitū potest mutare significationem: et non terminus significans naturaliter. vnde ille terminus homo: i voce v̄ in scripto potest significare asinum: sed non in mente pro quanto est similitudo hominis. Ita verba substantia vocalia vel scripta possunt in suis consignificationibus mutare. sed non in mēte vbi est naturalis compositio: ita q̄ illud verbum est non potest consignificare p̄teritine sed solum presentialiter. nec illud verbum fuit potest consignificare presentialiter vel futuriue: sed solus p̄teritine: nec illud verbum erit potest significare presentialiter nec p̄-

teritine: sed solus futuriue. **Tertia conclusio.** verba mentalia naturaliter denotantia possunt absolui a sua denotatione. probatur: terminus significatiuus naturaliter non potest absolui a sua naturali significatione: quia illa est ab intrinseco et potest absolui a sua naturali suppositione: quia illa est ab extrinseco: nā q̄ primum est ille terminus ens: vt homo: tam primo significat: et quia non supponit nisi respectu verbi ideo a se habet significationes et a verbo suppositionem: lz naturaliter suscipiat tam significationem q̄ suppositionem. Ita in proposito verbum mentale naturaliter cōsignificat et naturaliter denotat: cōsignificat recipit a se: et id ab illa solui non pōt: et denotationem recipit ab alio. s. compositio nem extremorum: ideo ab illa potest absolui: quoniam alij quando denotat illud esse pro quo supponit subiectus vel p̄teritum: vt homo est animal: alij quando denotat illud fuisse: vt hoc est p̄teritum: alij quando vero denotat illud fore: vt antexps est futurus: ergo semper illud verbum ē mentale cōsignificat presentialiter lz si q̄ denotet illud ē. p quo supponit alterum extremorum. **Quarta conclusio.** q̄dlibet verbum substantiuum est distrabile per participiū aut per aliam terminum ampliatū: patet: quoniam ille propositioes sunt vere: homo est mortuus. chi^o est oppinabilia vt colligit de intentione Aristotelis i primo per hermenias. vnde arguitur sic verba p̄teriti vel futuri temporis ampliant: sed participia illorum consignant temporaliter sicut illa verba: ergo etiam ampliant: sed quia non possunt dare suppositionem absq̄ verbo: ergo verbum de presenti coninnetum cum illis etiam amplificat. Idē intelligi de alijs verbis. nam quia non sequitur hoc fuit futurum: ergo hoc fuit: hoc erit p̄teritū: ergo hoc erit: ideo illa verba fuit: erit: distrabuntur per participia sequētia.

Ad primum nego vltimam consequentiam: et ratio diuersitatis est: quia ly ens non ē participiū verbi de se ampliatiuū: sed ly p̄teritum ē participiū verbi de se ampliatiuū: vnde ly fuit vel erit: per se ampliat: et ly est non ampliat nisi per accidentem ratione alius adiecti includentis tempus. Ex quo ergo participium suscipit a verbo tempora et significationes s̄z gramaticos esse aptū distrabere si suū verbum est ampliatiuum: et si suū verbum non est ampliatiuum: de se non est aptum distrabere. Ex quibus sequitur q̄ licet illa consequentia sit bona: adā est p̄teritus: ergo adam fuit: ratione participij: hec tamē non valet: hoc fuit ens: ergo hoc est: quia ly p̄teritum est ampliatiuū: et non ly ens. **Ad 2^m** dicitur q̄ argumentū solum probat hoc verbum est: mentale non posse distrabi a sua consignificatione non tamen probat quā possit distrabi a sua denotatione. et ideo cum intelligitur format illam: hoc est p̄teritum: ita presentialiter consignificat hoc verbum est sicut in illa: homo est animal: sed non ita presentialiter denotat: quia in prima solum denotat illud fuisse pro quo supponit subiectum vel predicatum: et in alia denotat illud esse pro quo supponit alterum extremorum. **Ad tertium** negatur consequentia: q̄z ly homo non includit tempus ratione cuius posset distrabere verbum. Sed ly p̄teritum quia significat p̄teritine potest distrabere: semper intelligendo quantum ad denotationem: et non quo ad significationem illa autem consequentia est bona: tu es homo: q̄ tu es ens: quia arguitur affirmatiue et sine impedimento ab inferiori ad suū superius: hec autem nō valet. hoc est p̄teritum. igitur hoc est ens: quia arguitur cum impedimento ampliationis sicut enim hoc non sequitur. Tu vidisti hominem: ergo tu vides animal: Adāz fuit homo. ergo adam est animal: quia arguitur a magis amplo ad minus amplium: ita non sequitur: hoc est p̄teritū: ergo hoc est ens: sed bene sequitur: hoc est p̄teritum: ergo hoc fuit

3^o4^oad p^o argu^oad 2^mad 3^m

ens: sicut sequitur tu fuisti homo, ergo tu fuisti animal.

Ad 4° Ad quartū concedo illam, adam est intellectus a te, nō tñ concedo aliquam illarum pclusionum adductarū ppter iplicatōes traditiōnis, vnde tñ intellectū a te est intellectū a te, ex quo omne intellectū a te est intellectū a te, ergo falsum est q: nō intellectū a te sit intellectū a te, z cū ponitur q: iste terminus nō intellectus a te sig^o tibi nō intellectus a te, nō admittatur casus: q: implicat contradictionem: et lz intelligam hanc ppositionem nō intellectum a te est intellectū a te, z psequenter intelligam sibiectū z predicatū, non tamen intelligo non intellectū a te, sed solū intellectū a te: nec sibiectū significat non intellectū a te sed intellectum a te, vnde sicut illa ptractio incomplexa ens z non ens significant idem oino, sed nō eodem modo: q: ly ens significat ens positue: z ly non ens significat ens negatiue: ita intellectum z non intellectum significat solū intellectum: sed diuersimode: q: ly intellectū significat intellectum positue: z nō intellectum significat intellectum negatiue, vnde sicut nullus itelligit nisi ens: lz aliquando positue z aliquando negatiue vlt pūatiue: ita nullus intelligit nisi intellectum istū a se: lz aliquando positue z aliquando negatiue intelligit illud, Et psequenter dicatur q: opinabile z inopinabile non significat nisi opinabile, sed pūmum significet positue, z 2° negatiue, sicut significet z nō significet dicunt idē: lz diuersimode, Deinde ad syllos respondetur ad pūmam cōcedo pūmam illam pteritūm est hoc, q: hoc est, z nego illam: hoc est pteritū: ergo hoc est, q: ly pteritūm habet vim ampliandi terminū precedentē: z nō sequentem: sicut terminus scōde intentionis dat suppositiōne materiale vel simplicem termino precedentē z nō sequenti.

Ad 2° Ad 2° nego psequentiā: q: verba substantiua sunt distrabilia: z non i^o intelligit videt: cum non sint talis nature, verba enim substantiua nō sunt formaliter res solubilia: sed hec sunt resolubilia formaliter in sum es est, z in suum participium: qd coniunctū verbo substantiua impedit distractionem alterius participij, hec enim in voce vel in scripto: tu vides pteritū: subordinatur huic mē tali: tu es videns pteritū: cuius pteritūm est videns pteritū: qd non est terminus pūatiuus, ppter pūmam partem que est pūncipalior: cum sit pūpta in recto a qua regitur participium, z non a verbo substantiua. Ad tertiam nego q: illud dist^o non distrahatur hoc verbum est: aliter bec cōsequentiā valeret: hoc est pteritūm vel futurum, ergo hoc est, Et cum dicitur, q: nūm nititur vna pars ad pteritūm: tantum nititur alia ad futurum, verum est illud id totum dist^o distrahatur: z non aliqua suaz partū per se, q: non sequitur: hoc est pteritūm vel fuit, ergo hoc fuit: nec sequitur, ergo hoc erit, sed bene sequitur: hoc fuit vel erit.

Ad 3° Ad 3° nego consequentiā illam, nullum verbum distrahatur aliud, ergo nec participium distrahatur verbum: quia verbum non regitur a verbo: sed bene participiū regitur a verbo, nam cum dicitur: hoc est quod fuit necessario: intelligitur ly ens, ppter relatiuum quod non distrahatur cum sit participium presentis temporis vel terminus transcendens. Ad vltimum non valet argumentum: q: diuersi termini sunt diuersarum naturarum, vnde signū vninet sale negatiuum distrahatur a parte pūcati sicut a parte sibiecti, z signum vniuersale affirmatiuum solum a parte sibiecti z dicitō exclusiua a parte pūcati. Sunt etiam termini qui non habent vim supra terminum precedentem: sed sequentem: vt supra dictum est, z aliqui non habent vim nisi supra terminum precedentem: vt termini secunde intentionis: z aliqui supra terminum sequentem z precedentem: sicut termini modales qui ita confundunt a parte ante sicut a parte post.

Prima pars principalis.

Quartum sophisma Omnis homo est totum in quantitate: q: sophisma sit falsum: pūo arguit aliquis homo in quantitate nō est: z aliq: hō non est i quantitate: z aliq: hō nō ē i qūitate: ergo non ois hō ē totū i qūitate p^o ps autis arguit aliq: hō in qūitate oculi sui nō ē: sed ois quantitas oculi est quantitas: ergo p^o ps: ab inferiori ad suum superius negatione postposita cū debito medio: antecedens est verum: ergo z ps, z^o pars autis arguitur, aliquis hō nō est in loco: ergo aliquis homo non est in quantitate: p^o psequentiā: q: omnis locus est quantitas: antecedens pbatur quia dato q: sit vnus homo cuius medietas sit in aqua: z alia medietas sit in aere: tunc talis homo non est i loco, nā locus ē vltia superficies corpis ābiētis locatū. 4° phicoz sed nulla est superficies vltima ambiens istum hominem quia nec superficies aque: nec superficies aeris: q: zē. C^o z^o ar^o si omnis homo est totum in quantitate: ergo totum in quantitate est homo: patet consequentiā: per conuersionem per accidens: sed consequens est falsum: ergo z antecedens: q: cōsequens sit falsum: probatur: q: si totum in quantitate ē homo: ergo per idē totum qd est in mundo est i oculo tuo sed nihil quod est in oculo tuo est extra oculum tuū, et oculus tuus est totus mundus. C^o 3° omnis homo est totum in quantitate: ergo omnis homo est aliquod cōpositū ex omnibus partibus suis: p^o psequentiā: siue ly totum teneatur cathogorice siue sūca^o: sed consequens est falsum: ergo z a^o s, q: cōsequens sit fūm: probatur: q: quero quod est antecedens relti: si ly homo: ergo ois homo est cōpositum aliquod ex omnibus partibus alicuius hominis: si ly cōpositum, ergo ois homo est aliquod cōpositum ex omnibus partibus alicuius cōpositi: sed vnūq: est falsū quia quocūq: homine determinato seq^o for, est aliq: cōpositum ex omnibus partibus alicuius cōpositi siue alicui^o hominis: z plo est homo z aliq: cōpositum habens partes, ergo fortes est aliquod cōpositum ex omnibus partibus psonis. C^o Quarto, tu non es quantus: z tu es homo: ergo non omnis homo est totum in quantitate: maior probatur: tu non es tātus precise quanta est aliqua pars tua: nec minor: nec maior: ergo tu non es quantus, prima z secunda pars tenet per illud commune pūncipiū: omne totum est maius sua parte: sz probatur, tertia pars: quia si tu es maior a^o parte tua: z omne quod est altero maius excedit illud per aliquem excessum: ergo per aliquem excessū tu es maior aliqua parte tua, sed contra sit ille excessus, a, z quero si, a, est diuisibile vel indiuisibile, non indiuisibile quia indiuisibile additum diuisibili non facit maius: si diuisibile sit, ergo, b, totum residuum tui pter medietatem, a, z patet q: tu es maior, b, z non per, a, sed solum per medietatem, a, quia alia medietas est pars, b, Et confirmatur ponendo q: a, conuertatur cum hoc complexo pars quantitatiua tui: z arguitur sic: si aliquod sit cui^o quelibet pars quantitatiua est equalis alicui parti quantitatiue tui: z eōtra, igit illud est equalis tibi, sed, a, est huiusmodi: quia quelibet pars, a, est equalis alicui parti quantitatiue tui: z eōtra, ergo, a, est equalis tibi: z per consequens aliqua pars quantitatiua tui est equalis tibi, ergo, a, nō est maior quod erat probandū.

In contrarium arguitur sic, homo est totū i qūitate: z nihil est homo quin illud sit totum in quantitate: igitur omnis homo est totum in quantitate: patet consequentiā: ab exponentibus ad expo situm autis est verum: ergo z consequens.

Circa māz vltio tactā sit bec p^o s, a, ē ēgle, b, z nō nullū, b, ē equalis a: pono q: a, cōuertat cū illo dplexo q: libet ps qūitatiua tui: z, b, cū illo aliq: ps qūitatiua tui: isto

Quartum

posito .a. est equale .b. quia quilibet pars quantitativa
tui est equalis alicui parti quantitativae tui: et nullum .b. e
equale .a. qz nulla pars quantitativa tui est equalis cuilibet parti
quantitativae tui: et ita sequitur consequenter qz .a. est .b. et nullum .b.
est .a. b. differt ab .a. et tamen .a. non differt ab .b. qz quilibet pars
quantitativa tui est aliqua pars quantitativa tui: et non e contra
et aliqua pars quantitativa tui differt a qualibet parte quan
titativa tui. et quilibet pars quantitativa tui non differt ab aliqua
parte quantitativa tui. Et modo quo conceditur. tu differs
ab omni homine: et tu non differs ab aliqua homine. ¶ 2.
conclusio .a. est equale .b. et idem .a. est inaequale .b. patet eade
causa: retento: qz quilibet pars quantitativa e equalis alicui parti
quantitativae tui: et inaequalis alicui parti quantitativae tui.
et ita sequitur qz .a. excedit .b. et .b. non excedit ab .a. qz queli
bet pars quantitativa tui excedit aliquam partem quantitativa
tui. nulla tamen pars quantitativa tui excedit a qualibet
parte quantitativa tui. et consequenter dicitur qz iter .a. et .b. est
aliqualis proportio. et tamen inter .b. et .a. non est aliqualis p
portio. qz licet quilibet partem quantitativa tui: et aliquam
partem quantitativa tui est aliqualis proportio. non tamen inter
aliquam partem quantitativa tui: et quilibet partem quanti
tativa tui est aliqualis proportio: qz quacunqz data illa na
est equalis cuilibet parti quantitativae tui: nec maior aliqua
parte quantitativa tui: nec minor aliqua parte quantitativa
tui. ¶ 3.
conclusio. Taz .a. qz .b. est equale .c. et tamen .a. non
est equale .b. nec e contra. et ponit qz tam .a. qz .b. canuertat
cum illa complexio quilibet pars quantitativa tui. c. vera est
illa aliqua pars quantitativa tui: ista posita patet conclusio.
qz quilibet pars quantitativa tui est equalis alicui parti
quantitativae tui. et quilibet pars quantitativa tui na e equa
lis cuilibet parti quantitativae tui. et consequenter sequitur
qz .a. et .b. sunt quanta: et non sunt equalia vel inaequalia. quia
quelibet pars quantitativa tui est quanta. et .a. non e equale
.b. nec e contra ut probatur est. Et si arguitur sic. a. est equa
le .c. et .b. est equale eidem .c. et non .a. et .b. sunt equalia inter
se. ergo sunt aliqua equalia vni tertio que non sunt equalia
inter se. negatur ista: sicut non sequitur .a. et .b. sunt quanta:
et non sunt equalia nec inaequalia. erga aliqua sunt quanta
que non sunt equalia nec inaequalia: iste consequenter vale
rent in simplicibus. sed .a. et .b. sunt termini habentes infini
ta supposita includentes singularia: ratione cuius verifican
tur tales conclusiones. ¶ 4.
conclusio. Quilibet pars quan
titativa .a. est pars quantitativa .b. retento .a. et tamen .a. non e
.b. nec equale .b. posito qz .a. canuertatur cum illa comple
xa aliqua pars quantitativa tui. et .b. cum ly tu. ista posita
patet conclusio. qz quilibet pars quantitativa alicuius partis
quantitativae tui est pars quantitativa tui. etiam quilibet
pars quantitativa tui est pars alicuius partis quantitativae
tui. erga quilibet partem .a. est pars quantitativa .b. et e contra:
tanqz ab vna pueribili ad reliquas. qz antem .a. non sit .b.
nec equale .b. patet: quia nulla pars quantitativa tui e tu. nec
equalis. et si arguitur sic. quilibet pars quantitativa tua est e
qualis alicui parti quantitativae platonis: et e contra: qz factus est
equalis platonis. erga per idem. si quilibet pars quantitativa
tua .a. est equalis alicui parti quantitativae .b. et e contra. ergo
.a. est equale .b. et e contra. negatur consequentia: qz in prima
comparatur finitum ad finitum: qz factus ad platonem. et
in secunda infinitum ad finitum. qz .a. habet infinita supposita .b.
vera solum vni. et similiter factus et platio.

Ad primum conceditur qz aliquis homo in quantita
te non est: et nego illam. aliquis homo
sequentiam de forma: qz arguitur ab inferiori ad suum supe
rius negatim preposita. unde non sequitur: vltima sphaera
non est in loco. igitur non est in quantitate. sed concessa ista
gratia materie: qz necesse est basem esse in loco si ipse e qz.

negatur ass. qz ille homo est in loco eal. s. in celo et in spha
ra elementarum et in loco proprio. v. in aggregatione illa
rum duarum superficiem. s. aque. et aeris tangenti ips.
v. lacus communis e qui continet plura quorum nullum e aliqd
interius: et sic celum est locus communis omnibus elementis et mixtis:
locus proprius e ille qui continet aliquid et nihil ultra qd
non est aliqd illius: vt superficies aeris imediata tibi si can
tinet alla a te: vt enim continet alia nre: vt carnes: et ossa: il
la sunt pres tui: nec e inconueniens qd id e sit locus communis et proprius re
spectu diuersarum: quia superficies aeris abiectione: e locus pro
prius tui: et lacus communis cuiuslibet tuarum medietatum.
Et ad argumentum locus est vltima superficies: et ille due
superficies non sunt aliquae superficies: qz sunt disconiue
sicut aer: et aqua: ergo ille due superficies non sunt locus.
Dicitur qz aristoteles dicit illam definitionem 4. physico
rum: intellexit: qz lacus est vltima superficies formalis vel
equivalenter corporis ambientis lacus: licet ergo ille due
superficies non sint vna superficies formalis: tu sunt vna
vera superficies equivalenter: qz ille due superficies faci
unt tantam extensionem: quantum prae vna sola locaret
hunc hominem. Sed contra: sit aggregatum illarum duarum
superficerum: et arguitur sic. a. est locus: et .a. est quantitas:
patet consequenter ab inferiori ad suum superius sine impe
dimento: sed consequens est falsum: qz .a. non est nec quanti
tas continua: nec quantitas discreta. Dicitur praia negado
consequentiam: sed bene sequitur: ergo .a. est quantitas vt
quantitates: sicut non sequitur phisica est scientia: ergo est qua
litas: sed solum sequitur qz .n. est qualitas vel qualitates.
secunda dicitur qz .a. est quantitas discreta: et concedit qz ali
quis lacus est quantitas continua. s. superficies vna: et alius
locus est quantitas discreta. v. aggregatum plurimum speci
erum non facientium vnaque superficiem. ¶ Ex his sequitur qz
non est possibile aliquid hominem esse in aliqua loco proprio vel
comuni: quia sit in infinitis locis propriis vel communibus: nam tu
es in celo tanquam in loco communi: et consequenter in qualibet
parte celi terminata ad superficiem concavam lunae: sed in
finite partes celi terminantur ad superficies concavam lune:
et erga tu es in infinitis lacis communibus. Similiter tu es in
superficie aeris imediata tibi tanquam in loco proprio: et con
sequenter tu es in qualibet parte aeris terminata ad illam
superficiem: sed in infinite partes aeris terminantur ad super
ficiem immediatam tibi: erga tu es in infinitis lacis propriis
autem est manifestum. quantum non datur vltima pars in
mediata superficie immediate tibi: immo quacunqz data
pars est diuisibilis in duas partes qz vna distat a superficie
que est lacus formalis. et alia est imediata illi loco qui di
citur locus materialis quarum etc. ¶ Ad secundum argu
mentum negatur consequentia: nec est conuersa per acci
dens: quia ly totum tenetur in conuersa causa. et in conuer
tente sine categorice: cum precedat totam propositionem:
sed saltem sequitur qz aliquid rati in quantitate est homo:
qd concedit: qz aliquod compositum ex omnibus suis par
tibus est homo in quantitate: et ita conceditur qz in acculo
tuo est totum qd est in mundo: et bursa tua est tota pecunia
mundi: nunqz tamen conceditur qz totum qd est in mundo est in oc
cula tuo: nec qz tota pecunia mundi e in bursa tua. Et si tales
propositiones aliquando conceduntur hoc est ad bonum
intellectus tenendo ly totum causa: et tunc non valet illa con
sequentia. rati qd est in mundo est in acculo tuo. et nihil
qd est in accula tua est extra acculum tuum. ergo acculus
tuus est totus mundus. bene tamen valet consequentia ab
salute loquendo: tenenda ly totum sine cathe. sed eius limi
tatur respondens per apponentes qz tunc tenetur causa: ne
gatur consequentia. ¶ Ad tertium conceditur consequen
tia et consequens: et dico qz indifferenter retinuum po
test referre illum terminum homo: et illum terminum

abiectione

Ratio

abiectione

Ratio

Ad 2

Ad 3

cōpositam referendo istum terminum hō. supponit cōfise
 distributive non absolute. sed referendo singula singulis.
 z idco nō sequitur: ois homo ē aliquod cōpositū ex oib⁹ suis
 partibus. q̄ ois homo ē aliqd cōpo^m ex oib⁹ partib⁹ alicuius
 hominis: sicut nō sequitur omnis homo videt se: ergo ois
 homo videt omnem hominem: non obstante q̄ distribua
 tur relatiuum sicut snum antecedens. Et sic hec probatur
 per suas singulares: ille homo videt se: z ille homo videt
 se: z sic de singulis: ergo omnis homo videt se: ita aliā in
 fertur ex oib⁹ suis singularib⁹ referē⁹ singl⁹ singulis: vt il
 le hō est aliquod cōpositum ex omnibus partibus suis: z
 sic de singulis: ergo ois hō est aliqd cōpo^m ex oib⁹ partibus
 suis. Si autē referē⁹ referat istū terminū cōpositū: tūc stat cō
 fise tñ: ex quo non sequitur: q̄ omnis homo ē aliquod cōm
 positū ex omnibus partibus alicui⁹ cōpositi: qz arguit a
 termino stāte cōfise tñ ad terminū distributiū: s; solū seq̄
 q̄ ois homo est aliqd cōpositū ex omnibus partibus alicu
 ius cōpositi. ¶ Ad quartū nego consequentiā de for⁹: qz
 non sequitur: tu nō es tantus precise quantus est aliquis
 homo: nec maior nec minor aliquo homine: ergo tu nō es
 quantus: quia dato q̄ nullus homo sit tibi equalis: est an
 tecedens verum z consequens falsum. negatur tamen an
 tecedens: q̄ tu nō es tantus precise quāta est aliqua pars
 tui: quia tu es tantus precise quantus est precise totus cor
 pus tuum preter animam. Et ad illud pncipiū. omne to
 tum est maius sua parte. dico q̄ loquebatur de toto finito
 z parte q̄ritatiua. vnde duplex est pars in cōposito natura
 li. scilicet q̄ritatiua que non componitur ex materia et forma:
 vt altera pars cōpositi. z pars quantitatiua q̄ponit ex ma
 teria et forma: vt caro z ossa. dico ergo q̄ omne totū finitū
 est maius sua parte q̄ritatiua: quia si esset totum infinitū
 illud non esset maius sua parte q̄ritatiua: cum haberet in
 finitas partes: quarum quelibet esset infinita. modo vniū
 infinitum non est altero maius. Et tūc ad ar^o: oē quod est
 vltimo maius: excedit illud per aliquem excessum. sed om
 ne totum finitum est maius sua parte quantitatiua. ergo
 per aliquem excessum: omne totum finitum est maius sua
 parte quantitatiua. negatur consequentiā: qz arguit a termi
 no stāte cōfise tñ ad eandē stāte determinate. sicut nō se
 quitur: omni numero finito aliquis numerus infinitus est
 maior per aliquem excessum. ergo per aliquem excessū. om
 ni numero finito aliquis numerus finitus est maior. s; be
 ne sequitur: q̄ omne totum est maius sua parte quantita
 tiua per aliquem excessum. z tunc si signetur non admitta
 tur casus: qz nō stat dēterminare s; cōfise tñ. Ad cōfirmatōez
 admissio casu nego illā minores. v; g. a. est huiusmodi: z ad
 p̄bationē: nego consequentiā. vnde non sequitur. quelibz
 pars: a. est equalis alicui parti q̄ritatiue tui. z e contra. ergo
 .a. est aliquid cuius quelibet pars quantitatiua est equalis
 alicui parti quantitatiue tui. z e contra: quia implicite argu
 itur a termino stāte cōfise tñ ad eundem stātem deter
 minate. vnde ly. 9. in prima parte antecedentis stat confu
 se tñ implicite. z in secunda parte consequentis determi
 nate: vt patet in suis conuersionib⁹: sicut enim ly. a. in prima
 parte consequentis stat determinate: ita supponit implicite
 in ly e conuersione: qd est secunda pars eiusdem consequentis.

Obiectio ¶ Sed forte adhuc arguitur sic: tu es maior aliqua pte q̄ritati
 uatiua tui. ergo per idem tu fuisti maior aliqua parte quan
 titatiua tui: dato q̄ fuisses continuo auctus vsq; ad hoc in
 stans presens: patet consequentiā: quia sicut tu es magnus
 z aliqua pars quantitatiua tui est magna: z nulla est tanta
 sicut tu es: ita fuisti magnus. z aliqua pars quantitatiua tui
 fuit magna: z nulla fuit tanta sicut tu fuisti. sed consequēs
 est falsum: quia quantacūq; quantitatē tu habuisti:
 tantam vel maiorem habuit aliqua pars quantitatiua tui.
 probatur: quia si non sit: igitur q̄ tu habuisti aliquam quā

ritatem: z q̄ non maiorem illā habuit aliqua pars quanti
 titatiua tui. quia omnem quantitatē quam habuisti illaz
 habuisti in aliquo instanti. signetur ergo illud instans per
 .a. in quo tu habuisti illam quantitatē qua non habuit
 maiorem aliqua pars quantitatiua tui: z sit. b. medium in
 stans inter hoc instans presens .a. z arguitur sic in. b. in itā
 ti tu fuisti maior q̄ in. a. ergo per aliquem excessum quan
 titas in. b. excessit quantitatē in. a. patet consequentiā: qz
 arguitur in terminis simplicibus: tunc capiatur medietas
 illius excessus. cum quantitate habita in. a. z patet: q̄ illd
 totum in. b. instans fuit pars tui: z illud fuit maius q̄ quan
 titas habita in. a. instanti. ergo pars aliqua tui habuit tan
 tam quantitatē imo maiorem q̄ tu habuisti in. a. instan
 ti. ¶ Breuiter respondetur concedendo: q̄ tu fuisti ma
 ior aliqua parte quantitatiua tui. z ad probationem nega
 tur consequentiā. quia quantacūq; quantitatē tu ha
 buisti istaz habuisti in aliquo instanti. ¶ Ex quo sequitur
 iam i aliqua p̄batione tu es maior q̄ tu fuisti: z patet q̄
 aliqua pars q̄ritatiua tui fuit maior q̄ tunc tu fuisti: quin
 infinite sunt quantitates inter quantitatē habitam in. a.
 instanti: z quantitatē in. b. instanti quarum quelibet fuit
 maior quantitate habita in. a. instanti: sed in nulla propo
 sitione tu fuisti maior aliqua parte quantitatiua tui: sicut nec
 tam in aliqua p̄batione tu es maior aliqua parte quanti
 titatiua tui. s; fueris maior aliqua parte quantitatiua tui:
 etiam sis maior aliqua parte quantitatiua tui in aliqua pro
 portionē. ergo zc.

Secunda pars principalis.

Omnis homo est totum in quantitate. Contra. omnis
 homo est totum in quantitate. ergo per idem
 omnis homo erit totum in quantitate: sed consequens est
 falsum: quia tu es homo: z eris homo: z non eris totum in
 quantitate: quia tu non eris quantus. probatur: z pono: q̄
 continue vniformiter augmetaberis vsq; ad. a. instans in
 quo defines esse acquirendo omnem quantitatē citra tri
 pedalem isto posito arguitur sic: omne quod erit quantus
 erit quantum in aliquo instanti: sed i nullo instanti tu eris
 tantus sicut tu eris: ergo tu non eris quantus. ista consequē
 tia videtur eē bona cum maiori z minor declaratur: quia
 si in aliquo instanti tu eris tantus sicut tu eris: z nō i. a. istā
 ti: nec post. a. quia tunc tu non eris: ergo in aliquo instanti
 ante. a. tu eris tantus sicut tu eris: sit igit illud instans. b. z
 .c. mediū instans inter. a. z. b. z arguitur sic in. b. instanti. tu
 eris tantus sicut tu eris. z i. c. instanti tu eris aliquantus: er
 go. in. b. instanti. tu eris tantus sicut in. c. consequens est cō
 tra casum. patet consequentiā: a supiori distributo ad finē
 inferius cum debito medio. ex quo ly sicut est signū dist^m.
 Tres omne qd est aliquantum est tñ per tempus vel per i
 stans: secūdo tu non eris tantus: sicut tu eris per tempus
 vel per instans: ergo tu non eris aliquantus. maior est. idu
 etiu enota. minor est ostensa quo ad secundaz partē: z prima
 probatur: quia si per tempus tu eris tantus sicut tu eris:
 assignetur ergo illud tempus: z sequitur: q̄ in quolibet istā
 ti illius temporis tu eris tantus sicut tu eris: quod est te
 probatum: quia in nullo instanti tu eris tantus sicut tu
 eris. ¶ Secundo. Tu non habebis tantam quantitatē
 quantam tu habebis: ergo tu non eris tantus quantus tu
 eris: patet consequentiā: z arguitur antecedens: nulla erit
 maxima quantitas quā tu habebis: ergo tu non habebis
 tantam quantitatē quantam tu habebis. probatur ante
 cedens: quia quacūq; quantitate data quā tu habebis: tu
 habebis maiore illa. quia aliter nō augmetaberis continue
 vsq; ad tuam destinationem. ¶ Tertio: pono: q̄ iaz sis peda
 lis quantitatē: z sortes bipedalis qui etiam vniformiter
 augmentabitur vsq; ad. a. instans exclusiue acquirendo om
 nem quantitatē citra tripedalem: in quo instanti etiam

Ratio

p^o ar^o

2^m ar^o

3^m ar^o

Quartum

ipse desinet esse: & sequitur quod tu eris tantus sicut erit sor. si tu eris tantus sicut tu eris: quia tu habebis omnem quantitatem quom habebit sor. sed contra est sicut. quia quicumque tu eris: tu eris minor sor. & quicumque sor. erit ipse erit maior te. & tu nunquam eris tantus sicut erit sor. & arguitur sic. quia cumque tu eris minor sor. tu non eris tantus sicut sor. erit. sed quicumque tu eris tu eris minor sor. & quando cumque tu eris: tu non eris tantus sicut eris. **C 4°**. tu non es tantus sicut est aliquid quod est tantum precise sicut erit sor. & tu non es tantus sicut erit sor. probatur. autem. quia tu eris tantus sicut est aliquid quod est tantum precise sicut erit sor. sit ergo iste prolo. & quocumque verum prolo sit tripedat quantitas: vel maioris vel minoris. si prolo est tripedat quantitas vel maioris: ergo non est tantus precise sicut erit sor. si minoris: & quelibet quantitas minor tripedat in aliqua proportione est minor. ista: igitur iter quantitate prolo. & tripedat est aliqua quantitas maior quantitate platonis. sed qualibet quantitate citra tripedatam quam habebit sor. per casum est aliqua proportio. ergo plato non est precise tantus sicut erit sortes.

Ad oppositum arguitur inductine. Ille homo est totum in quantitate: & iste homo: & sic de singulis. & isti sunt omnes homines. ergo omnis homo est totum in quantitate. patet contra ostensibiliter: cum debito medio ad suam vltimam. autem est verum & sequens.

Juxta predicto sit h^o p^omo d^octo. Tu non es tantus sicut tu eris: & eris tantus sicut tu eris. & tamen tu non incipis nec incipies esse tantus sicut tu eris. prima pars patet. quia tu non es maioris quantitate quam pedalis: & tu eris maioris quantitate quam pedalis. ergo tu non es tantus sicut tu eris. 2° pars probatur. tu eris aliquantus: & nunquam eris maior quam tu eris. ergo tu eris tantus sicut tu eris. 3° pars sequitur ex casu: quia tu non es tantus sicut tu eris. nec immediate post istas prius tu eris totus sicut tu eris: quia non immediate post instans presens habebis omnem quantitatem citra tripedatam. & tu non incipis esse tantus sicut tu eris. 4° vero pars probatur sic. si incipies esse tantus sicut tu eris. ergo in a. instanti vel i. sicut quo instat citra. non in o. vel in aliquo alio instanti citra. quia tunc non erit nec vltimum postea: nec in aliquo instanti citra: quia sit illud instans. b. & arguitur sic. i. b. instanti. tu non eris tantus sicut tu es: nec immediate post: tu eris tantus sicut tu eris: quia in c. tu eris maior quam tu eris immediate post. b. & i. b. tu non incipies esse tantus sicut tu eris. Et si arguitur sic: sequitur generaliter. tu eris aliquantus: & non es aliquantus. & tu incipis vel incipies esse aliquantus. tu eris tantus sicut tu eris in a. instanti: & non es tantus sicut tu eris in o. instanti. igitur tu incipis vel incipies esse tantus sicut tu eris in a. instanti. tu eris tantus sicut est sor. & non es tantus sicut est sor. ergo tu incipis vel incipies esse tantus sicut est sor. ergo a pari sequitur. tu eris tantus sicut tu eris. ergo tu incipis vel incipies esse tantus sicut tu eris. **C** Respondetur quod nulla est similitudo: quia quelibet affirmativa sumpta in antecedente aliarum dicitur: exigit instans pro sui verificatione: & non affirmativa assumpta in antecedente istis consequentis vltimum. nam ex quo illo proposito. tu eris aliquantus est in terminis simplicibus respectu verbi substantiui. sequitur. tu eris aliquantus. ergo in aliquo instanti. etiam sequitur. tu eris tantus sicut tu eris in o. instanti. ergo in aliquo instanti tu eris tantus sicut tu eris in a. instanti. quia ista respicit instans determinatum. Iterum sequitur. tu eris tantus sicut est sor. igitur in aliquo instanti: quia antecedens respicit determinatum tempus & determinatum instans. sed quia illa. tu eris tantus sicut tu eris: non respicit determinatum instans. ideo non sequitur quod in aliquo instanti: sed conceditur in casu isto quod desinis esse tantus sicut tu eris in aliquo instanti. quia tunc tu non eris tantus sicut tu eris. & immediate ante illud instans tu eris tantus sicut tu eris. **C** 2° d^octo. continue per totam istam horam erit ito quod tu incipis esse maior quam tu es. & tu nunquam incipies esse ma

ior quam tu es. prima pars probatur: formando illam consequentiam. tu non es maior quam tu es: & immediate post instans prius tu eris maior pars quam tu es: & tu incipies esse maior quam tu es: ista contra est bona: & per totam istam horam erit ira sicut significatur per autem: ergo per totam istam horam erit ito sicut significatur per autem. 2^a pars arguitur: quia quicumque tu eris tu eris maior quam tu es: ergo tu nunquam incipies esse maior quam tu es. Etiam est concedendum quod tu incipies esse maior quam tu es. & tu nunquam erit ita quod tu incipies esse maior quam tu es. 3^a pars patet in eo ex instanti in quo tu eris bipedalis tu non eris maior quam tu es. & immediate post illud istas tu eris maior quam tu es. quia eris maior quam bipedalis: ergo tu incipies esse maior quam tu es. 2^a pars est evidens: quoniam nunquam erit ito quod tu es maior quam tu es. ergo nunquam erit ito quod tu incipies esse maior quam tu es. Et si arguitur sic. sequitur generaliter: tu incipies curere aut esse talis: aut tantus: ergo aliquid erit ita quod tu incipies curere: aut esse talis: aut esse tantus. & contra. ergo per idem sequitur: quod tu incipies esse maior quam tu es. & est sor. & aliquid erit ita quod tu incipies esse maior quam tu es. **C** Negatur contra: quia ibi arguitur in terminis simplicibus: hic autem arguitur in terminis compositis: imo cum solo verbo substantiivo iterum peccat toles contra: quia non sequitur: tu eris homo qui est in illa domo: ergo aliquid erit ita quod tu eris homo qui est in illo domo: nec est: nec etiam sequitur: tu fuisti homo qui est albus: & aliquid fuit ito quod tu es homo qui est albus: nec etiam est: quia cum sit illarum casu possibili poito est omnis verum: & contra sicut. **C** 3° d^o. Tu incipies esse tantus sicut est sor. & nunquam incipies esse equalis sor: 2^a pars patet quia in eodem instanti in quo tu eris probabilis tu eris tantus sicut est sortes & nunquam ante. ergo tu. 2^a pars patet. quia tu nunquam eris equalis sor. quia quicumque tu eris: tu eris minor sor. nec sequitur: tu eris tantus sicut erit sor. ergo tu eris equalis sibi: quia ante non exigit instans pro sui verificatione: & contra est contra istas. cum sit in terminis simplicibus: sequitur. n. tu eris equalis sor. ergo in aliquo instanti. Tu est concedendum quod tu & sor. nunquam eris equalis & tu immediate autem. a. instans tu eris tantus sicut immediate ante. a. instans erit sor. & est. **C** 4° d^o est isto. Tu fuisti minor sor. & postea tantus sicut fuit sor. & tu non desinis: nec desinebis esse minor sor. probatur: & sum^o in o. instanti. suprad d^o casu quod tu & sor. sitis: si tu sor. sit tripedalis & quod nun primo a te sit ablato: magna pars isto posito: prima pars est vera: ut patet ex dictis: & 2^a probatur: quia tu es minor sor. & tu autem instans prius fuisti minor sor. & immediate post istas prius eris minor sor: & tu non desinis nec desinebas esse minor sor. si tu desinebas esse minor sor. & postea tu non fuisti minor sor. tu desinebas esse minor sor. quia illo propositio tu fuisti minor sor. exigit istas pro sui verificatione: & si in o. instanti tu non es aut tu es triangulis quantitate: conceditur quod tu desinis esse minor sor. quia tu non es minor sor. & immediate ante instans prius fuisti minor sorte.

Ad primum nego illam contra omnem quod erit aliquid erit tantum in aliquo instanti: sed tu in nullo instanti tu eris tantus sicut tu eris: & tu non eris quantus: quia si in nullo instanti tu eris tantus sicut tu eris: tu eris tantus sicut tu es in aliquo instanti. Et si diceretur signetur illud instans. non admittetur: quia stat contra: tu eris aliquantus: & in nullo instanti tu eris maior: nec minor quam tu eris. & tu eris tantus sicut tu eris in aliquo instanti. deinde cum arguitur omne quod erit aliquid erit tantum per tempus vel per instans: sed nec per tempus nec per instans tu eris tantus sicut tu eris: ergo tu non eris. aliquid. negatur contra: quia omne quod erit: erit per tempus vel per instans: nisi numerus binarius in instanti non erit per tempus nec per instans: sed erit in tempore ito quod per nullum tempus tu eris tantus sicut tu eris: nisi in aliquo tempore: imo in infinitis temporibus tu eris tantus sicut tu eris. si quolibet tempore terminato ad a. instans. **C** Ad 2um. nego quod tu non habebis tantam quantitatem quam tu habebis: & ad probationem: nulla erit ma

4° ar^o

3° d^o

oblectio

R^ollo

2° d^o

oblectio

R^ollo

3° d^o

4° d^o

Ad 2um arg^o

Sextum

R. n. s. s. o Sed ista tu vides oēa hoies pter for. hz tres exponentes. s. pmas duas: z hāc: for. ē. ¶ Ad aliud dī q ly ois aln non distribuit nisi pro vno z hoc adueniente nō exceptōis sicut ly vterqz nō obīte q sit dīst^m duoz de nā sua: aln tñ non distribuit nisi p vno rōne dictionis exceptiue vt vterqz istoz pter for. currit: hēni ē falsa: vterqz istoz currit oemfra tis platōe currite: z for. nō currite. g̃ verificabil p exceptio nez partis false. s. vterqz istoz pter for. currit (vbi p3) q ly vterqz nō distribuit: nisi p vno solo. s. p platone zc. ¶ 2° s. Viginti sunt hoies albi quoz solus for. icipit eē alb^o: z tamē non imediate ante instās pīs fuerūt aliqui hoies albi: nec aliqua hō alb^o: z ponat q solis for. icipiat eē alb^o per pōneni de p̄senti cū quo sint sexdeciz albe mulieres z q p aliq̄s ho ram p̄teritā nō fuerit aliq̄s albi nisi aliqua illaz muliez: isto posito (p3 p̄ma pars p̄nis) qz for. z oēs iste mulieres sūt viginti hoies albi (ex quo) masculinū gen^o i p̄trali numero d̄cipit feminū: z istoz solus for. icipit eē alb^o p casuz. q aut non fuerit aliq̄s homo albus imediate ante hoc p3 itez ex casuz. ex quo seq̄r: q nō imediate ante hoc fuerūt aliqui ho mīes albi: qz ex opposito sequit̄ oppositū: qz sequit̄ aliq̄ ho mines eurrūt. g̃ aliq̄s hō eurrūt. Cōsistit p̄cedit̄ q viginti ho mines sunt albi quoz solus for. desinit eē alb^o: z tñ imedia te post istās p̄sens nō currit aliqui hoies albi: nec aliq̄s ho mo alb^o: p3 p̄cedo casuz de futuro: sicut ponebat de p̄teri to. ¶ 3° s. ista sunt alba: z nō imediate post istās p̄s erūt alba. g̃ illa desinūt eē alba dem̄ fatis illia viginti: p3 oia: ab exponentib^o ad expositū: z p̄ oia non solus for. desinit eē alb^o. ¶ R. n. s. negādo d̄iam: qz illa p̄pō nō d̄z expōni: sed resoluti i vnā singularē. s. hoc desinit esse albū: z hoc desinit eē albū: z sic de singularib^o vsqz ad viginti: mō p3: q oēs singu lares sūt false pter illā in qua dem̄ fatur for. aliter p̄barē q oia q̄ sunt icipiūt eē z desinunt eē. Cōsistit oīcat q si sol lun for. desinere videre p̄ positionē de p̄iti: q tu desine res videre istos viginti non tamen istos viginti desinis vi dere: nec illi viginti desinunt videri a te: qz p̄positio plu rimum mediator terminoz ē continue probabilis ratione p̄mi termini. ¶ 4° s. Tu icipia videri oēs hoies albos z tñ tu nō icipia videre oēs hoies albū: p̄bat: z pono q for. sit. z fuerit p̄ torā horā p̄teritā: ois hō alb^o quē videas: z t̄nue vidisti: s. nullā illaz muliez vidisti nisi nūc. ita q̄ iste z for. sint oēs hoies albi: z oēs iā videat̄ ate: isto posito tu vides omnea homines albos: z non imediate ante istās p̄sens vi disti oēs hoies albos: g̃ tu icipis videre oēs hoies alba. p̄a pars p̄nis p̄bat: qz tu vides oem hoies albū: z imediate aū instās p̄sens fuit ita qz tu videbas oēs hoies albū: qz nemo erat alb^o nisi for. quē vidisti. i. g̃ zc. Eodē casuz cōcedit̄ q tu icipis videre aliquos homines albos: z nō icipis videre ali quē hoies albū. z formando casuz de futuro sicut de p̄teri to dicebat (dicat) q tu desinia videre aliq̄s hoies albos: imo oēs hoies albos: z tñ non desinis videre oēs hoiem al buz: nec aliquē hoie albus. ¶ 4° s. A. z b. sunt duo hoies quoz q̄libz ē alb^o z tñ a. nō ē albū: z pono: q. a. sit berta ni gra: z b. for. alb^o: z p3 d̄ia: q. a. z b. sūt duo hoies: z q. a. non ē albū: s. q̄ quilibz istoz sit alb^o. arguit̄ sic. aliq̄s istoz ē al bus z nō ē aliq̄s istoz quin iste sit alb^o. ergo q̄libz istoz est alb^o: p3 d̄ia: ab expōnib^o ad expositū: aū est vep. g̃ z d̄io. z dato q for. pugnet̄ b̄ berta: z non eē: cōcedēdū q̄ quilibet illoz pugnat̄ oemstratis a. z b. z tñ a. nō pugnat̄. nec seq̄ tur. istoz quilibet ē alb^o aut pugnat̄ berta ē illoz. g̃ berta ē alba: vel pugnat̄: qm̄ minor debuit eē ista berta ē aliquis illoz. ¶ Sed d̄o: dato isto: sequit̄ q vterqz istoz ē alb^o z q vterqz illoz pugnat̄: qz alter illoz est alb^o: z nō ē alter illo rū qn̄ ille sit alb^o: z etiā q̄ sūū d̄dictozū sit falsuz. s. alter il loz nō ē alb^o: nec non exclusiua videt̄ vā. v3. tantū album ē alter illoz. S3 q̄ illud nō sit verū arguit̄ sic: qz ly vterqz distribuit solū p masculis. ¶ 5° d̄: q licet illa sit vera: q

libz illoz ē alb^o: nō tñ illa. vterqz illozū ē alb^o: qz ly quilibz est aptū natum distribuere p vno solo. S3 ly vterqz semp distribuit p duob^o: nisi ipediat̄ anota exceptōis. Sicut g̃ ly quibz nō distribuit nisi p masculo: ita ly vterqz: z significat illa p̄pō q vterqz illoz masculozū ē alb^o: quo hito exclusi ua ē falsa. s. tñ albū ē alter istozū masculozū: z d̄dictozū est verū. s. alter istozū masculozū non ē alb^o: qz isti nō sūt mascu li exponētū. etiā ista ibi debuit eē p̄ma: alter istoz masculo rum ē alb^o q̄ ē falsa. ¶ Ex p̄dictis seq̄r. Qz aliq̄s terminus distribut^o supponit p duob^o: z tñ nō distribuit nisi p vno: p3 de subo illi: quilibz illoz ē alb^o: supponente. p for. z ber ta: z tñ non distribuitur nisi pro sorte.

Ad primuz of: q quatuor d̄ria i mā nāli sunt siml^o falsa. p̄mo cū determinatiōe modalī vt omne corp^o necēio ē suba: ois suba d̄tingēter est ens: nul la suba d̄tingēter ē ens. 2° cū vbo ampliatio. vt ois hō fuit aial: nihil qd̄ ē hō fuit aial: oato: q nūc for. p̄mo sit: ābo sūt falsa. Itē oē instās erit aliquid: nullū instans erit aliqd. 3° cū terio iccludēte d̄ria: vt omne p̄teritū ē ens: nullum p̄teritū ē ens: omne futurū ē aliquid: nullū futurū ē aliquid. 4° i p̄dicatōe idirecta: vt omne aial ē homo: nulluz. aial ē hō: omne coloratū ē albū: nullū coloratū ē albū. z isto vlti mo mō ista sunt siml^o falsa: ois hō ē aliquis homo: nihil qd̄ ē homo ē aliquis hō: qz licet idēz p̄dicet̄ de seipso: tñ qz p̄ plū bus supponit subiectuz q̄ p̄dicatū. iō forma s̄r vel virtuali ter ē ibi p̄dicatō idirecta. ¶ Ad 2° nego d̄ia: z ad p̄batio nez: dicit̄ q̄ illud nō est sufficiēs aū ad p̄bandū d̄naa pro positiones. auerti: sed vltra oportz addere q supponit eo dem mō: z pro eodē: z p̄ eisdē p̄cise: qd̄ non ē vep. hic: qz i so p̄hismate ly hō supponit p vtroqz sexu: z i hac quilibet hō ē vnus hō non supponit nisi p masculo genere. ¶ Ad 3° nego illā: ois hō est hō qui est: z cōcedo q̄ relatiuū suppoit solū p masculino genere. z ita d̄iter posset dici de alijs re latiuis adductis negādo illā: ois homo est ipsemet: sed p̄ce do istaz oia hō ē ipsemet tñ qz hoc cōiter cōceditur. de ista copulatiua etiā dicit̄ q̄ subiecta conuertunt̄. s. omnis hō ē aial: iste ē rōnalis. R̄ndeo aliter q̄ non ē similitudo: qz re latinū qui: que: qd̄. non ē solūm ordinatū vt referat: sed etiā vt restringat. z ex hoc nunq̄ ponit̄ nisi in p̄positione sui an tecedētis: licet non semp restringat: aia aut relatiua soluz ordinata sūt vt referat̄: z possint idifferenter poni in p̄posi tione sui antecedētis: z extra. iō d̄cipiunt femininū genus: z nō hoc relatiuū qui: sicut ēt illi termini numer^o: popul^o: d̄cipiunt femininū genus: nō obīte q̄ sint i numero singu lari: z non illi termini hō animal. Similiter p̄cipiū mascu lini generis concipit femininū: qz hec ē vera: ois homo est p̄teritus: z tñ alia adiectiua non concipiunt. s. alb^o: niger: qz hec ē falsa: omnis hō est albus (dato) qz ois homo denomi naret̄ albedine. ¶ Ad 4° nego d̄ia: qz cōcedo omnes illas: omnea hoies sunt aliq̄ hominea: aliqui hoies sunt om nes hoiea: z illoz hominū demonstratis viris z mulierib^o: nō omnis homo est aliquis hō: z concedēdo q̄libet mulie rem esse illozum: nec est incongruitas: qz hic masculinum genus concipit femininum zc.

Cor^m

Ad p^m argu^m

Ad 2°

Ad 3°

Ad 4°

obiectō

R. n. s. o

¶ Prima pars principalis.
Sextum sophisma ois homo qui est al bus currit. Contra qd̄ arguit̄ sic: q̄rendo si ip̄s sit possibile vel impossibile. Si posse ponatur q oia homo alb^o sit trun catus pedes: sic q̄ nullo mō possit currere z arguit̄ sic. Omne qd̄ non pōt currere ipos sibile est currere: sed omnis homo qn̄i ē al bus non pōt currere. ergo impossibile ē omnē homines qui ē alb^o currere: sed sophisma sic adēq̄te significat. ergo sophi sma ē impossibile: oēide ex sophismate sequit̄: q aliquis il loz potest currere demonstratis omnibus hominibus qui

p. arg^m

funter qui fuerunt: et qui in eternis erunt: sed hoc impossibile est: quia impossibile est istos esse demonstratis omnibus hominibus perieritis. ergo sophisma est impossibile: quod si procedit. Contra omnis homo albus currit. ergo omnis homo qui est albus currit. ista propositio est bona: quia arguitur ab uno quodlibet ad reliqua: autem est pole. ergo et sequens. Item tu curris: et tu es omnis homo qui est albus. ergo omnis homo qui est albus currit. ista propositio est bona: et autem est possibile. ergo et propositio. **C. 2.** Pono quod omnis homo albus currit: et propositio est falsa. omnis homo qui est albus currit: sic arguendo omnis homo qui est albus currit: iste est homo demonstrato boie nigro. ergo iste qui est albus currit: propositio est falsa. **C. 3.** in illa propositione omnis homo currit. ly homo distribuitur copulative pro omni boie idem ergo si adueniat sibi relatiuum dicitur referre illud terminum hominis: ut ibi stat sine restrictione: probat propositio est falsa: significatio relatiui presupponit significationem sui autem: sed illud quod presupponitur ab aliquo non limitatur ab illo. igitur et. Et si dicatur quod non restringitur quo ad significationem: sed quo ad suppositionem. Contra. tunc sequitur quod suppositio autem dependet a suppositione relatiui: autem est falsus: et propositio est falsa: quia ly homo stat relatiuum superponeret pro omni homine: et cum relatiuum non supponit nisi pro homine masculino. ergo suppositio ascendens dependet a suppositione relatiui. **C. 4.** Omnis homo qui est albus currit. ergo omnis homo qui est albus currit: et propositio est falsa: et iste est albus? (propositio est falsa) propositio est falsa: quia ly homo stat relatiuum superponeret pro omni homine: et cum relatiuum non supponit nisi pro homine masculino. ergo suppositio ascendens dependet a suppositione relatiui. **C. 4.** Omnis homo qui est albus currit. ergo omnis homo qui est albus currit: et propositio est falsa: et iste est albus? (propositio est falsa) propositio est falsa: quia ly homo stat relatiuum superponeret pro omni homine: et cum relatiuum non supponit nisi pro homine masculino. ergo suppositio ascendens dependet a suppositione relatiui.

Ad oppositum arguitur sic. Homo qui est albus currit: et nullus est homo qui est albus qui non currit. ergo omnis homo qui est albus currit: et propositio est bona: ab exponendo ad oppositum autem est pole. **C. 2.** autem quod est sophisma: et hoc nullo casu posito (supponendo) quod omnis homo albus currit: et autem est pole. **C. 3.** autem.

Circa main pmi argumenti sic hec prima. Solu asinus demonstrat et tunc hoc est homo demonstrato homine per ly hoc probatur: quia hec propositio non valet: solu asinus demonstrat. ergo hoc non est homo: sicut ergo oppositum antecedentis cum antecedere: et habet conclusio. vnde sicut est possibile: quod solu asinus demonstrat. et ego sum homo: et tu sis homo: ita possibile est quod solu asinus demonstrat: et hoc sit homo: contrafirmat: quia hec stat sicut: solu asinus demonstrat: et hoc est homo demonstrato deum. ergo propositio est falsa: et illa stat sicut: solu asinus demonstrat: et hoc est homo demonstrato hominibus: et autem arguitur sic: ista conueniunt de deo: et hoc est deus: demonstrato deo deus: sed prima stat cum illa solu asinus demonstrat. **C. 2.** et facta. vnde breuiter arguitur sic. ista propositio non valet: solu asinus demonstrat. ergo hoc non est deus: quia autem est pole: et propositio est impossibile: sicut ergo oppositum sequentis cum antecedente: et habet propositio. **C. 3.** Ex ista conclusione sequitur quod de demonstratum hoc pro nomine hoc est asinus: et tunc hoc non est asinus: (patet) quia ista est una copulatiua cuius prima pars est pole: et facta necessaria demonstrando hominibus: tunc potest argui ut supra. ista propositio non valet: de demonstratum hoc pro nomine hoc est asinus. igitur hoc est asinus: quia autem est pole: et propositio est impossibile. **C. 4.** dicitur autem stat cum ante. **C. 5.** Sed si illa copulatiua est possibilis: tunc asinus demonstrat et hoc est homo. pono igitur tibi ea quod admissa et decessa: quero si per ly hoc aliquid demonstratur: vel nihil: si nihil. ergo facta pars non est propositio nec concedenda: quia demonstratiua sunt cassa et vana: si per ea nihil demonstrat. Si aliquid: aut ergo asinus: vel non asinus: si per ergo illa est falsa: si per. ergo non solu asinus demonstrat. **C. 6.** Considera arguitur ad aliam: de demonstratum hoc pro nomine hoc est asinus: et tunc hoc non

est asinus: ponendo istam copulatiua: et querendo si per ly hoc demonstrat aliquid vel nihil: si per ergo ista non est concedenda si per. **C. 7.** demonstrat asinus: vel non asinus: si asinus: illa est falsa: si non asinus: non de demonstratum: hoc pro nomine hoc est asinus: tunc. **C. 8.** Rursum admitte de vtraque copulatiua (et dico) quod vbiq; de monstrat asinus: et per quod quilibet illarum est falsa: hoc est homo: hoc non est asinus: tanquam sequens: et per dicat: quod prima non significat ad eam hoc esse hominem: et facta hoc non esse asinum tanquam repugnans: sequitur. n. hoc est homo: et hoc non est asinus: quia quilibet illarum est falsa. ergo nulla illarum significat ad eam hoc esse hominem: vel hoc non esse asinum. Et si deludat ex his quod aliqua est copulatiua possibilis: quod non potest esse vera sic precise signando (procedo) sicut dicitur de cathedra. vnde hec est possibilis: nulla propositio est negatiua: aut illa omnis propositio est falsa: et tamen nulla istarum potest esse vera sic significando. **C. 9.** nihil demonstratur: et tunc hoc est. probat prima pars est possibilis: et alia necessaria demonstrando deum. ergo illa copulatiua est possibilis. Item ista conclusio non valet: nihil demerit. ergo hoc non est: quia autem est possibile: et autem est pole: sicut ergo oppositum autem cum ante: et habet conclusio. **C. 10.** Ex ista propositio sequitur: quod aliquid vbiq; potest esse vera: et nulla eius singularis potest esse vera: sic signando (propositio est falsa) nihil demonstrat quod est vera nullo demonstrato: sed nulla talis potest esse vera: hoc non demonstratur: sic signando: quia si sic (ponatur in esse) et quero si per ly hoc aliquid demonstrat: vel nihil: si nihil. ergo ista propositio non est vera: nec falsa. Si aliquid. ergo ipsa est falsa: ex quo significat ad eam hoc non demonstrari. **C. 11.** Tu non intelligis aliquam talis hoc est homo: et tunc tu intelligis hoc esse hominem: probat: et pono: quod non scias aliquid demonstrari per subiectum alicuius talis: hoc est homo: sit tunc rei veritas quod tu demonstraris: isto posito: propositio est bona: quia tu nescias quid demonstrat per subiectum alieni: talis: hoc est homo. facta similiter propositio: quia tu scias te esse hominem: et per ly hoc demonstraris. ergo tu intelligis te esse hominem. **C. 12.** Ex ista propositio sequitur. Quod aliquid sunt due propositiones quare nulla intelligitur ate: et tunc copulatiua facta ex his intelligitur ate: probat: et pono tibi quod ista: hoc est homo: hoc non est homo demonstrato idem: et propositio non respondebis mihi procedendo: dubitatio: negatio: nec distinguendo: imo respondebis te non intellegere aliquam istarum: nisi fiat demonstratio preclarior: deinde propono tibi aliam copulatiua hoc est homo: et hoc non est homo demonstrato idem: et propositio: negabis illam bene respondebo: quia scias ipsarum esse copulatiuarum affirmatiua facta de partibus dictionum: significante precise sicut termini pretendunt. ergo illa copulatiua intelligitur ate. **C. 13.** sicut dicat de vltima istarum partium: quia illa intelligitur ate: hoc est homo: vel hoc non est homo: eodem demonstrato: quia scias illa esse necessaria: ex quo scias eam proponi ex dictionum partibus: et tunc eius partes tibi propositae non intelliguntur ate: ut patuit. **C. 14.** sequitur hoc est homo: et hoc non est homo: igitur hoc est homo: tu scias illa sequentia esse bona: quia scias quod ibi arguitur a copulatiua ad alteram eius partem: autem est intellectum ate. **C. 15.** Item hoc est homo. ergo hoc est homo: vel hoc non est homo: eodem demonstrato: illa propositio scias esse bona: quia scias quod arguitur a parte disiunctiue ad totam disiunctiua: autem est intellectum ate. ergo et autem. **C. 16.** Respondeat quod sicut propositio relatiui non per se intelligitur: sed cum proponitur autem: ita nulla istarum demonstratiuarum per se intelligitur: sed in disiunctiua vel copulatiua vel aliqua illarum. **C. 17.** Omnis homo qui est albus currit: et tamen nullus illorum potest currere pro demonstratis omnibus hominibus qui sunt: et qui in eternum erunt: probat: ista propositio non valet: omnis homo qui est albus currit. ergo aliquis illorum potest currere demonstratis omnibus hominibus presentibus: et futuris: sicut ergo oppositum autem cum ante: et habet propositio. et autem probat. illa propositio aliquid non erit bona: sic signando precise. ergo nec iam valet: probat autem: aliquid non erit possibile et tunc consequens eundem erit impossibile. ergo aliquid ista consequentia non valebit: autem declarat: nam post mille annos antecedens erit possibile: ut nunc: tunc consequens erit impossibile: probat: nam sequitur aliquis istorum potest

argm

argm

argm

cor

biectio

Rasio

z

cor.

z

cor.

Rasio

z

Sextum

currere, ergo isti pnt esse demonstratis oibus hominib' q' iam sunt: et eterni erunt. Sed ois tuc erit impossibile: qz tuc ples erunt corrupti qui no poterunt ee. ergo aais tuc erit ipole. ¶ Ex ista hne seqt. q' ois homo g e alb' currit: et tñ qlibz istoru' sedet: demonstratis oibus hoib' albis: pbat: et pono soz. et platon e currere: et esse oes homines albos: et die crastina eodẽ sedere: et ee nigros: sint tñ cras petr' et paul' oes homines albi: et tuc currat. isto posito: hec oia non valet: ois ho qui e alb' currit. g aligs istoru' non sedet: demonstratis petro et paulo: qui snt oes hoies albi: qz die crastina erit aais veru': et ois falsus. ¶ Istet igit' oppositiu' pnti cu' aite: et hetur d. ¶ S' cõtro. Si ois ho qui e alb' currit: et nullus e ho alb' nisi aligs istoru'. ergo aligs istoru' currit: qd est oia hne et cor'. ¶ Itẽ ois ho g e alb' currit. g ille g e alb' currit: demõstrando soz. et iste g e alb' currit: demõstrando platonem: ergo aligs istoru' currit (p' oia) p Aristotele pmo: et fo poru' dntez ab vli ad sua singlarẽ ee oia bona. ¶ Dicẽdus e admissis illis coplatinis taq' possibilib' ois ho qui e alb' currit: et nullus istoru' pot currere: aut qz istoru' sedet: negati ista taq' repugnans: nullus e ho alb' nisi aligs istoru': nec seqtur p ly istoru' demõstrado oes hoies q' sunt: et qui in eternis erunt. ergo aligs istoru' e: qz per ides pbat: q' ho e aia: ite. ¶ orquedo: oẽ demonstrati p hoc pronomẽ hoc e aia: ergo hoc e aia. Ad p'm vero dico. q' ipse intelligit euz debito medio. na q' iste pntẽ nõ valeat (p' qz antecedens sp e possibile: et ois aliqñ erit impossibile: nõ ex poli nõn seqt' imposibile p. ¶ p'mo p'p. Itẽ non seqt' omnis ho est. ergo ille ho e: nec sequit': omẽ albũ e aia: ergo hoc albũ est aia: te demõstrato. in p'ma. n. aia e necẽm et ois cõtingẽs. In so aut aia est possibile: et ois ipole: sed euz debito medio e bonũ arg'. ¶ Intelligẽt e. q' a h' gra mae ab vli ad sua singlarẽ sine debito medio e bonũ arg'. et b' qdrupt'. p' q' vli est impolis p se: vt ois chy' est. ergo illa chy' e. et quãdo singlaris e necessaria p se: vt omne ens e. ergo hoc ens e demõstrando deũ. 3. qñ vli eludit singlarẽ: vt quilibet istoru' currit: et iste istoru' currit. 4. qñ vli conuertit' cum singulari: vt omnis homo qui est soz. disputat. iste igitur homo qui est soz. disputat.

p' cor'

obiectõ

Risio

Nõbile

Ad p' arg'

obiectio

Risio

Ad 2'

Ad 3'

dis: q' suppo aitis depedet a suppone rekti: negat oia: et ad pbatione: negat oia: qz sicut ly ho non restrictu' suppoit p omni boie indrnter: ita restrictu' nõ suscipit supponem nisi p maselo: quã postea dat rektiõ cu' sua pplexiõ: ita q' ly ho sit remoti' anerbo tam pncipali: q' secundario: tñ recipit prius suppositione q' rektm: lz soluz pro boie masculo rone rekti sibi aneri. ¶ Ad 4. negat: oia: et od pbationez: dico q' rektm qdrupt' nõ resoluit. p. qd refert terinz distributu': qz nõ seqt': ut differs ab aiali: qd est aia: g tu ois ab aiali: et illud e aia: et nõ seqt': ois ho e aia qd e ronale. g omnis ho est aia: et illud e rationale. 3. quãdo supponit respectu termini faciẽtis cõ positionez: qz non sequit' pot ee q' antexps sit ho qui est. g pot ee q' antexps sit ho: et ille e. 4. quãdo supponit respectu verbi pncipal' negati: qz non sequit': ante xps qui fuit nõ erit. ergo antexps fuit: et ille non erit. Et si ali quãdo valet argumẽtu' cu' tali resolutõ e hoc e gra mare: vt ibi: omnis homo g est risibil' e aia. ergo ois ho e aia: et iste e risibilis: et hoc id qz risibilitas ppetit cuius homini.

Ad 4'

p' arg'

2' ar'

3' ar'

4' ar'

¶ Secunda pars pncipalis. ¶ Omnis homo albus currit. Contra. Si omnis homo alb' currit. et omne qd currit incipit: vel incipit currere. g ois homo olbus incipit vel incipit currere. S' arguit q' illud nõ oportet: qz aligs homo albus curret qui nõ nõ currit: et tamẽ nõ incipit nec incipiet currere. ergo per ides videt' possibile: q' aligs homo albus currit qui aligũ non currit: et nõ incipit currere: nec incipiet currere: antecedens arguit (ponẽdo) q' soz. currat: et ois encurrit: et quaz diu viuet curret: et q' ipse non sit: nec fuerit alb': sed erit alb': isto posito: soz. alb' curret: qz hoc curret: et hoc e vel. erit soz. albus: et soz. albus iam nõ currit: qz ipse nõ e albus: dein de soz. albus non incipit nec incipiet currere: qz hoc non incipit: nec incipiet currere: demõstrado soz. et hoc est vel erit soz. alb'. ergo et. ¶ 2. Nullus homo e alb' g antecedens arguit. q' si aligs homo esset alb': ipse haberet gradũ intẽstorẽ gradũ medio albedinis (p' oia) qz gradus medius se. solo nõ sufficit denominare aliquẽ ee albũ ppter mixturam cõtrarij: sed consequẽs e falsus: qz si aligs homo haberet intẽstozes gradum medio gradũ albedinis: et quẽlibz illozuz acquisiuit vt suppono. ergo pri' habuit graduz mediũ q' aliquẽ gradũ vltra mediũ (p' oia) qz iste homo habuit gradũ mediũ: et gradũ vltra mediũ: et nullũ graduz vltra mediũ: ita cito habuit sicut gradũ medius. ergo prius habuit gradum mediũ q' vltra gradũ mediũ. Sed pbat hoc esse falsum: qz quocunqz instati quo hũit gradũ medius in eodẽ hũit gradũ vltra mediũ: aliter agens naturale eãli ter ageret i pte ppinqz et remotã: suppono. n. q' ista iductio albedinis facta sit ab extrinseco. ¶ 3. Nullus homo pot esse alb'. g c. antecedens arguit. q' si aliguus homo possz ee alb': sed nullũ pot esse aia: pbat: qz oĩnd requirit' ad hoc q' aliguus homo sit albus: q' qlibet eius ps q' itatina sit alba: aut q' plus q' medietas faciei s' se et quodlibz sui sit alba: aut q' plus q' medietas faciei s' m qlibet sui ptem sit alba: aut q' plus q' medietas pellis faciei sit adeqte alba non s' liqõ trũ pmoz: qz caro: et sanguis: que sunt partes taliũ nõ suffiunt denoiationẽ albi. nec quartũ pot dari: qz tuc sequit': q' soz. e alb': et plato niger: et tñ plato hẽt maiorẽ ptez alba: et qlibet ptez supfaciale illius: p'z: dato q' plus q' medietas pellis faciei soz. sit adequate alba et totũ residuũ pellis totius corporis sit nigr. platonis vo plus q' medietas pellis faciei sit adeqte nigra: et totũ residuũ albũ. ¶ 4. null' homo pot esse summe albus. ergo et. pbat aia: qz aut sufficit plus q' medietate pellis faciei ee summe alba adequate: aut requirit' totam pelles faciei esse summe albã: nõ prius: qz tunc aliquis eet summe albus: et posset fieri albiõ:

Sextum

hoc erit. b. nullū istoz prius erit q̄ reliquū: sed qz tu immedie post hoc eris r nulluz istoz immedie post hoc erit. ideo tu prius eris q̄ aliquod istoz: r quia hoc instās p̄sens erit immedie post hoc p̄teritū: r nullum istoz erit immedie post hoc p̄teritū q̄ aliquod istoz. s̄ sicut hoc erit p̄mum instans p̄teritū. ita erit p̄us p̄teritū q̄ aliquod istoz. ¶ Ad 3^m.

Ad 3^m

dico qz si aliquid hominis plus q̄ medietas pellis faciei est adequate alba. iste ē dicēdus alb⁹. r p̄ster concedendo p̄cessionē adductā. s̄ qz for. est alb⁹. r plato niger: r tū plato bz maiorem partē albā: q̄ for. inmo cōcedo qz for. non est alb⁹. r erit alb⁹. r tū maxima sua albedo cōtinue remittet s̄z sc̄r q̄libz sui partē: r nulla acquiratur (p̄z) dato qz vna medietas faciei for. sit adēq̄te alba: r alia nigra: r qz pars alba debeat rare fieri: r sicut rarefit ita remittat albedo s̄m se totam: rardius tū q̄ rarefit ita qz si albedo sit: vt sex remittat ad gra^m. vt qz abiqz acq̄sītōe noue albedis. ¶ In

Nobile

relligēdūz tū qz aliqd dicit̄ albus dupliciter. s̄ denoiatione intrinseca r extrinseca: nihil. n. ē albu denoiatōe intrinseca nisi plus q̄ medietas ei⁹ s̄m partes extremas sit adequate alba. r sic nullus hō est albus nisi plus q̄ medietas pell totū cor: poris sit alba. Denoiatōe aut̄ extrinseca s̄z iudiciū humanū aliqd pōt dici albu solū albedie partis p̄ncipalis: r sic iudicamus hominē esse albu s̄m facie dicētes illuz eē albu cuius facies ē alba r illaz facie esse albā: cuius plus q̄ medietas pellis est alba adequate. r sic non ē incōueniēs: qz aliqd sit albu denoiatione extrinseca: r nigz denoiatōe intrinseca (dato) qz for. habeat facie albā r residuū nigrū.

Ad 4^m

¶ Ad 4^m. dicit̄ qz nullus hō ē summe alb⁹ nisi tota pellis faciei ē summe alba: r p̄ar cōcedo qz nō tanta ps summe alba sufficit denoiare facie esse summe albā: sicut sufficit ps remisse alba: ad denoiandū facie esse remisse albā imo maior pars requirit̄. Et si arguit̄ qz adhuc iste non est summe albus: qz pōt fieri albiuz qz reliqua alia ps pōt albefieri (dicit̄ tū) vt supra qz illū hoiez eē magis vel min⁹ albu: nō attēdit penes p̄ez maiore vel minorez albā: sed solū penes facies semp̄ inter⁹ de denoiatione extrinseca. Itō si talis ps ē summe alba: iste ē summe alb⁹: nec ex hoc fit albiuz pp̄ acq̄sītōne albedinis i aliq̄ p̄te: denoiatōe tū intrinseca nihil est summe albu: nisi tota superficies ei⁹ sit summe alba r.

Tertia pars principalis.

Omnis

ergo rce. añs arguit̄. nullus hō alb⁹ currit. bō currit (p̄z) aña r p̄bat̄ añs. naz st aligs homo mouet̄: r omne qd mouet̄: mouet̄ in hoc instāti. ergo aliquis homo mouetur in hoc instāti. consequens est falsum: quia si aliquis mouet̄ i hoc instāti tūc motus ē in hoc instāti qd ē cōtra determinationē Aristotel. 4. phicoz: dicētis qz motus nō ē in instāti: s̄z in tpe: qz nō mēsurat̄ instāti. s̄z tpe. 4. phicoz. Ex quo. n. mot⁹ est ens successiuū diuisibile r instāns idiuuisibile nūq̄ mēsurabit̄ mot⁹ p̄ istās: qz mēsurā r mēsurā dñt esse vnigeia. i. z. metha^{cc}. ¶ 2°. Nullus hō pertransit̄ aliqd spaciū. g. nullus hō currit: p̄z) aña: qz i currēdo pertransit̄ spaciū sup̄ qd sit mot⁹: r spaciū i quo sit mot⁹: añs p̄bat̄: qz si aligs hō perāst̄ aliqd spaciū sit illud. a. r seḡ. qz aliqs hō pertransit̄. a. infinities r tū mō pōt eē qz nunq̄ perāst̄ fuit. a. hoc sic declarat̄: tota rō quare ille hō pertransit̄. a. est qz ē in perāst̄endo. a. aut qz mouebat̄ sup̄. a. sed ifinities ille hō fuit in perāst̄endo. a. r mouebat̄ super. a. qz in ifinitis instātib⁹. g. ifinities perāst̄uit. a. r qz pōt esse ip̄z nūq̄ perāst̄isse. a. arguit̄: qz seḡ. a. nō ē nec fuit nec erit perāst̄itum afor. ergo for. nō perāst̄uit. a. añs ē possibile: qz possibile ē qz ipse nō p̄tinet motū vsq̄ ad finē. a. spaty. igit̄) añs etiā ē possibile. ¶ 3°. sequit̄. Si aliqs hō currit ip̄s diuidit̄: vel incipit diuidere aliquā superficies: patet p̄sequētia: quia in currit ei⁹ cōtinue diuidit̄ mediu ante: sed consequens est falsuz: qz talis superficies aut ē integra: aut diuisa: si diuisa: iā

2^m arg^m

3^m ar^m

non diuidit eaz: si integra. ergo non diuidit eam. patet consequentia: quia si diuidit eam: ipsa est diuisa: r si est diuisa: non ē integra: p̄ma) additional̄ patet: qz ea q̄ indiuisibilr fuit simul fuit: r facta sunt: nam illuminatio medij: r etiā in dicitō anime inten sine simul fit: r facta est. Si autem dicit̄. qz aliquis incipiat diuidere aliquā superficies. s̄ per remotionem de presenti: sit ille for. r illa superficies. a. r sequit̄ qz for. nō p̄us diuidet. a. qz. a. erit diuisuz añs est falsum: qz si for. p̄trāst̄uit aliquod spaciū pri⁹ pertāst̄uit illud qz ip̄s erit p̄transituz. Et si diuidet vltimā superficies illius spaty pri⁹ diuidet eā qz ipsa erit diuisa. ergo per idē: si for. diuidet. a. superficies prius diuidet illam qz ipsa erit diuisa: s̄ hoc est immedie post hoc erit diuisa (ex quo) ē idiuisibilis s̄m p̄o funditatē. g. non post diuidet. a. superficies qz ip̄a erit diuisa ¶ 4° arguit̄. Nullus hō pōt incipere currere. ergo rce. añs p̄bat̄: qz si aliquis hō incipit currere: aut p̄ pōnez de p̄titi: aut p̄ remotionē. nō per positionē de p̄titi: qz tūc cursus da rē p̄ istās qd videt̄ eē) p̄bz. 6°. phicoz dicentē: qz mot⁹ nō dat̄ p̄ istās. nec ēt per remotionē de p̄titi: qz sc̄q̄ret̄ ista celo qz aliqd erit: r tū nūq̄ erit ita qz illd ē: p̄bat̄ (r pono) qz for. incipiat currere diuis⁹ vt p̄us. a. superficies aeris immedie se s̄bit: seḡ. qz for. diuidet. a. superficies. g. diuisio. a. superficies erit: s̄z nūq̄ erit ita qz dīo. a. superficies est: qz p̄tinue p̄ hoc erit ita qz. a. superficies ē diuisio. g. aliqd erit r nunq̄ erit ita qz illud ē: qz ista diuisio erit: r nunq̄ erit ita qz ista diuisio est: imo seḡ qz for. diuidet aliqd qd nūq̄ tāget: qz for. diuidet a. superficies: r nunquaz tanget. a. superficies: qz. a. superficies nunquam erit: ex quo p̄tinue ip̄a erit diuisa.

4. ar^m

Oppositum

arguit sic. Tū currēs est hō albus. g. omis hō albus currit (p̄z) aña) ab ex clausū ad suā vltē: añs ē vcz: vt ip̄z p̄ exponētēs. g. r añs.

Circa

predicta sit hēc p̄ma p̄. nō ex eo aliquis homo pertransit̄ spaciū aliqd: qz est in pertransendo illud: aut quia mouetur super illud: probatur: quia p̄ter inconueniens adductum in secunda ratione sequitur alia quattuor. ¶ Primum est. Maximum pertransitum afor. est equale maximo p̄transito aplatone: r tū for. i centuplo maius p̄trāst̄uit spaciū q̄ plato: p̄bat̄ (r ponat̄ qz) for. mot⁹ super. a. spacio centū pedū p̄transituz illud r plato sit per spacio vnus pedis solū: sic tū qz anullo istoz sit p̄transitū plus q̄ semipedale: isto posito p̄z incōueniēs. ex q̄ for. fuit in p̄trāst̄endo spaciū centū pedū: r spaciū p̄transendū aplatone fuit solū pedū. ¶ 2^m incōueniēs. For. r plato eque p̄mo inceperunt mot⁹: r for. cont⁹ in cētuplo tardius mouebatur qz plato: r tamen in cētuplo plus pertransituit qz plato: p̄z) p̄ma parte in casu: vna qz spaciū pertransendū afor. sit centū pedale r pertrāst̄endū aplatone sit soluz pedale. ¶ 3^m incōueniēs. qz i omni motu locali aliqd est maximā spaciū pertransitū amol⁹: r tamē illud mot⁹ prius pertrāst̄uit in duplo maius spaciū: p̄z) qz pro medio puncto spaty illud verificatur: r cōsequēter in puncto termināte p̄mā quartam spacy: illud mobile pertransituit in quaduplo pri⁹ quam sit pertransitum ab isto r sic in infinitum. ¶ Quartum incōueniēs est. qz omne mobile incipiens moueri subito pertransit totū spaciū pertransendū: quia subito erit in pertrāst̄endo illud: r subito mouebitur super illud: immo si aliquod albefaciēs inducet in aliquo subiecto: latitudine albedinis anon gradu vsq̄ ad gradum summum adequate in boza: sequitur qz subito inducet totam illam latitudinem: quia subito erit in inducēdo illam: r subito alterabit subiectū p̄o inductione illius. ¶ Secunda conclusio. ex eo aliquis homo pertransit spaciū aliquod: quia continuat motuz quo istius spacy: vna pars est pertransita: r alla est pertransenda: probatur: aliquis homo pertransit spaciū aliquod: sed non est alia ratio

p^o s̄

p^m icō. ueniēs

2^m icō.

3^m icō.

4^m icō.

2° s̄

assignanda: ergo etc: patet consequentia: cum minozi per
 primam conclusionem: et maior declaratur: quia aliter se
 quit: q; hō p̄rāsīt: et nihil p̄rāsīt. loq̄r: et nihil loq̄tur: oīspu
 tat: et uullā p̄pōsitiōē oīcit: et q; sapientissimus hō mundi
 nescit qd dicit: q; tūcunq; oeliberate loq̄tur: et q; soz. p̄r
 trāsire imo p̄transibit aliqđ spatiū: et tū nūq; erit p̄rāsītens
 illud spatiū. imo nec ē possibile ipsum p̄transire tale spa
 tiū: que oīa sunt oīsona: et p̄z p̄na: qz oīs rō possibilē ad p̄o
 bandū: q; soz. p̄rāsīt: et nihil p̄rāsīt: p̄bat ex p̄nti oīa q; oīa
 sunt. ¶ S; 3 arguit inducendo incōnēnētia p̄rīne p̄nis
 q; sit soz. sup̄ medio puncto. a. spatiū: et sequitur q; soz. p̄transi
 bit. a. qz p̄tinuit motū quo vna pars. a. fuit p̄rāsītā: et alia
 p̄ransēnda. ¶ D; q; alia cā datur oep̄nti: et alia oep̄terito
 et futuro: oep̄nti datur cā exp̄ssa in p̄ne: s; de p̄terito hec est
 cā qz p̄tinuit motū quo q; pars ē p̄rāsītā: et o futuro qz
 soz. conūnabit motū quo quelz pars. a. erit p̄ransēnda:
 Uñ ista hora est p̄ns qz eius instans ē copulās partē p̄teri
 tam cū parte futura: nō tū illa hora fuit nec erit: qz nō que
 libet eius ps est p̄terito: nec quelz eius ps est futura: ita soz.
 p̄rāsīt. a. qz contingat motū quo vna pars est p̄ransēnda
 et alia p̄ransēnda. Si at p̄rāsītisset. a. oppozteret qualz
 partem. a. esse p̄ransēnda: et si p̄ransibit. a. o; qualz eius
 partem esse p̄ransēnda. ¶ 3; 3; Soz. p̄ransīt. a. spa^m
 et non p̄ransiuit. a. spa^m: et tū nō incipit p̄ransire. a. spa^m
 p̄z: p̄posito q; soz. sit in medio puncto. a. spatiū (p̄ pars ps) et
 scđa declaraf ex eo q; inmediate ant̄ istās p̄ns fuit ita q; soz.
 p̄ransīt. a. spa^m. vñ h; hora p̄ns est: et nūq; fuit: et tū nō in
 cipit esse: qz inmediate ante instans p̄ns fuit ita q; illa ho
 ra est: et soz. p̄ransīt. a. spa^m: et nūq; p̄ransibit. a. spa^m. et
 tū non oēsinit p̄ransire. a. spa^m: qz inmediate post instāo
 p̄ns erit ita q; soz. p̄rāsītbit. a. spa^m: sicut illa hora ē: et nūq;
 erit: non tū oēsinit esse: qz inmediate post instās p̄ns erit ita
 q; illa hora est. ¶ Ex ista p̄ne sequitur. Qz soz. incipit et desi
 net p̄ransire. a. spa^m: et tū nō p̄ransiuit. a. spa^m: nec vñq;
 p̄ransibit. a. 2ª pars p̄z: et 2ª arguit. qz in p̄ instanti hore
 fuit ita q; soz. non p̄ransīt. a. et q; inmediate post illō in
 stans fuit ita q; soz. p̄ransīt. a. sequitur in fine p̄ransitio
 nis erit ita q; soz. non p̄ransīt. a. vñ inmediate ante illud i
 stans erit ita q; soz. p̄ransīt. a. vñ de hora p̄ns incepit esse
 in primo instanti: et desinet esse in vltimo instanti: et tū nec
 hora fuit nec erit. ¶ S; 3 illa p̄na n̄ valet. tu non es tātus
 sicut erit soz. et eris tantus sicut erit soz. ergo tu incipis vel
 incipies esse tantus sicut erit soz. qz affirmatiua ista nō exi
 git instātia p̄o sui verificatiōē. q; p̄iformiter ista p̄na nō va
 let: soz. non p̄ransīt. a. et p̄ransibit. a. ergo incipit vel in
 cipiet p̄ransire. a. qz illa affirmatiua non exigit instās p̄
 sui verificatiōē: qz non sequitur soz. p̄ransibit. a. ergo in
 aliquo instanti. ymmo sequitur: q; in nullo instāti soz. p̄rā
 sibir. a. ¶ D; q; ista affirmatiua nō exigit instans p̄ sui
 verificatiōē: isto modo tū exigit instans aliquo mō: qz se
 quit soz. p̄ransibit. a. ergo in aliquo instāti erit ita q; soz.
 p̄ransibit. a. sed non sequitur: tu eris tātus sicut erit soz.
 ergo in aliquo instanti erit ita q; tu es tantus sicut erit soz.
 4^a 3; tu p̄ransibis. a. spa^m ante q; erit p̄ransitum: et tū
 non p̄rāsīt: nec p̄ instans: p̄bat (et pono) q; tu incipies
 p̄ransire. a. et desines p̄ransire ipsū in fine hore. isto po
 sito arguitur sic prima pars p̄nis. tu p̄ransibis. a. ante fi
 nem hore: et solū in fine hore erit p̄ransitum: ergo etc. mior
 (ps) et maior declaratur: qm̄ tu p̄ransibis. a. et nō in fine
 hore: nec post: qz tunc tu quiesces: ergo tu p̄rāsībīs. a. an
 te finē hore. 2^a vero pars conclusionis sequitur ex casu.
 nullum instans: nec aliquod tempus mediabit inter tem
 pus in quo p̄ransibis. a. et ante finem hore in quo. a. erit
 p̄ransitum: sicut nullum instans: nec aliquod tēpus me
 diabit inter totam horam futuram et vltimū instans eius.
 ¶ Ex ista conclusione sequitur primo. Qz soz. p̄ransibit.

a. lineam: et p̄o non p̄ransibit. b. lineam: et tamen plato
 p̄ransibit omnia puncta intrinseca. b. lineae. sicut soz. a.
 lineae (ps) p̄nedo q; taz soz. q; a. maneat in fine hore: et pla
 to non maneat p̄o fine hore: aut q; b. non maneat p̄o co
 dem instanti: ad hoc enim q; aliquod mobile p̄ransēat
 aliquod spaciū oppozter tam illud q; spaciū manere
 p̄o fine transitionis. ¶ Secūdo sequitur. Qz aliquod erit
 maximum p̄ransitum a soz. et nullum erit maximum p̄
 trāsītum a platone in casu illo: quia soz. p̄ransibit. a. et pla
 to non p̄ransibit. b. quia plato p̄ransibit quālibet par
 tem terminatam ad p̄ncipium spacy: et non p̄ransibit
 aliq; partem terminatam ad finem spacy: non obstantē q;
 quēlibet punctum intrinsecum istius partis p̄ransibit:
 et in hoc casu conceditur q; soz. plus p̄ransibit q; plato: et
 tamen in nulla propozitiōē (dato) q; a. et b. lineae sint equa
 les: quia s; a. linea non sit maior. b. tamen. a. linea erit ma
 ior q; aliqua quā p̄ransibit plato: sed in nulla propozitio
 ne erit maior.

z. cor^m

Ad primum dico q; aliquid monetur in instāti
 et q; motus est in instanti non tōq;
 in mensura sua: sed tanq; in mensura sui mutati esse: qd ē i
 diuisibile in motu: copulans partes p̄teritas cum parti
 bus futuris: sicut instans in tempore: non tamen concedit
 q; motus erit in instanti: nec q; motus fuerit in instanti: qz
 si motus fuerit in instanti. quelibet pars istius motus fiet
 isto instanti: et si motus erit in instanti. quelibet pars il
 lius erit in instanti. nec sequitur aliquid mouetur in instā
 ti. ergo motus illius erit in instanti. sed solum sequitur. q;
 aliquando erit ita q; motus illi^o erit in isto instanti. ¶ Ad
 2^m (patet) q; aliquis homo p̄ransibit aliquod spaciū
 sed non propter illam causam (vt patuit) in prima conclu
 sione: sed propter aliam (vt patuit) in secunda conclusiōē.

Ad p^m
argu^m

Ad 2^m

¶ Et si arguitur q; soz. p̄rāsībīt. a. (oato) q; sit supra me
 dio puncto: quia illud spaciū fuit p̄ransēndum a soz.
 et nondum est p̄ransitum a soz. ergo remanet p̄ransēn
 dum a soz. (negatur consequentia) quia sicut non sequitur
 soz. et plato fuerunt descendente: et non sunt visi ate: q; ad hoc
 remanent videri ate (oato) q; heri vidisti soz. quem non
 amplius videbis: et cras videbis platonem quem nondū
 vidisti: est antecedens verum: et cōsequens falsum. ¶ Ad
 3^m. oicitur: q; si soz. incipit diuidere. a. superficiem et nō mo
 uetur ipse non diuidit: sed diuidet eaz: et concedo consequē
 ter: q; non prius diuidit eaz q; ipsa erit diuisa: nec illa alia
 deducta sunt similia: quia in fine p̄ransitionis spacy: et i
 fine diuisionis vltime superficiē soz. non mouebitur: sed
 inmediate post instans p̄ns soz. mouebitur diuidendo
 gerem ante se. Si autem soz. est in motu (concedo) q; soz.
 diuidit. a. superficiem integram et continuam: et q; prius di
 uidit eam q; ipsa erit diuisa: quia iam diuidit eam: et imme
 diate post instans p̄ns erit diuisa. Cum autem oicitur:
 q; ea que indiuisibiliter sunt simul sunt: et facta sunt: vñ
 est: non at oīa que indiuisibiliter corumpuntur si corumpun
 tur: et corrupta sunt: quia vt patuit: vltima superficies di
 uidetur ante q; ipsa erit diuisa: diuidetur enim in quolibet
 tempore terminato ad vltimum instans diuisionis: et isto
 instanti. primo ipsa erit diuisa. ¶ Ex his sequitur. q; pri
 ma superficies incipit diuidi: et nūq; desinet diuidi. vlti
 ma superficies oēsnet diuidi: et nūq; incipiet diuidi: sed
 quelibet intermedia incipiet et desinet diuidi. vñde sequi
 tur ista superficies diuiditur: et non diuidebatur: nec diui
 detur: ergo incipit et oēsinit diuidi: illa consequentia est bo
 na per totam istam horam: et continue antecedens est ve
 rum: quacūq; superficie demonstrata inter primam et vl
 timam: ergo et consequens cōtinuo erit verum. ¶ Ad 4^m Ad 4^m
 concedo q; soz. incipit currere per remotiones p̄nti: et ne
 go p̄nem adductaz (et ad probatiōē) diuisio. a. superficiē

obectō

Ad 3^m

p^m cor^m

Ad 4^m

obiectō

Rāssio

3° 3

p^m cor^m

obiectō

Rāssio

4° 3

p^m cor^m

Sopbisma

declarat: qz si oia asinus hois currit: brunellus est asin^o ho
minis: qz brunellus currit (pz pna) qz est silus in 3°. pume si
gure. p est falsa: qz aliq pmissaru est falsa: no minor: g maio.

Ad primum

ad p^m arg^m ad p^m arg^m ad p^m arg^m ad p^m arg^m ad p^m arg^m ad p^m arg^m
cedit pna. oia asinus soz. currit. g. soz. oia asinus currit. o. nmo no mu
ter. regimen. z tuc ad arg^m. soz. oia asinus currit. brunellus
e asin^o. g brunellus currit. negat pna: nec arguif cu oebito
medio: eo qz ly brunellus no oistribuit nisi pro asino ioz. in
maiori: io minor debuit ee tal: brunellus e asinus soz. q ne
gat. Deinde cu arguif d restrictione qm in ista. iste ois ho
est: no restringit ly ho: g nec in ista: soz. oia asin^o currit: nega
tur pna. qz in ante ly iste no est deterioratio illi: iermini ho:
tu n regat ab eo: s solū auerbo. in ante vo rone regis: ly soz.
e deterioratio isti termi asin^o. **S**3° arguif. qz ly iste p^r
stringere et istu terminu ho: qz bec e va. tu es ois ho ille: de
mōstrato te: vt pz bⁿ pⁿas expōnetes. Dui^q qz ly iste non
pnerit cu ly ho in ppōne oemōstrati: nisi mediante restrō.
subintellecto. io ibide apre post restringit. z ud apre ante:
vū xedit qz tu es ois ho iste. qz tu es ois ho g est iste: s tu
no es ille ois ho. qz tu non es ille g e ois ho. **A**d 2^m nego
qz soz. no oia asin^o currit: z cu qrif. de so ille. (oico) qz solū
ly soz. subicif: nec pp bⁿ equalit illi: soz. no est oia asin^o cur
rēs. sic nec illa: soz. oia asin^o currit: equalit illi: soz. e oia as
nus currēs: qz ly asin^o in pna restringit: z no in fa. Dico g:
qz sic illa soz. oia asin^o currit: equalit illi. soz. e omnis as
inus situs currēs: aut isti. soz. habet omnem asinum suum
currētē. ita illa: soz. non glz asinus e currēs: equalz isti
soz. no est glz asinus situs currēs: aut isti. soz. n bza sinu oēs
siū currentē: qz qz e falsa (vt pz) ex casu. **A**d 3^m admi^o
casu isto concedo tā. a. qz. b. (z ad in pbationē) nego pna:
nec e silus in aliq figuraz: qz no suffic qz illud qd sbicitur
i maioi p^rdicē i minoia: a. illi silus valeret: qz ho e ma
sculus: berta est ho: g berta e masculita: s regri^r suppo pro
eodē vel p eisdē p^refise. io maior oebuit ee illa: brunellus
e asinus soz. ex quo ly asin^o no oistribuit i maioi nisi p^r aff
no soz. **I**ntelligendū qz si tota pfusio signi vltis reriaret.
vltz ad s^m. b. ita qz p^rdicatū no staret confuse tñ: tuc non
cōuertent i mō. a. b. e tali casu eēt negādū. b. qz equalit
istaliqui currēs est oia asin^o soz. que e falsa: sic et ista esset
falsa: oia ho est al. si ly aial staret deteriorate: z st arguimr sic:
asin^o soz. currit: z nullus e asin^o soz. qn ille currat. g oia as
inus soz currit: negada est pna. nec arguif ab exponēribus
nd expositū. s oerberet sic exponi ista asin^o soz. e currēs: z
nullus e asin^o soz. qn ille sit idē asinus currēs: mō ista e fal
sa. **A**d 4^m nego ista. asin^o soz. no currit (z nd pbationē)
nego pna: qz ly asin^o sit p^rmus terius i situ: no tū in p
batione: qz s^m e p^rmus terius in pbatione (z dato) qz sic

p^rmus terius pbabilis: sp tñ oz probari cu eadē determinā
tione: ideo minor oebuit ee talis: hoc e asinus soz. Et dicat
ita ad arg^m. seqns negado pnam: qz no arguif cu dbito me
dio: sicut no seqf: scies ista ppōne e chymera est no est ene: z
illa ppōe aliq propo. g scies aliqz ppōne non e ens: qz an
tecedēs est vez: z ois falsū. ita illa pna non valer: soz. bru
nellus no currit: z brunellus e asin^o: g asinus soz. no currit:
s z debuit boe ee mediū soz. brunellus e asin^o: sic alteri^o de
buir ee b mediū. scies ista ppōne e scies aliqua ppōne zc.

Prima pars principalis

Statum sopbisma. Principe cu
iustiber hois asin^o currit: p^r arg^m
posito qz ois ho hēat duos asinos: vnū cur
rentē: z aliū non currētē: z arguif qz sopbis
ma sit falsū. P^rio sic regrēdo s^m illius: s
oicaf totū aggrega^m pro s^m illi argul^r sic:
cuistz hois asin^o currit: brunellus e hois
asin^o: g brunellus currit: ille silus e i 3° p^rme. s e falsa ponē
do cu toto casu qz brunellus sit vn^o de asinis no currētib^o
ergo aliq p^rmissaz est falsa. n minor: g maior q e sopbisma.
Itē cuiustz hois asinus currit: alicuius hois asin^o gecat: g
gescēs est currēs: oiscurrēs est in 4° 3°. s falsa. g aliq pmit
sarū est falsa: no minor: g maior q e sopbisma. Si at solus
ly hois est s^m: arguif sic p^rstz. cuiustiber hois asin^o currit:
brunellus e hois. igit brunellus asin^o currit. Itē cuiustibz
hois asin^o currit: alicuius hois asinus gescit: g asin^o gescēs
e asinus currēs (isti oiscurrēs patē) vt supra z cuiustz illo
rū s e falsa: g aliq pmissaz e falsa no minor: g maior que e
sopbisma. **C**z^o si cuiustz hois asinus currit: g tū currēs e
hois asinus: vel tū asin^o currēs est hois (pz pna) ab vlt ad
sua exclusiua. qm si totū aggrega^m subicit in vlt: illi currēs
der^r exclusiua. Si at solū ly hois sibi currēt z^o exclusi
na: s ois e falsū pro qlibet p^r: qz aliqd no currēs e hois
asin^o: z aliqd no asinus currēs e hois. igit non tū currēs
est hois asin^o: nec tū asin^o currēs e hois (pz pna) qz ex cu
iustz exponētis dicitozio seq^r dicitozii expositi: ois vo
oiffit. qz b e hois asinus: z b e no currēs omīando brunel
lū: g zc. z et sequit hoc e hois: z hoc e no asinus currēs: g zc.
pz pna: z resoluentibus ad resolutū: ois e verū: ergo z ois:
C3^o s^riu^o z dicitozii sopbismatis e vez: ergo sopbisma spz
e falsū: ois probat: qz bec e va: cuiustz hois asinus non cur
rit: z hoc e s^rium sopbismatis ergo. zc. z^o ps pz: qm vltis ne
gatiua: z vltis affirmatiua: de cōsilibus s^mibz: z p^ris: z copu
lis: supponētib^o p^rise pro eodē vl^r pro eisdē d^riantur: sed p^r
m^o ps probat: istius hois asinus no currit: z istius hois as
inus non currit: z sic oe singulari: g cuiustiber hois asin^o non
currit: pz pna: p inductionē: z ois est claz: qm quocūqz da
to (seq^r) istius hois brunellus non currit: z istius hois bru
nellus est asinus: igitur i istius hois asinus non currit: tenet
pna ab inferiori ad suū superius: negatione postposita eus
debito medio: ois est verū: ergo z ois: Deinde arguitur d
contradictozis: qz illa est vera: hois asinus non currit: z b
est contradictozii sopbismatis: ergo zc. (minor partz) qm
vniuer falsa affirmatiua: z particularis: vel indefinita nega
tiua de cōsimilibus s^mbiectis: predicatis: z copulis: suppo
nētibus p^refise pro eodem vel pro eisdē contradicticunt. ma
ior vero probatur. qm huius asinus non currit te omīato
z hoc est homo: ergo hominis asinus non currit (pz) per re
solutiōnem. antecedēs est verum: ergo z cōsequens. **C**4°
enūstibet hominis asinus currit: ergo omnis asinus homi
nis currit (pz pna) qz arguif ab vno conuertibili ad reli
quum: cōsequens est falsū: ergo z antecedēs. qz arguatur
ab vno conuertibili ad reliquum: patet: quia hominis as
inus: z asinus hominis conuertūtur: probatur: quia quicqz
est hominis asinus e asin^o hois: z contra. Itē subalterne:
s^ris: z dicitozie istaz cōuertunt. ergo iste cōuertunt: pna

biectio

Risio

Ad p^m arg^m

biectio

Risio

Ad 2^m

Ad 3^m

Mobile

Ad 4^m

p^r arg^m

z^m ar^m

z^m ar^m

4^m ar^m

Ad 4^m

ro: alicuius hois nullus asinus currit: equalit isti: si cuiuslibet hois asinus currit. ¶ Ad 4^m. nego istas duas: cuiuslibet hois asinus currit: g^o omnis asinus hois currit: qz arguitur a reruino stante confute tantu ad eundez stante distributue: nec arguitur ab vno conuertibili ad reliquum: no obstante qz isti reruini conuertantur: hois asinus: z asinus hois: nam si aliquid est hois asinus: illud est asinus hominis: z contra. In his. n. propoibus non se hnt sicut extrema propoionum illi duo termini. qz in prima subicitur ly asinus hois: z in alia non subicit ly hois asinus: sed solu ly hominis. ¶ Ut si argueretur sic: omne qd est hois asinus currit: ergo ois asinus hois currit: dua esset bona: ex quo ly hois asinus in aute teneur a parte subiecti: et iste conuertitur ois asinus hois currit: ergo quilibet hois asinus currit. Ex quo ly quilibet est in recto: non esset ista congrua: quilibet hois asinus currit: nisi ly asinus eet pars subiecti. Ad confirmationem (dico primo) qz ista non dicitur: cuiuslibet hois asinus currit: z alicui hois asinus non currit: licet ista contradicant: ois asinus hois currit: z aligs asinus hominis non currit (vt patuit) z (dico) qz ista non conuertunt: hominis asinus non currit: z asinus hominis non currit: qz posito: qz omnis asinus hominis currat: z sit soz. homo nullu asinum habens. isto posito: h est falsa: asinus hominis non currit: z hec est vera: hominis asinus non currit (probat) soz. asinus non currit: z soz. est homo: ergo hominis asinus no currit: patet consequentia: z antecedens est notum. qz soz. nullus asinus currit: ex quo soz. nullum asinum habet per casum. Item conceditur qz signuz vniuersale affirmatiuu in recto distribuit obliquu immediate sequentem: z hoc e per accidens ratione recti a quo regitur obliquus. Ex quo sequit: qz non oportet signu vniuersale affirmatiuum in obliquo distribuere rectis: eni ita sit qz rectis non regatur ab obliquo: dicendo ergo omnis asinus hois currit: tam ly asinus: qz ly hois: supponit distributue s; in ista: cuius z hominis asinus currit: stat solum ly hois distributue zc.

¶ Prima pars principalis.

arg^m

Num sophisma principale. Omnis homo vel asinus est asinus. Contra qd arguitur. Et primo sic. omnia homo vel asinus est asinus: tu es homo vel asinus: ergo tu es asinus: p^o eosequentia: quia est sillogismus in tertio prime. eclusio est falsa: ergo aliqua premissarum est falsa: no minor: ergo maior: qz iste sillogismus sit in tertio prime ostenditur. qz si non. hoc ideo est: qz plus predicatur in minori quam fuerit subiectu in maiori. Sed contra arguitur: qz illud totum disiunctu homo vel asinus sit sibi in sophismate. qz aliter sequeretur ista conclusio: qz aliqua est propositio affirmatiua vera z in recto: cuius extrema sunt termini disperati: p^o qz hoc subiectum homo vel asinus: z predicatum ly asinus sunt termini disperati: z sunt extrema sophismatis qz est propositio affirmatiua vera z in recto. Item subiectum huius. homo vel asinus est asinus: est totu disiunctu ergo pariter in sophismate p^o dua: qz idem subicitur in subalternis: z antecedens declaratur: qz ista est uersio simplex: asinus est homo vel asinus: ergo homo vel asinus est asinus: sed disiunctum est predicatu prime: ergo per idez disiunctu est sibi secunde. ¶ 2°. si ois homo vel asinus est asinus z ois homo vel asinus non est asinus. ergo asinus non est asinus. vel solu sequit: qz asinus vel asinus non est asinus vel asinus. na si subicitur totum disiunctu: prima conclusio sequit. si aut pars: scda conclusio sequit. Et si dicitur qz non sequit aliq istaz conclusionu: sed ista: aliquid quod vel asinus est asinus: est aliquid qd vel asinus non e asinus: haberetur hoc inconueniens: qz alicuius boni sillogismi conclusio e affirmatiua: altera premissaz exite negatiua: qd est contra philosophuz

2^m ar.

primo prior: patet: qz discursus primi fuit bonus: z conclusio e falsa: ergo aliq premissaz est falsa: non minor. ex quo omnis ho non est asinus: ergo maior e falsa: que e sophisma. ¶ 3°. omnis ho vel asinus est asinus: ergo tantum asinus est homo vel asinus: vel ad minus sequit: qz tantum asinus vel asinus e homo: p^o dua: ab vniuersali ad sua exclusiu. na si subicitur in vniuersali totu disiunctu. prima exclusiu sequitur: si aut subicitur solu prima pars: scda exclusiu sequit: sed dua est falsum pro qualibet parte sic arguedo. aliquid no asinus e homo vel asinus: g^o non tantus asinus est ho vel asinus: s; si aliqd non asinus vel asinus est homo: g^o non tantus asinus vel asinus est ho: quelibet istaz duarum tenet. qz ex cuiuslibet exponetis ddictorio sequitur ddictoriz expositi: sed asinus est veru: vt p^o per resolutionez. ergo zc. ¶ 4°. tradictoriu sophismatis est veru: ergo ipm est falsu: ans. p^o batur: na contradictoriz sophismatis non videt esse iustu vnu istoz homo vel asinus no est asinus: homo vel ois asinus non est asinus: quoz qdlibet e verum: qz ex ista. ho non est asinus: sequitur quelz illaz itaquaz apre disiuncti ad totu disiunctu. Consimiliter arguit de eotario sophismatis qz ipsum est veru: na contrariu sophismatis videtur esse vnu illozum: ois ho vel asinus non e asinus: ois homo vel non asinus est asinus: per regula ddictorizoz. z maxie qz terminus non distributus in vna distribuit in alia: s; quelibet illarum est vera: qd ostenditur ex veritate alteri partis disiuncti.

3^m ar.

4^m ar.

In oppositum

arguit sic. ho vl asinus e asinus: z nihil est ho qn illud vel asinus sit asinus. ergo ois ho vel asinus e asinus: p^o dua: ab exponetibus ad expositu. asinus est veru: g^o z dua: qd est sophisma.

Circa

mam primi argumeti sit h prima conclusio: distributio signi vlis no cadit in sophismate supra totu disiunctu. pbat: aliter sequit: qz alicuius vlis impossibilis qlz singularis e vera: pbat. na si totu disiunctu distribuit sophisma subordinat huic metali impossibili. oe qd est homo vl asinus e asinus: g^o sophisma e impossibile: z qz qlz singularis e vera: p^o qz quacuqz tali signata iste ho vel asinus e asinus. arguit illa esse vera sic asinus e asinus: g^o iste ho vel asinus e asinus: p^o dua: apre disiuncti ad totu disiunctu: ans e veru. g^o z dua. Sorte B dicit: qz qlz talis e falsa. iste ho vel asinus e asinus: nisi demost raret ho. qz equalit isti h qd e ho vel asinus e asinus. Sed p^o pono qz distributio no cadat supra totu distictu: s; solum supra ly ho z adhuc heo intentu: qz ista singularis e vera cu equaleat illi: asinus vel ille ho e asinus: s; no apper cuius vlis sit ista singularis: nisi istius. ois homo vel asinus e asinus. ¶ 2°. distributio signi vlis cadit solu supra pma pte disiuncti: ista p^o segt ex prior: tu arguit sic i spali: signu vle affirmatiuz no distribuit terminu mediate se sequente nisi sit determinatio termini immediate se sequentis: s; ly asinus no est determinatio illius termini ho: g^o non distribuit ly asinus: s; solu ly ho: p^o dua cu minori: maior pbat inductive. qm in ista. ois ho hoiez videt: non distribuitur ly hoiem. neqz i ista. ois ho al non e distribuit ly al: s; in ista. ois asinus hois currit distribuit ly hois: z in ista oe al albu currit: distribuit ly albu. Item in ista cuius z hois asinus currit: distributio no cadit supra istu terminu asinus: g^o nec i sophismate: p^o dua: rone ppingtatis z regis: z ans est claru. qm aliter in casu pcedetis sophismatis ista eet falsa: cuius z hois asinus currit: sic z sua fa expones. s. nihil e asinus hois qn illud currat. et rone ddictoriz veru: alicui hois asinus no currit. Et tuc segt aliqua vlem ee falsaz: cui qlibz singularis e vera. qz qlz talis e va: istius hois asinus currit nec pr assignari alia vlis: cui h singularis rideat. ¶ 3°. in sophismate no subicit totu disiunctu: s; solum pma ps: ista p^o segt ex alijs: qz si no distribuit totu disiunctu: s; solu pma ps igit solu pma ps subicit: pbat dua: qz si subicit totus disiunctu: z solu pma ps distribuit: sequit aliq inconuenientia.

obectio

2° p

4° p

Nonum

1° icō
ueniēs.

Primum inueniens est quod aliqua est vniuersalis affirmatiua in recto obliqua determinatiōe modalis: cui non correspondet aliquid exclusiua de terminis transpositis: quoniam si best vel ra: ois hō vel asinus est asinus: et b est falsa. tñ asinus est hō

2° incō.

Secundum inueniens est quod aliquid duo dictionaria sunt in quorum nullo distribuitur subiectum (p3 de istis) ois hō vel asinus est asinus: non ois hō vel asinus est asinus. quoniam in nulla istarum distribuitur si homo vel asinus: sed in p^o solū ly

3° incō.

tertium inueniens est quod aliqua sunt duo contraria in quorum vno distribuitur subiectum et non in alio (p3 de istis) quilibet hō vel asinus est asinus: nūl

4° incō.

quus hō vel asinus est asinus. Quartum inueniens est quod aliqua formaliter dicitur: quoniam omnia sibi non implicite: aut explicite conuertuntur (p3 de istis) quilibet hō vel asinus est asinus: aliquid hō et nullus asinus est asinus: et ita de contrariis sequitur: quoniam aliquorum contrariorum subiecta: nec implicite nec explicite conuertuntur: vt quilibet homo vel asinus est asinus: quilibet hō et nullus asinus est asinus (bene patet) quod isti termini nō conuertuntur: homo vel asinus: et homo et asinus.

4° 3

Quarta 3. aliqua propositio est negativa cuius predicatum supponit communiter: et non confusum distributive: nec determinate (patet de ista) hō vel asinus non est hō: cuius totum predicatum est hō asinus sub distinctione: ac supponit communiter: quia non restringitur per signum distributiuum: et illud predicatum non stat confuse: nec determinate (p3) quia vna pars stat disiunctiue et alia determinate. Ex ista 3° sequitur. Quod aliquid est vltima negativa cuius predicatum supponit conuerter non distributive: nec determinate: nec confuse tñ: p3 de ista: ois homo vel asinus nō est homo: quoniam predicati vna pars supponit confusiuue distributive: alia confuse tñ. Secundo sequitur. Quod aliquid est propositio negativa de tertio adiacente: que nō est proprie de consueto modo loquendi: nec de inconfueto modo: p3 de illis negatiuis prius recitatis intelligendo per negationem de consueto modo loquendi: quoniam negotio mediat inter sibi et predicatum: vt hō non est asinus: et per negationem de inconfueto modo loquendi quoniam negotio sequatur predicatum vt hō al nō est. 3° sequitur. Quod aliquid est signum seu verbum positum inter partes predicati quod non est pars predicati: p3 in negatiuis determinatis: quoniam negatio est principale verbum et inue mediat inter partes predicati. et quod nō sint partes predicati: p3: quia aliter verbum nō faceret propositionem: neque negatio faceret aliquam categoriam negatiuam. Quarto sequitur. Quod aliqua est propositio de 3° adiacente cuius partes predicati nō possunt bene inuicem coniungi: p3 de ista: ois hō vel asinus non est hō. si. n. inuicem partes predicati coniungatur sicut ois hō non est asinus: vel hō vel ois homo non est homo: vel asinus: quilibet illarum est falsa: et prima vera. si aut dicitur sic. ois homo vel asinus hō nō est: per idem hō ois hō vel risibile nō est hō: equalet illi: ois hō vel risibile hō nō est: quod est falsum: quia ista vltima est vera: et alia falsa.

Loz^m

Loz^m

Loz^m

Loz^m

Ad 1° argu^m

Ad primum dicitur quod iste syllogismus non valet propter causas dictas: inter concedo p̄nem adductā in talibus terminis disiunctiuis. in singularibus aut non est illa possibilis. Deinde ad argumentum cum pbatur sibi sophismatis esse totum disiunctum: dicitur quod huiusmodi indefinite sibi potest esse indifferentem totum disiunctum: aut prima pars. si sibi est totum disiunctum: tunc nō est subalternans sophismatis: sed illius: omne quod est hō vel asinus est asinus. si aut solū prima pars: concedo quod subalternatur sophismati: et sic nō fuit queria sibi sibi 1° p̄nem o mō. Ex isto sequitur. Quod hō nō est homo vel asinus quoniam illud sit asinus nō est exponens sophismatis: sed istius. oē quod est hō vel asinus est asinus. quoniam signum vniuersale relati distribuit totum disiunctum: et ipsum limitat in subiecto. Ad 2° dicitur quod ex negatis habentibus predicatum communiter supponens et nō distributive nō tringit syllogizare in secunda: nec in tertia

Loz^m

Ad 2° argu^m

figura: p3: quia nō sequitur omnis deus est sibi: nulla prima causa est ois substantia: sed nulla prima causa est deus. et in tertia figura nō sequitur. cuiuslibet hominis asinus currit: cuiuslibet hominis asinus nō currit: sed habentis asinum currentem non est asinus. Et si dicitur quod ex p̄missis illis b̄n sequitur: quod aliquid cuius asinus nō currit est aliquid cuius asinus currit: verum est: sed nō sillogistice. quia nūc dicitur conclusio esse de affirmatiua altera p̄missarum existente negatiua in sillogismo bene regulato. Et ita dicitur in proposito. quod ex illis p̄missis omnis hō vel asinus est asinus: ois hō vel asinus non est asinus: sequitur solū: quod aliquid quod vel asinus est asinus est aliquid: quod vel asinus non est asinus: sed hō non sillogistice. ex quo conclusio est affirmatiua. Ad 3° dico quod ex sophismate nō sequitur aliqua istarum exclusiuarum: quia sophisma est verum: et quilibet illarum exemplarum est falsa. Ubi notandum est. quod tales vltimae partem predicati nō bene inuicem coniunguntur sunt resolubiles in categoricas alias de predicatis disiunctis cum relatiuo. verbi gratia: si quis vellet proponere oēs partes predicati simul faceret nugationem: dicens: ois homo est asinus vel asinus: immo propositio nō est falsa: et ideo ista propositio est resolubilis in hanc: ois hō aliquid quod vel asinus est asinus: et tunc dabitur illi exclusiua. tñ aliquid quod vel asinus est asinus est hō: que est ita vera sicut sophisma: vt bene p3: per suas exponentes. Si autem quereretur vltima exclusiue. tantum asinus est hō vel asinus: de ista: omne quod est homo vel asinus est asinus: que est falsa sicut exclusiua. debent. n. termini cōsimiliter supponere in vltima: et sua exclusiua istius vero. tñ asinus vel asinus est homo: est hō vltima. ois homo est asinus vel asinus: que est ita falsa. sicut exclusiua: vel ita nugatoria. Ad 4° dicitur quod male assignatur contradictorium: et contrarium sophismatis. Ubi primo est notandum quod in categoricis nō assignatur dictionum per negationem postpositam nisi mantent signa: quia ista nō contradicunt: quilibet hō currit: et quilibet hō non currit: sed ista: quilibet homo currit: aliquid homo non currit. Si autem non mutatur signum: de assignari contradictorium per negationem postpositam: vt quilibet homo currit nō quilibet hō currit: ex quo sequitur quod sophisma nō dicitur aliquid istarum: hō vel asinus nō est asinus: hō vel ois asinus nō est asinus: hō vel nullus asinus est asinus: quia negatione postposita continue inseritur eadem nō distinctio. Sed dictionum sophismatis est illud: hō non vel asinus est asinus: aut istud non omnino hō vel asinus est asinus. et sequenter contrarium est vniuersalium. nullum ens hō vel asinus est asinus: ois hō nō vel asinus est asinus: quia ex quibus nota distinctio nō negatur in sophismate et in suo contrario de negari. 2° est notandum quod propositio copulatiue non solū datur dictionum per negationem postpositam toti: sed et per disiectam factam de partibus oppositis: et est: quoniam non solū ista contradicunt. si tu es homo et tu es albus: non tu es homo et tu es albus. Sed prime et dicitur h. tu non es hō: vel tu non es albus: et non solū ista dicitur: tu curris: vel tu sedes: et non tu curris vel tu sedes. sed et ista tu curris vel tu sedes: tu nō curris: et tu nō sedes. Ex quibus sequitur. Quod categoricis de disiecto extremo datur contradictorium non solū per negationem propositam: sed etiam per categorica de extremo copulato sub opposita qualitate. verbi gratia: contradictorium huius: ois homo vel asinus est asinus: est hoc: homo et nullus asinus est asinus: et contradictorium huius: illud hō vel asinus nō est asinus: est illud: ois homo et omnis asinus est asinus: ita quod semper variatur suppositio: illius vero: homo vel omnis asinus nō est homo: aut homo vel nullus asinus est hō: contradictorium est omnis homo et asinus est homo. cōsimiliter dicatur de contrariis: quia contrarium sophismatis est istud. omnis homo et nullus asinus est asinus. Illius vero omnis homo vel asinus non est asinus: est hoc contrarium: omnis homo et omnis asinus est asinus: patet ergo quod ille propositiones signate conuertuntur. p3. homo et nullus asinus est asinus. homo

Ad 3° nobile

Ad 4° nobile

nobile

Loz^m

non vel asinus est asinus: et declarat fa per prima. Ille etiam equivaleret isti: ois ho non vel asinus est asinus: ois ho et nullus asinus e asinus: et in ois scit p per secunda. De illud qd dicitur e de categorica extremi distributi: qd hz oppositu p cathegoricas extremi copulati: est etiam itelligedu ecotra: ita qd s ruz illi: glibet ho et asinus: est istud: nullus ho vel nullus asinus currit: aut illud: glibet ho vel ois asinus si currit. Ad dictorium non e illud: aliquis ho vel nullus asinus currit: vel aliq ho vel ois asinus no currit: vbi vo si qs servare eandem nota in vtroq oppositoz dicat. aliq ho no et asinus currit: sed ista egnaler illi: aliq ho vel nullus asinus currit: ergo re.

Prima pars principalis.

1^a arg^m

Decimum Sophisma principale. Ois ppō vel ei⁹ tradictoria est vera: posito q ois ppō beat hdictoria: pot pbari sophisma ronib⁹ alteri⁹ sophismatis: et pmo sic: ois ppō vel eius ddictoria est vera: tu es asinus est ppō vel ei⁹ hdictoria. g tu es asinus est va. 2° ois ppō vel eius ddictoria est va: ois ppō vel ei⁹ hdictoria e falsa. g falsuz e verum. 3° ois ppō vel eius ddictoria est vera: g tñ verū est eius ppō vel ei⁹ hdictoria. 4° hui⁹ ddictoria sophismatis est verū. s. ppō vel eius ddictoria non e vera: ois ppositio vel eius ddictoria no est vera: g sophisma falsuz. S; in speciali arguit se: duo hdictoria sunt simul falsa. g re. ams et arguit qz ista sūt siml falsa: nullus ho est: chymera est: et aliquis ho est: chymera e: et hec sunt duo hdictoria. g re. mi nor(p3) et maior declaratur: qz illa aliq ho e: chymera e: e vnū sūm significās asserite aliquē hoiez eē aliqñ talē ppō nez chymera est: et alia. s. nullus homo e: chymera e. duo falsa quoz vnū est. hō e: et aliud chymera e: ex quo ista hdictoria sunt tres ppōnes siml false q sequit: ista hdictoria sūt simul falsa. ¶ Secūdo illa sunt 2° simul falsa. quilibz homo necessario e aial: aliq homo necessario non e aial: et hec sunt duo hdictoria. g re. pma ps aitis pz: qm quocūqz dato falsuz est: q iste ho necessario e aial: qz pot no eē aial: et falsuz est illū necessario nō esse aial: qz sequit illū nō eē aial tanq ab expōta ad vñ suarū expōtiū. fa ps aut de clarat: qm vñs affirmativa: et particularis negativa: de cōsili bus subiectis: et pdicatis: supponētib⁹ p cise pro codez vl p eisdes: et dissōxmiter quo ad supponēz dissōxctine. et non dī sriburine sūt hdictoria: sed iste sūt hō. g re. ¶ 3° hēc sunt duo falsa tu scies aliqz ppōnez nō es hō: et tu non scies aliqñ ppositionē non es hono: et hec inuicē hdictūt: g re. (p3 pna) ai 2ª parte aitis: qz non verū daf hdictoriaū q dūm pponit negatio toti (et pbat) pma ps: nā qz hec sit falsa tu scies aliqñ ppōnez non es hō: p3 p resolutionē: s; qz alia sit falsa. s. non tu scies aliqñ ppositionē non es homo: arguit: qm illa est vna affirmativa ratione duarū negatiōē cadētiū supra verbū pncipale. g significat q tu scies oēs p positionē es homo: et hoc e falsuz (p3 pna) qz ly ppositionē stabat pmo determinate. g p aduentū negatiōnis o3 stare distriburive (et pna p3) qm sequit asst: non tu aliq ho nō es. g tu glibet hō es: non tu aliqñ hoiez non vides. g tu bo minē vides: tanq: ab vno pvertibili ad reliquū. ¶ 4° possibile est q duo hdictoria sunt simul falsa. g re. ams pbat: possibile e q hdictoriaū hui⁹ sit falsuz: et q b sit falsū: demō strādo illā mētales tu es. g re. pbat ams: nā hec copulatiua est vera: polē est q hdictoriaū hui⁹ sit falsuz: et hoc e falsuz. g ita est sicut ista ppō significat adeqte: s; hec ppō sicade/ quate significat: q e pole q hdictoriaū hui⁹ sit falsuz: et q b sit flz. igit⁹ pole est q hdictoriaū hui⁹ sit falsuz: et q b sit flz. fa pars aitis declarat: qz ista copulatio significat nisi ex eōpositione suarū partiū: s; pma significat q pole e q hdictoriaū huius sit falsuz. et fa significat q hoc est falsuz. g tota copulatiua significat q pole est q hdictoriaū hui⁹ sit falsuz:

et hoc est falsuz (p3 pna) qz sequit gnāt pmap s illi⁹ copulatiue: tu es hō: et tu sedes: significat adeqte q tu es hō. et fa q tu sedes: et tota copulatiua significat ex ppositiōe suarum ptius. ergo tota copulatiua significat adeqte: q tu es homo: et q tu sedes.

In oppositum arguit sic. ppō vel eius ddictoria est va: et nulla est ppō qn illa vel eius ppō hdictoria sit vera. g ois ppō vel ei⁹ hdictoria est va (p3 pna) ab expōtib⁹ ad expō: et ams e s; g re pms. materia pmi argumēti sit hec pma p. Duo extra ddictoria iter se hdictoria sunt simul va et necēia: p3 de istis: deus est: de⁹ est et nullus deus est oculus e. pma. n. est duo necēia: et fa est vnū necēius. g illa duo hdictoria sūt trīa necēia: et p pns sunt simul vera et necēia. ¶ Ex ista pñe hdictoria ite se hdictoria sūt simul falsa et im possibilis (p3 de istis) deus e: chymera est: nullus deus est: chymera est: pmi est vnū impossibile. scdm est duo imposia. ¶ 2° 2°. Duo hdictoria iter se hdictoria sunt scita ate: quoz alterū est nescitū ate (p3 de istis) deus est: hō est: nullus deus est: homo e. Nā pmi est duo scita ate: et scdm e nullū are scitū. q aut alterū istoz sit nescitū ate (p3) qz hec: deus est: hō est: est nescitū ate: cū sit vnū ipole. ¶ Ex ista pñe seq^r p^m. cor^m tur. Et duo tradictoria iter se tradictoria sunt tibi dubia: quoz alterū e scitū ate. p3 de istis: papa est: papa e: et nullus papa est: papa est. bec. n. sūt q tuoz tibi dubia: et istoz hdictoria vnū e scituz ate. manifestū est: qz hoc scitū ate: nullus papa e: papa e: qz hñcis q nullus papa e: aliqua talis ppō papa est. ¶ Cōsili^r est xcedēdū. q duo hdictoria iter se hdictoria sunt ptingētia: quoz vnū e necēius: et alterū ipole. p3 de istis. aliq currēs e: sedēs e: nullū currēs e: sedēs e. nā p mus e ipole: scdm e necēius: et illa duo sunt q tuoz ptingentia. ¶ 3° 2°. Duo quoz qdlibet est verū sūt hdictoria iter se hdictoria (p3 de istis) nullus de⁹ est: de⁹ est: nullus hō est: aliq homo e. nā pmi est verū. et ē duo hdictoria iter se hdictoria: et scdm sūt verū: et ē duo hdictoria iter se hdictoria. Cōsili^r dicat q duo quoz qdlibet est falsuz sunt tradictoria iter se hdictoria. p3 de istis: deus e: nullus de⁹ e. chymera est: nulla chymera est. ¶ Ex ista pñe seq^r. Et duo hdictoria sūt iter se hdictoria: qz qdlibet e ipole: et coz ali quod e necēiū. p3 de istis: deus est: nullus deus e. chymera e: nulla chymera e. et b supposito: q relatiuū p^m referat ly 2° et scdm ly hdictoriaū. ¶ 4° 2°. Nulla duo tradictoria inter se hdictoria sunt duo va vel duo falsa. p3 in ductiue: qz q buscūqz datis: si vnū est verū reliquū e falsuz: et ecotra. ¶ 5° hñ xcedit: q duo hdictoria iter se hdictoria sūt sūt va: aut sūt falsa: qz sūt trīa vera: aut trīa falsa. nō tñ sūt aliq: quoz qd libet sit verū: aut qru qdlibet sit flz. imo nullius hdictoriais vtraq pars e va: q liter cūqz teneat ly va. ¶ Ex pdictis seq^r p^m. cor^m dato q ille sint oēs ppōnes sūt vere: et tu aliqua ppō e falsa (p3) positio. ¶ Secūdo seq^r. Et oēs ppōnes sūt false: et tu aliqua ppō est va (p3) dato q ille sint oēs ppōnes: nullus de⁹ est: chymera est. ex qb⁹ fiat vna ppō vñs negativa. ¶ 3° seq^r. 3^m cor^m q oēs ppōnes sūt vere: et oēs ppōnes sunt false. pbat et pono: qz iste q tuoz sint oēs ppōnes: nullus de⁹ e: chymera e: nullus hō e: ams p3 e: et q ex duab⁹ pms fiat. a. ppō: et ex alys dna bus fiat. b. ppō: isto posito arguo sic. a. et b. sunt ppōnes ve: cū tā. a. qz. b. sit ppō vera: et a. et b. sūt oēs ppōnes: qz sūt ille q tuoz. g oēs ppōnes sunt vere: et oēs ppōnes sunt false: qz illa q tuoz sunt: et ista sunt oēs ppōnes. g re. ¶ 4° sequit. q 4^m cor^m oēs ppōnes sunt q tuoz: et tu sunt sex ppōnes (p3) ex q nec .a. nec. b. est aliqua istarū q tuoz: nec seouenit iste pñones tenēdo ly oēs collectiue: imo xcedit q oēs ppōnes sūt cō tingētes: et tñ aliq est necessaria: et aliqua ipolis (p3) dato q iste q tuoz ppōnes sunt oēs ppōnes: currēs est sedens e: nullū currēs est: nullū sedens est: et q ex pms duabus fiat.

2^a ar^m

3^a ar^m

4^a ar^m

p² 2°

p^m. cor^m

p^m. cor^m

2^m cor^m

3° 2°

p^m. cor^m

4^a 2°

p^m. cor^m

2^m cor^m

3^m cor^m

4^m cor^m

D

Declaramus

vna ppositio: et alius sequentibus alia. Rationes posite in...

obiectō

Ratio

Nobile

Ad 1m argu

Ad primum... la duo dictionia inter se dictionia sunt duo falsa...

Ad 2m

Ad 3m

no tu sciens aliqua ppones nunc es ho: qz equialet illi: tu sciens aliqua ppones es homo...

Ad 4m

p. argm

2m ar

Omnia ppō vel eius dictionia est va. Contra duo dictionia sunt duo vera...

quia duo subcontraria non sunt duo falsa: antecedens pbat
tur (nam sequitur) differens ab ente non est ens: s; tu es ens.
ergo differens ab ente non est ens. patet pna: a superiori distribu
to ad suuz inferius cu; debito medio. cōsequens ē falsuz: q
om ue differēs atē est ens. ḡ antecedens est falsuz: sed nō se
cunda pars. ḡ prima est falsa. ¶ Tertio. hec dicitur iu
uicem: omni homine currēte: omne risibile currit: et non oī
hoīe corrente oē risibile currit: et hec sunt duo vā. ḡ rē. ma
ior patet: et minor pbat: inā q̄ affirmatiua sit vera argui
tur sic: oīs homo currit: omne risibile currit. ḡ omni hoīe
currentē omne risibile currit. p; pna: ab vnā causa verita
tis ad ppōnez habērez causaz illā: aīs est veruz: ḡ rē: s;
aliam. s. negatiuam arguo sic: hoīe corrente non oē risibile
currit. ḡ nō omni hoīe currēte: oē risibile currit. p; pna per
primā regulā equipollentiā. s. negatio pposita facit eq
pollere suo cōtradictorio: igitur rē. dum bō currit: nō omē
risibile currit. igitur hoīe currēte: nō omne risibile currit.
patet pna ab vna causa veritatis ad ppōnez habentē illaz
causam: aīs est verū: et go rē cōsequēs. ¶ Quarto. possibile
est q̄ duo cōtradictoria sint duo vera. ḡ rē (probat aīs)
possibile est q̄ hec sint duo vera. a. ē triplum ad. b. et nulluz
: a. est triplū ad. b. ḡ rē. probat antecedēs: ponēdo q̄ a. sit pe
dale: et b. subduplum ad. a. et sit vnu; a. omne. a. et vnum. b.
omne. b. tū nullum. a. est tripluz ad. b. q; omne. a. ē precise.
duplū ad. b. per casuz: et q. a. ē triplū ad. b. probat: q; a. ex
cedit. b. p pedale: et b. ē solū semipedale. ḡ a. est triplū ad
. b. p; pna cū minor: et maior declarat: a. excedit. b. p duo se
mipedalia: s; duo semipedalia sūt pedale. ḡ a. excedit. b. p
pedale. ¶ Tertio patet pna cū scda pte aītis. et pna a videt nō:
q; a. excedit. b. per semipedale dextrū: et excedit. b. p semi
pedale sinistrū: q; nō est rō quare p vnu; plus excedit. b. q̄
per reliquū. ergo per vtrūq; excedit.

In oppositum arguit sic: ista ppō vel eius con
tradictoria est vera: et ista propo
sicio vel eius dīctoria est vā: et sic de singulis. ḡ oīs pposi
tio vel eius dīctoria est vā: et ista ppō vel eius dīctoria est
vera. p; pna: a singularib; ad vles: aīs est verū. ḡ rē.

Circa materia pmi argumētū pono q̄mō: pnes regula
res: pertinentes ad sillogismū demonstratiuuz.
pma p. Medio sillo: exite partiz obliqui casus cū altera
extremitatū: nō ptingit vlt; concludere in maiore extremitatez
de minori: pbat tam affirmative q̄ negative: q; nō sequit
in hoc tu es adeq̄te demonstrādo locū adequatū tui: et hoc ē
est in mūdo. ḡ in mūdo tu es adeq̄te. nec sequitur: te videt p
cise aliq; hō: et tu es in hoc instāti. ḡ in instāti pntē te pze
se videt aliquis hō: negative etiā nō sequitur: in hoc nō ē ali
quis homo demonstrādo domū in qua nullus homo habi
tat. et hoc est in mūdo. ḡ in mūdo nō est aliq; hō. nec sequit
tur ex isto nō ē aliq; hō: demonstrādo p̄sens instās: et hoc est
in aliquo tpe. ergo in aliquo tpe nō est aliq; hō. ¶ Secun
da p. medio sillogistico existēte vtrubi; nominatiui casus
cū altera extremitatū in obliquo: nō licet cōcludere maio
rem extremitatē de minori (pbat) pmo affirmative: quia
nō sequitur: hoc est locus adequat; demonstrādo locū adeq̄
tū: et hoc ē mūdi. ḡ mūdi est locus adequat;: nec sequitur hoc
est mēsurā demonstrādo instās p̄sens: et hoc est t̄pis eterni.
ergo t̄pis eterni est mēsurā. negative etiā peccat huius pa
logismi: q; nō sequit: hoc nō est asinus demonstrādo equū. et b
est hoīs: ergo hoīs nō ē asinus (dato) q; oīs hō habeat equū
et asinū: aīs est verū: et pns falsuz. nec sequit: hoc nō est hō
demonstrādo asinū: et hoc ē in tpe. ḡ in tpe nō est hō. ¶ Ter
tia p. Medio sillogistico partiz nominatiui casus: est illatiuuz
maioris extremitatis de minori vel sibi pportionali. p; q;
bene sequitur affirmative in hoc tu es adequatē: et hoc ē in
mundo. ḡ in aliquo existēte in mūdo tu es adequatē. Etiā
sequit: te videt p̄cise aliq; hō: et tu es in instāti p̄nti. ḡ ali

quod existēs in instāti p̄nti videt p̄cise aliq; hō. Etiā nega
tine sequit: in hoc instāti nō ē aliq; hō: et hoc ē in mūdo. igit
tur in aliquo exite in mūdo non est aliq; homo. istius nō
est aliq; hō: et hoc est in tpe: ergo alicuius existēs in tpe non
est aliquis homo. ¶ 4. p. Medio sillogistico exis nomia
tini casus precise cū altera extremitatiz obliqui casus est il
latiuuz maioris extremitatis de minori vel sibi pportiona
li: pba' pmo affirmative: quū bī sequit: hoc est locus adeq̄
tus: et hoc ē mundi. ḡ aliqd mūdi ē locus adeq̄tus. Itē hoc
est mēsurā: et hoc est t̄poris etem i. ḡ aliqd t̄pis eterni est
mēsurā: negative etiā sequit: hoc nō ē asinus: et hoc ē hoīs.
ergo aliqd qd ē hoīs non ē asinus. Itē hoc nō ē homo: et hoc
est exis in t̄pore. ergo aliquod exis in tpe non ē homo.

Ex predictis patet r̄sio ad p̄mū argumētū nega
do illā: istius hoīs nō est oculus de
xter (et ad pbatōnē) negat psequētia. sed ex illis premis
sis solum sequit q; aliqd illius hoīs nō est oculus dexter
qd deditur: et sicut nō valet illa pna negative: ita affirmati
ue nō sequit: hoc ē oculus dexter: et hoc est istius: ergo isti
us ē oculus dexter: posito q; tu sis cec;: et q; habēas a sinū
habentē vtrūq; oculū: aīs est verū. demonstrādo per ly hoc
occulū dextrū asini: et pns falsuz: nā sequit illi; est oculus
dexter. ḡ ille bz oculū dextrū (sicut sequit) illi; est asinus.
ergo ille bz asinus. S; ex illis pmissis soluz sequit: q; aliqd
istius est oculus dexter. Itē nego q; illi; termini cōuertun
tur: ens istius: et istius ens: q; nō sequit: quicqd est isti; ens:
est ens istius: et cōtra. ḡ inuicē cōuertunt: qm ostēdūz: q;
ens illius est oculus dexter: et tamē illius non est oculus
dexter. vbi p; q; iste affirmative nō cōuertunt: ens istius est
oculus dexter: et istius est oculus dexter: et dato q; inuicē
cōuertent aduenō sequit q; due negative cōuertant: q;
ille affirmative cōuertunt: asinus hoīs currit: et hoīs asinus
currit: et tū nō cōuertunt iste negative. vt p; asinus hoīs nō
currit: et hoīs asinus nō currit. ¶ Et ad secūduz nego istaz.
differēs ab ente ē ens: quū illa ppō est resoluibilis. et quali
tercūq; resoluat vna resoluentiū iplicat dīctionē. et tunc
ad pbatōnē negat pna. quū arguit aplurib; supponētib;
determinatis ad vnā determinatā: sicut nō seq̄: homo est
differēs ab illo hoīe: et homo ē differēs ab illo hoīe: et sic de
singulis. ḡ homo ē differēs ab hoīe (p; q) antecedēs ē ve
rum: et sequēs falsuz. sed ista pmo d; resolu siē: s; differt
ab hoīe: et hoc ē homo: ḡ homo differt ab homine: quarū re
solutione facta: d; fieri. descēsus sub termino distributo
in maiori: sed nullū dubiū q; resoluētis implicat dīctionē
nein. Ubi aut quis non vellet resoluere p̄mū terminū: de
beret se arguē: homo differt ab illo hoīe: et idē homo differt
ab illo hoīe: et sic de singulis. sed iam aīs ē falsuz: ita in pro
posito hoc differens ab ente ē ens. est pmo resoluibilis. de
inde fit descēsus sub termino distributo minoris implicā
tis p̄adictionē. Si aut volueris resoluere saltem arguas
sic differēs ab hoc ente est ens: et idem differens ab hoc ente
te ē ens: et sic de singulis. ergo differens ab ente ē ens. pna
bona: et antecedēs ē falsum. Cōsilū dico ad aliud: negando
illum pnam. differēs ab ante nō ē ens: tu es ens. ḡ differēs
ate non ē ens: q; antecedēs ē veruz: et sequens falsuz. nec
d; fieri descēsus nisi p̄mō resoluat subiectū. qua resolutio
ne facta et demonstratiua implicat dīctionē: unde in alijs
sillogismis pna non valet: quia non sequitur: vidēs oēm ho
minē: non est aial: tu es homo: ḡ vidēs te non ē aial: poss
to enim q; nihil videat omnē hominē: et q; tu videas teipz
est antecedēs verū: et sequens falsuz. ¶ Sed p̄ra. sequitur obiectō

4°

Ad p^m argu^m

Ad 2^m

obiectō

Ratio uis: sicut in affirmatiuis. ¶ Dicendum qd non est similitudo qd affirmatiue sumpte probantur vel reprobantur per seipsas: et non per sua dictionia. negatiue autem dicuntur per se ipsas: sed per sua dictionia probantur vel reprobantur. Posset tamen aliter responderi negando consequentiam: quia in affirmatiuis terminus distributus stat mobilis: et in negatiuis stat immobilis: quorum immobilis non provenit ab aliquo istorum signorum per se: sed ab ambobus simul: ita quod in illa differens ab ente non est ens immobilis: sed ente participio et negatione simul et non ab aliquo istorum per se: quia quocumque istorum remoto altero remanente contingit descendere. Ita dicitur de ista: videns omnine hominem non est aial: quia si hominem distribuitur solum assigno affirmatiuo immobilis: aut ad ambobus simul: quia quocumque istorum remoto altero remanente posset fieri descendens: et non solum possunt immobilitate duo signa distributiva: quorum unum est affirmatiuum et alterum negatiuum: imo etiam duo signa affirmatiua et similis denotationis: quia non sequitur: ovidens omnine hominem est for. tu es homo: quod omne videns te est for. postea quod nihil videat omnine hominem nisi for. et quod tu videas te metipsum. et aius verus: et sequens falsus: et hoc ideo quia homines immobilitas ab ambobus simul procedit: tamen si videns non immobilitas: quia si duo signa distributiva: quorum unum est affirmatiuum et alterum negatiuum immobilitatem terminum medium inter ista: non tamen signa affirmatiua: imo quodlibet eorum procedit terminum immobilitatem: sicut etiam in alijs: ut tamen for. est videns omnine hominem: imo si homines immobilitatem assigno vltimo dictione exclusiua et non si videns: quia sequitur formaliter: tamen for. est videns omnine hominem: tu es videns omnine hominem. ¶ tamen for. est tu. ¶ Ad 3^m nego illa dictionem: boie currere non omnine risibile currit. sed non omnine boie currere omnine risibile currit. Ad secundam dicitur quod non inuatur (ex quo) illa non dicitur: omnine boie currere omnine risibile currit: et omnine boie currere non omnine risibile currit. et si dicitur quod vltima affirmatiua et particularis vel indefinita negatiua et similibus extremis etc. dico quod nulla illarum est alicuius conditionis: sed quilibet illarum est probanda per causas veritatis que sunt aditionalis et apialis: etc.

Ad 3^m Ex isto patet primo quod illa dicitio non valet: omnine boie currere omnine risibile currit: for. est bo. sed for. currente omnine risibile currit: nec sequitur: omnine boie currere omnine risibile currit. for. est risibilis: sed omnine boie currere for. currit. postea enim: quod nihil currat. est aius verus et dicitur. et tunc enim arguitur a superiori distributo ad suum inferius immobiliter: unde participius virtute note aditionis quam eludit immobilitatem: tam ante quam post. ¶ 2° sequitur quod illa consequentia non valet: boie currere omnine risibile currit. ergo animali currente risibile currit: quia in casu priori est antecedens verus: et sequens falsum: et hoc ideo: quia arguitur ab inferiori ad suum superius stans confuse tamen immobiliter: unde sicut nota conditionis confundit confuse tamen immobiliter terminum non distributum: siue procedat sine sequatur: et ex hoc impedit ascensum: ita participium contingentem superius communitate operatur. ¶ Ad quartum negatur: quod a. est triangulus ad b. et nego quod a. excedat b. per pedale. et tunc ad argumentum. a. excedit b. per duo semipedalia: sed illa duo semipedalia sunt pedale. ergo a. excedit b. per pedale: negatur consequentia: quia si a. excedat per vtrumque istorum. b. tamen non excedit b. nisi per unum semipedale: et si dicitur assignatur illud: non admittitur: quia stat confuse tamen. unde a. non excedit b. per semipedale dextrum solum nec excedit solum per semipedale sinistrum: et tamen a. excedit b. solum per unum eorum. Item a. non excedit b. solum per semipedale sinistrum: nec excedit b. solum per semipedale dextrum: et tamen a. excedit b. solum per semipedale dextrum vel sinistrum: et ideo quia si excedit facit sophisma. Et si de veritate et falsitate vtrumque partis dictionis non abundantius loquor: supportari debet: quod de his diffuse loquutus sum in secunda parte. logice mee. Et in quarto dubio meorum determinata

Ad 4^m tationum: nec non aliquid supradictum in sophismate habere difficultatem ex parte huius sine cathegorematis immediate. ergo etc. ¶ Prima pars principalis.

Ad decimum sophisma. Ois homo est aial: et ecouerso probat iste homo est aial et ecouerso: et sic de singulis. Sed ois homo est aial: et ecouerso (per dicitur) a singularibus sufficienter enumeratis ad sua vltima. quod si negat. Contra iste sunt singulares conicantes in predicato. Sed etiam alicuius vltima sunt singulares: sed nullus nisi iste: ois homo est aial: et contra. ergo etc. aius autem principale (per) quia quocumque singulari capta: sequitur iste homo est aial: et aial est iste homo. Sed iste homo est aial: et ecouerso (per dicitur) ab vno conuertibili ad reliquos: aius est verus: et dicitur. Item ois singulares simul sumpte prima parte sunt vere cum se ad partem. Sed etc. aius arguitur quia hec est copulatiua vera: for. est aial: et plato est aial: et sic de singulis. et contra: cum tamen si ecouerso non plus significat quam quod aial est for. aial est plato: et sic de singulis. ¶ 2° arguitur per exponetes et exclusiua (quia sequitur) homo est aial: et ecouerso. et nihil est homo quod illud sit aial: et ecouerso. Sed ois homo est aial et ecouerso. ¶ 3^a pars per: quia suum dictionum est falsus. si aliquid est homo quod non est aial: et contra. probat se per exclusiua sic: tamen aial est homo non est aial: et contra. Sed ois homo est aial et contra. aius arguitur sic: aial est homo et contra. et nihil non aial est homo et contra. Sed tamen aial est homo et contra. Et se pars est nota: quia suum dictionum est impossibile. si aliquid non aial est homo et contra. ¶ 3° ois homo est aial: et ois homo est risibilis et contra. Sed ois homo est aial et contra: et ois homo est risibilis (per dicitur) quia in copulatiuis et disunctiuis: non refert proponere et postponere cathegorematis: quia sequitur formaliter: for. currit: et plato currit. Sed pla. currit: et for. currit et contra: tunc sic: ois homo est aial et contra: et ois homo est risibilis: ergo ois homo est aial: et contra (per dicitur) a copulatiua ad alteram eius partem. Sed forte negat aius principale. si ois homo est aial: et ois homo est risibilis: et contra: dicitur: quod si contra significat copulatiue: omnine risibile est hominem: et omnine aial est hominem. Contra si ecouerso in hac aditionali. si ois homo est aial: omnine risibile est aial et ecouerso. non significat quod si ois aial est risibile: omnine aial est homo. sed solum quod si omnine risibile est aial: ois homo est aial. Sed per idem si ecouerso in copulatiua data non significat quod omnine risibile est homo: et quod omnine aial est homo: sed solum quod ois homo est risibilis: et quod ois homo est animal. ¶ 4° dictionum sophismatis est falsus. igitur ipsus est verus: probat aius: quia dictionum sophismatis est unum istorum: homo non est aial et contra: non ois homo est aial et contra: modo primo est manifeste falsus: cum ex isto sequatur homines non esse aial. sed ideo probat: quia sequitur non ois homo est aial et contra. Sed non ois homo est aial: et non omnine aial est homo. patet prima: quia sequitur generaliter in alijs: nullus homo est aial et contra. ergo nullus homo est aial: et nullum aial est homo: ois homo aial non est et contra. Sed ois homo aial non est: et omnine aial homo non est. Sed illud sequens est falsus: quia sequitur: non ois homo est aial: et non omnine aial est homo. Sed non ois homo est aial: tanquam a copulatiua ad alteram eius partem.

Ad oppositum arguitur sic. Omnis homo est aial et contra. ergo omnis homo est animal: et omne aial est homo. patet consequentia ab vno conuertibili ad reliquum: dicitur est falsus: ergo et aius quod est sophisma. ¶ Circa predicta sit hec prima. Aliqua est pro cathegorica que non habet subiectum: nec predicatum: nec verbum: probatur: hec pro copulatiua est ois homo est aial et contra. Sed si contra est propositio cathegorica: sed in ly contra non ponitur subiectum: nec predicatum: nec verbum. ergo etc. Antecedens probatur. si quia ista sit copulatiua: quia aut ista est copulatiua: aut de copulato extremo. si predicato: si non de copulato extremo ergo etc. se pars declarat: quia non copulatiuis copulatiue tamen

p^m. ar^m
2^m arg.
3^m arg.
4° ar.
p^o p^o

ta copulat terminos et non ppositiones. igitur ly est: est vnus terminus et non ppositio. ergo ly contra subordinabile e ali cui termino mentali qui non est ppositio: sed hoc est falsum: quia nulli subordinat nisi huic: oia aial est homo. Et si arguat sic: ista e vna ppositio categorica: for. est legens et disputans: non obstante q: equiualeat vni copulatioe. s. for. est legens: et fortes est disputans. ergo per idem: hec e vna de copulatioe extremo categorica: ois homo e aial et contra: non obstante: q: sit equalis vni copulatioe. dicit q: non est similis do: q: hec: for. est leges et disputans: subordinat vni mentali naturaliter de copulatio significati extremo: et in mente reperi bilis terminus simplex cui subordinat ly disputans: s: hec: ois homo est aial et contra metalia naturaliter significati que sit ppositio categorica de copulatio extremo: nec ly conuersio: pot subordinari alicui termino qui non sit pp. C 2° conclusio. Aliqua est pp ppothetica: in qua non e nota ppothetica: nec pp aliqua. p de secunda parte istius pditionalis: si ho currit: aial currit: q: que est ppositio conditionalis sub ordinata huic mentali: si aial currit homo currit: et q: non habeat in se nota ppothetica: nec ppones aliqua manife stus est. Ite non est inconueniens q: aliqua sit conditionalis vltima que non habeat aial vel ois: nec nota p. p de fa parte istius copulatioe: ho currit: aial currit: et contra. Simi liter aliqua est copulatio vel disiunctio: in qua non pon: e nota copulatioe vel disiunctioe. p de vltimis partibus haru copulatioe: ois ho currit: vel ois ho disputat: et con tra: ius ho: et tu eo aial: et conuerso in pma ly conuerso est pp disiunctiu. et in fa pp copulatioe ita: est aliqua ppositio copulatio affirmatiua aqua ad vna eius parte est bona p. et aliqua est disiunctiu affirmatiua: que non est in feribilis ex aliq: partu. C Intellegendu cu dico ali q: ppones non habere subiectu: nec p: dicatu: nec copulas: et aliqua ppothetica non habere nota ppothetica: nec p positione aliqua: intelligo explicite et non implicito. q: ly e inq: libet istaru ppones subordinat vni mentali habenti omes causas regitras ad esse categorica: vel ppothetica. sic. n. dicit q: hec: homo est: est de fo adiacete: et q: non h: p: dicatione. s. explicitu s: bene implicitu: q: subordinat huic mentali homo est ens: ita ly contra in sophismate est pp categorica non habet subiectu et p: dicatu: s. explicite: sed tu implicito bene h: q: subordinat huic mentali omne aial est ho. C 3° conclusio. Aliqua pp categorica fiet ppothetica absq: addi tione ad ipsa: et noua ipositione. p: ponendo q: iam sit fieri pra ista: ois ho e aial: et conuerso: q: in hora futura remi illa: ois ho est aial: loco eius ponet hec conditionalis: si ho est: aial est: quo posito p: q: ly contra est iam vna categorica: q: conuigit categorice: et in hora futura erit pditionalis: q: tunc vniat vni pditionali. et q: non fiet noua iposito: nec ad ista aliqua additio manifestu est. Si aut iteru ista reponat: ois ho est aial: concededu est: q: ista conditionalis fiet categorica absq: noua ipositione et additione ad ipsa: et ita non est inconueniens: q: vna pp categorica fiet successe siue pditionalis copulatioe et disiunctiu absq: noua ipositione et additione ad ipsa: (vt ponedo) q: ly contra in pma 4° hore future copulabit i scrip: pro huic categorice: ois ho est aial: et in 4° huic pditionali si ho est aial: et in tertia 4° huic copulatioe: ho e: aial est: et vltia 4° huic disiunctiue for. est: vel for. non est. C 4° conclusio. Aliqua ppositio affirmatiua fiet negatiua: et absq: noua ipositione et additione ad ipsa: p de 2° parte sophismatis que e iaz affirmatiua et fiet negatiua (dato) q: pma parti adderet negatio: et iteru: illa negatiua fiet affirmatiua per subtractione eiusde negatiuis. Et ita pot cedi vt supra q: aliqua est pp que successiue fiet vltis: particularis: indefinita: et singularis: exclusiua: ex ceptiuua: reduplicatiua: et generaliter oem denoiatione pro positionu recipiet pp: qua volueris serre copulando ly

contra vni ppositioni habenti denoiatione: qua ly contra volueris conferre: sic n. semp significatio relatiui depedet aialo ante et ex hoc pot mutare infinitas infinitas significat ioues ppter numeratione anteceditu absq: noua iposito ne. ita ly est per se nullam significatioe h: sed recipit a propo sitione in qua copulat: et ideo potest infinitas mutare signi ficationes: et significata absq: noua ipositione. C 5° conclusio. ois terminus iudi significat naturaliter: vel ad placitu: si ali ter (p:) q: non pot absolui a significatioe qua h: si ad pla citu: ergo significat ex ipositione. C Dicendu q: taz ly e: qua relatiuu significat ad placitu et ex ipositione: et q: si reci piet noua significatioe recipiet eaz ex ipositione: non q: edez noua: sed antiqua q: diu iposituz est taliter relatiuu signifi care p dependenti ad iuu aial: et ly est per dependenti ad p positione cu qua vniat: et h: concedit q: aliqua pp categorica potest fieri ppothetica: et aliqua affirmatiua pot fieri negatiua. non tamen concediduz est q: significatu categorice potest fieri ppothetica: nec q: significatu affirmatiuu pos sit fieri negatiuu: et si h: ppositio necessariu pot fieri impos sibile: intelligedo de necessario et impossibili per se.

Ad primum nego illa p: et argui a singula ribus ad vlem: q: sophisima est pro positio copulatio nullius q: sita: et psequer hec pposi tio for. est aial: et e. non est pp singularis. s: pma pars sit p positio singularis: nec est veru q: ois singularis pme par tis sint vere: cu scda parte: sed sunt vere cu ppone simili in voce vel in scripto scda partis: vlt si dicit for. est aial: et p: la. est aial: et e. ly est est pp copulatio subordinata huic ve re: plato est aial: et for. est aial: s: ly e in sophismate est pp categorica subordinata illi false: oia aial est ho. C Contra obiecto sequitur iste homo est animal: et omnis homo currit: et iste homo est animal: et omnis homo currit: et sic de singulis: ergo omnis homo est aial: et omnis ho currit: et non q: argui e a singularibus ad vlem rone totius copule: sed rone pme partis: ergo p idem sequit: iste ho est aial: et e: et iste homo e aial et e: et sic de singulis. ois ho e aial: et contra: non quide arguedo rone totius copulatioe: s: solui pme partu. C Dicit tur q: pma p: e bona: q: nunq: variatur significatio scde partis in ante et psequente: na ly ois homo currit: ides et eodem mo significat conuictu illis singularibus: et illi vlt: omnis homo est aial: s: ly e. diuersa et diuersi modo significat con iunctu singularibus: et vlt p: q: patuit. C Ad scs nego illa p: minoz. nihil est ho gn illud sit aial: et e: q: fa pars signifi cat q: nihil est aial gn illud sit ho. Et nego q: illud sit siuz p: dictoriu. s. aliquid est ho qd non est aial: et contra: sed illud per negatione pposita toti cadete sup totu sequens: non nil est homo gn illud sit aial: et e: qd est veru: q: significat conuertibiliter disiunctiue: q: aliquid est ho qd non est aial: vel q: aliquid est aial: qd non e homo. con: l: dicatur ad exclusiua: q: ista non est exclusiua: nisi aial est homo: et contra. sed copu latioe: nec h: exponere. Sed pars pma exponit et non copulatioe: nego tu ista: nihil non aial est homo: et e: q: signi ficat fa pars q: nihil non homo est aial. iterum nego q: illd sit suu p: dictoriu equalens huic disiunctiue: aliquid non aial est homo: et e: nec illud est suu p: dictoriu: aliquid non aial est homo: et e: sed illud est suu p: dictoriu: non nihil non aial est homo: vel aliquid non homo est aial: sed ista disiunctiu est vera pro fa parte. C Ad tertiu neget p: q: h: in copula tinis non referat pponere et postponere: qu seruaf idem si gnificatu: et eadz significatio pponis. bene tu refert quua riatur significatu et significatio. vnde huius copulatioe ali quis homo est: et for. est ille: et plato est ille. 3° pars est falsa: que tu si ponet loco se ipsa esset vera et conuerso. ita in p posita: cedo illa: ois homo est aial: et ois homo e risibile: D 3

2°

oblie

3°

4°

obieto

Risso

Ad 2m argu

obiecto

Risso

Ad 2m

Ad 3m

z e qz tertia pars uertibilis significat qz ois homo est risi-
 bilis: z qz omnis homo est animal: sed illius omnia homo
 est aial z e cõuerso: z ois homo est risibilis: ly e cõuerso signi-
 ficat qz omne aial est homo. Sed forte arguit sic: ois ho-
 mo est risibilis: z ois homo est aial: z e cõuerso. ergo ois ho-
 est aial z e cõuerso (patet dñs) a copulatiua ad altera eius
 parte. Cõtra negādo sequeñtia: qz in ante ly e cõuerso signi-
 ficat qz ois aial ad cathegoricā pcedentē. s. qz ois homo ē aial
 z ois homo est risibilis: sed in ante significat soluz per oc-
 pendētia ad cathegoricā pcedentē: qz ois aial est homo: qñ
 ly e cõtra addit̃ ppothetice: o enotat solā trāspõtionē ca-
 thegoricarū: sed qñ addit̃ cathegorice denotat trāspõtionē
 extremorū cum eadez oeterminationē: z ideo ibi nō arguit̃
 tur a copulatiua ad alterā eius partem: sed a copulatiua ve-
 ra ad copulatiua falsā z impossibilē. Cõtra quartū di-
 co qz dicitur qz sophisnatis nō est illud: homo nō est aial:
 z e cõuerso: sed est illud: non ois ho est animal: z e cõtra: sic
 qz negatio cadat supra totuz sequēs: z hoc est verū: qz equi-
 ualeat huic distiunctiōe: que est etiā p tradicōriuz sophisma-
 tis. s. homo non est aial: uel aial non est homo. Dicendum
 est enim qz cõtra dicitur qz copulatiue assignatur per nega-
 tionē: toti ppothetice: aut per distiunctiōē factā de partib⁹
 oppohtis: z tunc ad argumētū nō omnis homo est animal
 z e cõuerso. ergo non ois homo est animal: z nō omne aial
 est homo: negatur sequeñtia. Et tunc ad similitudinē dico
 qz in consequentiuz adductis negatio nunqz cadit supra
 notā copulatiōis: sed hoc transit supra totuz sequens. Et
 ubi poneretur negationē pcedētes ppositas non cadere
 supra z e cõtra copulatiōis: tunc negat̃ ista: nō omnis ho est
 aial: nec esset suuz dicitur: sed soluz distiunctiua data aut
 alia consimilis vni copulatiue negatiue: vbi negatio cadit
 supra totum sequens. zc.

Obiectio

Risio

Ad 4m

Prima pars principalis.

Undecimuz sophisma. Qd falsū si est impossibile nō est verū.

Dicitur verū. Cõtra quero qd subiciat̃: si totuz
 dditionata arguit̃ sic. ois falsuz si est im-
 possibile nō est veruz: sed hoc est falsuz si ē
 impossibile: o cõdtrādo illā: oens est: ergo
 hoc nō est verū (z argumētū) qz est sillo-
 gismus i qarto pme figure: zcō est falsā. s. aliqua pmissaz:
 nō minor: ergo maior: que est sophisma. Si oicic p̃cise qz ly
 falsuz est subiectū (arguitur sic) omne falsuz si est im-
 possibile nō est verū: sed hoc est falsuz: demōstrādo illā: nō fuit: ergo
 hoc si est impossibile nō est verū: quo p̃cise arguit̃ sic: hoc
 si ē impossibile nō ē verū: sed hoc est impossibile. qz hoc si ē
 hoc nō est veruz (p̃z dñs) a supiori distributo mobil̃ ad su-
 am inferius cū oebito medio: eo qz nota dditionis distribut-
 it terminū cõmunē immediate sequētē se: nō ascendere alio:
 nā sequit̃ generalr: si ho currit: aial currit. igit̃ si iste homo
 currit aial currit: z si iste ho currit aial currit: z sic de singu-
 lis: sed dñs ē falsuz: qz sequitur hec: si est hoc nō est veruz. qz
 hoc ē: hoc nō est veruz: sed hec dditionalis est falsa: qz aliqui
 fuit falsa. s. anteqz tu eēs: qz illa ppō: tu nō fuisse: tūc erit va-
 dicit̃. n. regulariter qz ois dditionalis falsa ē impossibilis: z
 vera ē necessaria. Cõtra dñs. Qd falsū si ē ipose nō ē verū. ergo
 per idē: ois aial si ē soz. non est plato (p̃z dñs) qz ois causas
 veritatis hz dñs: quas hz aia: tūc sic: ois aial si ē soz. nō ē pla-
 to: z ois aial si ē soz. ē: z plato ē. qz ois aial si est soz. differt apla-
 tone (p̃z dñs) ab exponētibus ad expositiū. nā sequitur a sili
 ois hō non ē plato: z soz. est: z plato ē. qz ois hō oiffert aplato-
 ne. Sed illud dñs est falsuz: qz sequit̃ ois aial si est soz. dif-
 fert aplatone: sed hoc ē aial demōstrādo soz. qz si hoc est soz.
 differt aplatone: z per dñs: si hoc est est soz. oiffert aplatōe.
 p̃z dñs: qz si refert pponere uel postponere terminū demō-

p̃m. argm

z. argm

stratinū: vbi cetera sint paria. modo ista cõditionalis ē fal-
 sa: qz dicitur: riu dsequētis stat eū antecede. nā hec stat si
 mul: hoc est soz. z hoc nō oiffert aplatone: qz dato qz fortes
 sit z non plato: ambo sunt simul vera. Tercio omne fal-
 sum si est impossibile non ē verū. qz ois falsuz si ē impossibile
 est falsuz. p̃z dñs: ut supra. sed dñs ē falsuz: ergo z aia. p̃ba-
 tur qz dñs sit falsuz. z quero ois nota dditionis: vtriū se tene
 at a parte subiecti: ṽ a parte p̃dicati. si a parte subiecti. qz in
 falsuz est falsuz si est impossibile. p̃z dñs ab ṽl ad suam ex-
 clusiua: sed p̃sequēs est falsuz: qz aliqd non falsum est fal-
 sum si est impossibile: qz hoc est falsuz si est impossibile: ois
 monstrādo istam: deus est: z hoc est aliquid nō falsum. Si
 autē oicic qz ly si teneat se a parte p̃dicati. ergo omne falsū
 est falsum si ē impossibile. p̃z dñs ab vno uertibili ad reli-
 quū. sed p̃tra pono qz nullū falsuz sit. isto posito: sophisma
 non p̃pter hoc red dicitur falsuz magis qz ante. arguit̃ qz sic:
 omne falsum si est impossibile non est verū. ergo ois falsuz si
 est impossibile est falsuz. ergo ois falsuz est falsuz si ē impossi-
 bile. ergo ois falsuz est. p̃z dñs a tertio adiacēte ad secūduz
 adiacēs. ergo a primo ad vltimuz: omne falsuz si est impossi-
 bile non est verū. ergo aliquid falsuz est. dñs est falsuz: er-
 go z anteceds. Quarto. cõtradictoriū sophisnatis est
 verū. ergo zc. p̃batur aia: hoc est veruz: aliquid falsum si
 est impossibile est verū: z hoc est contradictoriū sophisma-
 tis. ergo zc. maior arguit̃ sic: hoc est verū demōstrādo illā
 deus est: z hoc ē falsuz si est impossibile. ergo aliqd falsuz si ē
 impossibile est verū. p̃z cõsequētia: a resoluetibus ad resolu-
 tus: ex quo nō apparet: qz alia idēfinita sit inferibilia ex il-
 lis demōstratiuis. Itē verū est falsuz si est impossibile. ergo
 aliquid falsuz si est impossibile est verū. p̃z dñs: per p̃uerfio-
 uem simplicē. z p̃bat̃ aia ut supra: hoc est falsuz si est impos-
 sibile demōstrādo illā: deus est: z hoc est veruz. ergo zc. pa-
 tet consequētia per resolutionem.

3m arg

4m ar.

In contrarium

arguit̃ sic. Aliqd falsum si ē im-

possibile non ē veruz: z nihil ē fal-
 sum qz illud si ē impossibile nō ē veruz. ergo omne falsuz si est
 impossibile non est veruz (p̃z dñs) ab exponētibus ad expo-
 situm: anteceds est verum. ergo z consequens.

Circa

dicta z maxime circa m̃az pmi argumti si ista

p̃z dñs. nō dditionis dditionaliter tēta nullū termi-
 num mobiliter distribuit: p̃bat̃ ly albū i hac dditionali: si al-
 bum ē soz. ille nō ē niger: non stat oistributue mobilr. g̃ r. c.
 aia arguit̃: qz si ly albū oistribuet̃ mobiliter: ista p̃sequē-
 tia eēt bona: si albū ē soz. ille nō ē niger: s. hoc ē albū demō-
 strādo soz. qz si hoc ē soz. iste nō ē niger: p̃z dñs: qz ṽliter se-
 quit̃ i alijs omne albū ē soz: hoc ē albū. qz hoc ē soz. tu es aliqd
 ab albo: z hoc ē albus: ergo tu es aliud ab hoc albo: sed con-
 sequēs ē falsum: qz p̃tradictoriū cõsequētis stat euz ante-
 cedente: nam hec stat similit: hoc ē soz. z ille ē niger. Item
 ly homo in hac cõditionali: si homo non est: risibile non est
 nō stat oistributue. ergo in nulla alia: p̃z: qz signa distribu-
 tiua eqne oistribuiunt in negatiuis negatione postposita:
 sicut in affirmatiuis: vū bene patet inductiue: anteceds
 patet: qz aliter illa cõsequētia esset bona: si homo nō ē: risi-
 bile nō ē. sed tu es homo: ergo si tu nō es: risibile non ē. sed
 consequēs ē falsum: qz est vna cõditionalis: cuius antecē-
 dens ē possibile: z consequens impossibile. Ex ista resolu-
 sione sequitur: qz nota cõditionis dditionalr tenta nihil
 oino distribuit: quia omne signum oistributiū oistribuit
 mobiliter: nisi aliunde impēditur: sed ly si nunqz distribu-
 it mobiliter ṽl probatus est. ergo zc. Secunda conelo-
 Nota cõditionis cõditionaliter tenta cõfundit cõfuse tñ
 imobiliter omne terminū cõmunē sine cõpositionis: siue p̃-
 cedat siue sequatur: nisi aliunde ipēditur. p̃z. quonā dicē-
 do aial ē si homo est: tuu ly aial: qz ly homo: stat cõfuse tñ
 imobiliter (probatur) nō licet descendere distributue: nec

p̃z dñs

Coz

z. dñs

propositionibus dictis nota conditionis teneat se a parte predicati: potest tamen p limitatione se tenere apre subtr. vt oẽ qd est falsuz si ẽ ipole nõ ẽ verũ: oẽ qd est falsuz: si est posibile est verũ: oẽ quod est falsuz si est ipole est falsuz. 2 qis istarũ ẽ falsa (vt pz per suas exponetes) Et pter dicitur q tales sunt cõuertende simplr: 2 dº q auqg qd ẽ falsuz si ẽ ipole est verũ: aliqđ verũ est aliqđ qd est falsuz si est ipole.

¶ Prima pars principalls.

Mortuus in decimo sopbi. Qui libet homo morietur qñ vnus solus hõ morietur. Cõtra si qlibet homo morietur qñ vnus solus hõ morietur: qñ vnus solus hõ morietur qñ vnus solus hõ morietur. Et confirmat: qz p idẽ seqr: q qlibet homo morietur: qñ nõ qlibet hõ morietur: quia iste homo morietur qñ si qlibet hõ morietur: 2 iste: 2 sic de singulis. igit r. Itẽ aliqđ hõ morietur qñ nõ qlibet hõ morietur: 2 nullus ẽ vel erit hõ: qñ ipse morietur qñ non qlibet hõ in o morietur: s; nõ ẽ falsuz (cũ ex isto seqtur) q qlibet hõ morietur: 2 nõ qlibet homo morietur: nõ qlibet tpalis est illaria vni copulatie. seqtur enĩ: dũ for. currit plo disputat. g for. currit: 2 plato disputat. ¶ 2º. potẽ ẽ q nullus homo morietur. g r. pz dº qz bec ẽ necẽcia qlibet hõ morietur. aĩs arguitur 2 facio hoc argm: tu credis peise q nullus hõ morietur: qñ tu nõ decipis. g nullus homo morietur (pz) qz ex opposito seqtur oppositu vt aliquis homo morietur: 2 tu credis peise q nullus homo morietur. g tu decipis: tũc sic: ista pñ ẽ bona: 2 aĩs ẽ potẽ. g 2 dñs. q aĩs sit potẽ (arguitur sic) tu credis peise ista tpalez: nullus homo morietur qñ tu nõ decipis: qz seis q ista significat addeãte: q nullus hõ morietur qñ tu non decipis. g tu credis peise q nullus homo morietur qñ tu non decipis: ista pñ ẽ bona ab officiatuº ad officiatu. aĩs ẽ potẽ: g 2 dñs. ¶ 3º. aliqđ hõ morietur qñ non morietur. g r. pbatu aĩs: aliqđ hõ ẽ mortuus qñ nõ ẽ mortuº. g p idẽ de futuro. aĩs declaraf (2 pono) q for. 2 plato i pn cipio hore pterite se taliter vulnauerint vulncribº qbº for: mortuus ẽ in medio istã hore qd fuit. a. 2 plato nũc pmo sit mortuus. isto posito arguit sic. plato est mortuus ppter vulnus sibi illatuº a forte. g for. occidit platonẽ: sed nõ in. a. nec post. a. qz tũc nõ fuit for. g ante. a. sit ergo in. b. istanti: arguit sic: for. in. b. istanti occidit platonẽ. g in. b. istanti plato fuit occisus a forte. g tũc plato fuit mortuº (sed arguitur) q tũc plato nõ fuit mortuus: qz pñue vixit plato vsq; ad hoc instã: 2 nũc pmo ẽ mortuus. g r. ¶ 4º. aliqđ hõ desinet ẽ qñ ipse nõ desinet esse. g r. aĩs pbat 2 pono q i. a. istanti antexps desinat ẽ per remoº de pñenti. 2 tũc argult sic: tũc antexps non erit qñ ipse nõ desinet esse: 2 imediate ante illud instã ipse erit qñ nõ desinet esse. g in. a. instanti antexps desinet ẽ qñ ipse nõ desinet esse. pz pñia ab exponẽtibº ad expositu. pma pars aĩtis est nota: qz suu dicatoriu ẽ est falsum. 2 2º pars pz: qz antexps nunqđ desinet ẽ nõ in .a. instanti. qnare r.

Ad oppositum

arguit sic. Ille homo morietur qñ vnus solus hõ morietur: 2 iste r. se de singulis. g qlibet hõ morietur qñ vnus solus hõ morietur (pz dº) p iductione: aĩs ẽ verũ: g 2 dñs: qd ẽ sophº.

Circa

materia pmi argumẽti sit bec pma. ¶ Quilibet tpalis est ppõ cathegorica 2 nõ yporhetica (pbamr) qlibet ppõ tpalis subordinaf imediate vni merali cathegorice. g r. aĩs pz inductine: nõ bec: duz ego sum tu es: subordinatur hũc inetalit: rãpne in quo ego sum est tps in quo tu es: siue istũ illud instã in quo ego sum: est illud

instã in quo tu es. Sit hec: anteq; antexps erit tu eris: sibi ordinaf hũc in stãri in quo tu eris erit anteq; instanti antexpi erit: 2 sic psequẽter de alijs. ¶ Itẽ similitudina 2 relatiua ppõ est cathegorica 2 non yporbetica. vt pz de illis: rures albus: sicut plato ẽ albus: in es homo qui est aial. g p idẽ tẽporal 2 localis: dici debet cathegorice 2 nõ yporbetice. ¶ Cõtra bec ppõ est tpalis. qñ tu eris antexps erit: 2 for. di: sputabit: eũ sit tpaliter pbanda: 2 nõ est cathegorica s; ypõthetica. g r. ¶ Rõndetur q sicut bec cõiter tu es hõ: 2 tu es aial: est ppõ copulatiua nõ obstãte q sit cathegorice pbabilis: ita ppõ illa est copulatiua: s; pbe cathegorice. dato q nota tps cadat supra totũ sequẽs isto: tũc tu eris 2 tũc antexps erit: 2 tẽ for. disputabit. g quãdo tu eris antexps erit: 2 for. disputabit. ¶ 2º. nõ qlibet ppõ tpalis est tpaliter pbãda: pbat bec ẽ tpalis qlibet hõ morietur quando vnus solus hõ morietur: 2 nõ pbat tpaliter: sed exponit sic: aliqđ homo morietur qñ vnus solus morietur: 2 nõ est vel erit aliqđ hõ qñ ille morietur: quãdo vnus solus hõ morietur. g r. pma expones pbat resolubiliter: vt hoc morietur qñ vnus solus hõ morietur: 2 hẽ est vterit aliquis hõ: s; pma resolucõs pbat iam tpaliter: vt hoc morietur tũc: 2 tũc vnus solus hõ morietur. g hoc morietur quando vnus solus homo morietur: ita q in tpalibus sicut in alijs cathegorieis pbatio ppõnis incipit a priori termino mediato. Ita dicit de localibus q ista ois hõ erit vbi tu eris. primo pbat exponibit: deinde pma expones resolubit: vltio vò bec. hoc erit vbi tu eris: pbat localiter sic: hoc erit ibi: 2 ibi tu eris. g hoc erit vbi tu eris. ¶ Ex pdictis sequit. ¶ Aliqua tpalis vel localis ẽ alienius quatitate: 2 aliqua nulliº. pñus patet de illis: ois homo morietur quãdo vnus homo morietur que est vniuersalis 2 bec ẽ indefinita: sol lucet vbi ego suz: s; iste nõ sũt alicuius qritatis: quando vnus homo morietur: qlibet homo morietur: 2 vbi ego suz sol lucet: qz nulla carũ pbat more cathegoricarũ que sunt alicuius qritatis: sed habet pro priũ modũ. vnde pma sic pbat: tũc vnus homo morietur: 2 nũc qlibet homo morietur. scẽda vero sic: hic sum: 2 hic non lucet: nec ille est modus resolutorio cathegorice tentus: s; videat confimilis: qz in resolutione pprie dicta que est sillogismus demõstratiuus: cõcluditur maior extremistas de minori vel pportionali: hic autẽ cõcluditur ppõ de ppõne. Itẽ in resolutione nõ sunt nisi duo demõstratiua: hic autẽ multiplicantur fm multitudinẽ ppositionũ note tẽporalis vel localis. naz ille quãdo tu eris antexps erit. hẽ erit instans: vbi tu eris. antexps erit quãdo ego ero: habet plurẽ tres demõstratiuas: quaruz pñ ẽ dicitur demon stratue instãtis vel tẽporis. Alie vero dicuntur demon stratue loci. Verũ est tamen q nota tẽporis pñus sumit pro instanti qz pro tẽpore: ideo demõstratiue debet ẽ de demõstratiue instantis potius qz tẽporis. Cõsimiliter est dicẽdum de causali 2 expletina: q sunt cathegorie: 2 habet pprias pbatiões: causales enĩ habent duas causas veritatis importantes causalitate 2 illatione: ex quarũ qualibet seqtur causalis. Naz bene sequit deus est causa tu. ergo qz deus est tu es. Etia sequitur bec ppõstio rures homo: infere illã: tu es animal: sic adequate significãdo: 2 nõ contra: ergo qz tu es homo: tu es animal. Ex ista ergo qz. a. est. b. est: non debet inferri q. a. est causa. b. qz posito q. a. contertaẽ cum illo termino homo: 2. b. cuz illo termino aial. esset antecedeẽ verũ 2 cõsequẽs falsuz: nec etiã debet inferri q. b. sequat ex. a. qz posito q. a. cõuertat cuz illo termino deus: 2. b. enĩ illo termino instans pñens. antecedeẽ ẽẽ vep; 2 cõsequẽs falsuz. Naz quia deus est hoc instãtis est: nõ tamẽ sequitur deus est. ergo hoc instans est: sed ex illa: qz. a. ẽ. b. est: sequitur bec disunctiua. a. est causa. b. vel. b. sequit ex. a. Expletina vero probatur absolute per copulã suarũ partiu: nõ bene sequitur: celũ mouetur: 2 celum quiescit. ergo

1º argm

2º argm

3º argm

4º argm

pº

objecta

Riñsa

zº

p. cor

Quartūdecimū

ais arguit in a. instāti archa noe cōtinebat aliqd aial: r in a. instāti nullā fuit aial qn illō rinebat archa noe. g in a. instāti archa noe rinebat oē aial (p3 rna) ab exponētibus ad expostū. ais est veruz: g r dūs: silt archa noe incepit in a. instāti rinecere oē aial: qz in illo instāti rinebat oē aial: r nunq̄ ante illud instās rinebat oē aial: posito q. a. instās fuerit p̄m instās i q̄ bec ppō fuit vā: oē aial ē in archa noe.

Ad oppositum

arguit sic. Omne aial fuit in archa noe: tu fuisti aial: g tu fuisti in archa noe: tunc discursus est bonus: qz est sillus in 3. p. me: p̄ ē falsa. g aliq̄ p̄missarū. nō maior: g minor q̄ ē sopb. materia p̄mi arḡ sit bec p̄ma p̄. Aliqua ppō est vera affirmatiua de p̄senti: cui nō rīdebit ali

Circa

qua de futuro vera: nec rīdebit aliq̄ de p̄terito (p3 d̄ illa) tu es oē aial in illa domo (dato) qz nulluz aial p̄ter te sit in illa domo: r qz multi hoies fuerint r erūt in illa domo. Nā bec r̄tinue fuit falsa: tu eris oē aial in illa domo: r bec silt semp̄ erit falsa: tu fuisti oē aial in illa domo: qz tu nō fuisti oē aial qd̄ fuit in istā domo: silt bec est vā: tu es tantus p̄cise sicut tu es: r tū bec nunq̄ fuit vā: tu eris tā p̄cise sicut tu es: nec ista erit vera: tu fuisti tāntus p̄cise sicut tu es (dato) qz tu angumētaberis p̄ totā vitā tuā. etiā bec ē vera: B instās ē instās qd̄ ē: r bec nunq̄ fuit vera: B instans B instās qd̄ ē: nec vnq̄ erit vera: hoc instās fuit instās qd̄ est: demōstrādo instās p̄is: Itē bec est vera hoc necēio ē demōstrādo aiaz for. tūc p̄mo exātis: r tū bec nunq̄ fuit vā: hoc necēario erit: sicut nec illa nunq̄ erit vā: hoc necēio fuit vt bū p3 per suas exponētes. C 2. s. Aliqua est ppō de futuro vera: cui nō rīdebit aliq̄ de p̄senti nec de p̄terito vā: p3 de ista: tu eris ita senex sicut tu eris: q̄ est vā. r nunq̄ erit aliqua talis vera: tu es ita senex sicut tu eris: r tu fuisti ita ita senex sicut tu eris. Itē dico de ista: tu eris ita magnus sicut tu eris: aut de illa: tu eris maior q̄ tu eris: posito qz angumētaberis qnouisq̄ mozieris. Silt bec est vera: hoc instās erit instās qd̄ erit: demōstrādo p̄mū instās esse an̄ p̄i: r tū nulla instāri erit vera: hoc instās ē instās qd̄ ē: hoc instās fuit instās qd̄ erit. Itē bec est vera: tu eris oīs hō qui est albus: r tū nulla instāri erit vera: tu es oīs homo qui est albus: tu fuisti oīs hō qui est albus (p3) dato qz iam scis oīs hō alb.

2. s.

3. s. Aliq̄ ppō de p̄terito ē vā: cui nō rīdebit aliqua de p̄senti: nec de futuro vera (nā p3 de ista) hoc instans fuit instās qd̄ fuit: demōstrādo aliqd̄ instās esse. Ade cui nō rīdedit aliqua talis vera: hoc instās est instās qd̄ fuit: hoc instās erit instās. s. qd̄ fuit. Itē bec ē vā: tu fuisti maior q̄ tu es: r tū nulla istāri fuit vā: tu es maior q̄ tu es: r tu eris maior q̄ tu es. supposito vt supra: qz ab instāri tue exceptiōis vsqz ad istās tue de sitionis debeas continue angere. Item bec ē vera: tu fuisti homo qui est albus: r tū nulla istāri fuit vera: tu es hō q̄ est albus: tu eris homo qui est albus (dato) qz cōtinue ante instans p̄sens fuisti niger: r nūc sis albus. C 4. s. Que libet ppō affirmatiua simplex vera de p̄senti: relinquit vnā verā de p̄terito: postq̄ habuit vnā verā de futuro. Itē telligo per ppōnez simplices cathegoricaz istaz: in qua nō ponit signū cōfusiū: nec cōplexuz verbale ex parte alicuius extrēmi: ista cōclusio pater in ductine: quū sit bec est vera: aliquis hō currit: bec aliquis fuit vera: aliquis hō currit: r bec similiter erit vera: aligs homo cucurrit: r si iam veruz est qz for. ē albus vel niger: faciens vel patiens: aliq̄ fuit ita qz ipse erit albus vel niger: faciens vel patiens: aliquādo erit ita qz fuit ipse talis vel talis vel hō. C Intelligēdū qz lz ppōnes simplices cathegoricaz de p̄terito r futuro inicē respondeāt: nō tū illis ppō de p̄senti. Nā bene sequitur albiun fuit nigrum. g aliq̄do fuit ita qz albus erit nigrus: r cōtra: albus erit nigrū. g aliq̄ erit ita qz albus fuit nigrus: r cōtra: albus erit nigrū. g aliq̄ erit ita qz albus fuit ni

3. s.

4. s.

Nobile

grū. sed nō sequit̄ albus fuit nigrū. g aliq̄ fuit ita qz albus est nigrū: nec sequit̄ albus erit nigrus. g aliq̄ erit ita qz albus est nigrus. Sorte oicer̄ qz lz non rīdeat illis de p̄terito r futuro: ista de p̄senti significata: illis tū rīdet bec: hoc est nigrū demōstrādo illud pro quo supponit subm. C Sed ō obiectō bec ppō: hoc est nigrū responder. illi: hoc fuit nigrū. g non illi: albi fuit nigrus (patet rna) qz aliquādo sequit̄ qz hoc i finities de p̄terito pōtū rīdere: videlicet illis: albus fuit nigrū: caliduz fuit nigrū: currēs fuit nigrum: qm̄ de illo de mōstrato: oia illa subiecta pōtuerūt supponere: imo sequit̄ qz vni ppōni simplici de p̄terito vel futuro infinite: oē p̄tī rīdeat r rīdebit: qz ifinita alba fuerūt nigra: r infinite alba erūt nigra. Itē bec rna non valet: albus erit nigrū: ergo aliquādo erit ita qz B ē nigrū: quocūqz demōstrato: qz ais semp̄ erit possibile: r oīs aliq̄ erit impoē. g ista demōstratiua non rīdent isti de futuro. Silt quocūqz demōstrato nō sequit̄: albi fuit nigrū: g aliq̄ fuit ita qz hoc est nigrus: cū ais semp̄ fuerit verū: r oīs aliq̄do falsuz.

Ex predictis

patet r̄sio ad p̄m argumētū. C Sed d̄ qz bec de p̄senti: oē aial est in archa noe aliq̄ fuit vera: nunq̄ tū sibi rīdebat aliq̄ de p̄terito: vel de futuro vā. Sciendū tū qz bec rna nō valet. bec de p̄terito aliq̄ fuit vera: r significat p̄cise sicut tūc significabat. g adhuc ē vera: qz posita creatiōe mūdi: bec aliquādo fuit vera: adā fuit oīs homo: r tū bec est falsa: adā fuit oīs homo. Itē dato qz oia aialia que fuerint ante primuz instās diluuij fuissent in archa noe: in medio vel in vltimo instāti diluuij bec fuisset vera: oē aial fuit in archa noe: et iam est falsa. C Ad secūdū nego qz omne aial aliq̄ fuit in archa noe (r ad p̄banōē) nego illaz r̄nas: omne aial tūc fuit in archa noe. g omne aial aliquādo fuit in archa noe. r dico qz arguitur distributiue. qz si ly aliq̄ est determinatio distributi terminū erit star distributiue (r dato) qz stet confuse tū: adhuc rna non valet: qz ly aial in ante restringitur: r in consequente non: adeo virtualiter arguit distributiue ab inferiori ad suuz superius. Cōtiter nego illā consequētiā. Aliquādo omne aial fuit i archa noe: ergo oē aial aliquādo fuit in archa noe: nec est verū: qz exponētes ante cedētis cōuertātur euz exponētibus cōsequētis: qz antecedens nō est exponibile: sed resolubile isto modo: tūc omne animal fuit in archa noe: r tūc est vel fuit aliquādo. g ali quando omne animal fuit in archa noe: r cedo cōsequēs. sicut ais: non tū cedo qz tūc fuit omne aial in archa noe: nec qz omne aial tūc fuit in archa noe. C De tertū nego qz aliquādo incepit esse omne aial in archa noe: r nō sequitur: aliquādo fuit ita qz incepit esse omne aial in archa noe. ergo aliquādo incepit eē omne aial in archa noe: qz in ante cedēte supponit ly aial solū pro aiali qd̄ fuit in aliquo instāti diluuij: r in ante absolute pro omni aiali qd̄ fuit: ex quo illud verbū incepit est p̄teriti tēpōis: nec aliāde sit restrictio. Dictuz est tamē in p̄mō sophismate: qz aduerbiuz de mōstrādi non restringit terminū distributiū verbo mediāte r diuī. C Sciēdū tamē qz illa cōsequētiā nō valet: nunc est omne aial in archa noe: r non imēdiate ante instās p̄is fuit omne animal in archa noe: ergo incepit esse omne aial in archa noe: qz in medio instāti diluuij erat antecedēs verum r consequēs falsuz: sed oebuit esse secunda exponens vna illaruz: non imēdiate ante instās p̄sens fuit ita qz oē animal est in archa noe: aut nunq̄ fuit imēdiate ante instās p̄sens omne aial in archa noe: qz ly imēdiate si sequitur verbum potest restringere: non autē si p̄cedit. C Ad q̄r

Ad p̄m argum̄

Ad 2m

Ad 3m

Nobile

Ad 4m

Quintūdecimuz

est risibilis: aut de predicato isti vñs: ois hō ē aīal: eū idē sit subm exclusiue et sue pīacētis: et idē sit pīacētū vñs et sue indefinitē: q̄ est pars eius. **C 4° seq̄.** q̄ sub termino stāte p̄fuse tñ p̄tingit descēdere disīuctiue: et sub termino stāte determinate p̄tingit descēdere disīuctim. Ex quo idē termini supponit determinate et p̄fuse tñ: ita q̄ nō sequit̄ talis termin⁹ supponit determinate. q̄ nō supponit cōfuse tñ: vel disīuctiue: nec ecōtra. **C Intellegendū tñ q̄** lz diuerse suppositiones cōpctāt eidē termino: hoc nō ē respectu eiusdē vñ subm hui⁹: ois hō ē aīal: stat distributiue in ordie ad totam vñs: et respectu signi vñs p̄tingit descēdere copulatiue: et idē subm stat determinate in ordine ad p̄pōnē indefinitā: et respectu eiusdē p̄tingit descēdere disīuctiue. Idē dicit̄ de subo illius exclusiue: nō hō est risibilis: q̄ in ordine ad exclusiua supponit p̄fuse tñ: et nō determinate et respectu determinationis exclusiue p̄tingit descēdere disīuctim et nō disīuctiue. In ordine vero ad pīacēs stat determinate et nō confuse tñ et respectu eiusdē d̄z descēdi disīuctiue: et nō disīuctim.

2° p̄. **C 2° p̄.** Omne v̄bū plati aplatonē est v̄bū negat̄: et nō aliq̄ p̄pō p̄rolata ab eo est p̄pō affirmatiua (p̄) dato q̄ plato p̄tulit illā: nullus d̄z ē ip̄e nō p̄tulit nisi vñ neg^m. vt suppono: et q̄ illā ē affirmatiua. d̄z ē idē p̄tulit affirmatiua. **C Ex ista p̄ne seq̄ p̄.** q̄ nulli⁹ negatiue v̄bū p̄ncipale le affirmat̄: et nō alicui⁹ affirmatiue verbū p̄ncipale negat̄. p̄ma ps p̄z iuductiue: et fa ē p̄bara. **C 2° seq̄.** q̄ a. z. b. p̄pō nes inuicē p̄uertunt̄: et eidē mētalī subordinant̄: et tū v̄bū p̄ncipale vñ negat̄ et alteri⁹ affirmat̄. p̄z dato q̄ a. sit illa totalis de⁹. et z. b. pīacēs isti: nullus de⁹ est. **C 3° p̄.** Impossibile ē platonē p̄tulisse istā: nullus de⁹ ē gn p̄tulit v̄p: et tū pole ē eū p̄ferte eandē nō p̄ferēdo v̄p̄z. p̄ma ps ps: qz ipole est platonē p̄tulisse illā: nullus d̄z ē gn p̄tulit illā: deus ē. fa ps declarat̄. nā q̄ diu p̄ferē ps p̄pōnis: tam diu p̄ferē ip̄ia p̄pō: lz possibile est platonē p̄ferre illaz negationē: nullus nō p̄ferēdo illā d̄z ē. igit̄: pole ē plonē p̄ferte illā: nullus deus ē. nō p̄ferēdo illā: deus ē. quo posito: et ad missoplo p̄fert̄ illā: nullus de⁹ est: nō p̄ferēdo aliqd̄ verū.

3° p̄. **C Ex ista p̄ne seq̄ p̄mo.** q̄ aliq̄ innicē p̄uertibilia dicunt̄: afor. et aplonē: nō obstāte q̄ for. nō d̄ic nisi necēssus: et p̄lo dicit ipole. p̄z supposito q̄ for. dicat̄ illā nullus asinus est chy: mera: cui⁹ platio sit solū sup negationē: plato vō dicat̄ con similit̄: cui⁹ platio sit super verbūz. **C 2° seq̄.** q̄ plato p̄ p̄ferre verū. nō p̄ferēdo falsū: et tū nō p̄t p̄ferre verū: gn p̄ferat nō verū. p̄ma ps p̄pō: et fa declarat̄: qz plato non pōt p̄ferre aliq̄ p̄pōnē gn p̄ferat partē ei⁹: que nō p̄t esse p̄pō. **C 4° p̄.** Possibile est for. audiri oēm vocē platāz aplatonē: et nō tū est pole for. audire oēm vocē platāz aplatonē. p̄ma ps est de se nota: et fa m̄ p̄bo: nā sit for. audit vocē platonis isti⁹ vocis vna ps ē audita: et altera ē audicēda p̄mo qz vox est ens successiui: p̄ qz si nō est aliq̄ pars audicēda: illa vox tota ē audita: et h̄ vñs for. nō audit illā: et sic vna ps illius vocio manet audicēda: et illa est platā aplatonē: vt suppono: q̄ for. nō audit oēs vocē. platā aplatonē. **C Ex ista p̄ne seq̄ p̄mo.** q̄ pole ē platonē p̄tulisse oēm vocē audicētam afor. nō tū ē pole for. audire oēm vocē platā aplatonē. p̄z ex d̄cio. **C Sc̄do seq̄.** q̄ hoc fophisma ē possibile. oē auditū afor. ē platā aplatonē: hoc tñ ē ipole: q̄ q̄d auditur ofor. p̄fert̄ aplatonē: nō p̄ hoc: qz impossibile sit platonē p̄ferre aliqd̄: qz necēssus est: si plato p̄fert̄: q̄ ipse p̄fert̄ aliqd̄. Sed aliā de cā: q̄m q̄m cūcūq̄ innicē applicēt̄ for. et plato: ex quo nulla vox subito multiplicat̄. sic platōe loquēte v̄p̄z est dicere q̄ ipse p̄fert̄ aliquā vocē quā nō audit for. ita ecōtra for. audire aliquā vocē quā plato nō p̄fert̄: lz for. tes illam p̄tulit.

Ad p̄m argum̄ dicit̄ q̄ in rei veritate nō q̄q̄d auditur afor. p̄fert̄ aplatonē: et q̄ multe sunt partes illius hō est asin⁹: quas audit for. quarū nullā p̄fert̄ pla

to: ideo argumētū in oppo^m nō cludit nisi q̄ oē auditum afor. p̄fert̄ aplatonē: vel est p̄rolari aplatonē: et hoc p̄cedit Deinde nō icōuenit q̄ p̄pō affirmatiua sit platā aplatonē et tūc ad arg^m p̄pō negatiua ē illa in qua verbū p̄ncipale negat̄: verū est p̄ negationē exīte aliqd̄ illi⁹. mō isti⁹ homo ē asinus: verbū p̄ncipale negat̄ nō p̄ negationē q̄ sit ps eius: lz totius vñs negatiue. Dicat̄ q̄ p̄pō negatiua est illa cui⁹ verbū p̄ncipale negat̄ p̄ negationē exītes aliqd̄ eius et p̄pō affirmatiua ē illa cui⁹ p̄ncipale verbū nō negat̄ p̄ negationē exītes aliqd̄ sui. Et nō itelligunt̄ p̄p̄ic ille descripiiones: nisi de p̄pōnē affirmatiua vel negatiua vocali vel scripta. Itē cōcedo q̄ p̄lo p̄fert̄ falsū: et q̄ illa nullus hō est asin⁹ significat falsū: nec ē incōueniēs p̄pōnēz verā significare falsū: et p̄pōnē falsū significare verū: imo hoc hō est asinus: h̄z ifinitas necēssitates. s. boiez eē aīal: et boiminē esse corp⁹: et boiez eē subam: et sic de singulis ifinitis q̄ sequuntur ad illā: hoc aut̄ hō ē aīal significat boiez eē asinū: et boiez eē caprā: et ifinita alia q̄ claudunt̄ in p̄pōnē illa: rō ne subiccti: et p̄ri: nō tñ p̄ hoc eadē p̄pō ē vera et falsa: qz veritas et falsitas p̄pōnis cognoscit̄ ex significato p̄marior⁹: et il sc̄dario. **C Ad sc̄d̄z cōcedo q̄ plato successiue p̄fert̄ illam: nullus hō est asin⁹: et p̄rter q̄ d̄icēs vñl verbū psalteriū dicit totū psalteriū: nō tū dixit totū psalteriū: lz icipit dicere totū psalteriū. **C Lōtra dictū est in alio fophismate: q̄ archa Noe nō incepit p̄ncipē oē aīal: qz nō p̄tinebat oē aīal: q̄ p̄t idē tu nō incepisti dicere psalteriū: nec aliquā p̄pōnē nisi dixeris illā. **C Rñ d̄c̄ negando d̄icit̄: qz ibi arguit̄ in terminis distributis: et nō respectu vbi ipoztantis successiue. Dic̄ aut̄ termin⁹ nō distribuitur: imo p̄t stare discrete et sup̄ respectu verbi ipoztat̄ successiue. vñ si aliq̄ nō dixit̄ a. p̄pōnē et postea fuit ita q̄ tu d̄icis. a. p̄pōnē: tu icipisti dicere. a. p̄pōnē: sed nō starcha Noe aliq̄ nō p̄tinebat oē aīal: et postea fuit ita q̄ cōtinēt̄ oē aīal. ipsa incipit p̄tinecere oē aīal: et hoc p̄ variationēz suppōnis: vt dicebatur. **C Ad tertū dico q̄ plato p̄tulit q̄z for. audiuit: et ne go q̄ intētio vocis multiplicē subito: sicut nec itētio soni. tonitruū enī p̄ius fuit in aete q̄ audiat̄ q̄d declarat̄ splendor p̄ueniēs: et p̄ius videt̄ p̄act⁹ cor^m se p̄uentiētū q̄ audiat̄ p̄uissio: lz itētio vocis nō beat̄ d̄riū p̄p̄ire tū causat̄ successiue p̄ accēs rōne mot⁹: cui⁹ nā d̄istit̄ in sicrip̄ p̄tē: post p̄tē. vñ lumē q̄tū est ex se fit subito: et nō h̄z d̄riū: potest tū fieri successiue aut̄ tōne medy successiue dispositi. aut̄ tōne cor poris luminosi successiue in ori. intētio aut̄ coloris subito multiplicat̄: qz nō idiget̄ motū acris: sicut vox q̄d declarat̄ ipetus vētoz ip̄d̄icētū p̄ceptionē soni: et nō vñs cōcoloris. Iuxta hoc p̄cedit q̄ possibile est for. audire vocē platonis platonē nō loquēte. ps ex quo vox multiplicat̄ successiue. imo possibile est for. audire voces nullius aīal. paret dato q̄ plato moriatur antēq̄ vox sua sit audita afor. nec sequitur: for. auditur. a. vocem: et illa fuit vox platonis: quia illa vox non fuit platonis: quādo for. audire illam: sed solū sequitur: q̄ voces platonis for. auditur. **C Ad quartū dicit̄ breuiter q̄ quilibet littera vocalis est diuisibilis in infinitū: et q̄ potest audiri vna medietas: et medietas medietatis: et sic in infinitū: nō audicēdo totū: sicut etiā pōt̄ p̄ferri nō tamē quilibet talis pars est littera vocalis: lz lz quilibet talis pars est vox: vnde sicut nō quilibet pars l̄e scribere est littera: quia requirit̄ determinata figura ad cē littere quā non habet quilibet pars littere: ita non quilibet pars littere vocalis est littera: quia requirit̄ determinata d̄articulatio in medio quā nō habet quilibz pars. et ideo dico q̄ sig^m ista l̄fa. a. in infinite sunt partes eius: quarum que libet est. a. et infinite sunt partes eius: q̄rū nulla est. a. qz in finite sunt partes eius: q̄rū quilibet h̄z figurā denominantē illud eē. a. et ifinite sūt partes eius: q̄rū nulla habet h̄z figurā ideo in quolibet. a. sunt infinite. a. et infinite nō. a. et c.**********

Ad 2^m
obiectō
Rñ d̄c̄
Ad 3^m
Ad 4^m

se: qz in ante refert relatiuū istū terminū hō: r in consequē
 te: istū terminū ens: qz mutat significatū r suppositionē: sed
 ex isto ante bene seqr: qz nihil nō hō videt hoiez. ¶ 2° seqr
 tur. ¶ Illa dīa nō valz. ¶ In hō videt se. gōe vidēs se ē hō:
 dato enī: qz oē aīal videat se: r nihil nō hō videt hoiez: est
 aīis vey: r dīis flīn: tñ ex isto ante bene sequit oē vidēs hō
 minem ē hō: s; eō non valeat. ¶ 4° ¶ Variatio participij
 fm significatiōe est causa variationis relatiui taz significa
 tione qz quo ad supponē: p; nā i illa oīs hō ē vidēs se: suppo
 nit relm distributiōe r nō significat nisi hoiez: supposito qz p
 ticipiū sit adiectiuū istī^o termī hō: r i illa: oīs hō ē vidēs se:
 supō ly vidēs i neutro genere: supponit relm p̄fuse tñ: r
 significat idē qz iste terminū vidēs. ¶ Ex ista dīe seqr p; qz
 tñ hō videt se. r tñ nō tñ hō ē vidēs se (dato) qz ly vidēs
 neutraliter teneat: qz seqr sic tenēdo: r tñ hō est vidēs se.
 ergo omne vidēs se ē hō: r eō. ¶ 2° sequit qz tātū hō ē vi
 dēs se: r nō tñ hō est vidēs se (dato) qz in p̄ma teneat ly vi
 dens adiectiue r i fa neutraliter substantiue tenēdo enī p̄i
 mo nō: ille conuertunt: tantū hō videt se: r tantū homo ē
 videns se: quaz vlis ē ista. oē vidēs hominē vidēt se ē hō.
 non enī pōt illis assignari ista vlis: oē vidēs se ē homo: qz si
 omne aīal videat se: r nihil p̄ter hominē videat hominem
 ē exclusiua vera: r vlis falsa: nec eis pōt assignari illa vlis:
 oē vidēs hoiez ē hō: qz si nihil videat homines nisi hō: r vi
 deat oīs hō sociū suū r non se: ē exp̄^o falsa: r vlis vera.

r per consequens ille conuertuntur: omnis hō habēs equū
 equitat illū: r oīs hō habēs equū equitat omnē equū quez
 hz: sed hec fa ē falsa: r dī casus. ergo r p̄ma. Et ad rōnez di
 co qz iste non sunt singulares illius vniversalis: qz ex quo:
 ly illū supōit distributiōe absolute: s; d; poni i pdicatis sin
 gulariū termin^o distributus equalis illi: isto mō. iste homo
 habēs equū equitat omnē equū quem hz: r iste hō habēs
 equū egat omnē equū quē habet: r sic de singulis: mō que
 libz illaz singulariū est falsa: ex quo sequit: qz nec ille fue
 runt exponētes istius vlis: sed ille hō habēs equū equitat
 omnē equū quē habet: r nullus ē homo habēs equū quū
 equitat omnē equū quē habet: quaz quelz est falsa. ¶ Si
 aut querit de vli illaz singulariū: ille hō habēs equū equi
 tar illū: r ille hō habēs equū equitat illū: r sic de singulis: r
 istaz exp̄^o hō hīs equū egat illuz: r nihil ē homo habēs
 equū gn egat istuz. ¶ Dicitur qz istaz singulariū: r illa
 rum exponētuz: hec ē vlis: oīs hō habēs equū egat equū
 quem hz: r ista est vera: sicut ille singulares: cū suis expo
 nentibus: r i illa dīa sit bona oīs hō habens equū egat il
 lum. gō hō habēs equū egat illum: non tamē arguit ab ex
 positio ad vnā suaz exponētū: qz relm distributiōe absolute
 in p̄to vlis: r non in pdicatio istius indefinitē. ¶ Ex predi
 ctis sequit p̄mo: qz istenō subalternat: qz libz homo habēs
 equū egat illuz: r homo hīs equū egat illū: qz i vli distri
 buit relatiuū: r non i particulari. r ideo subalternū p̄me ē
 hoc: aligs homo habēs equū egat oēm equū quez habet:
 r subalternū se est illud qz libz hō habēs equū egat equū
 quē habet. ¶ 2° sequit qz ille non subcontrariat: aliquid
 homo habens equū egat illū: aligs hō habens equum nō
 egat illum: qz si essent subcontrarie: tunc iste fuisset subal
 ternē: qz libet hō habens equū egat illū: aligs homo habēs
 equū equitat illū: cuius oppositū ē dictū: sed subcontrariuz
 p̄me ē illud: aligs hō habens equū: non egat illuz equum
 quē habet: r subcontrariū se ē illud: aligs hō habēs equum
 egat oēm equū quē bēt. ¶ 3° sequit etiā qz iste nō dīant.
 qz libet hō habens equū egat illū: r nullus hō hīs equum
 quitat illū: qz in p̄ma subitelligit npte pdicatio signū vltē af
 firmatiuū r non in fa. eius subordinat istū: nullus hō habēs
 equū egat equū quē habet. Ideo dīū p̄me ē illud: nullus
 hō habens equū egat omnē equū quē hz: r dīū se ē hoc:
 qz libet homo habēs equū equitat equū quē hz. ¶ 4° seg
 tur qz iste nō dīcunt p̄mo r imediate. quilibet hō habens
 equū equitat illū: r aligs hō hīs equū non egat illū: quia
 hec p̄ticularis subordinat huic imediate: aligs hō habēs
 equū quē hz non egat: s; gō iste auertant: aligs hō habens
 equū nō egat oēs equū quē hz: aligs hō habēs equū equū
 quē hz non egat: non tñ dīcūt p̄mo eidē p̄pōnī r imedia
 te: sicut ēt auertunt ille: hō non currit: r rīdibile non currit
 r tñ nō dīcunt p̄mo r imediate eidē p̄pōnī: s; dīctoriūm
 p̄me ē illud: aligs hō hīs equū nō egat oēs equū quē hz.
 r dīctoriū se ē illud: qz hō hīs equū: oēs equū quē hz eg
 tat: hic tñ nō ē differētia nisi vocales. ¶ Dubitat: qz dictū
 est. s; qz illa p̄positio: oīs hō videt se: non equiualeat illi: om
 nis homo videt omnem hominem: sed p̄batut per singu
 laris: ille hō videt se: r ille hō videt se: r sic de singulis: vbi
 ly se stat discrete nō obstatē i vli stet distributiōe. gō p̄formi
 ter nō apparet rō qz illa oīs hō hīs equū egat illum deat
 equalere huic: oīs hō hīs equū egat oēm equum quē hz
 aut qz aliq singulariū debeat ēē illa: ille hō hīs equum eg
 tat oēm equum quē hz. ¶ R̄idēt qz relm idē p̄titaris sub
 stāte cathē^o relatiū ad suūm aīis distributum p̄ se supōit
 distributiōe non absolute: sed respectiue referentē singula sin
 gulis. Et ideo sicut nō sequit oīs hō videt se: gō oīs hō vidz
 oēm hoīem: Ita non seqr: oīs hō egat equum suūm. gō oīs
 homo egat cuiuslibz hoīs equum: r tunc i singularib^o r ex
 ponētib^o nō o; ponere: relm distri^o: nec aliqd loco sui ha
 E 2

2^m cor^m

4° p^o

3^m cor^m

2^m cor^m

Ad p^m argu^m

3^m cor^m

Ad 2^m

Ad 2^m

Ad 4^m

3^m cor^m

obectō

R̄idēto

p. cor^m

2. cor^m

3. cor^m

4. cor^m

obectō

R̄idēto

ductam: et cu[m] dicitur verum est falsum esse: et falsum esse est falsu[m] hoc negatur: quia co[m]iter cu[m] sic construunt: tenet modall[ite]m et no[n] resoluibil[ite]m: si concedo quod falsum esse est aliq[ui]d falsum: ex quibus no[n] sequitur quod veru[m] est falsu[m]: quia in co[n]sequente tenet ly veruz resoluibiliter: et in ante[m] officia biliter: aliter illa p[ro]p[os]itio non esset va[li]d[us]: s[ed] solu[m] sequitur: quod veru[m] est aliq[ui]d aliter esse est aliq[ui]d falsu[m]: et p[ro]pter dicitur: quod illa p[ro]p[os]itio no[n] valet hoc est falsu[m]: et hoc esse esse: s[ed] hoc esse est falsu[m]: quia ly falsu[m] in ante[m] tenet resoluibiliter: et in ante[m] officia biliter: s[ed] solu[m] sequitur: quod hoc esse est aliq[ui]d quod est falsu[m]: et ita dicitur ad o[mn]ia alia. Ad 4^m nego illa p[ro]p[os]itio facio for. currere: et for. c[ur]re[n]s g[er]o facio for. c[ur]ren[s]e: s[ed] solu[m] sequitur: quod facio aliq[ui]d aliter esse est for. c[ur]rens [et] vltra nego quod vbiq[ue] esse est esse: et p[ro]p[os]itio q[ui]libet illa: vbiq[ue] esse est esse vbi esse est esse: vbiq[ue] scit esse. ibi esse est esse: na[m] hic scitur sol[us] esse: et t[ame]n hic no[n] est sol[us] esse. Et cu[m] dicitur quod quocunq[ue] loco signato: si veru[m] est ibi esse: ibi esse est esse: veru[m] est: no[n] t[ame]n si ibi esse est esse ibi esse est esse: v[er]u[m] si video sol[us] hic: sol[us] esse hic: t[ame]n si hic video sol[us] esse sol[us]. Si hic scio sol[us] esse: et t[ame]n no[n] scio hic sol[us] esse. deinde (concedo) quod illa tu non es significat te esse: et te non esse: quia in no[n] facere intelligit facere s[ecundu]m Av[er]ro[em] in libro elencop. Et quod no[n] sequitur: quod illa est impossibilis: quia impossibilitas categorice pertinet significat[ur] p[ri]marie atq[ue] dicit[ur]: et non secundarie: mo[d]o illa significat p[ri]marie te non esse: et sc[on]trarie te esse: nego t[ame]n quod illa tu es significat te no[n] esse: nec est veru[m] si aliq[ui]d p[ro]p[os]itio significat aliq[ui]d aliter esse: quod suu[m] dicitur significat oppositu[m] istius significati: sed bene: si ista p[ro]p[os]itio p[ri]marie significat aliquid: vel aliquo aliter: oppositu[m] illius q[uo]d significatur per suu[m] co[n]tradictoriu[m] (vt pater inductive) igitur et.

C P[ri]ma pars principalis.

Vgesum primus sophisma. Dia vera et falsa opponunt. Contra a. sunt a. et b. due p[ro]p[os]itiones necessarie: et c. d. vne p[ro]p[os]itiones contingentes: et arguit sic. Dia vera et falsa opponunt. a. b. c. d. sunt vera et falsa g[er]o a. b. c. d. opponunt (p[er] p[ro]p[os]itio) quia est illis in tertio p[ar]te figure. s[ed] est falsa: g[er]o aliq[ui]d p[ro]missa

tu non minor: g[er]o maior. quod ille sit illis in 3° p[ar]te arguit sic: quia si non: hoc est id q[uo]d plus p[re]dicat in minori q[uam] fuerit s[ecundu]m maioris: s[ed] ista subalterna[m]atur. o[mn]ia vera et falsa opponunt: vera et falsa opponuntur: et i[n] seba subicit totu[m] copulatu[m]: g[er]o in p[ri]ma (p[er] p[ro]p[os]itio) cu[m] maior: et minor declarat: na[m] ille co[n]uertunt co[n]uersione simplici aliq[ui]d opposita sunt vera et falsa: vera et falsa sunt opposita: s[ed] in p[ri]ma p[ar]te totu[m] copulatu[m]: g[er]o in se. C 2° o[mn]ia vera et falsa opponuntur: g[er]o o[mn]ia vera opponunt falsis (p[er] p[ro]p[os]itio) ab vno co[n]uertibili ad reliquu[m] p[ro]p[os]itio est falsu[m]. g[er]o an[te]s: quod p[ro]p[os]itio sit falsu[m] arguit sic. o[mn]ia vera opponunt falsis: s[ed] d[icitur] et intelligencie sunt aliq[ui]d vera: g[er]o d[icitur] et intelligencie opponunt falsis: p[ro]p[os]itio est falsu[m] g[er]o an[te]s: s[ed] non fa[ct]a p[er] se est falsa: ergo p[ro]p[os]itio fa[ct]a p[er] se no[n] est falsa arguit. na[m] d[icitur] et intelligencie sunt aliq[ui]d entia: ergo sunt aliq[ui]d vera (p[er] p[ro]p[os]itio) ab vno co[n]uertibili ad reliquu[m] per Aristotelez. 2° metaphysice dicitur: quod vniu[er]salitas rei i[n] eminentia est sua dispo[n]ditate: quod d[icitur] est p[ri]mu[m] veru[m]: a quo sunt o[mn]ia alia vera.

C 3° Dia p[ro]p[os]itio est vera: g[er]o no[n] o[mn]ia vera et falsa opponunt: probat an[te]s: quia si aliq[ui]d p[ro]p[os]itio est que no[n] sit vera: sit igit[ur] illa chy[m] est. Contra illa p[ro]p[os]itio significat veru[m]: igit[ur] illa est vera (p[ro]bat[ur] an[te]s) na[m] illa significat p[ri]mo aliq[ui]d esse: s[ed] aliq[ui]d esse est veru[m]: ergo et. maior arguit. na[m] illa significat aliq[ui]d esse veru[m]: ergo an[te]s arguitur. na[m] illa significat aliq[ui]d esse: et no[n] significat p[ri]us aliq[ui]d significat: ergo significat p[ri]mo aliq[ui]d esse (p[er] p[ro]p[os]itio) cu[m] minor: eo quod s[ecundu]m significat aliq[ui]d: et verbu[m] significat esse: et p[ro]p[os]itio no[n] co[m]ponitur: nisi ex illo s[ecundu]m et verbo: ergo illa p[ro]p[os]itio significat aliq[ui]d esse: p[er] p[ro]p[os]itio: quia quelz p[ro]p[os]itio significat iuxta co[m]ponem s[ecundu]m teriorz: s[ed] quod illa non significat p[ri]us aliq[ui]d aliud significatu[m] q[uam] aliq[ui]d esse: arguit: tu quod chy[m] esse no[n] est aliud q[uam] aliq[ui]d esse. tu quod si significat aliq[ui]d p[ri]us: igitur significat p[ri]mo aliq[ui]d esse quod erit probanduz (p[er] p[ro]p[os]itio) quia co[m]p[os]it[us] e[st] grad[us] p[er]

supponit suu[m] positu[m]. C 4° Dia p[ro]p[os]itio est falsa. g[er]o et. probat 4. arg^m an[te]s: quia si non: max[ime] videt[ur] illa d[icitur] esse. s[ed] s[ed] illa significat p[ri]use aliter q[uam] est: g[er]o illa est falsa (p[er] p[ro]p[os]itio) et probat an[te]s: na[m] illa significat aliter q[uam] est: et non est no[n] significans aliter q[uam] est. g[er]o illa si significat p[ri]use aliter q[uam] est. ergo illa significat p[ri]use non sicut est (p[er] p[ro]p[os]itio) p[er] ab exponetib[us] ad expositu[m]: et 2° ab vno co[n]uertibili ad reliquu[m]. na[m] seq[ui]t[ur] g[er]o aliter. in t[er]ti[o] es ho[m]o. ergo in es t[er]ti[o] ho[m]o: et d[icitur]. p[ri]ma pars an[te]tis arguit: ista significat hic deus esse demonstrado vniu[er]su[m] deu[m] intelligibile[m] q[uod] non est. q[uo]m iste t[er]ti[o]us d[icitur] significat o[mn]e[m] deu[m] inte[n]t[ur]. s[ed] iste t[er]ti[o]us ho[m]o o[mn]e[m] ho[m]i[n]em ima[ge]m. s[ed] illa p[ro]p[os]itio significat iuxta significacione[m] s[ecundu]m t[er]m[in]o[rum] minoru[m]. ergo illa p[ro]p[os]itio significat istu[m] deu[m] esse: s[ed] iste d[icitur] no[n] est. g[er]o significat aliter q[uam] est. 2° pars an[te]tis declarat: quia si illa p[ro]p[os]itio est non significans aliter q[uam] est: ergo illa p[ro]p[os]itio non est significans aliter q[uam] est. p[ro]p[os]itio est falsuz (et 2° p[ro]p[os]itio) ab affirmatiua de p[re]terito infinito ad neg[ati]u[m] de p[re]terito infinito.

In contrarium

arguit. Vera et falsa opponuntur: et nulla sunt vera quin illa et falsa opponatur: quia suppono quilibet p[ro]p[os]itio neq[ue] dicitur. ergo o[mn]ia vera et falsa opponuntur (p[er] p[ro]p[os]itio) ab exponentibus ad expositu[m]. an[te]s est veru[m]: ergo et p[ro]p[os]itio: quod est sophisma.

Circa

mam tacta et maxime in duab[us] vniu[er]sum roib[us] sit bec p[ro]p[os]itio. Si p[ri]use sic est significat. a. p[ro]p[os]itio quecu[m]q[ue] sit illa. a. p[ro]p[os]itio est vera. et no[n] est (p[ro]bat[ur]) quia si sic est significat a. p[ro]p[os]itio: et non aliter q[uam] sic est significat. a. p[ro]p[os]itio: a. p[ro]p[os]itio est vera: igit[ur] si p[ri]use sicut est a. p[ro]p[os]itio significat: a. p[ro]p[os]itio est vera (p[er] p[ro]p[os]itio) ab exponetib[us] ad expositu[m]: an[te]s ar[istote]l[is] (p[er] p[ro]p[os]itio) 2° ap[er] p[ro]p[os]itio arguit. na[m] ille p[ro]p[os]itioes sunt vere. nulla chy[m] e[st] ad a[nt]e fuit: s[ed] xps erit. q[ui]ru[m] nulla significat p[ri]use sic est eo: quod nulla chy[m] meru[m] esse: nec ad a[nt]e fuisse: nec a[nt]e fuisse fore esse. C Ex ista d[icitur] ne sequitur p[ro]p[os]itio si aliq[ui]d p[ro]p[os]itio p[ri]use significat sicut est: illa p[ro]p[os]itio est vera: et non est (p[er] p[ro]p[os]itio) na[m] q[uo]d cu[m]q[ue] data si illa p[ri]use si significat sicut est: ista sic significat sic est: et t[ame]n non significat aliter q[uam] sicut est. s[ed] quilibet talis est vera. ergo et. C 2° sequitur: quod si ita est totaliter sic aliq[ui]d p[ro]p[os]itio significat illa p[ro]p[os]itio est vera: et non est: probat[ur]: si ita est totaliter sicut aliqua p[ro]p[os]itio significat q[ui]libet t[er]m[in]o[m] illa p[ro]p[os]itio significat ita est: sed quilibet talis est vera: ergo et. an[te]s p[ro]p[os]itio p[er] ly totaliter non intelligitur aliud q[uam] qualitercu[m]q[ue]. C Tertio sequitur quod si toto tale significat[ur] alicui[us] p[ro]p[os]itio est sicut est illa p[ro]p[os]itio est vera et non est (p[er] p[ro]p[os]itio) na[m] si totale significat[ur] alicui[us] p[ro]p[os]itio est sic est: quod significat[ur] illi[us] est sicut est: sed illa p[ro]p[os]itio est vera cuius quilibet significat[ur] est sicut est: g[er]o et. an[te]s p[ro]p[os]itio: quia ly totale tenetur ista. C 4° sequitur: quod si p[ri]marie sicut est aliq[ui]d p[ro]p[os]itio significat: aut si aliqua p[ro]p[os]itio significat p[ri]marie sic est: illa p[ro]p[os]itio est vera: et no[n] est: p[ro]p[os]itio: quia si p[ri]marie sic est aliqua p[ro]p[os]itio significat: suu[m] p[ri]marie significat[ur] est sicut est. s[ed] quilibet talis est vera: g[er]o et. 2° vo[lt] p[ro]p[os]itio illius totiu[m] alioz p[ro]p[os]itioe deum probat[ur] sicut 2° pars p[ro]p[os]itio. C Intelliged[ur] quod o[mn]es ille sunt impossibiles. p[ri]use sic est significat aliq[ui]d p[ro]p[os]itio: aliq[ui]d p[ro]p[os]itio significat p[ri]use sicut est: ita est totaliter sicut aliqua p[ro]p[os]itio significat: totale significat[ur] alicui[us] p[ro]p[os]itio est sic est: quilibet t[er]m[in]o[m] aliqua p[ro]p[os]itio significat: ita est quod significat[ur] illius: vel ist[us] est sicut est: q[uo]m q[uo]d cu[m]q[ue] p[ro]p[os]itio vera data ista significat i[n] finitas falsitates: h. n. ho[m]o est aial: significat me esse te: et boiem esse capra: et asinu[m]: et sic de singulis i[n] infinitis. Si q[ui]libet p[ro]p[os]itio significat i[n] finitas veritates. na[m] h[ic] p[ro]p[os]itio ho[m]o est asinu[m] significat boiem esse: et asinu[m] esse: et boiem esse aial: et sic i[n] infinitis. s[ed] veru[m] est talia significata esse sc[on]traria: penes q[uo]d non antedicit veritas nec falsitas p[ro]p[os]itio. C 2° p[ro]p[os]itio. No[n] si pole est ita esse sicut a. p[ro]p[os]itio significat adeq[ue]te a. p[ro]p[os]itio est p[ro]p[os]itio: nec est: p[ro]p[os]itio arguitur. na[m] bec est falsa ip[ro]p[os]itio: chy[m] est: et t[ame]n possibile est ita esse sicut illa significat adeq[ue]te. g[er]o et. 2° pars declarat sic arguendo bec p[ro]p[os]itio chy[m] est significat adeq[ue]te deum esse: g[er]o illa p[ro]p[os]itio significat adeq[ue]te sic est. illa p[ro]p[os]itio est bona: an[te]s est pole (ex quo) est p[ro]p[os]itio vocalis: vel scripta: significans ad pla[ce]m: igit[ur] et con-

Ad 4^m

arg^m

arg^m

arg^m

3. cor^m

2. cor^m

3. cor^m

4. cor^m

3. cor^m

2. cor^m

2. cor^m

3. cor^m

sequens est possibile. 2° pars declaratur quando aliq^o propositio est possibilis: tamen impossibile est ita esse sicut illa propositio significat adequate: probatur r sumo illam mentalem naturaliter significantem. nulla propo est: r ps: q^o illa est possibilis: quia possibile est q^o nulla propositio sit: r q^o non sit possibile ita esse sicut illa propo significat adequate arguit: q^o si possibile e ponat in ee: r arguit sic illa ppd significat adequate sic est: sz significat adequate q^o nulla ppd est: q^o nulla ppd est: q^o hoc no significat adequate sic e: r ita pz q^o implicat dictionem illa ppd em adequate significare sic est.

1° cor^m

Idē dr de illis: ois ppd e falsa: nlla ppd e negatiua. Ex ista r ne seq^o pmo: q^o no e impossibile ita ee sic aliq^o ppd significat adequate: g illa ppd e ipossibilis: vel ecouerso: pmu pz: de illa mentali: nulla ppd e: r 2° de ista vocali vl scripta:

2° cor^m

chy^o e: vel de illa hō e afinus. C^o seq^o q^o aliq^o ppd e possibilis q^o no pt ee vera: r aliq^o no pt ee falsa: q^o tu non e necia: q^o patuit de illa: nulla ppd est: r 2° sit^o de suo dictionio: salia q^o ppd est.

3° q^o

Nō si contingens ita ee sic. a. propo significat adequate. a. ppd est contingens: nec ecotra: p^o ps arguit ponēdo q^o a. sit illa chy^o e (r pz) q^o a. ppd no est contingens: r q^o contingens sit ita ee sicut. a. ppd significat adequate arguit: hec ppd e contingens: ita ee sic. a. ppd significat adequate: r ista significat adequate q^o ita ee sic. a. ppd significat adequate: g contingens e ad ee sic adequate. a. ppd significat: pz oia: ab oficiatib^o ita ee sic. a. ppd adequate significat. r arguit sic. b. ppositio ita ee sic. a. ppd adequate significat. r arguit sic. b. ppositio e falsa: r pt ee va sic adequate significado: g. b. ppd e contingens: pz oia: cu^o minor: r maior arguit sic faciedo illa oiaz. b. ouertit cu^o ppd ne va: g. b. e ppd va. illa oia e bona aia e pole: ex quo e ppd vocalis vel scripta: g r oia. 2° ps oia: patuit: ex poib^o q^o illa mentalis e contingens: nlla ppd est: r tu no contingens est ita ee sic illa significat adequate inuino ipole e ita esse sic illa ppd adequate significat: vt e ostē sitz.

4° q^o

Si necesse est esse ita sic. a. ppd adequate significat. a. ppd e necia r no e: p^o ps pz: q^o e vna dictionalis: cuius dictionio oia no stat cu^o ante: q^o n. a. ppd non sit nec cessaria: r necesse sit ita ee sic. a. ppd significat non e pole. 2° pars e clara: q^o hec e necessaria: ds e: r tu non necesse est ita ee sicut b adequate significat: pbat: sic arguēdo h de^o e significat adequate chymera ee: g no est ita sic ipsa adeq^o significat: hec oia e bona: aia e pole: g r oia: ergo possibile e no esse ita sic h adequate significat: r p oia non necesse e ita ee sicut h adequate significat. Et si arguit sic. necesse e deū esse: r illa ppd adequate significat: g necesse est ita ee sicut illa ppd adequate significat: negat oia: sic non seq^o necesse e solē esse: r solē ee est solē illuminare illā domū: g necesse e solē illuminare illā domū: sz bñ seq^o r solē sic hec ppd adequate significat: ita necesse est ee: r sic hec e de sensu diuiso va: r alia fuit de sensu pposito falsa. Si at q^o aia gnāle ad concludēdū aliq^o ppd ee va: vel falsa: possibile vel ipossibile: neciaz vel contingens (dica) q^o si adequate significatū alicui^o ppdōis e verū: illa ppd e va: r ee: r si alicui^o ppdōis significatū adequatū e falsū. illa ppd e falsa: r ee: r oiter si alicui^o ppdōis significatū adequatū e pole: illa e possibilis: r si alicui^o significatū adequatū e impossibile: illa e ipossibilis: it necēdū necia: si contingens e cātingens r ee. Uoco significatū pma^m vel adequatū illad qd ap p^ohendit toto signo: vt hoiem ee est significatū pma^m: illi^o hō e: r significatū adequatū illius ds ee deū esse. Penes g tale significatū hz arrēdi vras vl falsitas pos^o: vel impos sibilitas: necessitas: vel contingens propositionis.

Ad 1° argu^m

Ad primum ne oiaz: qz p^o ptur i miori qz sbiciatur i maiori: r tunc ad ar^m. iste sbal terna^m oia va: r falsa opponunt: va r falsa opponunt (dico) q^o si ista indefinita subicit totū copu^m no inuice subal-

ternant: sz subaltemū e hoc: oia q^o sunt va r falsa opponuntur: sz hec e falsa. Si at no subicit nisi p^o ps illa e subalter na sophatis: sz no conuertit in illa: aliq^o op^o sunt va r falsa sz i illa: aliq^o q^o fut va r falsa opponunt. Ad 2° xedo pma^m oiaz r nego scōas pp equocationo: qm ille terius verū: e teri^o equoc^o ad vsz oplexū r ad verū icoplexū: mō i sopbi smate sumit pro vo coplexo: sic et ly flm sumebat p falso coplexo: r ita oter sumit in illa: oia va opponūt falsis: cu^o et dr: ds r itelligētie sunt va: hic sumit vez pro vo incople xo: iō minor oebuit ee illa ds r itelligētie sunt va coplexo. r hoc negat. Ad 3° ne breuiter q^o illa chy^o e significat pmo aliqd ee: r cu^o dr significat aliqd ee: xcedit: r no significat pus aliqd significatū. aliqd nego. qm pus significat chy^o inera ee qz aliqd ee: no. n. significat aliqd ee nisi ex sequēti: qz significat chy^o ee. Et cu^o dr chy^o ee no e aliud qz ali qd ee: g no significat pus aliud qz aliqd ee: negat oia: qz cu^o toto ante stat: qz chy^o ee sit inte^o. aliqd qz aliqd ee. vnde illud vbū significat aplat vsqz ad itelligibilia. Deinde cu^o dr ista ppd chy^o est significat pus aliud qz aliqd ee: ergo significat p aliqd ee. negat oia. qz ly p non e positiuū illius copati: sz e aduerbiū no sumptū ppe expoibillr sz o escripti biliter. nā cu^o dr ly chy^o e significat pmo aliqd ee: dz intelli gi: qz p illa propōnes ap^ophēditur aliqd ee toto signo quod no est verū: sz solū ap^ophēdit chy^o ee toto signo. illud vo significatū aliqd ee ap^ophēdit tāqz seq^o. Intellegēditz tū q^o cu^o dico illa ppd ne chymera e: prius significare chy^o ee qz aliqd ee: no loquor hic de positare ipis: sz de positare nāe. comō quo dr for. pus ee hoies: qz ee ribibilem. r n. p^osupponit humanitatē r no ee: ita illa ppd ne chymera est significare aliqd ee p^osupponit illa significare chy^o ee. r no e.

Ad 2°

Ad 3°

nobile

Ad 4°

obio

obio

oio

oio

Ad 4° ne. q^o illa: ds e significat p^ose sic e: immo significat aliter qz est: r sicut no est vt arg^m probauit. Et cu^o arguit illa ds est significat alr qz est: r no est no significans alr qz e. g p^ose significat aliter qz e xcedo oiam r oia (ex quo) non seq^o r q^o illa significat p^ose alr qz est: nec sicut u do e ad propositū: qz quelz illaz: tu tū es hō: tu es tū hō: e exclusua si ordinis: qz oictio exclusua ponit iter sbm r p dicatū. Sz hec illa propo p^ose significat alr qz est: non est iudē ordis cu^o illa: hec propo significat p^ose sic est: qz h e tertio ordis (ex quo) oictio exclusua ponit iter pres pdi car: alia autē est scōo ordis: qz oictio exclusua ponit iter sbm r vbū. Cōtra pmo h propo significat alr qz est: g p^o obio significat p^ose alr qz e: pz oia: qz qz propo conuertit cu^o se ipsa dictione exclusua ad dita pto. 2° hec chy^o est signifi cat p^ose sic e: ergo apari r illa: ds e: significat p^ose aliter quā e. probat aia h significat sicut e: r no aliter quā sic e. ergo illa significat p^ose sicut e: est: r oia duplitr: qz argui 2° obio tur ab exponētibus ad expositā: tū qz arguit ab vno con uertibili ad reliquū. nā quicqd r qualitercūqz est sicut est: r no aliter quā sicut e: est p^ose sicut est: r ee: aia vo arguit. nāz illa ppd chy^o est significat aliqd esse. sz aliqd esse est si cur est: r no aliter quā sicut e: ergo illa propo significat p^ose r non aliter quā sicut e: pz oia asimili: nā bñ seq^o r video hoc: r hoc e albū r non hō: ergo video albū r non hoiem. Rūde ad p^o negando oiam: nec obseruat regula: qz p^o rōio dicitio exclusua r no addit predicato: sz solū p^o p^o seq^o: qz illa propo est p^ose significans alr quā e: r hoc cōcedit sic aia. Ad 2° ne q^o illa chy^o est significat p^ose sicut e: ne gatur sequentia: ad probationem: nec arguitur ab expo nentibus ad expositam: quia antecēdēs est vna propo de co^o extremo. vbl deberet ee copulatiua. silla ppd signifi cat sicut est: r non significat aliter quā sic est. mō 2° ps e fal sa. sic. n. illa tu es differens ab alino exponit p vna negati uam: non obstante qz ly differens sit ps pdicati. ita h. a. vel .b. ppd significat p^ose. sicut est: hz expōi per vna negati uā: n. obstare qz no exclusuōis sit ps pti. Itz ne q^o arguit

Vigesimum tertium

partes eius copulantur ad aliquem terminu cōes. Et ex eo
des seqt q. b. hz parte 2 ptes (ex quo) est quātitas discre
ta. ¶ Itē a. hz infinitas ptes: hz quātitas discreta est oēs sue
ptes: q. a. ē infinitū: q. ē numerus infinitus: q. p. oīs nō est bina
rius. ¶ Rñde ad p̄m q. ptes for. 2 cuiusq. alterius p̄tinui
ritas discreta: alio mō vt sunt pla 2 sic non copulant ad ali
quē tertium cōem: 2 cūcludit ex alio eodē q. b. hz parte
2 ptes. Df q. ps sumit dupli. s. pprie p̄ illa q. facit aliqd: 2 i
pprie pro illa q. facit aggregationē. Et mō quo dicim⁹ hoies
vel domū eē parte cūitatis: p̄. b. hz pte: nec pris: 2 sic. i
telligebat. sed omō hz parte s. nō partis: s. sint aliq. quozū
q̄b. s. ē pars ei: 2 copla^m ad aliquē tertium vel alius cōem. ¶ Ad aliū
dī p̄ q. s. quātitas discreta sit aliq. quozū q̄b. s. ē pars ei: non
tū ē sic partis: q. n̄h̄il ē aliqd sui: nec aliq. sui. ¶ 2° nē illā
p̄nam. a. ē infinita: q. a. ē nūerus infinitus: q. nō q̄b. s. itozū
n̄tozū est vnitas. a. numeri s. alterius.

obiectō
Rñso

Ad p̄m
argu^m

p̄m cor^m

Ad 2^m

obiectō
Rñso

Cor^m

Rñso

Ad 3^m

Ad primum p̄ncipale dī q. s̄m sop̄hismatis ē so
lum p̄ pars copulati: ex quo non se
quit: q. oīs hō sint duo hoies: 2 tres hoies: sic nō sequit. oīs
hō vel asinus ē asin⁹: q. oīs hō est asin⁹ vel asinus: s. solū se
quit: q. oīs hō ē aliqd: q. 2 duo hoies sūt tres hoies. ¶ Ex
quo seqt q. illa p̄na nō valuit: oīs hō 2 duo hoies sunt tres
hoies: for. 2 plo sunt hō 2 duo hoies: q. for. 2 plo sūt tres ho
mines: q. plus p̄dicat i minori quā fuerit s̄m maioris: q.
minor d̄z eē illa: for. ē hō: 2 cludit q. for. 2 duo hoies sunt
tres hoies. Itē ex his p̄missis: oīs hō 2 duo hoies sunt tres
hoies: oīs hō 2 duo hoies sunt duo hoies: non seqt: q. duo
hoies sunt tres hoies: sed q. aliqd qd 2 duo hoies sunt duo
hoies: ē aliqd q. 2 duo hoies sunt tres hoies. Ex isto nō lo
quēdi sequit: q. oīs duo 2 tria sunt q̄ncq. oīs duo 2 tria sūt
q̄tuor oīs duo 2 tria sunt tria. nā for. plato 2 cicero sūt tria
2 sunt duo 2 tria: q. sūt for. 2 plato: 2 for. pla: 2 cicero: s. for.
2 pla. sunt duo: 2 for. plo 2 cicero sunt tria: q. for. plo 2 cicero
sunt duo 2 tria. Et p̄t bic argui in d̄riu sic an̄ in p̄ria 2 in ter
tia fiḡa: s. oīs soluit eodē mō. S. dubitat quō ē posse q. so
phisma sit p̄lis n̄eri 2 s̄m singularis n̄eri absq. copula
tione: dico: q. s̄m sit singularis n̄eri: tū suppositum est
p̄lis n̄eri 2 singularis sit. s. oīs hō 2 duo hoies. ¶ Ad 2^m ne
go illā nihil qd ē hō 2 duo hoies sunt tres hoies: 2 cum dī
oīs hō 2 duo hoies non sūt tres hoies: q. rē. negat p̄na: nec
arguit p̄re^m. q̄st in p̄p̄nib⁹ equalitib⁹ tēri debet s̄m sup
ponere: mō in d̄riu sop̄hismatis ly duo stat disunctiue: 2 n̄
in illa oīs hō 2 duo hoies nō sunt tres hoies: s. deberet sic
argui: oīs hō 2 nō duo hoies sunt tres hoies: q. rē. s. negat
oīs. ¶ Et si q̄rif d̄r̄ia 2 equalēte illi: oīs hō 2 duo hoies
nō sunt tres hoies. Dico q. sua d̄ria ē illa. oīs hō 2 oēs duo
hoies sunt tres hoies: q. est falsa. equalēs aut̄ est illa: oīs hō
2 non oēs duo hoies sunt tres hoies q. est vera. ¶ Ex qb⁹
seqtur. q. d̄dictōriū sop̄hismatis non est illud: hō 2 duo ho
mines non sunt tres hoies: ex quo: ly duo hoies nullibi di
stribuit: s. d̄dictōriū sop̄hismatis ē illud: hō 2 nulli duo ho
mines sūt tres hoies: qd est falsū. Illins at̄ hō 2 duo hoies
nō sunt tres hoies: ē hoc d̄dictōriū: oīs hō 2 oēs duo hoies
sunt tres hoies: q. est falsa. ¶ Dubitat q. dictū fuit alias:
q. d̄dictōriū copulati dat̄ p̄ disunctū: ex quo: seqtur q. d̄di
ctōriū sop̄hismatis est illud: hō vl nulli duo hoies sūt tres
hoies: hoc ē verū: sic arguēdo: nulli duo hoies sunt tres
hoies: q. hō vel nulli duo hoies sunt tres hoies. ¶ Respō
detur q. illud itelligebat q. quēlz ps disuncti vel copula
ti est singularis numeri: q. an̄ t̄q. lz pars disuncti vel copu
lati ē pluralis n̄eri: vel altera solū: nō d̄z mutari nō copu
lationis vel disunctionis. ¶ Ad tertiu nego q. for. 2 plato
sunt vnus hō: 2 ad p̄bationē. negat p̄na: s. debuit sic argui.
for. 2 plo sunt: 2 vnus hō est: nec for. nec plo ē vnus hō: q.
for. 2 plo d̄nt ab vno hoie: s. tertia pars aut̄is est falsa: nec

sequit for. est vn⁹ hō: 2 plo ē vnus hō: q. for. 2 plo sunt vnus
hō: q. arguēdo apli bus supponētib⁹ deteriariē ad vnaz de/
terminatā fallit p̄na sicut nō seqtur: bic vedit pip: 2 rome
vedit pip: q. hic 2 rome vedit pip. In isto loco ē chor⁹: ē in
alio loco ē chor⁹: 2 sūt duo loca: q. i duob⁹ locis ē chor⁹.

Ad 4^m

Ad 4^m dī q. q. lz illoz binarioz est maxim⁹ nūerus istoz.
2 ad i p̄bationē: negat p̄na. iste vnitates q. sunt. a. binari⁹
sūt maiores q̄ vnitates q. sunt. b. binari⁹: q. a. nūerus ē ma
ior: b. binario: deinde negat q. infinitus ē nūer⁹ istoz: 2
ad arg^m infinite sunt partes istozū: q. infinitus est nūmen is
istozū: negat p̄na: q. ille partes non sunt vnitates istozūz
nūmeroz. s. a. b. Unde pōt concedi q. infinit⁹ nūerus est
istozū: nō tū infinitus est nūer⁹ istozū: q. infinite vnitates
sunt istozū cū sint ptes istozū: s. q. non sunt vnitates istozū:
iō nō oēs iste sunt nūeri vel nūerus istozū: ita q. nō sequi
tur: iste numerus est istozū. igit̄ iste est numerus istozū: sic
nō sequit: ille dominus est for. ergo ille est dīs for. rē.

¶ Prima pars principalis.

Vigesimum tertiū sop̄hisma. Bis
duo sunt tria 2 nō plu
ra: probat: a. b. c. sunt tria 2 nō plura: s. a. b.
c. sunt bis duo: q. bis duo sunt tria: 2 nō plu
ra: p̄ p̄na: cū maior: 2 minor arguit. a. b. c.
sunt duo 2 duo: s. z. 2. s. b. a. b. c.
sunt bis duo: p̄ p̄na: cū maior: q. z. 2. s. b.
duo: 2 z. igit̄ z. 2. s. b. sunt bis duo: s. maior arguit: q. a. b.
c. sunt ista. a. b. c. s. fed. a. b. c. sunt z. 2. b. c. sunt alia z. ergo
a. b. c. sunt duo 2 duo: Dōfirinat̄. bis duo sunt q̄tuor: s. q̄t
tuor sunt tria: 2 non plura: q. bis duo sūt tria 2 nō plura: ma
ior p̄: q. duo 2 duo sunt q̄tuor: minor vero declarat̄: q. q̄
tuor puncta sunt tria p̄cta 2 vnus: s. vn⁹ est nō plura: ergo
q̄tuor sunt tria 2 nō plura. ¶ 2° bis duo sunt duo 2 nō plu
ra: q. amulto fortiori bis duo sunt tria 2 non plura: pbafan
tecedēs: oīs duo 2 duo sūt duo 2 non plura: bis duo sūt duo
2 duo: q. bis duo sunt duo 2 non plura: p̄na: cū minori 2
maiori declarat̄ p̄ fmas exponen tes: nā q̄buscunq. duobus
datis illa sunt duo 2 duo: q. duo hoies sunt duo aialia: 2 z
risibilia: 2 duo puncta: sunt duo iduisibilia: 2 duo termini
linee. ¶ 3° dato opposito sop̄hismatis seqtur: q. nec nūne
rus vt q̄tuor: nec nūer⁹ vt nouē est nūer⁹ qd ratur: cō
sequēs est d̄ arimetricos: 2 pbaf p̄na: q. si negat sop̄hisma
hoc est: q. ex illo seqtur duo eē tria: q. p̄ idē bis duo nō sunt
q̄tuor: nec ter tria sunt nouē: quonā ex p̄ sequntur: q. duo
sunt q̄tuor: 2 ex z. 2. q. tria sunt nouē: quozū q̄b. s. est ipossi
bile. Dicit̄ n. nūer⁹ qd ratur: q. resultat ex ductu eius de z
numeri in se ipm̄ semel: vt q̄tuor 2 nouē. resultat. n. p̄nus
ex ductu binary in se ipm̄: vt bis duo sunt q̄tuor: 2 secun
dus resultat ex ductu alieni nūmeri trinary i se ipz: vt ter
tria sūt nouē. ¶ 4° seqt qd nec bis comedisti panē: nec ter
potasti vinū: q. sunt d̄ cōem modū loquendi: 2 probat p̄na:
q. si negat sop̄hisma: ita d̄z illa negari: bis duo sunt duo:
q. ly duo a parte p̄dicati stat deteriariē: 2 oportet quod z^o
sunt bis duo: qd est ipossible. ita pariformiter oportet ly
panē 2 ly vinū stare deteriariē. quo admissio: illa est s̄ta: bis
comedisti pasē: 2 illa s̄t: ter potasti vinū: q. nullū panem
comedisti bis: nec aliqd vinū potasti ter. Item pariformi
ter oportet negare illā quotientē q. tu disputasti tu fui
sti homo: q. bis disputasti 2 non bis fuisti homo: ergo aliq. non fui
sti hō anteq̄ tu fuisti homo: 2 postq̄ tu fuisti hō: patz p̄na:
ex significatione istius termini vicibus. significat. n. duas
mensuras cum interruptione t̄pis. S̄orte negatur ista quo
tientē q. tu disputasti tu fuisti homo. Cōtra quacuq. vice
disputasti tu fuisti homo: sed pluri bus vicibus disputasti:
ergo quotientē q. tu disputasti tu fuisti hō: maior patz:
quia q. aliqua vice disputasti: 2 tūc tu nō fuisti homo: int̄

p̄m. ar^m

z^m ar^m

3^m ar^m

4° ar^m

placet contradictionem.

Ad oppositum arguit sic. Bis duo sunt tria et si plura: sed bis duo sunt aliqua. Quis est ista. ergo et ante quod est sophia: quod consequens sit falsum probatur: quia nulla sunt bis duo: non enim duo sunt bis duo: quod sunt tamen semel duo: et nec plura duobus sunt bis duo: quod non sunt duo. Nec sententia colligitur de mente Aristotelis. Secunda meta dicens quod bis tria non sunt sex: sed solum sex sunt sex.

Circa materiam ultimi argumenti sit huius prima conclusio. Nunquam disputasti quin tu tu fuisti homo: et tamen aliquoties disputasti in quo ens fuisti homo: prima pars est evidens: et secunda agnitio: quoniam bis disputasti: et non bis fuisti homo: quod si bis fuisti homo: igitur bis incepisti esse homo: per consequentiam: quod illa adverbialia bis: ter: quod ter: dicunt interruptionem temporis. Ex ista conclusione sequitur primo. Quod aliquando tu fuisti homo: et tamen non aliquoties tu fuisti homo: quod si aliquoties fuisti homo: ergo duabus mensuris interruptis tu fuisti homo: consequens est falsum: quod tunc inter illas mensuras tu non fuisti per consequentiam: quod si aliquoties dicitur plerumque mensuraz cum interruptione temporis. Secundo sequitur. Quod infinitis ista tibi tu fuisti et tamen non plures vice fuisti: quod si plures vice tu fuisti: ergo plures mensuris interruptis tu fuisti. et per bis incepisti esse: per consequentiam: quod ut dictum est per vices significat mensuras interruptas. Secunda conclusio. Multi sensus tu fuisti: et tamen nulla vice tu fuisti. prima pars est nota: et secunda probatur: nam si aliqua vice tu fuisti: ergo aliqua mensura tu fuisti: in qua vel in fine cuius desinisti esse: ante est falsum. et consequentia: quod per vices significat ex eodem modo loquendi: nec enim viceret te una vice fuisset in hac domo: nisi aliquando desinisses esse in hac domo. Ex ista conclusione sequitur primo. Quod per maius tempus fuisti foris. Sed plato: et tamen foris fuisti una vice: et plato nulla vice fuisti: per consequentiam: quod ponendo cum prima parte quod foris desinuit esse: et non plures. Et secundo sequitur. Quod tu non fuisti nec eris aliqua vice: et tamen aliquando fuit ita quod tu eris una vice et aliquando erit ita quod tu fuisti aliqua vice: prima pars per consequentiam: quod tu non incipis nec incipies esse: ideo non eris aliqua vice: et quod non desinis nec desinisti esse: ideo non fuisti aliqua vice. Secunda pars per consequentiam: quod aliquando fuit ita quod tu incipies et desines esse et aliquando erit ita quod tu incepisti et desinisti esse. Tertia conclusio. Antequam semel erit etiam non semel est: et tamen non incipit nec incipiet semel esse: prima pars per consequentiam: et secunda probatur. Nam antequam non incepit esse semel male est: quod nec iam est semel nec immediate post istas plures erit semel: et quod non incipiet probatur. quod si antequam istus incipiet semel esse: ergo in aliquo instanti incipiet semel esse: ergo in aliquo instanti semel erit: quod si in aliquo instanti semel erit. ergo immediate post istud instanti antequam non erit. per consequentiam: quod ista ex significatione istius termini semel. et consequens est impossibile: quod antequam christus non poterit desinere esse per consequentiam de presenti. Consimiliter dicitur quod antequam christus semel erit: et postea non semel erit: et tamen non desinit nec desinet semel esse: per consequentiam: quod ex quo in nullo instanti ipse erit semel. Ex illa hinc sequitur primo. Quod a. et b. incipiunt esse: et tamen a. incipit esse semel. et b. non per dato a. et b. incipiunt esse per consequentiam de presenti et quod in isto instanti a. desinat esse et non b. Secundo sequitur. Quod a. et b. desinunt esse: et tamen a. desinit esse semel et non b. dato priori casu de a. et b. etiam desinat esse per consequentiam de presenti: sed quod ante istans per sensum diu fuerit. Quarta conclusio. Semel antequam incipiet esse. et tamen antequam non incipiet esse semel. Secunda pars patuit et prima declaratur: quoniam in aliquo instanti antequam incipiet esse: et nunquam ante vel post illud antequam incipiet esse: et sic concedatur quod una vice ipse incipit et esse et non incipiet esse una vice. Ex ista conclusione sequitur. Quod antequam semel desinet esse: et tamen non desinet esse semel: secunda pars patuit: et prima probatur: quoniam in aliquo instanti antequam desinet esse: et nunquam ante vel post. ergo semel desinet esse. et ita potest concedi: quod antequam una vice desinet esse: et tamen non desinet esse una vice: quod si desinet esse una vice. ergo in aliquo instanti ipse desinet esse una vice igitur in aliquo instanti ipse erit una vice. sed hoc est impossibile

sibile. Secundo sequitur. Quod foris et plura simul et semel incipiet 2^m cor^o esse: et tamen foris non incipiet esse ea vice: nec alia vice qua plato incipiet esse: probatur: et pono: quod a. erit primum istas foris. et platonis ista positio i. a. instanti foris. et plato incipiet esse: et nunquam ante a. nec per. ergo simul et semel incipiet esse quod est prima pars conclusionis: et secula declaratur: nam foris non incipiet esse ea vice: nec incipiet et esse illa vice: quod cum significata: quod tunc non maneret nisi pro instanti ut patet ex dictis: et ergo non incipiet esse ea vice qua plato: nec alia vice qua plato incipiet esse.

Ad primum negatur quod a. b. c. sunt bis duo: quod a. b. c. non sunt semel duo: et tunc ad argumentum arguitur a. b. c. sunt duo et duo: concedo. sed nego quod duo et duo sunt bis duo: quod sequitur duo et duo sunt bis duo: et duo sunt semel duo: quod duo sunt aliquoties duo: et per consequentiam duo et duo sunt semel duo. consequens est impossibile: et consequentia tenet: quod sequitur generaliter aliquoties tu fecisti hoc vel illud. ergo semel fecisti hoc vel illud: Et ad confirmationem: nego quod bis duo sunt 4°: et ad probationem: duo et duo sunt 4°. et duo et duo sunt bis duo. Negatur: quod dictum est quod nulla sunt bis duo. Contra bis duo sunt. obiectio: quod bis duo sunt aliquid vel aliqua: patet consequentia: quod quilibet propositio de secundo adiacente est apta nata in ferre unam de tertio adiacente cum termino transcendente: tunc sic. bis duo non sunt aliquid vel aliqua. sed bis duo non sunt aliquid. ergo bis duo sunt aliqua: ante autem primo per consequentiam: quod semel duo et semel duo sunt: ergo bis duo sunt. Breuiter respondetur quod aliqua est propositio de secundo adiacente cui non potest considerari de tertio adiacente. sicut in his adverbis numeralibus. Non sequitur generaliter: tu comedisti: ergo tu comedisti aliquid vel aliqua: et tamen non sequitur bis comedisti: ergo bis comedisti aliquid vel aliqua. quod quocumque dato: illud non bis comedisti: nec est aliqua bis comedisti: non tamen est concedendum quod aliqua sit mentalis natura significans de 2° adiacente nec aliqua talis repetitur in ordine mentalium significans naturaliter: sed bis aliqua talis: duo et duo sunt duo et duo. cui consideratur illa: bis duo sunt. Ad 2^m negatur quod bis duo sunt duo et non plura: et ad probationem: nego tamen minor est maior: hec enim est falsa: omnia duo et duo sunt duo. et cum dicitur duo plura sunt duo et duo: dicitur quod duo equalis illi: dicitur res: ideo illa propositio est falsa vel nugatoria: nec sequitur duo plura sunt duo indivisibilia: et duo termini linee. ergo sunt duo et duo. sicut nec etiam sequitur sortes et plato sunt duo animalia et duo risibilia. ergo sunt duo et duo. Deinde negatur minor quod bis duo sunt duo et duo: quod ex illa sequitur quod semel duo sunt duo et duo: quod est falsum: nec sequitur duo et duo sunt duo et duo: ergo bis duo sunt duo et duo: quod aliqua sunt duo et duo: et nulla sunt bis duo. Ad 3^m negatur consequentia. et bis concedo quod quaternarius est numerus quadratus: non quod bis duo sunt quattuor: sed quod numerus ut 4° consurgit ex ductu binary in seipsum: nam bis duo faciunt quattuor. Ex quo sequitur quod semel duo faciunt quattuor: et hoc conceditur. quia pars facit. id est constituit totum. Consimiliter dicitur: quod ter tria faciunt nouem. quia quilibet pars numeri nouenary concurret precipue ad constitutionem nouenary. Ad quartum conceditur. quod non bis comedisti panem: nec ter potasti unum. quia non sequitur bis comedisti panem. ergo duabus vicibus comedisti panem: sed consequens est falsum: quia per panem stat determinate. nam nomina numeralia non confundunt confusam rationem. aliter opponeret concedere quod duo homines sunt unus homo. Non etiam sit confusio respectu istius termini vicibus: quod dicendo aliqua vice comedisti panem: per panem stat determinate: sicut negatur illa: bis comedisti panem: ita debet negari illa: bis comedisti istud vel istud panem: et alia consequenter. duabus vicibus comedisti hunc vel illum panem. Et non sequitur ista vice comedisti hunc vel illum panem: et illa vice comedisti hunc vel illum panem: ergo

p^o cor^o
2^m cor^o
2°
p^o cor^o
2^m cor^o
3°
p^o cor^o
2^m cor^o
4°
p^o cor^o

Ad p^o
arg^o
obiec^o
R^osto
Ad 2^m
Ad 3^m
Ad 4°

F

duabus vicibus comedisti bime: vel illum panem. Sicut
 nō sequit̄ in a. loco est for. vel pla. in. b. loco ē for. vel pla:
 erga i duab⁹ locis ē for. vel pla. Deinde concedo illā: quoti
 cūcūqz tu disputasti fuisti bō: qz aliquoties disputasti ⁊
 tūc fuisti bō: et nō aliquoties disputasti qñ tūc fuisti bō: er
 ga quatiēscūqz disputasti fuisti hā. et nō seqt̄: bia tu dispu
 tasti: ergo bis tu fuisti bō: sed bñ sequit̄: ergo tūc tu fuisti
 bō. Si aut̄ assumeret̄ bec: quoties tu disputasti toties tu
 fuisti bō: negat̄: qz ex illa bñ sequit̄ q̄ si bis disputasti bis
 fuisti bō: Ex illa. n. rōne scōde p̄ponis: sequit̄ q̄ aliquoties
 fuisti bō: qd̄ ē falᵐ. imma nec semel fuisti bō vt probatū ē:
 lz aliquādo erit ita q̄ semel fuisti bō. oīa ista pnt̄ applica
 ria ad istud cāe sōphisma: quotiescūqz fuisti parisi⁹ toties
 fuisti bō: qd̄ et negat̄ pp̄ cās dietas.

Prima pars principalis.

Agesimumquartus ^{sopbi} ^{ma.} Al
 bum fuit disputaturus: pono: q̄ solus
 fortes fuit albus et solus fortes fuit dispu
 taturus et q̄ ipse iā nō st̄ albus: nec erit
 albus: et q̄ nō disputet nec disputaverit:
 sed cras disputabit: ista posita arguit̄ eōtra

sopbi sic. Si albu fuit disputaturus: et aē qd̄ fuit disputatu
 rum: disputat: disputavit vel disputabit: ergo albu dispu
 tat disputavit vel disputabit: sed p̄is ē flm: nō enī aliq̄ d̄
 albu disputat: qz for. nō disputat nec ē alb⁹ nec ē aliq̄ d̄ al
 bu disputavit: qz lz for. fuit alb⁹ nō tamē disputavit: nec ē
 albu disputabit: qz lz for. disputabit nō tñ erit alb⁹. C Se
 cūda. Nullū ens fuit disputaturus quin illud adhuc st̄ di
 spaturus. nullū albu ē disputaturus: ergo nullū albu fuit
 disputaturus: patet cōsequētia: cū maiari ex qua for. adhuc
 nō disputavit: sed disputabit: maior ē eūdē: qz nihil qd̄ ē
 albu disputavit: nec aliqd̄ qd̄ erit albu disputabit p̄ casū: vñ:
 p̄ st̄ argui affirmatīe: oē qd̄ fuit disputaturus ē disputaturus.
 albu fuit disputaturus: ergo albu ē disputaturus: patet cōse
 quētia i tertiā p̄te. cōclusiō ē falsa. erga aliqua p̄missarū.
 nō maior. egro minor que ē sōphisma. C Tercio. Si al
 fuit disputaturus. et iā nō ē aliq̄ d̄ albu disputaturus: erga iā
 d̄ finit vel p̄ d̄ finebat aliq̄ d̄ albu esse disputaturus. sed can
 sequēs ē falsū: nō enī iā d̄ finit albu esse disputaturus. qz iā
 nō ē albu disputaturus nec imēdiate aū istās p̄is fuit albu
 disputaturus: dato: q̄ for. veri d̄ finit ē albus: nūq̄ ē d̄ fini
 nebat albu esse disputaturus: qz ab etema for. albus fuit dis
 putaturus. C Quarta. Sz. nā disputabit aliq̄ d̄ disputa
 tionē. erga ⁊c. pbat̄ aī: qz st̄ for. disputabit aliq̄ d̄ disputa
 tionē: sit ergo ita q̄ sz. disputabit. a. disputationē a de qua
 te i hora futura cuius vltimū istās erit. b. et arguit̄ sic. for.
 nō disputabit. a. disputationē l. b. nec post. b. nec aī. igitur
 nūq̄. q̄ nō i. b. nec post. b. p̄: qz tūc for. nō loquit̄ nec loq̄
 tur vt suppona i cā: ⁊ q̄ aī. b. nō disputabit. a. disputationē
 arguitur sic. a. disputationē nūq̄ erit cōpleta aī. b. sed i. b.
 p̄mo erit cōpleta: erga nō disputabit illa aī. b. Itē alias
 dictū ē q̄ st̄ spatii p̄trāsēdū nō manebit in fine p̄trāsiti
 nis mobile nullum p̄trāsibit illud: sed iam .a. disputatione
 non manebit per. b. istans: qz tūc nō erit. a. disputatione. q̄ ⁊c.
In contrarium arguit sic. Hoc fuit disputa
 turus demonstrando sz. ⁊ b̄ ē
 vel fuit albu. ergo albu fuit disputaturus. tenet cōsequētia
 a reloluentibus ad resolutū. aī est verum. erga ⁊ p̄is qd̄
 est sōphisma.

^{f̄ 2} **Circa** predicta sit bec prima cōclusio. Sz. alb⁹ fu
 it disputaturus: qñ nō fuit aliq̄ d̄ albu disputa
 turus: pbat̄: ⁊ pona: q̄ for. fuit in. a. istā i qua nō fuit aliq̄
 albu: isto posito sz. alb⁹ i. a. istā fuit disputaturus: ⁊ i. a. istā
 ti non fuit aliquod album disputaturum. ergo ⁊c. patet
 consequentia cum minor: quia tūc nō fuit aliquod al

bū. pbat̄ maior: hoc in. a. istā fuit disputaturus demon
 strando sz. ⁊ hoc ē vel fuit for. alb⁹. ergo for. albus i. a. istā
 ti fuit disputaturus. C Ex illa cōclusiōne sequitur. q̄ ali
 quando icēpit for. alb⁹ ēē disputaturus qñ tñ for. alb⁹ nō
 icēpit esse disputaturus: pbat̄: et pono q̄ i. b. istā primo
 for. fuit alb⁹ lz aī. b. dū ipse fuerit: isto posito arguit sic. Zn
 . b. istā. fuit for. alb⁹ disputaturus: et nō imēdiate aī. b. fuit
 for. alb⁹ disputaturus: qz tūc nō fuit albus. ergo in. b. istā
 ti icēptē sz. alb⁹ ēē disputaturus. nan tñ for. albus i. b. instan
 ti icēptē esse disputaturus. qz tūc for. alb⁹ fuit disputatu
 rus. et imēdiate aī illud. istās for. albus fuit disputaturus.
 Consimiliter eōcedēdū ē q̄ aliqñ d̄ finebat sz. alb⁹ ēē di
 spaturus qñ tñ nullus for. d̄ finebat ēē disputaturus: dato
 q̄ i. c. istā for. d̄ finebat ēē alb⁹. C 2ª cōclusiō Zn. a. istā
 for. albus fuit disputaturus: ⁊ tamē sz. alb⁹ nūq̄ fuit dispu
 taturus i. a. istā: p̄ia p̄ p̄: qz i. a. istā fuit ita q̄ for. alb⁹
 ē disputaturus. Secūda va seḡ ex cā. qñ nūq̄ fuit ita
 q̄ for. fuit disputaturus i. a. istā. C Ex illa cōclusiōne seḡ
 q̄ for. fuit disputaturus i aliqua istā i quo non disputat
 nec disputavit: pbat̄: ⁊ pono: q̄ d̄ istās ēē futurus in qua
 for. disputabit: ⁊ p̄ q̄ for. nō disputat nec disputabit i. d.
 et for. fuit disputaturus i. d. qz aliqñ fuit ita q̄ for. disputa
 bat i. d. C Tercia. Sz. alb⁹ disputat disputavit: vel di
 putabit ⁊ tamē nullus sz. alb⁹ disputat. nec aligs for. al
 bus disputavit: nec aliquis fortes albus disputabit. p̄i
 ma pars probatur sic: hoc disputat disputavit vel dispu
 tabit: demonstrando for. et hoc est vel fuit vel erit fortes
 albus: ergo for. albus disputat disputavit: vel disputabit.
 p̄z consequētia a resoluētib⁹ ad resolutā. aī ē verū. er
 go et cōsequēs. secūda pars seḡ ex casu: qz nullus for. dis
 putat vel disputabit nec aliquis for. ē vel erit alb⁹. C Ex
 ista cōclusiōne seḡ. q̄ illa nō non valet. for. alb⁹ disputa
 nit: vel disputabit: sed nullus for. alb⁹ disputavit: ergo ali
 quis for. albus disputabit: nec ē seḡ tur: nullus sz. albus
 disputat. ergo nullus fortes albus disputavit vel dispu
 tabit. Vñ apte distinctiōe cathegorie: pbabilis ad istā di
 stictiōne falsit̄ cōsequētia: et consequēter ab illa disti
 ctina ad alteraz: partē eū destructione vñ p̄tis non va
 let argumētū. Regule vera date de distinctiōne intelligū
 tur de illa q̄ nō ē cathegorie pbabilis sed ypo^{ca}. C 4^a cō
 clusio. Sz. nō pōt disputare aliqua disputationē nisi dis
 putat i finite: p̄: nā q̄cūqz disputationē data quā for. dispu
 tabit i finite erit p̄ca illi: magne disputationis icipiētes eū
 illa: ⁊ terminātes citra finē illi: quarū q̄libz ē disputationē
 C Ex illa d̄ fine seḡ. q̄ nā ē p̄te for. imēdiate post hoc
 disputare aliq̄ d̄ disputationē lz imēdiate post hoc erit ita
 q̄ ipse disputat aliq̄ d̄ disputationē: qz magnū tēp⁹ erit ante
 q̄ icipiat aliqua disputationē eē cōpleta: ⁊ nūq̄ erit ita q̄ ip
 se ē imēdiate post hoc istās: ad hoc. n. q̄ aliqua disputabit
 nō sufficit ip̄s eē platurus i ram vel dictionē: sed requiritur q̄
 ip̄e sit platurus cōpletū argumētū. Seḡ tur. n. q̄ for. imē
 diate post hoc erit disputaturus aliq̄ d̄ disputationē ⁊ tñ
 nō imēdiate post hoc disputabit aliq̄ d̄ disputationē: p̄ma
 p̄ p̄: qz imēdiate post hoc sz. erit q̄ disputabit aliq̄ d̄ dis
 putationē. C 2^a vo seḡ. q̄ for. nō imēdiate p̄ b̄ dicit aliq̄
 p̄ p̄nē lz imēdiate post b̄ erit ita q̄ ip̄e dicit aliq̄ p̄ po
 sitianē C Dubiū: nūq̄ erit dare p̄ istās i quo erit aliq̄ di
 spatio eōpleta a for. vel vltimū i qua nō. Dicit q̄ vltimū
 i quo nā. Et notatur illud p. a. sic argue. In. a. istā nō erit
 aliqua disputationē cōpleta: ⁊ imēdiate post erit aliqua dis
 putatio cōpleta. erga i. a. istā i nihil deficit ad b̄ q̄ aliq̄
 disputationē sit cōpleta. igitur tūc erit aliq̄ disputationē cōple
 ta. C Ad b̄ dicit q̄ tūc nā erit aliqua disputationē cōpleta
 sed imēdiate post. ⁊ eōcedit q̄ nihil deficit tūc ad hoc q̄
 ali q̄ disputationē erit cōpleta: ⁊ tūc nā seḡ tur q̄ tūc erit ali
 qua disputationē cōpleta: vñ signato. b. p̄cto qui p̄transi

p̄ ar^m

2^a ar^m

3^a ar^m

4^a ar^m

Lo^m

2^a p̄

Lo^m

3^a p̄

Lo^m

4^a p̄

p̄ cor^m

2ª cor^m

obieciō

Risio

bit. c. lineã vniformiter i illa boza tuc. b. i medio istati boze i. c. puncto et ruc nibil dficiet gn erit f aliq pũcro vltra me: ergo tuc erit i aliquo puncto vltra me. Ler^m e q illa pna n valet: r ita nec aliq: r ita pz: q n erit dare p^m disputatio ne pleta: q cuq; n. data infinite pesserut. qnaz quelibz e cõpleta: sic nõ coriqt p^m vocalẽ cõpleta: sed qcuq; data i mediate añ B istas fuerut ifini^m plate qz qz e vocalẽ: qz r.

Ad 4^m arg^m

Ad primum admissõ casu cõcedo q aliq d albu; disputat disputauit: vel disputabit. r nõ valz arg^m: for. si e nec erit alb^m nec disputat disputauit: vel disputabit: ergo nullũ albu disputat disputauit vel di sputabit: sed solũ sequit q nullũ albu disputat: nec aliq d

Ad 2^m

albu disputauit nec aliq d albu disputabit. ¶ Ad 2^m nego cõsequẽtia. qz ly albu i miõri apliar ad futurũ: r i õne apli ar ad pteritũ: Ideo solũ seqt q nihil qd e vel erit albu; fut disputaturũ. argumẽtu e affirmatiuũ nõ valet pp^m ille m rone. qz variat apliatio i miõri: r i cõclõne: vñ nõ seqt: qz qd fuit for. erit for. al^m fuit for. g al^m erit for. nõ i isto cau: añ cedẽs e vep^m r õns falsũ: sed solũ seqt q illud qd e vel fuit al bu erit sõ: ita seqt i alia: oẽ qd fuit disputaturũ e disputatu rũ: albu fuit disputaturũ. ergo id qd e vel fuit albu e disputa turũ. ¶ Ad 3^m dico si d^m for. iã definit eẽ alb^m: iã definit aliq d albu eẽ disputaturũ. qz nõ nõ e aliq d albu dispu raturũ: r imediate añ istas pns fuit aliq d albu disputatu rũ. Si vo for. p^m dfinir eẽ alb^m yrputa i. c. istati fm q pone bas i p^m cõclõsiõe eẽ cõcedẽdu: q p^m dfinibar aliq d albu eẽ disputaturũ. i. e. c. istati qm tuc nõ fuit aliq d albu disputa turũ: r imediate añ illud istas fuit aliq d albu disputaturũ r vbi i. c. istati ipse desineret eẽ albu p põne de pũri eẽ r dõz q tuc fuit aliq d albu disputaturũ et nõ imediate p^m illud fuit aliq d albu disputaturũ: Et ad argumẽtu: ab eterno for. fuit alb^m disputaturũ. ergo nõ nõq; desit aliq d albu eẽ di sputaturũ. negat cõsequẽtia: sed solũ seqt q nõq; aliquod albũ desyr eẽ disputaturũ. lz eni etemalt for. albus fuit di sputaturũ nõ tñ etemalt fuit for. alb^m disputaturũ.

Ad 3^m

¶ Ad 4^m dicit q for. disputabit. a. disputatõne añ. b. nõ i aliquo istati añ. b. sed in tota boza q erit añ. b. nõ rñ. a. disputa tio nõ mãebit p fine boze: ergo tuc nõ erit cõpleta. negat cõsequẽtia: nec e simile de spatio r disputatiõe: qz spatioz e res pmanẽsbñs suas ptes simul. sed disputatiõ sic vox e res successiua nõ potēs manere p fine sicut nec mor^m: si tamẽ for. nõ mãeret p fine tps nõ deberet cõcedi ipsũm disputaturũ. a. disputatiõem: imo q nõq; disputauit. a. di sputatiõem: scur nec. a. disputa^m nõq; erit cõpleta. ¶ Ex p dictis seqt pmo. q for. disputauit: et tamẽ pt eẽ q ipse nõ disputauit. for. loquebat et post e q: ipe nõq; loqbat qz p quolibz istati añq; erit oõ cõplere plata põt cessare locu tione. sed si nõ erit oõ cõpleta nõ loqbarur: r ita dicat de disputatiõ: nullus. n. loqt i pferẽdo so^m litterã: qz tuc ifas nõq; pmonat^m loqrẽt: et iõ si aliqs loqrẽt disputabit vñ il logizabit: cõplete pferret aliqõ oratiõem: vel aliqn erit ira q cõplete ptulit aliqõ orationẽ. er tuc q pmo icipit pfer re aliq; pte sue disputatiõis ipse icipit disputare: r sic oẽs tales act^m depẽd et afuturo: hoc e ita dicit: sicut illa oõ e in pferri: r ita si añq; fuerit aliq oõ cõplere plata cessauerit cerrũ e q nõ loqbat nec disputauit. ¶ 2^m sequit q for. r pla. icipiunt sit^m log: r cõsitr p oiaplo sic for. r tamẽ for. dispu tauit: r plo nõ. põatur q for. ptulit atecedẽs alicu^m cõse quẽtie r q icipiat pferre cõsequẽs. r q pla. ptulit cõsile atecedẽs et nõ pferet aliq d pl^m: tuc seqt p: q for. arguebar r disputauit. pla. at nõ: ex quo nõq; erit ita q ipe fecit or gumtu. Et si ex his aliq d cõclnderet q for. fecit aliq d ar gumẽtu: aut q disputauit aliq; disputatiõne: nego cõsequẽ tiã ipse. n. iã facit argumẽtu r disputat disputatiõne: nõ ta me facit argumẽtu nec disputauit disputatiõne ex quo nec

Ad 4^m

argumẽtu: nec disputatio e cõpleta. ¶ diu. n. for. pãsit al qõ ipatiũ: vum e q pãsiuit: sed nõ pãsiuit illud spariuz: pãsiuit tam ifinita spacia: qz qz ps spacy e spatiũ. lz for. nõ fec aliq d arg^m si ñ ptulit nisi añs: qz nõ qz ps argumẽ ti e arg^m: lz õterminata oõ. igit^m r. ¶ 2^m ps pncipal. ¶ 3^m ps pncipal. ¶ 4^m ps pncipal.

Ad 4^m cor^m

argumẽtu: nec disputatio e cõpleta. ¶ diu. n. for. pãsit al qõ ipatiũ: vum e q pãsiuit: sed nõ pãsiuit illud spariuz: pãsiuit tam ifinita spacia: qz qz ps spacy e spatiũ. lz for. nõ fec aliq d arg^m si ñ ptulit nisi añs: qz nõ qz ps argumẽ ti e arg^m: lz õterminata oõ. igit^m r. ¶ 2^m ps pncipal. ¶ 3^m ps pncipal. ¶ 4^m ps pncipal.

argumẽtu: nec disputatio e cõpleta. ¶ diu. n. for. pãsit al qõ ipatiũ: vum e q pãsiuit: sed nõ pãsiuit illud spariuz: pãsiuit tam ifinita spacia: qz qz ps spacy e spatiũ. lz for. nõ fec aliq d arg^m si ñ ptulit nisi añs: qz nõ qz ps argumẽ ti e arg^m: lz õterminata oõ. igit^m r. ¶ 2^m ps pncipal. ¶ 3^m ps pncipal. ¶ 4^m ps pncipal.

Igessimum quintum sophisma. Deus erit in quoli bet istati nõ existens: pbat: deus erit i ali quo istari nõ exis: r nullũ erit idãs quin i isto erit de^m nõ exis. ergo de^m erit i quoli ber istati nõ exis: tener cõsequẽtia ab ex ponẽtib^m ad expostrũ. añs pbat: nõ quocũ qz dato istati futuro arguitur q de^m erit i isto ñ exis: qz õ us nõ erit aliqñ exis i isto istati. fanq illud erit: r postq illud istas erit: ergo de^m i istati isto erit nõ exis. Uñ breui ter arguit sic. De^m erit nõ exis i B istati: ergo i B istati de^m erit nõ existẽs: patet cõsequẽtia: qz seqt gñaliter: tu non es i B istati. ergo i B istati tu nõ es: tu nõ es i ista domo: er go i ista domo tu nõ es. r et ex opposito seqtur oppo^m. igit^m pza consequẽtia fuit bona. ¶ Secõdo. deus erit nõ existẽs 2^m arg^m i quolibet istari. igit^m r. antecedẽs arguit: qz si de^m erit exi stes i aliquo istati: aur ergo mediate vel imediate post B: qz nõ imediate post B de^m erit existẽs i quolibet instanti crastine diei: nec imediate post hoc erit existẽs i quolibet istati. qz nec cras nec post cras: nec ante cras erit de^m i quo liber istari e existens: ergo nõ imediate post hoc: tener conse quẽtia r añs e notũ iductie. ¶ 3^m. de^m erit ñ existẽs i aliquo istati. igit^m r. pbat añcedẽs. de^m erit nõ existẽs i hoc istatẽ r erit non existens in hoc instanti et sic de singulis: et bec erunt omnia instantia: ergo deus erit non existens in ali quo istati: pz consequẽtia ab omnib^m singularibus istins termini istas ad eũdẽ terminũ distributu cũ debito me dio. Seqt. n. gnãliter: tu es nõ existẽs i isto loco: r tu es ñ existẽs i isto loco r sic de singulis. ergo tu es nõ existẽs in aliquo loco: añs at e pbatũ: qz de^m aliqñ nõ erit i isto ista ti. ¶ 4^m. de^m erit quãdo nullũ istas erit: ergo r. atcedẽs pbat. de^m erit i mediate post B õmĩrãdo istas ptes: lz nul lũ istas erit imediate post B: pz: qz nec istas ptes nec aliq d qd istas futurũ. ergo de^m erit qñ nullũ istas erit: pbat ma ior: de^m erit sine medio post hoc: qz nõ dabit mediũ iter B i stas et eẽ diei. Itẽ deus erit añ qõlibet istas futurũ. ergo deus erit imediate post hoc. õns arguit. qz deus erit añ B istas futurũ: et añ B istas futurũ. g deus erit añ qõlibet in stas futurũ. vel sic: deus erit añ aliq d istas futurũ r nullũ erit istas futurũ qñ sñ illud deus erit. igit^m deus erit añ qõlibet istas futurũ. pz 2^m ab exponẽtib^m ad expo^m. añs e verũ: ergo et cõsequẽs.

p^m ar^m

3^m arg^m

4^m ar^m

argumẽtu: nec disputatio e cõpleta. ¶ diu. n. for. pãsit al qõ ipatiũ: vum e q pãsiuit: sed nõ pãsiuit illud spariuz: pãsiuit tam ifinita spacia: qz qz ps spacy e spatiũ. lz for. nõ fec aliq d arg^m si ñ ptulit nisi añs: qz nõ qz ps argumẽ ti e arg^m: lz õterminata oõ. igit^m r. ¶ 2^m ps pncipal. ¶ 3^m ps pncipal. ¶ 4^m ps pncipal.

Ad oppositum arguitur sic. deus erit i quo libet istati nõ existens: ergo de^m erit sp nõ existẽs. vel sic. deus erit i quolibet instan ri existẽs et i quolibet istati nõ existens: ergo simul erit existẽs et nõ existẽs: vtraq; consequẽtia tenet. cõsequẽs e falsũ. ergo r antecedẽs. qd e sophisma.

Circa pdicta sit h pza cõclusio. Aliqua vniersalls pãsiuit eternaliter erit va. cui^m imediate post B ifinite singulares erũt false: pz de illa : i quolibet istati futuro de us erit: supposito q ipa sperit. et sic significas: sic. n. ipa nẽ e va: ipa sp erit va: sed pbat 2^m ps õnis: qz si nõ de^m. ergo alẽ qd istas futurũ ñ: iter qd r B istas erũt ifinite singlares sñe r sit illud istas. a. mediũ vo iter. a. r B istas sit. b. r ps q in .b. istati erit b singulari fla. i B istati futuro de^m erit: r p cõ sequẽs. qlibet illi cõsimilis erit tuc falsa i qõ demõstrabit aliq d istas iter. b. er B istas ptes. sed talia istã erũt ifinita: ergo i. b. istati erant ifinlte singlares sñe isti^m vlis. Et sic arguitõ. b. b. istati. ita arguat de quolibz aliõ dato vel dabi li ppe B istas ptes. ¶ Ex ista cõclusiõe seqt q qõlibet singu

p^m õ

Cor^m

1° cor^m aliquid ppōne eē verā. ⁊ illā dubitas eē verā. neg^o p̄na: qz 2° ps significat q̄ illā quā scis eē verā: dubitas eē verā: mō b^o iplicat dictiones. C^o z^o seg^o: q̄ tu scis aliquo mō eē ex his quo nō scis eē. ⁊ credis aliquātr eē qualr nullus bō credit eē: ps q̄libet illaz offi^o eā. Et sig^o ex his dcluderet q̄ aliq̄ mō scis eē quō nō scis eē. aut q̄ aliquātr credis eē qualr nō bō credit eē. negat^o p̄na. qz arguit a termino stāte pfuse tm̄:
2° p̄ ad eūdē stāte determinate respctū eiusdē sinca^m. C^o z^o p̄. ali quā ppōne scis eē verā: ⁊ tū nō scis illā ppōne eē verā. pbo z pono: q̄ tu nihil nec aliq̄ scias eē. ppōne. ⁊ q̄ tu scias bāc drōne tū es hō: significare adq̄te te eē boiez ⁊ gescēter. isto posito ar. sic. hoc scis eē verū: dem̄ando illā. tū es hō. ⁊ B ē aliqua ppō. q̄ aliqua ppōne scis eē verā. ps p̄na a resoluē bu s ad resolutā. ps p̄^o ps: qz tu scis te eē hoiem. ⁊ B scis s̄. gnificare adq̄te te eē boiez ⁊ gescēter. q̄ tu scis B eē verū dem̄ando illā ppōne. tū es hō. 2° ps p̄nis seg^o ex casu: qz tu nō scis illā orationē eē. ppōne: nec casus d̄z videri inco: ueniēs: q̄si si laico pponerē ista: tū es hō ꝓcederē ista: vi cēs eā vocē eē verā: ⁊ sic sciret istā vocē eē verā: ⁊ tū nō sci rer illā ppōne eē verā: qz nō sciret illā eē ppōne. Cōstr̄ p̄r cōcludit: qz aliqua ppōnez scis eē falsā ⁊ impolez: illā tū nō credis eē falsā ppōne: nec impolez. nec seg^o t̄. tu scis hoc esse flm ⁊ ipolez: ⁊ hoc ē ppositio. q̄ tu scis ppōne falsā ⁊ ipolez. sicut nō seg^o t̄. tu scis hoc currere: ⁊ hoc eē bō: qz tu scis boiez currere. qz ad inferendū illā de sensu cōposito. quelibet p/missarū debet eē de sensu cōposito. s. tu scis q̄ hoc ē homo: aut tu scis q̄ B ē ppō. C^o z^o p̄. aliqua ppōne scis eē verā: ⁊ tū illa nō scitur a te. pbarur: ⁊ pono q̄ scias istā. rex sedet: con uertit cū vero. isto posito arguit sic. ista conuerit cū vero. q̄ illa est vera: ⁊ p̄na scita a te est bona. aēs est scituz a te p ca sum. q̄ ⁊ psequēs. sed q̄ illa nō scitur a te. pbar: nulla ppō scitur a te nisi scias suuz adequatā significatū: ⁊ illud scias significari per illā: sed tu nō scis regē sedere. nec aliq̄d aliū significatū adequatū scis significari p illā: vt pater induci ue. q̄ tu nō scis illā. C^o Juxta hāc dclōne pōt dcludi q̄ aliq̄ ppōnem scis eē verā: ⁊ tamē tu nō itelligis illā ppōnez: ps: ponēdo q̄ iā. a. ē. b. scias cōuerit cū vero. isto posito. tu scis illā eē verā. ⁊ qz nullū significatū itelligis significari p illā. iō nō itelligis illā. C^o 4° p̄. aliqua ppōnū q̄libz scis esse verā: ⁊ tū nō scis aliqua illaz eē verā. pbar: ⁊ pono q̄. a. ē. b. sint due tales scripture de^o ē. ⁊ tu credas q̄ nō sit nisi vna tal: de ē. i^o po^o. a. scis eē vep. ⁊ b. scis eē vep. q̄ vtrūqz istoꝝ scis eē vep dem̄ratis. a. ⁊ b. nō tū scis aliqua istaz eē verā. qz tu nō scis illa eē multa. sed tu credis eē vnū. p̄t et esse q̄ for. ⁊ pla. sint alōge. q̄s credas eē vnū boiez. tē q̄cūqz istoꝝ demōstrato. hoc scis eē hoiem. igit^o vtrūqz istoꝝ scis esse boiem: non tamē scis alterū istoꝝ esse boiem: qz nescias istos esse plures.

nes sunt due ppositioes: q̄ sūt due: isti sunt duo populi: q̄ isti sunt duo. Vbi aut concedatur propōne eē aliq̄d est con cedendum q̄ duo sunt scias in casu istoꝝ: qz illi sex termi ni sūt duo. qz sunt due ppōes: quaz quelibet est aliquid.
Ad 2^m cōcedo oēs conclusiones adductas. s. tu incipis scire q̄qd scis: ⁊ desinis scire q̄qd scis: ⁊ tū non incipis nec desinis scire aliq̄d qd scis: ⁊ q̄ iam incipit ⁊ desinit eē oē qd est: ⁊ tū non incipit nec desinit eē aliq̄d qd est. Cōtra sequit^o q̄ tu potes scire q̄qd scis: ergo q̄qd scis tu potes scire: q̄ per idem seg^o: tū incipis scire q̄qd scis: ergo quicqd scis in cipis scire. ps p̄na. qz eque ampli^m est illud verbū pōi sicut illud verbū incipit ⁊ magis. Itē alias dictū est: q̄ illius tū incipis eē ois homo 2° exponēs ē ista: non immediate ante in stās p̄ns fuit ita q̄ tu es ois homo: exponēdo per pōem de pūti. q̄ pariformiter illarū: tū incipis scire quicqd scis iam incipit esse oē qd est. 2° exponentes erunt iste: nō immediate aut instās p̄ns fuit ita q̄ tu scis q̄qd scis: nō immediate ante instās p̄ns fuit ita q̄ est oē qd est. P̄ima instantia nō cōcludit: qz lz illud verbū pōt sit eq̄ vel magis ampli^m nō tū in consensu diuiso est eque pfusiuuz. iō qz illa verba incipit ⁊ desinit būtia viz cōfundēdi ⁊ inobilitādī p̄nt cadere sup totum sequens ⁊ inobilitare: sed illud verbū pōt non bz hāc vim nisi in sensu cōposito. 2° instātia nō cōcludit. qz il la tu non incipis eē ois hō est satis simplex: carens cōpōne verbalī: ⁊ rlo distincto signo vli: i alyz aut est cōpō a pre p dīcati limitās ad expōne cōem. C^o Ad 3^m dicitur breuiter p̄bationē: negat^o vtrāqz istarū cōsequētiaz: qz ex na mo dali: ⁊ vna non modali nō seg^o i ppositio i sensu pposito: iō il la debuerit eē media. tu scis ita. b. adequate significare sic .a. significat. Siant ergo ista argumēta: tu scis deum eē: ⁊ tu scis ita. b. adequate significare: ergo tu scis ita esse sicut. b. adequate significat. Itē tu scis ita esse sicut. a. adequate significat: ⁊ scis. b. sic adequate significare: ergo tu scis ita esse sicut. b. adequate significat q̄libz istaz p̄naz: t̄: sed con ti^o minor ē d̄ casum. C^o Ad 4^m nego breuiter q̄ isti sciūt te eē ⁊ me eē: qm̄ dato isto sequerent̄ icōnuelēria adducta: vt arg^m p̄bauit. s. q̄ aliqui sciūt vnā casm simplicē: ⁊ tū nō scit aliquis illoꝝ illā: ⁊ qz tu ⁊ ego scimus vnā copulatiuā: quā nūllus nostrū scit: imo sequitur: q̄ aliqui sciunt ppositioē simplicē eis dubiam: qz pono q̄ sor. dubiter plato ē esse: ⁊ plato dubitet for. eē: tūc quelibet illorum d̄nbitat illam: isti sunt demonstratis sor. platone. ⁊ q̄ illi sciunt eandē pro positionē arguit: qz sor. ⁊ plato sciunt illos eē: ⁊ sciunt istaz: isti sūt sic adequate significare: ergo sor. ⁊ plato sciūt istam ppositioē isti sunt: maior arguitur ex argumēto facto: qm̄ sor. scit istuz eē se ipō demonstrato ⁊ plato sciūt istum esse se ipō demonstrato: igit^o sor. ⁊ plato sciunt illos esse: tūc ad argumētum sequit^o: tu scis. a. ⁊ ego scio. b: ergo isti sciunt. a. ⁊ b. dico q̄ ista consequentia est bona: sed alia non valet: quia bic terminus cōcernēs accū mentis non cadit supra totū verbale: ibi aut cadit supra cōplexum verbale: ideo in ista tene^o terminus cōplex^o vel plis numerie collectiue: ibi autē dīstinctiue ita q̄ formaliter sequitur sor. ⁊ plato sciunt istos esse: ergo quelibet istoꝝum scit istos esse: isti sci unt te esse ⁊ me esse: ergo quelibet istoꝝum scit te esse ⁊ me esse: ita q̄ ad probandum istam fortes scit istos eē: ⁊ plato scit illos eē. Smiliter non est vera ista: isti sciunt te esse ⁊ me esse: nisi sit vera aliqua talis copulatiua: vt in scis te esse ⁊ me esse: ego scio te esse ⁊ me esse. Cum autem dicitur: isti sciunt. a. ⁊ b. ex quo non determinatur a parte p̄dicati ppositio vbalis ū regitur q̄ quelibet illoꝝ scit. a. ⁊ b. nec regit^o vitas talis copulatiue ille scit. a. ⁊ b. ⁊ iste scit. a. ⁊ b. s̄z sufficit q̄ vn^o illoꝝ sciat. a. ⁊ ali^o sciat. b. ita q̄ fiat

Ad p̄m arg^m concedo q̄ scio multa: ⁊ qz multa sci untur a me. ex quo nō seg^o: q̄ multa sint scita a me. s. bñ seg^o: q̄ multa sūt scita a me: vlt vnū sci tū a te. ⁊ tē cōcedit q̄ tria sciūta me: qz n^o ē scitū a me da to: q̄ scias solū illaz. hō ē aial. nec ē incōueniēs q̄ aliq̄ scia tur a te que nō sūt scita a te. sicut cōcedit: q̄ ista tria signifi cant precise sicut ē demōstratis illis trib^o terminis: ⁊ tamē nullū illoꝝ significat precise sicut ē. si aut scio illas duas solum. bona ē aial: ⁊ deus ē ens: concedo: q̄ sex sciuntur a me: ⁊ sex sunt scita a me: quozū nullū scitur a me: sicut con cedit: q̄ sex sūt due ppositioes: ⁊ nullū istoꝝ est ppositio nec sequit^o sex sūt scita a te. ergo aliqua duo vel aliqua tria: vlt aliq̄ q̄mor sūt scita a te. vn̄ illa sex sūt scita a te nō signifi cat q̄ s̄ sex scita a te: s̄ qz sint duo scita a te. ⁊ ar^o. sic. illa sex sūt duo scita a te. q̄ sūt duo. neg^o p̄: ⁊ cōcedit: q̄ aliq̄ sūt duo scita a te: ⁊ tū nulla duo sunt scita a te: ⁊ hoc dato q̄ nulla ppō sit aliq̄d sed aliqua. Sicut nō seg^o: ille due ppositio.

Ad 2^m

Ad 3^m

Ad 4^m

quartariū frumētī pōderet solū v̄t v̄nū respectu. a. lapidis cernū ē ḡ minorē difficultatē faceret for. portādo illū q̄r tariū q̄ iā facit. ideo seq̄r q̄ hō fortissim⁹ maiorē difficultatē faceret i portādo v̄nū solum granū in h̄y q̄ v̄nus puer duoz diez i portādo fabā. pz. dāto q̄ ille hō portet v̄num granū in h̄y p se. vna cū hoc iunet ad portādū v̄num māgnū pōdus apponēdo totū anixū. q̄ puer portat fabam.

1° cor^m Ex his sequitur q̄ tā for. q̄ pla. fert aliqd. q̄ cū nō sit tō q̄re plus v̄nā pre. a. q̄ reliquā cū quelibz resistat. q̄ qlibet impediatur elationē altero subtracto. q̄ qlibet eozū ferret quālibet pre. a. q̄ n̄r totū. a. C 2° p̄. potētia for. nō terminat ad aliqd pōdus. pz. q̄ sicut for. p accidēs ferret. a. ita q̄ cū q̄ maior. a. sufficit ipse ferre. q̄ hoc cū inuamēto. q̄ ita cōceditur q̄ for. sufficit ferre p accēs q̄cqd oēs boies mūdi sufficiūt ferre per se. nec ē incōueniēs. q̄ vna musca tā r̄ pōt portare q̄ r̄ v̄nus fortissim⁹ equ⁹. q̄ p̄t iuuare ad portādū. q̄ q̄ tūc in q̄ modicū iunet ipsa d̄t portare. q̄ ille modus d̄t per accidēs.

2° p̄. Ex ista p̄ne seq̄t. q̄ si emerēs aliquē panū decē librarū. q̄ tāz oares p̄o qualibet parte venali illi panni. sicut p toto panno. sed nō eodē mō. q̄ dāres p toto panno se decē libras. p talibus p̄tib⁹ dāres tā r̄ p accidēs. q̄ notāter dixi p̄t venali. q̄ tu nō das decē libras. p quolibz pilo. v̄l filo illius panni. q̄ p̄li nec fila nō sūt venalia. confimiliter emēdo decē libras v̄nū equū. nō das tā r̄z. p quolibet pre eg. sicut p toto equo. q̄ pres eg nō sunt venales. s; totus equus. iō emptio cadit supra totū. q̄ nō supra quālibz ei⁹ p̄t. sicut aliqz pascēs aī. non pascit aliqua ei⁹ parte sed totū. q̄ baptizans puerū nō baptizat aliquā ptem sed totū.

3° p̄. Contra sequitur q̄ magis care emisti in medietate toti panni qz tā r̄ dediti p illa sicut p toto. C Itē qlibet ps isti panni sen et eg ē tua. postq; nō fuit tua. q̄ nō aliūde nisi ex emptioe. q̄ emisti quālibet p̄tē illi panni q̄ isti p̄tē eg. C Dico ad primū negādo p̄nam. q̄ si tā r̄ dediti p medietate sic p toto. hoc fuit p accidēs. s; at tā r̄ deditim p se. magis care emissem. C Ad 2° negē p̄nam. q̄ qlibet talis ps d̄t tua. n̄ qz emisti illā. sed qz emisti illū cui⁹ erat ps. p̄t ēt negari aī qz dō. q̄ qz quelibet ps eg fit tua res nō tū ē tua. q̄ sicut sequitur. ista dom⁹ ē tua. igr̄ ē dom⁹ tua. ille monachus ē albus. igr̄ ille ē monachus albus. ita v̄t seq. ista ps ē tua. igr̄ illa ē ps tua. mō p̄sequēs ē iconueniens. nec seq̄. hoc ē tū. q̄ B est illa ps. q̄ illa ps ē tua. sicut nō sequitur. ille hō est bon⁹. q̄ ille hō ē faber. ergo ille faber ē bon⁹ hō. iste hō ē albus. q̄ ille hō ē monachus. q̄ ille monachus ē albus. sed solū seq̄. ille monachus ē hō albus. q̄ ille faber ē bon⁹ hō. q̄ ita sup̄i sequebat. q̄ ista ps ē res tua. C 3° p̄. nō ē dare max⁹ pond⁹ qd for. sufficit portare. intelligo p sufficere p se sufficere. et p portare p r̄ps portare. p̄bar. qz si aliquod est maximū pōdus quod for. sufficit per se portare per r̄pus sit illū. a. q̄ portet for. illū p v̄nā hōrā. tūc officili⁹ ē for. portare. a. p hōram q̄ per medietatē hōre. cū for. sit potentie debilitabil. ḡ maius. a. sufficit portare per medietatem hōre. p̄bar. p̄sequētia. nam for. continue debilitatur in portādo. a. q̄ idem. a. manet equalis cōtinue grauitatis. ergo si posteri⁹ quando fortes erit debili⁹ sufficit portare. a. in principio quando ipse est fortior sufficit portare maius. a. Item indit eatur argumētum factum ante oppositum. nam si for. sufficit portare. a. ergo excessu diuisibili potentia fortes excedit potentiam. a. patet p̄sequētia. quia diuisibile additum diuisibili non facit maius. ergo for. non sufficit portare maius. a. patet p̄sequētia. quia si excessu diuisibili potentia for. excedit potentiam. a. inter potentiam for. et potentiam. a. et illorū quodlibet sufficit for. portare ex quo quilibet excessus sufficit ad monum. quia a p̄portione maioris inequality generaliter sequitur actio. C Quarta cōclusio est dare minimū pondus qd for. non sufficit por

obiectio

Risso

Risso

3° p̄

4° p̄

tare. s. p se. qz qm aliqd pōdus for. sufficit portare. q̄ ali qd nō. q̄ ē dare maximū pondus qd for. sufficit portare. vel minimū. qd nō. q̄ a ē p̄bata. quātto argumēto facto aī op postū s; nō ē dare maximū pōdus qd for. sufficit portare. igr̄ est dare minimū qd nō. q̄ hoc ē. a. pondus. qz. a. for. non sufficit portare. nec aliqd tante grauitatis cū sit potēne de bilirabilis. q̄ qdlibet min⁹ illo. vel tā r̄z minoris grauitatis for. sufficit portare. Et notāter dico. sufficit. q̄ nō pōt. qz. a. in casu isto ē minimū qd for. nō sufficit portare. nō tū est minū qd ipse non pōt portare. qz for. pōt portare. eo q̄ pōt for. pōt maiorari. q̄ grauitas. a. pōt remitti. sicut est aliqd pōdus min⁹. a. qd for. nō pōt portare. s. in cētro mundi tñ illud for. sufficit portare. igr̄ qz.

Ad primum

Secdo qz tā for. q̄ plato sufficit portare. a. lapidē. s. p accēs. s; isti portat istū p se. qz cū d̄t. qz fit actō a p̄portōe eq̄ litatis. verū ē p accēs sed p se nō possit fieri. C Intelligēdum tū qz si for. ēt pōtē idebilitabilis. daret maximū qd ipse sufficit portare. q̄ illū ēt. a. nō tñ p̄pter hoc fieret actio a p̄portōe equalitatis. qz for. ipōrtādo. a. nō ageret i. a. nec e. C Ad 2° cōcedo qz for. nō sufficit portare. a. sed sufficit portare aliqd minus. a. ex quo nō seq̄t. qz ifinitū pōdus for. sufficit portare. q̄ ad p̄ bationē. nego p̄nam. nec arguit ab exponētib⁹ ad expm⁹. qz aliter sequit. qz i qualibz linea ēt ifinita linea. qz quacūqz linea data i ista ē aliq̄ta linea. q̄ nō tāta qn maior. q̄ in finitā albedinē hēbit for. oato qz accret albedinē soluz vsq; ad gradū vt v̄m ex. qz aliquatū itēsā albedinē hēbit for. q̄ nō tā itēsā qn itēsōre imo seq̄t qz nihil i mūdo sufficit p̄s portare qz for. qz ifinitū pōdus for. sufficit portare. modo nihil p̄s qz ifinitū pōdus sufficit portare ista igr̄ p̄portio ifinitū pōdus. sic exponit. aliq̄tū pōdus for. sufficit portare. q̄ nō ē dabile pōdus finitū qn illud vel tñ for. sufficit portare. q̄ t. hoc ē falsū. Silr ista. ifinita linea ē i. a. linea exponat sic. aliq̄ta linea ē i. a. linea. q̄ nō ē dabilis linea si nita qn ista vel tāta sit i. a. linea. illa v̄o ifinitā albedinē hā bēbit for. qz loq̄t de q̄sitate itēsna albedinis sic exponit. itēsna albedinē hēbit for. q̄ nō ē dabil itēsna albedo si qn ista v̄l eqne itēsna hēbit for. mō illa 2° exponēs ē falsa. Deide ad similitudinē dico. qz nō ē similitudo. qz daf maximum corp⁹ a maria lea. iō bñ seq̄t aliq̄tū corp⁹ ē. q̄ nō tantū qn mai⁹ ē. q̄ i ifini. cōp⁹ ē. aliq̄ta lea ē. q̄ nō tāta qn maior. q̄ ifi. linea ē. s; qz nō daf maximum pōdus qd for. sufficit portare. nec daf maria lea q̄ ē i. a. lea. iō p̄sili forma n̄ tenet argumēta. q̄ illa n̄ tenet grā forme. s; grā māe. C Ad 3° dico qz for. sufficit tā r̄z portare q̄ tū ipse sufficit portare. qz suffic ita magnū pondus portare sic sufficit portare. q̄ arguit sic. for. sufficit portare magnū pōd⁹. q̄ n̄ sufficit mai⁹ portare q̄ ipse suffic portare. q̄ sufficit portare ita magnū pōdus sic suffic portare. pz. p̄na. ab exponētib⁹ ad expōstū. aī ē verū. q̄ et p̄s. Et si q̄rit qd ē illud pōdus. aī ponat qz for. tantū portet sic suffic portare. n̄ daf illū pōdus. nec admittit casus. v̄i secdo. qz ita cito erit istās sic erit istās. q̄ tñ nō oaf illū i istās. nec admittit casus si pōit qz aliqd istās erit ita cito sic erit istās. qz ly. istās. p̄. sicut ly pōd⁹ rōe d ly ita stat p̄suse tñ C Ad 4° d̄ q. a. ē minimū pōdus qd for. nō suffic por tate. et lz aliquod minus. a. fortes nō sufficit portare. tamē sufficit portare aliqd tantum. sed in rei veritate cum p̄c diē q. a. ē m̄mū pōdus qd si suffic portare. Itē ē itel. q̄. a. pōdus for. si sufficit portare. rōe grauitatis. nec aliqd eq̄ le tāte q̄s titatis. q̄ qdlibz min⁹. a. v̄l equale m̄ozis grauita tis for. sufficit portare. et sic nō p̄cedit rō. q̄ r̄.

Isti ferunt lapidē sit. a. nūc p̄ fr collum for. et quero vtrum. a. inmediate post hoc descendet v̄l non. it non ergo fortes sufficit portare. a. si descendet sequitur qz. a. descendet infinita tarditate. quia nihil potest

Ad 1° arg^m

Mobile

Ad 2°

Ad 3°

Ad 4°

tardi? descendere q̄s. a. descendit, sed infinita tarditate pt ali
 qd descendere. ergo. a. descendit infinita tarditate. maior pro
 bat. qz si aliqd pot descendere tardius q̄s. a. descendet. ergo
 gravius q̄s. a. vel minus graue: vlt eque graue: nō graui? qz
 tale velocius descendet q̄s descendit. a. nec minus graue: qz
 tale nō descendet. nec eque graue: quia hoc descendet ita
 tarde p̄cise sicut descendet. a. ¶ 2° pono: q. b. in p̄ncipio ho
 re p̄terite fuerit grauitatis vt octo i p̄cauo orbis lune. et qz
 cōtinue fuerit motū descendendo et dependo grauitatem;
 ita q̄ nūc p̄mo sit sup humeros soz. grauitatis vt q̄tuor. et
 qz cōtinue post hoc remittet veloci? q̄s. soz. isto posito: q̄ro
 vtr. b. descendet in hoc instanti vel nō: si descendet et nō ime
 diate post hoc: qz soz. imediate post hoc erit maioris poten
 tie q̄s. a. ergo dat vltimū instans mor? qd ē? Arist. 6. phy.
 si nō descendet nec imediate post hoc descendet. ḡ soz. sufficit
 portare. b. sed. a. ē tātē grauitatis p̄cise q̄te ē. b. ḡ soz. iaz suf
 ficet portare. a. ¶ 3° pono qz tā potētia soz. q̄s potētia. a. inci
 piat itendi veloci? tā potētia soz. q̄s grauitas. a. 2° qro vtruz
 .a. sit maximū p̄odus qd soz. imediate p^o hoc sufficet por
 tare: vel nō: si nō: .a. p̄odus soz. imediate post hoc sufficet
 portare: qz erit maioris potētie: r nullū mai^o. a. soz. imediate
 p^o hoc sufficet portare. ḡ. a. ē maximū 2c. minor arguit.
 qz si aliqd mai^o a soz. imediate post hoc sufficet portare:
 sit illud. b. 2 arguit sic. b. ē mai^o. a. ḡ i aliqua p̄portioe ma
 ius. ḡ tps erit anīq̄ soz. acgret illā p̄portioe. ḡ nō imediate
 p^o hoc soz. sufficet portare. b. si at dicit i p̄n^o qz. a. ē maximū
 p̄odus: qd soz. imediate post hoc sufficet portare. .a. sit. b. iā
 equale potētie soz. sicut. a. 2 incipiat etiam crescere poten
 tia sua: veloci? tū q̄s. a. 2 tardi? q̄s soz. sic qz cōtinue post hoc
 .b. erit potēt^o. a. 2 debil? soz. isto posito arguit sic. b. soz. im
 mediate p^o hoc sufficet portare. 2. b. imediate post hoc erit
 mai^o. a. ḡ aliqd mai^o. a. soz. imediate post hoc sufficet porta
 re: p̄s p̄nā cū minor: r maior p̄ casū. ¶ 4° pono qz soz. 2. a.
 cōtinue anī instas p̄nō fortificabū: sit tū qz soz. cōtinue suffi
 ciebat portare. a. 2. q. a. sit nūc potētie vt quatuor sit cū soz
 te 2 vltra augmētābūt i potētia p̄ totā horā futurā: velo
 cius tū soz. q̄s. a. 2 quero vtrū soz. sufficet portare. a. vel nō.
 si sic. ḡ. a. nō ē minimū qd soz. nō sufficit portare: si nō. .a. soz.
 nō ē fortior q̄s imē^o. anī. 2. a. i nlla p̄portioe ē graui? q̄s imē^o
 anī. ḡ si soz. imediate anī sufficiebat portare. a. p̄ idē iā suffic
 ebat portare. a. vñ arguit sic. soz. ē fortior q̄s imediate anī. ḡ suffi
 ciat plus portare q̄s imediate anī. s. imediate anī sufficiebat
 portare. a. ḡ iā sufficit plus portare q̄s fuit. a. 2 p̄ nō iā suffi
 ciat portare. a. cū. a. sit mai^o q̄s p̄ri^o fuerit: r i nlla p̄portioe. p̄
 mā p̄nā p̄bo. nā seḡ. soz. imediate p^o hoc erit fortior q̄s
 iā ē. ḡ imediate post hoc sufficet plus portare q̄s iam. ḡ pari
 formiter sequitur. soz. est fortior q̄s p̄rius fuit. ergo sufficet
 plus portare q̄s p̄rius.

Ad oppositum arguit sic. soz. portat. a. lapidē et
 li portat eū dē lapidē. tenet p̄nā. anī at fuit p̄batū i argu
 mēto p̄ncipali. ḡ nō ē verum 2c.

Circa mām p̄mi ar^o sit h^o p̄^o. 2. descendet tardi? q̄s de
 scendet i aliquo instanti: r i nullo instanti descendet
 tardi? q̄s descendet i aliquo instanti. p̄ma p̄s arguit. qz. a. dscē
 det tarde i aliq̄ instanti: r i nullo instanti descendet ita tarde sic de
 scendet. ḡ descendet tardius q̄s descendet i aliq̄ instanti: p̄at p̄nā
 ab exponētib^o ad expo^o. 2 anī ē notū: qz q̄cūq̄ instanti dato
 iter illd^o 2 B. a. dscēdet tardi? q̄s dscēdet i i^o instanti: sic ē soz. in
 tpe me^o erit fortior ad resistē^o q̄s i isto instanti. 2° p̄s p̄ois se
 ḡt ex p̄oi. qz si i aliq̄ instanti. a. dscēdet tardi? q̄s dscēdet i aliq̄
 instanti. sit illd^o istas. b. 2 ar^o sic. iter. b. 2 B istas erūt i i^o istā^o
 me^o i q̄z qd̄s. a. tardi? dscēdet q̄s i. b. instanti. ḡ 2c. ¶ Cōtra. si
 aliqd mouebit ita tarde p̄cise: sicut mouebit. a. i aliq̄ instanti
 illud mor^o ita tarde sic mouebit i aliq̄ instanti. s. illd^o nō mo
 uebit tardi? q̄s mouebit. a. i aliq̄ instanti. ḡ. a. nō mouebitur
 tardi? q̄s ipm mouebit i aliq̄ instanti. ¶ Respondet negan^o

Risio tardi? q̄s ipm mouebit i aliq̄ instanti. ¶ Respondet negan^o

do p̄nā: qz conditionalis assūpta in anīte est ipollis: nam i
 potē. ē q̄ aliquid mouebit ita tarde p̄cise sicut mouebit. a.
 in aliquo instanti: qz in infinitū tarde mouebit. a. in aliquo ins
 tanti: r non ē potē q̄ aliqd mouebit i infim^o tarde. ¶ 2° p̄s.
 a. descendet tardi? q̄s descendet i aliquo instanti: r tū in nulla
 p̄portioe. a. descendet tardi? q̄s descendet i aliquo instanti: p̄ma
 ps p̄s: r secunda declarat: ex eo qz infinita tarditate. a. dscē
 det in aliquo instanti: nā aliquanta tarditate. a. descendet i ali
 quoinstanti r nō ē dabilis tarditas qn ista vel tāta. a. dscē
 det in aliquo instanti. ḡ 2c. anī ps: qz infinite tarde. a. dscē
 der: sed nūq̄ descendet qn descendet i aliquo instanti. ḡ sicut
 nihil pot tardi? descendere q̄s. a. descendet: ita nihil p̄t tardi?
 descendere q̄s. a. i aliquo instanti: nō est dabilis aliqua tardi
 tas qn illa vel tanta descendet in aliquo instanti. Dicat ḡ
 qz sicut tu es maior aliqua p̄te q̄ritatitina tui: r in nulla pro
 portioe r ista hora diutius durabit q̄ aliqua p̄s ci? r in nul
 la p̄portioe ita. a. descendet tardi? q̄s descendet i alio instanti
 r i nulla p̄portioe. ¶ 3° p̄s. a. mouebit tardi? q̄s mouebit i ali
 q̄ instanti: r aliq̄ postea nō mouebit tardi? q̄s mouebit i aliq̄ i
 stanti: r tū non desinit nec q̄ desinet moueri tardius q̄s mo
 uebitur in aliquo instanti: qz nō desinit: ps: qz. a. imediate post
 hoc mouebit tardius q̄s mouebit i aliquo instanti. r qz nō de
 sinit arguit: qz si desinet: ḡ in aliquo instanti: sed hoc ē falsū
 qz quociūq̄ instanti dato: nec i illo: nec imediate anī illd^o: nec
 imediate post illud. a. mouebit tardi? q̄s mouebit i aliquo
 instanti. ¶ Intelligēdū qz licet. a. nō desinit nec desinet tar
 dius moueri q̄s mouebit i aliquo instanti: tū incipit tardi? mo
 ueri q̄s mouebit i aliquo instanti: qz nūc nō mouetur tardius
 q̄s mouebit i aliquo instanti: r imediate post istans p̄nō mo
 uebit tardi? q̄s mouebit i aliq̄ instanti. Vñ si. a. intēderet mo
 tu suū a nō gradu incipiedo: cōcedo: qz incipit vñ incipiet tardi
 us moueri q̄s mouebit i aliquo instanti: sed nō desinit nec de
 sinit tardi? moueri q̄s ipm mouebit in aliquo instanti. Si
 vñ remitteret motū suū vsqz ad non gradū: tūc desinit vel
 desinet tardius moueri q̄s mouebit i aliquo instanti: sed non
 incipit nec incipiet sic moueri. Et si arguit. a. non mouetur
 tardi? q̄s mouebit i aliquo instanti. et mouebit tardius q̄s
 mouebit i aliquo instanti: ergo incipit vel incipiet: neq̄ p̄nā: qz
 p̄nō erigit istas p̄ sui vificatioe r tū affirmatia de futuro anī
 cedētis. ¶ 4° p̄s. a. mouebit tardius q̄s mouebit i aliquo i
 nstanti: r tū non tardiori gradu mouebitur q̄s mouebitur i
 aliquo instanti: ps: qz oī gradu quo mouebitur illo gradu
 mouebit in aliquo instanti: vñ signato aliquo corpore cir
 clariter moto nō hñte supficiē vltimā illd^o veloci? mouebit
 q̄s aliq̄ p̄uct^o ei? vt ps: p̄ c̄ponēre: r tū nullo gradu vloci
 tatis mouebit: qn illo mouebit aliq̄ p̄uct^o ei? p̄ nullo gra
 du. velocitatis mouet B corp^o qn gradu vlociori mouebi
 tur aliq̄ p̄uct^o ei? sic ḡ hoc corp^o veloci? mouebit q̄s aliq̄
 p̄uctus eius r nō velociori gradu: ita in p̄posito de tardita
 te. ¶ Ex p̄dictis seḡ. q. a. nec p̄tps nec istas tardi? mo
 uebit q̄s mouebit i aliquo instanti: r tū i tpe vñ i instanti. a. mo
 uebit tardi? q̄s mouebit i aliquo instanti: vñ sicut tu eris ita
 senex sicut tu eris i quolibz tpe tertiato ad p̄m istas tui nē ēē
 ita. a. i quolibz tpe incipiente ab hoc instanti mouebit tardius
 q̄s mouebit i aliquo instanti.

2° p̄s

3° p̄s

Nobile

4° p̄s

Cor^o

Ad p̄m arg^o

Ad 2°

Ad 2°

Ad 3°

4° p̄m

obiecto

Ubi autem non remittit grauitas .a. imediate post hunc esse di-
 cendum: quod nec scipit esse sufficiens portare .a. nec sequitur for. i.
 pediat .a. p hoc instans ne descendat. ergo p hoc instans portat
 .a. vel sufficit portare .a. Ex his sequitur ista conclusio In medi-
 ore aut instans pns .a. mouebat: et imediate post instans pns
 mouebit: et tunc non mouet: p: dato q .a. icipiat forficari vt
 pri: im q for. maneat p inue debillo: aut q .a. maneat gra-
 uis vt q tuor: et for. non aliunde forficet. si enim iam mouet .a.
 ipm tardius moueret q vnq post. s: post infinitum tarde mo-
 uebit. ergo iam in finitum tarde moueret: imo tardius q in fini-
 tum tarde: qd implicat contradictionem. non q mouet iam ppter
 proportionem equalitatis: et imediate aut hoc mouebat: et im-
 mediate post hoc mouebit virtute proportionis maioris in
 equalitatis. **Ad 3^m** dico q non datur maximum pondus qd
 for. sufficit vel sufficere portare: tunc datur maximum pondus
 qd for. sufficit portare tanto gradu velocitatis ratio tpe: aut
 imediate post tale et tale instans. et ideo concedo in casu isto
 .a. esse maximum pondus qd for. sufficit imediate post hoc
 portare. Et cu dicit aliquod maius .a. for. imediate post hoc suf-
 ficere portare. ergo .a. non est maximum. negat tunc: q ista pro-
 positio de presenti non exponit p presentem de futuro. s: de p-
 senti isto modo .a. est pondus qd for. imediate post hoc suffi-
 ciet portare: et nullum est pondus maius .a. qd for. imediate
 post hoc sufficere portare. q .a. est maximum pondus quod
 for. imediate post hoc sufficere portare: et ia tunc e vtz sicut
 tunc: non tamencludi dicit q .a. erit maximum pondus qd for. ime-
 diate post hoc sufficere portare. sicut nec concedit q nullum
 pondus maius .a. for. imediate post h sufficere portare. **Ad 4^m**
 nego tunc .a. for. est fortior q imediate aut .a. in nulla
 p portoe est grauius .a. ergo si imediate ante sufficere porta-
 re .a. et nuc sufficere portare .a. q: s: .a. in nulla p portione sit
 grauius: tamen e grauius i aliqua p portione. Et ad pbatoez
 istius seque: cu dicit .a. for. e fortior q p .a. ergo sufficere plus
 portare: neget sequetia: q et si e fortior: tamen in illa ppor-
 tioe est fortior: qd enim iam sufficere portare: ex quo diuisibi-
 liter excedit illud imediate ante h sufficiebat portare. Ex
 quo sequitur: q ipse pns sufficiebat portare tantum sicut ipse
 ia sufficere portare: s: in nullo instanti: s: i quolibz tempore
 terminato ad hoc instans. et hoc ideo: q for. in nulla ppor-
 tione est fortior q fuit i tali tpe. s: bene i aliq p portione e
 fortior q fuit in hoc vel in isto instanti quocumq signo. Itē
 concedo ista aditionalē. si for. imediate post hoc fortifica-
 bitur: ipse imediate post hoc sufficere plus portare q modo:
 ex quo sequitur q si for. est fortior q p fuit: q sufficere plus por-
 tare q p: q a ly plus in antecedente stat p fute tui: et i conse-
 quēte determinate. unde si for. erit fortior q iam ipse est i
 aliqua p portione erit fortior. s: non si ipse e fortior q p fuit
 ipse i aliq p portoe e fortior. Et si dicit q for. imediate p h
 sufficere plus portare. non tamen e concedendum q plus imedia-
 te post h sufficere portare. **Contra:** sicut sequitur imediate p
 hoc .a. recedet ab puncto. igit imediate p h plus distabit: ita
 sequitur .a. recedet ab puncto. igit plus distat q ante. igitur
 p idē dicit sequitur in ma de pondere. **Contra:** dico q n e similitudo qz respe-
 cui potētie acriue no datur maximum: s: respectu distancie datur
 maximum. nā. si .a. distat ab est datur maxima distancie iter i.
 s: non datur maximum pondus qd for. sufficere portare. Uū conce-
 ditur q for. sufficiebat portare maius .a. s: non sufficiebat por-
 tare maius q fuit .a. sic p tui fuit maior te. i p istati tui. s: si
 fuit maior qz tu fuisse: dato q ia sis maior qz ipse fuit. igit .a.

Prima pars principalis.
Rigensum sophisma. Neutrū
 potes videre. vitas sophistica arguit. Quē-
 libet oculū non habendo tu potes videre. q
 nullum oculū habendo tu potes videre. pa-
 tet sequētia per regulā eqpolat negatione

postposita .a. et a sis arguit sic: aliquē oculum non habēdo tu
 potes videre: et nullus est vel pot ēē oculus qn illū non ha-
 bendo tu potes videre: supposito q habeas duos bonos
 oculos: q quelibet oculum non habēdo tu potes videre: p
 pna ab exponentibus ad expositum atis est verum. q et cō-
 sequens. Item inductine pbat. illū oculū non habēdo tu po-
 tes videre: et illum non habendo tu potes videre: et sic de sin-
 gulis: ergo quelibet oculū non habēdo tu potes videre: atis
 p: qz quocumq dato: tu potes videre sine illo. **Secundo**
 neutrū oculū habēs tu potes videre: ergo sophisma verum:
 probatur antecedēs: signū potes videre: et signū est neutrū
 oculū habēs: igitur neutrū oculū habēs tu potes videre: v
 sic. aliquoz oculoz neutrū oculū habēs tu potes videre.
 sic. aliquoz oculoz neutrū oculū habēs tu potes videre. v
 strando oculos focu tui: ergo neutrū oculū habendo tu
 potes videre: et per pns neutrū oculū habēdo tu potes vide-
 re. itē neutrū oculum habēs potes videre: ergo per idēz
 neutrū oculū habēs tu potes videre: pbatut atis: antē p
 potē videre: et antē pns neutrū oculū e habēs: qz non ē: ergo .a.
Terzio. ru potes videre sine oculo: .a. pbatut atis. tu
 potes videre: et nullus oculus requirit ad hoc q tu vide-
 as: ergo nullo oculo indiges ad vidēdū: ergo sine aliquo
 oculo tu potes videre. Sorte dicit q licet nullo oculo idi-
 geam ad vidēdū: tū indigeo oculo ad vidēdū. **Contra**
 si indiges oculo ad vidēdū: ergo sine isto non potes vi-
 dere. Itē tu indiges oculo ad vidēdū: ergo indiges occu-
 lo ad vidēdū: quo oculo indiges ad vidēdū: aut quo nō i
 ges ad vidēdū. Si p mū: q aliquo oculo idiges ad vidēdū
 Si z .a. ergo tu indiges oculo ad vidēdū: et illo non indi-
 ges ad vidēdū: ergo illo oculo quo indiges ad vidēdū
 non indiges ad vidēdū: et per pns aliquo oculo idiges
 ad vidēdū. **Quarto.** tu potes videre aliquid qd cuz nul-
 lo oculo tu potes videre: ergo .a. pbatut antecedēs: tu po-
 tes videre ita modicum sicut e aliqua pars tui: et cū nullo oc-
 culo illud tu potes videre: ergo .a. atis arguitur: et pono q
 tu videas digitum num q sit .a. tunc sic: tu vides .a. ergo ru
 vides medietatē .a. et medietatē medietatis: et sic in infinitū:
 p: pna. cum nihil possit tibi apparere indiuisibile: eo q vi-
 sio pyramidaliter fit: si igitur vides .a. et medietatē eius: et
 sic in infinitū: ergo nihil ē ita modicum quin videas min-
 illo et per consequens: tu vides ita modicum sicut e aliqua
 pars tui: et cū nullo oculo illud potes videre: pbatut: qz ni-
 hil est: nec pot ēē ita modicum sicut est aliqua pars tui: nā
 quocumq dāro: cum illud sit diuisibile: dabo vnam partem
 minorem illa.

In oppositum arguitur sic. Neutrū oculum
 habēdo tu potes videre: ergo duz
 neutrū oculū habēs tu potes videre: vel s neutrū occu-
 lū habēs tu potes videre: p: pna: a propositioe habente plu-
 res cās veritatis ad distanciam illarum: sed cōsequens est falsū.
 p qualibet parte illarum: qz ex qualibet illarum: sequitur
 q neutrū oculū habēs: ergo consequens e falsum. quod
 est sophisma.

Circa materiam primi argumenti sic hec prima con-
 clusio. Tu vides .a. quadratum: et tamen tu non
 percipis .a. quadratum: nec aliquem angulum eius: pono:
 q .a. quadratus tantū distetate q appareat tibi circularē: et
 non quadratum: isto posito arguitur prima pars: nam tu
 vides hoc: et hoc est .a. quadratum: ergo tu vides .a. quadra-
 tum: p: pna: ex quo ly vides non facit sophisma: et secunda
 probatur. nam si percipis .a. quadratum vel angulum ei:
 q percipis .a. sub rōne q est qdratū vel habens angulum. cō-
 sequens e contra cānm: et tenet consequētia: qz illud ver-
 bum percipio: est appellatiuū forme vel rationis. **Contra**
 conclusione sequit .a. quadratū et quelibet eius angulūz
 percipis: et nō tibi non apparet .a. quadratum: nec aliqs an-

Ad 3^m

Ad 4^m

oble^o

Rasso

p^m ar^m

2^m ar^m

3^m ar^m

4^m ar^m

p^o

Lo^m

2^m cor^m
Nobile
2^m cor^m
2^m cor^m
2^m cor^m
3^m
Cor^m
4^m
Cor^m
1°
2°

gulus ei? pma ps argit: na qcad vides pcipis: s3 tu vides
 .a. qdta^o 7 quelibz angulu ei? g.a. qdta^o 7 quelz angulus
 eius pcipis. Pa vo ps e nota: qm. a. no apparet tibi qdra^m s3
 circulari. illud qdra^m appet: sed no apparet qdta^m: 7 il-
 li anguli apparer: sed no apparer anguli. ¶ 2° segⁱ. q. b. c.
 sunt eque parua: 7 i sine eiusde distantie: 7 tñ tu vides. b. 7 tñ
 no vides nec suffi^o videre. c. ¶ 2° pono q. b. sit vnus angu-
 lop. a. z. c. vnu ple exis in sine eiusde distantie ita pnu sicut
 .b. 7 (p3) p^o ps. Pa vo declaraf: na vides. a. et go p multipli-
 catione iper. a. videri qlibet ps obiecta visui (p3 oia) qz no
 e maior to de vna q^o de alia: 7 p ois tu vides. b. 7 tñ tu non
 vides. c. nec sufficis vider: qz no p itefione ppria pp nimia
 distantia: nec p intefione alterius: cu no sit paalic^o pprie: v^o
 iproprie dicta. ¶ Intellegedu qd sic portate e duplr. s. pte ff
 ne iuuat^o alterius: 7 p accis cu iuuameto alteri^o: ita videri
 e duplr. s. p se p itefione ppria: 7 p accis p itefione totius:
 qñ et go distatia e modica ps: tuc videri sub itefione ppria
 p se 7 distinte: qñ vo distatia e nimis magna: tunc videri p
 itefione totius p accis 7 confuse: vbi gra qñ facies bdis e p-
 pinq: tuc natus videri p itefione ppria p se 7 distinte: sic os:
 metu: frs 7c. Sed qñ facies e i distatia remota: sic q non
 pot fieri iudiciu: de h3 p^orib^o tē tales ptes videri p itefioez
 totius faciei p accis 7 confuse: ita cu illa aguli sunt pping vi-
 deri p se qz p ppria itefione: cu at fut multu remoti dispa-
 rer anguli: qz no videri nisi confuse 7 p accis p itefione toti^o:
 ¶ 2° segⁱ. ¶ 3° segⁱ. ¶ 4° segⁱ. ¶ 5° segⁱ. ¶ 6° segⁱ. ¶ 7° segⁱ. ¶ 8° segⁱ.
 ¶ 9° segⁱ. ¶ 10° segⁱ. ¶ 11° segⁱ. ¶ 12° segⁱ. ¶ 13° segⁱ. ¶ 14° segⁱ.
 ¶ 15° segⁱ. ¶ 16° segⁱ. ¶ 17° segⁱ. ¶ 18° segⁱ. ¶ 19° segⁱ. ¶ 20° segⁱ.
 ¶ 21° segⁱ. ¶ 22° segⁱ. ¶ 23° segⁱ. ¶ 24° segⁱ. ¶ 25° segⁱ.
 ¶ 26° segⁱ. ¶ 27° segⁱ. ¶ 28° segⁱ. ¶ 29° segⁱ. ¶ 30° segⁱ.
 ¶ 31° segⁱ. ¶ 32° segⁱ. ¶ 33° segⁱ. ¶ 34° segⁱ. ¶ 35° segⁱ.
 ¶ 36° segⁱ. ¶ 37° segⁱ. ¶ 38° segⁱ. ¶ 39° segⁱ. ¶ 40° segⁱ.
 ¶ 41° segⁱ. ¶ 42° segⁱ. ¶ 43° segⁱ. ¶ 44° segⁱ. ¶ 45° segⁱ.
 ¶ 46° segⁱ. ¶ 47° segⁱ. ¶ 48° segⁱ. ¶ 49° segⁱ. ¶ 50° segⁱ.
 ¶ 51° segⁱ. ¶ 52° segⁱ. ¶ 53° segⁱ. ¶ 54° segⁱ. ¶ 55° segⁱ.
 ¶ 56° segⁱ. ¶ 57° segⁱ. ¶ 58° segⁱ. ¶ 59° segⁱ. ¶ 60° segⁱ.
 ¶ 61° segⁱ. ¶ 62° segⁱ. ¶ 63° segⁱ. ¶ 64° segⁱ. ¶ 65° segⁱ.
 ¶ 66° segⁱ. ¶ 67° segⁱ. ¶ 68° segⁱ. ¶ 69° segⁱ. ¶ 70° segⁱ.
 ¶ 71° segⁱ. ¶ 72° segⁱ. ¶ 73° segⁱ. ¶ 74° segⁱ. ¶ 75° segⁱ.
 ¶ 76° segⁱ. ¶ 77° segⁱ. ¶ 78° segⁱ. ¶ 79° segⁱ. ¶ 80° segⁱ.
 ¶ 81° segⁱ. ¶ 82° segⁱ. ¶ 83° segⁱ. ¶ 84° segⁱ. ¶ 85° segⁱ.
 ¶ 86° segⁱ. ¶ 87° segⁱ. ¶ 88° segⁱ. ¶ 89° segⁱ. ¶ 90° segⁱ.
 ¶ 91° segⁱ. ¶ 92° segⁱ. ¶ 93° segⁱ. ¶ 94° segⁱ. ¶ 95° segⁱ.
 ¶ 96° segⁱ. ¶ 97° segⁱ. ¶ 98° segⁱ. ¶ 99° segⁱ. ¶ 100° segⁱ.

vel p tpale: 7 explectiuu: qñ taz tpalia: qua explectiuu est
 falsa. lo soph^o e falsus: 7 pter nego ista: quelibz oculu no
 hñdo tu potes videre sic quelz ista 7 du quelz oculu no ha
 bes tu potes videre: licz qñlz oculu no beas vt potes videri
 nec dico bas egpollere fopb^o p secundā egpollitiaz: qz h
 no e alie^o qñitatis: nec ne^o sic fopb^o: sicut. n. i ista nullo boie
 currere risibile currit absolute possit ly nullo hoie currenre:
 ita q no e subz: nec pdicatu: nec ps subiecti: nec ps pdicati:
 nec e aliqd illius: ita ly neutz oculu hñdo aut ly quelibz
 oculu no hñdo: no subycif: nec pdicaf sm se: vel aliqd sui:
 nec se 7 ex aliq pte alie^o extremis: sed p^oci ly tu subycif: 7 re
 sidiu se 7 ex parte pdicati: iste igit ppnes ouertut: qz cau
 se vitatis illaz iuice ouertut: nec alie^o illaz dat ddicto^m p
 ppone alicuius qñitatis: sed solum p negatione pposita.
 ¶ Ex his segⁱ p. ¶ 2° no arguit ab exponentib^o ad expo^m. s. p^o
 alicu oculu no hñdo tu potes videre: 7 nlls e occlns que
 no hñdo tu potes videre. g quelibet oculu no hñdo tu po
 tes videre: qz oia no e exponibile: sed caliter pbadu. Lon
 cediē tñ illa: alique oculu no habedo tu potes videre: qz lz
 oculu alique no hñs tu potes videre: s3 nego illa: nullus e
 oculus que no hñdo tu no potes videre: imo aliqz e occu-
 lus que no hñdo tu potes videre: qz oculus socy tui e que
 no hñdo tu potes videre. ¶ 2° segⁱ. ¶ 3° segⁱ. ¶ 4° segⁱ. ¶ 5° segⁱ.
 ¶ 6° segⁱ. ¶ 7° segⁱ. ¶ 8° segⁱ. ¶ 9° segⁱ. ¶ 10° segⁱ. ¶ 11° segⁱ.
 ¶ 12° segⁱ. ¶ 13° segⁱ. ¶ 14° segⁱ. ¶ 15° segⁱ. ¶ 16° segⁱ.
 ¶ 17° segⁱ. ¶ 18° segⁱ. ¶ 19° segⁱ. ¶ 20° segⁱ. ¶ 21° segⁱ.
 ¶ 22° segⁱ. ¶ 23° segⁱ. ¶ 24° segⁱ. ¶ 25° segⁱ. ¶ 26° segⁱ.
 ¶ 27° segⁱ. ¶ 28° segⁱ. ¶ 29° segⁱ. ¶ 30° segⁱ. ¶ 31° segⁱ.
 ¶ 32° segⁱ. ¶ 33° segⁱ. ¶ 34° segⁱ. ¶ 35° segⁱ. ¶ 36° segⁱ.
 ¶ 37° segⁱ. ¶ 38° segⁱ. ¶ 39° segⁱ. ¶ 40° segⁱ. ¶ 41° segⁱ.
 ¶ 42° segⁱ. ¶ 43° segⁱ. ¶ 44° segⁱ. ¶ 45° segⁱ. ¶ 46° segⁱ.
 ¶ 47° segⁱ. ¶ 48° segⁱ. ¶ 49° segⁱ. ¶ 50° segⁱ. ¶ 51° segⁱ.
 ¶ 52° segⁱ. ¶ 53° segⁱ. ¶ 54° segⁱ. ¶ 55° segⁱ. ¶ 56° segⁱ.
 ¶ 57° segⁱ. ¶ 58° segⁱ. ¶ 59° segⁱ. ¶ 60° segⁱ. ¶ 61° segⁱ.
 ¶ 62° segⁱ. ¶ 63° segⁱ. ¶ 64° segⁱ. ¶ 65° segⁱ. ¶ 66° segⁱ.
 ¶ 67° segⁱ. ¶ 68° segⁱ. ¶ 69° segⁱ. ¶ 70° segⁱ. ¶ 71° segⁱ.
 ¶ 72° segⁱ. ¶ 73° segⁱ. ¶ 74° segⁱ. ¶ 75° segⁱ. ¶ 76° segⁱ.
 ¶ 77° segⁱ. ¶ 78° segⁱ. ¶ 79° segⁱ. ¶ 80° segⁱ. ¶ 81° segⁱ.
 ¶ 82° segⁱ. ¶ 83° segⁱ. ¶ 84° segⁱ. ¶ 85° segⁱ. ¶ 86° segⁱ.
 ¶ 87° segⁱ. ¶ 88° segⁱ. ¶ 89° segⁱ. ¶ 90° segⁱ. ¶ 91° segⁱ.
 ¶ 92° segⁱ. ¶ 93° segⁱ. ¶ 94° segⁱ. ¶ 95° segⁱ. ¶ 96° segⁱ.
 ¶ 97° segⁱ. ¶ 98° segⁱ. ¶ 99° segⁱ. ¶ 100° segⁱ.

p^o cor.
Nobile
2. cor^m
Ad 2^m
Ad 3^m

obect^o
5

vno denario obligat solvere reliquit: sic in infinitu. Di
cedu q nihil e pmisiss: nec aliqd e debim. id nuncq solues:
nec satisfacies p debito: nec p pmisso: tu solue. b. denariu
satisfacies p illa pmisssioe obligatione. Un bec vba deo:
teneor: faciunt consimile sopb: sicut pmitto: q debeo tibi
aliquid: et nihil tibi debeo: teneor tibi solvere aliquid: et nihil te
neor solvere tibi. ¶ Ad 4^m nego ista niaz: tu potes videre
ita modicum sicut e aliq pars rui: et cu nullo oculo illud tu
potes videre. g tu potes videre aliquid qd cum nullo oculo
tu potes videre: qz aut e vez: et dms falsus: q fa pars sit ve
ra (pbatu e) et pma pbo p bec: q ia tu vides ira modicum
sicut e aliq pars tui (vt pz) p suas exponetes: tu vides mo
dicu: et aliq pars tui e modica: et nulla pars tua est minor: qz
aliquid qd tu vides: qn qctiqz parte tua data: ni vides aliqd
qd e minus illa. Et si dr det illud modicu (dico) qd no po
test dari: qz stat cofuse rati rone de ly ita: a quo simul cum
ly sicut incipit probatio ppropositionis.

Ad 4^m

Secunda pars principalis.

Neutrum

1^m argu.

oculu habedo tu potes videre (pbat) tu potes videre aliqd qd cu nullo oculo potes videre. g tc. pbat qia: tu potes videre minimum p se visibile: vel maximu no p se visibile: sed illud nullo oculo potes videre. g tc. maior arguit: qz sic pda acrua re
minaf maxio: qd sic: vt minio qd no: ita potetia passiva ter
mias minio qd sic: vt maxio qd no: mioz vero declarat: ex
co qz no dat minimu p se visibile: nec maximu no p se visi
bile. Or non de p mium arguit: qz si sic: sit illud. a. et arguit
sic. a. videt i aliq distatia. g aliqd minus pot videri debili
i minoz distatia. g. a. no e minimu. Sitr si. a. videt cu aliq
bus circustarys. igit cu meliorib: circustarys poterit ali
quid min^a. a. videri. et qd no de scdz: etiaz arguit: qz si. a. est
maximū no p se visibile. g qdz mai^a. a. e p se visibile (pna
tenet) ab expostra ad altera suaz exponctu: s3 qns e flm:

2^m argu.

qz multa sunt maiora. a. no colozatū q no pnr p se videri. ¶ 2°
no dat minimū qd tu potes p se videre. g nec maximū qd tu
no potes p se videre. g tc. p pars arguit. si dat minimū qd
tu potes p se videre: sit illud. a. et arguit sic: aliqd minus. a.
pr em melius coloratū: et distatia magis pportioata respec
ctu tui oculi. g aliqd minus pr per se videri. g. a. no e mini
mū. Itē sit. b. vnū egle et simile. a. oino in eadē distatia: et ar
guif sic. b. ni potes p se videre sic. a. s3. b. e vel pt eē min^a.
g aliqd minus. a. tu potes p se videre. Deide arguit sic. qz
dat maximū qd tu no potes p se videre: qz sic illud. a. et ar
guif q aliqd mai^a. a. cu illis circustarys tu no potes p se vi
dere (ponedo). b. vt. s. oino egle et simile. a. et eadē distan
tia tūc sic. b. tu no potes p se videre: et. b. e vel pt eē mai^a. a.
ergo aliqd maius. a. cu illis circustarys tu no potes p se vi
dere. s. cu tātā dstitare rāto colozē tātō lumie et tātā distan
tia. et. et p dms. a. no e maximū qd tu no potes p se videre.

3^m argu.

¶ 3° no e dare maximā distatiā p quā tu potes videre. a.
nec minimā p quā no. g tc. pmū arguit qz si e dare maxiaz
distatiā p quā tu potes videre. a. ponat. g. a. i fine eiusde vi
stanz: et iapiar elogari: et seqf: qia tu vides. a. et no imedia
te p istas plens videbis. a. g dat vltimū istas rei pmanen
tis: dms e falsus (et dms tz) qz visio. a. nuc e: et imediate post
istas pns no erit pm senec fz aliqd sui. z^m etiā arguit: qz si
e dare minimā distatiā p quā tu no potes videre. a. g p istā
no potes videre. a. et p qz aliqd minoz poteris videre. a. dms
e falsus: qz sensibile postium. s. sensum no sentit. z. de aia.

4^m argu

¶ 4° no e dare maximā distatiā p quam. a. pot apparere
pedalis qtitatis: nec minimā p quā no. g tc. pmū arguit: qz
si sic videat. a. i fine illius distatie (et ponat). b. equale ipsi
. a. in distatia sensibilibiter logior: tunc. a. et. b. apparēt: s3 no
apparēt icqualia. g apparēt e qlia. s. pedalis qtitatis. g. si. a.
poneret in loco. b. et adhuc apparerēt equalia. s. pedalis
qtitatis. g ista no e maxima distatia. ergo tc. z^m et pbat:

qz si e dare minimā distatiā p quā. a. no pot apparere ped
lis qtitatis. g qz quacuqz minoz e pot. dms e falsus: vt supra
ostensum e de intentione Aristotelis: posset eni. a. ita ppiu
ri oculo qd no videret latera eius et pnter no apparerz pe
dal qtitatis: arguit tamē sic. sit ista distatia. c. i fine cuius
ponat. a. et iuxta illud. b. insensibilibiter maius. a. et seqf: q. b.
apparēt p e^t et a. minus qz p e^t s3 q. q. tūc q. a. appropinqu
ret citra finē illius distatie apparēt pedalis qtitatis: s3 iaz
no apparēt sensibilibiter minus qz i quocunqz punto citra fi
nē. c. distan. g ad huc apparz pedalis qtitatis.

Ad oppositum

arguit sic. Neutz oculu habed
do tu potes videre. g tu potes vi
dere neutz oculu habedo. igit tu potes videre nulluz oc
culuz habedo: oēs p tenet: ab vno ductibili ad reliquū: s3
vltimū dms e falsus. g et pmū aut: qd est sopbitna.

Circa

pdica sit bec p^o. e dare minimū per se visibile: p^o
vel maximū no p se visibile: pbat: et pono: q. a.
sit vnū coloratū qd rone sue paruitatis non sufficiat moue
re visuz: et crescat quousqz sufficiat videri a valde debili vi
suz: vel e dare pmū istas i q. a. erit sufficiens vt p se videat
tur: vel vltimū i quo no: s3 pmū. g tūc. a. crit suffi^o vt p se vi
deat: et nunquā ante: et p dms. a. erit tunc minimū p se visibi
lex: rōne sue paruitatis. a. nunqz ante sufficiat videri: sit
dat vltimū in quo no: tunc. a. no erit sufficiens vt p se videat
tur: et imediate p^o erit sufficiens vt p se videat: et p dms. a. tūc
erit maximū no p se visibile: cuz rōne sue paruitatis: tūc
no erit per se visibile: sed imediate p^o. ¶ Intelligedum q^o mobile
ex istius duobus subcōtrarys aliqd ep se visibile: et aliqd
no e p se visibile: no dz seg alia distinc^o qz ista: aliqd e mini
mū p se visibile: vel aliqd e maximū non p se visibile: eo qz
subōriuz affi^o visicat p maiori et no p minoz: qz subōriu
negatiuz: dr eni aliqd p se visibile rōne magnitudis: et no
p se visibile: rōne paruitatis. ¶ 2°. No e dare minimū per
se visibile: s3 maximū no p se visibile: et positis oib^o circū
starys i summo. s. optio visu: medio rarissimo optie illumina
to: et obiecto optie coloz: cum alyz reqstis ad visionē: pria
pars arguit: ponedo: q. a. videat cū illis circūstarys: et sig^o
. b. coloratū insensibilibiter mai^o. a. qz sicut videat: tunc. b. no
videt sensiblr melius qz ia videt. a. g p idē. a. pr remitti vt
miorari: et no videri sensiblibiter peius qz iaz. a. videt: et si sic
ia no e minimū per se visibile. fa pars arguit: qn aliqd e per
se visibile: s3 no dat minimū p se visibile: vel maximū no p
se visibile: et dare minimū p se visibile: vt pbatuz e. ergo
dat maxi^m no p se visibile. ¶ Cōtra sit. b. insensiblr mai^o obiectō
. a. iuxta positū: et tunc. b. no cat itetionez for^o quā erat. a. g
q rōne no videt. a. nec er. b. ¶ Itē itedat. a. insensiblr. no tū
ad gradū. b. tunc. a. et. b. apparēt eā visibilia. g sub codē gra
du apparēt. g per tātā latitudine pot. a. remitti manēs pti
nue per se visibile sic. b. s3. b. pot remitti ad gradū maximū
no p se visibile. ergo. a. pot remitti ad gradū vltiorē.
p3 dms: qz. a. minus distat a gradu maxio non per se visibili
quā. b. ¶ Ad pmū dr q. b. no causat itetione sensiblibiter
for^o q. a. ex quo. a. no cat itetione sensiblibr for^o: et. b. cat
itetione sensiblibr fortē: qz s3 excessus ei^o ad. a. si insensibilibis:
en additus tori residuo e satis sensibilis. id cat itetione sen
sibile vbi. a. no cat aliq. ¶ Ad aliud. nego dms: no eni sub
eisdē gradib^o apparēt illa duo: sed sub diuersis: quous appa
reat qz sub eisdē apparēat: et iō vnus gradus e alio itensioz:
s3 insensibilibiter. ¶ 3°. e dare maximā distatiā per quā. a.
pr apparere pedalis qtitatis: vt minimā per quā no. pbat
et pono: q. a. apparēat pedalis qtitatis: et remoueat quisi
quocunqz apparebit mior: rū signet istas i quo icipiet no
apparere pedalis qtitatis: et qro nūgd tūc apparebit peda
lis qtitatis: vel no: si sic apparebit pedalis qtitatis: et non
imediate p^o: seqf: qz illa e maxima distatia: si at tūc no appa
rebit pedalis qtitatis: et imediate ante apparebat: sequur:

1°

mobile

2°

obectō

obectō

Ad p^o

Rto

3°

tunc sic adaequate significabit. ergo r. p. p. a. b. officiantibus ad officiatum. ¶ 2° seq. q. necesse erit i. a. in stanti hac aiaz fore: et continget erit i. a. in stanti hac aiaz fore (dato) q. in p. pte ly. a. istas dederit vbu idicatum modis: et i. fa vbu infiniti ui modi. ¶ 2° p. Nec aia pting' erit taz i. a. in stanti qz i quolibz instati post. a. et tu ipole e ipsaz ee pting' i aliquo instanti post. a. p. ps patuit: et fa; declaro: qz si pole e ponat i ee: et arguit: hec aia pting' e post. a. q. h aia e p. a. et hec aia e eterna. q. hec aia neccio e post. a. ¶ Ex ista p. ne seq. p. q. necesse erit hac aiaz ee post. a. et tu h aia no neccio erit post. a. p. ps ps: qz hec erit neccia h aia erit post. a. fa et e nota: qz h aia poterit no ee post. a. ¶ 2° seq. q. q. e corruptibilis erit hec aia in a. instati sic post. a. et tu necesse erit hac aiaz ee post. a. et tu no necesse erit hac aiaz ee i. a. p. qz hec erit neccia. h aia e post. a. h nuqz erit neccia h aia e in a. et sicut dico de a. ita dico de quolz instati post. a. quocunq. n. instati dato p. a. h erit ptinges hec aia e in hoc instati. ¶ 3° p. hec aia pt icipe ee ate. a. et oe. a. erit p. istas ipst' ee: et tu h aia no pt incipe ee ante p. istas ee ipstus (p. ps ps) qz h aia pt ee ate. a. et fa silt: qz h aia no pt bis icipe ee. ¶ Ex ista p. ne seq. p. q. p. no ee an xpi ipse pt desinere ee: et tu ipse no pt desinere ee p. no ee sui: pbat (et pono) q. b. erit p. no ee an xpi et arguit. post. b. an xps pt desinere ee: et b. erit p. no ee an xpi. q. post p. no ee an xpi ipse pt desinere ee. fa ps pnia e mai' : ex quo atex' no poterit bis desinere ee. ¶ 2° seq. q. p. instans ee an xpi pt ee ante p. istas eiusde: et tu atex' no poterit ee ante p. istas sui: silt p. no ee atexpi poterit ee post p. no ee sui: et tamen atexps no poterit ee p. p. no ee sui: cuiusq. istop. p. ps ps: p. r. l. n. ¶ 4° p. h aia no ptingenter e: et h aia n. ptingeter erit: et tu h aia no icipit: nec icipit: nec icipiet ptingeter ee: p. ps ps: et fa pbat: Na hec aia i nullo instati ptingeter erit. q. h aia no icipit nec icipiet ptingeter ee: ps pnia: et ans e pbatu. ¶ Ex ista p. ne seq. p. q. h aia ptingeter erit: et postea no ptingenter erit: et tu no desinit: nec desinet ptingeter ee: ps pnia: ex quo hec nia i n. instati ptingeter erit. ¶ 2° seq. q. hec aia icipiet neccio ee in aliquo instati: et tamen h aia no neccio erit: s; p. icise pting' in aliquo instati: p. pars ps: qz in a. instati h anima incipiet neccio esse in aliquo instanti: vt pz p expositione: et fa similiter: qz h anima no aliter qz contingenter erit in aliquo instati.

Ad p. argu. Ad primu ¶ De ne d. illa pnia: aliaq. aia atexpi neccio erit. q. aia atexpi neccio erit: sic no seq. aliqdo no poterit h no ee. q. hoc no poterit no ee. i. ante. n. limitat vbu: et no i. ante: alie naq. pnie adducte tenet gra ma: qz non e pole q. aliq. ho p. p. nio curret: aut q. an xps semp erit: si. n. atexps possit semp ee aut q. aliq. ho p. p. tuare e i cursu: sicut aia an xpi postq. erit no poterit no ee et ille pnie n. valeret. ¶ Ad 2^m pcedo. q. aliq. eternu poterit no ee: et tamen oe eternu etale qd no poterit no ee: sicut alv qd ho pot ee atexps: et tu glz ho erit talis qd no pt ee ate xps. Silt aliq. ho pt de nouo gnari: et tain gliz ho e talis q. no pt de nouo gnari. Itē pcedo q. h aia ptingeter erit taz i. a. q. p. a. n. tu poterit desinere ee p. a. Un no e pole q. i. a. h aia desinet ee p. a. nec in aliq. instati ate. a. nec i aliq. instati post. a. vt bene: ps p. exponetes: et tuc ad argumetu illa pnia. e bda atexps erit in a. et erit ptingeter post. a. q. poterit desinere ee post. a. pari rone: h pnia est bda: hec aia erit in a. et erit ptingenter post. a. igit poterit desinere ee post. a. negat pnia: qz atexps desinet ee post. a. i. in pmo sui no ee: et hec aia nuqz desinet ee post. a. ex quo nuqz desinet ee. ¶ Ad 3^m vi co breuiter negado vtraq. pnia: s; solu seq: q. deus aliq. falsuz potuit credidisse: ex quo no seq: ipz posse decipi: s; cur no seq: ipm posse credere aliq. flm. et p. pcedo q. de. no scit aliqz ppones qua ab eterno sciuit: et tu no pot ee q. ipse nnnqz sciuit ista. Un arguit sic. atexps no e nec erit. q. deus nuqz sciuit illa ppones atexps erit demfando vnam

mentale n. aliter significante: hec pnia e bona: antecedens e pole. q. et consequens. Et consequenter dicat: q. qd xps dixit petro illud vbu: ter me negabis: petrus ponit facere q. ipse nuqz dixit illud vbu: vt pz. Itē concedo q. aliqz ppones deus sciet qua necesse erit ipm scire: et tu ia tu potes facere q. ipse nuqz sciet ista: pbat: et pono: q. post desitoez atexpi remanebit in aia sua h ppo: atexps fuit: tuc ita neccio erit: sicut illa anima: qz no appet. Unde illa ppo desinat ee. tunc arguit sic. deus sciet hac ppones atexps fuit: et necesse erit deū scire ista: qz h ppo erit neccia de. scit illa. i. post desitoez atexpi. et q. tu potes facere: q. nuqz sciet illa (pz) qz tu potes facere q. atexps no sit: nec fuit: nec erit: q. p. pcedenduz: q. aliq. ppo eternalr fuit vera: qua necesse erit ee vaz: et tu m potes facere q. illa nuqz fuit va: nec vnqz erit vera: ps de illa: hec aia erit i me te alicuius itelligetie sepata ipsa. n. eternaliter fuit vera (vt pz) et necesse erit ipsaz esse vera: qz aliqdo hec ppo erit necessaria h aia erit: et tu potes facere q. illa nuqz fuit va: nec erit vera: ps: qz tu potes facere q. ista aia nuqz erit. ¶ Intelligedū q. ista ppositio hec aia erit aliq. erit necessaria: no tu ista aia an xpi erit: qz seqtur aia atexpi erit. q. atexps e vel erit: pnia e ptinges. q. et ans: ex quo e vep: sed no seqtur hec aia erit. q. atexps e vel erit: qz no of aia ab actu animadi sed ab aptitudine. ¶ Ad 4^m pcedo: q. b. ppo non e necessaria: s; sit vera affirmatiua de ptenito: qz eius veritas depedet. a. futuro: et ad argumetu negat pnia: sed solu seq q. b. veritate necesse e fuisse sicut no sequit oem pma causa: necesse e ee. s; deus pducens h instans est pma causa. ergo necesse e deum pducenē hoc instas esse: sed solu seq q. deum producēte hoc instas necesse e esse: qz ex sensu diuino seq sensus diuinus et no ppositus. ¶ Intelligedū tu q. h pnia no valet de for. h vitas fuit h aia erit: qz no seq hec vitas fuit demfando illaz atexps erit. q. atexps erit: sic no seq deus sciuit an xps fore. q. an xps erit: qz in p. no ee an xpi vtruq. ans e vep: et pnia falsuz. Si ens aia an xpi possit desinere ee et p. pnia no valeret: vbi e cludedū q. i quolz instati pio deus sciuit an xps fore: et tamen atexps no e: nec erit: et q. i aliq. instati deus scit atexpm fuisse in quo instati de no e: nec fuit: vtruq. isto ruz vificat in p. instati no ee atexpi: et vbi atexps inciperet ee p remotione de p. nio: pcedere vtruq. istop: i quolz instati futuro deus scit atexps fuisse: et tu atexps no e: nec fuit i aliq. instati: de. scit atexps fore in quo instati atexps no e nec erit. ¶ Contra p. dca arguit ponedo q. a. sit ista me talis n. aliter significas: hec aia erit: et arguit si. a. e vep: et pt ee falsuz. q. a. pot incipe ee falsuz postq. fuit vep: ps pnia: qz si a. e vep: et pot ee falsuz. q. pot mutari aueritate in falsitate et p. consequens pot incipe ee falsuz postq. fuit vep: q. p. pcedo ponat in ee: et habet dictione: na seq. a. e falsuz. q. hec aia non erit: et a. fuit vep. q. h aia erit. ¶ Itē sequit. a. no e falsuz: et erit falsuz. q. incipit: vel icipiet ee falsuz. p. consequentia e bona: antecedens e pole. q. et consequens: quo concessio arguit vt. s. inducedo dictionez. ¶ Ad p. negat consequentia: s; soluz seq q. postq. a. fuit vep: pot incipe ee falsuz: vnde lz sequit. a. e vep: et pot ee falsuz: ergo. a. pot incipe ee falsuz: postq. fuit vep: no tamen sequit. a. e vep: et pot incipere esse falsuz. igit. a. pot incipe ee falsuz: postq. fuit vep: qz lz q. libz illaz sic de sensu diuino: tamen ex p. no seq illa de sensu co. posito: possibile e q. a. sit falsuz postq. fuit vep: sicut sequitur ex fa h de sensu pposito. possibile e q. a. incipiat ee falsuz: postq. fuit vep: et hoc rone illius verbi icipit: qz aliter no possit pbari illa ppo respectu talis vbi icipit: nisi illa p. nere i esse p sensuz ppo. Et silt negat illa ppo. a. pot mutari aueritate in falsitate: qz cu sit ppositio simplex cuius p. terminus pbabilis e illud verbu pot. ex ista seq de sensu co. posito vna mentalis: possibile e q. a. mutet aueritate i falsitate: qua posita in ee sequit dicitio. ¶ Ad aliud

Ad 4^m

nobile

obectō

obectō

Risio

Risio

cōcedo istā consequētiā. a. nō ē falsū: et erit falsum. g. a. incipit vlticipis eē flz (et dico) qd aīis sī ē pole dato qd. a. diu fuerit: lz qz eius ps sit po^l. nō tñ implicat dictionē: aīis nec pōs sīc ista. a. incipit esse falsū postqz fuit verū. vñ (dato) qd. a. nūc p^o eēt: et qd hāc aīa nō erit: bec eēt vera. a. incipit esse falsū: et hāc aīa. incipit eē falsū: postqz nō fuit verū: sicut ista. a. ē sīm. postqz nō fuit verū: sicut hāc aīa. nō eēt sed erit: et hāc aīa nō erit: hāc copulatiō efficit vera. a. nō ē falsū: et erit falsū: et bec tēporalis eēt vera. a. erit falsū: postqz nō erit falsū: tamē ista copulatiō implicat dictionē. a. ē falsū: et a. fuit verū: et similitē hāc aīa. erit falsū: postqz erit verū: p. qz lig. qre. et.

Tertius pars principalis.

Anima antepi necessario erit: pbat: et pono qd. a. erit totū tps p qd durabit illa aīa: et arguit. a. necessario erit: et p. qz bene seq: hoc necessario erit demāndo. a. et hoc nō erit nisi hāc aīa erit. g. hāc aīa necio erit. g. p tēz alia ē bona ex quo demāet. a. p. ps antis p. cōtra arguit. hāc necio erit demāndo illud tps: et B erit. arg. a. necio erit: p. qz p resolutionē: aīis ē verū. ergo et p. s. p. a. nota: qz si hāc aīa nō erit nullū tps erit p qd hāc aīa erit: cū dictionū consequētis repugnat aīti. Itē pono qd. a. erit maximū tps icipies ab hoc instāti cuius nullo instāti itriseco erit aīxps: qd tps ē annoz centū: cuius. b. erit vltimū instās: et arguit. a. necio corrupet: et nullū. a. corrupet nisi aīxps erit. g. aīxps necio erit. aīis p qlibet pte pbat: vt. s. et similitē dōs. vnde hāc pna ē bona: hoc necio corrupet: et hoc nō corrupet nisi antechristus erit. ergo antechristus necessario erit: et cōtinuedemānr. a. ergo per idē illa pna fuit bona. Et sig. oīa q possunt pmouere ad pductionē illius anime: et que possunt ipedire eius pductionē: et tunc qto nunqd ista pmouentia sint fortiora qz ista ipediētia vel debilita. vel eque fortia: si fortiora. ergo illa aīa necessatio erit: qz nō potest impediri cū iam assignata sint omnia q possunt impedire: si debilitiora. ergo illa aīa nunqz erit cui iam assignata sint oīa que possunt pmouere: si eque fortia. g. qua rōne bec aīa erit eadem hoc aīatū erit. ex isto moriuo pōt probari: qd ante qz hāc anima erit: verū ē qd ipā necessario erit: qz tūc erit ita qd cause pmouentes non possunt impediri. s. tēpore impceptibili ante pmiū instās antexpi. Et ex isto seq. qd aliquid ante. b. instās debz eē ita qd bec aīa erit cōtingēter post. a. Ex quo seq. tur qd p. debz eē ita qd bec aīa erit cōtingēter p. a. qz ipā cōtingēter erit post. a. cuius oppositū repit i alys. q. n. p. us debet esse ita qd antexps erit in. b. qz ipā erit in. b. implicat dictionē. Et p. aliquid tēpus bec aīa poterit eē futura. et p aliquid nō. et go ē dare maximū tps p qd aīa poterit eē futura: vel minimū p qd nō: sed pns ē falsum: qz illud nō est finitū nec infinitū. nō finitū: qz quocūqz tēpore finito dato p maius bec aīa poterit eē futura. Et hic capio futurū. put distinguū cōtra pns. Nec ēt erit infinitū: qz si p illud tēpus illa aīa erit futura. g. illa aīa erit: et sequit etā qd illa aīa non erit: qz si p totū illud tēpus illa anima erit futura: p totū illud tēpus ipsa nō erit: nec vnqz post: qz post tēpus infinitū nihil erit. ergo hāc anima nūqz erit. Cōsimiliter arguit qd nō est dare minimū tēpus p quod bec anima non poterit esse futura: qz illud aut erit finitū aut infinitū. Si finitū. ergo per illud et maius illo illa anima poterit eē futura: et p consequēs nō ē minimum quod nō. Si infinitū m cōtra illud non ē modicū cum nihil possit eē maius infinito. ergo illud iterū nō est minimū tēpus per qd bec anima nō poterit eē futura. Et 4^m st antexps fuisset per horā: ita esset qd bec aīa necessario fuit. g. per idē iāz ē ita qd hāc aīa necessario erit: p. consequentia: qz tunc nō est ratio qre illa eēt vera: quin pi rōne bec iam esset va: bec aīa erit. aīis pbat (et pono) qd antexps sit: et fuerit p horā: et arguo sic bec aīa fuit: et nō pōt eē qd bec aīa fuerit. g. necessario bec aīa fuit. p. qz ab expo

nenibus ad expositū. aīis est verū. ergo et pns. Itē necesse est hāc aīam fuisse: ergo necessario bec aīa fuit: p. qz ab vno duertibili ad reliquū. pbat antecede: hāc p. pō ē necessaria bec aīa fuit: cuius sit affirmatiua de pterito simplex nō depēdēs a futuro: et ipsa sic adēquate significat. g. necesse est hāc animā fuisse. p. qz ab offi^o ad officiatū. antecede est verū: ergo et consequēs.

In contrariū arguit sic: bec aīa cōtingēter erit. ergo ipsa nō necessario erit. pbat: tur aīis: illa aīa erit: et poterit nō esse: qz aliquādo nō erit. g. bec anima cōtingēter erit (et consequētia) ab exponētib^o ad expositū. antecede est verū: ergo et consequēs.

Circa materiā pmi argumētū sit bec pma dō. A. nec^o p. necessario erit: et tamē nō necessario. a. erit: et pba. tur p. pars: hoc necessario erit: et hoc ē vel erit. a. ergo. a. necessatio erit. s. pars declarat ex eo qd possibile est qd. a. nō erit sic ar^o. bec aīa nō erit. ergo. a. nō erit. antecede est possibile. ergo et consequēs. Cōsilt dicit qd. a. necessatio corrupet: et tamē nō necessario. a. corrupet. dato vt supra q. a. sit tēpus centū annoz in cuius vltimo instās erit antexps qm hoc necessario corrupet: s. hoc est vel erit. a. igit. a. necessatio corrupet: sed nō necessario. a. corrupet: qz nō necessatio alicuius tēporis vltimū instās erit pmiū instās antexpi: qm possibile ē qd aīxps nūqz erit. Cōtra hoc tps cōtingēter corrupet. g. nō necessatio corrupet: pbat aīis. hoc tēpus corrupet: et hoc tps poterit corrupet: pbat hoc tps cōtingēter corrupet: p. qz ab exponētib^o ad expositū. pbat aīis p. hāc parte: qd hoc tps aliqd non corrupet. s. postqz corruptū erit. g. hoc tps poterit nō corrupi p. qz qz segt gnāliter i alijs: hoc aliqd nō corrupet. igit hāc poterit nō corrupi. Silt arguit: qz hoc tps nō necio erit quocūqz dato finito qz poterit nō eē cū ipz aliqd nō erit. Cōtra hoc tps necio erit: qz hoc tps erit: et nō poterit impediri qn: hoc tps erit: qz si poterit impediri: aut g. anteqz erit vel qn erit: vel postqz erit: nō anteqz erit: qz dato qd cūqz tpe finito illud nō poterit ipediri qn erit: sicut nec cellū qn mōuebit: nō ēt qm erit p. eādē causā: nec postqz erit: qz nihil pōt ipediri nisi illud possit eē: s. postqz hoc tps erit nō apius poterit eē. g. nec ipediri. Cōsilt dicat qd illud necio corrupet: qz corrupet et nō poterit ipediri qn corrupet: qz nō anteqz illud tps erit: nec quādo erit: nec postqz erit. Et sig. pole: qd. a. corrupet aī. b. et tñ. a. n. p. cōrupi aīe. b. p. sup^o q. a. duertat cū isto p. max^o tps icipies ab hāc instāti cuius nullo instāti itriseco erit aīxps: et arguit sic. medietas istorū centū annoz erit max^o tps icipies ab hāc instāti in cui^o nullo instāti erit antexps. g. a. corrupet ante. b. ista aīa est bona: aīis ē pole: qz pole ē: qd aīxps icipiet eē i fine istius medietatis. g. consequēs est possibile: nō tamē. a. poterit corrupi ante. b. Cōtra. si i aliquo instāti antexps p. erit in isto instāti. a. corrupet: sed antexps pōt p. eē ante. b. g. a. pōt corrupi ante. b. quia isti centū anni non poterunt corrupi. ante. b. Itē hoc pōt corrupi ante. b. demonstrādo p. medietatē istorū centū annoz: et hoc ē vel eēt p. a. igit. a. p. corrupi ante. b. p. consequētia per resolutionē. Ad p. ne g. g. consequētia: qz nō sequit: si antexps esset pedalis qz ita tis quo dlibz sibi equale esset pedalis qz itatis: s. antexps pōt eē pedalis qz itatis. ergo quodlibz sibi equale potest esse pedalis qz itatis: iāz antecede est verū: et sequēs falsū: qm semipedale celi pōt esse egle antexps: et tamen nō potest esse pedalis qz itatis. Ad aliud nego miorē i. z. n. sit possibile: qd illa medietas sit. a. nō tamē illa medietas potest esse. a. qz nō pōt esse maximū tēpus: incipies ab hoc instāti in cui^o nullo instāti erit antexps: verbi gra (pono) qd. a. cōuertat cū isto termino hō qui est. et p. q. ante

2^m arg^m

3^m arg^m

4^m arg^m

p^o p

objecto

Rūsto

objecto

objecto

Rūsto

Rūsto

z^a

xps non potest esse. a. qz non potest esse homo qui est: tamē est possibile: qd antexps sit. a. qz possibile ē qd antexps sit hō qui ē. Sicut gnōn sequit̄ possibile ē qd antexps sit. a. g antexps pōt ee. a. qz arguit̄ a sensu cōposito ad sensus diuisus. ira nō seq̄r: possibile ē qd illa medietas sit. a. ergo illa medietas pōt ee. a. C 3° s. Antexps poterit gnāri ateqz gnābit. nō tū possibile ē ipsuz gnāri ateqz ipz gnābit (p̄ma pars ps) qm̄ antexps poterit gnāri ante. b. z ipse gnābit in. b. g poterit generari ateqz generabit: z qz h ppositio est impossibilis antexps generabit ateqz gnābit. igit̄ impossibile ē qd ipse generabit ateqz generabit. Cōsimiliter cedit̄ qd antexps poterit corrumpi ateqz corrumpet: nō tamē est possibile qd ipse corrumpat̄ ateqz corrumpet. Cōtra sequit̄ qd antexps poterit gnāri ī istātib⁹ duob⁹: qz in. b. z ante. b. aut igit̄ simul vel successiue: sed nō simul: qz duo instātia non possunt ee simul: nec successiue: qz tunc antexps posset bis scipe. C Rūdef. qd antexps poterit gnāri bia in duob⁹ instātib⁹: sed nō simul: nec successiue: qz b̄ atexps poterit generari in. a. b. duob⁹ instātib⁹ successiue: significat̄ qd antexps poterit generari ī vno eoz post gnātionē eiusdē ī alio z hoc ē falsuz. C 4° s. Antexps patrē suū pōt gnāre: z tamē nō pōt gnāre patrē suū (p̄ma ps. pbat) qm̄ antexps hoc pōt gnāre demāndo vñū hominē qui post annuz incipiet esse: z ille ē vel pōt ee pater antexpi. ergo atexps patrē suū pōt generare: sed non pōt generare patrē suū: qz nō ē possibile qd ipse generet patrē suū. Cōsimiliter dicat̄ qd antexps a filio suo poterit generari: non tū poterit a filio suo. C Cōtra qd ampliat̄ue stat̄ ly patre in istā: antexps pōt generare patrē suū. ita ampliat̄ue stat̄ ī istā: aū xps patrē suū pōt gnāre. ḡ pari rōne ē illa vera: sicut ista sic arguēdo. antexps pōt gnāre hoc: z hoc ē vel pōt ee pater antexpi. ergo antexps pōt gnāre patrē suū. C Dicēdū qd in p̄ria stat̄ ampliat̄ue solū: aquo incipit p̄batio: qz ab isto vob pōt recipir̄ l̄z ī fa stat̄ ampliat̄ue r̄ap̄pliat̄ue simul: aquo non incipit p̄batio p̄positio: ex quo nō ē terminus p̄lis numeri: nec copulat̄: nec cōplexus cōplexione verbali. Uū gnāliter ex ista de sensu diuiso: sequit̄ vna de sensu cōposito: si illud verbū pōt erit terminus p̄mus p̄babilis: vel saltē nō p̄cedit termin⁹ faciens difficultatē ī resolutionē: z a parte p̄dicati nō ē termin⁹ p̄plexus v̄balia cōplexiue v̄bali: vl̄ p̄lis nūeri: nec copulat̄. Nā bene seq̄r hoc pōt esse hō albus. ḡ possibile ē qd hoc sit hō albus: sed nō sequit̄ nigz pōt ee hō albus. ḡ possibile ē qd nigz sit homo albus: z hoc p̄ resolutionē illius termini nigruz p̄cedētis: sed qd illa p̄na nō valeat: antexps pōt gnāre hoc: z hoc pōt esse pater antexpi. ergo antexps pōt generare patrē suū. Declarat̄ qd q. a. sit vñū cor: sic v̄spos qd iaz sit albu z nūqz erit pole nāliter qd sit albu: isto pōt ee cōcedēdū qd albu poterit ee hō: nō tū qd hoc poterit ee albu: z nō seq̄r: hoc poterit ee hoc: z hoc ē vel erit albu. ḡ hoc poterit ee albu: hic ē appellatio r̄ampli⁹ s̄l rōne cuius seq̄r qd pole erit hoc ee albu: z ita in p̄posito zc.

3° s. obiectio Rūso 4° s. obiectio Rūso Ad 1m argu 2m Ad 3m

fortia: qz seq̄r ex casu: qd ista tūc nō cēt ant qd cēt debilit⁹. Itē dī qd nūqz atē. b. instā erit ira qd h̄ aia necio erit: qz nūqz agētia ita cēt bñ applic̄ qn subro poterit aliq̄ īfluētia p̄ria īpedire: eo qd p̄ mo multo veloci⁹ mo qz t̄t̄ aīn uter aliq̄ mā ī his īferiorib⁹: mo ad motū p̄mi mobil̄ īfluētie m̄ tip. C Ad 3m negat̄ cōsequētia: qz ps affe⁹ suū r̄ioz nō v̄sificat̄. C Ad 3m negat̄ cōsequētia: qz ps affe⁹ suū r̄ioz nō v̄sificat̄ nisi cas p̄ m̄ iori qz negatia qd t̄t̄ oz: nā ps affir⁹ nō v̄sificat̄ nisi p̄ t̄ p̄e finito: z ps neg⁹ solū p̄ t̄ p̄e īfinito: mo nullū finitū ē min⁹ īfinito: er̄ q̄ īfinitū nō est mo. Et si arguit̄ sic: p̄ ali qd tps antexps p̄t ee futurus: z p̄ duplū ad illud z sic ī īfinitū. ḡ p̄ īfinitū tps antexps p̄t ee futurus: p̄cedo p̄na: z p̄na: er̄ qd nō seq̄r: qd antexps poterit ee p̄ tps īfinitū: qz ī ante renet̄ ly īfinitū finca⁹ z ī p̄te cathe⁹. C Ad 4m dico ad inīso casu negādo istā: h̄ aia necio fuit. z tē ad p̄ rōnē ne⁹ p̄se quētia: nec arguit̄ ab exponēt b̄ ad expo: qz h̄ a exponēs debuit ee ista. h̄ aia nō potuit nō fuisse: qz ego nego. Itē ne⁹ aliā p̄na: qz arguit̄ a p̄pōne officiali ad p̄pōnez expo: s̄b̄bile: p̄cedit̄ igit̄ qd nec ē h̄ aia fuisse: s̄z nō necio h̄ aia fuit: p̄cedo tū de p̄senti: qd h̄ aia necio ē: z qd h̄ aia in B instāti necessario ē: l̄z p̄tingēt̄ sit in B instā: qz ī B instās īposibile ipsam nō ē: s̄z nō ē ipole ipam nō ē ī B instās imo p̄cedo qd ī hoc loco h̄ aia necio ē (p̄a to) qd ista sit ī hoc loco: qz ī hoc loco ipole ē ip̄faz nō ē (qz p̄z) qz eo qd hoc p̄pō ī hoc loco h̄ aia nō ē: ē īpōssibilis. Et si arguit̄ p̄ban qd h̄ aia necio ē in hoc instāti: qz h̄ aia necio ē in hoc instāti: vel in istāti nō hoc: sed nō necessario ē in istāti nō hoc. ḡ necio ē ī hoc instāti. Itē h̄ aia necio ē in quolibz instāti p̄senti: s̄z hoc instās ē instās p̄s. ḡ h̄ aia necio ē ī B instāti. C Rūdef negat̄ do qz libet istaz p̄ntiaz. p̄ma. n. nō valz: qz nō seq̄r ī filī: necessario ē hoc instās vel instās nō hoc: s̄z nō necio ē instās nō B. ḡ necio ē B instās: nec seq̄r: necessario tu es v̄ltu nō es: s̄z nō necessario tu es. ḡ necessario tu non es. 2° etiā non seq̄r: qz ī simili nō valz. necessario oīs hō ē aial: es hō. ḡ necio tu es aial: vñ sub ternino distributo imobilit̄er nō p̄tingit descendere: modo ly necessario imobilit̄at: zc.

C Prima pars principalis.

Rigoresimul scdm soph. In fini p̄m arg. ta sunt finita. Cōtra ex sophate sequit̄ q̄ttuoz icōueniētia. ḡ s̄b̄pbisima falsuz (p̄bat a iis) Primiū icōueniētiē ē: qd finita sunt īfinita p̄ d̄uersionē simplicē. 2m icōueniētiē ē qd īfinita sunt eq̄lia aliqbus finitis: tā qz ab vno d̄uēr̄n̄bili ad reliquū. 3m qd plū qz duoz: z tria: z sic īfinitū sunt īfinita tā qz ab expo: s̄it̄ ad suas expo: nētes. 4m qd nō tū finiti sunt finiti: seq̄r. n. īninstā erit. ḡ nō tū īninstū erit: s̄z finitū z īfinitū sūt duoz oppōita. id seq̄r īfinita sūt finita. ḡ nō tū finiti sūt finiti. S̄z nō ob̄n̄tib⁹ his icōueniētib⁹ arḡ sic aliq̄ sūt finiti z nō plā illis sūt finiti. igit̄ nō īfinita sūt finita (ps p̄na) z aīsz arḡ: qz aliq̄ sūt finiti: z nō plā finitis sūt finiti. C 2° Si īfinita sūt finiti. ḡ īfinitus nūerus ē finitus: p̄na ē f̄lz: qz aliqs nūer⁹ ē qd nec ē finit⁹: nec īfinit⁹ (p̄b) qz si aliqs ē nūer⁹ cui⁹ oēs vnitates nō sūt finite nec īfinire: ille nūer⁹ nō ē finitus nec īfinitus: s̄z aliqs nūer⁹ ē cuius oēs vnitates sūt finite nec īfinitae. ḡ zc. (maior ps) z m̄ior p̄bat: z signo illuz nūer⁹ q̄ternariū. a. b. c. d. tē oēs vnitates illius nō sūt finite nec īfinitae: qz nec sūt oēs vnitates illius: nō oēs (v̄t ps) nec tres: qz q̄ rōne ille t̄tes. f. a. b. c. cēt oēs vnitates illi⁹: cadē tōne ille tres. b. c. d. z sic. a. b. c. d. cēt. b. c. d. qd ē īpōle: nec ē q̄tuoz sunt oēs vnitates illius: qz sunt īfinitus: z non illius: zc. C 3° Si īfinita sunt finita: hoc ē qd plura qz duo sūt finiti: z plura qz tria sūt finiti: z sic īfinituz: quo p̄cedo: seq̄r: qd aliqs nūerus ē īfinitus: z tū q̄ncūqz ille erit p̄ cisc ille erit finitus: p̄bat: z pono: qd aliqs nūerus erit p̄ toto istā horā ad istū itellēt̄: z qd aliq̄ d̄i i p̄ p̄te p̄pō: hōre future vidat̄ in duas medietates: z ī p̄a parte ille due medietates in quattuoz quartas: z ī t̄tia parte ille quat

Ad 3m Ad 4m 3m arg. 2m arg. 3m arg.

4^m cor^m

maior q̄rte in octo octavas: sic in infinitū: sic tñ: q̄ in fine nō erit ille nūer^o: nec aliq̄ ps ei^o: tūc p̄z q̄ ille nūer^o erit ifinit^o qz erit aliquat^o: z i duplo maior: z i q̄druplo maior z sic i ifinitū: z q̄ q̄ncūqz erit: erit p̄cise finit^o arguit: qz ille nūer^o qñ cūqz erit ipse erit i aliq̄ pte p̄portionalis: s̄z i nulla pte p̄portionali erit maior nūer^o q̄ finit^o. C⁴^o sequitur. Qz sor. numerabit nūex ifinitū: qñ ipse nō numerabit nūex ifinitū: p̄bat^o r. z pono: qz sor. in p^o pte p̄portionali hore future nūerabit binariū: z in sc̄da pte eūdē binariū cū alio binario: z in 3° rotū qd̄ numeravit in fa cū alio binario: z sic in ifinitū: sic q̄ in fine nihil nūerabit. isto posito sor. nūerabit nūex ifinitū qz numerabit aliq̄ nūex: z in duplo maiorē: z sic in ifinitū. z qz sor. nō numerabit nūex ifinitus arguit. nā q̄ncūqz sor. nūerabit: ipse nūerabit in aliq̄ parte p̄portionali: s̄z in nulla pte p̄portionali nūerabit numerū ifinitum vt constat: ergo zc.

p^o p̄

Ad oppositum arguit sic. Aliquot sunt finita: z nō sunt dabilia aliquot i nūero finito: qñ tot sint finita: q̄ ifinita sūt finita: p̄z p̄na ab ex ponētibz ad expositū: añs ē verū: q̄ z p̄na: qd̄ ē sophisma.

obiectō

Circa p̄dca sit hec p^o p̄. Si ifinita sūt aliq̄: aliq̄ sunt ifinita: nō tñ s̄ ifinita sunt finita: finita sūt ifinita: Prima ps arguit. nā si ifinita sunt hoies: hoies sunt ifinita: z si ifinita sūt istātia: istātia sunt ifinita: z si ifinita sūt puncta: puncta sunt ifinita: p̄bat^o. nāz ista sūt demonstranda b̄ puncta illius lineē: s̄z nō finita: q̄ sunt ifinita. Si d̄t qz nō possū demonstrare ifinita: nec ēt oia pūcta illi^o li^o. qz nulla sūt i^o. C^otra possū demonstrare oia q̄ itelligo qz possū demonstrare eby^o: z vacuū: s̄z itelligo ifi^o pūcta illi^o lineē: z itelligo oia pūcta illi^o li^o. q̄ possū demonstrare oia illa. z^o ps p̄ nis ē clara: qñ ifinita pūcta sūt finita puncta: z tñ nlla finita pūcta sūt ifinita pūcta. C^otra p̄na p̄ez arguit qñ data illa: seq̄: qz si ifinitū ē aliq̄: aliq̄ ē ifinitū: z si ifinita tardi te aligd̄ mouet: aliq̄ mouet ifinita tardi^o. C^o R̄ides qz nullū istoz seq̄. vñ dato qz eēt ifinita qz vnū cēt pedale z reliquū bipedale: z sic i ifinitū h̄ cēt va: ifinitū ē aliq̄: z h̄ cēt flā: aliq̄ ē ifinitū. qz q̄ncūqz dato. illd̄ cēt solū finitū. s̄z it̄ ifinita tarditate mouet aliq̄s pūc^o i celo: z tñ nllis pūc^o i celo mouet ifinita tarditate: qz q̄ncūqz dato aliq̄ pūc^o mouet tardi^o. C^o Ex his seq̄: qz ifinit^o nūer^o ē finit^o: nlls tñ nūer^o finit^o cēt finit^o. Infinite sūt vnitates alicu^o nūeri finit^o: null^o tñ nūeri finit^o sūt infinite vnitates. Infinite ptes eāles nō cōicātes sunt i hac linea recta: z tñ i nlla linea recta sūt infinite ptes eāles nō cōicātes. Infinite ptes eāles nō cōicātes h̄z sor. z tñ sor. nō h̄z ifinitas ptes eāles nō cōicātes: q̄ oia debēt cōicd̄ p̄ tāto: qz ille terius ifinitū qñ p̄cedit: tenet finca^o. z qñ seq̄ tenet cathegorie. Vnde duas ptes equales nō cōicātes h̄z sor. z tres: z quajoz: z sic in ifinitum: q̄ infinite ptes equales nō cōicātes h̄z sor. s̄z non h̄z ifinitas partes equales non cōicātes: qz si h̄z signātur ille infinite (z ōz) q̄ iste sint cōicātes. si sunt equales s̄t at non cōicānt: sicut sunt partes proportionales: iste sūt inequales. Deceditur q̄ qz sor. h̄z infinite partes equales z haber infinite partes non cōicātes: non tamē habet infinite partes equales non cōicātes: nam aliq̄e sunt infinite partes sor. equales: z aliq̄e sunt infinite partes sor. non cōicātes. nulle tñ infinite sunt partes sor. eāles non comunicantes. C^o z^o p̄. Si in finitū est. a. corpus a. corpus est ifinitū (p^o ps p̄z) qz si a. corpus ē finitū: q̄ h̄t aliq̄a quantitatē finitā: z non maiorē: z per p̄na non ifinitū est illud. z^m pte declaro: ponēdo: qz a. si vnū corp^o pedalis q̄ritā: qd̄ in p^o pte p̄portionali illius hore future augmētabit ad duplū: z i z^o ad q̄druplū: z sic in ifinitum sic tñ qz manebit in fine hore. isto posito: ifinitū erit a. corpus: qz aliq̄atūz erit a. corpus: z i duplo maior: z i q̄druplo

R̄idēs

z^o p̄

maius: z sic i ifinitū: sp̄ intelligēdo copulatiue: tñ illd̄ corpus nūquā erit ifinitū: qz illud corp^o q̄ncūqz erit ip̄z erit in aliquo istāti: s̄z in nullo istāti ip̄z erit ifinitū q̄ zc. C^otra obiectō a. corpus erit aliq̄stū: z i duplo mai^o: z sic in ifinitū: q̄ a. corpus erit ifinitū. C^o z^o ille nūer^o erit ifinit^o: demfando nūex obiectō omniuz istātiū hore future: z in nullo istāti erit in finitū. q̄ p̄ idē est possibile qz a. corpus erit finitū: z tñ i nullo istāti. C^o ad p^o negādo antecedēs. s̄z p̄na: itelligit copulatiue R̄idēs qñ. a. in nullo istāti erit aliq̄stū: z duplū ad illud: z q̄druplū z sic in ifinitū. Si at̄ itelligit copulatiue: negat p̄na: s̄z solū seq̄ qz ifinitū erit. a. ad illud negat p̄na. qz si aliq̄ corp^o erit ip̄z erit i aliquo istāti: n̄ at̄ si aliq̄ nūer^o erit: ille erit in aliquo istāti. sic neqz si ista istātia erunt ip̄a erit i aliq̄ istāti. C^o z^o p̄. Q̄ncūqz sor. nūerabit: ipse nūerabit i aliquo istāti: z tñ sor. numerabit aliq̄ nūerū quē nō numerabit i aliquo istāti: p̄bat^o: z pono qz sor. numerabit i medio i stāti p̄me p̄tis p̄portionalis vnū binariū: z in medio istāti sc̄de p̄tis p̄portionalis vnū aliū binariū cū isto: z sic in finitū. isto posito: p̄z p̄ ps: qz sor. nūq̄z nūerabit nisi in aliq̄ parte p̄portionali: z quacūqz parte p̄portionali data in qua sor. numerabit: non numerabit nisi in medio instanti illi: us: ergo quādo cūqz sor. nūerabit ipse numerabit in aliquo instanti. z^o ps declarā: nā sor. nūerabit numerū ifinitū: qz nūerabit oēs vnitates oīum p̄tiū p̄portionaliū hore future: z ille vnitates erunt infinite: nō at̄ nūerabit illū in aliquo instanti: qz nō i fine hore vt suppono: qz nihil nūerabit: nec in aliquo instanti ante qz in quocūqz instanti atē finem hore: in quo sor. nūerabit: nō numerabit ipse nisi nūeruz finitū. C^o Ex ista p̄ne seq̄ p̄. Qz sor. numerabit nūex aliq̄e qz nunquā erit numeratus ab eo: qz sor. numerabit numerū ifinitū qz nō erit numeratus ab eo: qz nō in vltio instanti hore: nec i aliquo instanti erit. si. n. sor. numerabit aliq̄ nūerū nō oportet qz i aliquo instanti: s̄z si aliq̄ nūeruz erit nūeratus ab eo: ōz qz i aliquo instanti. C^otra si sor. obiectō p̄trāsibit. a. sp̄atium illud erit p̄trāsitum ab eo: qz idē si sor. numerabit aliq̄ nūex: erit ille nūeratus ab eo. negat p̄na: qz si. a. sp̄atium erit ip̄m erit in aliquo instanti: nō tñ si aliq̄ nūeruz erit ipse erit i aliquo instanti. C^o z^o sequitur qz tā sor. q̄ p̄lo numerabit nūex ifinitū: quoz p̄lo nūerabit nūex ifinitū numeratū ab eo: z sor. nūerabit nūex ifinitū nō numeratū ab eo: p̄z: qz dato qz p̄lo p̄ fine hore nūerabit vltimā vnitatē sor. q̄ nō nūerabit nūex ifinitū i aliquo instanti: s̄z in quoz p̄te teriato ad vltimū istās hore p̄mo nūerabit maiorē nūex qz nūerabit i aliquo instanti. p̄lo at̄ nūerabit nūex ifinitū an̄ finē hore: z in fine hore. iō ipse nō numerabit maiorē nūex qz ipse numerabit i aliquo instanti. Et si arguit sic sor. numerabit nūex ifinitū: q̄ nūeruz ifinitus numerabit a sor. q̄ numer^o ifinit^o erit nūeratus a sor. negat h̄ vltis p̄na: s̄z solū sequit: qz numer^o ifinit^o erit nūeratus a sor. qz zc. C^o 4° p̄. Sor. successine nūerabit a. b. vnitates: z tñ si p̄na. a. q̄. b. nec ed: p̄bat^o: z pono: qz i p^o pte p̄portionali hore p̄terite sor. numeravit. ar. i z^o pte .b. z sic i ifinitū circulariter sic qz i nulla pte nūeravit. a. i q̄ nūeravit. b. ed: deñ diuidō horā futurā i ptes p̄portioales mīozes vsus B̄ istans: ponēdo: qz ipse nūerabit i hore sequēti sic nūeravit i hore p̄cedēti. ita qz i q̄lz pte impi nūerabit. a. z i q̄lz pte pi numerabit. b. isto posito sor. nūerabit successine. a. b. qz successine nūeravit i^o deñ nūq̄z sic numerabit. a. b. qz successine. s̄z qz nō p̄na. a. q̄. b. vel ed arguit sic. sor. imediate post B̄ nūerabit. a. qz imē post hoc erit aliq̄ p̄ par: z imediate post B̄ nūerabit. b. qz imediate post hoc erit aliq̄ ps par: qz zc. vbi grā posito qz i q̄lz pte p̄portionali pi hore future: tu eris albus: z in q̄lz pte ipari niger: tūc tu eris successine albus z niger: non tñ p̄na. a. b. qz niger.

3° p̄

p̄. cor^m

z. cor^m

4° p̄

Ad primum concedo qz ex sophismate sequi^o. **Ad p^m** tur. Infinita sunt equalia aliqui arg^o

hinc finitis: sed non ista finita sunt infinita: nec e conuersio
 simplex: quia ista: infinita sunt finita: non habet conuertit
 simplice: s; p accis. istomô: finita sunt entia. nō ex sophisma
 te legitur q; plura q; duo: z q; tria: z sic i finitū sūt finita: te
 nēdo ly z copulatiu: q; ex quo ly i finita tenet tinea. q; in
 ferri vna copulatiua: z nō ppō de copulato extremo: iō bñ
 pcedit: q; pta q; duo sūt si. z plura q; tria sunt si. z sic i i
 fi. Itē nō seqt ex sophismate q; nō rñ finita sunt finita:
 q; fi. z i finitū sūt sūptū nō opponunt s; bñ cathego. z
 ad arg. q; arguit aliq; sunt finita: z nō pta illis sūt finita:
 negat: z cū dicit: nō pta finita sūt finita: q; zc. negat pta: q; re
 latinū ū stat distributue s; dicitate. sic suū aīs. z iō illa co
 pulatiua significat dicitur: q; aliq; sūt finita: q; bñ non pta
 sunt finita: z b negat. ¶ Ad 2^m cū assignat nūer. a. b. c. d.
 v. co: q; oēs vnitates illi sunt finite tenēdo ly oēs diuisiue:
 s; col. negat: q; nulle sūt oēs vnitates illius (ex quo) non
 seqt: q; iste nūer. nō sūt finit. nec i finit. ¶ Ad 3^m dico q; il
 le nūer. erit i finit. z nego. q; ille nūer. erit i aliquo istati.
 s; i quolz tpe teriatio ad vltimū instās boze: z non seqt ille
 nūer. erit: q; aliq; erit ita q; ille nūer. ē sic nō seqt hec in
 stātia erit: q; aliq; erit ita q; hec istātia sūt. ¶ Ad 4^m ce
 do q; q; scūz for. nūerabit ipse nūerabit i aliq; pte. ppoziō
 nali: tñ nūerabit nūerū i finitū: que non nūerabit i aliqua
 pte. pportidiāli: s; i quolz tpe teriatio ad vltimū istās boze: iō
 nūerabit istū nūer. aū sinē boze. z ita p; q; for. nunc nō
 nūerat istū nūer. z aliq; nūerabit illū: z tñ nō icipit nec
 icipiet nūerare illū: z desinet nūerare illū. f. in vltio istanti
 boze. Et vbi for. nūeraret pro fine boze cēt. q; aliquem
 nūer. i finitū for. icipiet nūerare in vltio istati boze: non tñ
 i isto istati for. icipiet nūerare nūer. i finitū: q; tunc nūerā
 bit nūer. i finitū z imediate aī. Et si dicit quō erit aliq; nu
 merus i finit. si hēbit pncipiū: z finē: dico: q; i q̄titate. nū
 illud cēt incōueniēs: non aū i in q̄titate discretā. vñ q̄z li
 bz i finita puncta: iter q̄ daf. pñ. z vltimū. ita ē pale in nūe
 to i finitū assignare p̄mā z vltimā vnitatem: igitur zc.

¶ Prima pars principalis.

Magesimū tertiū sophisma. Tot^o for. ē mioz for. pbat. q; l; ps for. ē mioz for. q; totus for. est minor for. p; aia: ab vno dicitur ad reliquum: aīs declarat: q; l; ps q̄titate for. ē mioz for. z q; l; ps q̄titate for. ē mioz for. q; zc. p; aia: cū maior: p illud pñ. oē totū ē aī. sua pte .f. q̄titate: z minorē pbo: nā aia i intellectua ē mioz for. q; si nō: b ē rōne idiusibilitatis sue: quo cesso: sequit: q; aia i intellectua nō ē tota in toto: z tota i q̄z pte for. qd ē sūm: z p; aia: q; nihil ē totū nisi hēat pte i xta significatiōne illius teri totū sine cathe. sine sūm cathe. reneat. Sic arguit q; mā tota for. ē mioz for. q; for. dicit istā: z aīa i intellectua vlt. q; ē maior illa: s; nō valet i ista b ē: q; idiusibile additū diuisibili nō facit aī. s; hoc nō: q; si cēt aliq; li^o pedalis q; titaria q; remouēt vnus pūctus extrēalis: illa ū aplius cē set pedalis q̄titate: nec maior: q; mioz: z eō efficeret pedalia p aduētū eiusdē pūcti: q; idiusibile: additū diuisibili facit maior. ¶ 2°. For. ē mioz for. q; zc. aīs arguit. q; l; ps q; titatiua for. ē mioz for. s; q; l; ps q̄titate for. ē for. q; zc. p; aia: cū maior: z minorē argno: digitus for. ē for. q; zc. pbat aīs: digitus for. est aīal: s; non videt aliqd aliud aīal for. q; zc. maior arguit. digitus for. ē sūa aīata s; bria: igit ē aīal. p; aia: a diffi^o ad diffi^o. aīs ē verū (vt p; aia) ergo z p̄ aīs. ¶ 3°. Aliq; ps for. erit for. ergo zc. pbat aīs (z pono) q; totū pter digi tū for. sit. a. digitus. b. so q; icipiat cēt abscissus a for. z arguit sic. a. est ps for. z. a. erit for. ergo ps for erit for. p; aia: cum maior: q; ē ps totus cōpositus: ex. a. b. minor vō declarat: qñ for. imediate post hoc erit. a: ex quo imediate post hoc nō erit sibi dicitur digit^o. ¶ 4°. for. ē mioz for. q; zc. pbat

aīs. for. erit mioz plōne aī finē istius boze: z dicit aī finem eiusdē boze ipsi erit eq̄les: ergo zc. z pono: q; for. z plō sint eq̄les: z manebūt eq̄les p totā istā bozā: sic q; p̄riue augmētōē eq̄l; z q; for. i vltiō istati boze desinet cēt: plōne manē re: tūc arguit q; for. erit mioz plōne aī finem boze q; plō erit maior for. aī sinē boze: pbat: plō acqret maiorē quāritate q; acqret for. q; plō habebit maiorē quantitatē quā habebit for. s; i i finē boze. sed non habebit nisi quantitatē quā acqret ante finem boze. ergo zc.

Ad oppositū

arg sic Tot^o for. ē mioz for. q; l; ps for. ē mioz for. (ps p; aia) ab exposita ad vna sua exponētū formalē vt vltimū. qñs ē sūm q; necmā nec forma for. ē mioz for. q; aīs ē sūm: qd ē soph.

Circa

dicta sit hec pma. Nulla ps for. ē mioz for. nec aliq; ps for. p̄t cēt for. (pma ps arguit) q; si aliq; pars for. ē for. z nō ē rō de vna pte qñ pari rōne de i finitis partibus alys. q; in vno for. sūt i finiti for. z in eodē hoīe sūt i finiri hoīes: qd ē dēterniatio nē Arist. 4° phicoz. di. q; hō est qd dant idiusi^o s; denoiauoē. Itē q; vtrū digitus for. sit hō: vel nō. si nō: q; p idē nec aliq; ps est hō (ps aīa) q; eq̄ be ne cōponit ex mā z aīa i intellectua sic aliq; pna. Si aū ē hō. seqt q; aliq; cēt hō: nō ē rē sūbilis: nec aīal rōnale. qñs ē impossibile (z t; aīa) dē se: q; nullus digit^o est aptus nat^o ridere: nec vtī rōe. z ps pnis arguit: q; si ps for. pōt cēt for. hoc ē in casu tertij argumētū (pono igit) q; digit^o for. erit p mo abscissus in vltio istati boze future: z seqt: q; a. ruc erit for. z taz est ps for. ¶ Contra. iā nō ē for. z erit for. q; icipit vel icipiet cēt for. nō icipit vt p; z q; nō icipiet arguit: si icipiet videt q; in vltimo istati boze qd grā exēpli erit. c. z arguit .a. in. c. istati erit for. z imediate ante. c. instās erit for. q; .a. in .c. instati nō icipiet cēt for. ps aīa cū pma parte aītis: z z^o arguo. nā for. imediate aī. c. erit for. sed for. est vlt. erit. a. ergo a. imediate ante. c. erit for. ps aīa. aīs aūt seqt ex casu. ¶ 2°. Nō tot^o for. est ps for. nec tot^o hō est aliqd hoīs. p batur. nā seqtur totus for. est ps for. ergo for. ē ps for. totus hō est aliqd hoīs: ergo hō est aliqd hoīs. qñs ē reprobatus. i p; aīa: z ps aīa apopōne exponibili ad suū piacēs. vñ se quis gnāliter. oīs hō erit: q; hō erit: tñ hō erit: ergo hō erit: neciō hō ē aīal: ergo hō ē aīal: sp hō sūt. ergo hō sūt. i finiti^o rō: copus ē: ergo co: p; aīa: nō est ergo aliq; ppō exponibilis rōne alicuius sine cathegozematis pcedētis totā ppōne qñ ab illa ad suū piacēs sit bonū arg^o. s; ly for. est ps for. est p iacens illius: totus for. ē ps for. q; piacens ē illud. qd remanet depro signo: ergo illa aīa est bona: tot^o for. ē ps for. erit go for. ē ps for. dicat: q; illa ppō tot^o for. ē ps for. sic exponitur: for. ē ps for. z q; l; pars for. ē ps for. q; zc. z b p; aīa: cōem modū loquēdi. si. n. tot^o for. ē albus: itelligit q; for. f. m. f. z q̄z sūi ptē ē alb^o. ¶ Et notāter dico s; z exponētē vlez af firmatiua: z nō illā vlem negatiua: z nulla ē ps for. qñ illa sit ps for. q; alr ille cēt vere: tot^o pūctus ē pūctus: tota aīa i intellectua ē aīa: q; ambe exponētēs cēt v; s; aīs ē sūm: q; ly totum sine cathego^o tentum: distribuit implicite p p̄tib; z iportat significatū sūt h̄re pres. ¶ 3°. Si for. ha bebūt aliquā q̄titate: illa hēbit i aliq; istati: pbat: q; si nō hoc cēt i casu q̄rti argumētū: dico: q; for. hēbit tripedalem quātitatē aī finē boze: in quolz tpe teriatio ad finē boze z i nullo instati: z q; hec q̄titas erit aī finē boze: z in nullo in stanti: ps: sicur dicebat in alio sophismate de nūcro. ¶ Cōtra. dato isto seqtur q; aliqd erit qd nō ē: z non incipit nec icipiet cēt: p; de illa tripedali q̄titate q; erit z nō est: nō at icipit nec icipiet esse: qñ ista erit in fine boze: z imediate ante finē boze: z in nullo instanti ante finē boze. ¶ Itē seqt obiectū q; aliq; duo st̄erunt: z ramen in nullo instanti erunt: p; de for. z de ista tripedali quātitate. Nā simul erunt ante finē boze: z q; non in aliquo instanti ps: quia non in vltimo in stanti boze: nec i aliquo istati citra vltimū. ¶ 4°. for. acq 4°

Ad 2^m

Ad 3^m

Ad 4^m

p^m ar^m

2^m arg^m

3^m arg^m

4^m ar^m

p^o

obiectō

z^o

nōbile

3°

obiectō

obiect^o

4°

stat in angulo: ergo a pari q̄l̄ alia sequitur formaliter: nisi p
 batur. naz sequitur formaliter. tu differens atē: ergo tu es tu: et tu
 non es tu: p̄ quā: qz dñs est vna copulativa cuius p̄ ps
 quitur formaliter: ex p̄ exponēte autis: qz sequitur formaliter:
 tu es: qz tu es tu: ex p̄ ps est z̄ exponēns autis: tūc sic. tu es
 tu: et tu non es tu: ergo tu es tu: vel baculus stat in angulo:
 et tu non es tu (p̄ quā) qz dñs est vna copulativa cuius p̄
 ma pars sequitur ex p̄ma pte autis: et scda ex scda: tanq̄ ap̄te
 d̄isūctiue ad totā d̄isūctiuam. tūc vltra: tu es tu: vel ba-
 culus stat in angulo: et tu non es tu: qz baculus stat in angulo: p̄
 quā: ad d̄isūctiuā cū d̄structione vni p̄tis ad aliā p̄te: q̄ ap̄
 ad vlt̄m sequitur formaliter: tu dñs atē: qz bacul⁹ ē i angulo: zē. Lō-
 filr dicēdo qz ad istā: hō ē asin⁹: sequitur qz formaliter: qd p̄bo:
 qd ex ista sequitur: nullū deū eē: aut baculū stare i angulo: p̄bat̄
 idē de quoz alio: sequitur. n. formaliter: hō ē asin⁹: qz ois hō est hō
 et hō nō ē hō: qz dñs ē vna copulativa cū fa ps sequitur ex ante
 tanq̄ ab affirmatiua vni d̄ilp̄ati ad negatiuā alteri: p̄ ps
 sequitur formaliter isto. hō ē asin⁹: qz hō ē: a z̄ adiacēte ad z̄ ad
 iacēte: hō ē: qz hō ē hō: qz idē p̄tur de se ip̄o hō ē hō: qz ois hō
 ē hō: p̄ quā: ab idē finita i qua idē p̄tur de se ip̄o ad vlem
 cū p̄bo de p̄ati nō restricto: et sine aliqua d̄eteriatōe. de idē
 cumā ista copulativa hō nō ē hō: et ois hō ē hō: et p̄bat̄ vt

1. cor 2. Ex ista p̄ne sequitur: qz aliqua ē pp̄o necia q̄ sequitur formaliter.
 ex quoz: p̄ de ill: tu nō dñs atē: hō nō ē asin⁹ (ex quo) ex cu
 2. insi istozū oppositō sequitur qd formaliter. C z̄. Aliq̄ ē pro
 p̄o ea ip̄olis ex qua sequitur qd formaliter vel malr: s̄ nō qz
 formaliter: nec qz malr (p̄ ista) chy⁹ ē ex q̄ sequitur forma
 liter: qz aliqd ē: et qz s̄ba ē. malr at sequitur: oē illud qd nō sequitur
 ex ista (dato) qz eēt vā: vt qz tu curris: vel bacul⁹ stat i angulo.
 na sequitur chy⁹: ē igit̄ baculus stat i angulo: qz d̄dictōm autis
 est ip̄ole auti: nec stat cū isto: cū aut̄ sit prop̄o p̄ se ip̄olis: et
 sequitur d̄s nō est: qz tu curris: p̄ eadē cās. iste p̄te sūt malr
 bone: qz l̄ d̄dictōm autis nō stat cū ante: tū ē ymaginabile
 stare cū isto absqz d̄dictōe. C Sz d̄ arguit qz ex ista: chy⁹ ē:
 sequitur formaliter: qz bacul⁹ stat i angulo: qz sequitur formaliter chy⁹ ē
 g chy⁹ ē: vel nulla chy⁹ ē: ap̄te d̄isūctiua ad totā d̄isūctiuā.
 et sequitur chy⁹ ē: vel nulla chy⁹ ē: g chy⁹ ē: vel baculus stat i an
 gulo: et nulla chy⁹ ē: p̄ quā: qz dñs ē vna copulativa cuius
 p̄ma ps sequitur formaliter ex p̄ma pte autis: et fa ex eadē cū fa:
 et tūc vltra: chimera ē: vlt̄ baculus stat i angulo: s̄ nulla chy-
 mera ē: g baculus stat i angulo: et p̄ dñs: ap̄tino ad vlt̄mū
 sequitur: chimera ē: g baculus stat i angulo: imo p̄bat̄: qz ex
 ista tu es: sequitur formaliter nullū deū eē formaliter: qz sequitur for-
 maliter: tu es: g tu es: vel tu nō es: a pte d̄isūctiua zē. de idē tu
 es: vel tu nō es: g tu es: vel nullus de⁹ est: et tu nō es: p̄ quā:
 vt supra: et vltra: igit̄ nullus de⁹ est: p̄ quā: ad d̄isūctiuā cū d̄-
 structiōe vni p̄tis ad aliā p̄te: et p̄ dñs ap̄mo ad vlt̄mū: tu
 es: igit̄ nullus de⁹ est. C D̄ arguit qz nūqz ex tali d̄isūcti-
 ua: sequitur copulativa d̄isūctiua: et ad p̄bationē: negat̄ quā.
 Si. n. tā aut̄ qz dñs ē pp̄o copulativa: iste modus arguēdi
 t̄: s̄ nō si aut̄ ē d̄isūctiua: et dñs copulativa qz ex copulati-
 ua sequitur copulativa et nō ex d̄isūctiua: si aut̄ qz veller illū
 dñs eē et d̄isūctiua: d̄cederet p̄na: s̄ tūc ex illo p̄te nō se-
 quitur qz nullus de⁹ est: nec qz nullus baculus stat i angulo: qz q̄
 arguēdi ad d̄isūctiuā ad alterā: p̄te: aut̄ d̄s eē copulativa et nō
 d̄isūctiua: igit̄ zē. C 3. aliq̄ ē pp̄o ea ip̄olis ex q̄ nō sequitur
 qz nec formaliter: nec malr: imo nō sequitur formaliter nisi nec
 cessariū: p̄ quā: qz l̄ sequat̄ tu nō fuisti: igit̄ d̄s ē: nō tū sequitur:
 tu n̄ fuisti: g baculus stat i angulo: qz aut̄ tu fuisti. Ista p̄
 valet g nec t̄ valet: p̄ quā: qz ois p̄na bōa ē necia: et p̄
 hoc qz aliqua pp̄o necia nō legat̄ ad qz: p̄ ista: tu fuisti:
 qz n̄ sequit̄: d̄s ē: g tu fuisti: ex quo aut̄ qz eēs ista p̄na n̄ valet.

3. R̄ssio C Sz d̄ arguitur qz ista p̄na ē bona. tu nō fuisti: g bacul⁹ stat
 i angulo: qz d̄dictōm autis ē ip̄ole auti: ex quo aut̄ ē prop̄o
 ip̄olis. ex ante. n. d̄dictōm autis fit vna prop̄o copulativa
 ip̄olis. C Dicēdū qz l̄ d̄dictōm autis fit ip̄ole auti: nō tū re

pugnat illi formaliter: nec malr. qz q̄ aliqua p̄pugnat. Ex
 bis p̄ formari vna copulativa p̄ se ip̄o: s̄ impossibilib: mō vna tal̄
 copulativa ē p̄ se ip̄o: s̄ impossibilib: tu nō fuisti: et nullus bacul⁹ stat
 i angulo: qz aliq̄ potuit eē vā sic adē q̄te significādo. C 4. 4.
 2. Sic ex qualibz affirmatiua sequitur formaliter aliqua nega-
 tiva. ita ex qualz negatiua sequitur formaliter aliq̄ affirmatiua
 p̄ ps (p̄s) inductiue. Na sequitur. tu es hō. g tu n̄ es asinus.
 tu curris: g tu nō sedes. d̄s ē: g d̄s non ē nō ens. z̄ ps et de
 clarat̄ inductiue. qz ois negatiua: aut ponit in eē: aut nō po-
 nit in esse: si ponit in esse. sequitur formaliter affirmatiua.
 nain sequitur formaliter nū homo non currit: g qd libet non
 hō currit: nullus hō p̄ter sor. currit: g sor. currit. Si at̄ n̄ po-
 nit in eē: et ex ista sequitur formaliter affirmatiua. Na bñ sequit̄
 tu nō es: g verū ē te nō eē: nullus d̄s ē: g ita ē qz nullus d̄s ē.
 Ex negatiua igit̄ ponere in eē sequitur affirmatiua ponēte i eē.
 et ex negatiua nō ponēte in eē: sequitur affirmatiua nō ponēns
 in eē: Sz ex negatiua non ponente in eē nō sequitur affirmatiua
 na ponēs in esse: s̄ ergo iste stat affirmatiue. verū est te nō
 esse: possibile est te non enrrere: non tamen ponit i eē.

Ad p̄mū dicit̄ qz ly sp non p̄uertit̄ cas ly oī tpe: Ad p̄m
 argit̄
 feni istati absolute: s̄ in ordine ad v̄bū
 vt sp fuit aliqz hō. oī tpe p̄terito fuit aliqz hō: sp erit aliqz
 hō. i. oī tpe futuro sp erit aliqz hō: et idē oē ista duo: sp erit
 aliqz hō: et aliq̄ non erit aliqz hō: qz tūc non erit aliqz hō:
 demonstrādo istās p̄sens: et tūc ē aliq̄: g zē. nec ista inuicē
 d̄dicūt: ymmo cuiusz eozū d̄dictōm dat̄ p̄ negationē p̄e:
 positā toti (ex quo) nulla illaz pp̄onū est alicui⁹ q̄ritatis
 s̄ quelz istanz equalēat alicui pp̄onū alicuius q̄ritatis.
 Itē d̄cedo qz aut̄ oē istās futurū erit aliqz hō: qz aut̄ aliqz
 istās futurū erit aliqz hō: et nullū ē v̄l erit istās futurū qz aut̄
 illud erit aliqz hō: g aut̄ oē istās futurū erit aliqz hō: p̄ quā:
 ab exponētibus ad eppositū. C Ex quo sequitur. Sz illa pp̄o n̄
 ē resolvable: qz ly aut̄ non tenet hic aduēbia: s̄ p̄positiue
 C Ad z̄m nego illā p̄na: sp erit aliqz hō: g aliqz hō erit sp:
 nec ē v̄uersio simplex: qz illa prop̄o nō v̄uertit̄ simpliciter:
 s̄ p̄ accūs: isto nō: aliqz hō erit aliq̄. De idē cū arguitur.
 ista sp erit: et ista sūt aliqz hō. g aliqz hō sp erit: negat̄: ēc
 alia negatur. s̄ ille binarius sp erit: ille binarius ē aliqis.
 hō: g aliqz hō sp erit: nec aliqz istozū ē fillis demo v̄l re-
 solutoriū. qm̄ illa p̄icularis aliqz hō sp erit: sic resolutur
 hoc sp erit: et hoc ē vel erit aliqz hō: igit̄ aliqz hō sp erit: mō
 maior ē falsa: quocūqz hōie dato: et p̄ hoc: p̄ quā: p̄ ista p̄na nō
 valet. iste binarius nūqz corrupet̄: et iste binarius erit aliq̄
 hō: g aliqz hō nunqz corrupetur. Et si arguit̄ sic. ois hō cor-
 rupet̄. iste binarius erit aliqz hō. g ille binarius corrupet̄.
 negatur p̄na: s̄ solū sequitur: qz iste binari⁹ erit aliqd qd cor-
 rupetur. de idē cū d̄: aliqz hō sp ē: g aliqz hō sp erit: negatur
 p̄na: qz aut̄ ē verū: et dñs falsū. C Ad 3. m. ne illā. necio aliq̄
 hō currit: et d̄cedo qz p̄tinget̄ aliqz hō curret: et tūc ad ar-
 q̄ litereū qz aliqz hō curret t̄at̄ ip̄se poterit currere: s̄ p̄t̄ig-
 aliqz hō currit: ergo p̄tinget̄ aliqz hō poterit currere: nec
 p̄na: s̄ solū sequitur: qz p̄tinget̄ ip̄e poterit currere. v̄l quo
 cūqz d̄: iste p̄tinget̄ poterit currere. sic ēt p̄tinget̄ iste po-
 terit eē. Ex quo nō sequitur: qz p̄tinget̄ aliqz hō poterit cur-
 rere. sic nec sequitur: qz p̄tinget̄ aliqz hō poterit eē. Itē nō
 d̄cedo istā p̄tinget̄ aliqz hō curret: qz mō p̄tinget̄ aliqz
 hō curret: s̄ qz aliqz hō curret: et poterit eē qz nullus hō cur-
 ret. iō iste ē falsa p̄tinget̄ nullus hō p̄tinget̄ ē asinus: qz
 sic exponētur nullus hō ē asinus: et p̄t̄ eē qz aliqz hō sit asi-
 nus. C Ad 4. m. dico qz sp istās erit: nō qz in oī tpe istās erit
 s̄ qz in oī tpe futuro istās erit: et negat̄: qz oē qd est: erit i ali-
 quo istati. qz nec istās: nec motus: nec t̄ps erit i istati. Sz
 gnāliter oēs pmanēs qd ē mēsurale i istati erit i istati:
 et ita d̄cedo qz aliqd icipiet eē: et qz i nullo istati icipiet eē. s̄
 istās: t̄ps tū et mot⁹ i aliq̄ istati icipiet eē: eo mō qz al̄s dice-
 bat̄. Itē dico qz i d̄s nō ē ip̄olis (ex qua) sequitur qz: et cū d̄:

Ad p̄m
 argit̄
 1. cor
 Ad z̄m
 Ad 3.
 Ad 4.

ex negativa non sequitur affirmativa illud intelligit sic. Ex negativa non ponere in eam non sequitur formaliter affirmativa ponere in eam. id est non sequitur formaliter deum non esse. et tunc ad arguendum quod naturaliter significat ista deum non esse: deum non esse naturaliter est et negatur contra. quod affirmativum est post negatorem. et in 5. li. de interpretatione dicitur per haec quod in non facere intelligit facere. ista ergo deum non esse significat deum esse. deum non esse non significat deum non esse. Intellegendum quod non quibuslibet propositum significat quod quod sequitur formaliter in deum ate. ergo baculus stat in angulo: et tamen ista non deum ate non significat baculum stare in angulo. Verum si scilicet erit propositum illa tina alicui: cui ipsa esset illativa da' p'ri' eiusdem: ipsa significat significatum illi. ita quod propositum tu deum ate significaret baculum stare in angulo. si ipsa contingens inferret formaliter istam: baculus stat in angulo: igitur et.

Nobile

3° arg^o

Trigesimum demorando istas p'ns q' s'ph' sit f'la arguit sic. immediate post hoc tu eris. q' a' q' l'z ista' futuz tu eris: p'z o'ia: q' si immediate p' h' tu eris: q' i' q' l'z tpe ic' ab h' ista' tu es: et p' o' an' de ista' futuz tu eris: sed p'ns e' falsu': q'z Innum d'ictoria' e' veru'. a' an' aliq' ista' futuz tu no' eris: q'z tuc tu no' eris: demorando istas post mille anos: et tuc erit an' aliq' istas futuz: q' an' aliq' istas futuz tu no' eris (p'z) a' resolutio' ad resoluta' a'ns e' veru'. g' z' p'ns. It' e' si imedia te post hoc tu eris an' o'ia ista' futura tu eris: p'ns e' falsu': q' tu no' eris an' i' ista' futu' demorando o'ia ista' boze p' me future. sic nec illa boza futu' erit an' i' ista'. (C' 2. 2. ime' post B' ista' erit aliq' istas: q' no' imediate post hoc tu eris (p'z) q' tu nuq' eris nisi eris i' aliq' ista' p'bat' a'ns: p' erit aliq' p' hui' boze future: q' aliq' istas: q' no' imediate p' h' erit aliq' in istas (p'z) q' no' stat aliqua duo foze post hoc imediate: et unu' altero p'ns: a' no' declarat: q' aliq' p' h' boze erit: z' aliq' i' istas erit: s'z nullu' erit istas ita cito sic aliq' p' hui' boze: q' i' ter istas futuz: et istas p'ns mediat' aliq' p' istis boze: q' p' us erit aliq' p' istis boze: q' aliq' in istas (p'z) ab exp'ntibus ad expositu' a'ns e' veru': g' z' p'ns. (C' 3. 2. 2. o'ia' s'ph'imate seq' q' aliq' duo imediate post hoc erit: q' no' sil' erit: p'bat' z' p' no. g. a. b. ic'ipiat' e' p' remo' de p'nti: sic g. a. ic'ipiat' e' in aliq' pte p'p'rtionali p'ri: z' i' n'la ipari: b. vo' ic'ipiat' e' i' aliq' ipari z' i' nulla pari. O' iste casus sit p'ntis declarat: po' 2. g. a. aq' in q' l'z pte pari p'p'rtionali boze p' terite h'it suas medietates p'ntis: et i' q' l'z pte ipari disc'rti' b. vo' a' q' e' s'z: h'uit i' q' l'z pte ipari suas medietates p'ntis: et i' q' l'z pte p' disc'rti' z' ia' h'ant istas medietates disc'rtiva' sic q' ia' d'finat' e' a. b. g' remo' de p'nti: et p' divisione' p'ntis: dein diuido' boza' futu' ra' i' ptes p'p'rtiales m'iores v'sus hoc i' istas p'ns i' q' p'ntis' volo g. a. b. se h'ant p'ri: se h'ant p'ntis i' boza p'ntis: i' p'ntis: p'z: g. a. b. imediate post h' erit: q'z imediate post h' erit aliqua p'z par: z' aliq' i' p'z: q' no' sil' erit: seq' ex casu: q' no' siml' erunt aliq' p'z par. z' aliq' p'z ipar. (C' 4. 2. seq'. q' duo d'ictoria' iter se d'ic'ntia imediate post h' erit duo va': sic significado p'ntis: p'z: o'c' istis tu eris i' aliq' pte p'ri: tu no' eris i' aliq' pte p'ri: seq'. n. imediate post hoc tu eris: q' imediate post h' tu eris i' aliq' pte pari: p'z: q' tu no' potes p'ntis ic'ipe z' desinare esse sic a. vel. b. z' p'ntis h' imediate post h' erit va. tu es i' aliqua pte p'ri: tu es i' aliq' pte p'ri: g' tu es i' aliqua pte ipari. i' 2. e' bona a'ns imediate post hoc erit va' g' z' p'ns ad bonu' ite' s'z illd' p'ns e' altez' d'ictoria'. g' z' d. io' seq' q' ia' duo d'ria: z' duo d'ictoria' s'nt z' va. na' seq' imediate post hoc tu eris i' aliqua pte pari: z' imediate post hoc tu eris i' aliqua pte ipa' rug' an' o'e' istas futuru' tu eris i' aliqua parte pari: z' an' o'e' in istas futuru' tu no' eris i' aliqua pte p'ri: p'z: q' p' p' p'ntis seq' ex p' pte a'ntis: z' z' ex p' p' q' q'nc'us tu eris i' aliqua pte ipari tu no' eris i' aliq' pte pari: mo' p'z: q' i' unice' d'ria' an' o'e' istas futuru' tu eris i' aliq' pte p'ri: z' an' o'e' istas futuz tu non

2° arg^o

3° arg^o

4° ar^o

eris in aliq' pte ipi: cu' hoc r'one nego's postposite equalent illi: an' nullu' istas futuz tu eris i' aliqua pte p'ri: z' p'nt' h'c' va' tas d'ictoria'z: q'z ex q' l'z v' l' negatua' seq' sua subalterna: **Ad oppositum** arguit sic. post hoc tu eris: z' nullu' erit in istas post hoc q' n' iter i' d' z' hoc tu eris. q' imediate post h' tu eris: p'z. ab exp'ntib' ad expositu'. a'ns est verum: ergo z' p'ns q'd est s'ph'isma.

Circa p'dicta sit h' p' 3. Aliq' p'p' significas p'ntis sicut nu'c significat imediate post h' erit va' z' f'la: z' t' n' nuq' erit ita q' illa e' va' z' f'la: p'z d' illa: tu es i' aliq' pte pari imediate post h' erit va': q'z imediate post h' erit ita q' tu es i' aliqua parte pari q'z imediate post hoc erit ita: q' tu es in aliqua parte pari: z' q' hoc imediate p' hoc erit falsa: p'bat': q'nc'us tu eris i' aliqua parte ipari: illa erit falsa tu es i' aliq' pte pari: s'z imediate post hoc tu eris i' aliqua pte ipi: q'z imediate post hoc illa erit falsa: nuq' t' n' erit ita q' i' e' f'la: z' tu q' ista e' vera' z' falsa ip'icat' d'ictoria'z. **C' 3. 1. 2. d'ictoria' d' p'ntis t'io'e' l' sup' qua' ic'ipit moneri digit' tu' p' p'ntis c'udo' p'ntes p' p'rtiales m'iores. ita q' q' l'z p'z par' sit. a: z' q' l'z p'z ipar' sit. b. i' p'ntis. h' imediate post hoc erit va': tu t'gis. a. q'z imediate post hoc tu t'gis aliq' pte p'ntis: z' imediate post hoc i' ca' de' erit f'la q'z ime' p' h' tu t'ges. b. mo' q'nc'us tu t'ges. b. tu n' t'ges. a. z' ita e' h' tu t'ges. b. z' ime' p' h' erit va' z' f'la: tu n'q' t' n' erit ita q' aliqua ista' erit va' z' falsa. (C' Ex ista d' ne seq' p. O' duo d'ictoria' iter se d'ictoria' ic'ipit e' duo va': q' ru' ia' nullu' e' veru': nec i' aliquo' ista' erit illa duo va': p'z: p' fito q' illa duo tu t'gis. a: tu no' t'gis. a: aut ista tu es in pte p'ntis: tu no' es i' pte pari: ic'ipiat' e' p' remo' d' p'nti. (C' 2. 2. Al' qua' p'p' imediate post hoc erit seq'ns ad o'es p'p'ntis: z' imediate post hoc erit ead' repugnans cu' l'z p'ntis. i' 2. p'z: suppo' fito q' a. sit vna p' p' q' i' q' l'z pte boze future erit ne'cia sim' p'ntis: z' i' q' l'z pte ipi erit impollis sim' p'ntis: i' p'ntis: p'z: p' exp' n'ntes. (C' Ex i' d' ne seq' q' aliqua p'p' imediate post h' erit p'ntis z' ipollis: ne'cia z' p'ntis: z' t' n' nuq' erit ita q' ipsa e' h'z. p'bat': z' pono: g. a. i' p' pte p'p'rtionali erit p'p'ntis: z' i' z'. p'ntis: z' i' 3. ipollis: z' i' 4. ne'cia: z' i' 5. p'ntis: z' i' 6. p'ntis z' sic e'it cul' i' inf'nti. ita q' ptes m'iores terient' v'sus istas p'ntis. i' p'ntis: p'z: q'z imediate post hoc erit aliq' n'ntis ternari' p'ntis p'p'rtionali: s'z i' quoz l'z tali nu'ero illa p'p'ntis h'it illas ptes d'ic'ntias. It' 2. d'ictoria' aliqua e' d'ictoria' q' ime' diate post hoc erit h'ia significas p'ntis sic m' o' significat: p'z: po' 2. g. a. sit vna p'ntis mala q' i' q' l'z pte pari significabit o'io sic nu'c significat: z' in q' l'z pte ipi h'ebit a'ns ipote' sim' p'ntis vel p'ntis ne'ciu' p'ntis. (C' 3. 2. Aliqua inuice' d'ic'ntia q' imediate p' hoc significabit p'ntis. sic m' o' significat: z' t' n' imediate post p'ntent' z' pono: g. a. b. inuice' d'ic'ntia: z' sic d'ic'ntia in qualz pte pari boze future: z' in q' l'z pte ipari p'ntent'. isto posito: p'z: ex quo imediate post hoc erit aliqua p'z par: z' aliq' p'z ipar: (C' Ex ista d' ne seq'. O' a. b. imediate post hoc signifi' cabunt p'ntis sic i' significat: z' ead' imediate post hoc signifi' cabunt al' q' m' o' significat: p'z: q' a. z. b. post hoc imediate d'ic'ntia p'ntent'. Et p'nter dico q' a. b. imediate post hoc si gnificabit p'ntent' z' d'ic'ntia: z' tu non imediate post erit ita q' a. b. significabunt p'ntent' z' contradictoriae (ex quo) nuq' erit ita q' a. z. b. conuertuntur z' contradicunt. (C' 4. 2. Aliq' copulativa affirmativa ime' post h' erit falsa significado p'ntis in pte p'ntis: p'ntis: q' l'z p' p'ntis. p'ntis imediate post hoc erit va' (p'z) de q' l'z istaz. tu es i' ali qua pte pari. tu non es i' aliq' parte pari. tu t'gis. a. tu no' t'gis. a. (C' Ex ista d' ne seq' p'ntis. O' aliq' v' l' imediate post h' erit falsa. cui' q' l'z singularis quas apta nata est h're ime' diate post hoc erit vera' (parz) de illa v' l' istoz: istoum e' ve' ruz: aut de illa: quodlibet istoz est veru': demonstrando o'ia illa d'ictoria' dicta. (C' 2. 2. seq'. q' aliq' e' p'ntis bona z' forma' lis cui' q' l'z p'ntis imediate post hoc erit va': z' p'ntis ime' diate post hoc erit falsum significantibus p'ntis z' p'ntis.**

p' 2

p' cor

z' 2

p' cor

z' 2

p' cor

4 2

p' cor

z. cor

laxta eodem modū significandi (p) de ista pna: hoc istorū
est verū: r hoc istorū est verū: qd vtrūq; istorū est verū: dmo-
stratis porib; ddictoꝝ. C3^o segf qd aliq; ppoēs erūt vere:
tū nōq; erit ita sic ille significabit; (p; d; istis) tu es i pre pi:
tu nō es i pre pi. aut de istis. tu tāgis. a. tu nō tāgis. a. C4^o seg
tur qd staliq; propōnes sunt vere. ita ē sic ille significat: nō
trū si aliq; propōnes erūt vere. ita erit sicut ille significa-
bunt. sic si aliq; propōnes sunt vere: ex bis ē formabilis
copulatiua affirmatiua vā: nā trū si aliq; propōnes erunt
vere. ex bis erit formalis copulatiua affirmatiua vā. Nec
segur. ita erit sic p^o significabit; r ita erit. sicut sū significā-
bit. g ita erit sic iste due significabūt. sicut si segur: ita erit
q; hoc istorū ē verū: r ita erit qd hoc istorū ē verū: demōstro-
tia duob; ddictoꝝ ptingētib;: g ita erit qd ista sunt vera.
ita erit qd hoc ē: r ita erit qd illud ē: demōstratis duob; istā
tib; futuris: g ita erit qd ista sunt: non valet consequētia.

Ad p^o
argu^m

Ad primum **Ad p^o**
ceda istā: qd q; i nstās futurū
tu eris r nego suū ddictoꝝ. s. ante
aliq; d instās futurū tu non eris (r ad probationē) nega pfe-
quentiā: q; hic nō tenet ly āte aduerbialiter s; ppositiue: q;
sic resaluit: an hoc instāa tu nā eris: r hoc ē vel erit aliq; d in-
stans futurū: mō quocūq; data: altera resoluentiū ē falsa.
Si q; āt vellet ly an vtrūq; teneri aduerbialiter: deberet
hec ccedi ante aliq; d instās futurū tu nō eris r altera nega-
ri: an q; i nstās futurū tu eris. Ubi āt in vna sit ppa: r in
alia aduerbiū ambā sūt ita vā: nec dicitur. Deide cū arguit
tur immediate post B tu eris: g an oīa istātia futura tu eris.

Nobile

negat pna: sicut li oīa tenat collectiue sicut diuisiue. C In-
telligendū q; ista: an eē instāa futurū tu eris lz sit ccessā: n
trū segf ex sophate: q; nō segtur immediate post hoc tu eris
demōstrada instās pns: g an oē instās futurū tu eris: q; an
mille ānos āns sūt verū: r pns falsū: s; bñ segur: g an oē
instās futurū post hoc tu eris: r e; nō segf an aē instās fu-
turū tu eris: g immediate post hoc tu eris: q; cōtinue post in-
stās pns: an erit verū: r pns falsū: s; bñ segf: g imedia-
te post instās pns tu eris. ita q; iste puertū immediate post
hoc tu eris: r an oē instās futurū post hoc tu eris: r ita iste cō-
uertant. immediate post instās pns tu eris: r an aē instās fu-
turū tu eris: r ita dicitur de pterita: q; ille puertū: imedia-
te: an hoc tu fuisti: r post q; d; istās pteritū an hoc tu fuisti.
ē ille: immediate an instās pns tu fuisti: r post oē instās p
teritū tu fuisti. C Ex pdictis segf q; ista pna nā valz: post
.a. instās tu eris albus: r nullū erit instās post .a. gn an illō
tu eris alb;: g immediate post .a. tu eris alb;: r pna q; hora
futura diuidat i tres ptes equales in q; rū p^o eris albus: r i
scōa niger: cui^o. a. erit p^o instās: r i tertia iterū alb;. isto po-
sita: pns ē manifeste falsū: r āns verū: q; āte .a. tu eris alb;:
g an q; d; istās qd erit post .a. tu eris alb;: p; pna: q; q; quid
erit an .a. erit an oē illud qd erit post .a. r p pna nullū erit in-
stans post .a. gn an istō tu eris alb;: s; bñ segf: post .a. tu eris
albus: r nullū erit instās post .a. gn inter illud .a. tu eris al-
bus: g immediate post .a. tu eris albus: q; arguit ab exponen-
tib; ad expositū. C Ad 2^m nego q; lz istarū: nā immediate
post hoc erit aliq; d instās: pns erit aliq; ps ha^e future q; ali-
q; d istās: r ad pbationē: illi^o z^o negat pna: nec arguit: ab ex-
pōnibus ad expositū: q; ex qua: hic cōparaf infini^m ad in-
finitū. q; illa propō sic expōi: aliq; ps hui^o baze erit r aliq; d
instāa erit: r non ita cito erit: aliq; d instās. sic aliq; ps bulus
baze: r hoc negat: q; suū ddictoꝝ ē vep: ex quo ly ita cito
psundit psuse trū. C Ad 3^m. cōceda pnez adductā. iō ē cō-
cedendū in casu isto q; a. b. immediate post hoc ifinities iei-
piēt esse: r ifinities desinēt eē. C Ad 4^m ccedo: q; duo ddi-
ctoria iter se dicitis; imedia te post hoc erūt duo vā: r im-
mediate post hoc erūt duo falsa: nō trū ex hoc segf: q; duo
dria vel duo ddictoria iā sint duo vā. vñ ccedo ista: an oē
instāa futurū tu eris i aliq; pte pari: r nego illā an oē instās fu-

Coz^m

tu r nō eris i aliq; pte pi: r tūc ad arg^m. an oē in stās futu-
rū tu eris i aliq; pte impi: s; q; cūq; tu eris i aliq; pte impi
tu nō eris i aliq; pte pi: g an oē instās futurū tu nō eris i aliq;
pte pi: negat pna: sic nō segf: oīs hō erit iust^o r q; cūq; aliq;
hō erit iust^o ipse erit nō iust^o. g nō oīs hō erit iust^o: p; bñ q;
ista 2° nō valet. C Cōtra ime^o post istās pns tu nō eris i aliq;
pte pi: g an oēs instās futurū tu nō eris i aliq; pte pi: pna: ab-
vna puertibili ad reliquū: r pabaf āns sit. post in stās pns
tu nō eris i aliq; pte pari. s. post mille ānas: r nullū erit instās
post hoc qd iter illud r hoc tu nō eris in aliqua pte pi: pba-
tur hoc: nā q; cūq; data iter istō r B cadit rps mediū: argua-
tur q; sic: tūc tu nā eris i aliq; pte pi: demōstrado partē ipez
r tūc erit mediū instās iter illud r hoc: g q; cūq; istāti dato
iter illō r hac tu nō eris i aliq; pte pi. C Breuiter negat il-
la ppo. nullū erit instās post hoc qd iter illud r hoc tu non
eris i aliq; pte pari: q; ddictoꝝ ē verū. aliq; d erit instās post
hoc nō iter qd r hoc instās tu eris i aliq; pte pari. Deide nego
istā iter illud instās r hoc: tu nō eris i aliq; pte pari: r ad pba-
tāne negat pna: q; dico: q; nō ly iter itelligit ppositiue r nō
aduerbialiter: q; illa propō nō pbat nisi p suū ddictoꝝ. s.
iter illud instās r hac tu eris i aliqua pte pari: r hec ccediē.
g alterū negat. C Iuxta pdicta ē cludedū q; for. imedia
post B mouebit r gescet: r imedia te post hoc erit alb; r ni-
ger r tū nō pus erit alb; q; niger: nec cō: nec pna manebit q;
gescet: vel e; dato q; i q; lz pte pari manebit r erit alb;: r i
qualibet parte impari quiescet r erit niger: sicut dictum ē
de contradictoꝝ: argitur zē.

Ad 2^m

Ad 2^m nego q; lz istarū: nā immediate post hoc erit aliq; d in-
stās: pns erit aliq; ps ha^e future q; ali- q; d istās: r ad pbationē: illi^o z^o negat pna: nec arguit: ab ex-
pōnibus ad expositū: q; ex qua: hic cōparaf infini^m ad in-
finitū. q; illa propō sic expōi: aliq; ps hui^o baze erit r aliq; d
instāa erit: r non ita cito erit: aliq; d instās. sic aliq; ps bulus
baze: r hoc negat: q; suū ddictoꝝ ē vep: ex quo ly ita cito
psundit psuse trū. C Ad 3^m. cōceda pnez adductā. iō ē cō-
cedendū in casu isto q; a. b. immediate post hoc ifinities iei-
piēt esse: r ifinities desinēt eē. C Ad 4^m ccedo: q; duo ddi-
ctoria iter se dicitis; imedia te post hoc erūt duo vā: r im-
mediate post hoc erūt duo falsa: nō trū ex hoc segf: q; duo
dria vel duo ddictoria iā sint duo vā. vñ ccedo ista: an oē
instāa futurū tu eris i aliq; pte pari: r nego illā an oē instās fu-

Ad 3^m

Ad 3^m nego q; lz istarū: nā immediate post hoc erit aliq; d in-
stās: pns erit aliq; ps ha^e future q; ali- q; d istās: r ad pbationē: illi^o z^o negat pna: nec arguit: ab ex-
pōnibus ad expositū: q; ex qua: hic cōparaf infini^m ad in-
finitū. q; illa propō sic expōi: aliq; ps hui^o baze erit r aliq; d
instāa erit: r non ita cito erit: aliq; d instās. sic aliq; ps bulus
baze: r hoc negat: q; suū ddictoꝝ ē vep: ex quo ly ita cito
psundit psuse trū. C Ad 3^m. cōceda pnez adductā. iō ē cō-
cedendū in casu isto q; a. b. immediate post hoc ifinities iei-
piēt esse: r ifinities desinēt eē. C Ad 4^m ccedo: q; duo ddi-
ctoria iter se dicitis; imedia te post hoc erūt duo vā: r im-
mediate post hoc erūt duo falsa: nō trū ex hoc segf: q; duo
dria vel duo ddictoria iā sint duo vā. vñ ccedo ista: an oē
instāa futurū tu eris i aliq; pte pari: r nego illā an oē instās fu-

Ad 4^m

Ad 4^m nego q; lz istarū: nā immediate post hoc erit aliq; d in-
stās: pns erit aliq; ps ha^e future q; ali- q; d istās: r ad pbationē: illi^o z^o negat pna: nec arguit: ab ex-
pōnibus ad expositū: q; ex qua: hic cōparaf infini^m ad in-
finitū. q; illa propō sic expōi: aliq; ps hui^o baze erit r aliq; d
instāa erit: r non ita cito erit: aliq; d instās. sic aliq; ps bulus
baze: r hoc negat: q; suū ddictoꝝ ē vep: ex quo ly ita cito
psundit psuse trū. C Ad 3^m. cōceda pnez adductā. iō ē cō-
cedendū in casu isto q; a. b. immediate post hoc ifinities iei-
piēt esse: r ifinities desinēt eē. C Ad 4^m ccedo: q; duo ddi-
ctoria iter se dicitis; imedia te post hoc erūt duo vā: r im-
mediate post hoc erūt duo falsa: nō trū ex hoc segf: q; duo
dria vel duo ddictoria iā sint duo vā. vñ ccedo ista: an oē
instāa futurū tu eris i aliq; pte pari: r nego illā an oē instās fu-

Secd

Rislo

C Prima pars principalis.

SIXTESIMŪ sextū sophisma. Tu ici p arg^m

pis eē in hoc istāti dmo-
strado instās pns q; sapbilisima sit falsū ar-
guū tu icipis eē i hoc instāti: g i hoc instāti
tu icipis eē: pbat pna. exponētes antio ife-
runt exponētes pntis: nā segf: tu es i hoc i-
stāti: g i hoc instāti tu es: ē segf: nō imedia-
te an istās pns tu fuisti i B instāti igi i B instāti nō ime^o an
instās pns tu fuisti: p; pna. q; bec nō stāt it: tu non fuisti i
hoc istāti: r i B instāti tu fuisti: s; illud pna ē falsū. si hoc istā-
ti tu icipis eē: cū ex ipsa segf: q; tu incipis eē alter deus: r q;
quid ē in mūdo i hoc istāti iciperet eē qd ē satis absurdus.
C 2°. Si tu icipis eē i hoc instāti. g tu icipis eē in aliq; istāti. z arg^m
pns ē falsū: q; tu es i aliquo istāti: r imedia te an istāa pns
tu fuisti i aliquo istāti: r imedia te post instās pns tu eris
in aliquo instāti. r pbat pna: q; arguit ab inferiori ad sum-
sup^o affirmatiue r sine ipedimēta: q; sic declaraf: q; nō vi-
det aliunde ipedimētu: nisi q; illud vbu icipit pfundit cō-
fufe trū imobilr. C 3°. Arguit sic. q; st pfūdit pot^o pfun-
dit psuse distributiue q; cōfufe trū: q; illō vbu dō r gnār
ois terius distribut^o: cōfūd it cōfufe r distributiue: rōc: fetu
vtrute negatiōis icluse: s; eā icludit negationē illud vbu in-
cipit sic illud vbu dō: vel q; cūq; ali^o terius distributis: vt
pz i suis exponētib;: sic eā distribuit illō vbum icipit: sic ly
dō vel q; cūq; aliud distribut^o terius. Itē dato q; cōfūdāt
cōfufe trū: hoc nō ē imabilr: q; i nlla suarū exponētū stāt te-
lis teri^o imobilr: aliogn ateria stātē imabilr ad eūde stātē
mobilitr eēt pna bōa: r e; ccesso igif q; ly aliquo instāti:
stāt psuse trū mabilr i pna fuic bōa: tu icipis eē i hoc istāti
g tu icipis eē i aliq; istāti: q; suppo pfusa trū mobilr: nō tol-
lit ascēsum i pta: nā bñ segf oīs hō currit. g oīs hō mouet.
3° tu icip eē i hoc istāti: g tu icip^o icipere eē i hoc istāti: p; q;
exponētes ancedētis ifert exponētes pntis: nā bñ segf. tu
es i hac istāti: g tu icip^o eē i hoc istāti. et segf. tu nō imedia-
te an istās pns fuisti i hoc istāti: g nō imedia te an istās pns in-
cepisti eē i hoc istāti. Cōcedā igi i pna arguo q; nō valz: q;
pidē bec eēt bōa: tu icipis eē: g tu icipis icipe eē: q; si tu icip-
is eē: aut g nō p^o es: aut g vltio nō es. si nūc p^o: cū g nō imedia-

re ante istas pns icipit i ee: r p pns tu icipis icipe ee: si nuc
vltio n eo: g n imediate post B icipies ee: r pns tu icipies i
cipe ee. Sorte et pcedit bec pna: tu incipies ee. g tu icipies ic
pere ee. Sz 3. p ide qlibet talis eet bona: hoc icipiet ee. g B
icipiet icipe esse: quo pcesso posito q. a. fuerit i qlibz pre pi
hoze pterite: r i qlibet ipari hoze pterite no fuerit: r in qlib
bet pre pari hoze future. a. erit: r in qlibet parte impari no
erit: r iam no sit. iste casus e polus (dato) q. a. sit vna aqua
vel vna ppd scripta q ifinities p separatione r punctiones
pariu pt icipe r desinere ee: in casu isto. a. icipite ee: qz nunc
n ee: r imediate post istas pns erit: r tn no icipit icipe ee: ga
nue icipit ee: r no imediate an istas pns icipit ee: r imedia
te post istas pns icipiet ee: qz imediate ante instas pns fuit
aliq po par: r imediate post istas psens erit aliq pars par.

4^{arg} Quarto. Si tu icipis ee in boe istati. g p ide tu icipis ee i
aliquo istati futuro: qz tu no es in aliquo instati futuro (ex
quo) tu es i aliquo istati pnti: r imediate post instas psens
tu eris in aliquo instati futuro. q pcesso arguit sic. tu icipis
esse in aliquo istati futuro: r in nullo istati futuro tu icipis
ee: g tu icipis ee i aliquo istati futuro: i quo no icipis ee: r p
ide: tu desinis ee in aliquo istati pterito i quo no desinis ee:
sz hoc videt iplicare p dictione qz quocuqz istati fuuro si
gnificato si icipis ee i isto tu icipis ee. silt r tu desinis ee in
boe vel in isto istati pterito in isto tu desinis esse.

In contrarium

arguit sic. Tu es in hoc istati: et
no imediate an instas pns fui
sti i hoc istati: g tu icipis ee i hoc istati (p3 pna) ab exponen
tib⁹ ad expo^m. ans e veru: g r pns qd e sophisma.

Circa

pdicta sit bec pma s. Aliqd icipit esse: r tn illud
no e in hoc istati: nec fuit ante hoc istas: nec erit
post hoc istas demtando istas qd e pns (pbat) bec pna si
no valet. aliqd icipit ee. g istd e in hoc istati vel fuit au hoc
istas: vl erit post hoc istas cu ans sit neciu: r pns: r rigea.
ino post mille anos ans erit ve: r pns flz ster igit oppo^m
pnti cu ante: r habet s. silt r pcedit eu: hoc vbo desinit: vt
q aliqd desinit ee: r tn no e i hoc istati: nec fuit an hoc istas:
nec erit post B istas dntando istas pns. (Ex ista pne seg
tur. q for. icipit ee: r tn no e i instati: nec imediate post hoc i
stans erit demtando istas pns. qz no sequit. for. icipit ee. fr
go for. e in hoc istati vl imediate post hoc istas erit: cu post
mille anos (dato) q for. tue icipiat ee: erit ans veru r pns
falsuz: nec sequit for. e r no imediate ate hoc fuit. g for. inci
pit ee semp demtando istas pns ei: in medio ante hoc ans
erit veru: r pns falsuz. (Id e istelligedu cu vbu desitio
nis: q for. desinit ee r tn no e in hoc istati r no imediate an
hoc fuit demtando istas pns: nec segt. for. no erit r ime
diate an hoc fuit. g for. desinit ee. pbat r pono: q for. ia de
sinit esse p remotione de pnti pntie post B ans erit veru
r pns falsu semp demtando istas qd e psens: In expniti
bus. g illoz vbo: icipit r desinit: no ponat ly B: sz ly istas:
qd e pns: vt hoc e: r no imediate an istas qd e psens fuit: vl
hoc no e: r imediate post hoc istas: qd e psens erit. Silt re
specubni vbi desinit: vt hoc no e: r imediate an istas qd e
pns fuit: vel hoc e r no imediate post hoc istas qd e pns
erit. Et notater dico istas qd e psens: r i istas psens: ga
an r no e: r imediate post istas psens erit: r tn no icipit ee.
Ex quo istas hie icceptiois erit istas psens: qz aliqn erit ita
q e istas pns: r imediate post illd erit. g imediate p istas
pns an xps erit. Silt radā no e: r imediate an istas pns fuit:
r tn no desinit ee: nā istas sue desitiois fuit istas pns: sz no
fuerit istas qd e pns: igit rē. Si igit i arguedo: vl in ruden
do sumi ly hoc. vel istas pns: hoc e rone bicultais: r non
rone expositiois. Aduertedu tn: q illa verba icipit: desinit
no ppue exponit: qz no segt: hoc icipit ee: g hoc e: r no im
mediate an istas qd e pns fuit: (qz dato) q hoc icipiat ee p
remotione de psenti: e ans veru: r pns falsuz: nec segt hoc

icipit ee: g hoc no e: r imediate post istas: qd e psens erit: qz
si hoc icipit ee p positione de psenti: e ans veru: r pns fals.
Silt dicai de isto vbo desinit: q no h3 ppe exponetes: sed
sim leu illo vbo icipit: h3 eas veritatis: q silt h3 copulatiue
coposite ex affirmatiōe de psenti: r negatiōe de pterito: vel
de futuro: ant e: tu tales cause dicūt exponetes cōiter: ga
expmūt intellectu termini pbabilis. (2° S. icipit ee in 2° s:
aliquo istati i quo ipse no icipit esse. pbat (r pono) q for.
icipiat ee p remotione de pnti: tue for. no e i aliquo istati in
quo ipse no icipit ee: r imediate post istas: qd e pns ipe erit
in aliquo istati i quo ipse no icipit ee. g for. icipit ee i aliquo
istati i quo ipse si icipit ee (p3 pna) ab exponenib⁹ ad expo
sitiu: vel a cā vitatis ad ppo^m habentē illa. ans e veruz: g et
pns. Silt de desitōe for. pcedit: q ipse desinit ee in aliquo
istati: i quo ipse no desinit ee (exponedo) p remotione de
pnti. (Ex ista pne segt: q for. r plato icipit ee i istati pnti
r plo icipit ee in istati: i quo ipse icipit ee: r for. icipit ee in i
stati i quo ipse no icipit ee (p3) dato q plo icipiat ee p posi
tionē de pnti. Lōstr dicai de hoc vbo desinit: vt q. a. b. de
sinit ee in hoc istati: qd e psens. r. a. desinit esse in instati in
quo desinit esse. r. b. desinit esse in instanti in quo no desinit
esse (pater) dato q. a. desinat esse per positionem de psen
ti: r. b. p remotione. (3° s. Icipient ee aliqd istans qd post
B icipiet ee. pbat. nuc no e aliqd: qd post B icipiet ee: r ime
diate post istas psens erit aliqd istas qd post hoc icipiet ee
vt p3 p exponetes. g rē. (Ex ista pne segt: q ia icipit aliq
ps ee p rā ista q p tps post hoc erit p rā ista (r pono) q i
piat aliqd spatiu p rā ista p remotione de pnti: tue no e ali
qua ps p rā ista: q p tps post hoc erit p rā ista r imedia
te post istas pns erit aliq ps p rā ista: q p tps post hoc erit
p rā ista. g rē. maior p3: qz suū ddictoriū e falsuz: r minor
h3 declarari p suas exponetes. Itē posito q aliqd coz⁹ i
piat rare fieri p parte ate ptē: e ccededu q ia icipit aliqns
puctus moueri: g p tps post hoc gescet (ex q) iaz no mo
uet pns puct⁹ q p tps post B gescet imediate post istas qd
est pns moueb⁹ aliq pnt⁹ q p tps post B gescet (r dato)
q aliq ignis icipiat agere successiue i. b. aqua: que est tam
totali frigida (oz) ccedere q illi⁹ aq aliq ps icipit ee ca⁹ q
no desinit ee frigida. vt p3 bene p suas exponetes. (4° s.
So: icipit in ifinitu tarde moueri: r tn icipit veloci⁹ moue
ri: q ipsemet icipiat moueri: posito q for. icipiat moueri
a no gradu latitudis mot⁹. p3 pna ps: qz imediate post hoc
ifinito gradu remissiois mot⁹ mouebit: for. 2° aut e clara:
q for. nuc non mouebit veloci⁹: q ipse icipit moueri: r im
mediate post istas. qd e pns ipse mouebit veloci⁹. q ia ic
ipit moueri. (Ex ista pne segt. q for. icipit in ifinitu velo
ci⁹ moueri: q ipsemet icipit moueri: q ia icipit in ifinitu
tarde moueri: r imediate post hoc tpe mouebit aliquo cer
to gradu vel ocritatis. Et si plo silt icipet moueri sic for. ef
set ccededu: q for. icipit i ifinitu veloci⁹ moueri: q plo: et
dīsa hora futura in pres pportioales minores vsqz hoc in
stas pns: i cui⁹ qlibet pre pi itederēt. a. b. pūcta in ifinitum
mot⁹ suos: r in qlibz pre ipari remitterēt vsqz ad no gradū
e ccededu: q iaz icipit qlibz illoz pūcto: r moueri in ifini
tu veloci⁹: quo: r qlz icipit in ifinitu tarde moueri: imo
ide puct⁹ icipit r in ifinitu veloci⁹ tarde moueri: r in ifi
nituz tarde moueri: et oino gescere. p3: dato q in pna pre
ppportionali a. itendet motū suū in ifinitu: r in 2° remittet
vsqz ad no gradū: r in 3° oino gescet: r in qtra iterū itendet
motū in suū in ifinitu: r sic circulariter per omnes partes
ppportionales boze future. igitur rē.

Ad primum

dicit negatio pnam: nec exponetes: Ad p^m
antis i ferit exponetes pntis: qz bu
ius. in hoc istati tu icipis ee: no e 2° expones in hoc istati: r
mediate ante hoc istas: qd e pns no fuit: sed ita no imedia

4^{arg}

p^o s

p^m cor.

Mobile

2° s

3° s

Mobile

Cor^m

Cor^m

4° s

Cor^m

D

re ste hoc istas fuisse q negada e. Et si sic obicitur q huius in hoc loco tu icipis ee. z expones e in hoc loco: no ime an istas qd e pns fuisse: qd e pns i ista: qd e cludedu i hoc in stari: tu icipis ee: negat dno: q ista vba icipit: z dfiniit pbatur p demaratione istatia z no loci: id cu determinat aliquod istoz p termini demarati istatiu ppd e exponeda sm ista limitatione: z no p huc teriz istas qd e pns. Ad z negat dno (z dico) q ista vba icipit z desinit no distribuut: lz in cludat negatione: qz no sut termini ppe expo. Et dato q es semi termini expositos: ppe: ad hoc oporteret istos distribu ut uos fore vt ure neg: iclu: qz nec cio z trigeter iccludit ne: z tu no distribuunt (n obite) q sint termini expoibiles. Quat alig termini iccludetes negatione distribuut: z aly u distribuunt: hoc e ex na illoz: sic sut termini metales. Si aut sut vocales: vel scripti hoc e ad placitu: vl ex ipso qd. q duse tui imobitr ista vba icipit z desinit: nec icouenit a terio istate imobitr ad eude istate moblr: vel e e bonu arg. vt li quer. Ad z dico q iste sic sut bone gra ma e videlz vt tu icipis e i isto istati: g tu icipis icape ee i hoc istati: tu inci pis esse. q tu icipis icape ee: qz tu no potes bis icape esse: vel desinere ee: vbi aut tu potes plures icape ee: z plures ee i eode istati idubie nulla illaru dntiatu valeret. Ad 4 pcedo: qz tu icipis ee i aliquo istati futuro: z q tu icipis esse in aliquo istati futuro: in qno tu no icipis ee z desinis ee in istati pterito: quo no desinis ee: nec illa iplicat dicatione imo sint v3. vt ps p tuas exponetes: z lz ista no sut ppo: ia: tu icipis ee in hoc istati futuro: z i hoc istati futuro no inci pis ee: u tñ obstat qz dno dete ve sint: qz n llibi ly istas stat aliter qz conf. tñ: z ex p e significatu dretiatu. igil zc.

Ad 2^m

Ad 3^m

Ad 4^m

p^m arg.

z^m arg.

3^m arg.

4^m arg.

Rigestimū septimū sopsbisma.

Rigestimū septimū sopsbisma. Tu d finis scire. a. ppōnes: sit a. vna ppō falsa: quā dñe at hūc sciuisti: z atguīf sopb^o eē falsuz: qz si tu dfinis scire. a. ppōne. g tu desinis scire aliqz ppōne. dñs est falsuz: qz sic tu scis aliqua ppōne: z ime diate post istas: qd e pscns tu scies aliqua ppōne (z pbatur dña) qz ex oppo^o seqf oppo^m: seqf. n. tu no dfinis scire aliqua ppōne. g tu no desinis scire. a. (ps dña) a supiozi di stri^o mo^o ne^o ad finū iferi. z q sic arguit dclaro: nā i illa tu desinis scire aliqua ppōne: stat ly ppōne imoblr: vt dicitur est in alio sopb^o: g p aduerū negatiōis d3 stare mobilr: ps dña per illā regulā: qcd mobilitat imobilitatū zc. z^o. dato sopb^o sequit qz tu desinis scire. a. z desinis scire. b. z tñ no desinis scire. a. z. b. pz: dato eū casu posito: q. b. sit ista: b istas e demarando istas pns: tu dfinis scire. a. vt pcedit: et tu desinis scire. b. qz nūc scis. b. z nunq post istas qd e pscns scies. b. z q tu no desinis scire. a. b. pz: qz tu u scis. a. b. pp falsitatē. a. nec nunq sciuisti. a. b. nec unq scies. a. b. pp falsitatē. b. z^o. Si desinis scire. a. ppōne. g. a. ppō dfiniit sciri ate. lz arguit q ista d^o no valet. z pono q i qlibz pte. p. portionali hōe pterite tu sciuisti aliqua ppōne que erat. a. z q nulla ppōne sciuisti i duab^o ptribus pportionalib^o: z q ia no scias aliqua ppōne q sit. a. isto posito tu dfinis scire. a. ppōne: qz nūc no scis. a. ppōne: z imediate an istas pns sci uisti. a. ppōne: lz nullū. a. desinit sciri ate: qz no. a. qd sciuisti in p^o pte pportionali: nec illud qd fuisse in fa: z sic de singu lis: qz qlibet tale pns desinuisti scire: z ia no desinis scire: si cut no dat vltimū. a. Ex quo no dat vltima pp portionalitatis. z^o. Pono q tu scias. a. z q. a. sit ois ppō quā nunq scico: z q imediate an hoc fuerit multe ppōnes vere scite. ate: z multe fuerūt no scite. sily imediate post hoc. isto posito vt sequit q tu desinis scire oēm ppōne qz tu tūc no scias oēs ppōne: z no imediate post istas pns erit ita q tu scis oēs ppōne: lz si tu dfinis scire oēs ppōne. a. g dfinis scire oēs ppōne quā scis: vel desinis scire oēs ppōne quā si scis.

no p^o: qz nūc tu scis oēs ppōne quā tu scis: z imediate p^o istas pns erit ita q tu scis oēm ppōne quā scis: nec erit se cū dū: qz ia tu no scis oēs ppōne quā tu no scis: nec vniq an fuit ita q tu scis oēs ppōne quā no scis: nec vniq erit ita q tu scis oēm ppōne quā tu non scis.

In oppositū

arguit sic: Tu no scis. a. ppōne: z im mediate an istas qd e pns sciuisti. a. ppōne. g tu dfinis scire. a. ppōne: ista d^o e bona ab exponē tibns ad expositum. aīs e verū. g z dñs: qd e sopsbisma.

Circa

p^o dñs: qz tu desinis scire oēs ppōne: z tñ no desinis scire aliqua ppōne. imo nullā p

positone desinis scire: z pono q p totā horā pteritā fuit ita q tu scis oēm ppōne: z iam scias: z imediate post hoc scies oēs ppōne quā sciuisti: lz. a. ppō falsa nūc p sit. isto posito: tu desinis scire oēs ppōne: qz tu no scis oēs ppōne: z ime^o an istas pns fuit: ita q tu scis oēm ppōne: z q tu no dfinas scire aliqua ppōne clarū est: qz nūc tu scis aliqua ppōne: z imediate post istas pns scies aliqua ppōne: vltia ps dñis seqf ex casu: qñ oēs ppōne quā imediate ante hoc sciuisti scis z imediate post h scies. g nullā desinis scire. z Ex ista p^o seqf p^o. q tu desinis scire decē ppōnes: z tñ tñ vnaz p positione desinis scire (z pono) q p totā pteritā horā sciu isti decē ppōnes: q tñ ia scias solū nouē: sic q. a. de numero illarū sit falsa nūc p^o: isto posito: tu desinis scire. x. ppōes qz tu si scis. x. ppōes: z imediate an istas qz cpns sciuisti. x. ppōes: z q tñ vnā desinas scire manifestū ē. z^o. seqf q tu desinis scire. x. ppōnes: z tñ no desinis scire duas: ga nūc scis duas: z imediate post hoc scies duas. z^o seqf. q tu desinis scire istas. x. z tñ no istas. x. dfinis scire: qz si istas. x. desinis scire qlibet illarū desinis scire: qd e^o casu. z si at gunt sic. illa. x. no scis: z imediate an istas qd e pns istas. x. sciuisti. g istas. x. desinis scire. negat dña. qz ista ppō no est exponiblis lz resoluiblis: no dno^o p silz expositiozū: lz p numerū singularē. z^o. seqf. q tu desinis scire. x. ppōes: z plo solū sex: z tñ no dfinis scire plures qz plato. z pono q plato se heat oino r^o sex: sic tu r^o decē: z habet sic. qz tu scis plures qz plato: z imediate post hoc scies plures qz pla to. z^o p. Tu desinis scire oēs ppōne: z tñ no desinis scir oēs ppōne verā: nec desinis scire oēs ppōne falsaz: z pono q tu scias oēs ppōne: z q imediate post hoc istas pns erit multe ppōnes ve: q tū qlibet scies: z q multe falsz q nūz nullā scies. isto posito: tu desinis scire oēs ppōne: qz tu scis oēs ppōne: z no imediate post istas pns erit ita q tu scis oēs ppōne: z tñ desinis scire oēs ppōne vctā: qz ia scis oēs ppōne verā: z imediate post hoc erit ita q tu scis oēs ppō ne vnaz: q tu no desinis scire oēs ppōne falsaz manifestū ē: qz tu no scis oēs ppōne falsaz: nec unq fuit ita q tu scis oēs ppōne falsaz. z Ex ista dñe seqf p^o. q tu desinis scire aliqua ppōne: z ois ppō e falsa: z tñ no desinis scire aliqua ppōne falsa. imo nullā ppōne falsā desinis scire: z pono q imediate an h sciuisti aliqz ppōnes quaz nulla fuit falsa: z q ia no scias aliqua ppōne: lz q bec chy^o e sit ois ppō: isto posito pz cor^m. z^o sequit q tu desinis scire. a. z. a. e falsū: z tñ si desinis scire falsuz. imo nullū falsuz dfinis scire (pz) ponēdo cū toto casu: q. a. fuerit vna illaz: ppōnū quā sciu isti: z q b chy^o ē: et sit illa. a. z^o p. Tu dfinis scif tres ppō nes: z tñ no desinis scire aliqua ppōne. imo nullā: ppōnes dfinis scire. pbaf z pono: q i qlibz pte pportionali hōe pte rite tu sciuisti tres ppōes: z q nulla ppōne quā sciuisti in aliqua pte pportionali sciuisti i aliq pte pportionali: z q iaz nullā illarū scias: sed q ia nūc p scias solū. a. ppōne quā sci es p totā horā futurā. isto posito: tu desinis scire tres ppō nes: qz tu no scis tres: z imediate an hoc sciuisti tres: lz tu si desinis scire aliqua ppōne: qz tu scis aliqua ppōne: z ime diate post hoc tñ scies aliqua ppōne: z q nulla ppōne de sinis scire. hoc sequit ex casu: qz. a. ppōne no desinis scire:

p^o cor^m

z. cor^m

3. cor^m

4. cor^m

z^o p^o

p^o cor^m

z. cor^m

3° p^o

ut pz: qz illa scis (ex diu) post hoc scies: nec et aliqz scitaru
i aliqz pte pportionali hōe pterire desinis scire: qz qdūqz da-
ta: istā pns desinisti scire: sic et qilibz talis ps pportionalis p-
us desigrec. ¶ Ex ista pns seqt p: qz i qilibz istāri hōe pteri-
te scinisti solū finitas ppōnes: r in ediate an hoc scinisti in
finitas ppōnes (p ps ps) qz i quolibz istāri hōe pterite sci-
nisti solū tres ppōnes. r ha ē euidēs: qz in ediate an h fuit
nū i finite pres pportionalis. ¶ 2° seqt: qz tu desinis scire
ifinitas ppōnes: r tu nō scis nisi vnā ppōne: nec vnqz fuit
ita qz tu scis nisi vnā ppōne (p3) ponēdo de vna ppōne: il-
lud qd ponit de tribz: qz tu nūqz fuisse scies nisi in hōa pre-
terita. ¶ 4° 2°. Tu desinis scire tot ppōnes qz plaro dfinit
scire: r tu desinis scire pauciores ppōes quā plo desinit sci-
re. r pono qz p totā horā pteritā scinisti solū gncz ppōes: r
tot scies i hora sequēti: aut qz nullā: r qz iā scias solū duas il-
larā: r pla. pstr se hēat p oia. isto posito arguit sic: tu nō scis
ples ppōes qz pla. dfinit scire: qz ipse tres desinit scire: r tu
scis solū duas: r in ediate an istās qd ē pns tu scinisti tot p.
positiōes quot pla. dfinit scire: qz tu scinisti gncz: igit tu de-
sinis scire tot ppōnes: quot pla. desinit scire. r sic hētur p^a
ps pns: deinde tu scis pauciores ppōes qz pla. dfinit scire: r
nō ime^a post istās qd ē pns tu scies pauciores ppōes qz pla-
to dfinit scire. qz tu desinis scire pauciores ppōes quā pla.
desinit scire. p3 2°: r assūptū seqt ex casuz qz pns: qd ē 2° ps
pns: ¶ Ex ista pns seqt p: qz tu desinis scire pauciores p-
positiōes qz tu desinis scire: r tñ tu dfinis scire plures ppō-
nes qz tu desinis scire. p^a ps p3: qz iā tu scis pauciores ppō-
nes qz tu desinis scire: r nō in ediate post istās qd ē pns sci-
es pauciores qz tu desinis scire. 2° ēt oiidit. nā tu nō scis
plures ppōes qz plato desinit scire: r in ediate an istās qd
est pns scinisti ples ppōnes qz pla. desinit scire. ¶ 2° sequi-
tur qz tu desinis scire solū tres ppōnes: r plo dfinit scire so-
lū qtuor: r tñ tu desinis scire ples qz plo dfinit scire. r pono
qz in ediate an istās pns scinisti tres ppōes: qz nūllā scis:
nec aliqz aliā: r qz plato iā qtuor sciar: qz solū duas ime^a
post hoc sciet. isto posito ps p^a ps: qz tu nō scis tres ppōes:
r in ediate an istās pns scinisti tres ppōes. 2° ps ēt liq: qz
plato scir qtuor ppōes: r nō in ediate post hoc sciet illas q-
tuor. 3° ps ex casu seqtur exponēdo p remotionē de pñri.
Des ille pnes dicte de hoc verbo desinit: pñr applicari illi
vbo icipir: pñri murādo casus: quoz p murationē relinquo
arbitrio studentis.

p. cor²
2^m cor²
4° p^a
1^m cor²
2^m cor²
Ad p^m argu^o
Ad 2^m
Ad 3^m
Ad 4^m

oēs ppōne quā scis. Et tūc ad arg^o: tu scis oēm ppōne quā
scis: r in ediate post istās pns erit ira qz tu scies oēs ppōne
quā scis. qz nō dfinis scire oēs ppōne quā scis. negat pns. r
si arguit sic: bec pns ē bona: tu scis oēs ppōne: r nō in edia-
diate post istās pns erit ira qz tu scies oēs ppōnes. qz tu des-
nis scire oēs ppōne: pariformiter r alia dz ē bona. negat
similitudo: qz ibi arguit cū rerio vballi rectine sūpro. bic at ar-
guū quodamō i reris simplicibz: r iō tōne limitatiōis bec
ppō: tu desinis scire oēs ppōne quā scis (exponit) sic alie
supre abqz terio distriuro: s3 bec: tu desinis scire oēs ppō-
ne: exponit per ita fore: vel fuisset aliter argueret a minus
amplo ad magis amplū. ergo rē.

Rigefunū octauus soph^a. Tu dōsa p. arg^m
quolibz. Cōtra: si tu dōs

aquolibz. qz tu es dōs a quolibet. p3 pns p
resolutionē hui^o ternū dōr: sic. ru es dōs
a quolibz. qz tu es quolibet: vel dōs aquoli-
bet. p3 pns a parte distiucti ad totū distiuctū
s3 pns est falsz: qz aūs: qz pns sit falsz. pbat. nā seqt: tu es
qdlibz: vel dōs aquolibz: qz nihil ē aliqd dōs aquolibz qz
istud tu scis. tenz pns ab exposita ad vnā suarū exponētū
s3 pns ē falsz: qz suū dōctozū ē verū. s. aliqd ē aliqd. v^l disti-
ferēs a quolibz: qd nō est tu. ¶ 2°. Si tu dōs aquolibz: igit
tu dōs a quolibz a quo tu dōs: v^l aquolibz aquo tu nō dōs.
s3 dōs aquolibz aquo tu dōs. qz tu dōs aquolibz: r ab isto dōs.
p3 pns p resolutionē relatiuū: s3 pns ē falsz: qz si dōs aquolibz
r ab illo dōs. qz aquolibz dōs. p3 pns: qz sic significat ha ps
rōne rōnis. Si dōs aquolibz aquo nō dōs. qz tu nō es qdli-
bet aquo tu nō dōs. p3 pns ab exposita ad vnā suarū expo-
nētū: s3 pns ē falsz: qz suū dōctozū ē verū: videlz: tu es qd-
libet aquo tu nō dōs. ¶ 3°: tu dōs aquolibet. gāte dōt qdlibz
yel ate dōt aliqd. p3 pns: qz si ly dōt distriuii rectū: seqt p
ma ps: si aūr nō distriuii seqt ha ps: s3 pns ē falsz p vtraz
sui pte: pbat: nā si ate dōt qdlibz. qz ate dōs ē qdlibz. qz dōs ate
ē qdlibz. pns ē ipole r ps pns: qz pno^m demitā^o nō refert
ppōne r postponere. Si vō dōt in pñ^o qz ate dōt aliqd. qz
bi est nō idē aliqd: pns ē falsz: qz ex isto sequit qz tibi nō ē
idē aliqd. r p3 pns: qz dōt aliqd: r nō idē ouertunt. ¶ 4°. tu
nō dōs ab asino. qz rē. pbat aūs: tu nō dōs ab asino. qz p idē
tu nō dōs ab asino. p3 pns: r pbat aūs: qz tu nō dōs ab asino
r a. erit vnus asinū. i. relisgēdo p. a. vnū asinū gnānduz post
mille ānos. qz ru dōs ab a. dōs falsz. r p3 pns a supiori distri-
buto mobiliter ad suū iserius cū dōbito medio. qd arguit: si
istud vbi dōt de pñri distriuii p onni asino est. ergo per
idē illud vbi dōt de futuro distriuii pro omni asino qui
erit. p3 pns vel dōtur causa diuersitatis.

Ad oppositū arguit sic: tu es: r qdlibet ē: r tu nō
es qdlibet. qz tu dōs aquolibet. p3 2°
ab exponētibus ad expo^m. aūs ē vep. g. r pns: qd ē soph^a.

Circa pdicra sic bec pma p. Tu dōs ab oi hōie: r tū nō
ate dōt ois hō. p^a ps p3: qz tu es: r ois hō ē: r tu nō
es ois hō. qz tu dōs ab oi hōie. p3 2° ab expo^o ad expo^m. aūs
ē vep. g. r pns. 2° ps dclara^o: qz si ate dōt ois hō: r tu es hō. g
ate tu dōs. pns ē ipole: r p3 pns a supiori distriuto mobilr
ad suū iserius cū debito medio. qz ly dōt nullā hz viz supra
rectū: s3 supra ablatiui solū. ¶ Cōtra tu es: r ois hō ē: r tu obiectō
nō es ois hō. g are dōt ois hō. p3 pns ab exponētibus ad ex-
positū. ¶ Dicēdū qz ista nō ē 3° exponēs: s3 ista: tu ois hō
nō es: qz est falsa equalēs illi: tu nihil qd ē hō ē: sic ut. n. ly hō
stat distriutine in exposita: ita dz state in 3° expo^o. ¶ Ex
ista pns seqt: qz ate dōt aliqd hō: r tñ tu nō dōs ab aliq hōie
pma ps. pbat: qz ate dōt sol. ergo ate dōt aliqd hō. p3 ab ise-
riori ad suū supius affi^o sine ipedinēro. 2° ps dclara^o: qz
si tu dōs ab aliquo hōie. qz tu nō es aliqd hō. p3 pns ab expo-
D z

p. arg^m
2. arg^m
3. arg^m
4. arg^m
p^a cor²

fit ad tertia expo³ d³ns est falsum. q̄ r a³s. Et si arguitur sic. atc d³r aliq³ hō: q̄ tu nō es aliq³ hō: negat d³na: qz ista n̄ est 3ª exponēs (ex quo) ly hō i expo¹ nō stat distributiē: s̄ ista ē 3ª exponēs: tu aliq³ hō n̄ es: vñ ille d³uertunt: atc d³r aliq³ hō: r tu d³s aq³uol³ hōie: ille ē r onertit³ tu differ³ ab aliquo hōie: r atc d³r quilib³ hō. ¶ 2^a 3^a. Nihil d³r ab aliq̄ illud differat ab hōie: r tu aliq³ d³r ab aliq³ d³ns d³r ab homine. p^o pars sic arguit. oē q^o d³r ab aliq³ d³r ab hōie. ḡnt hō d³r ab aliq̄ illud d³r ab hōie (p³ d³na) ab exposita ad vnā suarū exponētū. a³s ē vepz: vt p³ inductive: ḡ r d³ns. 2^a p³ ē arguit. nā hoc d³r ab aliq³ q^o n̄ d³r ab hōie dem³ando lapidē (pbat) hoc ē: r aial q^o n̄ d³r ab hōie: r hoc nō ē ani mal q^o nō d³r ab hōie. ḡ r d³r p³ d³na: ab exponētib³ ad expo³ fitū. a³s ē vepz: ḡ r d³ns: qz d³dico³ 3^a exponētis ē fals³. hoc est aial q^o nō d³r ab hōie. ¶ Ex ista d³ne seq³ cor¹o^m. qz q^o glibz hō d³r ab asino q^o ē hō: r nō qlibz hō d³r ab asino q^o ē hō. p³: qz d³aro qz rektm referat in p³ i^m teriz hō: r in 2^a i^m teriz asino. Sic ē r d³cedit: qz qlibz hō d³r ab asino q^o ē tu³: r nō qlibet hō d³r ab asino q^o ē rudibilis: supposito qz rektz referat in p³ istū teriz asino: r in 2^a istū teriz hō. Itē d³cedit: qz qlibz hō d³r ab asino q^o d³r ab hōie: r tu qlibz hō d³r ab asino: q nō d³r ab hōie (dato) qz rektz referat in p³ istū teriz asino. r in 2^a illū teriz hō: quo d³cesso d³na nō valet: qlibz hō d³r ab asino q^o nō d³r ab hōie: tu es hō. ḡ tu d³s ab asino q^o nō d³r ab hōie: qz relatiuū i aite referat illū teriz hō: r in d³hte referat istū teriz asino de necessitate: s̄ bene seq³ tur: qz tu d³s ab asino q^o n̄ d³s ab hōie. ¶ 3^a 3^a. A d³r a. b. r tu. a. nō est a³. a. b. r pono qz a. sit vn³ pūct³: r b. numer³ duoz hōiz tē. a. nō est aliud a. b. qz. b. nō ē aliq³: nec ē ē alia a. b. qz. a. nō ē aliq³: s̄ qz. a. d³r a. b. (pbat) a. ē. r. b. ē. r. a. nō est. b. ḡ. a. d³r a. b. (p³ d³na) ab exponētib³ ad expositū. Et si arguit sic. a. d³r a. b. ḡ. a. d³ns a. b. d³cedo d³ns: r d³na: si ly d³ns tenet p³icipiat: si at noialr: negat d³na: qz ex isto seq³ qz a. est aliud a. b. r ita nō icōuenit qz a. ē d³ns a. b. r idē. a. nō est d³ns a. b. tenedo i p³ ly d³ns p³icipiat: r i fa noialr. ¶ Ex ista d³ne seq³ qz a. ē nō idē. b. r tu. a. nō ē aliud a. b. s̄ ps est pbatā (r p³na) oclaro a. nō est idē. b. r. a. ē. ḡ. a. ē nō idē. b. p³ d³na: anegatiua de p³dicato finito ad affirm³ de p³dicato i finito cū debito medio. a³s ē verū: ḡ r d³ns (r l³) ex nulla il larū. a. d³r a. b. a. ē nō idē. b. sequat aliq³ itaz. a. ē aliud a. b. a. est alia a. b. d³siūctū: n̄ b³ seq³ qz a. ē aliud: vel alia a. b. hoc d³cedit: qz a. ē aliq³ vel aliq³: r. b. ē aliq³ vel aliq³: r. a. n̄ est. b. ḡ. a. est aliud v³ alia a. b. p³ d³na: ab exponētib³ ad expo³ fitū: s̄ ista. a. est aliud a. b. sic exponit. a. ē aliq³: r. b. ē aliq³: r. a. nō ē b. Hoc vō. a. d³r a. b. exponit sic. a. ē. r. b. ē. r. a. nō ē b. ly nō idē aut nō p³rie exponit sic nō ly hō: vel nō lapis. ¶ 4^a 3^a. Quilibz hō ē aliud ab asino: r n̄ nullus hō ē ali³ ab asino. p³ ps p³: tā exponibilr q̄ inductive. 2^a vō oclarat: qz si aliq³ hō ē aliud ab asino. ḡ aliq³ hō ē ali³ hō ab asino. p³ d³na: qz ly ali³ ē adiectiuū illi³ termi hō: quo d³cesso seq³ qz asin³ ē hō. p³ d³na qz qū aliq³ cōparant in vno 3°: oz illud 3° verificari de quolibz illoz: vt si soz. est magis alb³: q̄ pla. oz quēlibz illoz ē albuz. ¶ Ex ista d³ne seq³ qz tu differ³ a asino: r tu nō es aliud ab asino: r tu nō es ali³ ab asino: qz alr tu es asin³: hec. n. tu es ali³ ab asino: sic exponit: tu es tu: r asin³ es tu: r tu nō es asin³. ¶ Intelligēdū tñ qz sic ly aliq³ p³ter dū ē adiectiuū oblig casus: vt alias patuit in ista: soz. ē aliq³ illoz: ex q̄ nō seq³: qz soz. est aliq³ soz. vel aliq³ hō illoz: ita in q̄libet istarū: tu es ali³ ab asino: aliq³ hō ē ali³ ab asino p³ter ly asin³ ē adiectiuū isti³ termi asino: recti ab eo: r tūc nō seq³: qz aliq³ hō sit ali³ hō ab asino: hec eni: tu es aliud hō ab asino: sic exponit tu es hō: r asin³ ē hō mo: r tu nō es asin³: s̄ ista: tu es aliud ab asino: sic exponit: tu es aliq³: r asin³ ē aliq³: r tu non es asin³. r notanter po³no ly aliq³ apte p³dicatū: vt denotef masculinū gen³: qz alr illa p³o d³et: va tu es ali³ a berta: si exponeret p. p³ones de

sco adiacete aut per terminū transcendente.
Ad primū d³cedo: qz tu es q^olibet vel differans a quolibet: ex quo nō sequit: qz nihil est aliq³: vel differēs a quolibet qn tu scis illud: s̄ solū sequit qz nihil ē aliq³ qn tu es illud: vel d³ns a quolibz: qz signus v³le ibidē nō cadit sup totū d³siūctū: vt alias patuit. Ubi aut ponere r relatiuū bñ caderet sup: a totū o³siūctū: ideo ista ē falsa: tu es oē q^o est aliq³ vel d³ns a quolibet: sic ali- as d³cessus ē: qz ois hō vel asinus ē hō: nō tñ oē q^o ē hō vel asinus ē hō. ¶ Ad 2° d³cedo: qz tu d³s a quolibet: r ab illo d³s. ex quo nō sequit: qz a quolibet o³s: qz relatiuū stat de terminate sicut suū a³s iclusus in ly q^olibet: iō solū sequit qz ab aliquo tu d³s. ¶ Ad tertiū d³cedo d³ns 2ª d³ns: p³ d³na: pte atc d³r aliq³: r tñ ad arg³. atc d³r aliq³: ḡ tibi ē nō idē aliq³: negat d³na: qz arguit a terio nō distributo ad eūdem distributū: s̄ solū sequit: qz tibi aliq³ nō est idē: sicut supra dictū est: qz tertiū exponēs illius nō est bec: tu nō es aliq³ sed ista: tu aliq³ nō es in q̄ ly aliq³ stat de terminate: nō ob- stāte qz sit p³dicatū. ¶ Ad q³rū nego quālibet istarū: tu nō d³s ab asino: tu nō d³s ab asino: nec seq³: tu d³s ab asino: r a. erit asin³. ergo tu differēs ab. a. qz comparatiu³ gradus nō distribuit absolute: s̄ in respectu ad positiuū: qz nō seq³ tur: tu es albior: asino: r. b. ē asin³. ergo tu es albior: b. qz me- diū dbuit eē hoc. b. ē asin³ alb³. ita ly d³r nō distribuit abso- lute: s̄ in comparatiōe ad inēsurā alteri³ extremi: eo qz nō est aliteras vel d³na: nisi iter entia sit existētia: iō minor debuit esse ista. b. erit qū tu eris: que negat. Et cū d³r vbi d³r di- stribuit p³oi asino q^o ē: ergo illū vbi d³r distribuit p³ asino qui erit. negat d³na: qz si tu: r ois asinus ē: ois asin³ ē: qū tu es: s̄ n̄ sit tu r ois asin³ erit: ois asinus erit qū tu eris: iō bec p³o: tu d³s ab asino: exponit absolute sic: tu es r asinus ē: r tu nō es asin³: s̄ bec: tu d³s ab asino: sic exponit: tu eris r tūc asin³ erit: r tūc tu n̄ eris asin³. Et notāter (dico) p³mo tūc: qz ista d³na n̄ valet: tu eris r an³ xps erit: r tu nō eris an- tē xps. ḡ tu differēs ab an³ xpo: qz a³s est verū r d³ns fals³: s̄ 2^a exponēs debuit eē illa. tūc an³ xps erit: nō tenedo ly tūc dem³ratine sed red³ vel relative. 2^a dico tūc erit asinus: r non tūc asin³ erit: qz n̄ seq³: tu eris: r tūc albū erit: r tūc tu n̄ eris aliq³ albū: ḡ tu differēs ab albo: qz posito qz mul- ta alba sint: r nunq³ post hoc erit aliq³ albū: est a³s verū: r d³ns falsus: ideo fa exponēs debuit eē ista: tūc erit albū: r si- cut dico de futuro ita de p³terito. Ex q³ seq³: qz ista d³na n̄ valet tu fuisti: r tūc adā fuisti: r tu nō fuisti adā: ḡ tu differe- bas ab adā: tu eris: r tūc an³ xps erit: r tu nō eris an³ xps: ḡ tu differēs ab an³ xpo. Et b³ supposito qz illi termi adā: an³ xps: sint singularia noiata: r nō sig³: qz oato qz adā fuerit tecū r qz quēcūqz tu fuisti: ille nō fuisti adā: vel ante vel post: a³s est verū: r d³ns falsus: s̄ p³ter dica³ de an³ xpo: r̄.

Ad 1^m argu^m

Ad 2^m

Ad 3^m

Ad 4^m

p^m arg^m

z^m arg^m

Nigresimum nonū sopb³. Tñ ve- rū ē cui falsuz p³tra-
 diē: qz sopb³ sit falsuz. arguit. Aliqd nō ve-
 ruz ē cui falsuz d³dicat. ḡ nō tñ verum ē cui
 falsuz d³dicat (p³ d³na) qz ex cuiuslibz expo-
 neutis d³dicatorio seq³ d³dicatoriuz expositi:
 a³s arguit. aliqd nō verū est: r cuiuslibz vero falsuz d³dicat. ḡ
 aliqd nō v³m ē cui falsuz d³dicat. p³ d³na: ab vno p³uertibili ad
 reliquū ex q̄ relatiuū stat distributiue referēs illū terminū
 verū: a³s aut p³ de se. ¶ 2ª sequit. qz tñ sūt tres p³ponēs
 vere: q³ru nulla est. a. dato qz quoz sint oēs p³ponēs vere
 q³ru nulla est. a. sed arguit qz nō: qz si tñ sunt tres p³ponēs
 vere quarū nulla ē. a. ergo nō plures q̄ tres sūt p³ponēs ve-
 re quarū nulla est. a. r d³na ab exposita ad vnā suarū expō-
 nentiū: sed d³ns est falsuz qz sū d³dicatoriū est vepz. s. plures
 q̄ tres sūt p³ponēs vere q³rū nulla est vera: qz quoz sint p³-
 positiones vere p³ casus: r quoz sunt plures: q̄ tres quaz

2^a 3^a

p^m cor^m

3^a 3^a

p^m cor^m

4^a 3^a

p^m cor^m

nōbile

3. arg^o nulla est. a. C³ sequit q^o tm veruz vel falsuz ē ppō. p3: ga ois ppō ē vā vel falsa: aliter. n. nō pbat sophisma: s3 ois ē falsuz: q2 aliqd nō verū vel falsuz ē ppō. g non tm verū v^o falsuz ē ppō. p3 oia: q2 aīs est dīctorum scōe exponētis istius termi verū vel falsuz est ppō: sed aīs arguit sic: fals^o est ppō. g aliqd non verū vel falsuz est ppō. g non tm verum vel falsuz est ppō. p3 oia: aperte dīctū ad totū dīctū: aīs ē verū. g 2 sequēs: vel sic. aliqd verū vel falsū est ppō: g aliqd nō verū vel falsuz est ppō. p3 oia: q2 falsū 2 non verū dūctunt. vel saltē non verū ē supius ad falsū.

4. arg^o C⁴ Data veritate sophismatis segt veritas h^o ppōnū: tm nō ois hō est risibilis. p̄cise sicut ē significat aliqua illa ruz demfatis illis: de^o est: chymera ē solū verū erit veruz: q2 oē risibile ē nō ois hō: 2 q̄libet illarū significat sicut est: 2 oē verum erit verū. S3 q^o q̄libet istarū sit falsa arguit: seg tur. n. tm nō ois hō ē risibilis. g nō ois hō est risibilis. p3 2° ab exclusua ad suū p̄ciens: s3 ois est falsū. g 2 aīs. Itēz si p̄cise sicut ē significat aliqua illarū: 2 h chymera ē: ē aliq̄ illarū. g p̄cise sicut est significat bec ppō chymera est: qd est falsuz. deīde aliud auero erit verū. g non tm verū erit veruz aīs arguit: q2 hoc erit verū: demōstrādo istā. tu non es: 2 h est vel erit aliud a vero. g 2ē.

Ad oppositum arguit sic: oē cui falsuz dīcit ē verū. g tm verū est cui falsuz dīct. p3 oia ab v^o ad suā exclusua de terminis trāspōsitio: aīs ē verū: ergo 2 ois: quod est sophisma.

1° Circa p̄dicta bec sit p̄ma. Solū exclusiue affirmatiue p̄mi ordinis rūdet v^o secū dūctibile (p3 q̄libet) bec est falsa: tm homo nō ē asinus: 2 bec ē vera: ois asinus nō ē homo: q^o ista exclusua sit falsa: manifestuz est: q2 scōa exponēs est falsa. s3 q̄libet non hō ē asinus. Itē dicit p̄mi ordinis: qm bec exclusua est vera hō tm ē aial: 2 bec v^o ē falsa: omē aial ē homo. semp. n. in exclusua: 2 v° termini debent p̄sist supponere: q̄liter nō ē hic: q2 in v^o ly aial stat distributiue: 2 ly hō dīct tm: sed in exclusua ruz ly homo quā ly aial stat determinate: q2 dīctio exclusua nō h3 vim dīfūdedī dīctē tm. vel distributiue: nisi p̄ducat exclusua p̄mi ordinis. s3 q̄ p̄ponit s̄bi subiecto. C² Aliqua est exclusua affirmatiua p̄mi ordinis: cui corruēdet ppō secū dūctibile de terminis trāspōsitis: s3 nō ppō v^o (patz de ista) necessario tm homo ē risibilis: q2 bec sit exclusua affirmatiua notū est. q^o sit p̄mi ordinis: p3: q2 dīctio exclusua p̄ponit subiecto: 2 q^o sibi corruēdat vna ppō secū conuertibilis de terminis trāspōsitis manifestū est: q2 h sibi responder. s. necessario oē risibile est hō: q^o aut bec nō sit v^o manifestum est: q2 cuiuslibz v^o singularis numeri subiectuz supponit mobil: sed subiectū hui^o supponit imobil: q2 nō segt: necessario oē risibile est hō: s3 est risibilis. g necōio s3. est homo: cū aīs sit verū: 2 sequēs falsuz. C³ Aliq̄ est exclusua affirmatiua p̄mi ordinis: cui^o dīctio exclusua ē p̄us termin^o pbabilis: 2 tū sibi nō rūdet aliq̄ v^o de terminis trāspōsitis. p3 de ista. tm necōio hō ē risibilis. si enī aliqua sibi v^o rūdet videt eē vna istarū: oē necessario risibile ē hō: oē risibile necōio ē homo: oē risibile ē homo necōio: nō aliqua triū p̄missarū rūdet sibi: q2 exclusua est vā: 2 q̄libet illarū v^o est falsa. nō ē 4° sibi rūdet: q2 ly necōio: aut tenetur in sensu diuiso: 2 sic illa est falsa: sicut aliq̄ p̄cedētuz: vel in sensu cōposito: sic nō ē ppō v^o: s3 modalis: et sicūda ē modalis. C⁴ Quilibz exclusiue affirmatiue p̄mi ordinis: cui^o p̄batio incipit a nō exclusiōis remoto signo mobili in sensu cōposito aliqua v^o directe vel idirecte cō-

uertibiliter rūdet: ista p̄ p3 iductiue. Et notāter dico directe vel idirecte: q2 h tm ens necessario est ens: nō p̄t habere v^o directe: q2 sua v^o directe sup̄ta: nō p̄t esse alia q̄ illa: omne ens necessario est ens: sed bec est falsa. In directe aut dabit illa: omne necessario ens est ens: similr tm homis est asin^o: nō h3 v° directe: q2 bec ē falsa exclusua ep̄te vera. s. omnis asinus est hominis: sed bec r̄spondet sibi idirecte: cuz sit vniversalis alterius. s. tm aliqd cuius est asinus ē homo. Itē ista: tm asinus est hominis: non est exclusua illius vniversalis: cuiuslibet hominis est asinus: sed illud idirecte: oē ens hominis est asinus. C² Cōtra obiectō huic exclusiue: tm hoc instās erit instās nō r̄spondet aliq̄ v^o: quia si aliqua sibi r̄spondet maxime videt hoc: oē instans erit hoc instās: sed hoc nō: quia bec v^o est falsa: 2 exclusua vera (probat) naz hoc instās erit instās: 2 nihil aliud ab hoc instāti erit instans (2 pono) q^o a. b. erunt duo instātia hore future. Et arguit sic: si aliud ab. a. instāti erit instans: videt q^o b. sed hoc nō: q2 b. nunq̄ erit simul cuz. a. ideo nunq̄ erit aliud ab. a. instāti. C³ Itē incipit. a. esse p̄ positionem de p̄senti. s. hoc instans p̄sens: 2 b. per remotio nez de p̄senti videlicet in hore futura: 2 nihil incipiat eē qd nō sit. a. vel. b. vel pars ei: isto posito. huic exclusiue tm. a. incipit esse: nō r̄spondet aliqua vniversalis: q2 si sic maxie videtur illa: omne incipiens esse ē vel incipit esse. a. sed hoc non: q2 bec vniversalis est falsa (vt liquet) q2 b. incipit esse: 2 nō est. a. nec incipit esse. a. ista autē exclusua est vera: qm a. incipit esse: 2 nihil aliud ab. a. sepu esse: quia si aliud ab. a. incepit esse: videtur esse. b. S3 cōtra. b. nō est aliud ab. a. nec incepit esse aliud quā. a. tamen nō possit esse simul cum. a. C⁴ Breuiter r̄spondet ad vtrūq^o: q2 quelibet istaruz exclusuaruz est falsa. 2 ad probationes: negatur cōsequētia: nec arguitur ab exponētibus ad expositā: q2 nō exclusiōis nō debet exponi per notāz alietatis sed infinitantis: vt tm homo erit: 2 nihil non homo erit. Et s3 vbi nō est termin^o ampliatiuus nō est magna differētia inter notāz alietatis 2 infinitationis: tamen est magis differētia cū termino: vel verbo ampliatiuo (vt patuit) ideo illa tm hoc instans: erit instans: debet sic exponi: hoc instās erit instans: 2 nihil nō hoc instans erit instās. Alia vero: tm. a. incipit esse: exponit sic. a. incipit esse: 2 nihil non. a. incipit esse: modo cōtinue secūda exponens est falsa. vt patet: g 2ē.

Ad p̄mū nego istā. Aliqd nō verū ē cui falsuz dīct: ga sic resolutū: h est cui falsuz cōtradicit: 2 hoc ē aliquid non veruz: modo ille due demonstatiue repugnant. Et ad argumentū: aliquid non veruz est: 2 cuiuslibet vero falsuz cōtradicti. ergo aliquid nō verū ē: cui falsuz cōtradicit. negatur oia: quia relatiuū nō refert illum terminū verū: sed istuz terminū aliquid nō verū: ideo stat determinate significans q^o aliqd non verū ē: 2 ill g nō est verū falsuz dīct: qd negat. C² Ad 2° p̄cedo q^o tm sunt tres ppōnes v^o: q̄rū vna est. a. q2 oēs ppōnes v^o q̄rū vna ē. a. sūt tres: 2 sequēter p̄cedo q^o nō plures q̄ tres sūt ppōnes vere: quarū nulla est. a. 2 nego illā: plures q̄ tres sunt ppōnes vere: quarū nulla est. a. 2 tunc ad argumentū: quatuor sunt ppōnes vere: 2 quatuor sunt plures q̄ tres: quarū nulla ē. a. ergo 2ē. negatur sequētia: q2 relatiuū in antecedēte refert illuz terminuz tres ppōnes 2 in sequēte illū terminū p̄positiones vere: ideo ista p̄positio deberet sic resolui: ille sunt ppōnes vere quaruz nulla est. a. 2 iste sunt plures q̄ tres. g plures q̄ tres sūt ppōnes vere: quarū nulla est. a. sequētia bona: s3 p̄misse repugnāt. C³ Ad 3° p̄cedo q^o tm v^o vel flm ē propō: si totū dīfūctū ē subm. Et ad eundē in te^o negat illa: aliqd non v^o vel falsuz ē ppō (2 ad p̄bationē) negat oia q2 arguit apte dīfūctū ad totuz dīfūctū deterioratū s̄g negatio. deīde cuz arguit aliqd veruz vel falsuz ē propō. g aliqd nō v^o vel flm ē ppō (nega

Rāssio

Ad p^m argu^m

Ad 2^m

Ad 3^m

tur' p'na) nec ab inferiori ad suu' supi' e' bonas argu' nisi ce-
tera sint paria: mo' ly flm. 2° loco ppo' no' distribuit i' ante:
2i p'nte distribuit. Si vero p'na ps disincti e' subm' (nega-
tur illa) t'm' vey vel flm e' propo: qz egualet isti false: tantu'
vey e' ens: qz vel fls e' ppo' cuius vlys h e': oe' ens qd vel fls
e' ppo' e' vey: qd negatur. Et tuc ad roez omnis ppo' e' vera
vel falsa. g' tantu' vey vel flm e' ppo: negat' p'na: nec arguit
ab vlt ad suā exclusiua nisi totuz disinctu' fuerit subiectu'.

Ad 4^m Ad 4^m. nego istā propositioe: tātū non omnis homo ē
risibilis: 2 ad pbatonez: omne risibile ē nou omnis homo:
ergo 2c. negatur p'na: nec arguit ab vlt ad suā exclusiua: qz
ista vlys affirmatiua: 2 exclusiua negatiua: cui no' r'adz vlys
p p'na' d'nem: sed exclusiua illius vniersalis e' b: tantum
ens non omnis homo ē risibilis: quā ego cōcedo: sicut istaz
vlez. Consimiliter negat' illa: precise sicut ē significat aliq'
illatuz: nec sequit': quelibet illaz significat sicut ē, ergo 2c.
qz hec non ē vlys illius exclusiue: s; ista qualitercūqz signi-
ficat: aliq' illaz sicut ē: qd negat'. Et si qrit exclusiua illi?
q'libet istaz significat sicut ē: def illa: tū significas sicut ē:
ē aliqua illoz. 2 ex hoc (dico) q' si ille due: deus ē: chy' est:
essent omnes propositioes foret concedēdū: q' p'aise sicut
ē significat aliqua ppositio: 2 tū no' p'aise sicut ē significat ali-
qua ppositio: nec sequit' p'aise sicut ē significat q'libet ppositi-
o. ergo q'libet ppositio ē vera: tū bene sequit' p'aise sicut ē
significat aliq' propositio. ergo q'libet ppo' ē vera: nec sequit':
precise sicut ē significat h ppo. ergo p'aise sicut ē significat ali-
qua ppo: qz arguit ab inferiori ad suū superi' distributic.

Ad 2^m Ad 2^m. nego hāc: aliud auero erit vey: 2 ad argumētū negat' de
queria: qz ex quo ly vey supponit distributic p veyo quod
ē vel qd erit: oz q' sumat' i' minori cū illa suppo: isto modo
hoc erit vey: 2 hoc ē vel erit aliud ab eo qd ē vel erit vey:
2 illa ē falsa p'no qualibet parte: si. n. hoc ē aliud ab illo qd ē
vlt quod erit vey. ergo hoc no' ē illud quod ē vel quod erit
vey. Et si hoc erit aliud ab illo qd ē vel q' erit vey: ergo ali-
quādo hoc no' erit illud: quod ē vlt qd erit vey: mo' v'ringz
p'ns est falsm p' p'na: ab exposita ad vnam suarū expo^m.

1^m cor^m Ex bis pmo seqt': qd vey erit aliud a v'o: no' tū aliud a v'o
erit verū. fa ps patuit: 2 p'ma pbat' nā verū erit fals. g' tūc
verū erit aliud auero. Et si arguit sic: hoc erit aliud auero
dem o'strādo illā: tu non es: 2 hoc erit verū. g' hoc erit aliud
ab hoc: negat' p'na: qz ly aliud dū pcedit v'bū distribuit ab-
solute: sicut scquit' verbū distribuit p cōparationē ad istās
ideo minor debuit eē illa: hoc tūc erit verū: qd negat'. Et si
dicit' in hac ppo: hoc erit ois hō: ly ois distribuit absolute
2 no' limitate ad aliq' istās. g' p idē ly aliud: negat' p'na: 2 h
ppter diuersitatē nāruz. vū ly aliud semp ē ps subiecti: vel
p'dicati: no' aut' ly ois. **2^m cor^m** 2° sequit': q' verū erit no' verū: no'
tū no' verū erit verū (p'na pats p3) qz veruz erit falsuz. fa
pars at' quē. qz si aliqd no' verū erit verū. g' aliqd qd no' est
vel erit verū erit verū: qd iplicat' d'ditionē: 2 dicit' de nega-
tionē ifinitāre sicut oe ly aliud qd cū pcedit verbuz distri-
buit absolute: cū aut' seqt' distribuit p cōparationē ad istās
cū sit ēt semp pars subū vel p'dicati. Et p'nt' pcedit' q' albu'
erit no' albu' tū aliqd non albu' erit albu': aliqd currēs erit n'
currēs: no' tū aliqd no' currēs erit currēs. nec seqt' hoc erit
currēs: 2 hoc ē vel erit no' currēs. g' aliqd no' currēs erit cur-
rens: qz minor debuit eē ista: 2 hoc est vel' erit aliqd qd non
est vel erit currēs. **3^m cor^m** 3° sequit': q' nullus no' clericus potest
esse papa. tū aliquis laycus pot' esse papa. p'ma ps pbat': ga
si aliquis no' clericus potest eē papa. g' aliq' qui non est vel
pot' esse clericus pot' esse papa: qd est falsm: qz quicūqz pot'
esse papa ille pot' est eē clericus. fa pars p3: qz hic pot' eē pa-
pa: dem o'strādo vniū laycū: 2 hic ē vel pot' esse laycus: g' 2c.

4^m cor^m 4° sequit': q' tū monachus potest esse papa: 2 tū multi
non monachi erūt papa. fa ps p3: 2 p'ma at' arguitur: qz mona-

chus pot' esse papa: 2 nihil no' monachus pot' eē papa. si. n. ali-
quid no' monachus pot' esse papa. g' aliqd qd no' est: nec po-
t' esse monachus: potest eē papa: pcedit' tū q' papa pot' eē
non monachus: nec sequit': tu potes eē no' monachus: 2 tu
potes eē monachus. g' tu potes eē no' tu: qz note aletatis 2
ifinitatis cū sequūtur hoc verbū pot' siml' cū eo im mobili-
ter minū distributū: cū aut' pcedit' distribuūt mobili'. Et si
dicit' signū vlt' aparte post mediāte hoc verbo potest non
imobilitat. g' nec nota aletatis vel ifinitatis. negat' p'na: et
hoc ideo: qz sunt talis nāe: vū in tali ppo: ois hō no' cur-
rit: non imobilitatur ly hō aliquo mō. 2 tū in illa differens
ab hōie no' est homo: imobilitatur ly homine a nota differē-
tie vna cum negationē.

Prima pars principalis.

Quadragessimū

Quod si iam tu vides quēlibz hominē pter
for. 2 pono) q' tu non videas for. 2 imedia-
te post hoc videbis ipsūm: 2 q' iam videas
quēlibz hominē: qui non ē for. 2 imediate an-
te in stās p'sens fuit ita q' tu vides quēlibet
hoiez. isto posito arguit q' sopb' sit falsuz: **1. arg^m**

qz si iam tu vides quēlibz hominē pter for. 2 no' imediate an-
in stās p'sens fuit ita q' tu vides quēlibet hoiez pter for. g'
tu icipis videre quēlibz hoiez pter for. p3 p'na: ab exponēti-
bus ad expositā. p'ns ē falsm: g' 2 a'ns: no' minor (supposito).
q' ante hoc imediate n' vidisti for. g' maior est falsa: que ē
sopb'. Sz qz p'ns sit falsuz arguit: nā sequit': tu icipis vide-
re quēlibz hoiez pter for. g' tu no' icipis videre for. p3 p'na: ab
exposita ad vna suarū exponētū: qz seqt' gnāl'r: ois hō p'ce-
ter for. currit. g' for. no' currit: sed p'ns est p'ra casuz: g' 2 a'ns.

2° Tu vides quēlibet hoiem pter for. ergo ois hō pter
for viderē ate. p3 p'na: ab actiua ad suāz passiuā (deinde) ga
exponētes a'ntis iferūt exponētes p'ntis. seqtur. n. tu no' vī-
des for. g' for. no' videt' ate. et seqt': tu vides oēz hoiem aliū
a for. g' ois hō ali' a for. videt' ate: sed istud p'ns ē falsuz. vū
arguit' ois hō pter for. videt' ate: berta ē hō no' for. g' berta
videt' ate: p'ns ē fals (ponēdo) cū toto casuz: q' nullā mulie-
rez videas. g' 2 a'ns ē falsuz (2 p3 p'na) qz seqt' gnāl'iter: ois
hō pter for. currit: plato ē hō. no' for. g' p'lo currit. **3°** pono **3. arg^m**

tū toto casuz: q' parifo: miter te habeas cū plone. sicut possi-
tus est de for.: 2 sequit' q' tu videas quēlibet hoiez pter for
tez 2 platonē: qz tu no' vides for. nec platonē: 2 vides quēlibz
bz hoiez: qui nec ē for. nec plā. sz p'ns est falsm (qz sequit'ur)
tu vides quēlibet homiez pter fortez 2 platonē. ergo qui
libet homo pter fortem 2 platonem videtur ate. ergo ali-
bet homo no' for. 2 plato videt' ate (p3 p'na) ab exponētib'
ad vna suarū exponētū: sed p'ns est falsuz: qz sequit': q'libet
hō no' for. 2 plato videt' ate: sed for. est hō no' for. 2 plato. g'
for. videt' ate. p'ns est contra casuz. **4°**. dato q' iam vide
res for. 2 platonē: cū residuo cāus (sequit'ur) q' tu vides quē-
libet hoiem pter a'ixpm (p3) qz tu non vides a'ixpm: 2 vi-
des quēlibet hoiem no' a'ixpm: quo p'cesso sequit': q' aliqua
est exceptiua p'na que no' repugnat' sine p'acenti: qz ambo
ista sunt vera: tu vides quēlibet hoiem: tu vides quēlibet
hominē pter a'ixpm. Item pono oppositū casuz. s. q' tu vi-
deas fortez: 2 nullū aliū masculū (quo ad inisso) sequit': q'
tu no' vides aliqū hominē pter for. 2 p'nt' q' nullū hō pter
for. videt' ate: sed hoc est falsuz: qz ex illo sequit': q' tū for.
videt' ate: tūc ab exceptiua negatiua ad suāz exclusiua affir-
matiua modo ista exclusiua est fasa: qz aliquid non for. vi-
detur ate. s. berta vt suppono cum toto casuz.

Ad oppositū arguitur. Tu no' vides for. 2 vides
quēlibz hoiez no' for. g' tu vides quē
libet hominem pter for (p3 p'na) ab exponētibus ad ex-
positam. a'ns est verū. g' 2 a'ns: qd est sopb'isima.
Circa predicata sit bec p'ma p'cto. Aliqua est exceptiua **p'3**

propria cuius terminus aquo fit exceptio: ita immobiliter distribuitur in preiacente sicut in exceptiva. patet de ista: tu incipis scire omnem propositionem preter a. ubi ly propositionem, supponit immobiliter virtute dictionis exceptive: et in preiacente sua virtute illius verbi incipit. licet gl. y. propositionem non habeat nisi una suppositionem: h. tamē duplices immobilitate una a verbo inceptions: et alia a ditione exceptiva.

2° **S^o** Aliqua est exceptiva propria cuius probatio non incipit a nota exceptionis (ps de ista) omnis homo videt omnem hominem preter sor. que est exponibilis virtute signi vltis et non dictionis exceptive (s) eni istius: omnis homo preter sor. currit: subiectū distribuit immobiliter: et ex hoc nulli sit q̄ritatitatis: tamen illius omnis homo videt omnem hominem preter sor. subiectū distribuit mobiliter: et est alicuius q̄ritatitatis. s. vniuersalis affirmatiua: cui respondent alie propositiones q̄ritatitatis: qm̄ hec est indefinita: homo videt omnem hominem preter sor. et hec singularis: tu videns omnem hominem preter sor.

3° **T^o** Sicut omnis exceptiva primi ordinis est exceptiue pbanda sic. nulla secūdi ordinis est exceptiue inferenda: voco exceptiua primi ordinis ista: cuius probatio incipit a nota exceptionis vel suū dictionis: vi omnis homo preter sor. currit: non omnis homo preter sor. currit. et exceptiua secūdi ordinis voco ista: cuius probatio incipit ab alio termino q̄ a dictione exceptiva: vt omnis homo videt omnem hominem preter sor. tu incipis scire omnem propositionem preter a. (ps) eni q̄ p̄me exceptiue exceptibiliter pbant: alie vero per alia signa. Et sic alia exceptiua propria est vniuersalis: vel indefinita: vniuersaliter vel indefinite probabilis: ita aliqua exceptiua propria est exclusiua: et alia reduplicatiua exclusiue reduplicatiue: vt redup^o pbabilis: vt tñ omnis homo preter sor. currit

4° **C^o** conclusio sequitur: q̄ aliqua exceptiua propria est secūdi ordinis: cuius quilibet singularis est primi ordinis (patet de ista) omnis homo est omne risibile preter sor. q̄ est si ordinis (vt ps) et q̄libz talis. Iste homo est oēs risibile preter sor. ē p̄mi ordinis.

5° **C^o** Aliq̄ est exceptiva p̄mi ordinis cuius p̄iacēs ē exceptiva si ordinis (ps de ista) omnis homo preter sor. videt omnem asinum preter brunellū: est eni p̄mi ordinis (ex quo) probatio incipit a dictione exceptiva: et eius p̄iacēs ē si ordinis. s. omnis homo videt omnem asinum preter brunellū (ex quo) probatio incipit a signo vlti: cō etiā cōcedit: q̄ alia exceptiva p̄iacēs ē si ordinis cuius p̄iacēs ē exceptiva p̄mi ordinis (ps de ista) tñ homo est oēs risibile preter sor. h. est si ordinis (ex q̄) probatio incipit a dictione exceptiva: h. vō q̄ est supra iacēs: homo est oēs risibile preter sor. ē p̄mi ordinis (ex quo) probatio incipit a dictione exceptiva.

6° **E^o** predictis sequitur p̄mo q̄ aliqua est exceptiva affirmatiua propria: que non est alicuius sue exponentis illatiua (patet de ista) omnis homo videt omnem hominem preter sor. h. n. ē p̄mi ordinis: q̄ illud aquo fit exceptio stat cōfute distribuitur: et ps extra capta ē tertius inferior ad illud aquo fit exceptio: et q̄ h. non sit alicuius sue exponentis illa manifestus ē: q̄ probatio illius non incipit a dictione exceptiva: sed a signo vlti.

7° **I^o** intelligedū q̄ nulla est exceptiua propria: nisi pars extra capta sit terminus inferior ad illud aquo fit exceptio: non tamē semp̄ in q̄libz exceptiva p̄mi ordinis aquo fit exceptio stat cōfute distribuitur: q̄ h. est p̄mi ordinis: non omnis homo preter sor. currit: sicut suū dictionis: et tñ ly homo non distribuitur generaliter. tñ si alia exceptiva ē exponibilis p̄ se ipsam: ratione dictionis exceptive: siue sit affirmatiua: siue negatiua: ista non ē p̄mi ordinis nisi illud aquo fit exceptio sit distribuitur.

8° **Z^o** segl. q̄ licet exceptiue nullius q̄ritatitatis non respōdeat ouersio: tñ exceptiue q̄ritatitatis p̄rie ouertende (p̄ma ps ps) q̄ nulla ista p̄rie ouertentes: omnis homo preter sor. currit. nullus homo preter sor. currit. 2° vō ē euidēs: qm̄ q̄libz illaz est ouertenda simplr: nullus homo videt omnem hominem preter sor. aliq̄ homo videt omnem hominem preter sor. h. vō omnis homo videt omnem hominem preter sor. non solus potest

ouerti paccidēs in ista: vidēs oēs homines preter sor. est homo: sed ē in ista exclusiua: tñ vidēs oēs homines preter sor. ē homo.

Ad primū cōcedo q̄ tu incipis videre omnem hominem preter sor. s̄m q̄ argumētū pbant (et ad im probatiōem) tu incipis videre quēlibz hominem preter sor. q̄ tu non incipis videre sor. negat p̄ria: nec arguit ab exposita ad vnaz suaz expo^m (ex quo) ista p̄pōnō ē pbāda rōne dictionis exceptive: s̄ virtute istius vbi incipit: nec arg^m a fili (tz) q̄ ista propositio tu incipis videre oēs homines preter sor. ē exceptiua si ordinis: iste at̄ exceptiue sunt p̄mi ordinis: omnis homo preter sor. currit: tu vidēs oēs homines preter sor.

Ex quaz p̄ma singl. q̄ p̄ cor^o sor. n̄ currit: et ex secūda: q̄ tu n̄ vidēs sor. **Cōtra** h. tu dist. obiectō fers ab omni homine preter q̄ at̄ (nō probat) ratione istius termini differt. ergo nec ista: tu incipis videre omnem hominem preter sor. vōz p̄bari rōne istius termini incipit (ps p̄ria) a sufficiētī similitudine: an̄ ē nōndū: q̄ alr i eēt s̄ rōne se exponētis fle. s. omnis homo preter te: cum ex ista sequat̄ te non esse.

R^o n̄ dēt cōcedo ista esse falsā: et si arguitur sic. tu non d̄s at̄: et tu differo ab oī homine non te vel alio at̄: q̄ tu d̄s ab oī homine preter q̄ at̄: negat p̄ria: s̄ h. n̄ sequitur: q̄ ab oī homine preter q̄ at̄ tu d̄s: q̄ multū d̄t ab alia: cū ista sit exceptiua p̄p̄a p̄mi ordinis: et nulli q̄ritatitatis: et alia sit exceptiua p̄p̄a alicui q̄ritatitatis. s. singularis. Ubi at̄ istud vbi d̄t eēt p̄mi terminus istius: et probatio istius fieri n̄ posset: vōz incipit a nota exceptionis: verbigra: tu non d̄s nisi ab asino: istud vbi d̄t nō pbat̄ i p̄pōne negatiua: nec ē i dictione illius: q̄ h. ē incongrua. tu d̄s nisi ab asino: cū ly nisi nō excipiat nisi i p̄pōne negatiua. iō ista p̄pō exceptiue pbat̄: isto mō tu d̄s ab asino: et tu non d̄s anō asino: q̄ tu nō d̄s nisi ab asino: q̄ d̄cedit sic q̄libz p̄missaz. Et si arguit: tu nō d̄s nisi ab asino: q̄ tu d̄s precise ab asino: vel precise ab asino d̄s (negat p̄ria) et cōcedit: q̄ tu nō d̄s nisi ab asino: tñ tu d̄s a capta (ex quo) n. ista exceptiua ē impropria: tu nō d̄s nisi ab asino: nulla illaz exceptiua (vōz) seq. ista tñ negat̄: anullo nisi ab asino tu d̄s: sicut illa: precise ab asino tu d̄s. **Ad scdōz** tu vidēs quēlibz hominem preter sor: q̄ omnis homo preter sor. videt at̄ (negat p̄ria) nec arguit ab actiua ad suā passiua: q̄ passiua an̄tis ē ista: quilibz homo preter sor. videtur at̄: et actiua an̄tis ē ista: tu vidēs omnem hominem preter sor. q̄ in actiua et passiua termini debent similit̄er sp̄ supponere: itaz quo ad supposita: q̄ quo ad supponēim. deinde nego q̄ expo^m an̄tis inferant exponentes an̄tis: q̄ an̄tis sic exponitur: tu non vidēs sor. et vidēs quēlibz hominem non sor. an̄tis vero sic exponitur: sor. non videt at̄: et omnis homo non sor. videtur at̄ (mō ps) q̄ illa p̄ria non valet tu vidēs quēlibz hominem non sor. ergo omnis homo non sor. videt at̄: cū in p̄te distribuitur ly homo pro vtroq̄. sicut: et in ante pro masculo tñ. **I^o** intelligēdū q̄ notanter exposui p̄ negationē infinitantē: et non p̄ notā alietatis: q̄ non sequitur. a. instās erit: et nullū aliud instans ab. a. erit. q̄ nullū instās preter. a. erit. Accipit esse: et nihil aliud ab. a. incipit esse: q̄ nihil preter. a. incipit esse: q̄ an̄tis est vōz: et an̄tis falsum (vt patuit) in alio sophate: cum iste exceptiue ouertatur cū huiusmodi exclusiuis: tñ. a. incipit esse: tñ. a. instās erit instans. **Ad 3°** dico breuiter negando illā: tu vidēs omnem hominem preter sor. et platonem: q̄ scōa exponens ē falsā: tu vidēs omnem hominem non sor. et platonem: sicut q̄ ista: omnis homo non sor. et plato videtur at̄: vtp̄z per exponentes: h. tñ conceditur: omnis homo non sor. vel plato videt at̄. **Ad 4°** concedo: q̄ tu vidēs quēlibz hominem preter antepm̄: nec est verum illud dictū antiquoz: q̄ q̄libet exceptiua propria repugnat sine preiacenti: s̄m q̄ verba sonant: q̄ h. est verū: omne aial preter antepm̄ est oial: et s̄ suū preiacens. id eo nō repugnat: s̄ illud verū est i exceptiuis negatiuis. in affirmatiuis vero: cum constātia partis excapte: sequit̄ oppositū preiacenti: vt omnis homo preter sor. currit: et sor. est homo: ergo nō omnis homo currit: ergo tē.

Ad p̄m argu^m

objectō

R^o n̄ dēt

Ad 2°

nōbile

Ad 3°

Ad 4°

2° p̄

3° p̄

5° cor^o

4° p̄

6° cor^o

nōbile

z. cor^o

Deinde ad aliud admissio casu: xedo qualibz istarū: tu nō vides aliquē hoīez pter for: nullus hō pter for: videt ate. Ex quibus nō sequitur: q tu for: videt ate: s; bñ: q tm for: ē aliq; hō q videt ate. q; semp exceptia r exclusiua sua: termi debet supponere p eodē vel p eisdē pōse. illius aut exclusiue tm for: videt hec ē exceptia: nihil pter for: videt. Itē nō seqt: nullū aial pter hoīez: itelligit: q tm hō itelligit q; aīis ē verū: r nō falsuz: sed bñ seqt q tm hō ē aial itelli gēs: istius vero exclusiue: tm hō itelligit: hec est exceptiua: nihil pter hoīem itelligit: que est falsa: sic ista exclm. rē.

Prima pars principalis.

Madragasinū

p. argm

Soz. inq̄tū hō ē aial: q; sopbisma fit falsuz arguit sic: for: in q̄tūz hō ē aial: q; for: in q̄tū suba est aial: (r p̄na) ab inferiori ad suū superius affirmatiue absq; impedimēto: q; si aliqd ē ipedimētū videt q; nō redu^o ipediāt rōne immobilitatis quā inducit i terminū immediate sequētē. s; d sub isto terminō hō ptingit oē scēdere. q; nō stat immobilr. pbat aīis: q; seqt: for: in q̄tū hō est aial: r isti sūt oēs hoīes. q; for: in q̄tū iste hō vel ille hō est aial: r sic de singulis: s; illud p̄is ē falsuz. s; for: in q̄tū suba est aial: cū ex isto sequit: q; si aliqd ē suba illud ē aial: r per p̄is: aīis est falsuz: qd ē soph. s; for: in q̄tū hō ē aial. C 2° q; ro. vtrū ly aial stet mobilr vel immobilr: nō immobilr: q; gnā liter ab inferiori ad suū superius apte p̄dicati dictione reduplicatiua p̄cedere ē bonū arg^m: nā hñ sequit: for: in q̄tū hō est aial: ergo for: in q̄tū hō ē corpus: r est suba: r est ens. si mobilr: ergo ptingit scēdere: s; q̄litercūq; scēdēre p̄is est falsuz: q; q̄libet talis cēt falsa: for: in q̄tū hō ē illud: r illud aial: r ē q̄libet talis: for: in q̄tū hō est iste hō vel iste hō: vel sic de singulis. sic hec p̄ditionalis: si aliqd ē hō: illud est iste hō: vel iste hō: vel sic de singulis. qm̄ hui^o cōditionalis aīis est necēsiuz: r p̄is atigēs. C 3°. Si for: in q̄tū hō ē aial: q; p̄ idē hō ē illud aqno nō p̄uertit subistēdi p̄na. C 4°. Si for: in q̄tū hō ē aial hoc ē: q; for: est hō: r si aliq; d ē hō illud ē aial: s; d seqt p̄ idē. q; yfocheles in q̄tū yfocheles habz tres angulos eq̄les ouob^o rectis: q; yfocheles est yfocheles: r si aliqd ē yfocheles illud hz tres angulos eq̄les ouob^o rectis. deide sic se hz hō r sensibile: ita yfocheles ad tres angulos ouob^o rectis. q; si est veruz q; hō in q̄tū hō est sensibilis: ite yfocheles in q̄tūz yfocheles hz tres āgulos eq̄les ouob^o rectis: sed oppo^m isti^o icit Aristo. p^o posteriorz. s; q; yfocheles nō in q̄tū yfocheles sed in q̄tūz triāgulus hz tres angulos equales ouobus rectis.

2. argm

3. argm

4. argm

Ad oppositū

arguit sic: for: est hō: r for: ē aial: r si aliqd ē hō illud ē aial. q; for: in q̄tūz hō ē aial: r p̄na ab exponētib^o ad expositū. aīis ē verū: q; r p̄is: qd est sopbisma.

p^o?

Circa

p̄dicata sit hec p̄ma d. Aliqua redupl^o est alicui^o q̄titatis: r aliq; nullius est q̄titatis (p̄ma ps p3) de ista: q; libz hō in q̄tū hō ē aial: aliq; hō in q̄tū hō ē aial: q̄rū p^o ē vltis r fa p̄icularis: remoto vō stg^o reduplicatiuo est idē s; sop^o aut ē p̄pō singularis. fa ps (p3 de istis) in q̄tū for: ē hō: for: ē aial: in q̄tū for: ē hō: for: nō ē aīn^o: aī. n. v̄t cuius q̄titatis sint. ex q̄ nō reduplicatiōis p̄cederet totā p̄pōnez: sic. n. exclusiuarū r exceptiuarū: aliq; sūt alicui^o q̄titatis: r aliq; nullius v̄t p3 in vob^o p̄cedētib^o sopbisma

rib^o: ita in p̄posito. Ex ista hñe sequit. q; aliqua redupli catiua est reduplicatiue pbabilis: r aliq; nō (p̄imū p3) de reduplicatiua nulli^o q̄titatis: ac ēt oē reduplicatiua alicui^o ius q̄titatis: cuius p̄m^o terminus ē nō reduplicatiōis: v̄bi grā: hec: in q̄tū for: ē hō: for: ē aial: sic expōit: for: ē hō: r si for: ē hō: for: ē aial. hec vō: for: in q̄tū hō nō ē aīn^o: sic expōit for: ē hō: r si for: ē hō: for: nō ē aīn^o. Itē hec singulari tu in q̄tū hō es r si bilis: ite exponit: tu es hō: r si aliqd est hō illud ē r si bi le. hec aut: tu in q̄tū hō nō es aīn^o: sic exponit: tu es hō: r si aliqd est hō: illud nō ē aīn^o. fa vō ps correlarij p3 de istis: ois hō in q̄tū hō ē r si bilis: aliq; hō in q̄tū hō nō ē aīn^o: q; rū p̄ma est exponibilis rōne signi vltis: r fa est resoluenda ratione termini exponētis determinate. C 2° d. Altera p̄

p^m cor.

2° d

3° d

4° d

p^m cor.

missarū exite reduplicatiua: nō seqt d reduplicatiua (pa ter) q; nō sequit in p̄ma figura. oē aial est albi: s; ois hō in q̄tūz homo ē aial. q; ois homo in q̄tūz hō est albus. etiā in secūda figura nō sequit: oē aial est albi: nullus hō in q̄tū homo est albus. ergo nullus homo in q̄tūz homo est aial. Item nec sequit in tertia figura: oē aial est albi: oē aial in q̄tū animal est sensitiuū. ergo oē sensitiuūz in q̄tūz sensitiuū est albi. Ubi tamē vtrāq; p̄missarū est reduplicati ua: sequeret conclusio reduplicatiua. verbi gratia: omnis ho mo in q̄tū homo est sensitiuus: omne r si bilis in q̄tū r si bile est homo. ergo omne r si bile in q̄tūz r si bile est sensitiuū. itmo in p̄ma figura st maior est reduplicatiua r non minor potest inferri conclusio reduplicatiua. naz bene sequit tur: omne aial in q̄tūz animal est albi: omnis homo est animal. ergo ois homo in q̄tūz homo ē albus: sed maior ē impossibilis. sicut etiā bene sequit: omnis homo necessa rio currit: tu es homo. ergo tu necessario curris: sed nō seq tur: oē corpus mouet: hoc necessario est corpus: ergo hoc necessario mouetur. Tertia conclusio: nota reduplicatio nis reduplicatiue tenta nō cōuertitur cum seipsa specifica tiue tenta (patet) quia hec p̄positio: for: in q̄tū animal est coloratus est vera reduplicatiue tenta: quia for: est aial: r si aliq; d est animal illud est coloratus. Spec^o autēz ten ta est falsa: quia per ipsam denotatur: q; sortes sub ratione animalis est coloratus: qd est falsuz: quia st sortes sub ratio ne animalis est coloratus: ergo in ratione seu diffinitione animalis includitur color: qd est falsuz. Similiter hec ē ve ra: ens in q̄tūz ens est subiectū me^o tenedo ly inquantū speci^o: quia ens sub rōne entis est subiectū me^o: sed redup licatiue est falsa: quoniam ex ista sequit: q; omne ens est sub iectuz me^o: qd est falsuz: interdū vero talis p̄positio reddi tur vera: siue ly inquantū teneatur reduplicatiue: siue speci^o v̄t homo in q̄tūz homo est r si bilis: medicus in q̄tūz me dicus est sanatiu^o. Quādo ergo ly in q̄tūz teneat p̄specifi cati ue: tunc est determinatio subiecti. quādo vero teneat redup licatiue tunc est determinatio p̄dicati: r hoc intēdebat Aristoteles p̄mo p̄ioz di. q; reduplicatio semper tenet se a parte p̄dicati. Quarta conclusio: p̄positio reduplica tiua siue sit alicuius q̄titatis: siue nulli^o: nullā oīno recipit p̄uersiones. patet: q; nō sequitur sortes in q̄tūz homo est animal. ergo animal in q̄tūz homo est sortes: nec sequit nulluz animal in q̄tūz homo est for: igitur nullus sortes in q̄tūz homo est animal. etiā nō sequitur: in q̄tūz for: est: homo est. ergo inquantū homo est: sortes est. cuiuslibz istaruz cōsequētiarū antecedens est verū: r cōsequens fal sum. v̄t patet assignādo suuz cōtradictoriū. Ex p̄di ctis sequitur p̄imo: q; aliqua in q̄tū conueniunt discōue niūt. p̄obatur. hec in q̄tū conueniūt oisconueniunt de monstratis for: r p̄one: r h sūt aliq; q; rē. maior declarā: nā h̄ conueniūt cū sūt eisdē sp̄ei sp̄ali^o: r h̄ conueniūt h̄ sūt: r h̄ conueniūt. q; rē. p̄bat minor: nā si h̄ conueniūt h̄ sūt: r h̄ conueniūt: h̄ sūt multa: r h̄ sūt multa discōueniūt: q; ap̄mo ad vltimū: h̄ si conueniūt discōueniūt. cōst̄r p̄cedit q; aliq; in q̄tū sunt ea

si ois hō in illa domo: et tñ icēpit eē falsa (oato) q̄ imedia te post hoc erit for. i illa domo. Cōstāt cōcedit: q̄ aliq̄ ppō d̄ futuro affir^{na} falsa icēpit eē vā (p̄ de ista) dñ xp̄s erit hō ḡ est: aut de ista: tu eris ois hō in illa domo (oato) q̄ post. a. instans tñ tu eris in illa domo: et vqz ad illud instans erit for. i illa domo. igit̄ rē. C̄ p̄ima pars principalis.

Quadragesimū tertiū sophisma. Sor. erit albioz q̄ p̄lo icēpit eē alb^o (pono) q̄ for. et p̄lo icēpit eē albi p̄ temonone de p̄iti: et itēdan̄ eoz albedines eq̄lr ceteris pib^o: isto posito arguit̄ soph^a eē falsū sic: si for. erit albioz q̄ p̄lo icēpit eē alb^o: aut q̄ p̄ finitū aut finituz

p̄ arg.

2^m arg.

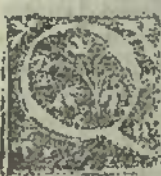
3^m arg.

4^m arg.

p̄^o

p̄ cor^m

2°

solū: si p̄ finitū for. erit albioz q̄ p̄lo icēpit eē alb^o. q̄ in finitū for. erit alb^o. p̄ p̄na: q̄ cōpatū gradus p̄suppor̄ suū pos^m: s̄ p̄na est falsū: q̄ for. nūq̄ hēbit nec unq̄ acq̄ret nisi albedinē finitā: it solū per finitū for. erit albioz q̄ p̄lo icēpit eē alb^o. Cōtra nō ē oare maximū excessū q̄ for. erit albioz q̄ p̄lo icēpit eē albus: q̄ q̄cūq; oato nō p̄ istū p̄cise for. erit albioz q̄ p̄lo icēpit eē alb^o. C^z. Si for. erit albioz q̄ p̄lo icēpit eē albus: q̄ p̄lo icēpit eē minus alb^o q̄ erit for. tes. s̄ p̄na: q̄ seq̄t̄ gnālr for. erit albioz platōe. q̄ p̄lo icēpit eē min^o albus for. et oē p̄iti: for. ē albioz platōe. q̄ p̄lo icēpit eē min^o albus for. s̄ p̄na ē falsū: q̄ for. et pla. icēpit eē eq̄lr albi. q̄ n̄ ul sus illoz icēpit eē min^o albus reliq; nec ēt min^o alb^o q̄ ali us erit: C³. Si for. erit albioz q̄ p̄lo icēpit eē alb^o. q̄ for. alio quo gradu albedis erit albus: et pla. aliquo gradu albedis icēpit eē alb^o (p̄ p̄na) q̄ seq̄t̄ gnālr for. erit albioz platōe. q̄ for. aliq; gradu albedis erit alb^o: et seq̄t̄ p̄lo aliquo gradu albedis erit albus. s̄ p̄na est falsū: q̄ q̄cūq; gradu albedis dato iter istū: et nō gradū erit latitudo me^a. quā q̄ libz istoz p̄us acq̄ret q̄ gradu istū. q̄ nō gradu isto p̄lo icēpit eē alb^o. C⁴. Si for. erit albioz q̄ p̄lo icēpit eē albus: et iaz nō ē albioz q̄ p̄lo icēpit eē albus. q̄ icēpit vel icēpit eē albioz q̄ p̄lo icēpit eē albus (p̄ p̄na) ex quo affir^{na} de futuro affir/ pra in ante erigit istās p̄ sui vificatiōe: s̄ p̄na ē falsū. n̄. n. for. icēpit eē albioz q̄ p̄lo icēpit eē alb^o: q̄ ipi duo icēpiunt esse p̄cise eque albi: s̄ q̄ for. nūq̄ icēpit eē albioz q̄ p̄lo icēpit eē alb^o arguit̄: q̄ q̄cūq; istāi dato i quo for. erit al/ bus: i isto ipse erit albioz q̄ p̄lo icēpit eē alb^o: et imēdiate āte illō istās for. erit albioz q̄ p̄lo icēpit eē albus. ergo rē.

In contrariuz arguit̄ sic. Sor. erit alb^o et p̄lo icēpit eē alb^o: et p̄lo nō icēpit eē ita alb^o sic for. erit alb^o. q̄ for. erit albioz q̄ p̄lo icēpit eē alb^o. p̄ p̄na: ab exponētib^o ad expositiuz. aīis ē vep̄: q̄ p̄na: qd̄ ē sophisma.

Circa p̄p̄icta sic hec p̄ma p̄. In finitū mior te ē aliqua ps tua: nulla tñ ps tua ē in finitū mior te (p̄ p̄na ps arguit̄) q̄ plus q̄ in ouplo: mior te ē aliq; ps tua: et plus q̄ in q̄druplo mior te ē aliq; ps tua: et sic in infinitū. 2^m ps est nota: q̄ q̄cūq; pte oata tui: aut illa ē eq̄lis tibi aut ineq̄lia: nec eq̄lis nec ineq̄lis: aut ē mior te in aliq; ppositiōe finitā: et si arguit̄ sic: aliq; ps ē mior te in ouplo et aliq; in triplo: et aliq; in 4to: et sic i finitū. q̄ aliq; ps ē i finitū mior te. negat̄ p̄na: q̄ arguit̄ a p̄lib^o suppositiōib^o d̄termiante ad vñā d̄ter. miāta: s̄ bñ seq̄t̄ copulatiuz. aliq; ps ē i 2° mior te: et in 3°: et i 4to. et sic i finitū. q̄ aliq; ps ē in inf^m mior te. aīis vō ē ipofe.

Et ista p̄ne seq̄t̄. q̄ in inf^m aliq; pte q̄ tñ tu es maior: nō tñ i inf^m es maior aliq; pte q̄ tui: q̄ si i inf^m es maior a^o pte q̄ tui: s̄ medicatas tui ē ps q̄ tui. q̄ i finitū tu es maior ista medie^o tui: q̄ nō ē ipofe: q̄ solū i 2° es maior medic tate tui. nō q̄ plus q̄ in ouplo: et ita nō ē icōueniētia q̄ in inf^m aliq; pte q̄ tui n̄ tu es maior: et n̄ p̄cise p finitū aliq; pte tui tu es maior. Itē cōcedo q̄ oī pte q̄ tui tu es maior p finitū nō tñ p finitū oī pte tua q̄ tui tu es maior: q̄ excedis q̄ libz pte q̄ tui p aliq; p nihil tñ tu excedis q̄ libet pte q̄ tui tatiā tui. C². In finitū cit^m erit aliq; ps. a. p̄rāsita q̄

ip̄sū. a. nō tñ in infinitū tard^m erit. a. p̄rāsitū q̄ aliq; ei^o ps (pono) q̄ for. icēpiat p̄rāsira. a. sic q̄ in inf^m hore future erit: a. p̄ p̄rāsitū: isto posito ps p̄ ps p̄na: q̄ plus q̄ in 2° citius erit aliq; ps p̄rāsita q̄ ip̄sū. a. et plus q̄ in 3° citi^m: et plus q̄ in 4° citi^m: et sic in infinitū. nā medietas. a. erit: et in 2° citi^m p̄rāsita q̄ totū. a. et 3° ps in 3° citi^m p̄rāsita q̄ ip̄sū. a. et 4° i 4° citi^m p̄rāsita q̄ idē. a. et sic in infinitū vt bñ fistat. 2° ps p̄nie d̄clarat: q̄ si in inf^m tard^m erit. a. p̄rāsitū q̄ aliq; ei^o ps. igit̄ in inf^m tard^m erit. a. p̄rāsitū q̄ sua medietas. s̄ p̄na ē falsū: q̄ p̄cise i 2° tard^m erit. a. p̄rāsitū q̄ sua medietas (oato) q̄. a. p̄tā^m p̄tūe vniformiter fiat. Itē si. a. eēt vñū corp^m sp̄icūz circulariter morū eēt d̄m^m q̄ i inf^m tard^m mouēt aliqs p̄uct^o q̄ ip̄sū. a. si tñ i inf^m veloci^m mouēt aliqs p̄uct^o. a. q̄ ip̄sū. a. q̄ ita veloci^m mouēt. a. sic aliqs p̄uct^o erit: s̄ n̄ ita tardē. C³. for. e^o albioz p̄lo: et tñ nūq̄ erit alb^o q̄ erit p̄lo: imo p̄lo erit alb^o q̄ erit for. et pono q̄ for. sit alb^o. vt 4°: et sic mēbit p to tā vitā suā. p̄lo vō sit alb^o. vt 2°. et i me^o istāi hore su^e erit. p̄ alb^o vt q̄ tuoz: et in fine erit p̄ alb^o vt 8. isto posito: for. e^o p̄lo. ne albioz. i. p̄ti^m aī mediū istās hore: nō tñ erit albioz q̄ erit p̄lo: q̄ nūq̄ erit albioz q̄ vt q̄ tuoz et p̄lo erit alb^o vt q̄ tuoz q̄ vō erit alb^o vt 8. iō p̄lo erit albioz q̄ erit for. Et si arguit̄ for. erit albioz p̄lo. q̄ p̄lo n̄ erit ita alb^o sic for. negat̄ 2°: q̄ si arguit̄ ab expo^m ad vñā suarū expo^m: s̄ solū sequit̄: q̄ al/ p̄lo nō erit ita albus sic tē erit for. et hoc cōcedit. C̄ ista. p̄ cor^m. p̄na: dato q̄ in me^o istāi for. d̄finat eē: b. n. p̄lo erit albioz q̄ for. equaler isti: p̄lo erit albioz q̄ erit for. C⁴. Alit̄ erit ita q̄ for. eā albioz q̄ ē p̄lo: et tñ nūq̄ erit albioz q̄ ē p̄lo. et pono q̄ for. sit alb^o vt q̄ tuoz sic p̄tūe manēs: et p̄lo sit alb^o i sūmo: et q̄ i fine hore erit reissa 2° suā vqz ad gradū vt 2°. isto posito p̄ 2°: q̄ i fine hore erit ita q̄ for. erit albioz q̄ 3° p̄lo: vt arguitur sic. fortes est albus vt quatuoz: et plato for. lūm vt 2°. ergo for. ē albioz q̄ 3° ē p̄lo: ista p̄na ē bona: et aliq; erit ita sic significat̄ p̄ aīis. i. in fine hore. q̄ p̄ tunc erit ita sic significat̄ p̄ p̄na: nō tñ for. erit albioz q̄ 3° ē plato: q̄ p̄lo ē al bioz i sūmo: s̄ for. nūq̄ erit albioz q̄ 3° i sūmo. C̄ ista p̄ne seq̄t̄. q̄ for. erit albioz q̄ 3° ē plato: et tñ nūq̄ erit ita q̄ for. ē albioz q̄ 3° ē plato. et pono: q̄ ipi iā sint eq̄lr albi: et q̄ illoz 2 2° p̄ totā vitā eoz eq̄lr itēdāt̄: isto posito bñ itēdāt̄. C̄ dñ. eē expo^m nēz cōpatūi gradus: q̄ oato isto mō expo^m sequit̄ multa icōueniētia. p̄mo q̄ ego suz sciētior te: et d̄o: q̄ ego sū scīēs: et tu et d̄s estis sciētēs: et nō tu et d̄s estis ita sciētēs sicut ego: q̄ oēt oppo^m. tu et d̄s estis ita sciētēs sic ego. q̄ tu es ita sciētēs sic ego. p̄na ē falsū vt suppono. C². seq̄t̄. q̄ aliq; mino ri te: et quolibz maiori te: tu es maior: q̄ isto tu es maior oc mōstrādo cap^m tui: et hoc ē min^o te: et q̄libet maiori te. q̄ rē. C³. seq̄t̄. q̄ aliquo maiori te et q̄libet miori te: tu es mior. q̄ isto tu es mior demōstrādo celā. et hoc ē mai^o te: et q̄libet miori te. C⁴. seq̄t̄. q̄ a. ē min^o. b. et tātū quātū ē. b. et pono q̄. a. et b. sint oīe medie^o alit̄cui^o p̄tinūi. isto posito arguit̄ sic. a. ē p̄tū: et b. ē p̄tū. et tātū quātū ē. b. ē p̄tū: et nō. b. et tātū quātū ē. b. ē ita p̄tū sicut. a. q̄. b. et tātū quātū ē. b. ē p̄tū. et ad. a. p̄ mōcōueniēs nō seq̄t̄: q̄ ista nō ē 3° expo^m s̄ ista: tu et d̄s nō estis ita sciētēs sic ego. aut ista: nec tu nec d̄s estis ita sciētēs sic ego: q̄ ē flā. vt paruit i alio sopp^o. 2^m et icōueniēs nō seq̄t̄: q̄ si p̄na ps copulati reglarura p̄ cōcedit ista. aliquo miori te: et quolz maiori te tu es maior: ex q̄ nō seq̄t̄ q̄ aliquo miori te tu es maior: et quolibet maiori te tu es maior p̄ mutatiōe regis: nā ab inferiori ad sup̄ius nō valet at̄q^m nisi cetera sint pia: si aut̄ q̄ libz ps copulati regu larur acōparatiuo posito apte p̄ri negat̄ ista (et ad p̄bonē). negat̄ p̄na: q̄ ista. ppō tē nō bñ resoluit̄: s̄ isto mō ē resoluē da. isto et q̄ libz maiori te tu es maior: et hoc ē minus te. q̄ rē: sed mior est ipofie. 3^m et icōueniēs n̄ sequit̄: q̄ si quelibz ps cop^m reglarur a p̄tūo posito apte p̄ri. negat̄ ista. ppō. et ad p̄bonē negat̄ p̄na: nec bñ resoluit̄: sed ē resolutēda: vt

Iam dictū ē ad alia: ubi tñ sa p̄ copulati regat a p̄ma. dce dēda ē ista ppō. Et si arguit sic aliquo d̄ te: et quolibz mīozi te tu es mīoz. q̄libet mīozi te tu es mīoz. negat̄. p̄na: nec a tali cop̄ ad alterā p̄te valz arḡ (ex quo) copulatus stat collectine. q̄ r̄u icōnueniēs nō seḡ: q̄ ista nō fuit tertiūz exponēs: s̄ ista: nec. b. nec tatū quātū est. b. est ita parūū ficut. a. quod negatur. quare r̄c.

Ad p̄m arḡm

Ad primū arḡm principale d̄cedit q̄ in infinitū soz. erit albiō: q̄ p̄lo icipit eē alb̄. ex q̄ non seḡ q̄ soz. in infinitū erit alb̄: s̄ solū seḡ q̄ soz. erit albus. vū cōpariū gradus p̄supponit suū positiviū: s̄ nō cū q̄cūqz determinatiōe sua. vñ in infinitū aliq̄ sui p̄te soz. ē albiō: non tñ in infinitū: soz. est albus. Itē d̄cedo q̄ p̄ solū finitū erit soz. tes a^o. q̄ p̄lo icipit eē alb̄: nō tñ est dare maximū excessuz: qz nullo gradu immediate post hoc plato erit alb̄. iō p̄ nihil p̄cise vel adēq̄te erit soz. albiō q̄ p̄lo incipit eē albus. imo si soz. iā eēt alb̄ eēt verū dicere q̄ i infinitū soz. erit albiō: q̄ p̄lo incipit esse alb̄: r̄ tñ p̄cise p̄ finitū soz. eēt albiō: q̄ p̄lo incipit eē alb̄: qz per quēlibet gradū albedinis quē hēret ipse esset a^o. q̄ plato incipit eē albus: nō tamen per quēlibet gradū p̄cise vel adēq̄te: si tñ soz. eēt albiō. p̄lone a^z. dare excessuz istuz quo soz. eēt albiō p̄lone: qz si soz. ē albiō pla tone. q̄ aliqz ē gradus quo soz. ē alb̄: r̄ aliqz ē gradus quo plo ē alb̄. ¶ Ad 2° negat̄ p̄na. ad p̄bōnē: dico q̄ nulla est silitudo: qz ibi arguit ī termis simplicib⁹. hic autē ē in r̄tigē tis. vñ nō seḡ soz. erit maior q̄ ē plo. q̄ plato erit minor t̄p̄ ē soz. postto q̄ soz. r̄ plato iam sint equalēs: r̄ q̄ soz. aliquan^o do erit maior q̄ ē plato: r̄ aliq̄ minor. est aīis verūm r̄ p̄is falsuz. ¶ Ad 3° negat̄ p̄na (rad p̄bationē) dico q̄ nulla ē silitudo: qz ē assignare gradū ī illis: b̄ aut nō: qz plato icipit eē alb̄ p̄ remotiōnē de p̄nti: iō plato icipit eē albus aliquo gradu albedinis: nullo tñ gradu albedinis incipit eē alb̄.

Ad 2°

Ad 3°

Ad 4°

¶ Ad 4° d̄cedo q̄ soz. icipit eē albiō: q̄ plato icipit eē al bus: qz nūc nō ē albiō q̄ plato icipit eē alb̄: r̄ immediate p̄ istās qd ē p̄s erit albiō q̄ plato icipit eē alb̄. r̄ tūc ad ar gum soz. r̄ pla. icipit eē eque albi p̄cise. q̄ soz. icipit eē ita al bus p̄cise sicut plo icipit eē alb̄. negat̄ p̄na: qz nō immediate post hoc soz. erit ita alb̄ p̄cise sicut plato icipit eē alb̄. imo ī media te post hoc erit albiō q̄ plato icipit eē alb̄. Et si arḡ uit sic. soz. icipit eē albiō q̄ plo icipit eē alb̄. q̄ plato icipit eē min^o alb̄ q̄ soz. icipit eē albus. negat̄ p̄na: qz plo icipit eē albiō q̄ soz. icipit eē alb̄. imo vterqz istoz icipit esse albiō q̄ ipemet icipit eē alb̄. vt bñ p̄ p̄ exponētēs. iḡ r̄c.

¶ Prima pars principalis.

p̄m arg.

Quadragesimū quartum sophisti

ma. Tu es doctis sim^o oīuz hoīuz. q̄ soph³ sit falsū arguit: q̄ rēdo vtrū ly hoīuz stet distributiue vel nō. si distributiue: q̄ oīuz hoīuz tu es doctissim^o. p̄ p̄na: ab vno uerribili ad reliquū. p̄is ē flz: q̄ r̄ aīis. It arguit ly hoīuz stat determinate. signet̄ q̄ duo. p̄ q̄b⁹ vificat̄. ista ppō r̄ arguit sic: tu es doctissim^o isto. q̄ tu es doctissim^o hō isto: vel doc^o hō isto: nō doctissim^o hō isto: qz tu nō es hō isto: sic nec aliqd isto: nec ē doc^o hō isto: qz tu nō es nō hō. Itē si tu es doctissim^o oīuz hoīuz: q̄ oēs hoīes sūt docti. p̄is ē fals⁹ (r̄ p̄ p̄na) qz seḡ tu es fortissim^o oīuz hoīuz. q̄ oēs hoīes sūt fortes: tñ differs ab oib⁹ hoib⁹: ergo oēs hoīes sūt. semp. n. suat̄ eadē sup̄pō. ¶ 2°. tu es doctissim^o aliquoz hoīuz. ē ppō vā. q̄ soph³ fals⁹. p̄ p̄na: r̄ aīis: arguit. nā tu es doctissim^o isto: hoīuz dem̄at̄ oib⁹ hoib⁹ doctis. q̄ tu es doctissim^o alioz hoīuz (p̄bat aīis). nā tu es doctissim^o isti sūt docti: r̄ isti nō sūt ita docti sicut tu. q̄ tu es doctissim^o isto: r̄ ista ab expōnētib⁹ ad expō^m. aīis ē veruz q̄ r̄ p̄is. nā 3° exponēō ē vā: qz suū d̄dictoriū ē fals⁹. isti sūt ita docti sicut tu: cū ex ista seḡ quēlibz isto: eē ita docti sicut tu ex quo ly isti nō tenet̄ alr q̄ diuisiue. ¶ 3°. si suplatiū⁹ gradus distri

2° arg.

3° arg.

buit sequit̄ istā eē impossibilē: tñ es doctissim^o alioz hoīuz: qz seḡ: tu es doctissim^o alioz hoīuz. q̄ nllis hō ē ita doct^o sicut tu (p̄ p̄na) ab expō^m ad vñ suarū expo^m. s̄ p̄is cōtinue ē falsuz: qz tu es ita doct^o sicut tu es: r̄ nō seḡ: qz bec d̄ futuro est ipolis: tu eris doctissim^o alioz hoīuz: qz seḡ tu eris doctissim^o alioz hoīuz: r̄ isti erit hoīes docti dem̄ando duos q̄ erit post mille ānos ab istāi tue desiderōis. q̄ tu eris doctissim^o isto. p̄ p̄na: asp̄iori distributo ad suū ifert^o cū d̄bi to medio. p̄is ē falsū. q̄ r̄ aīis. ¶ 4°. dato soph³. seḡ q̄ tu es fortissim^o isto: r̄ debilissim^o isto. p̄m^o isto: r̄ vltim^o isto: maxim^o isto: r̄ minim^o isto: p̄bat̄ (r̄ pono) q̄ tu r̄ ego sūmus eq̄ fortes: eq̄ magni: r̄ eq̄ p̄mita q̄ tu nō fuisti aī me: nec eō: nec eris p̄ me: nec eō: r̄ p̄ ly isto: nos dem̄emur. isto posito: tu es fortissim^o isto: qz tu es fortis: r̄ isti sūt fortes r̄ nullus isto: ē fortior te. isti tu es debilissim^o isto: qz tu debilis: r̄ isti sūt debiles: r̄ nlls isto: ē d̄bilior te. Lō s̄t̄ pro bantur alia adducta.

4° arg.

In opposituz

arguit tu es doctissim^o isto: hoīuz: dem̄atis duob⁹: qnoz qlibz sit te min^o doct^o. q̄ tu es doctissim^o oīuz hoīuz. p̄ p̄na: ab iferiori ad suū sup̄i^o stās determinate affirmatiue r̄ sine impedimento. aīis ē veruz. ergo r̄ consequens. qd est sophisma.

Circa

materialiaz vltimi arg^o sit bec p̄^o. 1. aliquid hoīs p̄^o aliqd sit p̄^o istās. nullū tñ istās ē p̄mū istās alic⁹ hoīs. p̄^o ps arguit: qz b^o aliqd ē p̄mū istās dem̄ando soz. q̄ nūc p̄ sit: r̄ b^o ē aliqz hō. q̄ aliquid hoīs aliqd ē p̄mū istās. p̄^o aīis: aresolutib⁹ ad resolutū: r̄ aīis arguit: aliqd istās ē p̄mū istās hui⁹ hoīs. q̄ r̄c. p̄ p̄na ab vno uerribili ad reliquū: r̄ aīis p̄bat̄. hoc istās ē p̄mū istās hui⁹ hoīs: r̄ hoc ē aliqd in istās. q̄ r̄c. maior declarat̄. nā b^o istās ē istās alic⁹ hoīs: r̄ nullus istās aī hoc fuit istās hui⁹ hoīs. q̄ hoc ē p̄mū istās hui⁹ hoīs. p̄ p̄na: ab expōnētib⁹ ad expō^m. aīis ē veruz. q̄ r̄ p̄is. Pa ps p̄is on̄ d̄it: qz si aliqd ē p̄mū istās alicui⁹ hoīs maxie videt̄ q̄ hoc istās p̄mū. s̄ b^o si hoc istās ē p̄mū. q̄ aliquid hoīs: q̄ aī hoc si sit aliqd istās alicui⁹ hoīs. p̄ p̄na ab expō^m ad vñ suarū expōnētū. p̄is ē fals⁹. q̄ r̄ aīis. ¶ Ex ista p̄nc seḡ p̄^o cor^o aliquid rei aliqd ē vltimū istās. nullū tñ istās ē vltimū istās alicui⁹ rei. alicui⁹ rei aliqd ē p̄mū istās nō eē vltimū istās nō eē: nō tñ ē aliqd istās p̄mū vltimū nō eē alicui⁹ rei: si n̄. aliqd ē vltimū istās alicui⁹ rei: oī q̄ post istud istās nullū erit istās alicui⁹ rei. Et si arguit. ē p̄mū istās nō eē alitans rei (p̄z) q̄ illd̄ sit istās ī quo n̄ ē aliq̄ res: r̄ immediate aī illd̄ sit aliq̄ res. Si r̄ si hoc ē vltimū istās nō eē alicui⁹ rei: qz qd b^o istās sit ī q̄ nō sit aliq̄ res: qz immediate post illd̄ erit istās alicui⁹ rei. ¶ 2° p̄. Si aliqd nūc p̄mo ē: illd̄ icipit rēnō tñ eō: exponēdo p̄pōnē de p̄nti (p̄ ps p̄z) qz si aliqd nūc p̄mo: illud ē: r̄ nō fuit s̄ st aliqd ē: r̄ nō fuit illud icipit eē. q̄ r̄c. p̄ ps declarat̄ ponēdo q̄ a. sit vñ aq̄ q̄ iaz incipiat eē: r̄ p̄lics icipit r̄ desinit eē p̄ cōtinuatiōnē r̄ v̄iscōtia^m suaruz p̄ntū. isto posito. a. icipit eē: qz a. nūc ē: r̄ n̄ immediate aī ī istās qd ē p̄pōnē fuit r̄ tū. a. n̄ p̄ e. qz si a. qd nūc p̄mo ē. q̄ nūc qz aī fuit (p̄z) ab expōnētē ad vñ suarū expo^m. p̄is ē fals⁹. q̄ r̄ aīis. ¶ Ex ista p̄nc seḡ: qz si aliqd nūc vltio ē: illd̄ desinit eē: nō tñ eō: p̄pōnē d̄ p̄nti (p̄z vt p̄us) de a. aq̄. Si tñ aliqd nūc vltio nō ē: istd̄ icipit eē: r̄ eō. si icipit eē p̄ remotiōnē de p̄nti: erit aliqd nūc p̄mo nō ē illd̄ desinit eē r̄ eō: si illud desinit eē p̄ remotiōnē d̄ p̄nti. ¶ Intelligēdū q̄ ista p̄ ē po^o sita tenēdo ly p̄mo r̄ vltio stricte: ita qz ly p̄mo ipozet eē p̄ aliq̄ mēsurā: r̄ nō fuisse aī aliq̄ mēsurā: r̄ ly vltio signifi cēt qd ē p̄ aliq̄ mēsurā: r̄ nō pillā mēsurā. Ubi tñ large su thēret: r̄ ifequit̄ vñ modū exponēdi: icipit r̄ desinit: non h̄z locū ista p̄. qz nūc p̄mo exponeret p̄ immediate aī: r̄ vltio p̄ immediate post. ¶ 3° p̄. Idē ē p̄mū istās eē mūdi qd ē p̄mū istās eē tui: r̄ tñ p̄mū istās eē mūdi nō ē p̄mū istās eē tui: p̄bat̄: qm hoc ē p̄mū istās eē mūdi: qd ē p̄mū istās eē tui (da tō) qz tu icipias eē: qz b^o ē istās eē mūdi qd ē p̄mū istās eē tñ

p̄m cor^o

p̄m cor^o

3°

demorando istas pns: et nullu istas an hoc fuit istas mundi
qd fuit pnu istas ee tui. g hoc fuit p istas ee mudi qd e pnu
istas ee tui: ps nra: ab exponētib ad exposita. ams e vez. g
z pns pstr cedidit: qd ide e vltimū istas ee dei vel mudi: qd
e vltimū istas ee. a. z tū nullū e vltimū istas mundi: nec aliqd
e vltimū instans dei (ps) dato q. a. desinat ee p pōne de pnti:
nā hoc istas pns e istas ee dei: qd e vltimū istas. a. z nullum
istas p^o hoc erit istas ee dei: qd erit vltimū instas ee. a. g. zc.

1° cor^o

4°

obiectō

1° cor^o

Ad p^o argu^o

Ad 2°

Ad 3°

Ad 4°

Ex ista pōne segt. qd aliqd erit p istas ee dei qd erit p istas ee
dei: nā nullū erit p istas ee dei: imo p istas ee
dei: nā erit p istas ee aīxpi: quī h pō qīrcūqz resoluat e fīa
Sīlīr cedidit: qd aliqd erit vltimū istas mudi qd erit p nō ee
aīxpi: z nā nllz erit vltimū istas mudi: ps: qz p nā ee aīxpi erit.
igit zc. C 4° s. Aliqd e maximū istoz qd nō e max^o istoz
z pono: q. a. sit mag^o. b. maius. c. vo max^o. tē arguī sic. b. e
max^o istoz qd nō e max^o istozū. g. zc. pbat aīus. b. e mag^o
istoz z aliqd istozū qd nō e maximū istozū e mag^o: z nulluz
istozū qd nō e max^o istozū e maius. b. g. b. e max^o istozūz qd
nō e max^o istozū (ps nra) ab exponētib ad expo^o: aīus e
vez. g. z nra. C Extra onine max^o e maximū i^o: g. nihil
e maximū istoz qd nō e maximū istoz (ps nra) ab exponē
tib ad vna suaz exponētiū aīus e vez. g. z nra: s. z nra e dcl
crozū nra. g. zc. dicēdū: qd ista sīāt sīa aliqd e maximum
istoz qd nō e maximū istoz: z nihil e maximū istoz qd nō e
maximū istoz (dato) qd i p tlm referat istū teriz maxiz:
z nō istū terminuz aliqd: z i fa istū terminum nihil seu ly es
iclu^o i ly nihil: z i qīz istaz pponū pī in dīnr cecidit z negati
fz qd dīnerf^o rīn pī referre dīnerfa aītia. C Ex ista pōne
segt i eodē casu: qd aliqd e minimū istoz qd nō e minimū isto
rum: qz. b. e minimū istoz: qd nō e minimū isto^o: pb^o. b. e. puū
istoz: z aliqd istoz qd nō e minimū istoz e puū istoz z nullū
istoz qd non e minimū istoz e minus. a. b. g. zc. vbi āt. a. b. c. sint
tres hoies se bñtes i for^o sīc positū e de mag^o dz cecidit qd
aligs hō e fortissimus istoz qd nō e fortissimus istoz: z ides
e debilissimus istoz qd nō e debilissimus istoz.

icōueniētia exponēdo positūe: z si ex bis dcludī qd p idē
tu es fortior istis: z debilior istis tu es ita fortis: z ita dbilis
sicut isti: negatur consequentia: qz solus superlatius gra
dus: exponitū dupliciter vt dictum est: igitur zc.

C Prima pars principalis.

Quadragesimū gnū soph^o: vez p. ar^o

pō e va. oēs hoies sūt asini: vel hoies z asini
sūt asini: z eadē e fīa: g. verū e fīz: pbat: aīus
z pbo qd ista sit va. nā ista e va copulatiua cu
i^o qz ps pncipalē e va: qd sit vna copulatiua:
ps: qz i ea iūgunē ples cathogice p norā
copulatiōis: z qd qz ps ei^o pncipal sit va: ps: qz h est va oēs
hoies sūt asini vt hoies: z h sīlīr: asini sūt asini: dclū arguī
qd ista sit fīa. qz e vna dīstīctīna cui^o qz ps e fīa: qd sit dīstī
ctīna: ps: qz i ea iūgunē ples cathogice p notā dīstīctīo
nis. Et ex h habetur qd qz ps pncipalē e falsa: h. n. est falsa
oēs hoies sunt asini: z h sīlīr homines z asini sunt asini.
C z. h est vera contingens est a dā non esse: z eadē est falsa
g. zc. p ps dīctīs (ps) qz suū dīctoriū e fīz. s. necē e a dā eē z
fa. pbat: qd si pīgēs e a dā nō eē. g. pīgēs e a dā eē: ps nra
p Ari. p^o pōz dīctē: pō de pīngentī hz dīctī p oppositas
qīrates: s. z nra e fīz: qz suū dīctī e vez. f. ipole e a dā eē cū
cōruptū nō possit reuertī idē nūero. C z. h e va qz tūz hō e
for. z eadē e fīa: p ps aīstī arguī pō^o qd oēs hoies sint eqlis
qītatis: isto pōtō aliqūtus hō e for: z nō e aliqū^o hō qn tā
tus sit for. g. qz tūz hō e for: ps nra: ab exponētib ad expo
sītū. aīus e vez. g. z nra. fa ps aīstīs declarā: nāz sī qz tūz
hō e for: z tu es aliqūtus hō. g. tu es for: ps nra: qz e fīlīus in
3° p^o. e falla. g. aliqū pmissaz: nō mīoz. g. ināioz. C 4° h pro
positio e va: hō e tale aīal demorando asinū z eadē est falsa.
g. zc. ps nra cū mīoz: qz ex ista segt: qd hō e asinus: ex q ly
tale tenet demōstīe z māio pbat sic. hō e tale aīal qle e aī
nus. g. hō e tale aīal: ps nra: qz non aīr sīgīficat z nra qz aīus:
s. z aīstīptū arguī: qz hō e aīal coloratū z tali co^o coloratus
est asinus. g. homo e tale aīal qle est asinus.

z. arg^o

3. arg^o

4. arg^o

Ad oppositū arguī. vez e falsuz. g. verū e nō ve

rus: ps nra: qz oē falsuz e nō veruz:

Circa mām pmi argumēti sit h^o s. Aliq e hppo^o hā^o p^o s

beas plures notas iūgēdī: a qz nulla nisi ap^o pī
denōi: ps de ista: sī aīxpi eēt ipse eēt hō z eēt alal. aut d ista
aliqd aīal e: z si tu es illud: tu es asinus. nulla istaz yppo^o
ap^o pōt dnoīari p pī congruitatē vel itellī^o i qz nulla illaz
nra valet i. a. iūgunē ples ca^o p notā copulatiōis. g. a. p
pō e copulatiua. i. b. ppositione iūgunē plures ca^o p notā
dīstīctīōis vel dīctīōis: g. b. pō e dīstīctīa vel dīctīōalis
(vt ps) i ex^o assignatis: s. bū segt. a. pō hz pres ples iūicē
dīctīas pncipales p notā copulatiōis: g. a. pō e copulatiua
(ēz segt). b. pō hz ples pres pncipales iūicē dīctīas p no
tā dīstīctīōis vt dīctīōis: g. b. pō e dīstīctīa vel dīctīōal.
vt tūes hō vel tu es aīal tu es hō vel tu es asin^o. sī antē ps
ē. alb^o: aīxpi e copulat^o. C z s. Aliq e yppo^o hā^o i se
ples notas iūgēdī a qz nra nra nisi ab vltīa pī denoīari: ps
de istis: tu es hō: z tu es aīl: g. tu es aīl: tu es hō vel tu es asin^o
s. z tu non es hō. ergo tu es asin^o: p^o non pī eē nisi tōnal: z fa
nī pī eē: nisi copulatiua: aīr eēt i itelligībiles. C Ex i^o pōne
segt: qd non qz pō hā^o ples terios pbabiles est ratione
pī aliqūlīr pbabilis: vt patuit i assignatis yppo^octīcis: z h
ideo qz i sīnī pī i sītu nī tī i dnoīariōe. sī: ps i illis: oīs hō
pīer for. currit: oēs hoies esse e necīuz: nā sīgnū vīe e pīctio
terius i sītu. nō tī i pbatione: qz nō denoīat: s. i n p^o dīctio
exceptīna e pī^o terius pbabilis: qz denōt illā: cū nō dicat pō
vīis s. z modal. C z s. Aliq e yppo^o q nī denotat ap^o nec ab
vltīanō: s. z a media solū: vt ps: i istis sī aīxpi e hō aīxpi e aīal:
ergo sī aīxpi e alb^o: aīxpi est colorat^o: tu curris z tu moue

z^o s

Cor^o

3° s

ris: igi hō currit: hō mouet. p. n. nō ē dicitōialis: nec fa co
pulaia: s; q; ea; ē rōnalis. id amedia nō solū q; istaz de
notat. C. 4. q. aliq; ē yppo⁶ ples hīs notas dīgēdi a qū
q; l; p; tōnōan (vt p) de istis: tu es bō: vel tu es capra: r tu
es a stn: nō ē aliq; ratiō: quare potius sit cop¹¹ q; di¹² vel
ē: aut de ista. si an¹³ ē bō: atēp s ē aial: r an¹⁴ ē sūba: pot
. n. s; dīnter eē copulatia vel dicitōnalis: nulla g; istaz ab¹⁵ ē
pcedēda: negāda: vel dubitāda: s; distigēda: ita q; p¹⁶ i sen
su dīso ē pcedēda: r i sensu pposito negāda: fa vō dicitō¹⁷ sū
pta ē pcedēda: r cop¹⁸ accepta negāda ē.

Ad p^m argu^m **Ex predictis** haberef rūsio ad p^m arg^m: nā ppo
sita illa. oēs hoies sūt asini vel hoies:
r asini sūt asini: nō pcedat: nec negat: nec ou¹⁹: s; distigat
peneo dīstictiua r copulatiua: i q; admīso: q; sit copulatia
dicef illā eē vāz: r nullo²⁰ eē falsaz: nec istā eē dīstictiua (r
pcedo) q; aliq; ei²¹ ptes sūt flē: s; nō p²²: imo oēs ptes p
cipales sūt vē iste. s; q; vna teriat ad notaz copulatiōis: r
alia icipit ab ead nō: si ar i p²³ admittit istā eē dīstictiua
(pcedit) istā eē falsaz: r nullo²⁴ eē vāz: nec copu²⁵ s; dīstictiua
ctiua: cui²⁶ oēs ptes p²⁷ sūt falsē: s; ptes p²⁸ nō sūt vere.
Sūt ar ptes pncipales dīstictie: ille quaz vna teriat ad
notā dīstictiōis: r altera icipit ab eadez nō. nūq; g; dī istā eē
dīstictiua r copulatiua: s; a q; istaz notaz posse denota
ri. C. Ad z^m dī q; ptingēs sūmī dūob²⁹ mōis. s; large: r stri
cte. p³⁰ ouertit cū ly pole: sic loq; Ari. p³¹ pyberminias cū
dicir: cuiusq; attribuit pole ptingēs dat eadē. z^m mō ouer
tī cū hoc plexo idīfferēs ad vtrūl;: r sic accipit pbs p³² po
rō. d. q; ppo de ptingēti bz ouertit i ppositas q; lites. Di
co g; ad istā pponē ptingēs ē adā nō eē: q; si ly ptingēs sūmī
tur p³³ mō: sic ista ppo ē vā: q; pole ē adā nō eē: r tunc negat
ista pna: ptingēs ē adā nō eē. g; ptingēs ē adā eē: sicut nō se
quit: pole ē adā nō eē. g; pole ē adā eē. Et ad Ari. dico: q; lo
quit ibi de cōlingētō mō: r iō si sumat ptingēs hoc mō i
ppōne dīcta: ista ē negāda (dicēdo) q; istud nō ē sūmī dōc
tū nec ē adā eē. Et si dī q; Ari. dīc i p³⁴ pyberminias: ista
eē dīctoria nec ē eē: ptingēs ē nō eē (dico) q; Ari. cupit ibi
ptingēs p³⁵ mō: r nō scō mō: vū ptingēs q; ouertit cū ly pol
sibile: facit figurā modalīū: s; ptingēs ad vtrūl;: nullā fac si
gutā: imo dīctoriū dat p negatiōem ppositā toti: r ita ista
sūt dīctoria cōtingēs ē te currere: nō cōtingēs ē te currere:
ptingēs ē te nō currere: nō cōtingēs ē te nō currere: q; nega
tia sp p affirmatiua pbāda ē: r nō p aliq; ppōne figure mo
daliū. C. Cōtra istā dīstictiōem arguē. nā data ista: seq; q;
oē neciūz ē ptingēs: q; oē neciūz ē pole. C. Rū r dīctō pnciā
r pns: r pnter ē cōcedēdū: q; si necē ē aliqd eē cōtingēs ē istō
eē: r q; aliq; ppo ē cōtingēs cui³⁶ ad cā nī significatū ē neciū:
r q; neciūz ē deū eē: r ptingēs ē deū eē: r nō ptingēs ē deū eē:
sūmō dīstictiua ly ptingēs. r multa alia sūt pced³⁷ q; sūt
cōez modū loqndi stē ē: r cōez modū loqndi ē: q; ptingēs r
pole ouertat: istō tū seq; ex mō loqndi Ari. que mōz i hē
m³⁸ i vsu: s; solū q; ptingēs sūmat p idīnter ad vtrūl;. C. Ad
z^m nego istā: q; tūl; hō ē for. r ad pbatōez negat pna: nec ar
guēf ab exponētib³⁹ ad exponūū: q; scōa exponēs debuit eē
ista: nī ē aliq; hō qn iste sit for. qd ē falsuz. Sīl r nō val; ista
pna: aliq; hō currit: r nō ē aliq; hō qn talis currat. g; q;
hīl; hō currit: q; pposito: q; oēs hoies sūt albi: quoz aliq;
currat: r aliq; sed eat ē aīz vep; r pns falsuz: q; fa exponēs
bz eē ista: r nō ē aliq; hō qn iste currat. C. Ex ista rūsione
seq; p. C. ista nō repugnat formalr: q; tūl; hō est for. aliq;
hō nō ē for. q; dato: q; nullus hō pter for. eēt q; tūz q; l; ista
rū eēt vā: nec seq; q; tūl; hō ē for. pto ē aliq; hō. g; pto ē sō.
q; nīoz debuit eē ista: pla. ē aliq; hō. sicut ē dīctoriūz
maioris debuit eē istud: aliq; hō nō ē for. vū licz ly ois: r
q; l; dīstribuat ab⁴⁰ p suba: nō tū ly q; tūl;: r ly q; l;: s; solū
p tali hūte q; ritate r q; l; itate: r iō nulla istaz pna; val; de
for: q; tūl; hō currit. g; q; l; hō currit. q; tūl; hō ē sō. g; tān
z^m co^m for. ē aliq; hō: sed hī seq; g; tān for. ē aliq; hō. C. z^m seq

Ad z^m

obiectō
Rūsio

Ad 3^m

p^m co^m

z^m co^m

tur q; ista pna non val; q; tūl; hō ē for. g; nō ē aliq; hō qn
gn tā⁴¹ sit for. nec seq; q; l; hō currit. g; nō ē aliq; hō qn
talis currat (q; dato) q; for. sit ois hō r currat: ē aīz vep; r
pns flz: s; n. aliq; hō ē for. r tā⁴² ē aliq; hō: aut si aliq; hō
currit r talis mō⁴³ (oz) ples hoies eē: pcedo tū i casu isto q;
for. ē iāt q; r ipse est: aut ē tal q; l; ipse ē tenēdo reddi⁴⁴ te
nēdo at relatiōe dicit diuersitatē pp⁴⁵ sumēdo ly tān: r ly ta
le. C. Ad 4^m pcedo istā hō ē tale aīal demāndo asini. Ex q;
non seq; q; hō ē asinus: s; bī seq; ex ista: hō ē illud aīal de
māndo asini. vū ly tal: r ly tale: s; sint significata demāria
nō tū s; significata dīscrera s; cōia: nec ista ē sū⁴⁶. tal hō cur
rit: s; dēfinita h⁴⁷ vū: ois talis hō currit: r illius pti⁴⁸. aliq;
tal hō currit: r i nō ico⁴⁹ sub sig⁵⁰ demārio dēscēdere: sicut
r ip; sig⁵¹ oēs supponē recipiē: nō tū dī ppo⁵² supponere p isto
qd demārat: sed p alio. vū pcedif q; tale aīal currit demāran
do asini: r tū nullus asini⁵³ currit (ps) pponendo q; nlls pter
for. currat: r q; ipse sit silis asino i aliq; qualitatē ista. n. ppo
tale aīal currit. significat quod aīal curet qd ē tale quale ē:
h ē r p⁵⁴ pcedif: q; dīter tal hō currit demāran⁵⁵ for. r tū sō. n
currit: p; pcedo q; for. nō currat r q; ois hō non for. currat
sit tū ois hō silis sō. i aliqua q; l; itate. nec seq; ois tal hō cur
rit: for. ē iste hō. g; for currit: si ar dī i minoz for. ē talis hō: de
māran seip; negat: q; for. nō ē silis nec eq; l;. C. Ex p dicit se
g; q; iste pponēs sūt falsē: talis sol lucz: tal tenix volat: p⁵⁶
. n. significat q; talis sol q; l; ē iste lucz: r z^m significat q; talis fe
nix q; l; ē ista volat: quoz q; l; ē falsuz cū p⁵⁷ supponē duplicē
eē solē r fa duplicē eē fenicē: imo seq; istā eē falsā. tale aīal
currit demāndo asini⁵⁸ curetē: dato: q; nihil pter asini⁵⁹ demō
stratū currat. qm i⁶⁰ asini q; tale aīal currat qle ē i⁶¹ demāatū:
s; nullū ē tale p casuz: vū ex ista non seq; q; illō aīal currat:
s; q; vnuz simile illi currat. C. Intē⁶² q; hō dā sūt z^m p⁶³
sig⁶⁴ istoz tenoz: tā⁶⁵: tal: tal: q; hō cōez mōz lo⁶⁶ dīctū sūt
ly tal: r tale demā⁶⁷ vt i potat pno⁶⁸ demō⁶⁹ nōn⁷⁰ silicut
dīne: vt tale aīal currit ita illō aīal q; l; hō⁷¹ currit: r ita mlti
tiēs lacur⁷² sūz vbi hō dīstictas non bz locū. igitur ec.

Ad 4^m

Co^m

nobile

p. arg^m

z. arg^m

3. arg^m

Prima pars principalis.

Quadragesimū sextū sop⁷³ pole
ē ipole. p⁷⁴ h ppo
hō ē asini⁷⁵ ē polis: r ead ē ipolis. g; ec. ps pna:
cū z⁷⁶ pte aītis: r p⁷⁷ arg⁷⁸. h ppo hō ē asini⁷⁹ est
vā. g; ē polis. i⁸⁰ pna ē bōa: aīz ē pole: q; pole
ē q; ista ouertat cū pponē vā. g; r pns ē pole
ē arg⁸¹. pole ē istā eē polez. g; q; l; z secū ouertibz pte ē possi
bilis: r pns h mētal hō ē asini⁸² pte ē polis: tūc arguē sic. h
p eē polis: r h ē. g; h ē polis: ps. q; ppo mētal pnat⁸³ signi⁸⁴
nō pte absolnī aīua sig⁸⁵ ec. Itē h currēs ē asini⁸⁶ te de⁸⁷. g; hō
ē asini⁸⁸: ista pna ē bōa: aīz ē pole. g; r pns: q; aīz sit pole arg⁸⁹
h vū ē polis: oē cūrens ē asini⁹⁰. g; q; l; singularis ē polis: ps
pna: q; q; l; sing⁹¹ seq; ex sua vū: mō ex pol⁹² non seq; ipole:
tē sic: q; l; sing⁹³ ei⁹⁴ ē pole: s; h h currēs ē asini⁹⁵. te demāto ē
singularis ista⁹⁶ vū. g; h h singularis ē polis. C. z^m. bec ppo albi
ē nigz ē polis r ipolis. g; ec. pbat q; sit polis sic arguendo:
hoc ē nigz demāran⁹⁷ istud qd ē albi: g; albi ē nigz: ista pna
ē bona: aīz ē pole: q; pole ē hoc eē nigz. g; r pns est pole: q;
ista pna sit bona: pbat: ex eo qd arguēf ab īferiōzi ad sumū
supi⁹⁸ affirmatiue: r sine īpediēto: vū ista pna ē bōa: hō ē asini⁹⁹
nō demāran¹⁰⁰ hoies. g; hō ē asini¹⁰¹: p idē r ista ē bōa: ps pna: q;
sicut ly h ē terius īferiōz ad ly hō qn demāret hō: ita ē īferiō
ad istū teriuz albū. Itē ly hō ē terius īferiōz ad istū teriuz
albedo: qn demāret albedo. g; p idē ē terius īferiōz ad istūz
teriuz albū: qn demāret albū. C. z^m bec ppo chy¹⁰² ē pōssibi
r ipōssibilis. g; ec. pbat q; sit pōssibil sic arguendo: vox chy
mere ē. g; chy¹⁰³ ē ps pna: q; nullus ē vox nllū istud sit: aīz ē
pole. g; r pns: qd aīz sit pole de clata: nā pole ē q; tu pfer
ras istā vocē i bac pponē chy¹⁰⁴ ē capta: pōne chy¹⁰⁵ ē r arguē
tur sic: ista vox chy mere ē. g; aliq; vox chy mere ē. g; vox chy
mere ē ps p¹⁰⁶ pnciā: ab īferiōzi ad suuz supi¹⁰⁷: r fa a pticulari

ad sua indefinita. Cõfili argumto p̄t pbari: q̄ vox asini est vox bois: q̄ ista vox asini i hac ppõe vocali: asin⁹ ē cam⁹ ē vox bois. 4. h̄ ppõ dñs nõ ē: p̄õssibilis ⁊ ipõssibilis. ḡ r̄c. (pba) q̄ sit polis sic arguendo: de⁹ scif nõ eē. ḡ de⁹ nõ est (ps p̄na) q̄ nibil scif nisi vey: añs ē pole. ḡ r̄c: q̄ añs sit pole arguit: nã h̄: de⁹ scif nõ eē demfan⁹ vñũ desu ite¹³ q̄ ñ ē: ḡ deus scif non eē (ps p̄na) ab iferiori ad suũ supi⁹ asin⁹ ⁊ sine ip̄e: añs ē pole. ḡ r̄c: nã p̄ ē bõa h̄ de⁹ ite¹ nõ erit. ḡ de⁹ ite¹ non eē: p̄ id alia erit bona cũ arguat ētr ⁊ b̄ dũtie taz dñs q̄ añs ē pole (vt pz) q̄ ly de⁹ stat appliariu. Nõ õ p̄lli arguit: q̄ bõ non ē: q̄ bõ scif nõ eē ex eo q̄ hic bõ scif

Ad oppositũ

non eē demfando ātrẽpm. arguit sic: po ē ipo: ḡ pole ē ñ po:

(ps p̄na) ab affir⁹ de p̄to puatio ad affiratiua de p̄to ifini: to: dñs iplicat õdictõez. ergo ⁊ añs q̄ ē sophisma.

1ª Circa m̄az p̄mi arg⁹ sit h̄ b̄. De⁹ ē r̄tũ bec ppõ nõ ē polie nec v̄a de⁹ ē: p̄ h̄ p̄na nõ valz de⁹ ē. ḡ h̄ ppõ ē po: vel v̄a de⁹ ē: q̄ añs ē necũz: ⁊ dñs trigẽs. ḡ op: possũ dñtis stat cũ ante: ⁊ b̄ i. Ex ista ñne seq̄ q̄ deuz eē ē vey ⁊ necũũ: ⁊ tñ q̄lz talia ppõ de⁹ ē: ē fallã ⁊ ipo: (ps) da⁹ q̄ q̄lz talia de⁹ ē uertat tũ v⁹ ipo: ⁊ dñr dñs ē: q̄ ipo: ē hoiez eē asin⁹: ⁊ tñ q̄lz tal h̄ ē asin⁹ ē v̄a ⁊ necũ (ps) p̄sup: poito q̄ q̄lz talia uertat cũ ppõne necũ. Ex ista dñũ eē vey: nõ tñ si de⁹ ē de⁹ ē: ē vey (ps ps) q̄ ē vna cõditõalis ē õdictõriũ dñtis repug⁹ anti: ⁊ v̄a sũr: q̄ h̄ stat ñe seq̄. q̄ n⁹ ppõ v̄a ifert scipaz eē verã: cũ ñ seq̄: de⁹ ē ḡ de⁹ ē vey: tu es. ḡ tu es ⁊ vey: ⁊ dñr ñ ex aliq̄ ppõe se: sũi deũ eē vey: q̄ nulli⁹ ppõnõ dictũ ē vey vel f̄: cũ illd̄ st oõro ifi⁹ vel dũm⁹. Et st arguit dõca p̄ illud dictũ An. i. p̄ p̄mel. Ex eo q̄ res ē vel nõ ē: oõro dñ v̄a vel f̄: dñ q̄ Ari. vult ppõne eē verã: si suũ adeq̄ũ sigificatũ est vey: ⁊ ppõne eē flãz: si suũ sigificatũ adeq̄ũ ē f̄: nõ tñ vult istã dñaz eē bõ nã: de⁹ ē. ḡ h̄ ppõ ē v̄a de⁹ ē: nec ē istã eē bonã: h̄ pbõ ē v̄a hõ ē asin⁹. ḡ hõ ē asin⁹. Ex 3ª ē. Aliq̄ ppõnes inice dñertũt q̄ vna p̄õr eē v̄a ⁊ necũ: ⁊ non alia (ps de istis) hõ ē asin⁹: hõ ē rudibil: q̄ r̄ vna ē vocal v̄l scripta: ⁊ alia nãlr sigificas ñtalis: imo si abe sũt ñtales: ⁊ vna sigificat ad placitũ: ⁊ a⁹ nãlr id seq̄. Ex h̄ ē dñs q̄ ppõnes ñtales inice dñertũt: q̄ p̄ vna p̄r eē trigẽs: ⁊ alia f̄ vel ipolis: ps de istis ñtalib⁹ de⁹ ē: p̄ cã ē: q̄ vna sigificat nãlr: ⁊ alia ad placitũ: ista. n. q̄ sigi ficat ad placitũ p̄t mutare sigificatũ ⁊ sigificatõez: s̄z nõ ñ q̄ sigificat nãlr. Ex 1ª ē seq̄. q̄ a. b. ppõnes dñertũt inice: ⁊ tñ ad. a. eē seq̄ ipaz st adeq̄re sigificare: ⁊ nõ ad. b. eē ps: dõro q̄ a. sit ista de⁹ ē nãlr sigificans ⁊ b. ista: prima cau sa est sigificans ad placitũ. ⁊ vbi. c. sit ista: hoc. ē falsuz de m̄fan⁹. ⁊ d. ista h̄ ē stin demfan⁹. b. dñr dcededã q̄. c. d. nõ inicez dñertũt: nõ obũte q̄ demfent dñertibilis: q̄z. c. ē ipo: ⁊ d. po: vt notũ ē. ḡ r̄c. Ex 4ª ē. Aliq̄ ppõ v̄lis ē poi⁹: ē q̄lz singlis ē ipolis: ⁊ cuiuz suppoito s̄bũ corrũdet vna sin ḡlaris: ps de ista: oē aial qd̄ ē i ista domo ē asin⁹ ip̄sa. n. ē poi⁹: q̄ ē pole oē aial qd̄ ē i ista domo eē asin⁹: ⁊ ip̄a sic adeq̄re sigi ficat: ⁊ q̄ q̄lz ei⁹ stnglaris sit ipolis: ps da⁹ q̄ n⁹ aial p̄ter te sit i i domo. Nec ē icõuicẽs q̄ aliq̄ ppõ polis v̄a cũ v⁹ v̄o sit illatiua vñi ipo: vt oē al qd̄ ē i istã domo ē asin⁹: m̄ es al qd̄ ē i ista domo. ḡ tu es asin⁹. to⁹ añs ē ipo: nõ ob ñre q̄ q̄lz ps sit polis. Ex ista ñne seq̄. Qũ aliq̄ v̄lis ē ipolis cuius q̄lz singularis ē polis: ps de ista: ois hõ definit eē aut ois hõ nõ eē nec seq̄ istũ hoiez non eē ē pole: ⁊ istũ hoiez non eē ē pole: ⁊ isti sũt oēs hoies. ḡ õz hoiez nõ eē ē pole: nec argui tnr asiglarib⁹ ad vniuersalẽ: q̄z taz dñs q̄ q̄lz ps aũtis p̄ter modalẽ ē modalis de s̄fn p̄posito nullius q̄ritatis. Cõfili ē nõ seq̄: oēs hoies nõ eē ē ipole: ⁊ isti sũt oēs hoies. ḡ istũ hoiez ñ eē ē ipõssibile: ⁊ istũ hoiez ñ eē ē ipole: ⁊ st d̄ alia.

2ª poito q̄ q̄lz talia uertat cũ ppõne necũ. Ex ista dñũ eē vey: nõ tñ si de⁹ ē de⁹ ē: ē vey (ps ps) q̄ ē vna cõditõalis ē õdictõriũ dñtis repug⁹ anti: ⁊ v̄a sũr: q̄ h̄ stat ñe seq̄. q̄ n⁹ ppõ v̄a ifert scipaz eē verã: cũ ñ seq̄: de⁹ ē ḡ de⁹ ē vey: tu es. ḡ tu es ⁊ vey: ⁊ dñr ñ ex aliq̄ ppõe se: sũi deũ eē vey: q̄ nulli⁹ ppõnõ dictũ ē vey vel f̄: cũ illd̄ st oõro ifi⁹ vel dũm⁹. Et st arguit dõca p̄ illud dictũ An. i. p̄ p̄mel. Ex eo q̄ res ē vel nõ ē: oõro dñ v̄a vel f̄: dñ q̄ Ari. vult ppõne eē verã: si suũ adeq̄ũ sigificatũ est vey: ⁊ ppõne eē flãz: si suũ sigificatũ adeq̄ũ ē f̄: nõ tñ vult istã dñaz eē bõ nã: de⁹ ē. ḡ h̄ ppõ ē v̄a de⁹ ē: nec ē istã eē bonã: h̄ pbõ ē v̄a hõ ē asin⁹. ḡ hõ ē asin⁹. Ex 3ª ē. Aliq̄ ppõnes inice dñertũt q̄ vna p̄õr eē v̄a ⁊ necũ: ⁊ non alia (ps de istis) hõ ē asin⁹: hõ ē rudibil: q̄ r̄ vna ē vocal v̄l scripta: ⁊ alia nãlr sigificas ñtalis: imo si abe sũt ñtales: ⁊ vna sigificat ad placitũ: ⁊ a⁹ nãlr id seq̄. Ex h̄ ē dñs q̄ ppõnes ñtales inice dñertũt: q̄ p̄ vna p̄r eē trigẽs: ⁊ alia f̄ vel ipolis: ps de istis ñtalib⁹ de⁹ ē: p̄ cã ē: q̄ vna sigificat nãlr: ⁊ alia ad placitũ: ista. n. q̄ sigi ficat ad placitũ p̄t mutare sigificatũ ⁊ sigificatõez: s̄z nõ ñ q̄ sigificat nãlr. Ex 1ª ē seq̄. q̄ a. b. ppõnes dñertũt inice: ⁊ tñ ad. a. eē seq̄ ipaz st adeq̄re sigificare: ⁊ nõ ad. b. eē ps: dõro q̄ a. sit ista de⁹ ē nãlr sigificans ⁊ b. ista: prima cau sa est sigificans ad placitũ. ⁊ vbi. c. sit ista: hoc. ē falsuz de m̄fan⁹. ⁊ d. ista h̄ ē stin demfan⁹. b. dñr dcededã q̄. c. d. nõ inicez dñertũt: nõ obũte q̄ demfent dñertibilis: q̄z. c. ē ipo: ⁊ d. po: vt notũ ē. ḡ r̄c. Ex 4ª ē. Aliq̄ ppõ v̄lis ē poi⁹: ē q̄lz singlis ē ipolis: ⁊ cuiuz suppoito s̄bũ corrũdet vna sin ḡlaris: ps de ista: oē aial qd̄ ē i ista domo ē asin⁹ ip̄sa. n. ē poi⁹: q̄ ē pole oē aial qd̄ ē i ista domo eē asin⁹: ⁊ ip̄a sic adeq̄re sigi ficat: ⁊ q̄ q̄lz ei⁹ stnglaris sit ipolis: ps da⁹ q̄ n⁹ aial p̄ter te sit i i domo. Nec ē icõuicẽs q̄ aliq̄ ppõ polis v̄a cũ v⁹ v̄o sit illatiua vñi ipo: vt oē al qd̄ ē i istã domo ē asin⁹: m̄ es al qd̄ ē i ista domo. ḡ tu es asin⁹. to⁹ añs ē ipo: nõ ob ñre q̄ q̄lz ps sit polis. Ex ista ñne seq̄. Qũ aliq̄ v̄lis ē ipolis cuius q̄lz singularis ē polis: ps de ista: ois hõ definit eē aut ois hõ nõ eē nec seq̄ istũ hoiez non eē ē pole: ⁊ istũ hoiez non eē ē pole: ⁊ isti sũt oēs hoies. ḡ õz hoiez nõ eē ē pole: nec argui tnr asiglarib⁹ ad vniuersalẽ: q̄z taz dñs q̄ q̄lz ps aũtis p̄ter modalẽ ē modalis de s̄fn p̄posito nullius q̄ritatis. Cõfili ē nõ seq̄: oēs hoies nõ eē ē ipole: ⁊ isti sũt oēs hoies. ḡ istũ hoiez ñ eē ē ipõssibile: ⁊ istũ hoiez ñ eē ē ipole: ⁊ st d̄ alia.

3ª ho ē asin⁹. ḡ hõ ē asin⁹. Ex 3ª ē. Aliq̄ ppõnes inice dñertũt q̄ vna p̄õr eē v̄a ⁊ necũ: ⁊ non alia (ps de istis) hõ ē asin⁹: hõ ē rudibil: q̄ r̄ vna ē vocal v̄l scripta: ⁊ alia nãlr sigificas ñtalis: imo si abe sũt ñtales: ⁊ vna sigificat ad placitũ: ⁊ a⁹ nãlr id seq̄. Ex h̄ ē dñs q̄ ppõnes ñtales inice dñertũt: q̄ p̄ vna p̄r eē trigẽs: ⁊ alia f̄ vel ipolis: ps de istis ñtalib⁹ de⁹ ē: p̄ cã ē: q̄ vna sigificat nãlr: ⁊ alia ad placitũ: ista. n. q̄ sigi ficat ad placitũ p̄t mutare sigificatũ ⁊ sigificatõez: s̄z nõ ñ q̄ sigificat nãlr. Ex 1ª ē seq̄. q̄ a. b. ppõnes dñertũt inice: ⁊ tñ ad. a. eē seq̄ ipaz st adeq̄re sigificare: ⁊ nõ ad. b. eē ps: dõro q̄ a. sit ista de⁹ ē nãlr sigificans ⁊ b. ista: prima cau sa est sigificans ad placitũ. ⁊ vbi. c. sit ista: hoc. ē falsuz de m̄fan⁹. ⁊ d. ista h̄ ē stin demfan⁹. b. dñr dcededã q̄. c. d. nõ inicez dñertũt: nõ obũte q̄ demfent dñertibilis: q̄z. c. ē ipo: ⁊ d. po: vt notũ ē. ḡ r̄c. Ex 4ª ē. Aliq̄ ppõ v̄lis ē poi⁹: ē q̄lz singlis ē ipolis: ⁊ cuiuz suppoito s̄bũ corrũdet vna sin ḡlaris: ps de ista: oē aial qd̄ ē i ista domo ē asin⁹ ip̄sa. n. ē poi⁹: q̄ ē pole oē aial qd̄ ē i ista domo eē asin⁹: ⁊ ip̄a sic adeq̄re sigi ficat: ⁊ q̄ q̄lz ei⁹ stnglaris sit ipolis: ps da⁹ q̄ n⁹ aial p̄ter te sit i i domo. Nec ē icõuicẽs q̄ aliq̄ ppõ polis v̄a cũ v⁹ v̄o sit illatiua vñi ipo: vt oē al qd̄ ē i istã domo ē asin⁹: m̄ es al qd̄ ē i ista domo. ḡ tu es asin⁹. to⁹ añs ē ipo: nõ ob ñre q̄ q̄lz ps sit polis. Ex ista ñne seq̄. Qũ aliq̄ v̄lis ē ipolis cuius q̄lz singularis ē polis: ps de ista: ois hõ definit eē aut ois hõ nõ eē nec seq̄ istũ hoiez non eē ē pole: ⁊ istũ hoiez non eē ē pole: ⁊ isti sũt oēs hoies. ḡ õz hoiez nõ eē ē pole: nec argui tnr asiglarib⁹ ad vniuersalẽ: q̄z taz dñs q̄ q̄lz ps aũtis p̄ter modalẽ ē modalis de s̄fn p̄posito nullius q̄ritatis. Cõfili ē nõ seq̄: oēs hoies nõ eē ē ipole: ⁊ isti sũt oēs hoies. ḡ istũ hoiez ñ eē ē ipõssibile: ⁊ istũ hoiez ñ eē ē ipole: ⁊ st d̄ alia.

4ª ipolis: ⁊ cuiuz suppoito s̄bũ corrũdet vna sin ḡlaris: ps de ista: oē aial qd̄ ē i ista domo ē asin⁹ ip̄sa. n. ē poi⁹: q̄ ē pole oē aial qd̄ ē i ista domo eē asin⁹: ⁊ ip̄a sic adeq̄re sigi ficat: ⁊ q̄ q̄lz ei⁹ stnglaris sit ipolis: ps da⁹ q̄ n⁹ aial p̄ter te sit i i domo. Nec ē icõuicẽs q̄ aliq̄ ppõ polis v̄a cũ v⁹ v̄o sit illatiua vñi ipo: vt oē al qd̄ ē i istã domo ē asin⁹: m̄ es al qd̄ ē i ista domo. ḡ tu es asin⁹. to⁹ añs ē ipo: nõ ob ñre q̄ q̄lz ps sit polis. Ex ista ñne seq̄. Qũ aliq̄ v̄lis ē ipolis cuius q̄lz singularis ē polis: ps de ista: ois hõ definit eē aut ois hõ nõ eē nec seq̄ istũ hoiez non eē ē pole: ⁊ istũ hoiez non eē ē pole: ⁊ isti sũt oēs hoies. ḡ õz hoiez nõ eē ē pole: nec argui tnr asiglarib⁹ ad vniuersalẽ: q̄z taz dñs q̄ q̄lz ps aũtis p̄ter modalẽ ē modalis de s̄fn p̄posito nullius q̄ritatis. Cõfili ē nõ seq̄: oēs hoies nõ eē ē ipole: ⁊ isti sũt oēs hoies. ḡ istũ hoiez ñ eē ē ipõssibile: ⁊ istũ hoiez ñ eē ē ipole: ⁊ st d̄ alia.

Ad primũ

dico q̄ ista hõ ē asin⁹ nõ ē polis: ⁊ p̄õs: sit eē polis demfando vna sigificatẽ: ad plac̄m. nec seq̄ B p̄õr eē possibile. ḡ q̄lz secu dñertibilis.

põr eē possibile: qm̄ secu dñertibilis nãlr sigificans non p̄r eē possibile: de ē de dñõ q̄ ista hoc currens ē asinus ē ipõssibi: lis: ⁊c demfato: nõ tñ sua v̄lis ē ipõssibilis: nec ē vey: q̄ q̄lz singularis alie⁹ v̄lis seq̄ ex istã v̄li: nec ē: vt ē õñsuz: ex q̄ alũ v̄lis ē possibile ⁊ singulares ipoles ⁊ ē. arguendo ḡ ab v̄li ad suas singulares diucti vel disũcti: aut ē õñsuz ē ac cipiẽdũ d̄bũ m̄e: nisi forte asin ḡra m̄ãe d̄itit: vt asin ē õñsuz. Ad 2ª ē dñõ q̄ ista ē ipolis: albũ ē nigz: ⁊ ne⁹ istã dñaz hoc ē nigz: demfan⁹ albũ. ḡ albũ ē nigz: nec arguit ab ife: riori ad suũm supius: qz cũ p̄ ly hoc demfan⁹ albũ: d̄ctat f̄ s̄bz albedis: q̄ ē s̄ba: ⁊ p̄ dñs ly h̄ stc demfan⁹ ē terminus di: scretus p̄inti f̄be: ⁊ nõ q̄litaris. iõ p̄ ly hoc sine demfan⁹ hõ: ff ue demfan⁹ albũ: q̄ ē hõ sp̄ ē trinus iferioz ad istũ trinus hõ: ⁊ i cũ demfan⁹ albedo ē trinus iferioz ab i⁹ trinus albedo. iõ ista ē ipolis hoc ē nigredo demfan⁹ alb̄m̄ sic ⁊ ista: hoc ē as: nns te demfã. sic. n. hõ ñ p̄r eē asin⁹: ñ nigredo nõ p̄r eē al: bedo: ⁊ albũ possit eē nigz ⁊ ē. iõ teri d̄screti istoꝝ terio: rã: albũ: nigz: sũt illi: hoc albũ hoc nigz: nec p̄nt alr assigna ri. Et si arguerẽt sic: hoc eē nigz ē pole: ⁊ hoc ē albũ. ḡ albũ eē nigz ē pole. negat dñã nac arg⁹ are solutõib⁹ ad resolutiũ: qz dñs ē vna ppõ de sensu ⁊ ē officiabilis ⁊ non resoluibilis.

Ad 2ª

Ad 3ª

Ad 4ª

Ad 2ª dñõ q̄ ista ē ipolis: albũ ē nigz: ⁊ ne⁹ istã dñaz hoc ē nigz: demfan⁹ albũ. ḡ albũ ē nigz: nec arguit ab ife: riori ad suũm supius: qz cũ p̄ ly hoc demfan⁹ albũ: d̄ctat f̄ s̄bz albedis: q̄ ē s̄ba: ⁊ p̄ dñs ly h̄ stc demfan⁹ ē terminus di: scretus p̄inti f̄be: ⁊ nõ q̄litaris. iõ p̄ ly hoc sine demfan⁹ hõ: ff ue demfan⁹ albũ: q̄ ē hõ sp̄ ē trinus iferioz ad istũ trinus hõ: ⁊ i cũ demfan⁹ albedo ē trinus iferioz ab i⁹ trinus albedo. iõ ista ē ipolis hoc ē nigredo demfan⁹ alb̄m̄ sic ⁊ ista: hoc ē as: nns te demfã. sic. n. hõ ñ p̄r eē asin⁹: ñ nigredo nõ p̄r eē al: bedo: ⁊ albũ possit eē nigz ⁊ ē. iõ teri d̄screti istoꝝ terio: rã: albũ: nigz: sũt illi: hoc albũ hoc nigz: nec p̄nt alr assigna ri. Et si arguerẽt sic: hoc eē nigz ē pole: ⁊ hoc ē albũ. ḡ albũ eē nigz ē pole. negat dñã nac arg⁹ are solutõib⁹ ad resolutiũ: qz dñs ē vna ppõ de sensu ⁊ ē officiabilis ⁊ non resoluibilis. Ad 3ª dñõ breuiter p̄cedo oēs istas ppõnes: ista vox chy: ē aliq̄ vox chy: ē: vox chy: ē: si ly chy: sũt i recto ⁊ i suppõe m̄ali: ex q̄ nulla seq̄ q̄ chy: ē: qz aũt ppõe m̄ali ad suppõ ne psonale fallit dñã: si at ly chy: sumat i obliq̄ casu p̄iona liter supponens: negat q̄lz istaz. Ex his: ps q̄ non seq̄: aliq̄s terius chy: ē. ḡ aliqd̄ chy: ē: ps dñã: qz lz arguit ab iferiozi ad suũ supi⁹ ñ mutãt suppõ: eo q̄ ly chy: sup̄ m̄ãr i are cedere: ⁊ i p̄nte psonã. iõ bũ seq̄: aliq̄s terius chy: ē. ḡ ly aliqd̄ chy: ē: sic ⁊ nõ seq̄ chy: ē terius. ḡ chy: ē: s̄z bũ seq̄. ḡ ly chy: ē: ñ s̄tr õr ad istã vox asini ē vox bois. ḡ hõ ē asin⁹: q̄ ista ppõ ē v̄a sũt ly asini i suppõe m̄ali: ⁊ ly hois i suppõ ne psonali: aliter ista ppõ ē ipolis. Ad 4ª dico q̄lz istaz eē ipolez: de⁹ nõ ē: de⁹ scif nõ eē: ⁊ tũ ad arg⁹: h̄ de⁹ scif nõ eē. ḡ deus scif non eē: negat dñã: sic nõ seq̄ h̄ deus nõ ē. ḡ de⁹ nõ ē: ⁊ lz arguit ab iferiozi ad suũ supius affirmatiõ: tñ arguit negatiõ postpositã: sic non seq̄ hũc deũ vey ē non eē. ḡ deũ vey ē non esse s̄z õz arguere cũ debito me⁹. f. hoc deus ē de⁹ ñno si arguerẽt absq̄ aliq̄ negatione adhuc d̄se quentia nõ valeret: vt h̄: de⁹ nescit esse. ḡ deus nescit esse: bũc deũ falsuz ē esse. ḡ deũ falsuz ē esse: ⁊ hoc iõ qz ly deũ: i dñe nõ sup̄ p̄ isto p̄ q̄ sup̄ i ante s̄z solũ p̄ deo q̄ nõ ē. Et ad sũmõdine p̄cedo istã dñã: h̄ de⁹ itelligit ñ eē: qz iã sũbz dñtis sup̄ p̄ sup̄pito sũbi antiõ rõe āplariõis i teri itelligit: quã nõ b̄z illud v̄bũ scif sup̄ i ter m̄inz dñ. p̄ s̄tr õr ad istã hõ scif ñ eē negãdo eã: quã etiã di co ñ seq̄ ad istã: hũc hoiez scio nõ eē seu iste hõ scif nõ eē. Dubitat nã deũ ē alias istũ terius vey āpliare vsqz ad itelligibilia. ḡ sic ista ppõ ē v̄a deũ ite¹ non eē i ista ē v̄a deũ vey est non esse. R̄ndẽ negãdo dñãm: qm̄ illud v̄bũ ite¹ ē āplariũ taz respectu cõplexi: q̄ icõplexi: sed ly vey ñ ē āplariũ nisi respẽu cõplexi: õstrãhedo v̄bũ p̄ncipale: ⁊ nõ v̄bũ oõnis ñtm̄ie: aliter ista ppõ esset v̄a: aũx̄m eē ho: minẽ ē vey: qz itelligere ē aũx̄ps eē hoiez: qz ḡ seq̄ aũx̄ps eē hoiez est vey. ḡ aũx̄ps est. aũx̄m fore hoiez est vey. ergo aũx̄m erit. adãz fuisse ē vey. ḡ adã fuit. chynerã posse esse ē vey. ḡ chy: p̄r esse. iõ terius est icõplex⁹ oõnis ñfi⁹ ñ āplia turaly vey: nec v̄bũ eiũsd̄ oõnis õstrãbit: ⁊ qz non seq̄ aũx̄ps nõ esse ē vey. ḡ aũx̄ps nõ eē ē. adã fuisse est vey. ḡ adã fuisse est vey. ḡ aũx̄ps fore est vey. ḡ aũx̄ps non eē ē. adã fuisse est vey. ḡ aũx̄ps fore est. nul lã chynerã esse est vey. ḡ nullã chynerã esse est. iõ ly vey āpliat totũ cõplexũ õstrãd̄õ illd̄ v̄bũ vsqz ad ymagiabilia: dñr õrõ isto terio falsuz q̄ ñ āpliat icõplexi: nec õstrãbit nisi v̄bũ p̄ncipale: tñ qz iccludit negatões õz ñferri oppo dñ: cti. vt hoiez esse asinũ est flz. ergo hõ nõ ē asin⁹. aũx̄ps fuis: se est falsuz: ḡ aũx̄ps non fuit. deũ non esse est falsuz. ergo de⁹ est: led qz non seq̄ chynerã esse est falsuz. ergo chynerã

objectõ

R̄ndẽ

3 z

ra esse est: nec est seqt. ergo chymetā non esse est ideo nō ē āpli⁹ nisi respectu cōplexi: r distractio respū vbi. idz ite³⁰ dōz b istia terminis sciri: r neciū: qd ite⁹ de isto terio vez. rīgēs āt āplat so⁹ m̄ p̄lerū: s; nō seqt ab^{ic}. ppō isti⁹ p̄leri nec ppō p̄leri oppoiti s; dis^{m̄} istāz: qz nō seqt: hoc ee est rīgēs. ḡ hoc ee nec seqt. ḡ hoc nō ē: s; bū seqt. ḡ hoc ē vel n̄ ē: nō tū seqt hoc ee ē rīgēs. ḡ hoc ee vel hoc nō ee ē: qz dato an̄r⁹ an̄s ē vez: r nōs falsuz: sed illi teri posse r ipol⁹ āpli antā tam r^{m̄} cōplexi q̄ icōplexi: qz nō seqt an̄r^{m̄} ee ē po^{ic}. ḡ an̄r^o ē: s; bū seqt. ḡ an̄r^o ē vel an̄r^o p̄t ee(ex q̄) seqt: q̄ ex r^o an̄r^{m̄} ee ē impossibile: seqt q̄ ātexpos nec ē nec p̄t esse. i. g. r. e.

Prima pars principalis.

1^a arg^m

Quadragesimū septimūz soph^a. Neciū ē rīgēs

(pb^z) h ppō B istās ē: demfan^o istās piis ē neāta: r ead ē rīgēns. ḡ rē(pz n̄ā) cū fa pte an̄tis: qz ista ppō: nunc ē va: r ime^{m̄} p^o B erit falla. s; p^o ps arguit. hoc istās ee ē necz

ista ppō sic adegte significat. ḡ ista ppō sic adegte ē sig^o. i. g. i^o ppō ē neāta: maior arguit: qm̄ oē istās ee ē neciū (ex q̄) i^o ppō ē neāta oē istās ē: s; hoc istās ee ē oē istās ee. ḡ B istās ee ē neciū. Irē ipole nō ē hoc istās ee. ḡ necē ē hoc istās ee. pz n̄ā p̄ āri. p̄ pyher^o. d. qz ipole nō cē: r neciē ē p̄uertūf. an̄s arguit: nā h ppō nō ē impossibile: hoc istās ē: r ipfa adegte significat hoc istās ee. ergo ipole nō ē hoc istās ee (pz n̄ā) ab officiatibus ad officiatū: an̄s ē vez. ḡ r n̄ā: si dr qz ista nō ē off^{m̄}. r arguit sic: hoc nō ē hoc istās ee demfan^o istā chy^o ē: r h ē ipole. ḡ ipol^o nō ē B istās ee (tz n̄ā) arefol ueñib^o ad reso^o. an̄s ē vez. ḡ r. n̄ā. C^z h copu^{m̄} aliqd aial ē: r si tu es illd tu es soz. ē neāta r ead ē rīgēs. ḡ rē. p^o p̄ria ps an̄tis: qm̄ illius copu^{m̄} q̄lz ps ē neāta: b. n. est neāta: aliqd aial ē. r fa sif ē neāta: qz p̄uertūf cū hac p̄ditōali neāta. si tu es soz. r tu es soz. ex q̄ nō p̄t p̄uertūf istā: si tu es aliqd aial tu es soz. qz tūc rēlz starez magis p̄sule q̄ hui an̄s: r n̄ā ali qua copulatia affirmatia cēt va: cuius vna ps p̄ncipalis cēt falla: qz ista p̄ditōalis ē f^o. r copu^{m̄} va sic ar^o: hoc ē demfan^o soz. r si tu es illud tu es soz. r hoc ē aliqd aial. ḡ aliqd aial ē r si tu es illud tu es soz. pz n̄ā p̄ resolutōez: qz copulatia co^{m̄} p̄abilis ē c^o fa ps depēdet ap^o. i. ā. p^o: qz ista copulatia ē rīgēs qz ista copulatia iā ē va: dato qz soz. sit: r i^o morio ista ē falla sic p̄ci^o significādo. C^z h distūctia: tu nō cur^o vt tu moueris ē neāta r rīgēs. ḡ rē. p^o p̄ ps an̄tis sic arguēdo si tu curris tu moueris. ḡ tu non curris vel tu moueris: pz n̄ā acōd kōali ad distūctinā factas ex p̄nte r oppo^o an̄is eiusdē p̄ditōalis: s; an̄s ē neciū. ḡ r n̄ā. r q̄ i^o fit rīgēs p^o: ex eo qz q̄lz ei^o ps ē rīgēs: r n̄ā alteri repugnat. arguit tū sic. rīgēter tu nō curris vel moueris: r i^o adegte significat. ḡ ē rīgēs: p^o maior: rīgēter tu nō curris. ḡ rīgēter tu nō cōris vt tu moueris: pz n̄ā apte distūctie ad rotā distūctinā: an̄s ē vez. ḡ r n̄ā. C^z h distūctia ē neāta: tu es vel tu nō es: r ead ē rīgēs. ḡ rē. p^o p̄ n̄ā: cū p^o p̄te an̄tis: ex q̄ fit ex p̄dcō ryz: r fa arguit: ista distūctia nō ē magis va q̄ p^o ps: s; p^o ps ē rīgēs. ḡ dis^{m̄} ē rīgēs: an̄s arguit dupl^o p^o: qz significatūz distūctie ē significatū p^o p̄tis: q̄cd. n. r q̄ lrēuz: ē te cē vei te nō cē ē te cē: ex q̄ nihil nec aliq̄lr ē te n̄ cē. r qz vitas distūctie ē vitas p^o p̄ria: vel saltē nō depēdz nisi a vitate p^o p̄tis: qz fa ps ē falla. ḡ nihil p̄fert ad vitate distūctie: sic nec ps nigta corpīs aliqd p̄fert ad denoia^m corpīs ee albū: sed po ei^o p̄e: s; aia ps ē alba. Irē in hac di^o aliqs hō ē vt tu n̄ es: i^o ps nihil p̄ferts ad vitare i^o qn seqt istā cē rīgēter rōc cō rīgētie p̄rie p̄tis. ḡ p̄b̄z B ē rīgēs: tu es vt tu n̄ es: nec fa ps aliqd confert ad neātatē seu vitarem eiusdem.

2^a arg^m

secundum argumens: si tu es illud tu es soz. est neāta r ead ē rīgēs. ḡ rē. p^o p̄ria ps an̄tis: qm̄ illius copu^{m̄} q̄lz ps ē neāta: b. n. est neāta: aliqd aial ē. r fa sif ē neāta: qz p̄uertūf cū hac p̄ditōali neāta. si tu es soz. r tu es soz. ex q̄ nō p̄t p̄uertūf istā: si tu es aliqd aial tu es soz. qz tūc rēlz starez magis p̄sule q̄ hui an̄s: r n̄ā ali qua copulatia affirmatia cēt va: cuius vna ps p̄ncipalis cēt falla: qz ista p̄ditōalis ē f^o. r copu^{m̄} va sic ar^o: hoc ē demfan^o soz. r si tu es illud tu es soz. r hoc ē aliqd aial. ḡ aliqd aial ē r si tu es illud tu es soz. pz n̄ā p̄ resolutōez: qz copulatia co^{m̄} p̄abilis ē c^o fa ps depēdet ap^o. i. ā. p^o: qz ista copulatia ē rīgēs qz ista copulatia iā ē va: dato qz soz. sit: r i^o morio ista ē falla sic p̄ci^o significādo. C^z h distūctia: tu nō cur^o vt tu moueris ē neāta r rīgēs. ḡ rē. p^o p̄ ps an̄tis sic arguēdo si tu curris tu moueris. ḡ tu non curris vel tu moueris: pz n̄ā acōd kōali ad distūctinā factas ex p̄nte r oppo^o an̄is eiusdē p̄ditōalis: s; an̄s ē neciū. ḡ r n̄ā. r q̄ i^o fit rīgēs p^o: ex eo qz q̄lz ei^o ps ē rīgēs: r n̄ā alteri repugnat. arguit tū sic. rīgēter tu nō curris vel moueris: r i^o adegte significat. ḡ ē rīgēs: p^o maior: rīgēter tu nō curris. ḡ rīgēter tu nō cōris vt tu moueris: pz n̄ā apte distūctie ad rotā distūctinā: an̄s ē vez. ḡ r n̄ā. C^z h distūctia ē neāta: tu es vel tu nō es: r ead ē rīgēs. ḡ rē. p^o p̄ n̄ā: cū p^o p̄te an̄tis: ex q̄ fit ex p̄dcō ryz: r fa arguit: ista distūctia nō ē magis va q̄ p^o ps: s; p^o ps ē rīgēs. ḡ dis^{m̄} ē rīgēs: an̄s arguit dupl^o p^o: qz significatūz distūctie ē significatū p^o p̄tis: q̄cd. n. r q̄ lrēuz: ē te cē vei te nō cē ē te cē: ex q̄ nihil nec aliq̄lr ē te n̄ cē. r qz vitas distūctie ē vitas p^o p̄ria: vel saltē nō depēdz nisi a vitate p^o p̄tis: qz fa ps ē falla. ḡ nihil p̄fert ad vitate distūctie: sic nec ps nigta corpīs aliqd p̄fert ad denoia^m corpīs ee albū: sed po ei^o p̄e: s; aia ps ē alba. Irē in hac di^o aliqs hō ē vt tu n̄ es: i^o ps nihil p̄ferts ad vitare i^o qn seqt istā cē rīgēter rōc cō rīgētie p̄rie p̄tis. ḡ p̄b̄z B ē rīgēs: tu es vt tu n̄ es: nec fa ps aliqd confert ad neātatē seu vitarem eiusdem.

3^a arg^m

tertium argumens: si tu curris tu moueris. si tu non curris vel tu moueris: pz n̄ā acōd kōali ad distūctinā factas ex p̄nte r oppo^o an̄is eiusdē p̄ditōalis: s; an̄s ē neciū. ḡ r n̄ā. r q̄ i^o fit rīgēs p^o: ex eo qz q̄lz ei^o ps ē rīgēs: r n̄ā alteri repugnat. arguit tū sic. rīgēter tu nō curris vel moueris: r i^o adegte significat. ḡ ē rīgēs: p^o maior: rīgēter tu nō curris. ḡ rīgēter tu nō cōris vt tu moueris: pz n̄ā apte distūctie ad rotā distūctinā: an̄s ē vez. ḡ r n̄ā. C^z h distūctia ē neāta: tu es vel tu nō es: r ead ē rīgēs. ḡ rē. p^o p̄ n̄ā: cū p^o p̄te an̄tis: ex q̄ fit ex p̄dcō ryz: r fa arguit: ista distūctia nō ē magis va q̄ p^o ps: s; p^o ps ē rīgēs. ḡ dis^{m̄} ē rīgēs: an̄s arguit dupl^o p^o: qz significatūz distūctie ē significatū p^o p̄tis: q̄cd. n. r q̄ lrēuz: ē te cē vei te nō cē ē te cē: ex q̄ nihil nec aliq̄lr ē te n̄ cē. r qz vitas distūctie ē vitas p^o p̄ria: vel saltē nō depēdz nisi a vitate p^o p̄tis: qz fa ps ē falla. ḡ nihil p̄fert ad vitate distūctie: sic nec ps nigta corpīs aliqd p̄fert ad denoia^m corpīs ee albū: sed po ei^o p̄e: s; aia ps ē alba. Irē in hac di^o aliqs hō ē vt tu n̄ es: i^o ps nihil p̄ferts ad vitare i^o qn seqt istā cē rīgēter rōc cō rīgētie p̄rie p̄tis. ḡ p̄b̄z B ē rīgēs: tu es vt tu n̄ es: nec fa ps aliqd confert ad neātatē seu vitarem eiusdem.

4^a arg^m

quartum argumens: si tu curris tu moueris. si tu non curris vel tu moueris: pz n̄ā acōd kōali ad distūctinā factas ex p̄nte r oppo^o an̄is eiusdē p̄ditōalis: s; an̄s ē neciū. ḡ r n̄ā. r q̄ i^o fit rīgēs p^o: ex eo qz q̄lz ei^o ps ē rīgēs: r n̄ā alteri repugnat. arguit tū sic. rīgēter tu nō curris vel moueris: r i^o adegte significat. ḡ ē rīgēs: p^o maior: rīgēter tu nō curris. ḡ rīgēter tu nō cōris vt tu moueris: pz n̄ā apte distūctie ad rotā distūctinā: an̄s ē vez. ḡ r n̄ā. C^z h distūctia ē neāta: tu es vel tu nō es: r ead ē rīgēs. ḡ rē. p^o p̄ n̄ā: cū p^o p̄te an̄tis: ex q̄ fit ex p̄dcō ryz: r fa arguit: ista distūctia nō ē magis va q̄ p^o ps: s; p^o ps ē rīgēs. ḡ dis^{m̄} ē rīgēs: an̄s arguit dupl^o p^o: qz significatūz distūctie ē significatū p^o p̄tis: q̄cd. n. r q̄ lrēuz: ē te cē vei te nō cē ē te cē: ex q̄ nihil nec aliq̄lr ē te n̄ cē. r qz vitas distūctie ē vitas p^o p̄ria: vel saltē nō depēdz nisi a vitate p^o p̄tis: qz fa ps ē falla. ḡ nihil p̄fert ad vitate distūctie: sic nec ps nigta corpīs aliqd p̄fert ad denoia^m corpīs ee albū: sed po ei^o p̄e: s; aia ps ē alba. Irē in hac di^o aliqs hō ē vt tu n̄ es: i^o ps nihil p̄ferts ad vitare i^o qn seqt istā cē rīgēter rōc cō rīgētie p̄rie p̄tis. ḡ p̄b̄z B ē rīgēs: tu es vt tu n̄ es: nec fa ps aliqd confert ad neātatē seu vitarem eiusdem.

In contrariū arguit necariuz ē rīgēs. ḡ neciū nō ē neciū: pz n̄ā: ab affirmatia vnl^o dispati

Circa ad negatiua alterius. ḡ ē f. s; ḡ r an̄s qd ē soph^a

1^a s

māz p̄mi arguñti sst h p̄ma s. An̄q̄ v̄lis ē neāta: r cuius suppoito sibi corrūdet vna singularis r tamē q̄lz ei^o

singularis ē rīgēs: pz de q̄libet istāz: ois hō ē: oē aial ē: oē istās ē: n^m aial qd ē: ē mo^o: n^m aial qd definit cē ē. p̄ ēt cōce dif: q̄ aliq̄ v̄lis ē rīgēs. r cuius sibi suppoito corrūdet vna singularis: r tūq̄z singularis est neāta: pz de ista: nullū aial qd ē i ista domo ē asinus: dato: qz tu sis oē aial qd ē i ista domo. nec seqt: nec hoc aial qd ē i ista domo nō ē asin^o nec hoc nec istd nec sic de singularis. ḡ nullū aial qd ē in ista domo est asin^o: qz an̄s ē neātiuz: r nōs rīgēs: dato qz ples sint boies i ista domo r nō alia aialia. C^z s. neātiuz ē boies ee: r tamē nullū neciū ē boies ee: p^o ps pz: qz h ē neāta: hō ē: r ipfa adegte significat boies ee. ḡ neciuz ē boies ee: pz n̄ā ab officiatūz: tib^o ad officiatū. an̄s ē vez. ḡ r n̄ā: fa ps declarāf. nā si ali qd neciuz est boies ee. ḡ aliqd qd nō p̄t nō ee est boies esse: n̄ā ē falsuz: vñ breuitet bec ppō aliqd neciū ē boies esse ē resolubilis: ex q̄ ly neciuz lūnitatū p̄ adiectiū tenef noia: liter r resolubiliter: r nō officiaabilis: nō q̄liter cūq; resoluaē vna resoluctiū ē falla: iste ergo ppōnes nō equalēt necessariū ē boies ee: r aliqd necariū ē boies ee: qz fa ē p̄uclaris: r p̄ nullū ē p̄titaris: sic nec iste equalēt: nullū necessariū ē bo minē cē: r nō necariū ē boies ee: q̄tū p̄ est va: r fa falla. Cō sif dr de istis: necariū ē istās ee: nullū necariū ē istās esse: p̄cedo q̄libz istāz: nec p̄dicir: s; p̄dictoriuz p̄rie ē istud: non necariū ē istās ee: r p̄dictoriuz fe ē istud: aliqd necariū est in istās esse: seu ista indefinita: cuius necessariū ē istās ee: q̄rū q̄lz ē falla. C^z s. Necariū ē qd de^o nō ē: r rīgēs ē qz deus nō ē: p^o ps sic arguit: hoc ē qd deus nō ē: demfan^o deū ee: r hoc ē necariū. ergo necariū ē qz de^o nō ē. r ps p̄bat: hoc ē qd de^o nō est demfato te: r hoc ē rīgēs. ḡ cōtingēs est qz de^o nō est. q̄lz istāz n̄āz valz arefolueñtib^o ad resolutū: te nēdo ly qd relatinā an̄s ē vez. ergo r n̄ā: nec iste dne rcpu gnāt: necariū ē qz de^o nō est: nō necariū est qz deus nō est: tenēdo ly qz i p^o relatiue: r i fa p̄uclari: nec seqt necariū est qz de^o nō ē. ḡ necariū ē deū nō cē: tenēdo ly qz i an̄te rellie fi tū teneret dūctie n̄ā cēt bōa. C^z s. rīgēs ē aliqd ee qd ipole ē ee: p̄bat: h ppō est rīgēs: aliqd esse qd ipole est esse ē: r ipa adegte significat aliqd esse qd impossibile ē esse. igitur cōtingēs est a liquid esse quod impossibile est esse. pz consequentia ab officiantibus ad officiatum: an̄s est ve ruz. ḡ r n̄ā. Et si arguit si cōringēs ē aliqd esse qd ipole ē esse: r h ppō aliqd ē qd impossibile ē esse sic adegte significat. ḡ h ppō est rīgēs: negat minor: qm̄ h ppō aliqd ē qd iposibile ē esse: significat aliqd esse qd ipole ē esse: vbi p̄mū v̄bū ifinitiuū mōt corrūdet vbo p̄ncipali. In ista at rīgēs ē aliqd esse qd ipole est esse: p̄mū v̄bū ifinitiuū modi nō respicit v̄bū p̄ncipale: s; vltimū v̄bū ifinitiuū mōt: r iō ista duo sigi ficata seu ofones ifinitiuū idrāt vident esse files: r nō sunt. C^z Ex ista p̄ne seqt. qz necē est deū nō esse: r chymetā nō esse: r cōtingēs est an̄xps esse: r an̄xps nō esse: qz h ppō ē ne cessaria deū nō ee: r chy^o nō sūt: r bec ppō ē rīgēs: an̄xps ee r an̄xps nō sūt. Un breuiter ille ppōes sūt v̄e: si dicū se. quēs modū ē cathegoricū. si at fuerit yppoteticū negat ille sic r iste: bec ppō ē neātia deus nō ē: r chy^o nō est: h ppō ē rīgēs: an̄xps est: r an̄xps nō est: imo q̄lz istāz copulatia ruz est impossiblis.

2^a s

3^a s

4^a s

p. cor^m

Ad primum

dico qz ista ē rīgēs. hoc istās ē: r et suū significatū: r nego istā n̄āz: omē istās esse ē necessariū. s; oē istās ee ē hoc istās. ḡ hoc istās ee ē neciū: nec arguit i aliq̄ mō alie^o figure: ex quo maior nō est alicui^o. p̄titaris si eut dictū est supra: qz aliq̄ v̄lis ē necessaria cuius q̄lz singu laris ē rīgēs: r ita significatū i^o v̄lis ē necessariū: r cuius s; sinagularis significatū ē cōtingēs: deide cū dr ipole nō ē hoc istās ee. ḡ necessariū ē B istās ee: negat n̄ā: r ad p̄b̄z: rāde tur: qz ipse itelligit necessariū addi vbo ifinitiuū mōi r non vbo p̄ncipali. vt ipole ē hoc istās nō cē. ḡ necesse ē hoc istās ee. n̄ātia ē bōa: s; an̄s ē falsuz. Irē cōcedo qz ista ppō ipole nō ē B istās ee: ē officiaabilis r nō resolubilis: qz aliter r̄tin geret istā esse verā: impossibile nō est boies esse asinū: qz hoc

Ad p^o argu^m

nō est hoīem eē asinū. demōstrando istā chy^m est: hoc ē ipole
 nā sīm cōez modū loquēdi tenet ly ipole officiābly r nō re
 solubly. ¶ Ad 2^m dicit q̄ ista copulātia ē rīgēs: nec fap̄
 significat p̄teribly q̄ si tu es soz. tu es soz. aur q̄ si tu es aial
 tu es soz. sz si significat p̄teribly tota copulatiūz q̄ aliqd̄ aī ē
 q̄ si tu es illud tu es soz: hoc ē rīgēs. Et si arg. sic scda
 ps copulatiue est cōditionalis. vera. ergo necessāria. negat
 tur 2^m. qz aliā oīctū ē: q̄ aditio alia vera cui⁹ aīis depedet
 a p̄te. aur ab oepēder ab aliq̄ alia. ppōne q̄ ē dicitōrā rīgēs:
 ut aliq̄ ppō est vera si sua dicitōrā ē vera. aliqua ppō
 positiō est: r si ista est vera sua dicitōrā ē vera (p̄ oē ista)
 istius ppōis dicitōrā ē. v̄z oēndo seipsāz vt arguat sic:
 hoc ē r si istō ē v̄z: suū dicitōrā ē v̄z: r bec ē aliq̄ ppō:
 ḡ aliq̄ ppō ē. r si ista ē v̄z sua dicitōrā ē v̄z. ¶ Ad 3^m. oī q̄
 ista disūctiō ē necia tu nō curris vel tu moueris: qz suū
 dicitōrā ē ipole. s. tu curris r tu nō moueris. r ad arg^m. qz
 ps ē rīgēs: r nulla alteri repugnat. ḡ ē rīgēs: negat p̄tia: qz
 v̄tra illud regrit q̄ nulla ps seq̄ ad dicitōrā aliterius: aur
 q̄ dicitōrā p̄tia nō iūctē repugnat: nō p̄ ps seq̄ ad dicitōrā
 rīgēs: qz seq̄ tu nō moueris. ḡ nō nō curris. Er fā ps seq̄
 tur ad dicitōrā p̄tia. s. tu curris. ḡ nō moueris: deide dicitōrā
 rīgēs istaz p̄tia iūctē repugnat. s. tu curris nō moueris. Itē
 cū ppō ista ppō. rīgēs r tu nō curris vel tu moueris: qz
 si ly rīgēs ē dicitōrā rīgēs oīctiōne vel so^m p̄ p̄tia:
 si p̄tia. negat ista oīctiōne r ad p̄tia. negat p̄tia: nec argui
 tur apte oīctiōne ad totā disūctiōne. p̄ sic arguēdo fallit 2^m.
 qz talis ppō nō ē oīctiōne p̄tia: p̄tia: s. cathe^m rōe
 de ly rīgēs: r it ē dicitōrā p̄tia cathe^m: p̄tia: p̄tia: r it
 cū rīgēs: q̄ ista ē rīgēs: tu nō curris vel tu moueris: nega
 tur p̄tia: qz ista ppō nō ē officiābilis sz disūctiōne. p̄tia: p̄tia:
 suas p̄tes. ¶ Ad 4^m oīctō q̄ ista ē necia: tu es vel tu nō es:
 r nō rīgēs: r cū oī q̄ ista nō ē magis v̄z q̄ p̄tia: negat (r
 cū oī) significatū p̄tia p̄tia ē significatū disūctiōne rīgēs
 do) sz significatū p̄tia p̄tia ē rīgēs. ḡ r significatū p̄tia p̄tia est
 rīgēs: negat p̄tia: qz hoīez eē ē hunc hoīez eē: r hoīem eē ē
 neciā: r hūc hoīez eē ē rīgēs. deide negat q̄ v̄tia ist⁹ oī
 functiōne nō depedet nisi a v̄tia p̄tia imo oepēder ē a v̄tia
 tate p̄tia v̄tia cū nō oīctiōne. Et ad arg^m fā ps ē falsa. ḡ
 nō r fert ad v̄tia oīctiōne (negat p̄tia) nec silūdo est
 ad ppō^m. qz i nālib⁹ si plus q̄ medietas alio⁹ corpis ē alba il
 lud corp⁹ ē albū: r tū ista copulātia ē falsa st v̄tia ps ē falsa:
 r infinite alie v̄tia. Si r oīctiōne ē v̄tia si v̄tia ps ē v̄tia: r ly infini
 te alie falte. Itē p̄tia q̄ i hac oīctiōne aliq̄ hō currit vel
 tu nō es: fā ps nō r fert ad v̄tia. ḡ nec ista: tu es v̄tia si es.
 (negat p̄tia) qz h tu nō es dicit ista: tu es: r nō ista: aliq̄ hō
 currit. modo dicitōne oīctiōne est causa necessitatis eius:
 sicut ē causa impossibilitatis copulatiōne. igit r.

Prima pars principalis.

Quadragesimus Scitur are ē ti
 oub^m. p̄tia (r pō) q̄ nō rderes oē aliq̄ p
 pōe nisi oē bis: oē ē hō ē asin⁹ q̄ rum p̄tia
 scis eē neciā: r scda ipossibile: sicut tū p̄tia oē.
 a. r lateat te. po⁹: arguit sic. a. ē scitū atē: r
 idē. a. ē tibi dubiū. ḡ r. (p̄tia) cū p̄tia: qz ista de⁹
 ē scita atē: r ista ē. a. fā ps sic declarā. ois ppō oē q̄ rside
 rat aliq̄ quā nō scit eē verā: nec scit eē falsā ē sibi oubia:
 sed. a. ē ppō quā nō scis eē verā: nec scis eē falsā. ḡ. a. ppō ē
 tibi oubia (p̄tia) cū maiōr: q̄ sic v̄tia (ponat) cū toto
 casu r minor ē nō: qz tu nō scis. a. ē v̄z nec scis. a. ē falsus
 p̄tia. ¶ 2^m. h ppō hoc ē v̄z ē scita atē: r eadē est tibi ou
 bia. ḡ r. (r pono) q̄. a. si v̄z illoz r̄z sedet: r nullus r̄z
 sedz r hoc b̄ scias: sz lateat te qd̄ istoz ē. a. si istz qd̄ istoz
 ē v̄z: r arguit. a. ē v̄z. ḡ hoc ē v̄z oē m̄rāto. a. ista p̄tia est
 hō: scita atē eē hō: aīis ē scitū atē. igit r p̄tia: q̄ ista p̄tia sit
 scita atē eē bona p̄tia: qz b̄ scis p̄tia p̄tia dem̄rā. a. r qz

aīis ē scitū atē: seq̄. n. ex casu q̄ tu scis v̄z illoz eē veruz.
 Itē oē m̄ p̄tia quā scis eē verā: scis: sz tu scis. a. p̄tia
 eē verā. ḡ. a. p̄tia scis: r. a. ppō ē tibi oubia qz qd̄ istoz
 ē tibi ou^m. ḡ r. r q̄ ista: hoc ē v̄z sit tibi ou^m. p̄tia: qz p̄tia hoc
 nō oē m̄rā nisi v̄z illoz dicitōrā: sz q̄cūq̄ istoz oē m̄rāto
 tu oubitas illud eē v̄z. ḡ r. ¶ 3^m. h ppō hoc ē soz. est scita
 atē: r eadē est tibi ou^m. ḡ r. r pō q̄ scias h eē hoc: r oubites
 hoc eē soz. qd̄ tū sit soz. r scias hāc hoc ē hoc significare adeq̄
 te hoc eē hoc. r illaz hoc ē soz. significare adeq̄te hoc ē soz.
 isto poīto: h ē tibi oubia hoc ē soz. qz tu ou^m hoc esse soz. r
 scis istā sic adeq̄te significare: r q̄ ista sit scita atē arguit: qz
 tu scis adeq̄tū significatū illi⁹. ḡ r. p̄tia aīis: tu scis hoc eē
 hoc: sz hoc eē hoc ē adeq̄tū significatū ist⁹. ḡ tu scis adeq̄
 tū significatū ist⁹: p̄tia: cū maiōr p̄tia: r minor arguit. nā
 hoc eē hoc eē hoc eē soz. sz hoc eē soz. ē adeq̄tū significatū il
 li⁹. igit r. ¶ 4^m. pō q̄ tu scias hoc eē soz. vel plonem: oubi
 tes tū an sit soz. r ou^m an sit pla. r ps q̄ ista ppō hoc ē soz. 4. arg^m
 tibi ou^m. sz arguit q̄ ē scita atē: qz tu scis hoc esse soz. v̄z pla
 tonē: r scis q̄ ista sic adeq̄te significat. ḡ tu scis istā. p̄tia:
 cū maiōr r minor dēclarō: nā tu scis istā hoc ē soz. significare
 adeq̄te hoc eē so. ḡ tu scis istā significare adeq̄te h eē soz. v̄z
 plonē: p̄tia p̄tia apte oīctiōne ad totū disūctiōne: aīis ē p̄tia
 dū are. ḡ r p̄tia. Itēz hoc eē hoc scis: r hoc ē soz. ḡ hoc eē soz.
 scis: p̄tia: ab inferiori ad suū sup̄^m si ly soz. est tertius cōis. r
 ab vno uertibili ad reliquū si ē rermius discret⁹: r ex p̄tia
 sequitur: q̄ tu scis hoc esse soz.

Ad oppositū arguit sic. Sicutū atē ē tibi ou^m. ḡ scitū atē si ē scitū atē: p̄tia: ab affi^m.

Circa māz p̄tia r fē rōnis sicut h p̄tia. Tu ou^m. a. eē v̄z: r p̄tia
 tū nō. a. ou^m. eē v̄z. p̄tia ps arg^m sic. h ppō est tibi
 ou^m. a. eē v̄z: q̄ adeq̄te significat. a. eē v̄z. ḡ tu oubitas. a. eē
 v̄z: p̄tia ab officiātib⁹ ad affi^m. aīis ē v̄z. ḡ r p̄tia. fā ps
 arguit. nullū istoz oubitas eē v̄z oē m̄ratis illis oē ē: hō
 ē alius: sed oē. a. ē alte p̄tia. ḡ r. Et si arg^m sic tu oubitas
 .a. eē v̄z. ḡ. a. eē v̄z ē tibi ou^m: p̄tia: r p̄tia: r p̄tia: r p̄tia: r p̄tia
 q̄ q̄. a. oubitas eē v̄z: qz affo 2^m ad f̄tia oīctiōne fallit p̄tia.
 ¶ Ex ista p̄tia seq̄. q̄. a. scis eē v̄z r tū nullū v̄z scis eē. a. Cor^m
 p̄tia: qz hoc scis eē v̄z oē m̄rā ista: dō ē: r hoc est. a. ḡ. a.
 scis eē v̄z. 2^m. seq̄. p̄tia q̄ dō ē nō scis eē. a. r ipa ē oē. a.
 p̄tia. Et si q̄ r̄ de uert^m i⁹. a. scis eē v̄z: dico q̄ sic uer
 tit. aliqd̄ qd̄ scis eē v̄z ē. a. seu ppō q̄ scis eē v̄z: ē. a. ¶ 2^m p̄tia
 p̄tia. scis eē idz sibi ipsi: r tū nō. a. scis eē idz sibi ipsi. a. p̄tia ps:
 qz ista oē ē scis eē idz sibi ipsi: r ipa ē. a. ḡ r. fā ē nō: qz nihil
 scit eē. a. p̄tia. Et si arg^m sic. a. scis eē idē alicui: r nō scis eē
 idē alteri ab. a. ḡ. a. scis eē idē sibi ipsi. a. negat p̄tia: sic nec se
 q̄ tū hoc scis esse. r hoc nō scis eē aliū ab hoīe. ḡ hoc scis eē
 hoīes. ¶ Ex 1° p̄tia seq̄. q̄ hoc scis eē. a. vel nō. a. r tū. a. non
 scis eē. a. nec. a. scis eē nō. a. p̄tia ps: qz hoc scis eē. a. vel nō. a.
 oē m̄rā istā oē ē: r hoc ē. a. ḡ r. 2^m ē tū notū: qz q̄cūq̄ ista
 rū p̄tia hic dō ē. a. h dō ē nō. a. ou^m qz istaz: Et si argui
 tur sic: tu scis istā dō ē. a. v̄z nō. a. sz nō scis istā. eē. a. ḡ. scis
 istā eē nō. a. negat p̄tia: qz adisūcto stāte cole^m ad alterā p̄tia
 cū oīctō vni⁹ pris fallit p̄tia. ¶ 3^m p̄tia. Tu scis altez istoz eē
 v̄z: r tū nō istoz scis esse v̄z oē m̄ratis illis r̄z sedz: r nō
 r̄z sedz: p̄tia ps arguit. i⁹ dicitōrā sit iūctē dicitōrā. ḡ alterū
 istoz ē v̄z: aīis ē bōa scita atē eē bōa: r aīis ē scitū atē. ḡ r
 p̄tia: p̄tia: qz nō ē aliud ipedimētū. fā ps oclarat qz
 istoz ou^m eē v̄z. ḡ nullū istoz scis eē v̄z: r p̄tia: aīis est
 notū p̄tia exponentes: r si arguit sic. tu nō scis hoc istoz
 esse v̄z nec scis hoc istoz esse v̄z. ergo non scis ali
 qd̄ istoz ouo esse v̄z: negat p̄tia: sz solū sequitur
 q̄ nullū istoz scis esse v̄z. ¶ Ex ista p̄tia seq̄. q̄ tu scis. a. Cor^m
 eē v̄z: r tū nullum. a. scis eē v̄z. immo nullum v̄z scis
 eē. a. p̄tia: casu secūdi argumēti: qz tu scis. a. esse nullū isto
 rū: nō tū aliqd̄. a. scis eē v̄z: nec aliqd̄ v̄z scis eē. a. qz nul

lū istoz scis eē vez: nec aliqđ istoz scis eē. a. p. casū. C 4°.
Tu scis. a. eē vez: scis q̄ nullū. a. eē oē. a. r tū tū nō scis hoc
eē vez demfāto. a. p. baf: nā si tu scis h̄ eē vez demfāto. a.
r nō demfā nisi ista: rex sedet. vel nullus rex sedz. ḡ tu scis
hoc esse vez demfāta ista: rex sedz: vel scis hoc eē vez: nml
lus rex sedet. ḡ tu scis hoc eē vez demfāta ista: rex sedz v̄l
scis hoc eē vez demfāta ista nlls rex sedz: n̄is ē flz r d̄ ca:
suz. C Ex ista r ne seq̄. q̄ tu scis aliqđ vez eē. a. r tū n̄ sc̄i

1° ppō tu ate eē vez e. a. p. ex q̄ oē. a. dubitas esse vez imo tu scis
.a. ppōez eē verā: r tū nec. a. ppōez scis: nec scis. a. ppōnez
ex q̄ oē. a. ē tibi dubiū. C In p̄ dca (p̄ d). 4°. ppōnes alias
p^o ppō cessas. C p^o. aliq̄ ppōez scis eē verā: r tū ista nō ē scita ate
sz ē tibi d̄i: p̄z: dato q̄ l^o p̄ ē vez: p̄uertat cū vno istoz p̄di
ctorioz r h̄ bene scias. Istoz p̄dito tu scis istam esse veraz
q̄ eam scis p̄erti cū vno istoz nō tamē ē scita ate: sed tibi
dubia q̄ ante casum ista fuit tibi dubia r iaz est ipertinens.

2° ppō C 2° ppō. aliqua ē p̄positio quaz scis esse falsam: r aliqua
quā scis eē verā q̄rum nulla itelligit ate (p̄z) de istis. a. est
.b. a. e. c. q̄ p̄mā (pono) p̄verti cū ō r h̄az p̄verti cū flo. i^o
p̄oito (p̄z) p̄ p̄: r h̄a v̄clara: nā nullius istozū significatū
adeq̄tū itelligit ate: nec aliqđ significatū itelligit eē significa
tūz alie istoz. ḡ r c. C 3° ppō. aliq̄ ē ppō v̄a: q̄ non p̄t credi
ate sic significando (p̄z) de ista: hoc quod est verum cre
dis esse falsuz dato q̄ ista: deus est credas esse falsam si. n.
est possibile: ponatur in eē: r arguit sic. hoc qđ ē vez: credis
eē falsum. igit tū credis hoc eē flz. n̄a d̄ se t̄z: r vez arguit
sic. hoc qđ ē vez: credis eē flz. igit hoc ē vez: ista n̄a ē scita
ate eē bona. n̄is est creditū ate. ḡ r n̄is: quo dato tu credis

3° ppō hoc eē vez: r credis hoc esse flz qđ ē ipole. C 4° ppō. aliq̄
ppō ē scibilis afor. r plone: r tū nō ē pole q̄ ista sciat afor.
r plone p̄z de ista n̄ istoz ē demfāta: r plone: nā for. p̄t
scire ista: r p̄o si r̄: nō ē pole q̄ ista sciat ista: q̄ si sic p̄a
tur ergo. r arguit sic. for. r p̄o scitunt istaz. ḡ for. r p̄o sunt. ḡ
aligs istoz est: qđ est p̄dictoriū eius: quare r c.

Ad p^o argu^m Ad primum Ccedo q̄. a. est scitū ate: r nego: q̄ a.
ē tibi dubiū: r ad ppōez: nego mino
rez. f. a. ē ppō quā nō scis eē verā: nec scis eē flz: q̄z illā d̄s ē
scis eē verā: v̄l scis eē flz: r ista ē. a. ḡ r c. r ad arg^m tu ū scis
.a. eē vez: nec scis esse flm. ergo. a. nō scis eē vez: nec. a. scis
eē flz: negat p̄: q̄ arguit asfu p̄oito ad fluz d̄iuz: C In
telligendū tū q̄ ista ppō omnis propō de qua q̄ p̄siderat
quā n̄ scit eē v̄az: nec scit eē flaz ē sibi d̄i: n̄ ē necia q̄z oppoi
tūz p̄t p̄tingere (r p̄d) q̄ tu credas firmiter sine h̄citatōe
q̄ aū xps erit sit t̄ ita q̄ n̄ aū x̄ erit. Istoz poito: h̄ aū x̄ erit
nō ē tibi dubia: q̄z credis firmiter q̄ ip̄e erit: nec ista tibi p̄
posita dubitares: r tū nō scis ista eē verā: q̄z ē flz p̄ casum:
nec scis ista eē falsaz: q̄z credis firmiter ista eē verā: r istam
ppōitā p̄cederes. C Ad 2° d̄i. q̄ i cū istoz p̄t itelligi. a. eē
terius cōez p̄uertibile cū istoz terio vez istoz: r scidubie
ista n̄a nō valz. a. ē vez. ḡ hoc ē vez: demfāto. a. sicut non
seq̄t̄ instās p̄sens ē. ḡ hoc est: demfāndo istās p̄is: vel p̄t in
telligi istū terius eē. a. nō^o pp̄ziū vel terius discretū i^o qđ ē
vez istoz: sicut iste terius for. ē nomē pp̄ziū r terius disere
tus istius boīs: demfān^o istū q̄ ē for. dato: q̄ nō possint esse
p̄les for. r istoz mō hec n̄a ē p̄cedēda. a. ē vez. ergo hoc eē ve
rum demfāto. a. sicut h̄ for. erit. ergo for. erit demfāto for.
Dicū tū q̄ ista n̄a nō ē scita ate eē bona tanq̄ sequens ex
cāu: q̄m ex cāu seq̄t̄: q̄ n̄is illius n̄tie ē scituz ate: r q̄ n̄is
est tibi dubiū. ergo ex casu seq̄tur ista n̄tia nō sciri ate esse
bonā: verbi grā: pono q̄ scias for. esse r sit for. corā te quez
credas eē platonē. isto p̄oito ista n̄tia est bona: for. ē. ergo
hoc ē for. demfāndo for. r eadē tibi p̄posita ē ate concedē
da: nō tū scis eā eē bonā: q̄z ex cāu seq̄uit: q̄ n̄ cedens ē sci
tum ate: r q̄ n̄is non ē scitum ate: q̄z credis hoc esse plato
nem. ergo ex cāu seq̄uit ista n̄tam nō sciri ate eē bonā. De
ide cū arguit: omne ppōez quā scis eē verā scis: sz tu scis. a.

Ad p^o argu^m ad primum Ccedo q̄. a. est scitū ate: r nego: q̄ a.
ē tibi dubiū: r ad ppōez: nego mino
rez. f. a. ē ppō quā nō scis eē verā: nec scis eē flz: q̄z illā d̄s ē
scis eē verā: v̄l scis eē flz: r ista ē. a. ḡ r c. r ad arg^m tu ū scis
.a. eē vez: nec scis esse flm. ergo. a. nō scis eē vez: nec. a. scis
eē flz: negat p̄: q̄ arguit asfu p̄oito ad fluz d̄iuz: C In
telligendū tū q̄ ista ppō omnis propō de qua q̄ p̄siderat
quā n̄ scit eē v̄az: nec scit eē flaz ē sibi d̄i: n̄ ē necia q̄z oppoi
tūz p̄t p̄tingere (r p̄d) q̄ tu credas firmiter sine h̄citatōe
q̄ aū xps erit sit t̄ ita q̄ n̄ aū x̄ erit. Istoz poito: h̄ aū x̄ erit
nō ē tibi dubia: q̄z credis firmiter q̄ ip̄e erit: nec ista tibi p̄
posita dubitares: r tū nō scis ista eē verā: q̄z ē flz p̄ casum:
nec scis ista eē falsaz: q̄z credis firmiter ista eē verā: r istam
ppōitā p̄cederes. C Ad 2° d̄i. q̄ i cū istoz p̄t itelligi. a. eē
terius cōez p̄uertibile cū istoz terio vez istoz: r scidubie
ista n̄a nō valz. a. ē vez. ḡ hoc ē vez: demfāto. a. sicut non
seq̄t̄ instās p̄sens ē. ḡ hoc est: demfāndo istās p̄is: vel p̄t in
telligi istū terius eē. a. nō^o pp̄ziū vel terius discretū i^o qđ ē
vez istoz: sicut iste terius for. ē nomē pp̄ziū r terius disere
tus istius boīs: demfān^o istū q̄ ē for. dato: q̄ nō possint esse
p̄les for. r istoz mō hec n̄a ē p̄cedēda. a. ē vez. ergo hoc eē ve
rum demfāto. a. sicut h̄ for. erit. ergo for. erit demfāto for.
Dicū tū q̄ ista n̄a nō ē scita ate eē bona tanq̄ sequens ex
cāu: q̄m ex cāu seq̄t̄: q̄ n̄is illius n̄tie ē scituz ate: r q̄ n̄is
est tibi dubiū. ergo ex casu seq̄tur ista n̄tia nō sciri ate esse
bonā: verbi grā: pono q̄ scias for. esse r sit for. corā te quez
credas eē platonē. isto p̄oito ista n̄tia est bona: for. ē. ergo
hoc ē for. demfāndo for. r eadē tibi p̄posita ē ate concedē
da: nō tū scis eā eē bonā: q̄z ex cāu seq̄uit: q̄ n̄ cedens ē sci
tum ate: r q̄ n̄is non ē scitum ate: q̄z credis hoc esse plato
nem. ergo ex cāu seq̄uit ista n̄tam nō sciri ate eē bonā. De
ide cū arguit: omne ppōez quā scis eē verā scis: sz tu scis. a.

Ad 2° d̄i. q̄ i cū istoz p̄t itelligi. a. eē
terius cōez p̄uertibile cū istoz terio vez istoz: r scidubie
ista n̄a nō valz. a. ē vez. ḡ hoc ē vez: demfāto. a. sicut non
seq̄t̄ instās p̄sens ē. ḡ hoc est: demfāndo istās p̄is: vel p̄t in
telligi istū terius eē. a. nō^o pp̄ziū vel terius discretū i^o qđ ē
vez istoz: sicut iste terius for. ē nomē pp̄ziū r terius disere
tus istius boīs: demfān^o istū q̄ ē for. dato: q̄ nō possint esse
p̄les for. r istoz mō hec n̄a ē p̄cedēda. a. ē vez. ergo hoc eē ve
rum demfāto. a. sicut h̄ for. erit. ergo for. erit demfāto for.
Dicū tū q̄ ista n̄a nō ē scita ate eē bona tanq̄ sequens ex
cāu: q̄m ex cāu seq̄t̄: q̄ n̄is illius n̄tie ē scituz ate: r q̄ n̄is
est tibi dubiū. ergo ex casu seq̄tur ista n̄tia nō sciri ate esse
bonā: verbi grā: pono q̄ scias for. esse r sit for. corā te quez
credas eē platonē. isto p̄oito ista n̄tia est bona: for. ē. ergo
hoc ē for. demfāndo for. r eadē tibi p̄posita ē ate concedē
da: nō tū scis eā eē bonā: q̄z ex cāu seq̄uit: q̄ n̄ cedens ē sci
tum ate: r q̄ n̄is non ē scitum ate: q̄z credis hoc esse plato
nem. ergo ex cāu seq̄uit ista n̄tam nō sciri ate eē bonā. De
ide cū arguit: omne ppōez quā scis eē verā scis: sz tu scis. a.

ppōne esse verā. ergo. a. ppōne scis. negat aīs r n̄a: q̄m cō
cessūz ē q̄ aliq̄ ppōne tu scis eē verā: que tū ē tibi dubia:
n̄ia eīā nō valet: q̄z nō debuit sumi minor i s̄p̄o p̄posito sz
diuiso. f. a. propōne scis eē verā: r hoc negare: q̄z nullū isto
rum scis eē vez. C Ad 3° breuiter dico: q̄ nō scio hoc esse
for. r nego q̄ hoc eē hoc sit adeq̄tū significatū istius hoc ē
for. r tūc ad arg^m hoc esse hoc eē hoc esse for. r hoc eē for. ē
adeq̄tū significatū illius. ḡ r c. negat n̄a: sicut non seq̄tur
te eē ē hoiez eē: sed hoiez eē ē adequatuz significatū illius
hō ē. ḡ te esse ē adequatū significatū illius hō est: r hoc pro
pter illū terminū adequatū: q̄z nō negat q̄n hoc eē sit signi
ficatū istius hoc ē for. sicut nō negat q̄n te eē sit significatū
istius hō ē. C Ad 4° m̄r n̄ negādo ista: tu scis hanc hoc
esse for. significare adeq̄te for. vel platonē: r ad p̄batōem:
negat n̄a: q̄z arguit ad distinctum stās colec^o rōne illius
termini adeq̄te r termi p̄cernētis actū mētis. sicut nō seq̄
tur iste terius hō p̄mo siḡficat hoiez. igit siḡficat p̄ hoiez
vel asinū: deide ne^o istā n̄az: hoc eē hoc scis: r h̄ ē for. ergo
hoc eē for. scis: q̄z ex maiori de sensu p̄posito r minori de in
eē nō seq̄t̄ p̄ de sensu p̄posito: sine arguat ad vno p̄uertibili
ad reliquū: sine ab inferiori ad suū sup̄i^o: r hoc q̄z terminus
faciens cōpōsitionē immobiliat p̄pōsitionē p̄cedentes: sicut
sequētes: v̄l nō sequit̄ hoc esse asinuz scis: r omnis asinus ē
indibilis. ergo hoc esse rudibile scis: nec sequitur hoc esse
hoc scis: r hoc est homo. ergo hoc esse hominez scis: sed sem
per debet argui cum minori de sensu cōpōsisto vt in sequen
ti sophismate ostenditur. igitur r c.

C Secunda pars principalis.

Scitum ate est tibi dubium p̄batur. Tu scia hoc esse
hoc: r dubitas hoc esse hoc. ḡ r c. (r pono) q̄
laps sit a longe que ratiōe distātie dubitas esse for. isto poss
to: tu scis hoc esse hoc: q̄z hoc p̄positio scit ate hoc est hoc: r
ip̄a sic adequate significat. ḡ r c. Sz arguit q̄ dubitas hoc
esse hoc: q̄z tu dubitas hoc esse for. r scis q̄ hoc r for. p̄uertū
tur. ḡ tu dubitas hoc eē hoc (p̄z n̄a) ab vno cōuertibili ad
reliquū cum termino concernēte actū mentis habēte hui
inmodi mediū est bonuz argumētū. aīs p̄bat p̄o minori:
q̄z sicut scis q̄ hō r r̄ibile p̄uertunt. ita scis q̄ hoc r for. de
n̄rando for. p̄uertunt. Itē si tu scis h̄ eē hoc. ḡ hoc scis esse
hoc (p̄z n̄a) q̄z nō refert p̄ponere r p̄stponere p̄nomē de
infātuz (d̄imō) nō fiat mutatio sup̄pōnis in alio termino:
sed n̄a est falsuz: q̄z si hoc scis esse hoc. ḡ hoc qđ credis esse
hoc scis esse hoc. vel hoc qđ nō credis esse hoc scis esse hoc:
non primum quia lapidem credis esse hoc: r nullum lapi
dem scis esse hoc. nec etiam secundum. quia quocunq̄ vo
to sequitur hoc non credis esse hoc. ergo hoc non scis esse
hoc: quia credere est superi^o ad scire. C Secundo. Tu scis
hoc esse for. r dubitas hoc esse for. ergo r c. (r pono) q̄ heri
ridisti fortez r scias istuz esse for. quem heri vidisti: scien
do q̄ neminem heri vidisti nisi for tē scias tū hoc esse hoc:
demonstrādo fortem stantem coram te: quem aliquater
credas esse platonē: isto p̄oito: tu scis hoc esse fortem: quia
scis istum esse for tē: quem heri vidisti: r neminem heri vi
disti nisi hunc. ergo scis hunc esse for. r dubitas hoc esse for
tez: quia credis cum formidine eum esse platonem: vt sup
pono. C Tertio. Nec p̄positio: hoc est homo: est scita ate
esse vera: vel scita ate ē falsa: r eadem est tibi dubia. ergo
r cetera (r pono) q̄ aliquid scias esse hominem: r nihil du
bitas esse hominez: r scias istam p̄pōsitionem hoc est ho
mo significare precise iuxta compositionem suorum ter
minorum: sciendo quid demonstrentur per subiectū de quo
sufficienter consideres: an sit homo vel non homo: r nihil
quod est homo credis esse nō homine: r ecōtra. isto p̄oito
(r admisso) arguitur sic: aliquid scis esse hominem: r nihil
dubitas esse hominez: r scis quid demonstretur per subm
istius hoc est hō: quo demonstrato sufficienter p̄sideras: an

Ad

Ad

p. ar

z. ar

z. ar

fit ho: vel no ho: r nihil qd est ho credas esse non hoies: nec
ed: g b demonstratu scis esse hoem: vel b demonstratum
scis esse non hoem: r tu scis ista: B est ho significare peise
iuxta copositione suo terminoz: g ista est scita ate esse va
vel scita ate ee falsa. r q ista sit tibi du^a arguit: qz au casu
fuit tibi dubia: r ias est impitnens casu: g rē. ¶ 4.º Pono
q. a. r. b. sint ppones scite aic. r c. fit pppō tibi du^a. ne scias
tū q istaz sit tibi du^a. tūc arguit. aliq istaz est scita ate: r q
libet istaz est tibi dubia: g rē. (pma pars pz) p casum: r se
cundā declaro: qz quacuq istaz demōstrata dubitas an b
fit tibi dubia: qz si scis q b non est nbi dubiu: demōstrato
. a. p idē scis q b non est tibi dubiu demōstrato. b. r scis q
vnu istoz e nbi dubiu: g tu scis q. a. ē tibi du^a qd e casuz.

In contrariū arguitur sic. sophisma est vna indefi
nita affirmatiua resoluibilis: cui^o vna
resoluentiu ē vna icōpossibilis alteri quare rēqz resoluat.
g sophisma ē imppō. anis at (pz) qz implicat dictionē. B est
scitum ate: r hoc est tibi dubium: sumendo ly scitū de pze
senti r non de preterito.

Circa mām pmi r secndi argumētī fit b^o p^o. Assensu
coposito ad sensū diuissū: r eō cū teris pccernenti
bus actū mētīs sepe fallit pnia (pz) qz non seqtur tu scis al
terū istoz esse verū: g alitp istoz scis esse verū: vtrūqz isto
rū onbilas ee verū: g dubitas vtrūqz istoz esse verū: de
duob^o p dicitō: qz tibi dubus. ¶ Ex ista pnc seqt: q vtrūqz
istoz credis esse verū: r tū non credis vtrūqz istoz ee verū
(pz) supposito q vtrūqz istoz rex sedet: nlls rex sedet: ha
beat tres euidentias eqiliter temonentes: r pnter pcedit
q aliq istoz scis esse: r tū non credis aliq istoz esse: p m
mo q ista scis esse: r non scis ista esse. vt posito q for. r plo
sint alonge qz for. videas que credas ee indiuisibile: plato
nem vo nō videas: nec de aliq p dices qz b for. isto posito
b scis ee demōstrādo for. r b est aliq istoz. g aliq istoz
scis ee: non tū credis ee aliq istoz esse: qz nō credis ista ef
fc. Si r b scis ee demōstrādo for. r b ē ista ee demōstrā
do suas medietates: g ista scis esse: nō tū scis ista ee: qz cre
dis b qd vides ee indiuisibile. ¶ 2.º Assensu coposito ad
sensū diuissim: r eō: cū solo pno^o demo^o singularis nūeri
in teris pccernentib^o actū mētīs est bonū arg^o. nā bene seq
tur b scis ee. g scis b esse: r eō. hoc dubitas ee: g dubitas b
esse: r eō: hoc apparet tibi esse: g apparet tibi q hoc ē r eō:
vū dato q antep^o non sit: r credis tū illū esse qd q hoc
apparet tibi ee demōstrādo au xpz. sic q appet tibi hoc esse.
Et si arguit sic: hoc apparet tibi ee. g b est apparēs tibi ee
g hoc est (negat pnia) qz a: r adiacente ad z^o adiacēs fallit
arg^o cū rērio distra^o. mō ly appens ē rērius distrahēs. Lō
tra. p hoc seqtur q hoc apparet tibi hō q ē: qz appet tibi q
hoc ē hō q est: negat pnia: qz in h^o copōnibus nō dicitur
sensūs copositus cū sensu dio. vū nō seqtur apparet tibi q
hoc est asin^o qui est veniēs r hoc est: g hoc apparet tibi as
inus q est veniēs. appet tibi q hoc ē argentū qd ē hoc: r b
est: g hoc appet tibi argentū qd ē hoc: qm ex istis cōseqnti
bus seqt q asin^o est veniēs et argentū est hoc: quoz nullū
seqtur ex istis antibus. It g nō valeant iste 2° cū tali mediō
a for^o. sine isto me^o nō valerent. sic nec hoc vū pōt in se
s^o dēteriat pōnes relatiuā: et nō in sensu diuiso: i b vū bz
apparet. ¶ 3.º Ex vna de sensu coposito: et alia de inesse
nō seqtur alia de sensu coposito (pz) qz non seqt tu scis. a.
ee verū: et oe. a. ē ista: rex sedet: g tu scis ista rex sedet ee ve
ram: nec seqtur tu scis bāc dōs est esse verā: et ipa ē. a. ergo
tu scis. a. esse verū (fm q patuit) seqtur tū ex illis pmissis:
hoc de sensu diuiso. a. scis ee verū. ¶ Ex ista pnc seqtur. q
tu onbitas ista esse vera: et ista sunt. a. et tamen nec. a. du
bitas esse verum: nec onbitas. a. esse verum (patet) posito
q. a. sit vna ppositio quam scias esse veram: et scias esse
. a. sit tamen. a. ppositio pla vera: et hoc sit tibi dubium:

etiam est concedenduz q tu dubitas for. c. r ois for. ē iste
hō: r tū non dubitas istum hoiem currere: pmo dato q scias
istum hominem currere: sit tamen iste homo omnibus. r
lateat te: sic q dubites for. currere. ¶ Quarta p. ex ambo
bus pmissis de sensu coposito sequitur sibi correspon
dens de sensu coposito. nam bene sequitur tu scis. a. esse
verum: r scis q omne. a. est ista rex sedet: ergo tu scis istam
esse veram: tu credis hoc esse verum: r credis q hoc est. a.
ergo tu credis. a. esse verū: r etiam valeret euz isto verbo
scio: sed ctm isto verbo dubito non valet talis consequen
tia. dubitas hoc esse verū r scis q hoc est. a. g. tu dubitas. a.
esse verū (dato) enim q qlibet istarū sit. a. deus est: r rex
sedet: est antecedens verum: r consequens falsum. tamen
bene sequitur cum tali minori tu scis q tū hoc est. a. econ
tra etiam non sequitur tu dubitas. a. esse verum: r scis q b
est. a. ergo tu dubitas hoc esse verum: dato. n. q scias quā
libet istarum esse. a. rex sedet: chymera est: r q nihil sit. a.
nisi vna illarum est antecedens veruz r consequens falsū
demonstrando istaz chymeta est. Ubi tamen argueretur
cum tali medio. tu scis quod rñ hoc est. a. est consequētia
bona. ¶ Intelligendum q cum isto verbo volo tales mi
nor non sufficeret: quia non sequitur tu vis percutere istuz
r scis q tantum iste est sacerdos: ergo tu vis percutere sa
cerdotem: quia forte non vis percutere istum in eo q ē sa
cerdos: sed in eo q est malus: vel tibi inuivilis. tamen bene
sequitur: q faceret dotem vis percutere. econtra autē bene
sequit: vt tu vis percutere sacerdotem: seu videre papam
r scis q tū iste est papa: vel sacerdos: ergo tu vis percutere
re seu videre istum.

Ad primū concedo q tu scis hoc ee hoc: r nego q
tu dubites hoc ee hoc (r ad ar^m) tu du
bitas hoc ee for. r scis q hoc r for. uertunt: g tu dubitas b
esse hoc: negat inno: r tāq repugnās casuz. qz bī seqtur tu
scis hoc esse b: r nō scis hoc ee for. g nō scis q hoc r for. con
uertunt. Dehū pcedo istā pnia. tu scis hoc ee hoc: g hoc scis
ee hoc: r pnter pcedo q hoc qd credis ee hoc scis ee hoc: r tē
ad arg^o. lapidē scis vel credis ee hoc: r nllm lapidē scis ee
hoc: g rē. (negat pnia) vū si lapis ē alonge que credas esse
for. hoc est vā: hoc qd credis ee hoc scis esse hoc: demōstrā
do sp illud qd tu vides: r pnter negat ista. nullū lapidē scis
eadem ppopō r pz pnia non valere. ¶ Ad 2.º pcedo q tu
dubitas hoc esse for. r tunc ad rōem tu scis istū ee for. quez
heri vidisti. et neiem heri vidisti nisi istū: g tu scis hunc ee
for. (negat pnia) vt patuit in tertia pnc: sz bene seqtur cu
tali minori: et scis q neiez heri vidisti nisi istū: sz hoc nega
tur tāq repugnās. ¶ Ad 3.º dī q non ē inconueniens vt
supra ostēsus est: q aliq ppopō sciat esse vā ate: cui sciatit
ore esse flā: et q ista sit tibi dubia: ad arg^o tū cū pcluditur
q hoc demōstratū scis ee hoem: vel hoc demōstratū scis nō
esse hoem: negat pnia: qz cū toto aūte stat q illud demō
strū cōsideres ee hoem vel non hoem: nō soñ sō illud ee
hoem: nec considerādo illud non ee hoiez: sic est aliq ppopō
quā credis ee verā: vel nō verā: et m istā non credis ee ve
ram: nec istā credis ee non veram. Et vbi oia polia ad huc
ponerent in aūte: non dz rīderi ad istā: hoc ē hō: sen ad ali
quā istaz: hoc demōstratū scis ee hoem: hoc demōstratum
scis non ee hoem: nisi expma tō distincte specificē quid de
mōstrē p sūm illi: cōcedo. n. q scio qd demōstrē p sūm illi
non tāq vū: sz tāq seqns: et iō qlz istaz pponum manet
intelligibilis mibi vscquo sciaz quid demōstrē p nomē de
monstratū: qz obzē nulla tal ē concedenda: neganda: du
bitanda: vel dīstinguenda: nisi prius certificatio facta sit.

¶ Ad 4.º admisso casu nego q qlibet istarū sit tibi dubia:
r cū qz quacuq istarum demōstrata tu onbitas an dubites
istam nē. vnde stat q sciam. a. vel. b. ppositio nem r nō

4°

2°

for

2°

3°

for

4°

Mobile

Ad p^o argu^o

Ad 2°

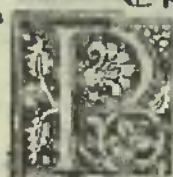
Ad 3°

Ad 4°

sciā me scire istas: et dubitē. e. ppōnem: et non sciā nec dubi-
 tē me dubitare istam: quā forte non pōderabo: s; q; sciā vel
 dubitē aliquā ppositionem: et dubitē me scire istas: aut
 dubitē me dubitare istam: hoc est impossibile: quā tunc du-
 bitares me scire sic esse: vel sic esse: qd est impossibile. Nā
 si illud est possibile: ponatur ergo q tu dubites te scire an-
 techristum esse: et arguitur sic. tu dubitas te scire antechri-
 stum esse: q; tu dubitas te scire an xp̄s esse: et consideras an scias
 an xp̄m esse: q; p̄ s; p̄ n̄tis ē eadē cū ante: et scōa ē for-
 malr seqns: nemo. n. dubitat se scire nisi cōderet. Tunc vl-
 tra. tu dubitas te scire an xp̄m esse: et consideras an scias an xp̄-
 ee: q; tu scis an xp̄m esse: p̄ s; n̄tia) q; ex opposito n̄tis cū mīo-
 ri seq̄ oppositū maioris. Nam seq̄ tu non scis an xp̄m esse
 et consideras an scias an xp̄s esse: q; p̄cipis te non scire an xp̄s
 esse: et p̄ n̄tis non dubitas te scire an xp̄s esse. Deinde arguit alia
 ps conditionalis. si tu nō scis an xp̄s esse: ex eodē ante tu dubi-
 tās te scire an xp̄m esse: et consideras an scias an xp̄s esse: q; ex op-
 posito cū eadē p̄missa sequitur oppositū alteri p̄missę. seq̄
 n. tu scis an xp̄s esse: et consideras an scias an xp̄s esse: q; p̄cipis te
 scire an xp̄m esse: et p̄ n̄tis tu non dubitas te scire an xp̄m esse.
 Ecce quō ista ppō tu dubitas te scire an xp̄s esse: includit for-
 malr p̄dictione: et ita dico de his: tu dubitas te credere an xp̄-
 m esse. tu dubitas te dubitare an xp̄s esse. Et p̄ n̄. sequitur: q
 tu credis an xp̄s esse: et nō credis an xp̄s esse: et ex p̄. q; tu du-
 bitas an xp̄s esse: et nō dubitas an xp̄m esse sp̄ pcedēdo. vt
 pus. Cōtra n̄ seq̄ h̄ ē for. et p̄ n̄ sufficiētē an sit h̄ for. q;
 tu scis h̄ esse for. p̄ idē non seq̄ tu dubitas h̄c ppōez et cōsi-
 deras sufficiētē an dubites eā: q; tu scis te dubitare eam: et
 p̄ n̄ nec ista n̄tia ē bona. m̄ scis an xp̄m esse et consideras suffi-
 ciētē an scias an xp̄s esse: q; tu scis te scire an xp̄s esse. Dī q;
 nō ē silitudo: q; i p̄ n̄tia nō exprimitur nisi mētis act̄ recr̄.
 In alijs at̄ actus reflexus. nam intelligere for. dicit actū re-
 ctum: sed intelligere se intelligere dicit actū reflexū rē.

Prima pars principalis.

1^a arg^m

Emulcimū sophia for. decipit nisi ipse decipiat (et pono)
 q; for. credat solūmō q; ipse decipit: et q; tu es hō: tūc q;ro vtrū for. decipit vel nō: si for. decipit et for. credit p̄cise q; ipse decipit: et q; tu es hō. q; for. non decipit vel tu non es hō: s; tu es hō: q; for. nō decipit: vt breuiter arguat sic. for. credit p̄cise sic ē: q; non decipit. añs arguitur for. credit p̄cise q; ipse decipit: et q; tu es hō. ergo for. credit p̄cise. sic ē. Si dī q; for. non decipit: et for. credit p̄cise q; ipse decipit: et q; tu es hō: ergo ita ē q; for. decipit: et q; tu es hō: q; for. decipit: et p̄ n̄tis. si for. nō decipit: for. decipit qd cōner- titur cū sop̄. C. 2^a. Pono q; for. credat p̄cise aliquē hoies decipi: et q; nlls hō n̄ for. decipiat. isto posito: q;ro si for. deci- pit vel non. si decipit et ipse credit p̄cise q; alijs hō decipit. q; nlls hō decipit: q; for. nō decipit. qd si cōcedit̄ arguit sic. for. non decipit: et ipse credit p̄cise q; alijs hō decipit: q; ali- alijs hō decipit. s; nlls hō nō for. decipit p̄ casū: q; for. de- cipit: et p̄ n̄tis for. decipit si ipse nō decipit: qd ē sophia. Idē ostendit̄ ponēdo q; for. credat p̄cise oēs hoies decipi: et q; ois hō non for. decipiat. Si. n. in casu isto for. decipit et for. cre- dit p̄cise oētū hoies decipi. q; non ois hō decipit: s; ois hō non for. decipit p̄ casū. ergo for. nō decipit: qd si cōcedit̄ ar- guit sic: for. non decipit et ipse credit p̄cise. q; ois hō decipit. ergo ois hō decipit: et ipse ē hō q; ipse decipit et p̄ n̄tis for. de- cipit nisi ipse decipiat: qd ē sophia. C. 3^a. for. decipiebāt nisi ipse decipiat: ergo rē. pbat̄ añs ponēdo q. c. si n̄ vna boza p̄terita: cni^a p̄ n̄ istas fuit. a. et vltimū. b. p̄ quā for. credidit p̄tinē p̄cise q; ipse fuit decepr̄ post. a. et q; erit decepr̄ añ. b. tūc credidit p̄cise. q; ipse fuit decepr̄ post. a. et q; erit dece- pr̄ añ. b. ergo p totā. c. bozā fuit i q; ipse nō fuit decepr̄ p̄

2ª arg^m

3ª arg^m

a; aut q; ipse nō erit decepr̄ añ. b. et p̄ n̄tis non p totā. c. bo-
 rā for. fuit decepr̄. q; si cōcedit̄ arguitur sic. non p totā. c. bo-
 rā for. fuit decepr̄: et p totā. c. bozā for. credidit p̄cise q; ipse
 fuit decepr̄ post. a. et erit decepr̄ añ. b. ergo p totā. c. bozā
 fuit ita q; ipse fuit decepr̄ post. a. et erit decepr̄ añ. b. s; per
 totā. c. bozā credidit p̄cise idē e eodē mō. ergo p totā. c. bo-
 rā for. fuit decepr̄: et p n̄tis si for. nō fuit decepr̄: iste fuit de-
 cepr̄: forte nō admitti^a casus: s; s; p̄tinē añ. c. bozā: et cōtī-
 nue post. c. bozā potuit sic credidisse: ergo p totā. c. bozā po-
 tuit sic credidisse: p̄ n̄tis: et añs sili: q; nō segtur p̄dictio: s; s;
 solū q; for. fuit decepr̄. Itē i quol; istā. c. boze ipse potuit
 sic p̄cise credere: cū ex istā n̄ seq̄ p̄dictio: ergo potē fuit ip̄s
 sic p̄cise credere p totā. c. bozā rē. C. 4^a. for. excipit nisi ipse
 excipiat: ergo p idē for. decipit nisi ipse decipiat. p batur
 añs (et pono) q; ois hō p̄ter for. excipit. isto posito q;ro vtrū
 for. excipitur vel non. si p̄ n̄tis: ois hō p̄ter for. excipitur: ergo
 for. non excipitur (p̄ n̄tis) ab ex^a ad vna suaz exp̄. et a^a
 ē casus. Si dī q; for. non excipitur. Contra. cū n̄tis excipiti
 ne ps extracapta excipitur: s; for. ē ps extracapta: ergo for. ex-
 cipitur: et p̄ n̄tis for. excipitur si ipse nō excipitur: Itē aliqd
 excluditur qd nō excludit̄: ergo p idē aliqd excipitur qd n̄
 excipitur. p batur añs (et pono) q; ista tr̄ excludit̄ et exclu-
 dit̄ ois exclusivaz: q; nihil sit exclusivū nisi qd excluditur
 p̄ dicationē exclusivā. isto posito: q;ro vtrū p̄ istā aliqd sit ex-
 clusivū vel inclusivū: si exclusivū sit istd. a. et arguit sic. a. ē exclusivū.
 ergo ab a. remonetur p̄dicatū istius exclusivæ. q; a. nō ē ex-
 clusivū. si dī. q. a. ē inclusivū. q; de a. dī p̄dicatū i^o ex^a et p̄ n̄tis. a. ē
 exclusivū: ita habeo q. a. ē exclusivū. si ip̄s. a. nō ē exclusivū.

In contrariis arguit sic. for. decipit nisi ipse decipia- tur ergo for. decipit si for. non deci- piatur (p̄ n̄tis) ab vno cōvertibili ad reliquis conse- quens implicat contradictionē: ergo et añs. qd ē sophisma.

Circa

p̄dicta sit h̄ p̄ n̄. for. credit p̄cise talē p̄positio-
 nem for. decipitur: et scit q; talis significat soluz
 q; for. decipitur: et tñ for. nō decipit (p batur) sit. a. ista. for.
 decipit quā for. sciat significare p̄cise deū esse: et b. ista sibi
 silis quā for. sciat significare p̄cise for. decipi: credat tñ p̄ n̄tis
 et non scdas. Istō posito: for. nō decipitur: q; credit p̄cise ve-
 rū: s; q; ipse sciat talē for. decipitur significare p̄cise for. d-
 cipi: declaratur q; for. scit. b. significare p̄cise for. decipi: et
 scit q; b. ppō ē talis q̄lis est. a. ergo for. scit talē significare
 p̄cise q; for. decipitur. C. Ex ista n̄te segtur: q; for. aliq̄li-
 ter credit: et p̄cise talr p̄lo credit: et tñ for. decipitur: et p̄lo
 non decipitur (et pono) q; for. a liquem hoiesm credat cur-
 rere q; tñ non currat et p̄lo ēt aliqūē hoiesm credat currere
 qui de facto currat: et nihil aliud. isto posito arguitur sic. ho-
 mines currere for. credit: et p̄cise hoies currere p̄lo credit:
 ergo aliq̄li for. credit: et p̄cise talr p̄lo credit: et q; for. deci-
 piatur et non plato: sequitur ex casu. C. 2^a. for. credit p̄
 cise verū ē verū: et p̄lo credit p̄cise veruz esse verū: et tñ
 for. decipitur: et p̄lo nō decipitur (p̄ n̄tis) dato q; for. credat so-
 lūmodo istud vñū. ds est: et istud vtruz hō decipitur: et p̄lo
 credit solūmō istud venim: ds est: et istud verū verū deus est.
 C. Ex ista n̄te sequitur q; ista n̄tia non valet for. credit p̄-
 cise q; alijs hō decipitur: et aliqūē hoiesm decipi est verū: er-
 go for. credit p̄cise verū: sic nō segtur tu credis p̄cise aliqūē
 hoiesm currere: et aliqūē hoies currere est verū: ergo tu cre-
 dis p̄cise verū: posito. n. q; for. currite et platonē sedente tu
 credas p̄cise plonē currere: est añs verū et n̄tis fallū. C. 3^a.
 ipole est for. credere p̄cise plonē decipi: et plonē credere p̄-
 cise for. non decipi (p batur) q; si est posse ponatur in eē: et q;
 ro vtrū for. decipiatur vel nō si for. decipitur: et ipse credit
 p̄cise plonē decipi: ergo plō non decipit: tūc sic plō nō deci-
 pit: qd ē oppo^m cessi. si dī i p̄ n̄tis. q; for. n̄ decipit: et ipse credit
 p̄cise q; plō decipit. q; plō decipit. tūc sic plō dicit̄: et ipse credit

4. arg^m

5. arg^m

6. arg^m

7. arg^m

8. arg^m

9. arg^m

10. arg^m

ois for. z dicat istam: plato dicit falsum: z nulla aliam: que sic precise significet: plo vo sit ois plo: z dicat ista for. die f^m. z nullaz alia: q sic precise significet: isto posito: arguit vt. s. Si .n. for. die vez: z non die nisi q plo dicit falsu: q veru est q plato dicit falsu: s: non est maior ratio de vno q de alio: q for. dicit falsu: qd si concedit arguit: for. dicit falsum: z non dicit nisi q plato dicit falsum: q falsu est platonem dicere falsum. tunc sic: plato non dicit falsum: q per idem nec for.

3^m arg. Cp3^m nia Jyel def ca diuersitatis. C3^m. Sit for. ois for. z dicat hac: z nulla alia: plo dic falsu: q sic precise significet. plato vo sit ois plato: z dicit hac z nulla alia: for. no die falsu: q sic precise significet. isto posito. qro vtru for. die veru vel falsu: si vez: z no die nisi q plato dicit falsu: q veru e platonem dicere falsu: tunc sic: plato dicit falsu: z no dicit nisi q for. non dicit falsu: q falsu e for. no dicere falsu: z p^o nris for. no dicit falsu: q si concedit: for. dicit falsu: z si dicit nisi q plato dicit falsu: igit plato si dicit falsu: z plato dicit ppdes. q plo dicit vez: s: plo solummo dicit q for. no dicit falsu: q veru e dicere for. no dicere falsu: z for. dicit ppdes ista: q for. dicit ve ru: qd erat pbadu. C4^m. Sit for. ois for. z dicat hac z nul la alia: mo e ita sic for. die q sic precise significet. plato et dicat so^m diles sic significat precise. isto posito: qro nuqd ita e sic for. dicit vel si ita e sicut for. die: z plo die solummo q no e i sic for. die: qd no ita e sic plato die: s: for. die oio sic plato die: q no e ita sic for. die: qd si concedit arguit sic: no e ita sic for. di cit: z plato die solummo q no e ita sic for. die: q ita e sic plato dicit: s: for. dicit oio sic plato: q ita e sic for. die. Et firmat: si no e ita sicut for. dicit: igit veru e q si e ita sicut for. dicit. Cp3^m nia qz segf vlr: tu u curris. q veru e q tu u curris: tuc sic. veru e q si est ita sic for. dicit: z for. die sic: q for. dicit sic verum est esse: z per nris ita est sicut for. dicit.

4^m arg. **Ad oppositum** arguit sic. sopbisma e vna codi tionalis affir^m dno iata alysi. cu ius ddicto^m nris sicut cu aute qz b st ar sif: for. die flz: z for. non dicit verum: ergo sopbisma est falsum.

3^m Circa pda sit b^o p^o. De insolubile categoricū signifi cat adeqte iuz pdes suoz terioz. ita q ista ois ppō e falsa significat adeqte oes pdes ee falā: z ipsa: b e flz seu ipsa dnrata significat adeqte hoc ee flm: pbat: nā h dria^m. ois ppō e falsa. nulla ppō e fla: s: z significat adeq te nulla ppō ee falā: q p significat adeqte oes pdes ee falā. Itē h dicitur hoc e falsu: hoc n e flz: vt colligi d mē te Ari. p pyberminias: s: ista: b^o n e flm significat adeqte b no ee falsu: q b e faln significat adeqte hoc ee falsu: z i di cat de ill: for. die falsu for. si die vuz. C4^m. Ex ista qne segf p^o q insolubile categoricū n significat copulatie: nec duob^o modis. s. adeqte: qz z significatū: aut e notū: aut ignotū: si ignotū: q insolubile n e cedēdū: negadū: nec dubitandū. si notū: sit i: q b: b e falsū significat adeqte b ee falsū: z b ee vez: vt cōiter d rōe reflexiois: z segf q insolubile istud est ipossibile simplr qz suū adeq tū significatū e ipole simplr: s: tle insolubile e cedēdū s: oes opione: q ipole simplr est cedēdū qd e flz. Itē h istal nāl significās b ppō e fla n significat ia copulatiue: nec duob^o modis: q nec sic signifi caret si eēt ois ppō (p3^m nia) qz ppō nāl significās nō pōt variare modū significādi: sic nec pt absolui alia signifi ca tione. C4^m segf q nō iplicat ddictōes insolubile significare precise: vt teri p dētū: qz n iplicat ddictōes: ista: b e vuz signi ficare precise hoc ee verū: aut ista: b n e flm significare precise b si ee falsū: seipa dnrata qz pidē nō iplicat dditionē ista: hoc e falsū seipa dnrata significare precise hoc ee falsū. dei de nō iplicat ddictōes. haa duas: falsū e: chy^m e: ee oēs ppō nes z significare precise vt teri p dētū: q pidē mō n iplicat ddictōes ista falsū e ee oēs ppōem: significare precise falsū ee: vel segf q aliq ppō metālis p solā desitionē alteri^o sci pit ee si ppō: aut variat modū significādi z significatū ade qm qd e dissonū. C3^m segf q aliq ppō e falsa: cui^o adeq tū.

significatū e vez: p3: qz bec e falsa: b e flz: ex quo falsificat se: z suū adeq tū significatū e vez: s. hoc e falsū. Nec e oca alibi: qz ibi loquit^o sū de ppōe cui^o nō e suū significatū: z cui^o vltas vel falsitas nō opēdet ex sola ppōe terioz: s: ex vitate vel flitate sui significati qd n e i pposito. Propō q e fla si suū adeq tū significatū e flm: aut si asserit se ipaz ee falā: z ppō e va si suū adeq tū significatū e verū: z nō asse rit se ipsa ee falā: aut asserit se ipsa ee vas ime^m sic z fla: b e verū se ipso dnrato. Et nōnter dico ime^m: qz bec ois ppō e va asserit se ee vas: z tu n e va. C4^m segf qz^o ddicto^m in 4. co ter se dicitōis sūt duo fla. nā bec e falsa. hoc e falsū se dmō st rata: qz falsificat se: z bec e fla. hoc n e flz: pōz dnrata: qz suū adeq tū significatū e falsū. Cōsist^o dī qz aliq duob^o subco traria i casu sūt sif falā. s. aliq ppō negatiua e va: z aliq ppō negatiua n e va: dato qz iste sūt oēs ppōes. Et si arguit p id: duo dria vel ddicto^m ee z^o va: negat nra: tū nō sit repi bile i aliq mā. C4^m aliq iter se dicit qz vuz e ipole z z^o reliquū trigenū (p3 d istis) hoc e ipole: hoc n e ipole: triue dnrando p^o sit. a. nā qro vtru. a. sit pole v^o ipole. si ipole beo intentū. si pole: q suū adeq tū significatū e pole. qz suū adeq tū significatū e hoc ee ipole: q pole e b^o esse pole: tuc sic: pole e b^o ee ipole: s: n alr significat. a. qz tuc significaret: qz suppono. q. a. nā significz. g. a. e ppō ipolis. q at suū dicit sit at^o arguit. nā pole e b^o ee ipole: vt z^o pole e b^o n ee ipof sibile. qz pole e b^o n ee ipole. qz pole e b^o n ee: z ista ppō sic adeqte significat n e ppō insolubilis: qd ee. C4^m Ex i^o qne segf p qd aliq qd necū dicit ipossibile: p3 i casu isto: s: alr ar guit ponēdo q. a. sit i^o hoc n neciū: z. b. i^o. h^o e neciū sp de mōstrādo. a. isto posito. b. e ipole pplicatione ddictōis: as serit. n. a. ee neciū: s: a. ee neciū iplicat ddictōes: ex q al sit se n ee neciū. arguit sic. a. n e neciū pp iplicatōē d dco nis. z. a. d dicit. b. ipoli. q aliq qd neciū dicit ipoli. C4^m seg tnr qz dua^z ppōnū qz vna e necia z alia triges. qz d dicit ipoli ppō: z pono: q. c. sit ista. h^o n est neciū d^o: a. z segf q c. e neciū: qz significatū adeq tū e^o e neciū: z ipz. c. non e insolubile: nec asserēs se n e neciū. a. vo n e neciū: vt dedi cū e nec ee ipole. qz ipm est vuz: q est triges: tuc arguit sic .a. est: z trigenz. c. est neciū. s: qz istoz d dicit. b. ipoli. q z. C3^m segf q aliq ppō est trigenz. cui^o adeq tū significatū e neciū: p3: de. a. nū sicut alicui^o ppōis significatū adeq tū est neciū: z i^o ppō n asserit se n e necia^o eē necia: id. c. est neciū: n obitate q. a. sit trigenz cū q duertit. C4^m segf q aliq ppō e necia cui^o adeq tū significatū est trigenz pbat b est va: h^o est vez se ipsa dnrata: z ista est falsa: h^o e f^o de mōstrata se ipsa: z i^o est ipolis hoc est ipole dnrata se ipsa: qz pidē h e necia. hoc e neciūz dnrata se ipsa. tū suū adeq tū significatū e trigenz: qz hoc e neciū: z pole est q n sit neciū: ex quo: i^o ppō pōt n esse: nec talia sūt iconuenientia vbi ppō e va vel falsa ex sola ppōe terioz. nū dicat q ali qua ppō est necia cui^o d dicit^o est triges: p3 de ppōne oca cui^o d dicit^o e b^o n est neciū cui^o sit falsa z potuit esse va sic significādo. ex q suū d dicit^o pt n ee. C3^m Aliq nā e bo na formalis seita precise esse talis significās iuz pdes suoz terioz cui^o aūs e scī^o a te: z nā n est scī^o a te: p3: de i^o. hoc n e scī^o a te: q h^o e nesciū a te dnrando nris p vtrūqz h^o: scis .n. b. q d dicit^o nris formalr repnat a nris: q scis ista nris ee fōmalē: z q a sit scī^o a te: z nris nesciū a te: p3: qz bñ scis q nris repignat sciri a te: ex q asserit se nesciri a te. C4^m Ex ista nris segf p q aliq nā e bona z formalis significās precise iuxta cōpdes suaz ptū: cui^o aūs e verū: z nris f^o: p3 de ista hoc e^m. ergo hoc e flz p vtrūqz hoc dnrando nris. C2^m se quif q aliq est nra bona: z formalis significās precise iuz cō pdes suaz ptū. cui^o aūs est pole z nra ipole: p3 de i^o. hoc e ipole: igit hoc est ipole dnrando nris p vtrūqz hoc. C3^m segf q aliq nā e bōna: z formal significās precise iuz cōpdes suaz ptū: cui^o aūs e neciū z nris triges: p3: de i^o. h^o n e neciū q h^o est neciūz: triue dnrando nris p vtrūqz dnratū.

2^m cor^m
3^m cor^m

4. co
p. co
z. co
3. co
4. co
3. co
p. co
3. co
z. co
3. co

4^m cor^m *Ad* intelligo de ista *o*na: hoc *e* neciu³: *g* B est neciu³ *o*mo / strando p vtrunq; hoc *a*ns. ¶ **4°** seqt qd aliquo propoⁿes Inuicē *o*uertunt: quarū vna *e* vera: *z* possibilis: *z* altera fal sa *z* impossibilis (pater) de istis: hoc est falsum: ergo hoc *e* falsum demonstrando p^rimas: *z* de illis: hoc est impossi bile: *z* B *e* impossibile dem^rando *z*^m. *z* p^riter dicat: qd verū cō uertit cū impossibili: *z* neciū cū p^rtingēt: p^r: naz iste *o*uertunt B *e* impossibile: *z* B *e* ipote: dem^rando scdam: qz p^r *e* va: *z* fa Ipolis: iste *e*t *o*uertunt: B *e* neciū *z* hoc *e* neciū. dem^rando scda³: qz p^r *e* p^rigēs: *z* scda *n*ccia. ¶ **4°** aliq^o ppō exponi bilis *e* va: eui^o q^olz expo^m *e* flā: p^r: dato qd iste tres eēt oēs sp^r itelligēdo de ppōⁿis totalib^o. v³ ois ppō p^ricularis af firmatina: *z* v³ ne^o *e* flā: aliq^o ppō p^ricularis affirm^o *z* v³ ne^o *e* fal^o: *z* nlla ppō *e* p^ricularis affirmatina v³ negati ua qn illa sit fal^o: igit rē. q^olz. n. expo^m se falsificat: *z* n expo sita. eō *e*t *e* cedēdū expo^m *e* fal^o: *z* exponentes *o*as: da to: qd h eēt ois v³ affirma^o: ois v³ affirmatina *e* fal^o

p^r cor^m ¶ Ex ista *o*ne seqt p^r vlez: cē *o*as *z* exclusiua fal^o: p^r: dato qd bec eēt ois exclusiua. tātū fal^o *e* p^rposito exclusiua: tūc ista exclusiua eēt fal^o: *z* bec v³ va: ois ppō exclusiua est flā. Ecōtra *e*t *e* cedēdū: v³ *e* fal^o: *z* suā exclusiua v³. p^r: dato qd h eēt ois ppō v³: ois ppō v³ *e* fal^o: i caū isto. h v³ eēt fal^o: q^o falsificat se: *z* h exclusiua eēt va: tñ flm *e* propō v³. ¶ **z^o** seqt. qd aliq^o exclusiua *e* fal^o cur^o sua ex ceptiua *e* va: p^r: dato qd iste sint oēs propōes. tñ propō flā *e* exclusiua n^o ppō p^rter propōez fal^o *e* exclusiua *z* v³. *e*t *e* cedēdū qd aliq^o exclusiua *e* va cur^o sua p^riacēs excep^o *e* flā (p^r) dato qd iste sūt oēs ppōes: tñ exceptiua *e* fal^o: nulla ppō p^rter exceptiua *e* fal^o. ¶ **3°** seqt vlez: cē *o*as: *z* suā s^oal ternā *e* fal^o: p^r: dato qd iste sint oēs ppōes affirmatiue ois propō p^ricularis affirmatiua *e* fal^o: aliq^o propō p^ricularis affirmatiua *e* fal^o: aut iste oēs negatiue. n^o propō p^ricularis negatiua nō *e* va: aliq^o ppō p^ricularis nō *e* va: eō *e*t *e* cō cedēdū qd aliq^o ifinita d^o adiacēte eū v³ bo de p^rti sine de teriatiōe aliq^o *e* va: *z* sua v³ *e* fal^o: p^r: dato qd iste sint oēs propōes: ppō v³ *e* fal^o: ois ppō v³ *e* fal^o. ¶ **4°** seqt vlez: cē *o*as: *z* q^olz suā singularē *e* fal^o: p^r: dato qd iste sint oēs propōes: ois ppō singularis *e* fal^o: h ppō singularis *e* fal^o seip^o d^om^rata. eō *e*t *e* cedēdū vlez: cē fal^o: *z* q^olz sin gularē ei^o cē *o*as: *z* cui^o supposito s^obi vna singularē corre spondere: p^r: dato qd iste eēt oēs ppōes ois ppō v³ *e* f^o: h ppō v³ *e* fal^o: *z* si d^o p^rca adducūt auētes seu mā d^oca q^olibi: dicatur: qd iste intelliguntur extra mām insolubiliū.

3^m cor^m ppō p^rter exceptiua *e* fal^o. ¶ **3°** seqt vlez: cē *o*as: *z* suā s^oal ternā *e* fal^o: p^r: dato qd iste sint oēs ppōes affirmatiue ois propō p^ricularis affirmatiua *e* fal^o: aliq^o propō p^ricularis affirmatiua *e* fal^o: aut iste oēs negatiue. n^o propō p^ricularis negatiua nō *e* va: aliq^o ppō p^ricularis nō *e* va: eō *e*t *e* cō cedēdū qd aliq^o ifinita d^o adiacēte eū v³ bo de p^rti sine de teriatiōe aliq^o *e* va: *z* sua v³ *e* fal^o: p^r: dato qd iste sint oēs propōes: ppō v³ *e* fal^o: ois ppō v³ *e* fal^o. ¶ **4°** seqt vlez: cē *o*as: *z* q^olz suā singularē *e* fal^o: p^r: dato qd iste sint oēs propōes: ois ppō singularis *e* fal^o: h ppō singularis *e* fal^o seip^o d^om^rata. eō *e*t *e* cedēdū vlez: cē fal^o: *z* q^olz sin gularē ei^o cē *o*as: *z* cui^o supposito s^obi vna singularē corre spondere: p^r: dato qd iste eēt oēs ppōes ois ppō v³ *e* f^o: h ppō v³ *e* fal^o: *z* si d^o p^rca adducūt auētes seu mā d^oca q^olibi: dicatur: qd iste intelliguntur extra mām insolubiliū.

4° cor^m ¶ Ex ista *o*ne seqt p^r vlez: cē *o*as *z* exclusiua fal^o: p^r: dato qd bec eēt ois exclusiua. tātū fal^o *e* p^rposito exclusiua: tūc ista exclusiua eēt fal^o: *z* bec v³ va: ois ppō exclusiua est flā. Ecōtra *e*t *e* cedēdū: v³ *e* fal^o: *z* suā exclusiua v³. p^r: dato qd h eēt ois ppō v³: ois ppō v³ *e* fal^o: i caū isto. h v³ eēt fal^o: q^o falsificat se: *z* h exclusiua eēt va: tñ flm *e* propō v³. ¶ **z^o** seqt. qd aliq^o exclusiua *e* fal^o cur^o sua ex ceptiua *e* va: p^r: dato qd iste sint oēs propōes. tñ propō flā *e* exclusiua n^o ppō p^rter propōez fal^o *e* exclusiua *z* v³. *e*t *e* cedēdū qd aliq^o exclusiua *e* va cur^o sua p^riacēs excep^o *e* flā (p^r) dato qd iste sūt oēs ppōes: tñ exceptiua *e* fal^o: nulla ppō p^rter exceptiua *e* fal^o. ¶ **3°** seqt vlez: cē *o*as: *z* suā s^oal ternā *e* fal^o: p^r: dato qd iste sint oēs ppōes affirmatiue ois propō p^ricularis affirmatiua *e* fal^o: aliq^o propō p^ricularis affirmatiua *e* fal^o: aut iste oēs negatiue. n^o propō p^ricularis negatiua nō *e* va: aliq^o ppō p^ricularis nō *e* va: eō *e*t *e* cō cedēdū qd aliq^o ifinita d^o adiacēte eū v³ bo de p^rti sine de teriatiōe aliq^o *e* va: *z* sua v³ *e* fal^o: p^r: dato qd iste sint oēs propōes: ppō v³ *e* fal^o: ois ppō v³ *e* fal^o. ¶ **4°** seqt vlez: cē *o*as: *z* q^olz suā singularē *e* fal^o: p^r: dato qd iste sint oēs propōes: ois ppō singularis *e* fal^o: h ppō singularis *e* fal^o seip^o d^om^rata. eō *e*t *e* cedēdū vlez: cē fal^o: *z* q^olz sin gularē ei^o cē *o*as: *z* cui^o supposito s^obi vna singularē corre spondere: p^r: dato qd iste eēt oēs ppōes ois ppō v³ *e* f^o: h ppō v³ *e* fal^o: *z* si d^o p^rca adducūt auētes seu mā d^oca q^olibi: dicatur: qd iste intelliguntur extra mām insolubiliū.

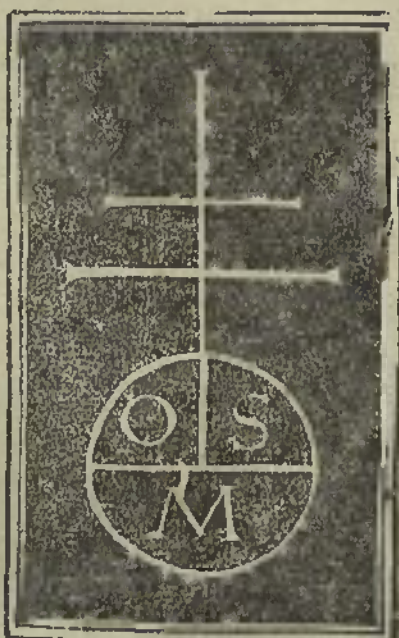
Ad p^rimum argu^o ¶ **Ad p^rimum** *o*cedo qd *o*oz. dic^o f^o: *z* tūc ad arg^o *o*oz. dic^o fal^o: *z* nō diē nisi qd *o*oz. dic^o fl^o. *g* fal^o *e* *o*oz. dicere fl^o: negat *o*na: s^oz addere i ante qd dicit *o*z. nō falsificat se. Cōsist^o dico qd. a. *e* fal^o. *z* tūc ad arg^o ne gat *o*na. qz *o*z addere i ante id qd *e* dicitū. Itē cū d^r fal^oz d^r a^oz. *g* *o*oz. dic^o fal^o: dico qd a^oz *e* v³ r^o sic *z* p^r. s^oz *u* *e* a. s^oz sit *o*uertibilis cū. a. mō n̄ hēo p^r icōueniētū: qd duoz *o*uertibilū v³ sit v³ *z* reliquū fal^o. sic nō hēo p^r icōueniētū qd duo d^r dic^r iter sc^r d^r sit s^r fl^o. ¶ **Ad z^m** r^r: q^o q^oz *o*oz. significat *o*st qd iste dicat verū. *z* sit qd iste dicat flm. v³ si *o*cedit p^r isto^oz dicere v³: *o*cedit alterz dicere fl^o: *z* eō: *z* si q^rit rō diuer^ritatis: dicat qd isto seqt ex casu cū vno eō cello: p^rformiter *e* dōz ad aliō. nā *o*ccit^o qd *o*oz. dic^o veruz di cat: qd p^rlo dic^o fal^o: *z* eō: *z* cū d^r nō *e* maior rō de vno q^o de alio. Rūdeat qd sic: qz *o*stigit *o*oz. dicere v³. tāq^o *o*stigit: *z* p^rlonē dicere fl^o tāq^o seqns *o*positio cū vno *o*ccit^o. *z* si *o*cedit ppōez dictā a *o*oz. eē *o*as: dicat ppōne dictā a p^rlonē esse fal^o: *z* eō. ¶ **Ad 3^m** *o*cedo qd tā *o*oz. qd p^rlo dic^o fal^o. *z* tūc ad arg^o: *o*oz. dic^o fal^o *z* nō diē nisi qd p^rlo dic^o fal^o: *g* fal^o *e* p^rlonē dicere f^o: negat *o*na. qz *o*z addere i inioz: qd dicit^o *o*oz. n̄ falsificat se. mō tā ppō *o*oz. qd ppō p^rlonis falsificat se: s^oz nō *o*mediate: s^oz vna mediāte alia. ¶ **Ad 4^m** *o*cedo qd nō *e*t sic *o*oz. dic^o fl^o i alio casu *o*cedit qd *o*oz. nō diē verū: *z* tūc ad arg^o

Ad 2^m ¶ **Ad 2^m** r^r: q^o q^oz *o*oz. significat *o*st qd iste dicat verū. *z* sit qd iste dicat flm. v³ si *o*cedit p^r isto^oz dicere v³: *o*cedit alterz dicere fl^o: *z* eō: *z* si q^rit rō diuer^ritatis: dicat qd isto seqt ex casu cū vno eō cello: p^rformiter *e* dōz ad aliō. nā *o*ccit^o qd *o*oz. dic^o veruz di cat: qd p^rlo dic^o fal^o: *z* eō: *z* cū d^r nō *e* maior rō de vno q^o de alio. Rūdeat qd sic: qz *o*stigit *o*oz. dicere v³. tāq^o *o*stigit: *z* p^rlonē dicere fl^o tāq^o seqns *o*positio cū vno *o*ccit^o. *z* si *o*cedit ppōez dictā a *o*oz. eē *o*as: dicat ppōne dictā a p^rlonē esse fal^o: *z* eō. ¶ **Ad 3^m** *o*cedo qd tā *o*oz. qd p^rlo dic^o fal^o. *z* tūc ad arg^o: *o*oz. dic^o fal^o *z* nō diē nisi qd p^rlo dic^o fal^o: *g* fal^o *e* p^rlonē dicere f^o: negat *o*na. qz *o*z addere i inioz: qd dicit^o *o*oz. n̄ falsificat se. mō tā ppō *o*oz. qd ppō p^rlonis falsificat se: s^oz nō *o*mediate: s^oz vna mediāte alia. ¶ **Ad 4^m** *o*cedo qd nō *e*t sic *o*oz. dic^o fl^o i alio casu *o*cedit qd *o*oz. nō diē verū: *z* tūc ad arg^o

nō *e*t sic *o*oz. dic^o: *z* p^rlo dic^o f^o sic *o*oz. dic^o. *g* *z* sic p^rlo dic^o. *o*cedo *o*na³ *z* *o*ns. Deit cū arguit. *i* *e* sic p^rlo dic^o: *z* *o*z sit fo^m dic^o. *g* *i* *e* sicut *o*oz. dic^o negat *o*na: *o*posito. n. qd tā *o*oz. qz p^rlo cū ceteris p^rib^o dicat istā. *o*oz. dic^o fal^o: p^r: qd *i* *e* sicut p^rlo dic^o qz dic^o verū *z* nō tū *i* *e* sicut *o*oz. dic^o: qz nō diē nisi fal^o: nō ob^rstāte qd *o*oz. fo^m dicat sicut p^rlo dic^o. Et ad *o*firmatōez *o*cedo p^rmā *o*na³ *z* nego scda³: sic nō seqt. v³ *z* *o*oz. n̄ diē verū: qz *o*oz. dic^o sic solū mō. v³ qd *o*oz. nō diē verū: *g* *o*oz. dic^o verū *e* esse: s^oz dōz addi i ante qd nō repugnat dēn *o*oz. eē verū. qd negat. Cōsist^o r^r ad vna *o*z: s^oz *o*ffice^m. qn ponit qd. a. sit h. ppō: h ppō significat alr qz *e* *z* b. vna *o*stilis .c. v³ suū d^rdicto^m sp^r dem^rando. a. sic qd q^olz istaz ppōnuz si gnificat p^ricise sicut termi p^rtedūt. isto p^rposito: querit vtrum i sit sicut. a. significat vel nō: si sic. *g*. c. *e* verū: s^oz. c. *e* d^rdicto^m. b. *g*. b. *e* fal^o: tūc sic. b. *e* fal^o: *z* nō fallit se. *g* significat alr qz *e*. Et. a. significat p^ricise. sic. b. significat. *g*. a. significat alr qz *e*: *z* p^r *o*ns nō *e*t i p^ricise: *z* totalr sicut. a. significat: qd si *o*cedit: *o* non *e*t taliter sicut. a. significat: *z* a. significat aliq^r: *g*. a. significat alr qz *e*: s^oz. b. significat p^ricise qd. a. significat aliter qz *e*: *g*. *g*. *e* totalr sicut. b. significat. tūc sic: *i* *e* totalr sic. b. significat: s^oz. a. significat p^ricise sicut significat. b. *g*. *i* *e* totalr sicut a. significat: qd *e*tez oppositū *o*ccit^o: dōz qd nō *e*t to taliter sicut. a. significat: *z* qd. a. significat aliter qz *e*: *z* *o*cedi tur qd *i* *e* totaliter sic. b. significat (z tūc ad arg^o) qd *o*cludit qd *i* *e* totaliter sic. a. significat: negat *o*na: s^oz dōz addi in ante qd non repugnat. a. esse veruz aut qd. a. non asserit se esse fal sum. qd negatur: igitur *z*. **FINIS.**

¶ Aurea qd *e* expliciūt sophismata Acutissimi diuiniq; *g* e ny: ac sctissimi Loyci: nec non *z* sophyste p^rpicacissimi doctoris Eximij taz Theologie: quā p^rhye scētie: Magri Pauli veneti: ordinis Dini p^ris fratruz Eremitaz Docto ris fanec^r m^ris Ecclesie Augustini: Sumo cū studio ac dil ligētia correpta: ac emēdata seu pūctata: p^r v³ p^r: p^r venetū bilca viros. v³. Magri Secundu venetū Lotarenū pro fessozē theologie *z* cursozē p^rhye fratrz Baptistā de Mo doetia: eiusdem ordinis *z* voti. *z*.

¶ Impressum Venetys per Bonetum Locatellum Ber gomensem: Jussu *z* expensis Nobilis viri Octaviani Sco ti Civis MODOETENSIS. Anno domini. M. cccc. lxxxv. XII. kalendas nouembres.

Inc
1476⁴

Faint, illegible text in the upper left section of the page.

Faint, illegible text in the middle left section of the page.

Main body of faint, illegible text on the right side of the page, arranged in a single column.

A small, handwritten mark or signature in the top right corner of the page.